

Atribúty Boha

Atribúty Boha

*úryvky z Biblie a posolstva času konca
na tému Božích atribútov, ktoré boli prejavené v Kristovi
a sú dedičstvom pre pravdivého veriaceho,
pre všetky predurčené deti Božie*

- Nepredajné -

Citáty miest Písma pochádzajú zo slovenského prekladu Biblie prof. Roháčka.

Všetky inšpiratívne myšlienky pochádzajú z kázní Williama Marriona Branhama.

Úryvky z Biblie z kázní Williama Branhama zostavil Filip Krištofík.

Vydané v decembri 2017.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD. Zásielky sú bezplatné.

Pre viac informácií nás kontaktujte na adrese:

*Nezávislé kresťanské spoločenstvo v Modre
Šúrka 1, 900 01 Modra, Slovenská republika*

Tel.: +421(0)911178730

info@vecerne-svetlo.sk

www.vecerne-svetlo.sk

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na prorocké Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať tieto úryvky z posolstiev.

Preklady anglických originálov sú urobené len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

V slovenskom jazyku existuje v súčasnosti viac ako 200 preložených kázni hovoreného slova cez brata Williama Branhama v tlačenej forme a viac ako 80 titulov vo zvukovej forme.

Ak máš záujem o tieto kázne, radi Ti ich zašleme zdarma.

Viac informácií nájdeš na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Úvod

Jedna žena mi prednedávnom povedala; hovorila, „Pán Branham, je jedna vec, ktorá sa mi na vašom rozprávaní nepáči.“

No, povedal som, „Čo je to, sestra?“

A povedala, „Snažíte sa príliš vyvýšiť Krista; príliš Ho vychvaľujete. Snažite sa z Neho urobiť niečo viac, než On je.“

Povedal som, „Ak by som mal desať tisíc jazykov, mohol by som ich vyčerpať a nikdy by som nedokázal plne objasniť, čím On skutočne je. On je hoden každej chvály!“ ...

Slávou Božou je Ježiš Kristus, Slávou Ježiša Krista je Jeho Cirkev. A On bol Ten Prvý. Čím On bol? On bol Počiatok času; On je Zakončením času. On bol Ten Prvý z patriarchov; On je Tým Posledným z patriarchov. On bol Cirkvou, ktorá bola v... On bol Duchom, ktorý bol v tej Efezskej Cirkvi; On je Duchom Cirkvi v Laodiceji. On je Prvý a Posledný, A až Z, Prvý, Posledný, Ten, ktorý bol a príde, Koreň a Potomok Dávidov, Ranná Hviezda, Lalia z údolia, Sárónská Ruža!

Ó, existuje viac ako štyristo titulov v Biblii, ktoré Mu prináležia. Len na to pomyslíte, čím On bol. A jednako bol tým pokorným Pánom Ježišom, ktorý sa narodil vo válove na kŕmenie zvierat ku chválam Božím. Čokoľvek, čo je pokorné, sledujte to, pretože to je správne. Čokoľvek, čo je veľké, je len naškrobenosť, tak tomu nevenujte žiadnu pozornosť; vidíte, je to mnoho vetra, a nič to nemá. ...

Boha nemôžete vyčerpať. Dokázali by ste si predstaviť malého potkana, asi takto dlhého, malú myš, ktorá je pod obrovskými sýpkami v Egypte, ako hovorí, „Radšej by som mala jesť jedno zrnko pšenice na deň, mohla by som to vyčerpať predtým, ako príde ďalšia úroda.“? Dokázali by ste si predstaviť malú rybkú, asi takto dlhú, ako pláva v strede oceánu a hovorí, „Radšej by som z tejto vody mala piť len striedmo, pretože, viete, raz by mohla vyschnúť.“?

1. Jehova-Jireh [Pán-uvidí alebo opatrí]

A Abrahám vystrel svoju ruku a vzal nôž, aby zabil svojho syna. Ale tu zavola na neho anjel Hospodinov z neba a riekol: Abraháme, Abraháme! Ktorý odpovedal: Tu som, Pane! A riekol: Nevzťahuj svojej ruky na chlapca a neučiň mu ničoho, lebo teraz už viem, že sa bojíš Boha a neodoprel si mi ani svojho syna, toho svojho jediného. A Abrahám pozdvihol svoje oči a videl a hľa, baran bol za ním chytený v kroví za rohy. A Abrahám pošiel, vzal barana a obetoval ho v zápalnú obeť miesto svojho syna. A Abrahám nazval meno toho miesta: Jehova-jireh [Hospodin-uvidí alebo opatrí], jako sa hovorí do dnes: Na vrchu Hospodinovom sa uvidí. (Genesis 22:10-14)

Abrahám pozdvihol svoju ruku, aby vrazil nôž do hrdla svojho vlastného syna. A keď to urobil, Hlas Boží zavola a zastavil mu ruku, povedal, "Abrahám! Abrahám, zastav svoju ruku! Viem, že Ma miluješ." Čo On robil? Vydával svedectvo Semenu Abrahámovmu po ňom. "Zastav svoju ruku, neublížuj tomuto dieťaťu! Viem, že Ma miluješ."

A asi v tom čase za sebou Abrahám niečo začul. A pozrel sa a bol tam baran (to je samec ovce), ktorý bol zachytený za rohy v burinách a kríkoch. A Abrahám išiel, vzal toho barana a zabil ho namiesto svojho syna. Odkiaľ prišiel ten baran? On je stovky míľ od civilizácie. No, divoká zver by ho zabila, ak by bol tam vzadu. Samozrejme, to je domáce zviera. Odkiaľ prišiel? A okrem toho je vysoko na vrchu hory, kde nie je žiadna tráva alebo voda. A Abrahám všade navôkol na tom mieste zbieral skaly, aby vystavil oltár. Odkiaľ prišiel? To nebolo videnie; on krvácal. Videnie nekrváca. Haleluja! Jehova-Jireh zaobstaral pre Samého Seba obeť.

Keď je Boh vzatý za Svoje Slovo, On je schopný zaobstarať čokoľvek, na čo má potrebu. Boh, Jehova-Jireh, dnes večer je stále Jehova-Jireh. On si už zaobstaral Obeť. On si zaobstaral Cirkev. On si zaobstaral Posla, Ducha Svätého. On je teraz tu, Jehova-Jireh. Sám Pán si zaobstaral Bibliu, Ducha, Cirkev, Posolstvo, Posla.

A teraz nadišla hodina pre Cirkev, aby bola vytrhnutá a vzatá domov. Jehova-Jireh zaobstará prostriedky, aby vzal Cirkev z tohto sveta skrze premenu týchto našich biednych tiel, a vzal ich hore do Slávy. Jehova-Jireh!

Jehova-Jireh #3, 62-0707

2. Ježiš Kristus, náš Príbuzný Vykupiteľ

Lebo jako posväcujúci, tak i posväcovaní, všetci sú z jedného, pre ktorú príčinu nehanbí sa volať ich bratmi, keď hovorí: Zvestovať budem tvoje meno svojim bratom, prostred shromaždenia ti budem spievať chvály. A zase: Ja sa budem nadejať na neho. A zase: Hľa, ja a deti, ktoré mi dal Boh. Tedy keď deti stali sa účastnými tela a krvi, tak aj on podobným spôsobom stal sa účastným toho istého, aby smrťou zahladil toho, ktorý má vládu smrti, to jest diabla, a vyprostil ich, všetkých, ktorí bázňou smrti po celý čas života boli držaní v rabsťve. Lebo, tak sa nazdám, nezaujímam sa anjelov, ale sa zaujímam semena Abrahámovho, pre čo bol podlžný byť vo všetkom pripodobnený bratom, aby bol milosrdným a verným veľkňazom čo do vecí u Boha, aby smieril hriechy ľudu. Lebo tým, že sám trpel, keď bol pokúšaný, môže spomáhať pokúšaným. (Hebrejom 2:11-18)

Či nemôžete vidieť skutočné znamenie? To je Jehova, ktorý sa stal jedným z nás: Jehova Boh na zemi ako utečenec, pútnik v krajine, ktorú stvoril: odmietnutý a odstrčený, vysmiaty a zosmiešnený; Kameň potknutia pre neveriaceho, Skala pohoršenia; diabol pre náboženský svet, ale večné znamenie pre veriaceho, „Boh s nami,“ super-znamenie. Vidíte to? Boh sa zmanifestoval, Boh sa predstavil svetu ako utečenec; mohol prísť nejakým iným spôsobom, ale zvolil si prísť týmto spôsobom. Počúvajte toto. Neprehliadnite to. Myslím, že Boh mal vo Svojej mysli, že by to pre ľudskú bytosť bolo príťažlivé. Pre veriaceho to je. Je to príťažlivé, keď sa náš Boh stáva jedným z nás; ale pre tých odmeraných, bezbožných, to je Kameňom potknutia. „Dám vám znamenie, panna počne. Emanuel bude s vami.“ Boh si myslel, že to bude príťažlivé pre ľudskú rasu, že náš Boh sa stane jedným z nás, že premení Samého Seba a stane sa prachom, že sa stane našou rasou, ľudským druhom, Stvoriteľ, ktorý stvoril všetky veci. A znova to vyplnilo proctvo. Proroci to videli. A ďalšia vec, Slovo sa stalo prachom, telom, a prebývalo medzi nami. Jehova, Slovo sa stalo človekom, stalo sa prachom a prebývalo s nami. Večne trvajúcce znamenie nikdy neskončí. Ó, keď na to pomyslíme, večné znamenie, super-znamenie všetkých znamení: Boh, ktorý sa stáva jedným z nás.

Vidíte, v Božích zákonoch vykúpenia, ako to bolo s Boázom a Naomi, musel to byť blízky príbuzný. A ten jediný spôsob, ako človek mohol byť vykúpený, Boh sa musel stať príbuzným, blízkym. Chcem, aby ste to videli. On sa nikdy nestal príbuzným s bohatými a mocnými, ale On sa narodil v stajni, zabalený v plienkach: nie dospelému, ale dieťaťu. On bol Bohom nad stvorením. On si to tak vybral urobiť. Neprišiel ako plne dospelý človek, prišiel tak, aby mohol zakúsiť cítenie malých bábätiok. Prišiel, aby mohol prejsť cez pukušenia dospievajúceho. Prišiel, aby mohol prejsť cez nástrahy a pasce diabla, ako človek, a vytvoríť cestu pre ľudí zo všetkých vekov, zo všetkých vekov a zo všetkých tried: chudobných, bohatých, všetkých. Stal sa chudobným, aby sme sa

my skrze Jeho chudobu stali bohatými a dedičmi s Ním v Kráľovstve. Bude dané znamenie, premení Samého Seba, učiní Samého Seba niečím odlišným od toho, čím bol: teraz super-znamenie, plače ako bábätko, hrá sa ako chlapec, drie ako človek, ale to bol Boh, ktorý žil vo všetkých štádiách života, ako žijeme my.

Super-znamenie, 59-1227M

3. Jehova-Rafa [Pán-ktorý uzdravuje]

Vtedy rušal Mojžiš Izraela od Červeného mora, a vyšli na púšť Šúr a išli tri dni tou púšťou a nenašli vody. Potom prišli do Mary, ale nemohli piť vodu z Mary, lebo bola horká. Preto bolo nazvané meno toho miesta Mara [Horkosť]. A ľud reptal proti Mojžišovi a vrel: Čo budeme piť? A Mojžiš kričal k Hospodinovi; a Hospodin mu ukázal drevo, ktoré keď hodil do vody, voda sa stala sladkou. Tam mu vydal ustanovenie a súd a tam ho zkušil. A riekol: Ak budeš naozaj poslúchať hlas Hospodina, svojho Boha, a budeš robiť to, čo je spravodlivé v jeho očiach, a priložíš ucho k jeho prikázaniam a budeš ostríhať všetky jeho ustanovenia, niktorej z nemocí, ktoré som doložil na Egypt, nedoložím na teba, lebo ja Hospodin som ten, ktorý ťa uzdravuje. (Exodus 15:22-26)

A prednedávnom tu v Houston, Texas, bolo to vzaté do debaty, kde prišiel baptistický kazateľ a povedal, že som bol náboženským fanatikom a mal by som byť vyhnaný z mesta; a on to mal urobiť. A ja som sa s ním nehádal. Ale pán Bosworth prijal výzvu a tej noci, keď sa v tom Sam Houston Coliseum zhromaždilo tisíce ľudí, oni o tom diskutovali. A, samozrejme, on ani nezačal. Pán Bosworth sa ho len opýtal jednu otázku; tým to bolo vybavené.

Povedal, „Boli vykupiteľské mená Jehovu aplikované na Ježiša, áno alebo nie?“

Ak On nebol Jehova-Jireh, potom nebol Pánovou poskytnutou Obeťou, nebol Ježišom Kristom, Synom Božím, a tak sme stále v hriechu.

A ak On bol Jehova-Jireh, potom bol tiež Jehova-Rafa, pretože tie zlúčené mená sú neoddeliteľné; Ježiš Kristus, Uzdravovateľ, Ten istý včera, dnes i naveky. A tak, tým to bolo tentokrát naveky vybavené.

Prečo sa modlím za chorých, 54-0314

4. Ježiš Kristus, ktorý nás uzdravuje

A stalo sa, keď chodil Peter po nich po všetkých, že sišiel i k svätým, ktorí bývali v Lydde. A našiel tam nejakého človeka, menom Eneáša, ktorý už od ôsmich rokov ležal na posteli a ktorý bol porazený. A Peter mu povedal: Eneášu, Ježiš Kristus ťa uzdravuje. Vstaň a postel' si. A hneď vstal. (Skutky apoštolov 9:32-34)

Všimnite si, keď Boh tu na pódiu niečo robí, to je taktiež Jeho postoj tam ku vám, veríte tomu? A zatiaľ čo sa to deje tu na pódiu, pamätajte, ak budete veriť z celého svojho srdca a nebudete v srdci pochybovať, uistím vás, že Boh rovno potiahne a vyvolá to, kým ste, a pozdvihne vás z tejto budovy, z vášho lôžka, nosidiel, alebo kdekoľvek ste.

Minulú noc tu sedelo jedno malé dievča potom, ako Ho jeden kazateľ videl zostupovať dolu, videl som prichádzať toho muža, ten kazateľ kázal, Boh mu povedal, aby niečo urobil. On to neurobil. A potom začali problémy. Boli mu oznámené jeho problémy, ležal tam s kostným štepom, stalo sa, že som sa pozrel tým smerom, videl som toho muža celého pokrúteného. Videl som ho, ako sa šplhá... on je lodiarsky špecialista, videl som ho, ako viaže dvojité skrakovací uzol. A len som začal rozprávať to, čo som videl, a určité veci. A potom, prvé, čo zistíte, tam to bolo, a on bol uzdravený.

Jedna malá žena tam takto sedela s úplne natiahnutými rukami. Videl som matku, ako prenášala prikrývku, a dieťa, ktoré bolo spastické. Videl som to dieťa trocha neskôr, ako padlo zo stola. Len som začal hovoriť... Videl som toto dievča, ako tam stojí. Ona nikdy nechodila; sedela tam na invalidnom vozíku. A potom som sa pozrel a videl som, ako to dievča kráča dolu ulicou, každému kýva a chváli Pána.

Rozprával som toto, len som hovoril presne to, čo som videl. To dievča tam stálo, „Vstaň na svoje nohy; Ježiš Kristus ťa uzdravuje.“ Povstala a prešla cez tú budovu. To nikdy nezlyháva. Musí to tak byť. Ó, haleluja.

Boh vo Svojich ľuďoch, 50-0227

5. Jehova-Šalom [Pán-je Pokoj]

A keď uvidel Gedeon, že to bol anjel Hospodinov, povedal Gedeon: Ach, Pane Hospodine, istotne preto som videl anjela Hospodinovho tvárou v tvár, aby som zomrel. Ale Hospodín mu riekol: Pokoj ti! Neboj sa, nezomrieš. A Gedeon tam vystavil Hospodinovi oltár a nazval ho: Hospodín je pokoj. A oltár je ešte, až do tohoto dňa, v Ofre Abiezerovej. (Sudcov 6:22-24)

V tomto malom meste, v malej maštali, v mestskej maštali, ktorá bola dole vedľa útesu, tam vzadu v tom útese bola jaskyňa a odtiaľ cez tie malé dvere vyšlo Knieža Pokoja, narodil sa v maštali, v malej debni so slamou, ktorá tam bola niekde položená; tie chlievy boli naplnené hnojom, a tak ďalej, ale odtiaľ vyšlo to veľkolepé Knieža, Semeno ženy, odtiaľ vyšiel Spasiteľ sveta, odtiaľ vyšiel Sám Jehova vo forme Človeka, vyšiel z tej malej skromnej maštale v Betleheme. Nie v nejakom kráľovskom paláci, narodený kráľovsky; ale On prišiel tam z toho skromného miesta, tam pri hromade hnoja, a bol zabalený do látok. Ako hovorí tradícia, bolo to vzaté z jarma vola, s čím orali.

Chudobní ľudia. Jozef a Mária, obaja naozaj chudobní a tu boli v tejto malej maštali. Akým pokorným Boh činí Samého Seba. A potom sa snažíme zo seba robiť niečo veľké. Či nemôžete vidieť, ako Boh pokoruje Samého Seba a berie veci, ktoré nie sú, aby mohol priviesť do uskutočnenia Svoje veľkolepé zaslúbenia. Ako ten malý Jehova leží v maštali, zabalený v látke vzatej z jarma, z šije jarma, kde bol vôl. A zabalili do toho Knieža Pokoja. Ó. Kým sme potom my? Čo si zaslúžime? Ak Boh môže Samého Seba takto pokoriť, nemali by sme byť schopní pokoriť samých seba, aby sme sa stali Jeho služobníkmi, ak On učinil takéto veci? Nemôžeme zabudnúť na svoje veľké hodnosti a veci tohto sveta a odsunúť sa od toho a pokoriť sa tieto vianoce pred Ním? A byť... Ukážme Mu naše uznanie za to narodenie a tú pokoru skrze to, že pokoríme samých seba a prijmeme Jeho Slovo.

Prečo malý Betlehem?, 63-1214

6. Ježiš Kristus, náš Pokoj

Ale teraz v Kristu Ježišu vy, ktorí ste boli kedysi ďalekí, stali ste sa blízkymi v krvi Kristovej. Lebo on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr zrušiac vo svojom tele nepriateľstvo, zákon prikázaní, záležajúci v rôznych nariadeniach, aby tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného nového človeka číniac pokoj a aby smieril obojich v jednom tele Bohu skrze kríž zabijúc na ňom nepriateľstvo a prišiel a zvestoval pokoj vám ďalekým a pokoj blízkym, lebo skrze neho máme prístup oboji v jednom Duchu k Otcovi. Tak tedy už nie ste cudzincami a bezprávnymi pohostínmi, ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží, vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus, v ktorom každé stavanie prístojne dovedna pojené rastie v svätý chrám v Pánovi, v ktorom sa aj vy spolu budujete v prýbytok Boží v Duchu. (Efežanom 2:13-22)

Existujú iba jedny Dvere do pokoja. Áno. "Môj pokoj vám dávam." On je tými jedinými Dverami ku skutočnému pokoji. Môžeš si myslieť, že máš pokoj. Mohol si nahromadiť dostatok peňazí na to, aby si si kúpil svoj dom, mohol si nahromadiť dostatok peňazí na to, aby si pre svoje deti zaobstaral oblečenie, mal jedlo na jedenie, ale mohol si nahromadiť dostatok popularity, aby si bol populárny medzi ľuďmi. Ale keď si večer vyzuješ topánky a pripravíš sa na spánok, je len jediná vec, ktorá ti môže dať pokoj. A to je, keď vieš, že by si tej noci zomieral, existuje len jediný Pokoj, a to je, Ježiš je Pokoj. On je náš Pokoj.

On je naším Uzdravením. "Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý uzdravuje všetky tvoje choroby."

On je Dverami do neba. A neexistujú žiadne iné dvere, ani žiadna iná cesta, okrem cez Ježiša Krista. On je Dverami do neba.

A teraz, Ježiš je Dverami do všetkých týchto vecí a viera je kľúčom, ktorý odomyká tie Dvere. No, ak je Ježiš Dverami do všetkých týchto zaslúbení Božích, viera v Jeho dokončené dielo odomyká každé dvere ku každému pokladu, ktorý je v Kráľovstve Božom. Vidíte to? Ten kľúč je viera. Viera je tým kľúčom, ktorý odomyká každé zaslúbenie, ktoré On učinil. Kľúč viery to robí, viera v Jeho dokončené dielo.

Kľúč ku dverám, 62-1007

7. Jehova-Tsidkenu [Pán-naša Spravodlivosť]

Hľa, idú dni, hovorí Hospodin, že vzbudím Dávidovi spravodlivý výrastok, a bude kraľovať ako kráľ a bude rozumne robiť a bude činiť súd a spravodlivosť na zemi. Za jeho dní bude spasený Júda, a Izrael bude bývať bezpečne. A toto bude jeho meno, ktorým ho budú nazývať: Hospodin naša spravodlivosť. (Jeremiáš 23:5-6)

Boh nie je komplikovaný. Ľudia sa Ho niekedy snažia urobiť komplikovaného. Ale On, Boh, sa dá poznať v jednoduchosti. Prehliadame Ho, zatiaľ čo sa Ho snažíme nájsť. On je tak jednoduchý, predstavuje Samého Seba takým spôsobom. To je to, čo Ho činí tak veľkolepým.

Všimnite si teraz v tomto, tento život, ktorý bol v tom strome, ktorý slúžil svojmu účelu, odišiel dolu do hrobu, aby vydržal až do jari. No, nejaká Inteligencia to musí znova priviesť naspäť hore, znova priniesť jablká a čokoľvek ďalšie, čo strom prináša, jeho listy, a tak ďalej. To znova prichádza naspäť hore.

No, Jób tu povedal, „Ó, aby si mi vymeral čas a ukryl ma v hrobe, až kým neprejde Tvoj hnev.“ Vidíte, čo povedalo Písmo? Sme ukrytí v hrobe, až kým neprejde hnev, a potom znova prichádzame naspäť hore.

„Viem, že môj Vykupiteľ žije a v poslednom dni sa postaví na zemi; a hoci kožné červy zničia toto telo, jednako vo svojom tele budem vidieť Boha.“ On videl, že jedného dňa bude skrze Človeka privedené vzkriesenie; a otázka hriechu bude vyriešená, a to bolo, keď ten Spravodlivý, Syn Boží, prišiel, aby zomrel sa hriešnikov. V tom čase na zemi nebol žiaden človek alebo žiaden človek od tej doby, ktorý kedy mohol premosť tú cestu medzi Svätým Bohom a hriešnym človekom. Ale Jób, tu, štyritisíc rokov pred Jeho príchodom videl Jeho smrť, pohreb a Jeho vzkriesenie a Jeho ospravedlnenie, ktoré prišlo skrze vzkriesenie, a to je absolútna záruka vzkriesenia veriaceho. Čo za útecha to je, vedieť, že tie veci sú pravda. To nie je vymyslená historka.

Pozrite sa sem von. Pozrite na slnko. Slnko ráno vychádza, to je narodenie dieťaťa. Boh ho poslať hore. Existuje na to, aby slúžilo Božiemu účelu. A ráno o deviatej hodine ide do školy, to je dospievajúci. A potom o dvanástej hodine prichádza do plnej dospelosti. Po dvanástej hodine prešlo päťdesiat rokov, napoly skončilo a začína ísť dolu, stáva sa slabším, starším. Do tohto času naberalo na sile, potom začína slabnúť.

Práve tak, ako to je s nami. Začneme silní a ako prichádzame do našej plnej dospelosti, stávame sa silnejší. Keď potom príde určitý vek, sme v našej najlepšej sile. Potom začíname slabnúť, po celý čas, zapadáme dolu.

Nakoniec sa po chvíli ocitne nad západným horizontom, nádherné svetlo. Poslúžilo Božiemu účelu; zomiera; zem sa ochladzuje, ochladí sa, vychladne cez noc. Je to teraz koniec toho slnka? Je to poslednýkrát, kedy ho vidíte? Nie.

Nasledujúce ráno, ono znova vychádza hore vo vzkriesení. Boh o tom každý deň vydáva svedectvo, povedal, „Existuje život, smrť, pohreb, vzkriesenie.“

Ja som vzkriesenie a Život, 63-1118

8. Kristus Ježiš, naša Spravodlivosť'

Ale bláznivé u sveta si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a slabé u sveta si vyvolil Boh, aby zahanbil to, čo je silné, a neurodzené u sveta a opovrhnuté si vyvolil Boh, a to, čo nie je, aby zmaril to, čo je niečim, aby sa pred Bohom nechválilo niktoré telo. A vy ste z neho v Kristu Ježišovi, ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha i spravdliivosťou i posvätením i vykúpením, aby bolo, jako je napísané: Ten, kto sa chváli, nech sa chváli Pánom. Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravdliivosťou Božou v ňom. (1. Korintanom 1:27-31 , 2. Korintanom 5:21)

Ak nemáte zjavenie, hľadajte a proste o to Boha. To je jediný spôsob, ako ho kedy dostanete. Zjavenie musí prísť od Boha. Ono nikdy neprichádza prirodzenou ľudskou schopnosťou, ale Duchovným obdarovaním. Môžete sa naučiť Písmo aj naspamäť, a hoci je to obdivuhodné, tým to nedosiahnete. Musí to byť zjavenie od Boha. Písmo hovorí, že nikto nemôže povedať, že Ježiš je Kristus, jedine skrze Ducha Svätého. Musíte prijať Ducha Svätého a potom, jedine potom, vám môže Duch dať zjavenie, že Ježiš je Kristus, Boh, Ten Pomazaný. Žiaden človek nepozná veci Božie, jedine Duch Boží a ten, komu ich Duch Boží zjaví. Potrebujeme prosiť Boha o zjavenie viac ako o čokoľvek iné na svete. Prijali sme Bibliu, prijali sme jej veľké pravdy, ale napriek tomu pre väčšinu ľudí ešte stále nie je skutočná, pretože tam nie je zjavenie skrze Ducha. Slovo nebolo oživené. V 2. Korintanom 5:21 Biblia hovorí, že sme sa stali spravdliivosťou Božou skrze naše zjednotenie sa s Ježišom Kristom. Porozumeli ste tomu? Tam je povedané, že **SME SKUTOČNOU SPRAVODLIVOSŤOU SAMÉHO BOHA** skrze to, že sme **V KRISTOVI**. To znamená, že On (Ježiš) sa za nás stal **HRIECHOM**. Nie je povedané, že sa stal hriešnym, ale že sa za nás stal **HRIECHOM**, aby sme sa skrze zjednotenie s Ním stali **SPRAVDLIVOSŤOU** Božou. Ak uznáme túto skutočnosť (a to musíme), že sa za nás stal doslova **HRIECHOM** tým, že zaujal naše miesto, potom tiež musíme uznať skutočnosť, že my sme sa stali skrze naše zjednotenie sa s Ním **SKUTOČNOU SPRAVODLIVOSŤOU** Božou. Odmietnuť jedno znamená odmietnuť druhé. Prijatť jedno znamená prijať i to druhé. Vieme, že to hovorí Biblia. To sa nedá poprieť. Ale chýba o tom zjavenie. Pre väčšinu Božích detí to nie je skutočné. Je to jednoducho len dobrý verš v Biblii. Ale my potrebujeme, aby nám to bolo **OŽIVENÉ**. Na to bude potrebné zjavenie.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 1. kapitola - Zjavenie Ježiša Krista

9. Jehova-Raah [Pán-náš Pastier]

Hospodin je môj pastier; nebudem mať nedostatku. (Žalm 23:1)

Oni neverili, že On je Boh. Oni z Neho chceli urobiť milého človeka. Chceli z Neho urobiť proroka. On bol milý človek a On bol Prorok, ale On bol viac než to. To je dnes bežné učenie, že "On je len dobrý človek, On bol Prorok." On nebol nič menej ako Emanuel. On bol Boh zmanifestovaný v Ježišovi Kristovi, Jeho Synovi, robiac Jeho a Otca Jedným. To je všetko, čo On mohol byť.

Zachariáš 14:7 (môžem toto povedať), hovorí o večerných Svetlách a Posolstve znovu v čase konca. Všimli ste si to? Tolčí, koľkí nasledovali Mojžiša, videli Ohnivý Stĺp, ktorý ho identifikoval na Hore Sinaj. On svedčil a hovoril o tomto Ohnivom Stĺpe, ktorý bol v kríku a povedal mu toto posolstvo; mnohí z nich tomu neverili. Ale tolčí, koľkí ho nasledovali von z Egypta (vyšli zo sveta a prešli more oddelenia a šli na púšť), videli ten istý Ohnivý Stĺp (o ktorom hovoril), ako potvrdzuje toho pastiera-proroka, že je pastierom oviec. Oni to videli a mnohí z nich tomu stále neverili po tom, čo to videli.

Všimnite si, ako znovu ten nikdy sa nemeniaci Boh, ten veľký Pastier-Prorok vzal tých, ktorí zostali pri Ňom a s Jeho službou, na Olivový vrch; ten veľký Pastier-Prorok, ten Jeden, o ktorom hovoríme, Ježiš... a počuli Otca (Ten istý Ohnivý Stĺp), ktorý potvrdil Mojžiša, ako potvrdil Jeho.

Ten istý Boh, o ktorom Mojžiš hovoril, prišiel k Mojžišovi a dokázal Ohnivým Stĺpom, že On bol Jehova, ktorý viedol Mojžiša. Boh bol vo Svojom pastierovi-prorokovi.

Tu On berie ďalšieho Pastiera-proroka, veľkého Proroka, ozajstnú Ovcu, Ježiša, a berie voľbu troch mužov a berie ich hore na vrch Olivovej hory a tam, potvrdený Ježiš. A dokonca Sám odišiel od všetkých ostatných ľudí, povedal, "Toto je Môj milovaný Syn; Jeho počúvajte." A keď sa pozreli, nevideli nikoho okrem Ježiša. Tak je to. On bol ten Jeden. No, tým je to vyriešené, čo sa mňa týka. Vidíte?

Mojžiš bol v prítomnosti Shekinah na Hore Sinaj. To zmenilo jeho tvár. Keď zišiel dolu, musel si dať zásteru na tvár, ten pastier-prorok Mojžiš; v ktorom bol Jehova v časti, len v časti: jeho tvári. On mal Slovo vo svojich ústach.

Ale všimnite si, keď bol ten Veľký Pastier v Prítomnosti Shekinah. Čo to urobilo? Zmenilo to celý Jeho výzor. On nebol len časťou Boha; On bol celý Boh. On bol Emanuel.

Prečo to museli byť pastieri, 64-1221

10. Ježiš Kristus, Arcipastier

Tedy starších medzi vami prosím spolustarší a svedok utrpení Kristových, ktorým som aj účastníkom slávy, ktorá sa má zjaviť; paste stádo Božie, ktoré je medzi vami, dozerajúc nie z prinútenia, ale dobrovoľne, radi, ani nie pre mrzký zisk, ale ochotne, ani nie ako panujúci nad dedičstvom Pánovým, ale súc príkladom stádu. A keď sa ukáže Arcipastier, odnesiete si neuvädnuteľnú korunu slávy. (1. Petra 5:1-4)

Ó, nezáleží na tom, kde si... Či ťa hrobár uloží pod zem a nahádže na teba šesť stôp zeminy, on by nikdy nemohol tú ovcu ukryť pred Pastierom. On vie presne, kde ležiš, a si označovaný. Jedného slávneho dňa On zavolá a ja odpoviem. Ó, aké nádherné. Ovce poznajú Jeho Hlas; cudzieho nebudú nasledovať.

Prečo musí byť pastier stále v strehu? Musí si byť istý, že žiadna z jeho oviec nie je stratená. Nie ste z toho šťastní? Ak pastier stratí jednu ovcu, je to pre toho pastiera hanba. "Ten, kto čuje Moje Slovo a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večne trvajúci Život a nikdy nepríde na súd; ale prešiel zo smrti do Života." Pastieri nestratia svoje ovce. No, ak si ovcou, v poriadku...

"Všetci, ktorých Mi dal Otec, prídu ku Mne. A každý, kto ku Mne príde, nevyžienim ho von. Ale dám mu večne trvajúci Život. A hoci ho hrobár uloží do zeme, on, Moja ovca, bude počuť Môj Hlas a Ja ho vzbudím v ten posledný deň." Chvála živému Bohu. "Moje ovce čujú Môj Hlas." Ježiš povedal, "V ten deň všetci, ktorí sú v hrobe, budú počuť Hlas toho veľkého Pastiera a vyjdú (Haleluja.), vyjdú ku večne trvajúcemu Životu." Ó, do toho veľkolepého dňa príchodu Pastiera oviec.

Trápenia slz nemôžu nikdy zadržať preč toho Pastiera. Rozklad; On to potvrdil pri hrobe Lazára. Lazár bol jedným z Jeho malých baránkov. A on ležal v tele na dne jamy, bol cez to zavalený kameň; jeho telo sa rozpadalo; nos odpadol; rozožierali ho kožné červy. Ale ku tomu hrobu prišiel ten Arcipastier. A On Svoje ovce pozná po mene. A ak teraz hovorí tvoje meno a volá ťa, ty odpovieš. Lebo bude čas, povedal prorok, že On zavolá a ja Mu odpoviem.

Lazár bol štyri dni mŕtvy. Jeho telo bolo v rozklade. Ale Pastier prehovoril a rozklad rozpoznal svojho Pána. A duša, ktorá bola na štvordňovej ceste, sa obrátila naspäť do toho tela. A to telo, ktoré bolo zabalzamované, žiadna krv, bunky boli zlámané. On bol zhnitý v hrobe. Ale Pastier Života vypovedal meno Svojho baránka a Jeho baránok zabečal a povedal, "Tu prichádzam."

Ó, On je nádherný Pastier. Nechajte Ho, nech vás kŕmi; On vás bude kŕmiť na Svojom Slove. Duch Svätý žije na Slove Božom.

11. Jehova-Magen [Pán-náš Štít]

Blahoslavený si, Izraelu! Kto je podobný tebe, ľude, zachránený Hospodinom, štítom svojej pomoci, a ktorý je mečom, tvojou pýchou! Preto sa ti budú lichotne koríť tvoji nepriatelia. A ty budeš šliapať po ich výšinách. (Deuteronomium 33:29)

Jehova-Jireh, Pán zaobstará pre Samého Seba obeť. No, Jehova sa v Starom Zákone zjavoval ľudskej rase v siedmich zlúčených príbuzenských menách, ktorými mal byť pre ľudí. On sa najprv zjavil ako Jehova-Jireh, "Pán zaobstará obeť."

Ďalší krát sa zjavil ako Jehova-Rafa, "Pán, ktorý ťa uzdravuje," Jehova-Manasses, Jehova, náš Prápor, Jehova... sedem zlúčených vykupiteľských mien, v ktorých sa Boh zjavuje ľudskej rase ako Ten všedostatočný Poskytovateľ každej veci, na ktorú máme potrebu od začiatku do konca.

No, minulý večer sme hovorili o Abrahámovi a zanechali sme ho tam, kde sa mu Boh zjavil v Mene Všemohúceho Boha. A v hebrejčine bolo použité slovo, "El-Šadaj," čo znamená "prsia" alebo "Ten, ktorý má prsia; Ten všedostatočný; Ten mocný; Darca Života." A minulý večer sme to ukázali, že to znamená "Ten, ktorý má prsia." No, to zložené slovo, slovo "majúci prsia," ako... Ako by sme kedy mohli odobrať preč z Biblie Jehovu-Jireh, alebo Jehovu-Rafa, Uzdravovateľa, a prijať Jehovu-Jireh, Pánovu pripravenú obeť? A vo všetkých týchto zlúčených menách, každé jedno z nich sa vyplnilo v Ježišovi Kristovi. On bol Jehova-Jireh, poskytnutá Obeť; On bol Jehova-Rafa, Uzdravovateľ; On bol Jehova-Prápor; Jehova-Štít; Jehova-Pokoj; Jehova-Pastier. Všetky tie zlúčené vykupiteľské mená boli uplatnené na Pána Ježiša. Nemohli by ste uplatniť jedno a druhé odobrať preč. A ak neboli uplatnené, On nebol Ježišom, Synom Božím. Tak vidíte. Sú neoddeliteľné, nemôžete oddeliť Božie zlúčené mená. A ak jedno z nich bolo uplatnené na Ježiša, všetky z nich boli uplatnené na Ježiša. A tak, ako On je Božou pripravenou Obeťou za hriech, On je Božím pripraveným Zmierením za uzdravenie; Ten istý včera, dnes i naveky.

Keď On bol tu na zemi, povedal, "Ako Mojžiš vyzdvihol medeného hada na púšti, tak musí byť vyzdvihnutý Syn človeka," pre tie isté dôvody. Mojžiš vyzdvihol medeného hada pre mnohoraký dôvod. Prečo? Kvôli tomu, že ľudia boli odpadnutí, šomrali proti Bohu a proti Mojžišovi. Mojžiš vyzdvihol medeného hada pre ich odpustenie hriechu a uzdravenie ich tela. A práve tak, ako ten medený had reprezentoval Krista, On bol vyzdvihnutý pre odpustenie našich hriechov a uzdravenie nášho tela.

On sa Abrahámovi zjavil ako Jehova-Jireh; Jehova-Rafa. Zjavil sa mu tam ako El-Šaddaj. Ó, mohli by sme vziať každé jedno z nich a zostať tu šesť mesiacov a nikdy sa z toho nedostať von, len to vziať od Genezis po Zjavenie, rovno spredu dozadu. Milujem Slovo. Slovo Božie, Ono je pevne ustanovené.

Môžeme počuť mnoho falošných výmyslov a mnohé veci, ktoré nie sú pravda a sú vymyslené, ale to Slovo je večne trvajúce, je to Božie večné zaslúbenie.

Jehova-jireh, 55-1117

12. Kristus, naša Zbroj

A toto, znajúc čas, že je už hodina, aby sme sa prebudili zo spánku a vstali, lebo teraz nám je bližšie spasenie, ako bolo vtedy, keď sme uverili. Noc pokročila, a deň sa priblížil. Složme tedy skutky temnosti a oblečme si zbrane svetla. Jako vodne choďme slušne, nie v obžerstvách a pijanstvách, nie v smilstvách a prostopašiach, nie v zvade a závidia. Ale si oblečte Pána Ježiša Krista a nepečujte o telo tak, aby sa v ňom zobúdžali zlé žiadosti. (Rimanom 13:11-14)

Čo sa stalo, keď prišiel Hitler do Francúzska? No, povedali, že na nejakú chvíľu ste kvôli lietadlám ani nemohli vidieť oblohu. Nemecký pochod. Vidíte, stáli tam, prechádzali, oslavovali víťazstvo. Keď Stalin prišiel do Ruska, na míle, každý tank bol kúsok za druhým, jednoducho zbombardovali Berlín, až tam nič nezostalo. To je celé. A keď išli, a títo nemeckí... Títo ruskí vojaci oslavovali, vošli takto do vnútra, viete, s tou smiešnou vecou, ktorú robia. Raz som to videl na obrázku v Londýne, ako vošli dnu, skutočnú fotku tej veci čo sa stala, vchádzali dnu, oslavovali. Ó!

Keď sme sa dopočuli, že vojna skončila, vykrikovali sme, hvízdali sme na píštalách. Keď sa tí hrdinovia vracali naspäť, stretli sme ich tam hore. Oni vykrikovali; kričali. Môj bratranec tam bol, povedal, keď sa vracal späť, všetci starí... Tí veteráni, ktorí boli tak veľmi zjazvení, že sa nemohli dostať von z postele a tak ich jednoducho preniesli hore na palubu lode, keď prichádzali, aby videli, ako tam stojí socha slobody. Povedal, "Tí mohutní muži tam stáli, len plakali a takto sa zvalili, keď uzreli tú sochu slobody." Boli preč od domova štyri roky, bojovali, boli v šoku z boja a všetko možné. Ale vedeli, že manželka a miláčik a matka, otec a deti a všetko, čo milovali, bolo rovno za tou sochou slobody. Ona reprezentovala to, za čo bojovali. Ó, píšťaly hvízdali a v New Yorku sa začalo vykrikovať, to je celé, keď ich hrdinovia pochodovali dnu. To bude malá vec.

Raz po veľkej bitke jeden cisár povedal, "Chcem, aby sa môj najslávnejší bojovník viedol vedľa mňa na tejto veľkolepej oslave víťazstva nad naším nepriateľom." A všetci dôstojníci si vyzdobili chocholce a vyleštli štíty a pochodovali okolo, viete, takto ako skutoční vojaci. Po malej chvíli išiel okolo jeden dorezaný chlapík. Ó! Len sa troška pozrel hore a takto pokračoval. Cisár povedal, "Počkaj chvíľu. Počkaj chvíľu. Ty," nebol ani oblečený ako dôstojník, povedal, "pod sem." Povedal, "Kde si obdržal tie jazvy?"

Povedal, "Vonku na bojisku."

Povedal, "Vylez sem hore. Ty si ten človek, ktorého chcem mať posadeného vedľa seba." Prečo? On ukázal, že bol v boji.

Ó, Bože, maj zmilovanie nad človekom, ktorý si môže porezať ruku na plechovke od sardiniek a dostať uznanie. Ja chcem byť zjazvený z boja. Ako povedal Pavol, "Na svojom tele nosím jazvy Ježiša Krista." To je to, prečo chcem bojovať na bojisku.

Jedného dňa, keď príde náš veľkolepý Veliteľ, ktorý nás obrnil, ktorý nám dal Zbroj Božiu, Ducha Svätého; dal nám Svoje Slovo, aby sme s ním bojovali, stáli tam vonku; keď bude jazdiac prichádzať náš veľkolepý Veliteľ, chcem nastúpiť na voz a odísť s Ním domov. A vy? Potom, keď vezmem za ruku moju malú ženu, rozhliadnem sa tam a uvidím mojich bratov, ich manželky a ich deti, keď začneme kráčať cez tie raje Božie a Anjeli naplnia povetrie s hymnami, takto nad nami, hovoríte o oslave! A keď sa skončí boj, budeme nosiť korunu. Ó! Ó, vojaci kríža, dnes ráno, vyťahnite tú ruku viery a uchopte túto Zbraň.

Najväčší boj, ktorý bol kedy bojaný, 62-0311

13. Jehova-Shammah [Pán-je prítomný]

Boh nám je útočiskom a silou, veľmi prítomnou pomocou v súženiach. (Žalm 46:2)

No, Pán je naším útočiskom a silou, veľmi prítomnou pomocou v čase problémov. A vo vykupiteľských menách, S-h-a-m-m-a-h, Shammah, "Pán je prítomný."

No, Jehova-Jireh poskytne. Jehova-Poskytovateľ je prítomný.

Pochopili ste, čo som myslel? Ak On je Pánovou poskytnutou Obeťou, potom musí byť Pánom Bohom, ktorý je prítomný v čase pomoci, potreby. Rozumiete, čo tým myslím?

No, ak je dnes večer tu, aby spasil každého od hriechu, musí tu dnes večer byť prítomný, aby vyplnil zvyšok z týchto vykupiteľských mien. On je Jehova-Jireh a Jehova-Rafa; On je Jehova-naša poskytnutá Obeť, náš Uzdravovateľ, náš Prápor, náš Pokoj, náš Pastier, naša Spravodlivosť a Jeho Prítomnosť. On musí rovno teraz byť tým všetkým. A tá posledná vec...

Pri tom poslednom z Jeho vykupiteľských mien, v ktorých sa zjavil Abrahámovi, On povedal, "Som Jehova-Rafa, Ten poskytnutý, aby poskytol obeť, poskytol cestu." Čokoľvek to je, Boh to zaobstará. "A Ja som Jehova, ktorý ťa uzdravuje. Som tvoja Spravodlivosť. Som tvoj Pokoj. Som tvoj Štít. Som tvoj Prápor. A som stále prítomný, aby som to preukázal." Amen.

Vidíte, čo mám na mysli? Stále prítomný, aby to vyplnil.

Sedem zlúčených mien Jehovu, 55-0120

14. Duch Pravdy

Ak ma milujete, ostríhajte moje prikázania, a ja požiadam Otca, a dá vám iného Tešiteľa, aby bol s vami na veku, toho Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí ani ho nezná. Ale vy ho znáte, pretože prebýva u vás a bude vo vás. Neopustím vás, aby ste boli sirotami, príjdem k vám. Ešte krátku chvíľu, a svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem, aj vy žiť budete. Toho dňa vy poznáte, že ja som vo svojom Otcovi a vy vo mne a ja vo vás. (Ján 14:15-20)

No, len si dnes predstavte, že je tu dnes Jeho Prítomnosť. Pán Ježiš je v inom svete alebo inej dimenzii, dnes rovno tu vo forme Ducha. Jeho Duch splýva s naším duchom. Naše oči Ho nedokážu vidieť, pretože sú zatiaľ fyzické, až kým sa niečo nestane, že by sme mohli vidieť videnie. Ale On je tu práve tak viditeľný, práve tak skutočný, ako bol v deň, keď pri hrobe prehovoril ku Márii, alebo keď stretol Kleofáša na jeho ceste do Emauz. Jeho Prítomnosť je tu. Je možné ju cítiť s tým vnútorným nábojom, ktorý je vo vnútri ľudského tela, a nazýva sa to nové narodenie. Duša ku Nemu bola zmagnetizovaná. A raz za čas, keď necháš svoju myseľ, aby bola sústredená na Neho, veríš na Neho, po chvíli niečo, realita, môžeš cítiť, ako sa cez tvoju bytosť niečo pohybuje. To je potvrdenie Jeho vzkriesenia. To nie je "Ja predpokladám." To nie je "Ja dúfam." Ale pre každú osobu, ktorá je znovuzrozená, to je "Ja viem." To je... Ty to vieš. Je to rovno tam. A keď sa dostaneš do kontaktu s Ním... Videl som svätých, ako hovorili, "Ó, môžeš... Prítomnosť Pánova je blízko."

Poviete, "No, tam je niečo..." No, istotne. On je rovno tam. On vstal z mŕtvych a stojí rovno vedľa teba. No, jedného dňa, keď pôjdeme, aby sme boli s Ním, tieto duchy vo vnútri, ktoré môžu cítiť toho Ducha, tlačia sa do toho. Potom pri vzkriesení, keď sa On učiní viditeľným, budeme učenými viditeľnými a budeme mať telo ako Jeho vlastné oslávené telo. Lebo keď prídeme z duchovného sveta, On nás privedie s Ním. Všetci, ktorí sú mŕtvi v Kristovi, tých Boh privedie s Ním vo vzkriesení. Ó, čo za osvietenie, čo za požehnanú vec. Ó, ak by som nevzal toto... Ó, ak by som mohol byť učený kráľom nad celou zemou a mal zaručené, že budem žiť milión rokov, nevymenil by som rok uctievania Pána a veci, ktoré som videl a naučil sa o Bohu za posledný rok, za všetky bohatstvá svetov. Táto požehnaná nádej... Po tom miliónoch rokov, alebo koľkokoľvek by to mohlo byť, prestal by som existovať.

Niekedy nedávno, brat Cox (ktorý teraz stojí na konci budovy) a ja, sme sedeli na príjazdovej ceste, ktorá vedie ku domu, a na ceste bola nejaká roztláčaná skala. A v nej bola nejaká malá fosília z nejakého morského živočícha alebo niečoho, čo žilo pred mnohými, mnohými rokmi.

Povedal som, "Pozri sa sem na túto vec." A brat Cox povedal, "Brat Branham, zaujímalo by ma, aká stará je naozaj tá vec."

Povedal som, "No, brat Cox, pravdepodobne, chronológovia by povedali, že viac ako milióny rokov, tam vtedy z obdobia, keď táto zem ani nebola obývaná ľudskými bytosťami a vody pokrývali zem. Tie zvieratá pravdepodobne žili pred mnohými, mnohými, mnohými miliónmi rokov. Ale ja..."

Povedal, "Pozri, brat Branham," povedal, "či nie je ľudský život taký krátky oproti tomu životu? Len pomysli, tá fosília stále pretrváva po miliónoch rokoch."

Pomyslel som si, "Ó." Povedal som, "Brat Cox, príde čas, keď tej fosílie viacej nebude. Nebude z nej jediný tieň. Ale preto, že On vstal z mŕtvych, ja budem žiť a ty budeš žiť navždy a po nespočetné veky." Keď sa všetky fosílie vytratia preč a všetok starý čas pominul a tiene zmizli, budeme žiť a žiť ďalej a ďalej navždy. Pretože skrze prijatie vzkriesenia Pána Ježiša Krista sa stávame nesmrteľnými bytosťami, vzdycháme v Duchu, očakávame na čas nášho vyslobodenia, keď tiež budeme s Ním v Jeho požehnanej Prítomnosti, aby sme žili navždy. Čo za div.

Môj Vykupiteľ žije, 55-04105

15. Ten, ktorý stvoril vietor

Lebo hľa, ten, ktorý utvoril vrchy a stvoril vietor a ktorý oznamuje človekovi, čo myslí; ktorý činí rannú zoru mrákavou a kráča po výšinách zeme, Hospodin, Boh Zástupov, je jeho meno! (Ámos 4:13)

A keď vstúpil do lode, išli za ním jeho učeníci. A hľa, veľiká búrka povstala na mori, takže vlny prikrývali loď, a on spal. A pristúpiac jeho učeníci zobudili ho a hovorili: Pane, zachráň nás, hynieme! A on im povedal: Čo sa bojíte, ľudia malej viery? Vtedy vstal, pohrozil vetrom a moru, a nastalo veľiké ticho. A ľudia sa divili a vraveli: Jaký je toto človek, že ho i vetry i more poslúchajú? (Matúš 8:23-27)

On nikdy nenapísal žiadne slovo. Či napísal? Nikdy nenapísal slovo. Prečo? On bol Slovo. On bol Tým, čo boli tie Slová, ktoré boli zapísané; On bol manifestáciou toho Slova. Sláva! Sláva! Fíha. Teraz sa cítim dobre. On bol Slovo. On nemusel nič písať; On bol Slovo (Je napísané!), Slovo, ktoré sa zamaňifestovalo. Sláva Bohu! On je Ten istý dnes, včera, dnes i naveky. On je Slovo; Slovo, ktoré sa zamaňifestovalo.

Povieš, "Je to pravda, brat Branham?"

Sledujte Jehovu, ako tam stojí a rozfúkol takto pás naprieč tými vlnami a vytvoril cestu pre Izrael, aby tadiaľ prešli.

Sledujte Jehovu v tele, ako hovorí, "Mlč, utíchni." Keď vlny udierali do pobrežia, v búrke, a diabol takto do všetkého šľahal. On povedal, "Mlč, utíchni." A to Ho poslúchlo; vetry a všetko. On bol Jehova. Amen.

Ten Jehova, ktorý tam mohol stáť a pofíkať niekoľko kvapiek rosy, nechať to padnúť na zem a učiť chlieb, aby nakrmil ľudí.

On tam stál a vzal päť rýb, alebo päť chlebov a dve ryby a nakrmil päť tisíc.

On bol Slovo. Amen. Amen. On je Slovo a On vždy bude Slovo. A čo sa týka mňa a môjho domu, my budeme slúžiť Slovu.

Pohanenie kvôli Slovu, 62-1223

16. Ten, ktorý šliape po výšinách mora

Je múdreho srdca a premocný v sile. Kde kedy sa zatvrdil niekto proti nemu a mal pokoj?! On, ktorý prenáša vrchy, a nevedia, že ich podvracia vo svojom hneve; ktorý pohybuje zem s jej miesta, takže sa trasie, a jej stĺpy sa chvejú; ktorý keď zakáže slnku, nevyjde, a zapečatuje hviezdy; ktorý sám roztahuje nebesia a šliape po výšinách mora; (Jób 9:4-8)

A loď už bola naprostred mori, zmietaná vlnami, pretože bol odporový vietor. Potom za štvrtej stráže vnoci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. (Matúš 14:24-25)

Raz bola skupina učeníkov vonku na mori. V ten deň boli svedkami veľkolepého zhromaždenia a videli Človeka, ktorý mohol lámať chlieb, odlomiť z neho a položiť to a narástol na tom ďalší bochník chleba: kládol to tam, až kým nenakrmil päť tisíc. Ó. Povedali, "To musí byť Boh. Nič iné by to nedokázalo urobiť okrem Boha." Tam On bol.

Boli vonku na lodi na mori. Odišli bez toho - odišli bez Neho. Tam boli, zmietaní naokolo a nevedeli, akou cestou majú ísť. Veslá boli zlámané; loď bola naplnená vodou; plachty boli roztrhané; a nemali žiaden spôsob, ako uniknúť moci satana, ktorá sa na nich valila.

Zaujímalo by ma, či sme dnes tiež neodišli do záchvatu, v prebudení, aby sme stavali nové miesta a rozhadzovali, a postavili nové väčšie budovy a kázali o tom, že príchod Kristov je na dosah ruky. Naše vlastné skutky svedčia proti nám. Ó, a misionári, ktorí nemajú topánky na svojich chodidlách. Čo sa deje, brat? Niečo nie je v poriadku. Všimnite si ten stav, do ktorého sa cirkev dostala. Ale Boh zasľúbil, že z toho prinavráti, že to privedie naspäť, že vytvorí cestu.

Tí učeníci, ktorí boli tam vonku; všetky nádeje boli preč. Oni sa vzdali. Povedal, "No, skrátka nemôžeme ísť ďalej. Jednoducho tu dnes večer na tomto mori zahynieme." A tam prichádza kráčajúci po vode Ježiš. A tá smutná časť toho bola, že Boh im pripravil cestu úniku a oni sa toho báli. Povedali, "Vyzerá to strašidelne. Ó, to je nejaký duch." A kričali od strachu.

Ježiš povedal, "Nebojte sa. Buďte dobrej mysle. To som Ja."

Boh dnes pripravil cestu pre ľudí, aby videli, že žijeme v poslednom čase. Nebojte sa toho; verte tomu."

Boh má pripravenú cestu, 62-0728

17. Ten, ktorý spytuje ľadviny a srdcia

Ja Hospodin zpytujem srdce a zkušam ľadviny, nato, aby som dal každému podľa jeho cesty, podľa ovocia jeho skutkov. (Jeremiáš 17:10)

A anjelovi sboru v Tyatíroch napíš: Toto hovorí Syn Boží, ktorý má svoje oči jako plameň ohňa, a ktorého nohy sú podobné mosadzi: ...I jej deti pobijem smrťou, a zvedia všetky sbory, že ja som, ktorý zpytujem ľadviny a srdcia, a dám vám jednému každému podľa vašich skutkov. (Zjavenie 2:18; 23)

Boh sa díva na srdce. To sa nikdy nezmenilo a nikdy sa to nezmení. Tu, tak ako počas všetkých vekov, sú dve skupiny. Obe vyhlasujú, že ich zjavenie je od Boha a že ich vzťah je k Bohu.

“Ale pevný základ Boží stojí a má túto pečat: Pán zná tých, ktorí sú Jeho.”
2. Timotejovi 2:19.

“Pán spytuje ľadviny.” Slovo ‘spytovať’ znamená ‘stopovať’ alebo ‘sledovať’. Boh pátra po našich myšlienkach (ľadviny), On vie, čo je v našich srdciach. On vidí naše skutky, ktoré sú jasným prejavom toho, čo v nás leží. Je to srdce, z ktorého vychádza buď spravodlivosť alebo zloba. Naše motívy, naše úmysly, to všetko je Mu známe, keď sleduje každú činnosť. A každý čin, každé slovo bude privedené na súd, keď budeme musieť vydať počet z našich životov. Pri tej falošnej vínnej réve nebolo žiadnej bázne Božej a draho za to zaplatia. Nech všetci, ktorí menujú Jeho Meno, žijú tak, ako sa sluší na svätých. Mohli by sme podviesť ľudí, ale nikdy nemôžeme podviesť Pána.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 6. kapitola - Tyatírsky cirkevný vek

18. Spasiteľ

Predo mnou nebol utvorený nijaký silný Boh a nebude ani po mne. Ja, ja som Hospodín, a niet spasiteľa krome mňa. (Izaiáš 43:10-11)

A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta. (1. Jána 4:14)

Ale On musel nechať človeka, dajúc mu slobodu v morálnom jednaní, aby upadol, aby tak On mohol byť Spasiteľom, aby mohol preukázať čo je v Ňom, vidíte, Jeho atribút Spasiteľa. Niečo muselo byť stratené. A práve tým, že človek upadol a bol stratený, On sa stal jeho Spasiteľom, podľa Svojho vlastného zákona. A On by to nemohol urobiť ako ten veľký Jehova, ktorý pokrýval všetok priestor i čas. Vidíte, On by to nemohol tak urobiť. On sa musel stať Človekom. Stal sa príbuzným človekovi, ktorý bol stratený (amen), a stal sa Človekom: Boh si učinil telo!

Haleluja! Myslíte si že som vzrušený, to ale nie ja. To niečo vo vnútri!

Boh, z podstaty Boha, stal sa takým ako som ja, aby vzal na Seba môj hriech, aby On mňa mohol urobiť takým akým je On, amen, aby dokonal Svoj veľký zámer o synoch a dcérach Božích, pretože On je večným Otcom. Ten atribút bol v Ňom, vidíte, a on musel vyjsť najavo.

Vidíte teraz celý ten trojaký zámer? Vidíte, aby vyjadril Samého Seba, On sa chce stať... Nuž, svet je stratený, a tak On musel Seba Samého stvárniť v Človeku, aby sa stal Spasiteľom, skrze zmierenie Krvi z Jeho kríža. On sa ním musel stať, musel zomrieť, aby vykonal spasenie a aby vniesol Seba Samého späť do Cirkvi, aby vo Svojej Cirkvi mal tie prednosti.

Nuž zapamätajte si, to nemôže a nebude a nikdy sa to nestane a nikdy to nebolo nejakou denomináciou! On musí mať tie prednosti a On je Slovo.

W.Branham, Kristus je zjavené tajomstvo Božie, 63-0728

19. Otec, Syn, Duch Svätý

A Ježiš prístúpiac hovoril s nimi a povedal: Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi. A tak idte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28:18-20)

Vy povieťe, v Matúšovi 28:19, Ježiš povedal, „Chodte do celého sveta, učte všetky národy, krstiac ich vo meno Otca, Syna a Ducha Svätého.“ To je správne! Ale nie vo meno Otca, vo meno Syna a vo meno Ducha Svätého. Meno Otca, Meno (nie mená), Otca... Otec, to nie je meno. Koľkí to viete? Koľko je tu otcov? Zdvihnite ruky. Koľko je tu synov? Zdvihnite ruky. Koľko je tu ľudských bytostí? Zdvihnite ruky. Dobré. No, aké je tvoje meno? Ani otec, ani syn, ani ľudská bytosť.

Raz mi povedala jedna žena, ktorá bola striktná trojičiarica. Povedala, „Brat Branham, ale Duch Svätý je meno.“

Povedal som, „Duch Svätý nie je meno. Duch Svätý, to je to, čo to je. To je Duch Svätý, nie meno.“ To je to, čo to je. Ja som človek, ale moje meno nie je človek. Moje meno je William Branham. Tak keď On povedal, „Chodte a učte všetky národy krstiac ich vo meno Otca a Syna a Ducha Svätého.“

Potom Peter o desať dní neskoršie povedal, „Čiňte pokánie!“ No, počúvajte toto tu.

A keď to počuli, boli hlboko dojatí, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť, mužovia bratia?

A Peter im povedal: Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Pána Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.

Či Peter potom urobil to, čo Ježiš povedal, aby nerobil? On nebol popletený! My sme popletení. V Skutkoch 2:38 boli Židia pokrstení ponorením vo Meno Pána Ježiša Krista. A v Skutkoch v 8. kapitole nachádzame, že Filip išiel a kázal Samaritánom a pokrstil ich vo Meno Pána Ježiša Krista, Samaritánov. A v Skutkoch 10:48 Peter rozkázal, aby tých pohanov pokrstili vo Meno Pána Ježiša Krista.

Pavel v Skutkoch 19:5 pochodil horné kraje a prišiel do Efezu, a našiel tam učeníkov. To boli baptistickí učeníci. Oni boli všetci baptisti. Oni sa obrátili pri tom baptistickom kazateľovi, ktorý sa nazýval... počkajte, Apollo. A to bol baptistický kazateľ a dokazoval pomocou Biblie, že Ježiš je Kristus. Pavel povedal, „Prijali ste Ducha Svätého, odkedy ste uverili?“

Oni povedali, „My ani nevieme, či je Svätý Duch.“

Povedal, „Ako ste potom boli pokrstení?“

Oni povedali, „Pokrstil nás ten istý muž, ktorý pokrstil Ježiša, tam v tej jame s vodou, to stačí.“

Pavel povedal, „To teraz nebude platiť. Vy musíte byť znovu pokrstení.“ A Pavel rozkázal, aby ich znovu pokrstili, vo Meno Pána Ježiša Krista. Položil na nich ruky a prišiel na nich Duch Svätý.

List Židom, 2. kapitola - 2. časť, 57-0825E

20. Ja som

Abrahám, váš otec, splesal, aby videl môj deň, aj videl a radoval sa. Vtedy mu povedali Židia: Ešte nemáš ani päťdesiat rokov a Abraháma si videl? Ježiš im povedal: Amen, amen vám hovorím, že prv než bol Abrahám, som ja. (Ján 8:56-58)

Boh nevybral žiadnu denomináciu, aby do nej položil Svoje Meno. Chcem na to miesto Písma, ak je nejaké. Ja viem, že oni tvrdia, že položil, ale nepoložil. On nemôže položiť Svoje Meno na mnohé miesta, pretože povedal, že položí Svoje Meno na jedno miesto. A to jedno miesto, každá jedna z našich denominácií chce povedať, že oni sú tým miestom, ale to nesúhlasí.

Ale kde On položil Svoje Meno? No, a On, čo je najprv Jeho Meno? Musíme zistiť Meno, čo je Božie Meno, skôr, ako môžeme zistiť, čo je to za miesto, kde ho On kladie.

No, zisťujeme, že On má veľa titulov. On je nazvaný... bol nazvaný „Otec,“ čo je titul. A bol nazvaný „Syn,“ čo je titul. Bol nazvaný „Duch Svätý,“ čo je titul. Bol nazvaný „Ruža Sárónská,“ čo je titul. „Lalia z údolia,“ titul, „Ranná Hviezda.“ „Jehova-Jirech, Jehova-Rafa,“ sedem rôznych, zložených, spasiteľských mien, a oni všetky boli tituly. Žiadne z nich neboli mená. Ale On má Meno.

Keď stretol Mojžiša, ešte nemal Meno a povedal Mojžišovi, „Ja Som Ten Ja Som.“ A keď vidíme Ježiša na zemi, ako hovorí v Liste Židom, v 6. kapitole... prepáčte, v Evanjeliu Jána, v 6. kapitole. On povedal, „Ja Som Ten Ja Som.“

Oni povedali, „Čo, ty si človek a nemáš ešte ani päťdesiat rokov a hovoríš, že si videl Abraháma?“

On povedal, „Prv, ako bol Abrahám, Ja Som.“ A „Ja Som“, to bol Ten v horiacom kríku, ten Ohnivý Stĺp, ktorý bol v tom horiacom kríku, tam vtedy vo dňoch Mojžiša, „Ja Som Ten Ja Som.“

A teraz vidíme, že Ježiš povedal tiež, „Prišiel som v Mene Svojho Otca a vy ste Ma neprijali.“ Tak potom, Meno Otca musí byť Ježiš. Je to tak. Meno Otca je Ježiš, pretože Ježiš tak povedal. „Nesiem Meno Svojho Otca. Prišiel som v Mene Svojho Otca a vy ste Ma neprijali.“ Potom, Jeho Meno bolo Ježiš.

A Gabriel Ho nazval Ježiš, proroci Ho nazvali Ježiš, a On bol absolútne Ježiš. Pred Jeho narodením, ešte aj svätý prorok nazval Jeho Meno Emanuel, čo je, „Boh s nami.“ Potom, „Boh bol zmanifestovaný v tele, aby odstránil hriech sveta,“ a keď to robil, bolo Mu dané Meno Ježiš. A tak Ježiš je to Meno. A to Meno bolo položené do Človeka; nie do cirkvi, nie do denominácie, nie do vyznania, ale do Človeka! On sa rozhodol umiestniť Svoje Meno v Ježišovi Kristovi. A teraz zisťujeme, že potom sa On stal miestom Božieho uctievania, kde Ho uctievaťe.

Ešte skôr, ako sa narodil, bolo Jeho Meno nazvané Ježiš. To bolo tak dôležité, bolo to dané Jeho matke cez anjela Gabriela, že Jeho Meno sa bude nazývať „Ježiš, Syn Boží,“ to On bol. Tak potom, tu to máme. Toto je jedine to. To je jedine pre Neho, Božie vybrané miesto na uctievanie. Božie miesto, ktoré vybral. Ktoré Boh vybral, aby tam stretol človeka; nie v cirkvi, nie v denominácii, nie vo vyznaní, ale v Kristovi. To je to jediné miesto, na ktorom sa Boh stretne s človekom a on môže uctievať Boha, a to je v Kristovi. To je to jediné miesto.

Miesto uctievania, ktoré vybral Boh, 65-0220

21. Ja som Alfa i Omega

A riekol mi: Stalo sa. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec. Ja dám tomu, kto žízní, z prameňa vody života zadarmo. Kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on mi bude synom. (Zjavenie 21:6-7)

Boh bol zjavený v Kristovi, Jehova zjavený v Kristovi. Kde má teraz byť zjavený Boh? Vo Svojej Cirkvi, so Svojimi ľuďmi, v nás. Ten istý Duch, tie isté skutky, tie isté manifestácie, tá istá láska, to isté odpustenie, tá istá dlhohovievavosť, miernosť, trpezlivosť, pokoj, milosrdenstvo; všetko, čo bolo v Kristovi, je v Cirkvi. Pamätajte, zachovajte toto v mysli: všetko, čím bol Boh, On preliadol do Krista (On bol plnosťou Božstva telesne), a všetko, čím bol Kristus, On preliadol do Cirkvi. Boh nad nami, Boh s nami, Boh v nás. Trojjednota Božia, Boh zmanifestovaný v troch rozličných spôsoboch: Otec, Syn, Duch Svätý.

Zjavenie ukázalo, že On nie je troma bohmi, ani nie je rozseknutý na tri kusy. Ale On je jeden Boh, ktorý bol Bohom vo dňoch Otcovstva, On bol Bohom vo dňoch Synovstva, On je Bohom vo dňoch spravovania Ducha Svätého, rovnaký Boh. Nie traja odlišní, nie tri osoby, nie tri osobnosti. On je jednou Osobou, jednou osobnosťou. Nemôžete byť osobnosťou bez toho, že by ste boli osobou. Niektorí ľudia povedali, "On nie je troma osobami, ale On je troma osobnosťami." Nemôžete to rozdeliť; pretože ak On je osobnosťou, On je osobou; musí byť osobou, aby to vytvorilo osobnosť. A tak, On je jednou Osobou, jednou osobnosťou; Ten istý včera, dnes i naveky; Alfa, Omega; Ten, Ktorý bol, Ktorý je, a príde. Ó, On je skratka Všetko. Milujem to.

Sledujte Jeho prirodzenosť, Jeho život, Jeho skutky. Malo by to byť zmanifestované rovno tu v tejto modlitebni, práve tak, ako to bolo v Jeho dni. (Nehovorím toto z predsudku; Boh to vie.) Nie len tu, ale po celom svete. Som rád, že tomu tak je. Potom vieme, kde stojíme, pretože máme toho istého Ducha v nás, pohybuje sa v nás a ukazuje, že On je tu. To nie sme my, to je On; my nedokážeme činiť tieto veci, to je Boh. A okrem toho, vo vedeckom svete, On dovolil, aby bola zachytená Jeho fotka. S nami, v nás, okolo nás, nad nami, cez nás, pracuje v nás a navonok. Ó, aké nádherné!

Videnie na Patme, 60-1204E

22. Ja som Cesta

Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa. V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídeme zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli. A kam ja idem, viete, aj cestu viete. Tomáš mu povedal: Pane, nevieme, kam ideš, a ako môžeme vedieť cestu? A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa. (Ján 14:1-6)

Jeho Prítomnosť je tu, On je dnes v toto ráno uctievania na tomto mieste. On sa stretáva kdekoľvek, kde sú dvaja alebo traja zhromaždení spolu. Viete, aké mám radostné srdce. Viete, že práve tie zaslúbenia, ktoré učinil v Biblii, "Veci, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť. Budem s vami do skonania sveta." Ako chudobní, odmietnutí, opovrhnutí ľudia tohto sveta stále môžeme mať Jeho Prítomnosť s nami. Všemohúci, vždy všadeprítomný, všadeprítomný, všemocný, všade a vždy. Ako len učinil cestu úniku v každej hodine problémov! "Som prítomnou Pomocou v čase problémov," On povedal.

No, On dnes ráno žije. On je dnes s nami, môžeme dnes byť len malým zborom. Môžeme tu byť iba malou starou modlitebňou otlčenou doskami, bez toho, že by bolo príliš na čo pozeráť; ale nie je žiadne príliš skromné miesto, kde by On neprišiel. On je dnes nažive medzi živými. Nie je mŕtvy, ale je nažive. A On žije medzi živými.

Priateľ hriešnik, ak si dnes mŕtvy v hriechu a previneniach, prečo nežiť? Prečo zostávaš v smrti? Prečo... čo získaš tým, že zostaneš v smrti? Prečo neprísť do života? Prečo dnes nežiť s Ním? A s touto veľkolepou požehnanou nádejou, že dokonca samotná smrť, oddelenie od tvojich milovaných nemôže nikdy zmariť, skaziť alebo čokoľvek od teba vziať. Čo za požehnaná nádej. Čo za nádhernú vec dnes máme vďaka Jeho vzkrieseniu. A On žije a my žijeme s Ním a jedného dňa On príde a pôjdeme s Ním. Lebo povedal, "Choď a povedz Mojim učeníkom a Petrovi, že pôjdem pred nimi do Galiley."

On vždy ide pred nami, aby nám vytvoril cestu. Tam, kde nie je žiadnej cesty, On povedal, "Ja som Cesta. Ja som Vzkriesenie. Ja som Život."

Veľkonočný východ slnka, 56-0401S

23. Ja som Dverami oviec

Vtedy im zase povedal Ježiš: Amen, amen vám hovorím: Ja som dverami oviec. Všetci, koľko ich prišlo predom mnou, sú zlodeji a lotri, ale ovce ich nepočuli. Ja som dvere. Ak niekto vojde cezo mňa, bude zachránený, a vojde aj vyjde i pašu najde. (Ján 10:7-9)

Prednávnom som bol ohromený, ako som stál vo východnej krajine, orientálnej krajine, a počul som toto miesto Písma zo svätého Jána, 5. kapitoly, kde Ježiš povedal, "Ja som Dverami do ovčince." Vždy som sa divil, ako by to mohlo byť, že Ježiš, Človek, by mohol byť Dverami Svojho ovčince. Nedokázal som tomu porozumieť, až kým som sa nedostal do tej krajiny a nevidel, čo to skutočne bolo.

Je ohromné vidieť ako Biblia vyzerá, keď idete do krajiny, kde bola napísaná, a vidíte, ako... Náš západný výklad Toho je mnohokrát v protiklade s východnou tradíciou. A ako to oni robili, pastier má ovčinec a naháňa tam do vnútra svoje ovce; a potom, ako sú tie ovce vo vnútri, on si líha do dverí. A tak, žiadna ovca nemôže ísť von, ani žiaden vlk nemôže vojsť dnu, pokiaľ neprejde cez pastiera. Pomyslíte na to, ako ste v bezpečí.

Pár nocí dozadu som sa zobudil a mal som na srdci kázeň o odpočínutí. Nemal som žiadne poslucháčstvo, a tak som mal "poslucháčstvo jednej ženy", mojej manželky. Zobudil som ju. Povedal som, "Miláčik, musím ti len na chvíľu kázať." Kázal som asi tri hodiny. Ó, odpočínutie...

Kresťanské prežitie je cele a úplne založené na odpočínutí. "Podťe ku Mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, Ja vám dám odpočínutie." Sme zmietaní všetkým možným, až kým neprídeme ku Kristovi, potom to je celé vybavené. Odpočívania v Kristu, dokonale. Nezáleží na tom, čo prichádza alebo ide preč, nič sa nás nemôže dotknúť bez toho, že by to prešlo cez Pastiera. On to musí dovoliť.

Biblia povedala, "Všetko spolupôsobí na dobré tým, ktorí milujú Pána." Prv to musí prejsť cez Pastiera. Povedal, "Ja som Dvere. Nikto nemôže vojsť bez toho, že by som to dovolil."

Dovoľte mi povedať, že keď Boh niečo povoľuje, to pôsobí na vaše dobré. Či by to takisto nebolo aj s chorobou? Iste, aby vás Boh mohol uzdraviť a ukázať vám tak veľkolepé svedectvo, dať vám niečo malé, s čím pôjdete vpred. "Všetko spolupôsobí na dobré."

24. Ja som Hviezda, jasná a ranná

Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám toto svedčil po sboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná. (Zjavenie 22:16)

V Knihe Zjavenia, ako to pišem, jeden človek, ktorý ju prekladá, či dáva jej správnu gramatiku... Moja gramatika je biedna, mám dobrého učenca, aby dal tomu správnu gramatiku, dal tam správne ku sebe podstatné mená a zámená. Kým ja neviem, aký je rozdiel medzi podstatným menom a zámenom. Ale on vie, a on ich dáva... Viem, to jedno, čo viem, že Boh mi to dáva, a ja to len pišem. Viete. A oni to musia tak uložiť, že ak sa to dostane vzdelaným ľuďom a iným, oni vedia, ako to napísať, aby tomu rozumeli. A vtedy mi ten pisateľ povedal, ten gramatik - muž, ktorý v tom opravuje gramatiku, povedal mi, "Ale, brat Branham, v Pergamskom cirkevnom veku sme našli, že Ježiš tam povedal, 'Tomu, kto víťazí, dám rannú Hviezdu.' Dá mu rannú Hviezdu?" Povedal, "No, ako on môže dostať rannú Hviezdu, keď Ježiš Sám povedal, že On je rannou Hviezdou?"

Vidíte? Všetky tie semená Abrahámove sú odzrkadlené vo hviezdach. Oni sa líšia jedna od druhej a my sa budeme líšiť jeden od druhého. A Ježiš je tou rannou Hviezdou, najjasnejšou zo všetkých. Ale v Zjavení, v 1. kapitole sme Ho našli, že vo Svojej ruke mal sedem hviezd. On to vykladá a povedal, "Týchto sedem hviezd je sedem anjelov do siedmich cirkví alebo do siedmich cirkevných vekov, ktoré prídu." Potom povedal, "Ako to potom môže byť, že oni dostanú rannú Hviezdu?" Povedal som, "Hviezdy, ktoré boli v Jeho ruke, boli len hviezdy, ktoré odzrkadľovali tú rannú Hviezdu, vidíš, lebo posol na daný deň mal Slovo." A On je Slovo; on mal len časť Slova na ten deň. A ľudia, ktorí sú hotoví vyjsť zo svetových systémov a svetských vecí, a chodiť s Ním, vidia odzrkadlenie rannej Hviezdy cez posla na ten vek. Ako to On odzrkadľoval cez Noeho a cez Mojžiša, a tak ďalej, ako On odzrkadľoval Starý Zákon. A nakoniec oni všetci prišli ku tomu Jednému. A tak to bude na konci cirkevných vekov, všetko to príde naspäť ku Ježišovi, lebo On je Slovo.

My, ako kresťania, len odzrkadľujeme Jeho. Mesiac len odzrkadľuje slnko počas jeho neprítomnosti. A veriaci len odzrkadľuje Syna Božieho počas neprítomnosti Syna Božieho. To je Svetlo Biblie, Písma, ktoré sa potvrdili v našich životoch, Slovo, ktoré svieti v temnosti. Vy ste sviecami postavenými na vrchu. To nie je slnko; to je svieca. Svieca len zastupuje miesto slnka, vydáva len určité množstvo svetla. My sme Božie deti, sme synovia a dcéry Božie, jedine skrze Ducha s mierou. On Ho mal bez miery. My sme svietiace hviezdy, všetci spolu vydávame pre svet Svetlo, ale On je celým slnkom, ktoré vrhá Svetlo každej hviezde.

25. Ja som Chlieb Života

Amen, amen vám hovorím, že kto verí vo mňa, má večný život. Ja som chlieb života. Vaši otcovia jedli mannu na púšti a pomreli; ale toto je chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby z neho jedol človek a nezomrel. Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Keby niekto jedol z tohoto chleba, bude žiť na veky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo, ktoré ja dám za život sveta. (Ján 6:47-51)

Ježiš povedal, "Môj pokoj vám zanechávam. Môj pokoj vám dávam." Nie ako vám svet dáva pokoj, ale spôsobom, ako vám On dáva pokoj. Jeho pokoj uháša náš smäd. Ak túžime po pokoji, potom sa len obnovme v Jeho pokoji, aby sme vedeli, že máme pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. On je naším Darcom pokoja, ktorý uháša náš smäd.

Ten verš, ktorý hovorí, "On je pravdivý Pokrm a pravdivý Nápoj." Mám tu malú značku, 57. verš, "Pravdivý Pokrm a pravdivý Nápoj." Počúvajte, čo tu povedal. A ako Mňa poslal ten živý Otec, a Ja žijem skrze Môjho Otca: tak i ten, kto Mňa je, bude žiť skrze Mňa. Inými slovami, "Otec poslal Mňa, a Ja žijem skrze Neho. A každý človek, ktorý prichádza ku Kristovi, musí žiť skrze Krista." Ó, tak vidíte, to je komúnia. To je skutočná komúnia, ktorú nachádzate, keď žijete skrze Krista.

No, naše telá potrebujú každý deň pokrm a nápoj, aby prežili, naše fyzické telo. Ak každý deň neprijímame pokrm a nápoj, potom naše telo slabne. Je niečo v nás, že musíme mať pokrm. Pokrm z jedného dňa nevydrží do ďalšieho dňa. Musíš mať každý deň pokrm, aby si posilnil svoju fyzickú bytosť. Môžeš naďalej žiť, ale si slabší. A na druhý deň si stále slabší. A na tretí deň začínaš byť hrozne slabý.

No, to je to, čo mnohokrát robíme v duchovnej sfére. Vidíte, každý deň musíme rozprávať s Kristom. Musíme s Ním hovoriť každý deň. Musíme si s Ním každý deň veci ujasňovať. Pavol povedal, "Zomieram každý deň." Rozumiete? "Každý deň zomieram; jednako žijem nie ja, ale Kristus žije vo mne." A tak, ak tvoje fyzické telo potrebuje každý deň pokrm a nápoj, aby prežilo, tvoje duchovné telo potrebuje každý deň Pokrm a komúniu s Pánom, aby prežilo. Áno. Ježiš povedal, "Človek nebude žiť na samotnom chlebe, ale skrze každé Slovo, ktoré vychádza z úst Božích." Takže každý deň musíme študovať Bibliu. Niektorí ľudia To vôbec neštudujú. Niektorí To vezmú dva alebo tri razy do roka. Ale skutočný, pravdivý veriaci, ktorý je naozaj duchovne vybudovaný, on číta svoju Bibliu každý deň a rozpráva sa s Pánom. Je to tak. On musí. "Človek nebude žiť skrze samotný chlieb, ale skrze každé Slovo, ktoré vychádza z úst Božích."

26. Ja som Koreň a Potomok Dávidov

Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám toto svedčil po sboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná. (Zjavenie 22:16)

"Ja som Vinič, Strom; vy ste letorasty (vetvy). Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, aj on bude činiť." Ev. Jána 14:12.

Nuž, "Ten, kto zostáva vo Mne, ten, kto... ten, kto bol v Mojom koreni na počiatku..." Preto bol Ježiš oboje, Koreň i Potomok Dávidov. On bol pred Dávidom, v Dávidovi a po Dávidovi, oboje, Koreň i Potomok Dávidov; Hviezda Ranná, Ruža Sáronská, Ľalia z údolia, Alfa i Omega; Otec, Syn i Duch Svätý. "V Ňom prebýva plnosť Božstva telesne." Oboje, Koreň i Potomok Dávidov.

"Ten, kto je tým vyvoleným Životom, tým predurčeným Životom, ktorý je vo Mne (a On je Slovo od počiatku); keď on príde, bude niesť Moje ovocie." Ev. Jána 14:12.

Ale ostatní budú žiť z toho istého, nazývať sa Kresťanmi a veriacimi. "Nie všetci, ktorí hovoria, 'Pane, Pane,' tam vojdú."

No, toto sa má diať a má to byť zmanifestované v tých posledných dňoch, keď sa majú dokonáť tajomstvá Božie, ako sa ku tomu dostaneme trochu neskôršie. Tieto stromy - ten pravý vinič a ten falošný vinič... Počuli ste ma už o tom kázať - už roky, ako oni spolu rástli. Prinášal som to jednotlivo a ukazoval ich, od Kaina a Ábela, tie dva viniče, ktoré sa stretli pri oltári; obidvaja nábožní, obidvaja pomazaní, obidvaja chcú život a chcú uctievať toho istého Boha. A jeden bol odmietnutý a druhý prijatý. A že ten, ktorý bol prijatý, mohol robiť niečo inak ako jeho brat, bolo jedine to, že mu to bolo zjavené. Pretože Biblia hovorí, "Vierou... Židom 11. kapitola, "Vierou doniesol Ábel Bohu väčšiu obeť než Kain, ktorou to vierou mu Boh dal svedectvo, že je spravodlivý."

Ježiš povedal, (Duchovné zjavenie ohľadne toho, kto On je!) "Čo hovoria ľudia, že kto som Ja, Syn človeka?"

On povedal - Peter povedal, "Ty si Kristus, Syn živého Boha."

"Požehnaný si, Šimon, syn Jonášov, telo a krv ti to nezjavili. Zjavil ti to Môj Otec, ktorý je v nebesiach. Na tejto skale Ja postavím Svoju Cirkev." Na čom? Na pravom zjavení Slova! To je znovu ten pravý Vinič. "Ábel vierou..."

Vy hovoríte, "To nebolo zjavenie."

Čo je viera? Viera je niečo, čo ti je zjavené; čo ešte nie je, ale ty veríš, že to bude. Viera je zjavenie vôle Božej. Tak, skrze zjavenie! A cirkvi dnes ani neveria v duchovné zjavenie. Oni veria v dogmatickú náuku nejakého systému. "Skrze zjavenie doniesol Ábel Bohu väčšiu obeť než Kain, pri ktorej to viere mu Boh dal

svedectvo, že je spravodlivý." Amen. Dúfam, že to vidíte. Vidíte, kde žijeme? Vidíte tú hodinu?

Pomazanci v čase konca, 65-0725M

27. Ja som Počiatok i Koniec

A riekol mi: Stalo sa. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec. Ja dám tomu, kto žízni, z prameňa vody života zadarmo. Kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on mi bude synom. (Zjavenie 21:6-7)

Ak by som mal ruku takto, aby vrhala tieň, bolo by to trochu neurčité, ale ako sa to približuje, stáva sa to viac pozitívom, až sa to stane skutočnou rukou. Takto to je s požehnaním. Po rokoch za rokmi a rokmi, ako cirkev prichádzala, moc Božia rástla bližšie a bližšie, až to je teraz práve pri tom vziať podobu Ježiša Krista, Jeho Cirkev je v moci Jeho vzkriesenia. Všetky znamenia, ktoré On robil, sa znova objavili v cirkvi. Sme v čase konca. Hľadajte Boha, ľudia.

Viem, že si myslíte, že sa správam veľmi zvláštne na kazateľa. Ale uisťujem vás. Ak by ste sa cítili tak ako ja, správali by ste sa horšie od toho, verím tomu, tak veru. Pretože sa to snažím zadržovať; je to takmer pripravené v mojom srdci explodovať.

Premýšľajúc o Bohu nebies, ktorý stvoril nebesia a zem, je tu rovno teraz s nami vo Svojom Slove, potvrdzuje Samého Seba, ukazuje, že je nažive. On nie je mŕtvy, ale je navždy živý. Ako Ho milujeme, ako si Ho ceníme! Ó, nie je žiadnych peňazí, za ktoré by ste si to mohli kúpiť; nie je ničoho, za čo by ste to mohli dostať; je to zdarma pre každého. "Ktokoľvek bude chcieť, nech príde, pije z prameňa Pánovho." Ó, nie je ničoho, čo by mohlo zabráť to miesto. On je Prvý, Posledný, Alfa, Omega, Počiatok i Koniec. On tu bol predtým, ako bol svet. On tu bude, keď svet pominie. On je oboje, Koreň i Potomok Dávidov. On je Jasnou Rannou Hviezdou. Haleluja. On je Kristus, Syn živého Boha. On je Ten skutočný. A my Ho milujeme. Uctievame Ho. On je Boh nebies, ktorý sa stal telom a prebýval medzi nami, Lono Otca. Ó, ako Ho milujem, ako si Ho cením.

Ja, úbohý stratený hriešnik, potácal som sa ulicami takmer slepý, teraz mi On dal dobré oči, dal mi dobré zdravie, dal mi spasenie, všetky požehnanie Božie, dal mi priateľov, keď ma moji vlastní rodičia vystrčili preč a povedali, že som sa zbláznil. Moja cirkev ma vyhnala von dverami a povedali, "On stratil rozum."

Ale On povedal, "Ak budete opustení, dám vám otcov, matky, priateľov." Haleluja. Ó, Bože, okolo sveta to On urobil, znova a znova a znova.

Jehova zázrakov, 59-1126

28. Ja som Pravda

A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa. (Ján 14:6)

"Preto vezmite na seba celú zbraň Božiu, aby ste mohli odolať v ten zlý deň a vykonajúc všetko stáť.

Tedy stojte majúc svoje bedrá opásané pravdou..."

[Efežanom 6:13-14 - pozn.]

Dotknem sa len tohto jedného, pretože sa chcem vrátiť naspäť k mojej téme. Sledujte ho, on pokračuje a hovorí, "pancier a helmu," a všetko to ďalšie. Prajem si, aby sme tu toho vojaka pre vás mohli obliecť, ale nemáme čas.

Vezmime len bedrá "opásané opaskom", to je opasok, ktorý drží zvyšok z toho pokope. "Opášte svoje bedrá Pravdou." V tom dni, brat, keď existujú všetky druhy izmov a fanatizmu, to je čas opásať sa Pravdou. Haleluja. Ježiš povedal, "Ja som Pravda": Pravda.

Poviem vám, keď ľudia hovoria, "Čo s týmto? Čo s týmto?" Je dobré vidieť okolo vás opásanú tú starú Pravdu (Či nie?), že viete, kde stojíte. Potom tam stojte. Nech si hovoria, "No, musíš toto, to a tamto." Ty vieš, kde stojíš. Maj pozapínanú celú zbroj a s opaskom tu dookola, dobre pozapínanú a tesnú a natiahnutú s Pravdou Božieho Slova zakotvenou v tvojom srdci.

Všetci diabli z pekla ťa nedokážu vyvieť z miery. Je to tak. Môžeš stretnúť Satana, povedať, "Je napísané." Haleluja.

"Ó, poviem ti, brat, dvíhal si hadov?"

"Nie veru. Verím v Ježiša Krista."

"Robil si toto, to alebo tamto?"

"Nie veru. Prijal som krst Duchom Svätým." Pozapínaný, oblečená zbroj, opásaný Pravdou.

Izrael a cirkev #3, 53-0327

29. Ja som Prvý i Posledný

Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, Boh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príjde, ten Všemohúci. Ja Ján, i váš brat i spoluúčastník v súžení i v kráľovstve i v trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Bol som v duchu v deň Pánov a počul som za sebou veľký hlas ako hlas trúby, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý aj posledný, a čo vidíš, piš do knihy a pošli siedmim sborom, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Tyatír, do Sárd, do Filadelfie a do Laodicee. (Zjavenie 1:7-11)

Takto hovorí Hospodin, Kráľ Izraelov, a jeho vykupiteľ, Hospodin Zástupov: Ja som prvý a ja som i posledný, a krome mňa niet Boha. (Izaiáš 44:6)

A hľa, prídem skoro a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, jaký bude jeho skutok. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný. Hovorí ten, ktorý svedčí toto: Áno, prídem skoro! Amen. Áno, príjdi, Pane Ježišu! (Zjavenie 22:12-13, 20)

Najväčšie zo všetkých zjavení je Božstvo, Najvyššie Božstvo nášho Pána Ježiša Krista. Nemôžete sa dostať na prvý základ, pokiaľ tomu neuveríte a nevykročíte... To je to, čo povedal Peter, "Čiňte pokánie, a potom vidzte Božstvo. Dajte sa pokrstiť v Mene Pána Ježiša na odpustenie svojich hriechov, potom ste pripravení vojsť do Ducha." Prvé, čo potrebujete vedieť, je Kristovo Božstvo.

"Ja som Alfa i Omega! Ja som od A do Z, niet nikoho ďalšieho okrem Mňa. Bol som na počiatku, budem na konci. Ja som Ten, Ktorý bol, Ktorý je, a Ktorý príde, Ten Všemohúci." Pomyslíte na to! To je to, čo povedala tá trúba.

Buď opatrný, Ján! Vošiel si do Ducha, niečo ti ide byť zjavené. Čo to je? Trúba zaznela, tá prvá vec, "Ja som Alfa i Omega." Prvé zo všetkých zjavení. (Ó, hriešnik, skloň sa, čiň teraz pokánie, kým nebude príliš neskoro.) "Ja som Alfa i Omega." To je to prvé, čo mu On dal poznať, kým On bol. (Kto sa to približuje? Je to Kráľ Ježiš? Kráľ Boh? Kráľ Duch Svätý?) On povedal, "Ja som všetko z Toho! Ja som od A do Z. Ja som Počiatok i Koniec. Ja som Ten nesmrteľný, Ten večný!"

Len o chvíľu neskôr Ho pozorujeme v Jeho sedemnásobnej osobnosti, dívame sa, čím On potom je. "Ja som Počiatok i Koniec. Ja som Alfa i Omega, Prvý i Posledný. Bol som predtým, ako bol prvý; a potom, ako tam nie je nejakého ďalšieho posledného, Ja tam stále budem," inými slovami. "Prvý i Posledný!"

30. Ja som Svetlo sveta

Potom im zase hovoril Ježiš a riekol: Ja som svetlo sveta. Ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života. (Ján 8:12)

Vy ste svetlom sveta. Mesto, ležiace hore na vrchu, nemôže sa ukryť. Ani nezapaľujú sviece nato, aby ju postavili pod nádobu, ale na svietnik, a svieti všetkým, ktorí sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach. (Matúš 5:14-16)

Boh prebýval vo Svetle. A to je pravda. Boh prebýva vo Svetle. Keď bol na zemi zmanifestovaný v tele, povedal, "Ja som Svetlo sveta," pretože cez Neho bol zmanifestovaný Boh.

A On bol Svetlom, Ohnivým Stĺpom, ktorý viedol deti Izraela.

On bol Svetlom, ktoré zrazilo na zem Pavla na jeho ceste do Damašku. On bol Svetlom, ktoré vošlo do väzenia s Petrom. On je Svetlom, ktoré je na tej fotke. On je Svetlom, ktoré je v mojom srdci. On je Svetlom, ktoré je v tejto cirkvi. On je večne trvajúcim Svetlom a nie je v ňom žiadnej temnosti.

A, "Tí, ktorí kráčajú vo Svetle, majú obecnstvo jeden s druhým, zatiaľ čo nás Krv Ježiša Krista, Božieho Syna, očisťuje od každého hriechu."

Jeho zázraky k vykonaniu, 58-0112A

31. Ja som ten Dobrý Pastier

Ja som ten dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoju dušu za ovce. Ale nájomník a ten, kto nie je pastierom, ktorého ovce nie sú jeho vlastné, keď vidí prichádzať vlka, opúšťa ovce a uteká, a vlk lapá a rozháňa ovce. A nájomník uteká, pretože je nájomník a nebdá o ovce. Ja som ten dobrý pastier a znám svoje, i moje mňa znajú. (Ján 10:11-14)

Tu je niečo, čo nás poteší. Tu je niečo, čo povzbudzuje. Zo slabosti a skromnosti si Boh vyberá ľudí, aby z toho vybudoval Svoje Kráľovstvo. Ak sa niekedy dostaneme do neba, ak niekedy budeme stáť v Prítomnosti Božej s Jeho Cirkvou, budeme stáť v skupine ľudí, ktorí boli slabí a odmietnutí a vylúčení od sveta, a ktorí neboli "vševедovia."

Nie je to divné, že nás Boh pripodobnil ku ovciam? Ovca je najbezmocnejšia vec, ktorá existuje. Nie je nič tak nedostatočné v obrane ako ovca.

Zajac môže utiecť; veverička sa môže dostať na strom; pes môže uhryznúť; lev môže zarevať; kôň môže kopnúť; vták môže odletieť; ale ovca zostáva bezmocná.

Takým spôsobom nás Boh chce. Uvedomenie si, že sme úplne nedostatoční, potom Boh berie tú osobu a začína formovať Samého Seba do tej osoby: spôsobuje, že jeho ruky robia to, čo by Boh robil rukami; spôsobuje, že jeho ústa hovoria to, čo by hovorili Božie ústa; pretože nie sú jeho; oni sú Božie. On začína budovať charakter, začína brať túto slabosť a buduje Samého Seba.

Dokonalá sila skrze dokonalú slabosť, 61-1119

32. Ja som ten Pravý Vinič

Ja som ten pravý vinič, a môj Otec je vinár. Každý letorast, ktorý nenesie na mne ovocia, odrezuje, a každý, ktorý nesie ovocie, čistí, aby doniesol viacej ovocia. Vy ste už čistí pre slova, ktoré som vám hovoril. Zostaňte vo mne a ja vo vás; ako letorast nemôže niesť ovocie sám od seba, keby nezostal na viniči, tak ani vy, keby ste nezostali vo mne. Ja som vinič, vy ste letorasty. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten nesie mnoho ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič robiť. Keby niekto nezostal vo mne, vyhodí sa von ako letorast a uschne, a soberú ich a hodia na oheň, a budú horieť. Ak zostanete vo mne, a moje slová ak zostanú vo vás, vtedy si proste, čokoľvek chcete, a stane sa vám. Tým je oslávený môj Otec, aby ste niesli mnoho ovocia a boli mojimi učeníkmi. Jako mňa miloval Otec, tak som i ja vás miloval. Zostaňte v mojej láske! Ak budete ostríhať moje prikázania, zostanete v mojej láske, tak ako som ja ostríhal prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. (Ján 15:1-10)

Tvoja duša túži po niečom tam vonku. Denne na to očakávaš a vyhladáš, kde to je. Tvoj starý príbytok, tvoje bolesti a stonania a vŕzgania, ó, ako na to prichádzajú tie pôrodné bolesti... Je to tak. Čo to znamená? Táto stará hruda hlíny ide jedného dňa pominúť. Ale vo vnútri tej malej hrudy hlíny je niečo, čo sa snaží dostať von, snaží sa oslobodiť. Ó, čo to je? To je ten malý vtáčik zvaný duša. A jediný spôsob, ako sa môže vyslobodiť, jedného rána sa tá hlina rozbije a my vypadneme a povstaneme a uchopíme tú večne trvajúcu odmenu, keď sa tam tá duša ide s vystretými rukami stretnúť so svojim Milým. Tá jediná vec, ktorá ťa tu drží, je táto stará skazená hrstka hlíny.

A jediný spôsob, ako dnes Boh môže kázať Evanjelium, je skrze tú hrudu hlíny, a to je dôvod, prečo vás tu On ponecháva. A preto, vy chorí ľudia, máte právo prísť ku Kristovi. Povedať, "Pane Ježišu, ak ma len teraz uzdravíš, ja pôjdem. Možno nemôžem byť kazateľom, ale budem o tom hovoriť. Urobím všetko, čo môžem. Ty si Vinič; ja som jeden z letorastov." No, vinič (vínny kmeň) nenesie ovocie. Letorasty (vetvy) nesú ovocie, nie vinič, letorast. Ten vinič do toho len posielal energiu. Evanjelium môže byť kázané Kristom, ak sa otvoríš a budeš letorastom, ktorý poniesie ovocie. Ostatní môžu vidieť Krista v tebe skrze tvoje svedectvo, skrze tvoj život a spôsob tvojho života. On je energiou, ale ty si tým predstaveným obrazom. Ty si kráčajúcou Bibliou.

Obecenstvo skrze vykúpenie, 55-0403

33. Ja som Ten Živý

A keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti. (Zjavenie 1:17-18)

Tak, ako Józue a Kálef priniesli naspäť dôkaz tej neviditeľnej zeme, ktorá bola daná ľuďom na základe zaslúbenia. Józue a Kálef priniesli dôkaz, že tam tá zem bola. No, oni tu mali zaslúbenie toho. Boh im dal zaslúbenie a oni prišli priamo k tej zemi, ale nikdy ju nevideli a Józue a Kálef prešli do tej zaslúbenej zeme a priniesli dôkaz o tom, že tam tá zem je, a že je to dobré miesto oplývajúce mliekom a medom. Amen! Čo to bolo? Oni išli zabráť tú zem. Oni mali zaslúbenie. Oni boli na ceste tam, boli takmer pri Jordáne a Józue prešiel na druhú stranu a priniesol dôkaz, že to bola úrodná zem.

To, čo Józue urobil pre deti Izraela, (Józue znamená „Spasiteľ,“ slovo Józue), a to je tá istá vec, ktorú urobil Ježiš pre Cirkev, keď Ho zabili. On porazil smrť. On porazil peklo. On porazil hrob. A On vstal z mŕtvych s dôkazom, s krstom Duchom Svätým, že existuje Zem tam za riekou, v ktorej je večná radosť. Amen. On sa vrátil a priniesol nám dôkaz.

Čo to spôsobuje, brat Branham? To spôsobuje, že prestanete klamať, kradnúť, piť, nadávať, robiť nemorálne veci a všetko. To z vás robí nové stvorenie. Ja, ktorý som bol kedysi mŕtvy v hriechu a prestúpeniach, napriek tomu žijem, nie ja, ale Kristus žije vo mne. Som novým stvorením v Kristovi Ježišovi, amen, dedičom všetkého zaslúbeného. Haleluja! Tak veru. Táto zem patrí nám. Ako to vieš? Józue vstal z mŕtvych, priniesol naspäť dôkaz, Ducha Svätého. Ja To mám. Amen. Fjú! Sláva! Ja som dedičom. Ó, dieťa Kráľa, dieťa Kráľa, dedič všetkých vecí! Biblia tak povedala. Ten istý Boh, ktorý zaslúbil Izraelu tú zaslúbenú zem (to bola pre nich neviditeľná vec), tá istá Biblia, ten istý Boh nám zaslúbil večný Život a Duch Svätý o tom nesie záznam. Kristus je živý, nie mŕtvy. On žije priamo medzi nami, žije v nás, skrze nás, pôsobí cez nás. Amen.

To bol On, ktorý sedel tam dolu na tej lavičke v ten deň, keď Satan videl príležitosť zabiť ma, ale on to nemohol urobiť. Amen. A on to nikdy nemôže spraviť, pokiaľ Kristus nepovie, že je to hotové. Amen. Bez ohľadu na to, koľkokrát príde, vráti sa s prázdnyimi rukami, pokiaľ Kristus dáva príkaz. Amen. Zaslúbenie, Boh to zaslúbil. To je Božie Slovo, ktoré to zaslubuje, a my tomu veríme, pretože sme dedičmi.

34. Ja som Vzkriesenie

Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude. A nikto, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky; či veríš tomu? (Ján 11:25-26)

V jednom z týchto dní budú naše telá možno natiahnuté v nejakej rakve. Možno prídeme... Možno prídete a budete sa na mňa dívať, ako ležím v rakve. Možno ja prídem a budem sa pozeráť na vás, možno budem musieť povedať nad vami posledné slová alebo niečo také. Ale nikdy nás neudržíte v hrobe. Môžu na vás položiť skaly, môžu vás pochovať do mora, môžu urobiť čokoľvek, čo budú chcieť, ale tá premieňajúca moc Božia...

V 2.Tesaloničanom je povedané, „Nechcem, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli, lebo vám to hovoríme Slovom Pánovým, že trúba Božia zaznie a mŕtvi v Kristu vstanú najprv, my živí a ponechaní...” ako v tej piesni dnes ráno, „...budeme spolu s nimi vychvátení, aby sme sa stretli s Pánom v povetrí.“

Tá premieňajúca Moc Božia, ktorá nás vzala z chaosu vedy a vzdelania a vecí tohoto sveta a tohoto zrozumenia tohoto moderného dňa, nás teraz premenila na synov a dcéry Božie. A ani sama smrť nás nemôže udržať v hrobe. „Budeme premenení, razom, v okamihu.“

„Ó, chceš povedať...“

Chcem povedať, že to je pravda! Ježiš, Slovo stálo na zemi, Ten, ktorý bol Slovom, Ten, ktorý bol vzkriesený a vzkriesil Lazára. On povedal, „Ja som Vzkriesenie a Život, ten, kto verí vo Mňa, aj keby zomrel, bude žiť. A ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nezomrie naveky.“ Nie je možné zastaviť živé Božie Slovo. Ono musí znova vstať.

A vstaneme von z tohoto chaosu tohoto moderného vedeckého Edenu, v ktorom žijeme, z kultúry a vedy a vzdelania, zo všetkých týchto moderných vecí! Jedného dňa, „Opustíme toto rúcho tela a povstaneme a zazrieme tú večnú odmenu.“ Pôjdeme cez povetrie a všetkému tomuto bude koniec. Lebo to Slovo Božie, ktoré nás prinieslo z tohoto moderného myslenia našej mysle, premieňa našu myseľ do obnovenia našich srdc a nášho ducha k Bohu; ten istý Duch, ktorý to hovoril, nás potiaľto premenil a tiež nás vezme do Jeho Prítomnosti, do Jeho Slávy, s osláveným telom.

Moc premeny, 65-1031M

35. Ja som Život

Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude. A nikto, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky; či veríš tomu? (Ján 11:25-26)

Viete, Ježiš povedal, „Ak ma miluješ, krm Moje ovce.“ No, On nikdy nepovedal 'strijhaj ich', ale krm ich. On nikdy nepovedal 'vzdelávaj ich', ale krm ich. No, ovca je správne krmená ovčou potravou a ovčia potrava je Slovo. Lebo človek nebude žiť len na samom slove, ale na každom Slove, riadok za riadkom, trochu tu a trochu tam, každé Slovo z toho. Dajte im ovčiu potravu.

A tá potrava, ktorú oni hľadajú, je Život. A skutočná ovca vyhľadáva život. A je len jedna vec, ktorá má život. Ježiš povedal, „Moje Slová sú život.“ On je Slovom a On je Životom. „Ja som cesta, Ja som Pravda, Ja som Život.“ A On je Slovo.

No, ako im idete dať vyznanie? No, dávate im burinu, denominačnú burinu, vyznania, namiesto ovčej potravy, Slova. A čo vám vyrastá? No, len to, čo produkuje burina, samozrejme.

Presvedčený a potom zainteresovaný, 62-1125M

36. Dedič všetkých vecí

Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky, ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho podstaty a nesúc všetko slovom svojej moci a učiniac si skrze samého seba očistenie od našich hriechov posadil sa po pravici Veličenstva na výsostiach stanúc sa o toľko výtečnejším od anjelov, o koľko znamenitejšie meno zdedil než oni. (Hebrejom 1:1-4)

Pozorujte Ho. Znižil sa, pokoril sa, Ten veľkolepý Božský zostúpil zhora... Zostúpil dole v pokore a zniesol sa dole, pokoril sa v tele z mäsa, aby kráčal medzi ľuďmi, počúval preklínanie a nadávanie ľudí, pocítil na Sebe bolesti choroby a smrti, aby skrze to... nie kvôli tomu, že to musel urobiť, ale preto, že Ho k tomu dovedla láska... Že to všetko učinil a bol chorý a mal problémy... Poviete, "On bol chorý?" Istotne. Či to Sám nevyhlásil, Jeho vlastné vyhlásenie, a povedal, "Či mi nepovedia, 'Lekáru, uzdrav Sám Seba?'" Iste, On niesol naše

choroby, náš smútok, naše hriechy, naše trápenia. Vidíte, čím On bol? No, to je Ten, o ktorom rozprávali apoštoli; to je Ten, o ktorom rozprával Nikodém. Pozrime sa, čím On bol. Aký druh reprezentácie kresťanskej viery chcel mať?

Keď bol tu na zemi, On si nikdy nerobil meno. Biblia povedala, že to nerobil. Nerobil si žiadnu reputáciu. Mnohokrát som premýšľal nad týmto: človek, ktorý vytvoril protézu falošných zubov, si z toho spravil reputáciu. Ale Človek, ktorý stvoril skutočné zuby, si nerobil žiadnu reputáciu. Človek, ktorý vytvoril umelú nohu, si spravil reputáciu, ale Človek, ktorý stvoril skutočnú nohu, si neurobil žiadnu reputáciu. Vidíte? On sa jednoducho znížil a prišiel dole, aby spasil teba i mňa, aby uzdravil teba i mňa. Ten veľký Lekár, Boh nebies, Ten večný, obliekol Samého Seba do tela, aby choroby zostali zakotvené do Jeho vlastného Tela, aby odňal preč naše choroby. Nikdy to nebude známe. Slová nedokážu vyjadriť, čo to skutočne je, čo Boh pre nás učinil v Kristu Ježišovi. Keď bol tu na zemi, On sa nevychvaľoval Samým Sebou. Prišiel a nevedel nič okrem toho, čo bola Otcova vôľa, aby to bolo urobené. Boli Mu ponúknuté veľkolepé veci. Dokonca satan Mu povedal, "Dám Ti každé kráľovstvo sveta a učiním Ťa nad nimi vládcom, ak padneš dole a budeš ma uctievať."

On povedal, "Prac sa preč, satan. Je napísané, 'Budeš uctievať Pána, svojho Boha, a budeš slúžiť jedine Jemu.'" Iste. Mohol mať všetky kráľovstvá sveta. On ich bude mať aj tak. Zdedí ich. On je Dedič všetkých vecí. A my sme dedičmi s Ním, spoludediči v Kráľovstve. "Požehnaní tí, ktorí sú čistí v srdci: lebo oni uvidia Boha. Požehnaní tí, ktorí sú pokorní: lebo oni zdedia zem." To je Jeho kázeň. No, On nám dáva Svoje zaslúbenia. To bol On.

Usilovne zápasíť za vieru, 55-0123E

37. Syn človeka, ktorý nemal, kde by hlavu sklonil

A Ježiš vidiac mnohé zástupy okolo seba rozkázal preplaviť sa na druhú stranu. A pristúpil nejaký zákonník a povedal mu: Učiteľu, pojdem za tebou, kamkoľvek pojdeš. A Ježiš mu povedal: Líšky majú svoje skrýše a nebeskí vtáci svoje hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil. A iný z jeho učeníkov mu povedal: Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať svojho otca. Ale Ježiš mu povedal: Pod' za mnou a nechaj, nech mŕtvi pochovajú svojich mŕtvych. (Matúš 8:18-22)

To, čo robí Boha veľkým, je to kvôli tomu, že On je dostatočne veľký na to, aby sa znížil. To je to, čo Ho robí veľkým. Neexistuje nič väčšie, a On sa znížil najnižšie, ako sa ktokoľvek mohol znížiť, alebo ako sa kedy mohol znížiť akýkoľvek človek. On bol Kráľ nebies a prišiel do najnižšieho mesta na zemi, do Jericha. A dostal sa tak nízko, že dokonca najnižší muž v meste sa na Neho musel dívať dole, aby Ho videl. Je to tak? Zacheus. Je to tak. Bol nazvaný najhorším menom, akým mohla byť nazvaná akákoľvek ľudská bytosť: čarodejník, diabol, belzebub. To je to, čo si o Ňom myslel svet.

Zomrel tou najkrutejšou smrťou. Nemal miesta, kde by sklonil Svoju hlavu, bol vykopnutý z každej organizácie. Ale Boh Ho povýšil tak vysoko, že sa musí dívať dole, aby videl nebo... Boh v pokore. Vidíte? A On Mu dal Meno, ktoré je tak veľkolepé, že celá rodina v nebi je pomenovaná po Ňom, a tiež každá rodina na zemi. Celá rodina na zemi je pomenovaná "Ježiš." Všetky rodiny v nebi sú pomenované "Ježiš." A také Meno, že sa skloní každé koleno a každý jazyk vyzná, že On je Pán, či už tu, alebo v pekle. Peklo sa pred tým skloní. Všetko ostatné sa pred tým skloní. Vidíte, ale prv to bola pokora, potom sa to stalo veľkým. Vidíte? Nech Boh povýši. Ten, kto sa pokorí, Boh ho povýši.

Plnosť Božstva v Kristovi Ježišovi spôsobila, že On kráčal ako pokorný sedliak, spôsobila, že umýval nohy Svojim učeníkom, nemal miesta, kde by sklonil Svoju hlavu.

Niektorí z nás, ktorí sa nazývame Kresťanmi, ideme na nejaké miesto, musíme mať to najlepšie, čo je v krajine; musí nám byť zabezpečené toľko peňazí, inak by sme nešli, evanjelista. Niektorí pastori dokonca nepôjdu do nejakého zboru, pokiaľ to nie je vyššia trieda a veľké miesto. Ó!

Druhá Pečať, 63-0319

Prápor, 62-0119

38. Služobník

Hľa, môj služobník, ktorého podopriem, môj vyvolený, v ktorom má záľubu moja duša! Dám svojho Ducha na neho, vynášať bude národom súd. Nebude kričať ani nepovýši ani nedá počuť na ulici svojho hlasu. Nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knôtu nevyhasí; súd bude vynášať podľa pravdy. Nebude tlieť ani sa nenalomí, dokiaľ nepostaví na zemi súdu, a na jeho vyučujúci zákon budú očakávať ostrovy. (Izaiáš 42:1-4)

No, poviem, "Keď odo mňa Pán bude chcieť, aby som to urobil." To nie je to. Ty si jednoducho Jeho časťou. Jeho Duch je v tebe a konáš spôsobom, ako On konal. Porozumejte tomu. "Je cesta, ktorá sa človeku zdá správna, ale jej koniec je cestou smrti. Nie všetci, ktorí hovoria Pane, Pane, vstúpia dnu, ale tí, ktorí činia vôľu Môjho Otca," jednoducho zo svojich srdc, len voľne.

No, ten deň na Golgote zaplatil tú cenu, aby sme takí mohli byť. Nie hovoriť, "Viete, vdova Jonesová raz bola... Nemala uhlie a ja som išiel a kúpil som jej nejaké uhlie. Och, poviem vám, videl som brata, ktorý potreboval súpravu oblečenia, a ja som išiel a zohnal som mu súpravu oblečenia. Nech je požehnaný Boh; som Kresťanom."

Ó, ty sebecká, biedna, úbohá osoba; ste pokrytci. Nech pravá ruka nevie, čo robí ľavá; nech ľavá nevie, čo robí pravá. Jednoducho tak automaticky mŕtvi v Kristovi, že to robíte aj tak. Je to vaša prirodzenosť; je to vaša povaha. Robíte to jednako. Je to jednoducho Život, ktorý vo vás žije. Ste kompletne poddaní tomu Duchu a On cez vás len Sám žije.

Ó, cítite toho požehnaného Ducha, ten Život, "Nie ja žijem," povedal Pavol, "ale Kristus žije vo mne." Jednoducho tak automaticky...

"No, poviem ti, brat Branham. My sme tu Kresťania. Pomáhame týmto ľuďom. Pomáhame tamtým ľuďom." Ó, hanba vám. To nie je Kresťanstvo. Pri Kresťanstve je to len automaticky vykonávané, ako to aj má byť robené. A jednoducho zabúdaš na všetko ohľadom... Ideš to urobiť. Kristus len kompletne poddal Svoj Život Bohu. On dal Samého Seba ako verejného Služobníka pre ľudí. Vydal Svoj Život voľne. Nemusel to urobiť. Neurobil to nechotne. Nehovoril, "No, brat, všetci by ste na Mňa mali mnoho myslieť, pretože za vás idem zomrieť." Je jedna vec, ktorá Ježišovi Kristovi v Jeho živote chýbala. Nerád to tak hovorím, ale chýbala. Ježiš nemal jednu vec: moderné predvádzanie sa. On sa nevychvaloval, nie. Ľudia to dnes musia mať na veľkých titulkoch a vychvaľujú sa tým, čo robia. To je vystatovanie sa. Je to tak. To nie je služobník Boží; služobník Boží bude pokorný, bude sa držať v úzadí.

Ten deň na Golgote, 60-0925; Očakávanie, 61-0207

39. Ten, ktorý vám dal príklad

A pri večeri, keď už bol diabol vložil do srdca Judáša Šimona Iškariotského, aby ho zradil, viediac Ježiš, že mu dal Otec všetko do rúk, a že vyšiel od Boha a ide k Bohu, vstal od večere, složil rúcho a vezmúc zásteru opásal sa. Potom naliat vody do umyváka a začal umývať nohy učeníkov a utierať zásterou, ktorou bol opásaný. A keď prišiel k Šimonovi Petrovi, ten mu povedal: Pane, ty umývaš moje nohy? Ježiš odpovedal a riekol mu: Čo ja robím, ty nevieš teraz, ale potom zvieš. A Peter mu povedal: Nebudeš nikdy myť mojich nôh až na veky! Ale Ježiš mu odpovedal: Keď ťa neumyjem, nemáš so mnou dielu. Na to mu povedal Šimon Peter: Pane, nie len moje nohy, ale aj ruky aj hlavu. Ježiš mu riekol: Ten, kto je umytý, nepotrebuje iného, len aby si umyl nohy, lebo je celý čistý. Aj vy ste čistí, ale nie všetci. Lebo znal svojho zradcu a preto povedal: Nie všetci ste čistí. A potom, keď umyl ich nohy a vzal svoje rúcho, zase si sadol a povedal im: Či viete, čo som vám učinil? Vy ma voláte Učiteľom a Pánom a dobre hovoríte, lebo som. Ak teda som ja vám umyl nohy, váš Pán a Učiteľ, aj vy máte jeden druhému umývať nohy. Lebo som vám dal príklad, aby ste, jako som ja vám učinil, aj vy tak činili. (Ján 13:2-15)

A nie je to tak isto s dnešnými ľuďmi? Ak len Pán niekoho požehná a preukáže mu trochu viac dôvery a on sa v tej chvíli stane vševedom. Začne byť... Musí založiť nejakú organizáciu alebo musí urobiť niečo odlišného. „Ako to, že si spadol z neba, ó, Lucifer.“

Boh to nemá vôbec ľahké, keď sa pokúša niekoho získať, aby cez neho mohol pôsobiť a aby zostal pokorným, skromným a zostal v ústraní, pokiaľ ho Boh nezavolá, aby niečo urobil (Veríte tomu? Rozumiete?) – nejakého muža, ktorého môže Boh požehnať, a on cez to všetko zostane človekom a nepovýši sa na anjela alebo na boha. Akonáhle je však človek požehnaný a niečo málo mu bolo zverené, už sa chce stať bohom, chce sa stať anjelom. Chce sa stať nejakou významnou osobou. „Pozrite, čo ja robím... ja a ja a moje...“ a tak ďalej.

To je zlý postoj. Boh hľadá niekoho, koho by mohol požehnať a vylieváť na neho svoje požehnanie; a čím viac bude ten človek požehnaný, tým menší sa stane.

A nikdy od Boha neobdržíte viacej, dokiaľ sa nestanete ničím. Musíte sa znižovať. Ten, kto sa bude povyšovať, toho Boh poníži. Kto sa pokorí, toho Boh povýši. A tak sa najskôr musíte stať malými, než môžete byť povýšení. A nikdy nebudete veľkí sami v sebe, budete len takí veľkí, ako veľký je Boh vo vás. Rozumiete?

40. Darca

Každý dobrý dar a každý dokonalý dar zostupuje s hora od Otca svetiel, u ktorého nieto zmeny, alebo nejakého obratu zatônenia. (Jakob 1:17) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

Uzdravovanie nemusí byť v kampaniach. Uzdravovanie má byť v každom lokálnom zbore, všetky tieto dary majú fungovať, ale nechodte pri týchto daroch do krajností. Vôbec nevenujte žiadnu pozornosť nejakému daru. Keď vás Boh chce na niečo použiť, On to urobí, ale dívajte sa na Darcu.

Martin Luther, raz po tom, keď hovoril v jazykoch, pýtali sa ho, prečo o tom nekáže, on povedal, „Keby som o tom kázal, moji ľudia by išli za darmi namiesto toho, aby išli za Darcom.“ Je to tak. Moody raz hovoril a začal... keď tak kázal pod inšpiráciou, prehovoril v jazykoch. On povedal, „Bože, odpusť mi tie nezrozumiteľné, nerozumné slová.“ Skutočne. Vidíte? A oni mali tieto veci. My veríme v tieto veci, ale oni musia byť dané na svoje miesto a nesmú byť pokladané ako dôkazy. V Biblii nie je ani jedna vec ako dôkaz Ducha Svätého, jedine ovocie Ducha. Nájdite nejaké miesto, kde Ježiš tak povedal. Tak veru, dôkazom Ducha Svätého je ovocie vášho Ducha. Ježiš tak povedal, „Podľa ich ovocia ich poznáte.“ A ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotá, pokoj, dobrotivosť, krotkosť. A ovocie nepriateľa sú: nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, a tak ďalej; to je ovocie nepriateľa. Tak, môžete posúdiť podľa toho, ako žijete, ako stojíte s Bohom. Ak celé vaše srdce je zamilované do Neho a vy Ho milujete a ste krotkí a každodenne s Ním žijete a viete, že ste prešli zo smrti do Života. Ak to tak nie je, je to s vami inak, len napodobňujte Kresťana. Je to tak. A všetky telesné napodobeniny, samozrejme, vyjdú najavo. To vieme. Tak nežite takým druhom života, nemusíte. Prečo by ste mali prijímať náhradu, keď celé nebesia nad nami sú plné toho dobrého a skutočného? Samozrejme. Nech vezmem Boha, to je to, čo chcem. Amen.

Mohol by som vás hneď teraz vziať asi tri alebo štyri hodiny odtiaľto na miesto, kde médium položí na stôl ceruzku a vstúpi do tranzu a všetkých druhov vecí a zamávajú rukami; a tá ceruzka povstane a bude písať v neznámych jazykoch a ten čarodejník sa postaví a povie vám, čo to hovorí.

No, to nie je dôkaz Ducha Svätého. Vidíte? Nemôžete sa na to spoliehať. Nemôžete sa spoliehať na ovocie Ducha, pretože prvým ovocím Ducha je láska. A kresťanská veda uplatňuje viac lásky než ktokoľvek, o kom viem, a oni dokonca zapierajú, že Ježiš Kristus je Božský. Vidíte? Existuje iba jediný dôkaz Ducha Svätého, o ktorom viem, a to je opravdivá viera v zaslúbené Slovo danej hodiny.

41. Kristus

Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi. Ale sa bojím, aby snád tak, ako čo had zvidel Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi. (2. Korintanom 11:2-3)

Kristus potvrdzuje Svoje Slovo, ktoré upútava ľudí. On neupútava tých cirkevníkov, ktorí sú upútaní veľkými denomináciami a veľkými vecami, veľkými dielami a ozdobenými vecami. Ale Slovo Božie upútava Nevestu Kristovu.

Všimnite si teraz, je to zaujímavé všimnúť si, ako sa tá cirkev snaží upútať pozornosť ľudí pekným oblečením a s ustrojenými speváckymi zbormi, ženami s ostrihanými vlasmi a namaľovanými tvármi a oni si myslia, že môžu spievať ako anjel - klamať ako diabol, flákať sa celé noci po tancoch ako... a nič si z toho nerobia. A to je to, čo si o tom myslia, "To je v poriadku. To je nádherné." Ale vidíte, to je falošné! To nie je Slovo Božie. Zatiaľ čo opravdivá Nevesta upútava Božiu pozornosť zachovávaním Jeho Slova.

Všimnite si, pozorujme teraz Krista. Vy hovoríte, "No dobre, počkaj teraz na chvíľu, čo s tou krásou, o ktorej hovoríš?" Biblia hovorí, v Izaiášovi 53:2, že keď Ježiš prišiel, nebolo na ňom žiadnej krásy, že by sme boli žiadostiví po ňom. Je to tak? Nie je tam žiadnej krásy. Ak by On bol mal prísť v tej svetskej kráse, ako je dnes Satan, ľudia by sa boli zbehli okolo Neho a prijali Ho, tak ako prijímajú dnes cirkev. Oni by Mu uverili a prijali Ho, ako dnes prijímajú Satana. Skutočne by to urobili. Ale On neprišiel s takým druhom krásy, ale On prichádza vždy s krásou charakteru. Kristus nebol pekným, veľkým, silným, statným mužom. Boh nevyberá taký druh.

Pamätám sa, ako išiel raz prorok vziať kráľa, aby učinil kráľom jedného z Jesseho synov, aby nastúpil na kráľove miesto - na Saulove. A tak Jesse ho priviedol a on bol veľký, silný, pekný chlapec a povedal, "Koruna bude dobre sedieť na jeho hlave."

A prorok išiel, aby na neho vylial olej, a povedal, "Boh ho odmietol." A On odmietol každého jedného z nich, až kým neprišiel ku tomu malému, ryšavému mládenčekovi s ovisnutými ramenami a vylial na neho olej a povedal, "Boh vybral jeho." Vidíte, my vyberáme podľa toho, čo vidíme. Boh vyberá podľa charakteru. Charakter - nikdy nebolo takého charakteru ako Ježiš Kristus. To v tebe žije a manifestuje Jeho. Vidíme, že je to pravda. To nie je Jeho svetská krása, ktorá upútava Jeho Nevestu; je to Jeho charakter - charakter Cirkvi, ktorý Ježiš hľadá; nie či sú to veľké budovy, či veľké denominácie; či je tam veľa členov. On zaslúbil, že kdekolvek sa zhromaždia dvaja alebo traja, tam sa s nimi stretne.

42. Svätý Izraelov, ktorý je prostred teba

*Jasaj a plesaj, obyvateľko Siona, lebo je veľký prostred teba, Svätý Izraelov!
(Izaiáš 12:6)*

Bez najmenšieho tieňa pochybnosti sa nachádzame v Laodicejskom veku. Vieme, že tam sme. Prešli sme cez Luteránsky vek; prešli sme cez Wesleyho vek; teraz sme v Laodicejskom veku, v poslednom veku. A uvedomujeme si, že každá z tých cirkví mala posla. Zistili sme to. Sedem hviezd v Jeho ruke bolo Sedem Duchov, ktoré vyšli pred Bohom. Každý mal posla. A prešli sme to a zistili sme podľa Biblie, aká má byť prirodzenosť toho posla, aká mala byť prirodzenosť toho posla. A vzali sme v histórii toho človeka, ktorý mal tú prirodzenosť. A potom, keď sme v histórii našli toho muža, ktorý mal tú prirodzenosť, zistili sme, že to bol posol ku tomu cirkevnému veku. Potom sme zistili, aký duch a čo ten človek robil. A zistili sme, že to bol svätý, ktorý bol naplnený Duchom Svätým; svätý Ireneus a všetci tí ostatní, a svätý Kolumba a všetci tí Duchom naplnení muži. A my to vieme z Písma, že ten typ ducha mal byť v tom istom čase na tom type človeka. Tu to je, takže to nemôže byť nesprávne. Amen. Sláva Bohu.

Neviem, brat. To pre mňa robí viac než čokoľvek, o čom viem (Rozumiete?), pretože to je Božie Slovo, ktoré Samé hovorí. Keď počujem Boha niečo povedať, hovorím, "Amen." Je to tak. Tým to je vybavené. Je to proste tak. Boh tak povedal. Tým to je vybavené. No, Boh povedal, že sa to tým spôsobom stane, a my sme to našli v histórii a podľa Písma. Čítali by sme o tomto cirkevnom veku, čo sa udeje, čo sa stane, aký druh posla bol pre ten cirkevný vek, "Anjelovi Laodicejskej cirkvi..."; "Anjelovi Sardskej cirkvi, Tyatírskej," všetkým ďalším. A išli sme naspäť do histórie a našli sme posla tej cirkvi a našli sme, kto to bol. Potom sme to zapísali, umiestnili tam pod to ich mená a tam sú. Vidíte, vieme, že to presne pasuje.

A vieme, že Boh vždy bol a vždy býval proti organizovanému náboženstvu. Tak veru. On povedal, "Nikolaitizmus je to, čo nenávidím." "Niko" znamená "podriaďiť laikov." Laikov - laici sú cirkev, telo. "Niko" znamená "podriaďiť, podrobiť si," inými slovami, urobiť nejakého "svätého" muža; niekoho, kto bude ponad druhým.

My sme všetci deťmi; máme jedného Kráľa; to je Boh. Máme jedného Svätého; a to je Boh. Amen. A On je v našom strede vo forme Svätého Ducha. To je Ten Svätý.

43. Ten, ktorý má tých sedem Duchov Božích

Anjelovi sboru v Sardách napíš: Toto hovorí ten, ktorý má tých sedem duchov Božích a sedem hviezd: (Zjavenie 3:1)

Áno, Duch nie je sedem Duchov, ale JEDEN. On bude vždy tým istým a bude robiť to isté a tých sedem poslov bude mať toho istého Ducha a bude učiť to isté Slovo a bude mať tú istú moc. A ak je cirkev tou pravou cirkvou, bude mať toho istého Ducha a Slovo a skutky moci, ako mali na Letnice. Podľa prežitia to bude letničná cirkev a budú tam jazyky a výklad a prorocktá a uzdravovanie. Boh bude uprostred nej a Boh sa bude Sám v ich strede prejavovať, ako to vždy robil. Haleluja! A ona NEBUDE zorganizovaná. Nezabudnite na to!

Vidíme, že Ježiš počas vekov zjavoval Samého Seba v posloch skrze Svojho Ducha. Oni sú tým, čím bol Mojžiš deťom Izraelovým. Tak, ako on mal zjavenie na svoj deň, tak mal každý posol Božie zjavenie a službu pre ten deň. Keď teda vidíme, že tí poslovia sú v Jeho ruke, vidíme, že Pán sa s týmito mužmi stotožňuje a poskytuje im Svoju moc. Nestačí len, že sa spojil s celou cirkvou, ako sme Ho videli stojaceho medzi siedmimi zlatými svietnikmi. Ani nestačí, že vidíme pätorakú službu podľa Efežanom 4 (apoštoli, proroci, učitelia, evanjelisti, pastieri). Lebo v každom veku cirkev stráca cestu, a to nielen laici, ale i duchovenstvo. Pastieri sú práve tak pomýlení ako ovce. Boh potom prichádza Sám na scénu v službe týchto siedmich mužov ako veľký Arcipastier, aby priviedol Svoj ľud späť k pravde a k hojnej moci tej pravdy. Boh je vo Svojich ľuďoch, vo všetkých zo Svojho ľudu, lebo kto Ducha Kristovho nemá, ten nie je Jeho. A On je Slovo. To bude Slovo rozpoznané v ľuďoch. Ale On do týchto mužov, ktorí boli podľa Jeho vlastnej voľby a podľa rozhodnutia rady Svojej vlastnej vôle, vložil zvláštne vedenie. Objavujú sa raz v každom veku. Je v nich ten istý Duch. Ako veľmi je to vzdialené od kacírstva Ríma! Oni majú mužov podľa svojej vlastnej voľby. Jedného za druhým. Ani jeden z nich nie je schopný preukázať sa mocou Božou, žiaden nezostáva v Slove Božom. Každý jeden sa od toho predchádzajúceho líši a podľa svojej vôle pridáva k ostatnému Slovu, ako keby bol Bohom. Boh v tom nie je. Ale On je vo Svojom poslovi a ten, kto má plnosť Božiu, nasleduje posla. Rovnako, ako posol je nasledovníkom Pána skrze Jeho Slovo.

“Ten, ktorý má tých sedem Duchov Božích a sedem hviezd.” Zjavenie 3:1. Tak, ako sa ten istý Pán stotožnil s človekom vo vtelení, tak je On opäť stotožnený s človekom skrze Svojho Ducha v človeku. “Títo sú moji,” hovorí Pán. Týchto sedem Duchom naplnených poslov patrí Pánovi. Môžu byť odmietnutí alebo o nich môžu pochybovať. Skutočne, podľa ľudskej mienky možno nevyhovujú požiadavkám na kvalifikáciu, napriek tomu sú však poslami pre ten vek. Boh použil Abraháma (klamal), použil Mojžiša (búril sa), Jonáša

(neposlúchal), Samsona (zhrešil), Dávída (vraždil). On tiež použil Jozuu a Jozefa. A tých, ktorí mali vážne chyby, je ďaleko viac ako tých, ktorí sa zdali byť dokonalí. VŠETCI BOLI A SÚ JEHO! Nikto si to nemôže dovoliť poprieť.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 7. kapitola - Sardský cirkevný vek

44. Ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo Svojej pravici

Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl na mojej pravici, a sedem zlatých svietnikov je toto: Sedem hviezd sú anjeli siedmich sborov, a sedem svietnikov, ktoré si videl, je sedem sborov. (Zjavenie 1:20)

Anjelovi efezského sboru napíš: Toto hovorí ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov: (Zjavenie 2:1)

Tých Sedem Vekov, ako sú podané v Zjavení v 2. a 3. kapitole, zaberajú celé obdobie plnosti pohanov alebo celý čas, v ktorom sa Boh zaoberá spasením pohanov. V každom jednotlivom veku bez výnimky sa hovorí to isté pri otvorení a zakončení posolstva pre ten vek. "Poslovi zboru (v Efeze, Smyrne, Pergame, Tyatíre, Sardách, Filadelfii, Laodicei) napíš, toto hovorí Ten atď., atď." "Kto má uši, nech počuje (jednotné číslo), čo Duch hovorí zborom." Všimnite si tu, že Ježiš (skrze Ducha) oslovuje v KAŽDOM veku LEN JEDNU osobu ohľadom Slova pre ten vek. Len JEDEN posol pre každý vek prijíma to, čo chce Duch pre ten vek povedať, a ten JEDEN POSOL je poslom pravej cirkvi. On hovorí za Boha skrze zjavenie obom "cirkvám", tej pravej i tej nepravnej. Posolstvo je potom rozhlasované všetkým. Ale hoci je toto posolstvo hlásané všetkým, ktorí prichádzajú do jeho okruhu, to posolstvo je svojím spôsobom individuálne prijímané len určitou kvalifikovanou skupinou ľudí. Každý jednotlivec z tejto skupiny je človek, ktorý má schopnosť počuť, čo Duch hovorí cirkvi prostredníctvom posla. Tí, ktorí počujú, nedostávajú nejaké svoje vlastné súkromné zjavenie, ani to nie je skupina, ktorá dostáva svoje kolektívne zjavenie, ALE KAŽDÁ OSOBA POČÚVA A PRIJÍMA TO, ČO UŽ POSOL PRIJAL OD BOHA.

Nepokladajte to za zvláštne, že to tak je, lebo Pavol dal tento vzor pod rukou Božou. Jedine Pavol mal plné zjavenie pre svoj deň, ako to svedčí jeho konfrontácia s inými apoštolmi, ktorí uznali Pavla ako Proroka - Posla pre pohanov v tej dobe. A tiež si môžeme všimnúť z konkrétneho príkladu v Slove, že keď chcel ísť Pavol do Ázie, Boh mu v tom zabránil, lebo ovce (Jeho deti) boli v

Macedónii a oni (Macedónci) budú počúvať, čo im Duch mal prostredníctvom Pavla povedať, zatiaľ čo ľudia v Ázii nie.

V každom veku máme presne ten istý vzor. Preto svetlo prichádza prostredníctvom nejakého Bohom daného posla v určitej oblasti a potom sa to svetlo od tohoto posla šíri cez službu iných, ktorí v tom boli verne vyučení. Ale, samozrejme, nie všetci, ktorí vychádzajú, si vždy uvedomujú, aké nutné je povedať LEN to, čo povedal posol. (Spomeňte si, Pavol v 1. Korintánom 14:37 varoval ľudí, aby hovorili len to, čo povedal on, "Ak niekto myslí o sebe, že je prorok alebo duchovný, nech pozná dobre, čo vám píšem, že sú to PRIKÁZANIA PÁNOVE. Či od vás vyšlo Slovo Božie? Alebo či len k vám samým prišlo?") Oni tu niečo pridajú a tam zase niečo uberú a zakrátko už posolstvo nie je viac čisté a prebudenie zomiera. Akí opatrní musíme byť, aby sme počuli len JEDEN hlas, lebo Duch má len jeden hlas, ktorý je hlasom Božím. Pavol ich varoval, aby hovorili to, čo on povedal, Peter tiež robil to isté. On ich varoval, že ANI ON (Pavol) nemôže zmeniť jediné slovo, ktoré dal skrze zjavenie. Ó, ako je dôležité počúvať hlas Boží skrze Jeho poslov a potom hovoriť to, čo im bolo dané, aby povedali zborom.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 4. kapitola - Smyrnenský cirkevný vek

45. Ten, ktorý bol pokúšaný

A Ježiš, plný Svätého Ducha, navrátil sa od Jordána a za štyridsať dní bol vodený Duchom na púšti súc pokúšaný od diabla. A nejedol ničoho v tých dňoch, a keď sa skončili, napokon zlačnel. (Lukáš 4:1-2)

Ale keď prišiel z púšte Ježiš, po štyridsiatich dňoch pôstu, bol hladný, jediné slabé miesto, ktoré mal. A prišiel ku Nemu diabol a povedal, "Ak si Syn Boží, premeň tieto kamene na chlieb. Urob tu nejaký zázrak. Nech vidím, že to robíš, a budem Ti veriť."

Ježiš povedal, "Je napísané, 'Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.'" On vedel, že sa tam nestretol s Mojžišom, lebo On išiel do Slova!

Zobral Ho na vežu, na krídlo chrámu a povedal, "Ak si Syn Boží, vrhni sa dole." (A skrýval sa, nie citoval, ale skrýval sa za Písmo) Povedal, "Je napísané, že prikáže Svojim anjelom ohľadom... aby si si nikdy neudrel nohu o kameň. On ťa poniesie."

A Ježiš išiel rovno do Slova a pokarhal ho.

Zobral Ho na vrch a ukázal Mu Spojené štáty a Nemecko a Švajčiarsko a všetky národy sveta, ktoré kedy budú, a povedal, "Oni sú všetky moje. Robím s nimi, čo sa mi zachce." (Niet divu, že máme vojny a problémy.) Povedal, "Robím s nimi..." (Niet divu, že sa ženy obliekajú... a robí to pomocou zákona, všetky sú riadené diablom. To hovorí Biblia.) Satan povedal, "Moje sú, robím s nimi, čo chcem." Povedal, "Ak sa mi pokloníš, urobím Ťa kráľom, ako som ja."

Ježiš povedal, "Je napísané, 'Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a Jemu Samému budeš slúžiť.' Choď preč odo Mňa satan!"

Prečo? Ježiš vedel, že On ich zdedí v tom veľkom Miléniu, keď príde Jeho Kráľovstvo. "Nech sa stane Tvoja vôľa na zemi, ako v nebi." Tam sa už viac nebudú nosiť žiadne šortky. Nebude tam už žiadneho pitia. Nebude tam už žiadnej žiadosti. Nebude tam už žiadneho cudzoložstva. Nebude tam už žiadnej smrti. Nebude tam už žiadneho žiaľu. On zdedí každý národ. Oni sú Jeho. Je to tak. Oni sú Jeho a On ich zdedí. Ale satan ich má na určitý úsek času, to je dnes, v dni, v ktorom žijeme.

List Židom, 4. kapitola, 57-0901E

46. Ten, ktorého Slová nikdy nepominú

Nebo a zem pomínú, ale moje slová nikdy nepominú. (Matúš 24:35)

Nevera je tak stará ako Eden. To je to, kde sa zrodila, bolo to v Edene. A nevera znamená pochybovanie o tom, čo povedal Boh. No, všimli ste si, že tam, kde bola zrodená nevera, bolo tam zahrnuté mnoho zo Slova Božieho, pretože satan Eve povedal... Keď povedala, "Boh povedal," on to nepoprel, že Boh povedal, "Tak-a-tak"; ale on povedal, "Istotne by Boh neurobil niečo také." Vidíte, tam bol zrod nevery: pozmenenie jednej joty z Božieho dokonalého Slova. Musíme zostávať rovno s Tým bez ohľadu na to kde, alebo čo, alebo ako, naše životy, a tak ďalej, musia spĺňať to TAK HOVORÍ PÁN.

A ak by sme mali mať, ak by nám bolo predstavené akékoľvek zjavenie, ktoré by bolo v protiklade s napísaným Slovom, potom by sme to nemali nikdy prijímať, pretože to je presne to, čo satan urobil Eve. Ona mala Slovo, ale ona vyhľadávala nejaké nové svetlo; a satan sa postaral o to, aby sa jej dostalo. Takže nikdy nechceme čokoľvek pridávať k Slovu, alebo čokoľvek odoberať zo Slova; ale len to nechajme takým spôsobom, ako to je. Zostávajúte rovno so Slovom, pretože čokoľvek, čo je v protiklade, je nevera.

No, vieme v týchto posledných dňoch a vyhladáme to, vyhládali sme, my, bratia a kazatelia, ktorí sú - ktorí sa snažíme žiť tak blízko Boha, ako len môžeme, pretože máme posvätnú povinnosť, aby sme strážili stádo Božie, nad ktorým nás Duch Svätý ustanovil za dozorcov. Strážime stádo, aby sme ich zachovali v poriadku, aby sme ich krmili ovčím Pokrmom. A ovce jedia z Biblie, baránky Božie. Ježiš povedal, "Človek nebude žiť na samotnom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích," rovno na Slove.

A Pavol povedal v Galaťanom 1:8, že ak by ti nejaký anjel priniesol akékoľvek iné Evanjelium, ktoré by bolo odlišné od toho, ktoré už bolo dané, potom nech je prekliaty. Vidíte? Aké pevné je to nariadenie, že musíme zostávať rovno so Slovom: nepohnite sa od Toho. Rozumiete? A Eva sa len tak tieniste pohla. "Možno, možno, že Boh by to jednoducho mohol prehliadnúť."

Počujeme dnes tak mnoho o tom, aký je Boh dobrým Bohom. A to je pravda. On je dobrým Bohom; veríme tomu. Ale On je tiež Bohom súdu. Aby bol dobrým, On musí priniesť súd. Aby zachoval Svoj zákon, musí tam byť... Musí tam byť potrestanie so zákonom, inak ten zákon nemá žiaden efekt. Ak existuje zákon, ktorý hovorí, že prejsť na červenú je protizákonné, ak tam potom s tým zákonom nejde žiaden trest, potom je ten zákon úplne k ničomu. Môžete to jednoducho prejsť, alebo čokoľvek chcete, pretože tam nie je žiaden zákon.

Ale keď prekročíte to Slovo Božie do nejakého vyznania alebo tradície, prešli ste cez tú hraničnú čiaru medzi milosťou a súdom. Je to tak. Musíš

zostávať rovno so Slovom (To sa mi páči.), rovno so Slovom. "Nijako nepominie jediná jota alebo bodka. Nebesia i zem pominú, ale Moje Slovo nepominie." Musí to tak byť.

Nevera nezastaví Boha, 62-0128M

47. Dobrý Pán

Chváľte Hospodina, lebo je dobrý Hospodin! Spievajte jeho menu žalmy, lebo je to krásne. (Žalm 135:3)

Dnes o tom počujete tak mnoho, poviem to znova, o tom, že Boh je dobrým Bohom. Prednedávnom tam bol jeden dospievajúci chlapec a povedal, "Viete, Pán ma jednoducho tak veľmi miluje, že mi jednoducho dovolí robiť čokoľvek." Ó.

Priatelia, On je dobrým Bohom. Uznávam to. Ale On je Bohom spravodlivosti. On je Bohom, ktorý požaduje spravodlivosť. Ako môže byť spravodlivým a neposlúchať Svoje vlastné zákony? Ako môže znesväcovať Svoj vlastný svätý zákon? Ak je spravodlivý, musí trvať na tom, čo povedal. Ak bude od teba toto požadovať a ty neprídeš na to miesto... Ak On nie je spravodlivý, prečo potom nenechal Evu prejsť s tým jedným malým zlým vyložením Slova?

Prečo dopustil, aby ľudskú rasu zasiahlo tých šesť tisíc rokov utrpenia, nebezpečenstiev, smrti a žiaľu? Nemohol robiť nič iné, než aby to bolo. On je spravodlivý. A On je Bohom hnevu a Bohom spravodlivosti. A Jeho svätosť, On musí taký byť. Nie jediná jota... Je to rovno v línii. Prichádzate ku tomu; buď ste na tejto strane, alebo na tamtej strane. Nezáleží na tom, aký môžeš byť dobrý, aký môžeš byť láskavý, aký pokojný, aký milý. Kto môže vyprodukovať viac láskavosti a viac toho, čo oni nazývajú láskou, než kresťanská veda? To je celé ich odenie: láska. To nie je skutočná láska. Oni dokonca zapierajú, že Ježiš je Božský; zapierajú smrť, narodenie, panenské narodenie, zapierajú Jeho Krv; a len rozprávajú o láske.

Dokázali by ste si ma predstaviť, ako mám malého chlapca a hovorím mu, "Ó, zlatičko, len pokračuj. Ak chceš vypiť ten alkohol, ty, malý šesťročný chlapec, pokračuj. Ocko ťa nezastaví. Priveľmi ťa milujem. Ó, zlatičko, ak si chceš vziať moju brokovnicu s dvoma nabitými nábojnicami, a tamto kladivo, len choď. Milujem ťa priveľmi na to, aby som ťa zastavil." To nie je láska.

Čo ak by bol vonku na ulici a hovoril, "Ocko, chcem si tu robiť koláčiky z blata, tu, kde po ulici jazdia autá šesťdesiat míľ za hodinu."

"Milujem ťa priveľmi na to, zlatko, aby som ťa zastavil. Ty to chceš robiť, viem to. Ocko ťa miluje priveľmi na to, aby ťa zastavil. Choď tam von a nech ťa to

zabije." Skutočný ocko z neho zoderie kožu.

To je to, čo sa dnes deje. Snažíte sa kázať Evanjelium v jemných rukavičkách, domnievate sa, že to je v poriadku. To, čo dnes cirkev potrebuje, je zatrasenie. Vráťte sa naspäť ku Evanjeliu. Domnievate sa, že to je v poriadku. "Ja som letničný, som toto, to alebo tamto. Je to v poriadku." Nie je to v poriadku, nie podľa Slova. Musíte prísť do Slova.

"Taký dobrý Boh." Oni sa nedomnievajú, že On je Bohom spravodlivosti. On je Boh, ktorý musí zachovať Svoje Slovo.

Domnievať sa, 62-0610M

48. Ten, ktorý nás povolal do Svojej večnej slávy v Kristu Ježišovi

Budte triezvi a bdejte, lebo váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral, ktorému sa postavte na odpor, pevní vo viere, vediac, že vaše bratstvo inde po svete znáša tie isté utrpenia. Ale Boh každej milosti, ktorý nás povolal do svojej večnej slávy v Kristu Ježišovi, keď ešte málo potrpíte, on sám vás dokoná, upevní, zmocní, položí na pevný základ. Jemu sláva i sila na veky vekov. Amen. (1. Petra 5:8-11)

Ó, brat, ver mi, hovorím ti pravdu. Hovorím ti to, čo je pravda. Boh vie, že ti hovorím pravdu. Len mi ver z celého srdca. Možno nedokážeš rozumieť veci ohľadne príchodu Pánovho, ohľadne telesnej cirkvi, a tie ostatné veci.

Niektorí z vás, rovno z tohto štátu, napísali mi list a povedali, "Keď je na tebe to pomazanie, dokážeš rozpoznávať duchov." Povedali, "Vtedy, samozrejme, vtedy veríme, že si prorok." (No, nikdy som nehovoril, že som prorokom. Vy ste to povedali. Vidíte?) Ale povedali ste, potom ste povedali, "Ale tvoja náuka, brat Branham, ohľadom všetkého toho fanatizmu o prijatí Ducha Svätého, a všetky tieto veci, a žití, nemôžeme tomu veriť. Všetky tie ostatné veci o tom, že ste boli večne vyvolení spreď založenia sveta..." To je to, čo povedala Biblia, že si bol. Nikdy som o tom nemusel nič povedať. Biblia to povedala. Len hovorím to, čo povedala Biblia. Tak veru.

"A šelma zvedie všetkých na zemi, ktorých mená nie sú napísané v Baránkovej Knihe Života spreď založenia sveta." Je to tak. A preto ľudia dnes, keď nie ste povolaní, ako môžete prísť? Je to tak. Ja neviem, kto je povolaný a kto nie je. Len nahadzujem sieť a môžem chytiť raka, hadov, vodné pavúky a všetko ostatné, ale tá jediná vec, ktorú môžem urobiť, je vytiahnuť sieť. Boh je Ten, ktorý súdi. Presne tak.

Poviem vám, Duch Boží je tu. A ak mi Duch Boží môže povedať o tajnosti

vášho srdca, ak Duch Boží môže rozpoznať Svoje Slovo a prísť rovno naspäť a kázať Slovo. Zatiaľ som nikdy nekázal nič iné okrem Toho, čo bolo v tejto Biblii. Zostával som rovno s Tým.

Verím v krst Duchom Svätým. Povieťe, "Ty si bol baptista."

Som baptista, ktorý prijal Ducha Svätého. Prijal som krst Duchom Svätým. Verím v druhý príchod Kristov. Verím v každé Slovo, ktoré je napísané v tej Biblii, a kážem To len tak, ako To je napísané. Neodsúvam jedinú vec, ani nič nezduchovňujem. Hovorím To práve tak, ako To je napísané. Takto Tomu verím.

Počutie, prijatie a konanie, 60-0607

49. Slnko Spravodlivosti

Lebo hľa, prichádza deň, ktorý horí ako pec, v ktorom budú všetci spurní a všetci, ktorí páchajú bezbožnosť, slamou a spáli ich deň, ktorý príde, hovorí Hospodín Zástupcov, takže im neoponechá ani koreňa ani haluzi. Ale vám, ktorí sa bojíte môjho mena, vyjde slnce spravodlivosti, a lekárstvo bude na jeho krídlach; vyjdete a budete poskakovať ako vykŕmené teľatá. (Malachiáš 4:1-2)

Bude Milénium. Starí tam budú naveky mladí. Choroby prestanú a smrťi viacej nebude. Budú stavať domy a budú v nich bývať. Budú sadiť vinice a jeť ich ovocie. Nebudú sadiť, aby im to zabral iný (jeho syn to nezoberie), jeho syn bude bývať pri ňom. Nebude sadiť a iný jeť z toho, nezomrie, aby to zobral niekto iný; ale on tam bude žiť. Amen!

Vlk a baránok sa budú pásť spolu. A lev bude žrať slamu ako vôl a malé dieťa ich povedie. Nebude tam nič, čo by ublížilo. Budeme premenení z toho, čo sme teraz, na tú slávnu podobu Syna Božieho, ktorý je nesmrteľný. Roky sa Ho nemôžu dotknúť, vek Mu nemôže nič urobiť, On je nesmrteľný Syn Boží. Tak vieme, že sme v čase konca. Sme na prelome toho. Všetky tieto veci boli dôkladne potvrdené, tak to znovu bude potvrdené.

No, budúcnosť, On ju drží. Ako viem, kedy On príde? Kedy On príde? Nevie, ale On tu bude. Je to tak. Kedy urobí tak a tak? Kedy bude kliatba odstránená zo zeme? Kedy tieto požehnané odblesky Božej lásky, stromov stojacich tu a svietiacich a kvetov a všetkého, kedy oni vyrastú nesmrteľné? Nevie, ale to bude.

Kedy všetky tie odblesky túžby ľudských srdc po žítí, a nemocnice a doktori a operácie a plač a zármutok, kedy to prestane, aby nastalo slávne panovanie s Ježišom na tisíc rokov Šalomu? Kedy to bude? Nevie. On povedal, že to bude. Ja neviem, ako to On urobí, ale Jeho vypovedané Slovo bude potvrdené, keď vyjde Slnko Spravodlivosti s uzdravením na svojich krídlach.

A tá uzdravujúca časť tam nebude telesné uzdravenie, ako si to myslíte, ako sa hovorí, že keď je niekto chorý a bude to vzaté od neho. To je to, čo On robí teraz, v predobraze.

Ale celé stvorenie bude zmenené! Toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť. Tento starý vek poskočí do mladosti. Amen. Dobré, ako sa to stane? Neviem, ale to sa stane.

Šalom, 64-0112

50. Pán celej zeme

Hospodin kraľuje! Nech plesá zem! Nech sa radujú tie mnohé ostrovy! Oblak a mrákava je vôkol neho; spravodlivosť a súd postatou jeho trónu. Oheň ide pred ním a vôkol páli jeho protivníkov. Jeho blesky osvecujú okruh sveta; vidí to zem a trasie sa. Vrchy sa rozplývajú ako vosk pred Hospodinom, pred Pánom celej zeme. (Žalm 97:1-5)

Jedného dňa tu našli nejaký druh dinosaurieho zuba, tu hore pri... Hádam ste o tom všetci počuli? Tu hore pri Niagarských vodopádoch. Povedali, „Vážil šesť libier.“ Myslím, že išli povedať, že je to z človeka, ale myslím, že nakoniec to definovali ako nejaký druh prehistorického zvierata. Tie zvieratá pravdepodobne raz žili na zemi. Kde sú teraz?

Či viete, že Všemohúci Boh by mohol rozkázať dinosaurom, aby prišli na túto zem, a behom ďalšej hodiny by boli štyridsať míľ hlboko? Či viete, že Boh by mohol zničiť tento svet blichami? On by mohol zavolať blchy. Kam idú, keď zomrú? Čo sa deje s muchou? Čo sa deje s kobyľkou? Prichádza čas zimy a ide to štyridsať stupňov pod nulu a potom na jar vychádzajú von a kobyľky sú všade. Odkiaľ prišli? On je Stvoriteľom, ktorý ich vypovie do existencie. On je Bohom. Príroda poslúcha Jeho Slovo.

Tam, kde sa mnohí z našich bratov stávajú nadšenými, potom oni majú dojem, že Boh hovorí, aby robili určitú vec, a oni to hovoria ako 'Tak hovorí Pán', pričom to tak nie je. To je ten dôvod, prečo sa to tak nedeje. Ale keď je to Boh, ktorý ti skutočne niečo hovorí, to sa musí stať, to tak musí byť. Rozumiete? Keď to hovorí Boh, to tak musí byť.

Väčší je Ten, ktorý bol v Mojžišovi, ako ten, ktorý bol v Egypte. Väčší je Ten, ktorý bol v Mojžišovi, ako čokoľvek, čo mohol faraón urobiť, všetky jeho čary. Väčší bol Ten, ktorý bol v Mojžišovi, ako ten, ktorý bol v mágoch. Vidíte? Väčší bol ten, ktorý bol v Mojžišovi, ako všetka príroda.

Väčší! Ten, ktorý bol v Danielovi, bol väčší ako tie levy. On dokázal tých hladných levov zastaviť. Tak čokoľvek, čo môže niečo druhý zastaviť, je väčšie ako to, čo bolo zastavené. Tak tie levy vybehli hladné, aby zjedli Daniela. A väčší bol Ten, ktorý bol v Danielovi, ako ten, ktorý bol v tom levovi. No, keď bol lev najprv stvorený, on bol priateľom človeka. To je diabol, ktorý to spôsobuje, že to robí. To je pravda. V Miléniu sa vlk a baránok budú pásť spolu a lev bude jesť slamu ako vôl, bude ležať spolu s volom. Neuškodí, ani nezničia v Miléniu. Diabol bude preč. To je diabol, ktorý robí, že divá zver trhá a hryzie a žerie a všetky tie veci, to, ako to robia. To je satan, ktorý to robí.

Ten, ktorý je vo vás, 63-1110E

51. Ten, ktorý premení telo nášho poníženia

Prvý človek zo zeme zemský, z hlíny, druhý človek - Pán z neba. Jaký bol ten zemský, takí aj všetci zemskí, a jaký ten nebeský, takí aj všetci nebeskí. A jako sme niesli obraz zemského, tak ponesieme aj obraz nebeského. Ale to hovorím, bratia, že telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie, ani porušenosť nezdedí neporušiteľnosti. Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení. Lebo toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť. A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo. Smrť, kde je tvoj osten? Kde, peklo, tvoje víťazstvo? (1. Korintanom 15:47-55)

Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriaadiť všetky veci. (Filipanom 3:20-21)

Ja som vďačný Bohu za to, že žijem v tomto čase tých konečných scén histórie tohoto sveta. Nevieť, keby mi bolo povedané pred založením sveta, keby mi Boh predložil celý ten program a povedal mi, „Chcem, aby si kázal. A teraz, v ktorý vek si praješ ísť na zem kázať?“ Ja by som si vybral tento vek, lebo si myslím, že toto je ten zlatý vek.

Samozrejme, veľmi rád by som tu bol v čase Jeho navštívenia na zemi, ale stále si myslím, že práve teraz je veľkolepejší čas, lebo to je čas, kedy On prichádza vziať si ľud, ktorý si vykúpil, blízko vzkriesenia, kedy vyjdú všetci vykúpení. Akú slávnú príležitosť máme, hovoriť umierajúcim ľuďom: veľký čas. Sme z toho nadšení.

A vieme, že história sa uzatvára. Svetové dejiny sa skoro skončia. Potom vkročíme do nového dňa, do veľkého Milénia. Ako jeden veriaci, verím v Milénium, vo vládu s Kristom v Miléniu, tisíc rokov na zemi, telesný návrat Pána Ježiša, aby si vzal telesný ľud, oslávený Jeho očisťujúcou Krvou.

Neviditeľné spojenie Kristovej Nevesty, 65-1125

52. Závďavok nášho dedičstva

V ňom, v ktorom [Kristovi] sme sa stali aj dedičstvom Božím predurčení súc podľa preduloženia toho, ktorý pôsobí všetko podľa rady svojej vôle, aby sme boli na chválu jeho slávy, my, ktorí sme sa prv nadejali v Kristovi, v ktorom aj vy počujúc slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie Božieho nadobudnutého vlastníctva, na chválu jeho slávy. (Efežanom 1:11-14)

Teraz máme závdavok nášho dedičstva. Ó. Čo máme? Máme dôkaz toho, že Boh žije. Máme dôkaz toho, že Boh je s nami. Máme dôkaz, že Boh nás neopustil, že sme Jeho a On je náš, pretože my (v našich telách), teraz sme príbytkom Božieho Svätého Ducha, ktorý kričí, "Abba, Otče." A neexistuje nič, čo by to mohlo vziať preč. Sme zakotvení v Kristovi.

No, stromy to nemajú, príroda to nemá, ale jednako spolu s nimi vzdycháme, pretože sme ešte neobdržali plnosť našej adopcie. Ale máme závdavok toho, že sme boli zodvihnutí zo svetských vecí a teraz sme sa stali synmi a dcérami Božími. Akým druhom ľudí by sme mali byť? Ó, keď o tom premýšľame. Pomyslite na to!

Teraz máme závdavok, náš duch vzdychá po plnosti adopcie, ale teraz máme jej závdavok. Ako sme prijali Ducha Svätého, to je závdavok našej kompletnej adopcie, alebo kompletného vykúpenia. Ó, aké nádherné! Jednoducho to milujem. V poriadku.

Očakávame na plnosť adopcie. Kedy sa to udeje? Pri prvom vzkriesení. Vtedy budú naše telá premenené z týchto chatrných stvorení, ktorými sme, a budeme mať telo ako Jeho vlastné oslavené telo, "Pretože Ho budeme vidieť takého, akým je, a budeme ako On." Keď sa On zjaví, zjavíme sa v Jeho podobnosti. Budeme mať telo ako Jeho, slávne oslavené telo, a všetky skúšky a životné boje sa vytratia do malej hmly a budú odľúknuté preč, aby ich nikdy viacej nebolo.

A tieto zemské príbytky, v ktorých teraz vzdycháme, očakávame na ten závdavok... na plné spasenie vo svojej plnosti, ktoré má prísť. Ale teraz v týchto príbytkoch z hlíny máme Niečo, čo nám hovorí, že sme už teraz povstali. Amen. Čo je to závdavok? To je tá malá platba, ktorá to zadržuje, brat Dauch. To je závdavok. No, raz keď sme milovali svetské veci a nestarali sme sa o Boha, boli sme od Neho odcudzení, bez Boha, bez Krista vo svete; teraz, Boh poslal Svojho Svätého Ducha a skrze to sme zostali pozdvihnutí z tých vecí. Teraz máme závdavok, že vieme, že sme prešli zo smrti do Života. Amen!

53. Slovo Pravdy

Usiluj sa, aby si seba predstavil dokázaného Bohu, robotníka, ktorému sa netreba hanbiť, ktorý krojí slovo pravdy, jako sa patrí. Ale obecným a prázdny m rečiam vyhni. Lebo ešte väčšmi pokročia v bezbožnosti, a ich slovo sa bude rozožierať ako rakovina. Z nich je Hymeneus a Filétus, ktorí čo do pravdy zabúdili a teraz hovoria, že už bolo vzkriesenie, a prevracajú niektorých vieru. (2. Timoteovi 2:15-18)

Minulý večer, na zhromaždení minulý večer som kázal o Kórachovi, ktorý povstal a dostal takmer celý Izrael do toho, že boli pripravení ukameňovať Mojžiša, Kálefa a Józua. A oni boli istotne v menšine, ale Boh bol s nimi. A Biblia povedala, že v posledných dňoch sa táto vec znova zopakuje: beda im; vbehli do Kainovho bludu a zahynuli v protirečení Kórača, škvrny na vašich hodoch lásky, zmietaní každým vetrom náuky. O kom to hovorí? Cirkev v posledných dňoch; to je táto cirkev, zmietaní s každou malou vecou, ktorá ide okolo.

Počúvajte toto, "Veď on nie je jediným prorokom v krajine," povedal Kórach. "My sme práve tak prorokmi, ako je on. Máme práve také isté právo." Ale Boh to povedal odlišne.

Mojžiš stál na Božom Slove. Boh povedal, "Beriem vás do zaslúbenej zeme." Týmto chlapíkom sa roztriasli kolená. Ale Mojžiš zostával na Slove, a takisto to robil Kálef a Józue.

No, dávajte pozor, oblečte si svoje šoku-odolné bundy. Či to nie je zvláštna vec, že Boh pošle ľuďom Pravdu a navzdory všetkému tomu kázaniu, že by ste až mohli zachrípnúť a zomrieť, ľudia sa vrhnú rovno cestou dolu za nejakým druhom nereálneho fanatizmu, namiesto toho, aby zostali so Slovom Božím? Prečo? Biblia povedala, "Boli k tomuto odsúdeniu určení už od dávna. Vyšli z nás, pretože neboli z nás."

Pavol povedal, "Po mojom odchode povstanú draví vlci a muži z vašich vlastných skupín a prevrátia tie veci." Povedal, "Ak by aj anjel z neba kázal nejakú inú vec než to, čo som učil, nech je prekliaty."

Boh dodržiava Svoje Slovo #2, 57-0307

54. Nemenný Boh

Lebo ja Hospodin sa nemením, preto ste vy, synovia Jakobovi, ešte nevyhynuli. (Malachiáš 3:6)

Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky. (Hebrejom 13:8)

Tu je to, v Galatánom 1:8: "Ale ak by sme vám i my alebo anjel z neba kázal iné ako to, čo sme vám (už) zvestovali, nech je prekliaty." Boli to apoštoli, ktorí priniesli ľudu pôvodné Slovo. Toto originálne Slovo nemohlo byť zmenené, ani jedna čiarka alebo bodka z toho. Pavol vedel, že to bol Boh, ktorý k nemu hovoril, a preto povedal, "Aj keby som prišiel a pokúsil sa vám dať nejaké druhé zjavenie, pokúsil sa urobiť malú zmenu toho, čo som pôvodne dal, nech som prekliaty." Pozrite, Pavol vedel, že to prvé zjavenie bolo správne. Boh nemôže dať jedno zjavenie a potom druhé zjavenie. Keby to urobil, menil by Svoju myseľ. On môže dať zjavenie a potom k nemu pridať, ako to urobil v záhrade Eden, keď zaslúbil žene Semeno a potom neskôr určil, že to Semeno musí prísť cez Abraháma, a neskôr povedal, že príde z tej istej pokrvnej línie v Dávidovi. Bolo to ale to isté zjavenie. Ono len dalo ľuďom viac informácií, aby im to pomohlo prijať a porozumieť tomu. Ale Slovo Božie sa nemôže zmeniť. To Semeno prišlo presne tak, ako to bolo zjavené. Haleluja.

Hľadte, čo robili títo falošní apoštoli. Prišli so svojím vlastným slovom. Títo Efezskí poznali Slovo tak, ako ho učil Pavol. Boli plní Ducha Svätého skrze vzkladanie Pavlových rúk. Pozreli týmto falošným apoštolom do očí a povedali, "Vy nehovoríte to, čo hovoril Pavol, a preto ste falošní." Ó, toto mi rozpaluje srdce. Naspäť do Slova! To nie ste v podstate vy, ktorí skúšate týchto apoštolov, prorokov a učiteľov, JE TO SLOVO, KTORÉ ICH SKÚŠA!

V jednom z týchto dní príde prorok pre Laodicejský Cirkevný Vek a vy budete vedieť, či je on ten pravý, poslaný od Boha alebo nie. Áno, budete, lebo ak bude od Boha, BUDE STÁŤ V TOM SLOVE PRESNE TAK, AKO HO DAL BOH PAVLOVI. ANI NA CHVÍĽU SA NEODCHÝLI OD TOHO SLOVA, ANI O JEDNO PÍSMENKO! V tom poslednom veku, keď sa bude zjavovať mnoho falošných prorokov, všimnite si a vidzte, ako vám budú stále hovoriť, že ak neveríte im a tomu, čo hovoria, budete stratení. Ale keď príde na scénu ten PROROK POSLEDNÉHO DŇA, ak je skutočne tým prorokom, bude kričať, "Navráťte sa do Slova, lebo inak ste stratení!" On nebude stavať na nejakom súkromnom zjavení alebo výklade, ale na Slove. Amen a Amen!

Títo falošní apoštolovia sú draví vlci, o ktorých Pavol hovoril. On povedal, "Keď mňa už nebude, budú sa snažiť prísť a tvrdiť, že majú to isté zjavenie, ale ich úmyslom nie je pomôcť vám, ale zničiť vás." Skutky 20:27-32: "Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej. A tak tedy majte na seba pozor i na celé stádo, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch za

dozorcov, aby ste pásli cirkev Božiu, ktorú si dobyl vlastnou Krvou. Lebo ja viem toto: že po mojom odchode vojdú medzi vás draví vlci, ktorí nebudú šetriť stáda. Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci (svoje vlastné slová a myšlienky, a nie Božie), aby tiahli učeníkov za sebou. Preto bdejte a pamätajte, že tri roky deň a noc neprestal som so slzami napomínať jedného každého. A tak teraz, bratia, porúčam vás Bohu a Slovu jeho milosti, ktorý môže zbudovať a dať vám dedičstvo medzi všetkými posvätenými."

Výklad siedmich cirkevných vekov, 3. kapitola - Efezský cirkevný vek

55. Ženích

Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli ústrety ženíchovi. Ale päť z nich bolo rozumných a päť bláznivých. Bláznivé vezmúc svoje lampy nevzali so sebou oleja; ale rozumné vzali oleja vo svojich nádobách so svojimi lampami. A keď neprichádzal ženích, podriemali všetky a pospali. Ale o polnoci povstal krik: Hľa, ženích ide! Vydite mu ústrety! Vtedy vstali všetky tie panny a ozdobili svoje lampy. A bláznivé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú. Ale rozumné odpovedali a riekli: Aby snád nebolo pre nás i pre vás málo, idte radšej k predavačom a kúpte si! A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere. Potom na koniec prišli aj tie ostatné panny a hovorili: Pane, Pane, otvor nám! Ale on odpovedal a riekol: Amen vám hovorím, neznám vás! Bdejte tedy, lebo neviete dňa, ani hodiny, kedy príjde Syn človeka. (Matúš 25:1-13)

No, minulý večer som diskutoval s jednou veľmi milou osobou ohľadne náuky o Miléniu. Povedal som, "Verím v Milénium, pretože existuje tak mnoho tieňov Starého Zákona, ktoré hovoria o tom, že bude Milénium. Musí byť: je tam tak mnoho tieňov."

Povedali, "Pôjde Cirkev cez súženie?"

Povedal som, "Nie. Cirkev nemôže ísť cez súženie. Musí odísť pred súžením: je tam tak mnoho tieňov." Pozrite sa, Noe na počiatku... Noe, celý Starý Zákona, celý Zákona, a ako to bolo tieňom dobrých vecí, ktoré mali prísť.

No, predtým, ako udrelo obdobie súženia... Enoch... Noe bol typom, ktorý bol prenesený ako spiaca panna. Ale Enoch bol vzatý práve predtým, ako udrelo súženie. A Enoch bol vzatý hore a nenašiel sa, pretože ho vzal Boh: typ na vystúpenie Cirkvi. A Noe ho pozoroval. Keď uvidel, že Enoch odišiel, vedel, že to bol čas, aby vstúpil do archy, aby bol prenesený skrze súženie.

Biblia povedala, že bolo desať panien, ktoré vyšli, aby sa stretli s ženíchom, a päť ich bolo múdrych; päť ich bolo hlúpych. A ony všetky boli panny, každá jedna z nich. Ale päť ich bolo múdrych. A mali vo svojich lampách olej a vyšli sa stretnúť so ženíchom. A ženích prišiel. A tie, ktoré mali olej, vošli.

Vidíte, vzatie, odchod so Ženíchom. Ale tie, ktoré zostali zanechané, ony prišli a tiež chceli ísť dnu práve tak ako tí, ktorí prišli a klopali na dvere archy. "Noe, pusti nás dnu." Ale Boh zavrel dvere.

Nie, môj priateľu, v jednom z týchto dní ti Boh dá tvoje posledné zavolanie, potom sa zatvoria dvere medzi milosťou a súdom. Nezostaň zanechaný vonku. Dostaň sa do vnútra teraz, pokiaľ môžeš. Nestaraj sa vôbec o to, čo hovorí svet. Dostaň sa do Krista, lebo tých, ktorí sú v Kristovi, Boh privedie s Ním. Rozumiete? Potom tieto múdre panny odišli preč vo vzatí.

A títo ostatní, ktorí prišli a klopali na dvere; čo sa stalo? Čo sa udialo? Biblia povedala, že boli vyvrhnutí do vonkajšej temnosti, kde plakali, kvílili a škrípali zubami.

Baránkova Kniha Života, 56-0603

56. Moja Skryša

Preto sa ti bude modliť každý svätý v príhodnom čase. Len k tomu sa nedostanú a nedotknú sa ho veľké vody v čas povodne. Ty si mojou skryšou, zachováš ma od súženia; objímaš ma plesaním vyslobodenia. Sélah. Hospodin riekol: Dám ti rozum a vyučím ťa ceste, po ktorej pojdeš; dám radu obrátiac na teba svoje oko. (Žalm 32:6-8)

Boh zachováva Svoje zmluvy. On činí Svoje zaslúbenie. A vy a ja, môžeme nejaké urobiť a musíme ho nesplniť, pretože jednoducho nevieme, čo drží zajtrajšok. Ale Boh nemôže nejaké urobiť a nesplniť ho, pretože On vie, čo drží zajtrajšok. Vidíte? On vie všetko o našich problémoch a čo sa deje. A On vedel všetko, čo bude predtým, ako to bolo. Pred založením sveta, On presne vedel, kto bude a kto nebude.

A či to nie je útecha, potom, ako sme práve počuli tieto veľké tvrdé reči od tohto Rusa, Chruščova a ďalších, a tie poznámky, ktoré učinili, hovoria, že hangáre sú pripravené. Mohli by zničiť svet v priebehu minúty. Vidíte? A jednoducho čokoľvek, oni len stlačia gombík a bude po všetkom.

Ale dívať sa do stránok tejto Biblie a vidieť, že predtým, ako sa to vôbec môže stať, Cirkev odišla domov, ó, čo za pocit. Vidíte? Čo za útecha, vedieť, že sa nás to nikdy nedotkne. Je to tak. Nikdy sa nás to nedotkne. Sme na tom tak bezpečne, ako len môžeme byť. A vedieť, že to nie je len nejaká skryša, ktorú pre nás vytvorila vláda; je to skryša, ktorú tam pre nás dal Boh. A môžeme odpočívať v istote, že je to tak dokonalé, ako to len môže byť.

Dolu naprieč vekmi Boh činil zaslúbenia, a skrze tieto zaslúbenia, On ich vždy zachoval. A čo sa týka mňa, nevidím, že by zostalo niečo iné okrem toho rýchleho vytrhnutia Cirkvi. Vidím malé skupinky, ako idú, zápasia, verne sa držia.

Kto je Toto?, 59-1004M

57. Boh, ktorý dáva vzrast

Ktože je tedy Pavel a kto Apollo krome toho, že sú služobníkmi, skrze ktorých ste uverili? A to každý, jako mu dal Pán: ja som sadil, Apollo polieval, ale Boh dal vzrast, takže nie je ničím ani ten, kto sadi, ani kto polieva, ale Boh, ktorý dáva vzrast. (1. Korintánom 3:5-7)

Premýšľame o Ježišovi Kristovi, keď On bol tu na zemi, v Jeho prvom roku služby, ó, všade viselo pozlátko. V druhom roku Jeho služby Ho začali obviňovať a nazývať Belzebúbom, a tak ďalej. Na tretí rok Ho zabili.

Vidíte? Takto to je vždy. Prvé roky letničnej Cirkvi to bolo to nádherné. Rovno potom v druhom roku prišlo prenasledovanie a všade ich to rozptýlilo. V treťom a štvrtom roku začali nachádzať ľudí, len maličké skupiny: bolo tam tak päť mužov a štyri alebo päť žien; to bol zbor.

Vidíte, ako to je? Vždy je to tak. Boh jednoducho posielal veľkú sieť Evanjelia a hádže ju... Kráľovstvo nebeské je podobné mužovi, ktorý odišiel na more a nahodil sieť. A keď tú sieť vytiahol, mal tam všetko, čo bolo vo vode. Mal to v sieti. Chytil ryby; chytil korytnačky; chytil vodných pavúkov; chytil hadov; chytil všetko možné.

No, to nie je našou vecou, ako kazateľov, aby sme hovorili, "Toto je ryba, a toto je to." My len vyťahujeme tú sieť Evanjelia, a potom neprejde dlhý čas, a potom vidíte, ako prebieha prebudenie, mnohí ľudia zostanú spasení a chvália Pána. Ale vidíte, niektorí z nich sú ryby, a niektorí z nich sú, povedali by sme, korytnačky. Nepotrva to dlho a povieš, "No, neverím, že na tom vôbec niečo bolo." A tam on beží rovno znova naspäť do kaluže.

Ten starý vodný pavúk, viete, čľup, čľup, čľup: "Poviem vám, koniec koncov, nebolo to správne." A ide naspäť do vody.

Had začne syčať a hovorí, "Nepáči sa mi spôsob, akým tieto veci robia, sss-sss." Ide rovno naspäť do vody. Ale sú tam tiež nejaké ryby. Boh vie. Oni sú prirodzenosťou rybami; on je prirodzenosťou pavúk; on je prirodzenosťou had.

A Boh je Ten, ktorý činí vyvolenie a povolanie. A našou vecou je iba kázať Evanjelium. Je to tak? Boh činí zavolanie. Jeden sadi, ďalší polieva a Boh dáva vzrast.

58. Kráľ

Vtedy zase vošiel Pilát do prätória a zavolať Ježiša a povedal mu: Či si ty ten kráľ Židov? Ježiš mu odpovedal: Hovoríš to ty sám od seba, a či ti iní povedali o mne? Pilát povedal: Či som ja azda Žid? Tvoj vlastný národ a najvyšší kňazi mi ťa vydali. Čo si učinil? Ježiš odpovedal: Moje kráľovstvo nie je z tohoto sveta; keby bolo moje kráľovstvo z tohoto sveta, moji služobníci by zápasili o to, aby som nebol vydaný Židom. Ale teraz moje kráľovstvo nie je odtiaľto. Vtedy mu povedal Pilát: Teda si ty predsa kráľ? Ježiš odpovedal: Ty dobre hovoríš, že som ja kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedoctvo. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas. Pilát mu povedal: Čo je pravda? A keď to povedal, zase vyšiel za Židmi a povedal im: Ja nenachádzam nijakej viny na ňom. (Ján 18:33-38)

Kto je Hlavou Cirkvi? Ježiš Kristus. Čo je Kráľovstvo? Mesiášske Kráľovstvo, Cirkev, nie organizácia, Cirkev, tajomné Telo, ktorého Hlavou je Kristus. Ó, milujem to, kráčajúci v Duchu, poslúchajúci Kráľa; blázniví pre svet, drahocenní v očiach Božích. Kráčajúci v Duchu; neporozumení, vysmievaní, zosmiešnení... "Všetci, ktorí žijú zbožne v Kristu Ježišovi, budú znášať prenasledovanie. Ak prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami, Pána domu nazvali Belzebúdom, o čo viac tak budú nazývať Jeho učeníkov." Ale vy kráčate v Duchu, obraciate sa chrbtom ku svetským veciam, nie ste spútaní žiadnymi putami. "Ten, koho Syn vyslobodil, ten je naozaj slobodný." Amen. To je Cirkev živého Boha. To je Ten, kto ju založil.

No, vidíme v svedkoch, v Skutkoch 1:8, On povedal, "Po tom, ako na vás príde Duch Svätý, budete Mojimi svedkami."

Čo je Cirkev? Tajomné Telo Kristovo. Kto ju založil? Sám Pán Ježiš. Nebola založená v Ríme; nebola ani založená v Anglicku Johnom Wesleyom; nebola ani založená Kalvínom, alebo v Amerike, ani baptisti skrze Johna Smitha, ani nebola založená v Kalifornii letničnými. Bola založená Ježišom Kristom, Kráľom toho Mesiášskeho Kráľovstva. To je Ten, skrze ktorého bola založená. On je Kráľ. On chce byť Kráľom. On nás chce riadiť. On chce byť Pánom.

Ľudia Ho vpustia, povedia, "Nechám Ho byť Spasiteľom," ale nechcú Ho nechať byť Pánom. "Pán" znamená "vlastníctvo, panovanie."

"Príd do môjho srdca, Pane, zachráň ma od pekla, ale nehovor mi, čo mám robiť." To je postoj ľudí. To je dôvod, prečo Biblia povedala, "Všetky stoly sa stali plné vývratku."

Päť jednoznačných identifikácií pravdivej Cirkvi živého Boha, 60-0911E

59. Kristus, ktorý klope na dvere

Hľa, stojím pri dveriach a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou. (Zjavenie 3:20)

Povedal by som dnes, že ak by dnes prezident Dwight Eisenhower prišiel sem dole do Jeffersonville a zaklopal na dvere akéhokoľvek dobrého demokrata, cítili by ste sa veľmi poctení, aby ste išli ku dverám a privítali prezidenta Eisenhowera. Hoci sa s ním nezhodujete v politike, istotne by ste ocenili, ak by vám klopal na dvere. Prečo? Pretože On je prezidentom Spojených štátov. Je veľmi významným človekom. A hoci sa s ním nezhodujete v politike, bola by to česť pre akéhokoľvek demokrata v tomto meste, alebo v akomkoľvek inom meste, aby uhostil prezidenta Dwighta Eisenhowera, kvôli jeho dôležitosti ako prezidenta Spojených štátov. On je významný človek, úctyhodný človek a má úctyhodné postavenie.

Práve nedávno prišla z Anglicka kráľovná. Išla hore do Kanady. Na svojej návšteve prešla celou Kanadou. Potom prišla do Spojených štátov. A nebola by tam nejaká osoba v Spojených štátoch, ktorá by nebola šťastná, ak by ich tá kráľovná navštívila. Čo by si si dnes ráno pomyslel, ak by anglická kráľovná, hoci nie si jedným z jej poddaných, si americký občan, ale aj tak, čo ak by prišla a zaklopala na tvoje dvere? A uvidel by si jej slúžky, a tak ďalej, ako tam stoja. A ona by povedala, "Som anglická kráľovná. Prišla som ťa navštíviť." Čo by to bolo za poctu kvôli jej dôležitosti; ona je kráľovná. A jedna z najväčších kráľovien sveta je kráľovná Anglicka. Jednako, ona v tomto národe nemá žiadnu moc. Ale preto, že je dôležitá, rád by si jej dovolil vstúpiť. Ja by som jej rád dovolil vstúpiť, keby som vedel, že som mal také privilégium a poctu, uhostiť kráľovnú Anglicka.

Ale, ó, Ježiš bude stáť pri dverách a klopať a my Ho nechávame vonku. Neotvárame Mu dvere. Len Ho nechávame klopať. A kto je dôležitejší ako Ježiš? Povedzte mi, kto je väčšou osobou ako On? A tu On hovorí, "Stojím pri dverách a klopem, a ak ktokoľvek otvorí, vojdem dnu."

Ak by pred tvojimi dverami stáli všetci cézari, všetci Hitlerovia, všetci významní muži a ženy sveta, nikdy by si nenechal jedného... Všetci daní dokopy by sa nijako nemohli rovnať s Tým, ktorý stojí denne pri dverách a klope na tvoje srdce, Pán Ježiš. On chce vojsť dnu. Chce sa s tebou rozprávať. Si jedným z Jeho poddaných. Bol si stvorený na Jeho obraz. Si ľudská bytosť, ktorá bola stvorená na obraz Boží. A On sa s tebou túži rozprávať. On jednoducho nejde ku významným, ku celebritám. On prichádza ku chudobným a tým, ktorí sú v potrebe." Akýkoľvek človek, ktorý začuje Môj Hlas a otvorí dvere, Ja vojdem dnu a budem sa s ním rozprávať."

Len pomyslite, čo to dnes ráno znamená pre Kráľa slávy, pre toho veľkého Ja Som, pre Toho, ktorý bol v horiacom krikú; alebo Ten, ktorý rozdelil

vody Červeného mora pre deti Izraela, aby tadiaľ prešli; alebo Ten, ktorý prehovoril a slnko zostalo stáť; Ten, ktorý vyformoval mesiac a hviezdy a postavil ich na svoje miesto, aby tam svietili. Ten, ktorý povedal, "Lazár, vyjdi von." A človek, ktorý bol štyri dni mŕtvy v hrobe vyšiel znova do života. Pomyslíte na to. Ten, ktorý prišiel do jamy levov ku Danielovi a ochránil ho pred levmi; Ten, ktorý prišiel do ohnivej pece ku hebrejským deťom a odvial od nich oheň; Ten, ktorý zastal a povedal, "Ja som Vzkriesenie a Život. Ten, kto verí vo Mňa, hoci by bol mŕtvy, jednako bude žiť. Ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie." On stojí pri dverách upadnutého ľudstva, klope a snaží sa získať prístup do duše. A my odmietame tú veľkolepú dôležitú Osobu.

Stojím pri dverách a klopem, 57-1208

60. Ten, ktorý nenávidí učenia nikolaitov

Tak máš aj ty takých, ktorí držia učenie nikolaitov, čoho nenávidím. (Zjavenie 2:15) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

Poviem vám. Verím, že naše bezpečie dnes večer nie je v stavaní protibombových krytov, alebo niečo také. Verím, že naša ochrana je učinená z peria. Odpočinieme pod Jeho krídlami. Ó, áno. Ako sa dostaneš do proti-bombového krytu? Jedna z tých bômb odpáli 150 míľový štvorec, a až do hĺbky 500 stôp, do zeme. No, to by v tebe rozpraskalo každú kosť, ak by sa ku tebe dostala láva. Ale existuje bezpečné miesto; a to je v Ježišovi Kristovi. "Na tejto skale postavím Moju Cirkev a brány pekla ju nemôžu premôcť." To je ochrana pre veriaceho, len pod Jeho krídlami, bezpečné prebývanie. Istotne.

Všimnite si tento veľkolepý čas, ak by len ľudia uverili tomu, čo im Boh poslal. Ale odmietnuť To znamená odísť do chaosu. A to je to, čo sme ako národ urobili; odmietli sme požehnanie Božie a vymenili To za tradíciu. Ale Boh poslal svedka a ľudia to nedokázali uvidieť. A myslím, že letniční ľudia, toľké mnohé veci, ktoré vám Boh poslal, a jednako sú naše cirkvi poloprázdné. Pastor to nemôže sám urobiť. Laici v tom musia pomôcť. Všetci sme spoločníci. To je to, čo v prvom veku odštartovalo chaos na Nicejskom koncile. Oni chceli, keď vystúpila náuka nikolaitov. "Niko" znamená "podmaniť," a "laity" znamená "odobrať preč od laikov; urobiť svätého človeka." To nie je svätý človek, svätý vrch. To je svätý Boh; svätý Boh medzi ľuďmi. Laici v tom majú časť. My sme deti. Nie sú medzi nami žiadni veľkí. Ako môžete mať vieru, keď túžite po pocte jeden od druhého? My sme všetci jedno v Kristovi Ježišovi. Nie sú tam veľkí ľudia a malí ľudia. Všetci sme rovnakí. Sme deťmi jedného Otca a sme Jeho deťmi.

Teraz si všimnime, Boh pre tento národ vykonal veľké veci. Poslal Tommyho Osborna, Orala Robertsa a mnohých významných ľudí po celej krajine, zamával pred ľuďmi každým malým darom. Ale je to práve tak, ako s tým starým námorníkom, ktorý raz išiel na more. Ten človek mu povedal... On nikdy... Tento človek, básnik, písal o mori a rozprával o tom, ale nikdy ho nevidel. A tak prichádzal k moru. A, ó, povedal... Stretol toho starého námorníka. A on povedal, "Kam ideš, môj dobrý človeče?" Povedal, "Dolu ku moru, aby som počul čajky a videl tie slané vlny, a aby som videl modrú oblohu, ako sa odráža vo vode."

Ten starý námorník si zabafkal štyri alebo päťkrát z fajky a povedal, "Nevidím na tom nič také vzrušujúce. Narodil som sa tu pred päťdesiatimi rokmi." Samozrejme. Videl z toho tak mnoho, že sa to pre neho stalo tuctové. To je to, čo sa dnes deje s letničnými ľuďmi.

Väčší ako Šalamún je tu, 63-0605

61. Náš Život

A tak jestli ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu, a keď sa zjaví Kristus, náš život, vtedy sa aj vy s ním zjavíte v sláve. Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zľú žiadosť a lakomstvo, ktoré je modlárstvom, pre ktoré veci prichádza hnev Boží na synov neposlušnosti, medzi ktorými ste aj vy kedysi chodili, keď ste v nich žili. Ale teraz složte aj vy to všetko: hnev, prchkosť, zlosť, rúhanie, mrzkomluvu zo svojich úst. Neluhajte jeden druhému, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril, kde už niet ani Gréka ani Žida, obriezky ani neobriezky, barbara, Skýtu, sluhu, slobodného, ale všetko a vo všetkom Kristus (Kološanom 3:1-11)

A tak tam v Kološanom nachádzame, v Kološanom 3 je povedané, "Neklamte jeden druhému, a všetky tieto veci, ktoré ste zvykli robiť, odložte ich nabok. Žiadna zlomyseľnosť, žiaden konflikt, a všetko, a milujte jeden druhého, lebo náš život... Sme mŕtvi; náš život je skrytý v Bohu skrze Krista a je tam zapečatený skrze Svätého Ducha. A keď sa zjaví Kristus, ktorý je náš Život, zjavíme sa s Ním. Ó, čo by to malo urobiť mužovi alebo žene, ktorí dnes majú túto nádej živú v sebe, keď vidíme, že sme v posledných dňoch a vieme, že náš Život, Kristus, keď sa On zjaví, zjavíme sa živí s Ním. Amen. Máme teraz závdavok toho skrze Ducha Svätého.

Boh povolal Abraháma. A všimnite si, že keď Boh povolal Abraháma, On ho povolal, aby sa oddelil od všetkého zvyšku nevery. Nezáležalo na tom, akí boli nábožní, akí boli zbožní, akí boli milí, On volal po kompletnom oddelení. A Boh, keď povoláva nejakého človeka, On ho volá do kompletného oddelenia, ak on je semenom Abrahámovým: aby sa oddelil od svetských vecí, od tohto moderného života.

Ó, dnes majú kazatelia taký čas s tým, aby vytiahli svojich ľudí na modlitebné zhromaždenie v stredu večer. Oni milujú televízne programy a milujú zábavky. V nedeľu... Oni nechcú prísť v nedeľu do zboru, mnohí z nich. Kazatelia mi hovoria, že zborové lavice sú prázdne, vyprázdňujú sa, pretože ľudia začínajú chodiť... Svet ponúka tak mnoho vecí a tak mnoho vrtochov, a pozlátka nad vecami tohto sveta, a ľudia pre to upadávajú. No, to ukazuje, že od začiatku nemali nič, s čím by začali. Pretože ak miluješ Boha, nemôžeš - nemohol by si sa odpojiť preč od zboru. Nemohli by ťa od toho priviazať preč. Oni nedokážu ukryť veriaceho pred Bohom. Vo svojom srdci môžu byť celkom zvedení.

No, je mnoho ľudí, ktorí si v skutočnosti myslia, že sú v poriadku. Ale ak by sa len zastavili a pozorovali svoj život, uvideli by ste, že sú - Duch Boží tam nie je. Ak to nezapadá do seba s touto Bibliou, potom tam niečo nie je v poriadku s prežitím, ktoré máš. Takže sa musíš vrátiť naspäť a narovnať sa podľa Slova, aby si videl, či je v tebe Boží Život. Ak miluješ svet viac, než miluješ modlitebné zhromaždenie, ak by si radšej sledoval televízny program, než ako sa modlil, niečo s tebou nie je v poriadku. Ak by si si radšej zvolil nedeľnú popoludňajšiu jazdu namiesto toho, aby si išiel do zboru, niečo s tebou niekde nie je v poriadku. "Pretože tam, kde je tvoje srdce, tam sú tiež tvoje poklady," povedal Pán Ježiš. Tvoje srdce je do toho vybudované. Si časťou toho. Stávaš sa časťou Krista, pretože si vybudovaný do tej stavby Krista, pretože si Nevestou Kristovou, ak Ho miluješ.

Abrahám a jeho Semeno po ňom, 61-0423

62. Chlieb Boží

Vtedy mu povedali: Čo máme robiť, aby sme konali skutky Božie? Ježiš odpovedal a riekol im: To je ten skutok Boží, aby ste verili v toho, ktorého on poslal. Vtedy mu povedali: Jaké ty tedy činíš znamenie, aby sme videli a uverili ti? Čo robíš? Naši otcovia jedli mannu na púšti, jako je napísané: Dal im jest chlieb z neba. Na to im povedal Ježiš: Amen, amen vám hovorím, že nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva chlieb z neba, ten pravdivý. Lebo tým chlebom Božím je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. Vtedy mu povedali: Pane, dávaj nám vždy ten chlieb. A Ježiš im povedal: Ja som ten chlieb života; kto prijde ku mne, nebude nikdy lačniť, a kto verí vo mňa, nebude nikdy žízniť. (Ján 6:28-35)

Tu, na začiatku, Kain bol človekom, ktorý uctieval, veriacim. "No, brat, povedal si, 'Ak človek verí v Pána Ježiša Krista...'" Správne, to je pravda. Ale Kain bol veriaci. On prišiel uctievať Boha. A nielen to, ale on bol veľkým prispievateľom cirkvi. Robil pre cirkev obeť. Vybudoval záhradu v záhrade — neďaleko Záhrady, kde bol Cherubín s mečom, pravdepodobne na východnej strane brány, a s plameňom, ktorý sa pohyboval dozadu a dopredu, aby ich zadržal preč od Stromu Života. No, oni pravdepodobne, obaja chlapci tam prišli a vybudovali oltár alebo cirkev, miesto uctievania. A Kain vybudoval práve tak dobrý oltár, a pravdepodobne oveľa krajší oltár, než ako to urobil Ábel.

A ak Boh požaduje iba vieru v Neho, uctievanie Ho, členstvo v cirkvi, obeť... No, dnes by sme to nazvali význačným kresťanom. Ale o koľko ďalej sme od Slova Božieho. Ten človek bol ctiteľ. Neprišiel len tak naľahko. On chcel, aby bola jeho duša spasená. Prišiel v úprimnosti srdca a obetoval, aby našiel priazeň

u Boha. No, chcem, aby ste si všimli, čo urobil. Priniesol ovocie poľa. Pravdepodobne na oltár umiestnil ľalie, ozdobil ho, možno, urobil to krásne, pretože bol roľníkom pôdy. A pastier — alebo nie pastier, ale roľník pôdy, obrábač zeme.

A pozrite, podľa jeho prirodzenosti Satana, on sa snažil veci urobiť tak krásnymi, aby sa páčil Bohu. No, práve tak nejako to je s našimi dnešnými cirkvami. No, nie som tu, aby som tie cirkvi rozniesol. Verím v každú jednu z nich. A milujem cirkvi. Ale, priatelia, keď niečo ide zle a vy vidíte, aké nebezpečenstvo tam leží, najlepšie je varovať cirkev, aby do tejto veci nevkrčili.

No, Kain bol človek, ktorý uctieval. A on prišiel a priniesol svoj dar. Pravdepodobne to boli veľké ľalie, ktoré ležali na oltári... Prednedávnom som sa rozprával s jedným kazateľom. A povedal mi, "Brat Branham, moje zhromaždenie," povedal, "prial by som si, aby chodili do zboru." Povedal, "Na každú Veľkú noc, všetci sú tam, aby ukázali svoje nové čepce a nové oblečenie." Povedal, "Prinášajú ľalie a dávajú ich na oltár." Povedal, "Vždy im želim 'Veselé vianoce,' pretože sa nevrátia, kým nepríde ďalšia Veľká noc."

Povedal som, "Pretože sú len členmi cirkvi a nie sú znovuzrodení, to je ten dôvod." Človek, ktorý je narodený z Ducha Božieho, miluje chodiť do zboru, radšej, než miluje zjesť svoju večeru, keď je hladný. Ten duchovný človek, ktorý je vo vnútri, potrebuje byť kŕmený. Ak ten človek nie je kŕmený, on zomrie. Ak ten vonkajší človek nie je kŕmený, on zomrie.

A tak to bude s tým vnútorným človekom. On musí byť kŕmený na..." Biblia povedala, Ježiš povedal Satanovi v tej debata, On povedal, "Je napísané, že človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích." To je to, ako človek žije, nie svojím samotným chlebom, ale na Slove Božom, človek žije. Jeho vonkajší človek žije na chlebe. Jeho vnútorný človek žije na Chlebe Božom.

Ja prinavrátim, 54-0620A

63. Svätý, Svätý, Svätý Pán zástupov

Roku, ktorého zomrel kráľ Uziáš, videl som Pána sedieť na vysokom tróne a povznesenom, a podolok jeho rúcha naplňoval chrám. Serafíni stáli nad ním. Každý mal šesť krídel; dvoma zakrýval svoju tvár, dvoma zakrýval svoje nohy a dvoma lietal. A volali jeden druhému a hovorili: Svätý, svätý, svätý Hospodin Zástupov, celá zem je plná jeho slávy. A pohlili sa základy prahov od hlasu volajúceho, a dom sa naplnil dymom. Vtedy som povedal: Beda mne, lebo zahyniem, pretože som človek nečistých rtov a bývam prostred ľudu nečistých rtov; beda mne, lebo moje oči videli Kráľa Hospodina Zástupov! Tu priletel ku mne jeden zo serafínov majúc v ruke

žeravý uhoľ, ktorý vzal kliešťami s oltára. A dotknul sa mojich úst a riekol: Hľa, tento uhoľ sa dotknul tvojich rtov, a tak odišla tvoja neprávosť, a tvoj hriech je prikrytý. Potom som počul hlas Pánov, ktorý hovoril: Koho pošlem, a kto nám pojde? Vtedy som povedal: Hľa, tu som, pošli ma. (Izaiáš 6:1-8)

Pozrime sa na to videnie, ktoré videl prorok, a rozoberme si ho. Dve krídla prikrývali ich tváre. Rozmýšľajte o tom, dokonca svätí Anjeli museli zakryť svoje bezhriešne tváre stojac v prítomnosti Božej. Boli im dané krídla, aby prikrýli svoju tvár v prítomnosti svätého Boha! Ako sa tam vy alebo ja postavíme, keď tí Serafíni museli použiť krídla, Bohom zaopatrenú cestu na zakrytie svojich tvárí, aby stáli v Jeho prítomnosti a spievali, „Svätý, svätý, svätý je Pán Boh Všemohúci?“ Úcta, v Jeho prítomnosti!

Nuž, my nemáme žiadnej úcty k Bohu. Každý si len myslí, že je tak bezpečný, až oni – oni si nevážia Boha tak, ako by mali. Prečo? Prečo to robia? Preto, že si nie sú vedomí Jeho prítomnosti. To je ten dôvod, že sa ľudia tak správajú. Oni To nerozpoznávajú. Oni nemôžu, oni nemôžu pochopiť, že sú v prítomnosti Božej. Ich mysle sa stali také zvrátené a zaneprázdnené vecami tohoto sveta, až tak, že tomu ani nevenujú žiadnu pozornosť. Oni chodia do zboru, samozrejme. Ale uvedomte si, že ste v prítomnosti Božej! Nie iba v zbore; kdekoľvek sa nachádzate, ste v prítomnosti Božej.

Keby si to oni mohli uvedomiť, tak, ako to Dávid povedal, „Vždy si predstavujem Pána pred sebou, a preto nebudem pohnutý.“ Pokiaľ bol pred ním Pán, nemohol byť pohnutý.

A títo nebeskí spaľovači obetí prikrývali krídlami svoje tváre a volali, „Svätý, svätý, svätý,“ stojac v prítomnosti Božej, čo sa stane hriešnym ľuďom, ktorí nectia Boha?

Povieš, „Dobre, brat Branham, ty si práve povedal, že oni boli zaopatrení dvomi krídlami.“

A ty si tiež niečím zaopatrený, Krvou Ježiša Krista. To je tvoje prikrytie. To, ty nestojíš ako Serafín, ty nestojíš ako Cherubín, ty nestojíš ako Anjel. Ale stojíš ako vykúpený syn alebo dcéra Božia, skrze túto Krv. Nemusíš mať tie krídla, ktoré mali oni. To je špeciálne prikrytie pre nich v Tej prítomnosti. Ale ty máš Krv Ježiša Krista na pokrytie, aby si tam mohol stáť. No, ak máš tú Krv, potom ctíš Boha, miluješ Boha, rešpektuješ Boha. A Boh je Slovo.

64. Duch Kristov

Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho mnohého milosrdenstva znova splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, cieľom dedičstva, neporušiteľného, nepoškrvneného a neuvädnuteľného, ochráneného v nebesiach pre vás, ktorí ste mocou Božou strážení vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase, v čom to plesáte, málo teraz, ak je kedy potrebné, rmútiac sa v rozličných pokušeniach, aby dokázanie sa vašej viery, o mnoho cennejšie nad zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom zkúša, bolo vám najdené na chválu, na česť a na slávu pri zjavení Ježiša Krista, ktorého, keď ho aj neznáte podľa tela, milujete, a v ktorého, keď ho aj teraz nezriete, jednako veríte a tak plesáte radosťou nevysloviteľnou a oslávenou odnášajúc si cieľ a koniec svojej viery, spasenie duší, o ktorom spasení snažne pátrali a zpytovali proroci, ktorí prorokovali o milosti, vzťahujúcej sa na vás, zpytujúc, na ktorý a jaký čas to oznamoval Duch Kristov, ktorý bol v nich a ktorý svedčil vopred o utrpeniach Kristových a o slávach za tým, ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom s neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť. (1. Petra 1:3-12)

Tak tu On prichádza: Boh vo vás. Boh nad nami, Ohnivý Stĺp; Boh s nami v Ježišovi Kristovi; Boh v nás, Duch Svätý. Čo to je? To isté Slovo, ten istý Boh. Amen.

Neveriac ničomu inému, Boh Sám prišiel. Toto bola práca pre človeka, tak On to len priniesol dolu, On Sám prišiel dole. "Nebudú musieť ohľadom toho nič robiť. Len nech sa Mi poddajú a Ja v nich budem kráčať, hovoriť v nich, rozprávať v nich, pracovať v nich." Ó. To je to. "Ja vykonám tú prácu. Len nech sa pokoria. Nech sa len vyprázdnia. Ja jednoducho cez nich porazím Svojho nepriateľa." To je to. Teraz to nedokážete robiť sami od seba; vy pre neho nie ste protivníkom. Ale ak len necháte Boha, aby to urobil, aby dostal do vás Slovo, potom bude o to všetko postarané.

Boh Svoju armádu opevnil. Čím? Samým Sebou, vo forme prorokov, apoštolov, učiteľov, pastorov. Čo urobil? Čo Boh robil? Počúvajte, zamýšľali ste sa niekedy, čím sú tie úrady v cirkvi? To je Boží odev, vnútorný odev: apoštol, prorok, vidiaci. Bude to predvídať predtým, ako sa ku tomu Satan vôbec dostane, on o tom povie. Čo to je? Boh oblečený vo Svojej Cirkvi. Tieto úrady sú Božím odevom. Keď vidíte tieto úrady, pastorov, učiteľov, evanjelistov, čo to je? To sú Boží odev, Božia Prítomnosť, Boží Duch, ktorý pracuje cez človeka.

A ak ten úrad popiera čokoľvek z tohto Slova, potom to nie je Boží odev. Nie, taký nie. To je vlk v ovčom rúchu. Pozor na takého chlapíka. Dajte si na neho pozor.

Ale keď len berie to, čo hovorí Slovo, pamätajte, to je Boh, pretože on hovorí Jeho Slovo. Rozumiete? Ale keď hovorí, "No, to nie je..." Ó-ó-óch, odíďte ovce; odíďte!

Obliecť si celú zbroj Božiu, 62-0607

65. Boh môjho života

Priepasť priepasti sa ozýva na zvuk tvojich trubíc, plných riavy. Všetok tvoj príboj a všetky tvoje vlny sa valia prezo mňa. Avšak vodne prikáže Hospodin svojej milosti, a vnoci bude jeho pieseň u mňa, a modlitba sa bude vznášať k silnému Bohu môjho života. (Žalm 42:8-9)

Boh môže použiť len to, čo Mu dávame. No, je mnoho z vás, ktorí povedia, "V nedeľu ráno dám pätnásť minút, ak brat... Ak budeš kázať dlhšie než toľko, ja sa postavím a pôjdem domov." No, máš pätnásť minút v nedeľu ráno. To je to, čo dávaš Bohu.

Niektó povedal, "Ja možno dokážem pretrpieť pol hodinu. Neviem, ako to dokážem." No, vidíš, to je to, čo máš: pätnásť minút, pol hodinu. Vidíte?

Čo môžeš dať? Boh prijme to, čo dáš, ale Boh chce z teba všetko. On chce každý kúsoček z teba; chce všetko. On chce všetko čím si. On chce tvoj život. On chce tvoje svedectvo. On chce každú minútu, ktorú žiješ. Chce, aby si žil správne, zachovával sa správne, rozprával správne, konal správne. On chce, aby bolo všetko kompletne poddané Jemu, aby ťa mohol viesť a riadiť, a umiestniť ťa do miest kde On chce, aby si išiel; vedený Duchom.

Ale ľudia dnes hovoria, "No, počkaj chvíľu, ak môj pastor bude kázať viac ako dvadsať minút..."

Počul som to mnoho krát. Videl som dobrých pastorov, ako boli vykopnutí z cirkvi kvôli tomu, že výbor diakonov povedal, "No, pozri sa, reverend, my sme ťa najali, aby si sem prišiel. A nikdy sme ťa nenajali na to, aby si sem prišiel a búšil tu na nás celé ráno. Chceme, aby si... Určili sme čas na dvadsať minút; zvonček zazvoní a ty by si mal byť radšej hotový."

Viete, chcel by som raz mať takú cirkev. Chcel by som mať to privilégium povedať im, čo si o nich myslím a čo o nich hovorí Slovo. Áno. No, ak by to zabralo celý deň, len by som pokračoval v kázaní. Rozumiete? Boh chce kompletne poddanie sa. Veríte tomu? Boh chce poddanie sa. Ako ti Boh môže ukázať skutočnosti predtým, ako sa Mu poddáš? Musíš sa poddať.

Nezlyhávajúce skutočnosti živého Boha, 60-0626

66. Boh, ktorý t'a sformoval

Popudzovali ho k žiarlivosti cudzími bohmi, ohavnosťami ho popudzovali k hnevu. Obetovali démonom, nie Bohu, bohom, ktorých neznali, novým, ktorí prišli z blízka, ktorých sa nebáli vaši otcovia. Skalu, ktorá ťa splodila, si zanedbal a zabudol si na silného Boha, ktorý ťa sformoval. (Deuteronómium 32:16-18)

No, pozrite. Vezmite si vedecký výskum. A keď zoberiete červenú, kúsok červeného predmetu alebo kúsok nejakej červenej veci, celofánu, a pozriete sa cez to na kúsok červenej farby, a červená cez červenú vyzerá biela. Vyskúšajte to. Vezmite červenú a pozrite sa cez červenú; vyzerá to biele.

No, my sme skrze zlé skutky červení. "Hoci by vaše hriechy boli ako šarlát," červené. Skrze preliatu Krv Pána Ježiša, Boh sa tam díva cez to, červená skrze červenú vyzerá biela. "Budú biele ako sneh." Vidíte? Nie skrze niečo vaše, ale skrze Krv, jediné miesto, kde On môže mať obecenstvo. Pomimo toho je to vaša vlastná spravodlivosť, On to nikdy neuvidí. Vaše dobré skutky, On to nikdy nebude poznať, pokiaľ neprídete pod Krv, potom vás On vidí ako Svojho milovaného syna alebo Svoju dcéru. Červená skrze červenú vyzerá biela. Nezáleží na tom, čo si vykonal, priateľ hriešnik. Keď sa Boh díva, vidí, ako vyznávaš svoje hriechy, že si nebol v poriadku, a Boh sa díva cez Krv Pána Ježiša, On ťa vidí bieleho ako sneh. Nezáleží na tom, čo si urobil, On sa cez teba díva skrze Kristovu Krv. Si vykúpenou vzácnou vecou. Boh ťa nikdy viac neodsúdi. Nemôže ťa odsúdiť. Keď Boh stvoril prvého človeka, On stvoril nebesia i zem, a keď sa tam Boh postavil a pozrel na to staré stvorenie, On sa na to nedíval, aby to odsúdil. Díval sa na to, povedal, "Aké je to dobré." On to pochválil. Ó. Vidíte to? On sa pozrel a videl, aké to bolo dobré. Všetko bolo dokonalé, stromy a všetko, muž a žena, všetko to bolo dokonalé. Povedal, "Je to veľmi dobré." Ale teraz, satan to prevrátil.

Ale ak Boh nemohol odsúdiť Svoje prvé stvorenie, o čo viac je pre Neho nemožné, aby odsúdil Svoje druhé stvorenie, keď si nanovo stvorený v Kristu Ježišovi. Nedokážeš to sám. Nezáleží na tom, ako veľmi chceš, nedokážeš to urobiť. To je dar Boží. "Žiaden človek ku Mne nemôže prísť, pokiaľ ho prv nepotiahne Môj Otec. A všetkým, ktorí ku Mne prichádzajú, udelím mu večne trvajúci Život a vzbudím ho v posledný deň." A keď ťa Boh nanovo zrodil skrze Svätého Ducha, On sa na teba môže dívať iba ako na dokonalé dielo, pretože to učinil On Sám. Sláva. Amen. Amen. Nemôže ťa odsúdiť, pretože si výsledkom Jeho práce. Amen. Ó. Cítim sa, že vykrikujem ako metodista. Pomysli na to, si výsledkom Božej práce. Skrze čo to On urobil? Suverénnou milosťou. Nie preto, že si vyskakoval, nie preto, že si prišiel do zboru, nie preto, že si obrátil novú stranu, ale preto, že Boh ťa skrze Svoju milosť priviedol do Krista a do obecenstva, a díva sa na teba ako na Svoje vlastné dokonalé dielo. Prečo?

"Priviedol som ho; predložil som ho do krvi a s Mojím dielom nie je nič, čo by bolo v neporiadku," On povedal. Si výsledkom Božej práce.

No, len chvíľu. No, ako teraz oni prišli? Prišli a ak urobili niečo zlé... Tieto vody oddelenia musia byť držané na čistom mieste. Ó, prajem si, aby sme sa tým na chvíľu mohli zaoberať; čisté miesto. Vody oddelenia sú Slovo. Pavol povedal tam v Efežanom, riekol, "Lebo On nás umyl vodou Slova." Vidíte, vody oddelenia, Slovo, kázanie Slova tá oddeľuje. Počuješ Slovo, hovoríš, "Mýlil som sa. Radšej s týmto prestanem. Hral som sa na cirkev. Radšej s tým prestanem." Vidíte? To sú vody oddelenia.

Obecenstvo skrze vykúpenie, 55-0403

67. Ten Spravodlivý

Nebo mi je trónom a zem podnožou mojím nohám; akýže mi vystavíte dom? hovorí Pán. Alebo kde také je miesto môjho odpočinku? Či toho všetkého neučinila moja ruka? Tvrdošijní a neobrezaného srdca aj uši, vy sa vždycky protivíte Svätému Duchu, jako vaši otcovia, tak aj vy. Ktoréhože z prorokov neprenasledovali vaši otcovia? A pobili tých, ktorí predzvestovali o príchode toho Spravedlivého, ktorého ste sa vy teraz stali zradcami a vrahmi, (Skutky apoštolov 7:49-52)

Žijeme v záverečných hodinách časov tohto sveta. Nedokážem porozumieť, ako by sa niekto mohol pozrieť a len nazrieť do novín alebo zapnúť rádio, a nečiniť pokánie. Nedokážem tomu porozumieť. Ako sa práve nachádzame tesne pred niečím veľkým, čo sa ide stať. Dokonca príroda to ukazuje. Svet sa stáva nervóznym. Vytryskuje svoje veľké vulkány a má nervové zrútenie. Veľké zemetrasenia otriasajú a rozpuškávajú cesty. A strašné zjavy lietajúcich tanierov a rakiet, ktoré môžu vymrštiť cez zem a zničiť, vyhladiť národ v priebehu piatich minút. Sme v čase konca. Niečo sa deje... Neexistuje spôsob, ako to zastaviť. Neexistuje žiaden spôsob. Je z toho len jediná cesta von, a to je hore. Neexistuje žiaden spôsob, ako sa pokúsiť skryť. Neexistuje žiadna skrýša okrem jednej. Ako tu zvykli spievať tie malé dievčatá, keď som bol len kazateľ-chlapec, zvykli spievať, "Nie je tu žiadneho miesta úkrytu. Išiel som ku skalám, aby ukryli moju tvár; ale skaly skríkli, že tu nie je žiadneho miesta úkrytu." Ale existuje skrýša: "Meno Pánovo je mocnou vežou; spravodlivý sa do nej utečie a je v bezpečí." Akí sme šťastní, že máme v tomto čase konca túto skrýšu.

Ako sa dívame naokolo a vidíme pohybovať sa tieto veľké znamenia, a toto prichádzajúce prebudenie, ak Boh dá, chcem ísť celou cestou do Genezis a priniesť tie veľké význačné body, že sme na konci. Sme tu.

Verím, že táto generácia, ktorá práve teraz existuje na zemi, že ona uvidí príchod Pána Ježiša. Mám štyridsaťosem rokov, možno to neuvidím, ja neviem.

To môže prísť zajtra, ale verím, že sú tu niektorí, ktorívidia príchod toho Spravodlivého, zakončenie času. A verím, že väčšina z nás všetkých, zvlášť tí, ktorí sú dnes ráno tu v zbore, nezomrú na vysoký vek, až kým neuvidia, ako sa dejú tie najstrašnejšie veci, ktoré sa kedy ľuďom diali, ktoré sa udejú rovno tu v tomto národe. Je to pravda. Brat, predrali sme sa za hranice milosti, až tu nezostalo nič okrem odsúdenia. Ale spravodlivý nebude musieť byť potrestaný s nespravodlivým. Boh príde a Ježiš vykúpi Svoju Cirkev, pôjdeme hore do povetria, aby sme sa s Ním stretli, a to bude ďaleko poza akýmikoľvek bombami alebo akýmikoľvek problémami. A budeme v tom čase ochránení. A tak, deti, naspäť k svojmu Bohu, rýchlo. Nepleťte sa so svetom kvôli ničomu. Stojte pomimo tohto moderného sveta; stojte pomimo týchto moderných teológií. Len sa dívaj na Baránka Božieho; čítaj svoju Bibliu a modli sa po celý čas. Nebuď unavený. Raduj sa, buď šťastný, lebo vykúpenie Cirkvi sa priblížilo, kedy uvidíme Toho, ktorý za nás zomrel.

Boh dodržiava Svoje Slovo, 57-0407M

68. Ten, ktorý sa zjavuje

A hľa, dvaja z nich išli toho istého dňa do mestečka, vzdialeného šesťdesiat honov od Jeruzalema, ktoré sa menuje Emaus. A tí sa shovárali medzi sebou o všetkom tom, čo sa to udialo. A stalo sa v tom, keď sa tak shovárali a spolu sa navzájom dopytovali, že i sám Ježiš sa priblížil a išiel s nimi. Ale ich oči boli držané, aby ho nepoznali. (Lukáš 24:13-16)

Ako tak išli po ceste, povedal, "Ó, Kleofáš," riekol jeho priateľ, "Poviem ti niečo. Som dnes ráno znechutený. Ale ako vôbec mohol ten Človek zomrieť? Kleofáš, On zomrel. Videl som Ho, ako zomieral. Videl som, ako zašlo slnko. Všetky hviezdy odmietli svietiť. Viem, že zomrel. Videl som toho vojaka, ako prebil kopiju cez Jeho srdce. A On zomrel. A viem, že je mŕtvy. A ako to mohol urobiť? Dôverovali sme Mu, že bude tým veľkolepým Mesiášom, ktorý by mal vziať - pretvaruje všetky naše kopije a kosáky a vyšiel by von; a Rimania by skončili; a svet by bol pošliapaný a On by nad ním panoval so železným prútom; a posadil by sa na trón Dávida; a On tam teraz leží v hrobe? Ako to môže byť?"

Jednoducho tomu nedokázali porozumieť. Zatiaľ čo premýšľali o týchto veciach, vystúpil tam jeden Cudzinec. To je vtedy, keď chcete obdržať... Keď o ňom začínate premýšľať, vtedy sa On zjavuje. Oni o ňom rozprávali, keď sa zjavil. A to je možno dôvod, že sa nezjavuje tak mnohým z nás. Rozprávame príliš mnoho o iných veciach než ako o Ježišovi. Možno rozprávame o predaji

áut, o niečom inom, alebo o umývaní, aký druh mydlového prášku používate, počúvanie rádia a nejakého druhu nezmyslu. To je dôvod, že On sa nezjavuje. Ak by sme len naše mysle zachovali na Ňom... "Nech premýšľanie môjho srdca." On povedal Józueму, povedal, "Premýšľaj o týchto veciach dňom i nocou." Dávid povedal, "Priviažem si ich k posteli." Samozrejme. Nech zostanú vo vnútri, vo vnútri teba, a premýšľaj o nich, rozjímaj o nich. A vtedy sa On zjavuje.

Všimli ste si niekedy, ako prichádza Anjel Pánov? Asi o tretej v noci, keď vojdem dnu, všetko zavriem, nenechám nikoho, aby vošiel dnu, a len tam sedím a čítam si Slovo a podvoľujem sa, až kým viem, že On je tam. Môžem cítiť, keď prichádza. Vchádza dnu a viem, že je tam. Ó. Takto to robte. Takto to robili učeníci. Boli na jednom mieste v jednom súlade vo vrchnej dvorane. A všetci boli tam hore a chválili Ho. A zrazu vošiel dovnútra. Tak to On robí.

A tak, títo ľudia kráčali po ceste, premýšľali o Ňom, rozprávali sa o Ňom a On tam vystúpil. "Ako sa máte?" Povedal, "Prečo ste dnes ráno tak smutní? Ó. Vyzeráte hrozne. Pozrite, ako sa mračíte. Vy súc židia, prečo takto vyzeráte? Prečo nie ste usmíati?"

"No," povedali, "si tu len cudzincom?" Myslím, že nie; On to stvoril. Stvoril nebesia a zem, ako by mohol byť cudzincom? Povedali, "Si len cudzinec?"

Viete, mnohokrát ľudia nerozpoznávajú, že Kristus je takto blízko nich. A tak povedali, "Ježiš z Nazareta, v ktorého sme dúfali, že bude Vysloboditeľom Izraela, a tak ďalej, a oni Ho tam hore ukrižovali. Ó, mal si tam byť. On zomrel strašnou smrťou. Mal si Ho počuť. Ó, bolo to tak žalostné, vidieť tam zomierať Toho, o ktorom sme si mysleli, že je Mesiášom. A oni prebodli Jeho srdce, vložili Ho do hrobu a pochovali Ho. A potom, mali sme tam dolu pri hrobe nejaké ženy, a záhradník alebo niekto z nich Ho vzal preč. A tam sú. Vidíš? Jednoducho nevieme, čo máme robiť. Ó, sme tak zmätení." Aha. Dobrá vec.

Ježiš povedal, "Ste tak pomalí srdcom?" A sledujte. Keď sa Ježiš zjavuje, On ide rovno do Písma. Povedal, "Neviete, že sa museli naplniť Písma?" Haleluja.

Vzkriesenie Ježiša, 56-0405

69. Pán, tvoj Boh, ktorý ide s tebou

Buďte zmužilí a silní, nebojte sa a nedeste sa pred nimi, lebo Hospodin, tvoj Boh, ide s tebou; neopustí ťa ani ťa nezanechá. (Deutoronómium 31:6)

V Žalme 16:8 Dávid povedal, "Umiestnil som si pred seba Pána." To je dobrá vec, ktorú robiť. Žalm 16:8, "Postavil som si pred seba Pána." Aby tak ohľadom toho nebol zmätený. On si chcel byť vedomý Jeho Prítomnosti, a tak Dávid povedal, "Vždy si pred svoju tvár staviam Pána. No, ja, Dávid, staviam si pred svoju tvár Pána, aby som si vždy bol vedomý Božej Prítomnosti."

Či by to pre nás všetkých dnes večer nebola dobrá lekcija? Umiestniť Pána pred svoju tvár, aby sme si vždy boli vedomí Jeho Prítomnosti. Postavte Ho prvého. Prečo? Postavte Ho prvého, pred seba. Prečo? Potom nebudete hrešiť, keď si uvedomujete, že ste neustále v Prítomnosti Božej. Keď si uvedomujete, že Boh je nablízku, dávate si pozor na to, čo hovoríte.

Keď si človek myslí, že Boh je pomimo, on bude nadávať, bude žiadať po ženách, bude robiť... Bude kradnúť, podvádzať, klamať. Urobí čokoľvek, keď si myslí, že Boh ho nevidí. Ale privedte ho raz do Prítomnosti Božej, on s tým hneď prestane. Vidíte? A Dávid povedal, "Vždy si pred seba staviam Pána." To je dobrá vec. Niet divu, že Boh povedal, že bol človekom podľa Jeho vlastného srdca.

Človek bude robiť čokoľvek, keď si myslí, že Boh nie je nablízku. Ale keď si uvedomí, že Boh je nablízku, všimli ste si niekedy hriešnika? Nech pristúpi nejaká zbožná osoba, on prestane nadávať, ak má aspoň nejakú úctu. Vidíte? Nebude hovoriť špinavé vtipy, ktoré by hovoril. Rozumiete? Vidíte, on s tým prestane, pretože vie, že je v Prítomnosti Božej, pretože Boh prebýva v príbytku Svojich ľudí. Vidíte?

V Jeho Prítomnosti, 62-0909E

70. Odplatiteľ tých, ktorí Ho snažne hľadajú

A bez viery nie je možné líubiť sa Bohu. Lebo ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že je, a že tým, ktorí ho snažne hľadajú, je odplatiteľom. (Hebrejom 11:6)

Viete, On sa zjavuje vtedy, keď o ňom začíname premýšľať. On sa zjavil vtedy, keď o ňom Kleofáš a oni začali premýšľať. To je vždy vtedy, keď... "Nech rozjímanie môjho srdca a nech všetky moje myšlienky a nech všetky moje piesne, nech všetko, čím som, len premýšľa o Tebe, Pane, dňom a nocou."

To je spôsob, ako ku sebe bližšie dostať Boha. Prestať premýšľať o tom, čo robia Jonesovci, a o tom, čo budeš robiť na ďalší týždeň, a všetky tieto veci. Len zachovaj - len nechaj... "Napln moju cestu každý deň láskou, ako kráčam s nebeskou Holubicou. Daj mi ísť každú chvíľu s piesňou a úsmevom. Napln moju cestu každý deň láskou." Presne tak. Chodte rovno ďalej bez ohľadu na to, čo nejaká škola zachováva, alebo nie. Ak to nezachováva, tak toho učiteľa odmietame a len ďalej veríme Pánovi. Rozumiete? Zachovajte myšlienky na Bohu. Premýšľajte o týchto veciach. Biblia povedala, "Ak je nejaká chvála, ak je nejaká cnosť, premýšľajte o týchto veciach."

No, naše myšlienky sú vždy negatívne. Prichádzame do modlitebného radu... Všimol som si, že sme prišli do modlitebného radu... "Ó, ak mi povie... Je to toto?" Ó, takto nikdy nič neobdržíte. Nie. Ste od začiatku tak negatívni.

Príďte takto, "Pod' do prameňa naplneného Krvou, ktorá vytekla z Emanuelových žíl, kde hriešnici ponorení pod ten prúd strácajú všetky svoje škvrny vín." To je ono. Príďte s vierou veriac. "Ten, kto prichádza ku Bohu, musí veriť, že On je, a že je Odplatiteľom tých, ktorí Ho snažne hľadajú."

Nejdem prejsť cez modlitebný rad Orala Robertsa, potom prejsť cez modlitebný rad Tommyho Hicksa, potom prejsť cez modlitebný rad Osborna a modlitebný rad Allena, modlitebný rad Branhama, modlitebný rad Takého-a-Takého, ísť do tejto cirkvi a tamtej cirkvi. No, len strácaš čas; to je celé. To je celé. To, čo treba urobiť, stačí len povedať a nastaviť svoju myseľ na to, že to je Boh a Boh tak povedal a ja idem splniť Jeho požiadavky, a tým to je navždy vybavené. Amen. Boh tak povedal. Idem ku svojmu pastorovi, poviem, "Pastor, Biblia nám hovorí, aby sme zavolali starších, pomazali ich olejom, modlili sa, modlitba viery uzdraví chorého. To je všetko, čo musím vedieť." Amen.

Ak v budúcnosti ochorieš, nečakaj na niekoho, aby prechádzal okolo s nejakou špeciálnou službou. Vidíš, čo sa stane, keď sa za teba modlí tvoj pastor? Tiež zostaneš uzdravený. Vidíte? A tak, oni sú služobníci Boží. Sú to Boží služobníci, ustanovení do toho, aby kládli ruky na chorých a modlili sa za chorých práve tak, ako čokoľvek ostatné.

Ty, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou, 61-0215; Jehova-Jireh, 61-0226

71. Slovo

Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu jako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy. (Ján 1:1, 14)

Čo sa to deje, že ľudia nežijú tak dlho, ako zvykli žiť? Musíme sa očkovať kvôli tomuto a očkovať kvôli tamtomu, a postrekovať sa so všetkými druhmi liekov. Čo to robí? Robí nás to mäkkými, tučnými, ochabnutými, nič dobré. Keď ten človek dávnych dní... No, sme alergickí na všetko možné. No, dostávajú alergie a všetko možné. Stál som v Afrike, nemohol som si vziať injekciu proti malárii. Ale ten komár s maláriou by mi mohol zľahka pristáť na ruke; mal by som maláriu. Oni nebzučia a ťažko to rozpoznáte. Oni pristanú, skrátka pristanú; to je to, máte to. A ak budete žiť, budete to mať po dobu pätnástich rokov. A potom, niekedy s tým zomriete. A tam boli tí domorodci vo svojich malých chatrčkách, boli nahí a po celých nohách mali tie komáre. Tie komáre ich cucali, komáre s maláriou, a ich to netrápilo. Prečo? Oni si vybudovali imunitu. Mali Bohom-dané zaočkovanie.

A to je to, čo sa dnes deje s ľuďmi. To je to, čo sa deje s cirkvou. Máme tak mnoho detského očkovania a ľuďmi-zostrojenej teológie, až sme celí postriekaní. To, čo potrebujeme, je Božie zaočkovanie skrze Slovo Pána Boha. Človek bude žiť denne na tom druhu Pokrmu, aby vybudoval svoju dušu do zaočkovania od duchovných nemocí, ktoré lietajú a skáču naprieč krajinou. Mám tu ohľadom tohto mnoho poznámok, ale budem musieť skončiť.

No, vybudovaní, byť pripravený na zaočkovanie. No, žijeme skrze toto; naše telá toto musia mať. A ak to nemáme, potom sme vydaní napospas všetkým druhom chorôb. A Slovo Božie, ako Tomu veríme a prijímame To skrze komúniu, "Pane, Tvoje Slovo je Pravda."

"Moja cirkev tvrdí, že sa nemusíš znova narodiť. Oni hovoria, 'potrasenie rúk je novým narodením'. Hovoria, 'pokropenie'. Hovoria všetky tieto ostatné veci, 'že to je Otec, Syn i Duch Svätý.' Ale Biblia povedala, aby sme boli pokrstení v Mene Ježiša Krista. Vidíte? No, ak chceš, tak choď napred s tými umelými zaočkovaniami; spraviš zo seba umelého kresťana. Vidíte? Nechcete to. Nemôžete mať Život, jedine skrze Krista. A teraz, čo robí Jeho Slovo? To buduje naše duchovné telo, silnie, ako s Ním máme komúniu, aby sme odolali diabliovi.

Poviete, "Brat Branham, čo to je, čo si povedal, 'mať komúniu v Jeho Slove?'"

Áno, On je Slovo. "Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami." A my máme ješť Jeho telo. Potom Jeho telo je Jeho Slovo, pretože On je Slovo. A On povedal v

svätom Jánovi 15, "Ak zostanete vo Mne, a Moja komúnia, Moje Slovo, zostáva vo vás, potom si môžete prosieť, čo chcete, a bude to pre vás vykonané." Tak vidíte. Je to pravda. Vidíte, proste, čo chcete.

Komúnia, 62-0204

72. Živý Chlieb, ktorý zostúpil z neba

Amen, amen vám hovorím, že kto verí vo mňa, má večný život. Ja som chlieb života. Vaši otcovia jedli mannu na púšti a pomreli; ale toto je chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby z neho jedol človek a nezomrel. Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Keby niekto jedol z tohoto chleba, bude žiť na veky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo, ktoré ja dám za život sveta. Vtedy sa dohadovali Židia medzi sebou a hovorili: Jako nám tento môže dať jesť telo? A Ježiš im povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že ak nebudete jesť tela Syna človeka a piť jeho krvi, nemáte v sebe života. Kto jie moje telo a pije moju krv, má večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravdivý pokrm a moja krv pravdivý nápoj. Ten, kto jie moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal ten živý Otec, a jako ja žijem skrze Otca, tak i ten, kto mňa jie, bude žiť skrze mňa. To je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, nie ako čo vaši otcovia jedli mannu a pomreli. Ten, kto jie tento chlieb, bude žiť na veky. To povedal v synagóge učiac v Kafarnaume. Vtedy mnohí z jeho učeníkov počujúc to povedali: To je tvrdá reč; kto ju môže počúvať?! (Ján 6:47-60)

No, chcem aby ste vedeli, že toto je celkom isté. A vy, ktorí počúvate túto pásku. Možno ste si dnes mysleli, že som sa to snažil hovoriť o sebe, že to ja som skladal toto Posolstvo. Ja s tým nemám nič spoločného, nič okrem hlasu. A môj hlas... Dokonca proti svojmu presvedčeniu; ja som chcel byť poľovník. Ale to je vôľa môjho Otca, ktorú prehlasujem robiť a som rozhodnutý ju robiť.

Ja som nebol Ten, ktorý sa zjavil tam dole nad riekou; ja som tam len stál, keď sa On zjavil. Ja nie som Ten, ktorý činí tieto veci a predpovedá tieto veci, ktoré sa tak dokonale dejú; ja som len ten, ktorý je blízko toho, keď to On robí. Ja som bol len hlas, ktorý On použil, aby To povedal. To nebolo to, čo som ja vedel; ja som sa len tomu vydal, že On cezo mňa hovoril. To nie som ja. To nebol ten siedmy anjel, ó, nie; to bola manifestácia Syna človeka. To nebol ten anjel, jeho posolstvo; to bolo to tajomstvo, ktoré Boh odhalil. To nie je človek; to je Boh. Ten anjel nebol Syn človeka; on bol posol od Syna človeka.

Syn človeka je Kristus. On je Ten, ktorým sa krmíte. Nekrmíte sa človekom. Človek, jeho slová sklamú. Ale vy sa krmíte neklamným Telom Slova Syna človeka.

Pomazanci v čase konca, 65-0725M

73. Boh každého potešenia

Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstiev a Boh každého potešenia, ktorý nás teší v každom našom súžení, aby sme aj my mohli tešiť tých, ktorí sú v akomkoľvek súžení, potešením, ktorým sme sami tešení od Boha. (2. Korintánom 1:3-4)

Všetko prirodzené je obrazom (typom) duchovného. Ako sme mali dobrý pokrm, ktorý sme jedli za stolom, to je obraz dobrého Pokrmu, ktorý jeme zo Slova. Vidíte, to je len obraz. To je vonkajšie vyjadrenie (fyzická časť) duchovnej časti, ktorá pre nás znamená viac než tá fyzická časť. Vidíte?

Ale teraz, vezmeme si napríklad, čo ak by nejaký človek, ktorý vie o slnečnom svetle, a ono svieti, a on potom odmieta uznať, že tam je slnečné svetlo? Povedal by, "Jednoducho tomu neverím." A ide dole do pivnice, zaviera dvere a jednoducho odmieta vedieť, že svieti slnko. "Ja tomu neverím."

Niektó by povedal, "Ó, je to teplé. Je to zdravé. Ľudia, ktorí žijú v slnečnom svetle, majú farbu, a keď žijú v slnečnom svetle, sú zdravší."

"Ja tomu neverím," povedal by, jednoducho by sa tam vo vnútri zatvoril. No, taký človek je v úbohom stave. Ak to človek robí, niečo nie je v poriadku s jeho mentálnym zdravím. A ak sa nejaký človek zatvorí pred Božím duchovným slnečným Svetlom, niečo nie je v poriadku s jeho duchovným stavom, pretože, ak človek odmieta kráčať pod vedením dobrého Boha, akým je náš Boh, ktorý je naším potešením a našou silou. A žiť v Jeho slnečnom Svetle znamená duchovný rast. To je duchovná sila, žiť v Jeho slnečnom Svetle, sviatení Jeho Slávy! No, to je to najväčšie privilegium, aké máme, žiť pod slnečným Svetlom Božej Slávy. Pozrite na dobrých, zdravých Kresťanov!

Vezmite si nejakého muža alebo ženu, ktorý by sa zavrel dole do nejakej pivnice a nevidel by slnečné svetlo, prirodzené slnečné svetlo, ktoré pre neho Boh pripravil, ale on tomu odmieta veriť. A kvôli egoizmu sa zaviera preč. Taký človek čoskoro dostane anémiu, stane sa bledý, nebude mať žiadnu dobrú silu, nebude mať zdravie a čoskoro... kvôli tomu, že sa zavrel preč od samotného privilegia, ktoré mu Boh dal. Je to tak. On to urobil svojvoľne.

Potom, ak sa my zavierame preč od Slávy Božej, od krstu Duchom Svätým alebo obecnstva Ducha; prvé, čo zistíte, staneme sa bledými, chorými Kresťanmi. Naše prežitie sa stráca, stáva sa zakaleným. A keď prídu ťažké skúšky, stiahneme sa a vraciame sa späť. Je potrebný vojak, ktorý žil v slnečnom Svetle Božom, je potrebný duch, ktorý pozná Boha, kde nie je žiadneho kúska pochybnosti; oni môžu stáť uprostred problému a skríknúť, "Môj Vykupiteľ žije!" Haleluja! To je to, vidíte.

74. Večerné Svetlo

A bude to jeden deň, ktorý je známy Hospodinovi; nebude to deň ani to nebude noc; ale stane sa, že v čas večera bude svetlo. (Zachariáš 14:7)

Sme v posledných dňoch a v posledných hodinách dňa. Vidíte Ho teraz v Jeho Slove a celé Jeho Slovo sa zmanifestovalo rovno tu pred nami? Ó, Cirkev živého Boha, povstaňte na svoje nohy, verte Mu so všetkým, čo je vo vás. Držte sa toho malého Kolesa v strede kolesa; nech To stabilizuje každý pohyb, každé hnutie, ktoré robíte. Každú myšlienku, ktorú máte, nech je kontrolovaná skrze túto Vežu vo vašom vnútri, pretože Boh sedí rovno vo Svojom Slove na túto hodinu, vo večernom Svetle a ukazuje to Svetlo.

Slepota netopiera, mohli by ste zapáliť svetlo a netopier by bol tak slepý, že by nedokázal lietať. Húkajúca sova, všetci títo noční tuláci, a im podobní, šváby, a tomu podobné, v dennom svetle nevidia. Nevidia, o čom to celé je. Oni nemôžu vidieť.

A večerné Svetlá nadišli. Každé podobenstvo, kdekoľvek sa pozrieme v prírode, do Biblie, na tú sochu, ktorú videl Daniel, a ten kráľ v tom čase, všetci, ktorí to videli, a všetky tieto veci, každý, každá forma, každé hnutie, každé miesto v tom Tele nám zo svojej pozície ukazuje presne tú hodinu, v ktorej žijeme. Za tým už nemôže prísť žiadne hnutie. Bol pohyb ruky, láska, Wesley. Bol pohyb základu, Luther. Láska, nikdy nebolo väčšej. Nazývalo sa to Wesleyove hnutie, oni vyslali misionárov do celého sveta. Jedno z najväčších hnutí, ktoré bolo v tom veku pred tým.

Potom prišiel letničný vek, potom to vošlo do rôznych prstov a vecí, letničný vek jazykov a nosa, a tak ďalej.

Teraz je to v očiach. Na čo by vám boli oči, či Svetlo, keby ste nemali oči, aby ste videli. Prv musia byť oči, aby ste videli, a potom, keď to prišlo, On otvoril Sedem Pečatí a zjavil to večerné Svetlo berúc všetky tie tajomstvá, ktoré tam boli skryté cez tieto cirkevné veky, a teraz ich On zjavil, ako to zaslúbil v Zjavení 10: 1 - 7. Tu sme dnes, posadení v strede Slova, a to Slovo nám je zjavené skrze Ježiša Krista. Potom toto je Božie Slovo.

A keď sme Jeho poddaní, musíme chodiť blízko Autora, aby sme Tomu rozumeli, aby To bolo zjavené, "Ó, Pane, čo chceš, aby som robil? Či musím ísť na misijné polia a kázať Evanjelium, alebo mám zostať doma? Bez ohľadu na to, čo to je. Či mám byť dobrou ženou v domácnosti; či mám byť dobrou matkou; či mám robiť toto, to, alebo tamto. Čokoľvek to je, ak mám byť hospodár. Čokoľvek to je, Pane, čo chceš, aby som robil?"

Kristus je zjavený vo Svojom vlastnom Slove, 65-0822M

75. Pán žatvy

A keď videl tie zástupy, hlbokou lútosťou bol pohnutý nad nimi, že boli zmorení a rozptýlení jako ovce, nemajúce pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatvy je mnoho, ale robotníkov je málo. Tedy proste Pána žatvy, žeby vyslal robotníkov do svojej žatvy. (Matúš 9:36-38)

Len v predchádzajúcej kapitole sme našli miesto, kde Syn Boží strávil veľa času na modlitbe. Keď Boží Syn strávil toľko času na modlitbe, aby mal obecenstvo s Duchom, ktorý bol v Ňom, o koľko viac ty a ja? Viac času na modlitbe. Ak by si len vedel, čo znamená čas na modlitbe. Niekedy, keď sa modlíš, Boh mení kompletne miesto určenia rôznych vecí, ktoré sa idú stať. Veríte to? Možno niečo určité sa ide stať a tvoja modlitba môže celú tú situáciu zmeniť. No, hovoríš, „Keď Boh vie, že sa to ide stať, čo by mohla urobiť moja modlitba?“ Spomeň si, keď tam stál a pozeral na žatvu. Bol Pánom žatvy. Povedal, „Úroda je zrelá a robotníci sú, ale je ich málo; proste Pána žatvy a On vám pošle robotníkov do Jeho žatvy.“ Inými slovami, „Modlite sa ku Mne a ja pošlem do Mojej žatvy robotníkov, hovorím vám, aké je to potrebné.“

Ale časť toho leží v ľudských bytostiach. Veríte to? Kráľovstvo Božie leží vo vnútri ľudskej bytosti. No, Ježiš na jednom mieste povedal, „Ja som vinič, vy ste letorasty.“ Vinič nemôže niesť ovocie; letorasty na viniči nesú ovocie. Boh nemôže niesť ovocie Seba Samého; Cirkev to má priniesť. Je to tak? Berie vás, letorasty, aby priniesol ovocie. A keď ste sa vy, letorasty, vydali Viniču, potom prichádza ovocie. Rozumiete, čo myslím? Boh chce vaše ruky, chce vaše oči, váš jazyk, vaše ústa, vaše uši, chce tvoje ruky a nohy, aby cez vás priniesol ovocie.

No, Ježiš strávil veľa času na modlitbe. Jedného dňa povedal učeníkom; povedal, „No, chodte na druhú stranu.“ Poslal ich preč, kým vystúpil na vrch, aby sa modlil. Kým tam bol hore sám, prišla búrka. Myslím si, neviem, ale myslím si, že ak by som ja bol s učeníkmi, povedal by som, „Viem, že nám povedal, aby sme odišli, ale myslím, že počkám, kým príde a zastaví sa tu.“ Chcel by som, aby bol v takýchto prípadoch nablízku, vy nie?

Tak, vidíme Ho, ako vystupuje na vrch, aby sa modlil. Učeníci vyrazili na more a chytili sa vesieli, ich loďka sa pohla, odchádzajú a plavia sa na druhú stranu, kde sa majú stretnúť s Ježišom. Potom, keď odchádzaš z prítomnosti Ducha Svätého alebo Krista, vtedy vo viditeľnej forme, tak na ceste prichádzajú ťažkosti. A zvyčajne, keď kdekoľvek začneš bez Krista, začínajú problémy. Len čo ťa diabol vidí, že nemáš obecenstvo s Kristom, hneď vtedy po tebe ide, tak tvrdo, ako len môže. Hneď, ako vidí, že si prečo od modlitby, preč od posvätenia, satan ťa chce dostať hneď, ako môže.

76. Ten, ktorý vyslycha modlitbu

Ó, ty, ktorý vyslychaš modlitbu, k tebe prijde každé telo. Nepravosti, ktoré ma prevládali, naše prestúpenia ty zakryješ a tak odpustiš. Blahoslavený je ten, koho vyvolíš a komu dáš, aby sa priblížil a býval v tvojich dvoroch. Tam sa nasýtia dobrým tvojho domu, dobrým svätyně tvojho chrámu. (Žalm 65:3-5)

No, tá vec s ľuďmi je to, ako sa Boh zjavuje. Mnohokrát chceme urobiť z Boha modlu. Prosíme Boha, aby niečo urobil, a potom to On musí urobiť presne tak, ako to my žiadame, alebo povieme, že vôbec neodpovedal. Keď to tak robíme, oslabujeme svoju vieru v Boha. A oslabujeme svoje svedectvo, keď Ho neberieme za Jeho Slovo.

Boh vždy odpovedá. Nikto nikdy neprosil... Ježiš povedal, „Proste a bude vám dané; hľadajte a nájdete.“ Každý, kto prosí, dostane. Každý, kto hľadá, nájde. Každému, kto klope, bude otvorené.

No, to je ten jediný spôsob, ako som to vždy dosiahol, ako som mohol čokoľvek od Boha dostať, to je vziať Ho za Jeho Slovo a veriť to tak, ako to posla.

No, ak to berieme len tak, ako si to my myslíme, že to je... tak sme si z Boha urobili modlu. On musí odpovedať len presne podľa našich spôsobov, alebo, „No, nie je to na nič dobré. Neodpovedal nám.“ Boh odpovedá mnohými spôsobmi. On odpovedá zvláštnymi spôsobmi, tie časy a všetko je divné.

Vezmime napríklad Mojžiša. Mojžiš mal osemdesiat rokov. Mohli by ste si myslieť, že je takmer príliš starý, aby s ním Boh konal. Bol starým mužom, nepredpokladalo sa, že Boh bude v jeho veku konať. Ďalšia vec, bol pod vrchom Horeb, neobvyklé miesto. Boh ho stretol v neočakávanom veku, na neočakávanom mieste, neočakávaným spôsobom. Boh nestretol Mojžiša tak, ako sa obvykle s ľuďmi stretáva. Stretol Mojžiša neobyčajným spôsobom, spôsobom, akým si Boh vybral stretnúť sa s Mojžišom.

To je to, ako nám Boh odpovedá na naše modlitby, spôsobom, o ktorom si On myslí, že je najlepšie... A Jeho spôsob je vždy správny. Ak o niečo prosíme, a to sa nedeje práve tak, ako Boh... alebo tak, ako si my myslíme, že by to Boh mal nechať sa stať, potom to spôsobuje, že prehrávame a odpadáme. Prosme Boha, stojme pevne na Slove a hovorme, že Ono je pravdou, a prijmime to len tak, ako to On posla. To je spôsob, ako musíte veriť Bohu.

Nemenný Boh, 60-0326

77. Amen

A anjelovi sboru Laodičanov napíš: Toto hovorí Amen, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho: (Zjavenie 3:14)

Ó, nie je to ten najkrajší popis vlastností nášho milého Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista? Tieto slová spôsobujú, že by som chcel kričať. Prinášajú do môjho srdca takého ducha skutočnosti, že len ich čítanie dokonca bez čakania na úplné zjavenie Ducha o nich ma rozochvieva.

Ježiš nám dáva tento popis Seba Samého vo vzťahu k poslednému veku. Dni milosti sa končia. Pozrel sa od prvého storočia rovno až do dvadsiateho a povedal nám všetky veci týkajúce sa týchto vekov. Skôr, ako nám zjaví tie typické vlastnosti posledného veku, dáva nám jeden definitívny pohľad na Svoje vlastné milostivé a najvyššie Božstvo. Toto je záverečné zjavenie Jeho Samého.

Tak hovorí "AMEN". Ježiš je Amen Božie. Ježiš je tým Božím "Nech Sa Tak Stane." Amen znamená ukončenie. Znamená súhlas. Znamená víťazné zaslúbenie. Znamená nemenné zaslúbenie. Znamená pečať Božiu.

Chcel by som, aby ste to teraz pozorne sledovali a videli niečo skutočne sladké a nádherné. Povedal som, že toto je Jeho zjavenie Samého Seba v čase konca. Keď sa deň milosti končí, čoskoro na to potom prichádza tisícročné kráľovstvo, však? Dobré, čítajte so mnou Izaiáša 65:16-19:

"Ten, kto si bude dobrorečiť na zemi, bude si dobrorečiť v Bohu nezvratnej vernosti [angl. "pravdy" - pozn. prekl.], a ten, kto bude prisahať na zemi, bude prisahať na Boha nezvratnej vernosti [angl. "pravdy" - pozn. prekl.], lebo sa zabudnú predošlé súženia, a to preto, že budú ukryté zpred mojich očí. Lebo hľa, stvorím nové nebesia a novú zem, a nebudú sa spomínať drevne veci ani neprijdú na myseľ. Lež radujte sa a plesajte na večné veky nad tým, čo ja stvorím, lebo hľa, stvorím Jeruzalem Jeruzalemom plesania a jeho ľud ľudom radosti. A budem plesať nad Jeruzalemom a radovať sa budem nad svojím ľudom ani sa v ňom viacej nepočuje hlas plaču, ani hlas kriku."

Toto je o Novom Jeruzaleme. Toto je tisícročné kráľovstvo. Ale ako ideme do tisícročného kráľovstva, počujte, čo On hovorí o tom, akým určitým druhom Boha On je, verš 16: "Ten, kto si bude dobrorečiť na zemi, bude si dobrorečiť v Bohu nezvratnej vernosti [pravdy]." Áno, to je pravda, ale skutočný preklad nie je "Boh vernosti [pravdy]". Je to "Boh AMENU". Tak to čítame: "Bude si dobrorečiť v Bohu AMENU, a kto bude prisahať na zemi, bude prisahať na Boha AMENU, lebo sa zabudnú predošlé súženia, a to preto, že budú ukryté zpred mojich očí. Lebo hľa, stvorím nové nebesia a novú zem, a nebudú sa spomínať drevne veci ani neprijdú na myseľ. Lež radujte sa a plesajte na večné veky nad tým, čo ja stvorím, lebo hľa, stvorím Jeruzalem Jeruzalemom plesania a jeho ľud ľudom

radosti. A budem plesať nad Jeruzalemom a radovať sa budem nad svojím ľuďom ani sa v ňom viacej nepočuje hlas plaču, ani hlas kriku." Halelujah. Tu je Jehova Starého Zákona, "Boh Amenu". Tu je Ježiš Nového Zákona, "Boh Amenu". Čuj, ó, Izrael, Pán, tvoj Boh, je JEDEN Boh. Tu je to znovu; Jehova Starého zákona je Ježiš Nového. "Čuj, ó, Izrael, Pán, tvoj Boh je JEDEN Boh." Nový zákon nezjavuje INÉHO Boha, je to ďalšie zjavenie JEDNÉHO A TOHO ISTÉHO BOHA. Kristus nezostúpil, aby sa Sám dal poznať. Neprišiel, aby zjavil Syna. Prišiel, aby zjavil a uviedol v známosť Otca. Nikdy nehovoril o dvoch Bohoch; hovoril o JEDNOM Bohu. A teraz v tomto poslednom veku sme prišli späť k zjaveniu štítového kameňa, najdôležitejšiemu zjaveniu Božstva v celej Biblii, ktoré znie: JEŽIŠ JE BOH, ON A OTEC SÚ JEDNO: JE JEDEN BOH A JEHO MENO JE PÁN JEŽIŠ KRISTUS.

On je Bohom Amenu. Nikdy sa nemení. Čo On robí, to sa nikdy nemení. On to povie a to stojí pevne. On to urobí a je to urobené navždy. Nikto nemôže ubrať z toho, čo On povie, alebo k tomu niečo pridať. Nech sa tak stane. Amen. Nech sa tak stane. Nie ste šťastní, že slúžite takému Bohu? Môžete presne vedieť, kde s Ním v každom čase ste a po celý ten čas. On je AMEN Boh a nezmení sa.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 9. kapitola - Laodicejský cirkevný vek

78. Autor a Dokonávateľ našej viery

Preto aj my, keď máme taký veľký oblak svedkov okolo seba, složme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech a tak s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod hľadiac ta na Ježiša, Autora a Dokonávateľa našej viery, ktorý miesto radosti, ktorá ležala pred ním, strpel križ opovrhnutí hanbou a posadil sa po pravici trónu Božieho. (Hebrejom 12:1-2) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

No, zistili sme, Izaiáš, on sa veľmi opieral o ruku dobrého kráľa, a teraz od neho tá ruka bola vzatá; a ten kráľ bol mŕtvy a zomrel s malomocenstvom a v hanbe. No, Izaiáš, počas tejto doby, keď bol kráľ vzatý, potom jeho mladý syn musel zaujať miesto. A zisťujeme, že ľudia sa museli dostať do hrozne nemorálneho stavu.

Keď nie je žiadneho skutočného zbožného vodcu, potom sa ľudia začínajú stávať nemorálnymi. Myslím, že to je to, čo sa dnes deje s nami v našom národe, v našich cirkvách a veciach. Potrebujeme zbožných vodcov, niekoho, kto udáva príklad.

Ale On tu dal Izaiášovi poznať, že sa nemôže dívať na človeka. A tak, Izaiáš, jedného dňa, ako sa potuloval okolo, musel byť celý unavený, keďže vedel, že mal obrovskú zodpovednosť, odišiel dole do chrámu, aby sa modlil. No, to je dobrá vec, ktorú treba robiť, pre nás všetkých. Ide dole do chrámu, aby sa modlil.

A všímame si, že keď sa dole pri oltári modlil, zrazu, keďže bol prorokom, upadol do videnia. A keď sa mu to stalo, pozrel sa hore a uzrel Boha, Kráľa, ako sedel vyvýšený hore na výsosti, hore na Svojom tróne, a Jeho rúcho vyplňovalo to miesto, viete. Potom uzrel skutočný príklad. Uzrel Toho, v ktorého mohol vložiť svoju dôveru, ktorý nikdy nemohol byť ranený malomocenstvom, Toho, ktorý nikdy nemohol zlyhať. Inými slovami, On Izaiášovi hovoril, "Vidíš, vkladal si svoju nádej do nejakého človeka a to zlyhalo. Vkladal si... díval si sa na tohto človeka ako na príklad, a on zlyhal. Teraz sa dívaj sem hore na Mňa, Ja som nezlyhávajúci Boh."

A myslím, že to je to, čo by sme dnes mali ako Jeho služobníci robiť, mali by sme sa dívať na Neho. Ježiš je naším príkladom a musíme sa dívať na Neho, na Autora a Dokonávateľa našej viery.

79. Balzam

Či nieto balzamu v Gileáde? Či nieto tam lekára? Lebo prečo potom nie je zahojená rana dcéry môjho ľudu? (Jeremiáš 8:22)

Pamätajte, Lukáš bol tiež doktor. No, Boh ho nikdy neodsudzoval za to, že bol doktorom, ale pamätajte, on napísal tie najväčšie príbehy o uzdravení. Bolo pre neho ohromujúce vidieť, čo Boh dokáže robiť. On bol ten, ktorý im napísal, "Predošlý spis, ó, Teofile, som ti napísal, atď. Ježiš z Nazareta, čo všetko započal robiť a hovoriť." On vedel, kým je Ježiš.

No, ľudia zomierajú v cirkevnej lavici, pretože odmietajú liek. No, to je vážna vec, odmietnuť to. Ale o čo viac vážnejšie je odmietnuť Boží Balzam. Čo je Boží Balzam? Duch Svätý. To je liek na hriech. Mohol by si odmietnuť lekárov toxín a mohol by si ísť ďalej a žiť asi hodinu, týždeň alebo dva, ale zomrieť a odísť. Mohol by si to urobiť, mohol by si skrátiť svoje dni. Ale ak odmietneš Boží toxín, zomrieš večne. Budeš kompletne oddelený od Boha a milosrdenstva na večnosť. Tak nikdy...

"Či nieto balzamu v Gileáde? Či tam nie je lekára? Čo sa to potom deje s dcérou Môjho ľudu, že už viac nedokážu veriť v Božské uzdravenie? Je to kvôli tomu, že to nie je vyučované?"

"Nie."

"No, čo sa potom deje? Čo sa deje ohľadom krstu Duchom Svätým, prestali to vyučovať?"

"Nie."

Má to... "Či to naplnilo... či to ľudia porozumeli?"

"Áno. No, je tam dostatok balzamu?"

"Ktokoľvek chce, nech príde a pije z prameňa, prýštiaceho prameňa Ducha Svätého, volajúc kohokoľvek, kto chce," ten lekár tam stojí, aby vám to podal. A prečo neprídete? Potom Boh povie, "Prečo? Prečo ste neprišli?"

Prečo?, 61-0413

80. Baránok Boží

Dobytča budete mať bez vady, samca, ročného; vezmete ho z oviec alebo z kôz. A majúc naň pozor budete ho opatrovať až do štrnásteho dňa tohoto mesiaca, a zabije ho celé shromaždenie obce Izraelovej medzi oboma časmi večernými. Potom vezmú z jeho krvi a dajú na obe strany podvojí aj na vrchný prah na domoch, v ktorých ho budú jesť.

V jednom a v tom istom dome sa bude jesť; nevynesieš z jeho mäsa von z domu, a kosti na ňom nezlomíte. (Exodus 12:5-7, 46)

Druhého dňa videl Ján Ježiša, že ide k nemu, a povedal: Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta! (Ján 1:29)

Dávajte pozor. Vo dňoch, keď Boh povolal Izrael z Egypta, dokonalý typ na Cirkev. A keď už vyšiel, Boh dal Izraelovi v ten večer prikázanie, kúpiť baránka. Chovať ho štrnásť dní, musel byť nájdený bez vady, a bol zabitý vo večernom čase.

Celý Izrael na neho vzložil svoje ruky, a potom bol zabitý a krv bola umiestnená na malé dvere, a tak ďalej. A oni vošli pod krv a zostali pod krvou, až kým neprišiel čas pochodu. Dokonalý typ Krista.

Nikto na ňom nedokázal nájsť žiadnu chybu.

Pilát povedal, "Prineste mi vodu, umyjem si od Neho ruky."

Rímsky stotník povedal, "Naozaj to je Syn Boží."

Judáš povedal, "Zradil som nevinnú Krv." Nikto na ňom nedokázal nájsť vadu. On bol bezvadný Baránok Boží, ktorý bol preverený pred skazenými vládcami tohto sveta.

Potom večer, celý Izrael vydal svedectvo Jeho smrti, "Jeho Krv na nás a naše deti." A On bol zabitý. V Jeho tele nebola zlomená kosť, obetný Baránok, samozrejme, dokonalý typ.

Čas konca, 54-0307A

81. Baránok, zabitý od založenia sveta

A videl som vystupovať z mora šelmu, ktorá mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania. A šelma, ktorú som videl, bola podobná pardovi, a jej nohy boli jako nohy medveďa a jej ústa jako ústa lva. A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc. A videl som jednu z jej hláv ako doťatú na smrť, ale jej smrteľná rana bola uzdravená. A divila sa tomu celá zem hľadiac za šelmou. A klaňali sa drakovi, ktorý dal šelme takú moc, a klaňali sa i šelme a hovorili: Kto je podobný šelme, a kto môže bojovať s ňou?! A boli jej dané ústa, ktoré hovorili veľké veci a rúhania, a bola jej daná moc, aby trvala štyridsaťdva mesiacov. A otvorila svoje ústa rúhať sa proti Bohu, rúhať sa jeho menu a jeho stánu i tým, ktorí stánia na nebi. A dalo sa jej, aby bojovala so svätými a premohla ich. A dala sa jej moc nad každým pokolením a nad každým ľudom i jazykom i národom. A budú sa jej klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta. (Zjavenie 13:1-8)

Ježiš nikdy neprišiel zomrieť len takou náhodnou smrťou. Nikdy neprišiel a nehovoril, "Dobre, možno, že niekomu príde ľúto, keď uvidia, akým spôsobom zomieram a všetko také." Nie, to tak nebolo. Boh takto neriadi Svoje veci. Boh Svoje veci riadi dokonale. Je to tak. On presne vedel, čo sa stane. Tam On mohol predvídať. On vedel presne, čo On... On nechce, aby nikto zahynul. On to nechce. Ale, ak je nekonečný, On vie, kto zahynie a kto nie.

A tak preto môžeš uistene odpočívať. Ak si prijal Boha a bol si naplnený Duchom Svätým, si zakotvený do miesta svojho večného určenia. Správne. Vidíte, On to vopred pozná.

No, tých, ktorých On povolal, tých ospravedlnil. Tých, ktorých povolal pred založením sveta. Tých, ktorých povolal, tých ospravedlnil.

A tých, ktorých ospravedlnil, tých už oslávil. Ten istý Boh, ktorý pred založením sveta povolal tvoje meno a zapísal ho do Baránkovej Knihy Života pred založením sveta, už pre teba pripravil miesto v sláve.

A keď sa tento pozemský príbytok rozplynie, máme už jeden, ktorý na náš čaká, taký, aký ho On navrhol. Tak vidíte. To je Evanjelium.

Baránkova Kniha Života, 56-0603

82. Boh s nami

A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi, prv ako sa sišli, bola najdená tehotná zo Svätého Ducha. Ale Jozef, jej muž, súc spravodlivý a nechcúc jej urobiť potupu chcel ju tajne prepustiť. A keď o tom premýšľal, hľa, ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha; a porodí syna a nazveš jeho meno JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov. A to všetko sa stalo nato, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Hľa, panna počne a porodí syna, a nazovú jeho meno Immanuel, čo je preložené: S nami Boh (Matúš 1:18-23)

Biblia povedala, "Je jeden Boh," nie traja. Ale takto to oni nemôžu... Oni nemôžu prijať toto vyjasnenie a majú troch Bohov. Židovi by ste to nikdy nepredali. To vám poviem. Ten to vie lepšie, on vie, že je len jeden Boh.

Všimnite si, ako socha, on zakrýva, má ju zahalenú. To je to, čo Boh urobil pre tento vek. To bolo skryté. Všetky tieto veci boli skryté a v tomto veku majú byť zjavené. No, Biblia hovorí, že budú zjavené v neskorších časoch. To je ako sochár, ktorý zakrýva svoje dielo až do toho času, keď odstráni z neho masku, a potom to môžu vidieť.

A to je to, čo bola Biblia. To bolo Božie dielo, ktoré bolo zakryté. A bolo to skryté od založenia sveta a to je sedemnásobné tajomstvo. A Boh zaslúbil v tomto dni, vo veku tejto Laodicejskej cirkvi, že odstráni masku z celej tej veci a budeme to môcť vidieť. Čo za úžasná vec!

Boh, en morphe, zamaskovaný v Ohnivom Stĺpe. Boh, en morphe, v Mužovi nazvanom Ježiš. Boh, en morphe, v Jeho Cirkvi. Boh nad nami, Boh s nami, Boh v nás; znižovanie sa Boha.

Tam hore, svätý, nikto sa Ho nemohol dotknúť, On zostúpil na horu; a keby sa čo len zviera dotklo tej hory, muselo zomrieť.

A potom Boh prišiel dole a zmenil Svoj stan a prišiel dole a žil s nami, stal sa jedným z nás. "A my sme sa Ho dotýkali," hovorí Biblia. Prvá Timoteovi 3:16, "A vyznane veľké je tajomstvo pobožnosti; Boh bol zjavený v tele, dotýkali sa Ho rukami." Boh jedol mäso. Boh pil vodu. Boh spal. Boh plakal. On bol jeden z nás. Nádherne, znázornené v Biblii!

To bol Boh nad nami; Boh s nami; a teraz je to Boh v nás, Duch Svätý. Nie tretia Osoba; tá istá Osoba!

Boh prišiel dole a stal sa telom, a zomrel smrťou, v Kristovi; aby tak mohol očistiť Cirkev, aby do nej vošiel a mal obecenstvo. Boh miluje obecenstvo. Preto stvoril po prvýkrát človeka, aby mal obecenstvo; Boh býva Sám; s

Cherubínmi. A všimnite si teraz, On stvoril človeka a človek upadol. Tak On prišiel dole a vykúpil človeka, pretože Boh to má rád, keď je uctievaný. Samotné slovo Boh znamená, "predmet uctievania."

A tento, ktorý ide s nami ako Ohnivý Stĺp, ako niečo, čo premieňa naše srdcia, to je ten istý Boh, ktorý povedal, "Buď svetlo," a bolo svetlo. On je ten istý včera, dnes a naveky.

Kto je tento Melchisedech?, 65-0221E

83. Boh

Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu jako jednorodného od Otca a bol plný milosti a pravdy. (Ján 1:1, 14)

Ak ste vydatí za Krista, Kristus je Slovo Božie. V sv. Jánovi, v 1. kapitole je povedané, "Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to isté sa stalo telom a prebývalo medzi nami." Kristus bol to žijúce Slovo. On bol vždy Slovom, On je stále Slovom, On vždy bude Slovom. On bol len manifestáciou Božích atribútov, lebo bol Synom Božím.

A každý syn je atribútmi svojho otca, a práve tak, ako ste boli v génoch svojho otca, v tele svojho otca, keď on bol mladý chlapec... vy ste boli v ňom, hoci nemohol mať s vami obecnosť, lebo vás nepoznal. Ale potom skrze matkinu pôdu na zasadenie ste boli prinesení na zem a stali ste sa obrazom svojho otca, potom on mohol mať s vami obecnosť.

A tak ste vy boli synmi Božími a dcérami Božími prv, ako bol mesiac, hviezdy alebo molekula, boli ste synmi a dcérami Božími. Pretože vy ste len telesnou manifestáciou atribútov, ktoré boli na počiatku v Bohu. Lebo je len jedna forma večného Života a vy ste boli predtým... vy o tom nič neviete. Ani ste nevedeli, keď ste boli vo svojom pozemskom otcovi. Ale vy ste manifestovaní na Jeho obraz, na obraz Boží ste stvorení a boli ste zmanifestovaní pre Božiu slávu a obecnosť.

A preto s takou istotou, s akou vaše gény museli byť vo vašom otcovi pred vašim prirodzeným narodením, vaše duchovné gény museli byť v Bohu, pretože ste vyjadrením atribútov Jeho myšlienok spreď založenia sveta. Tak je to. Nijako inak. To je pravda. No, všimame si teraz: Potom ten Život je vo vás, Boží život je vo vás od založenia sveta.

Neviditeľné spojenie Kristovej Nevesty, 65-1125

84. Človek

Vtedy vzal Pilát Ježiša a zbičoval. A vojaci upletúc korunu z trnia položili mu ju na hlavu a odiali ho šarlátovým plášťom a prichádzali k nemu a hovorili: Nech žije kráľ Židov! A bili ho po hlave. Vtedy zase vyšiel von Pilát a povedal im: Hľa, vediem vám ho von, aby ste poznali, že nenachádzam na ňom nijakej viny. Vtedy vyšiel Ježiš von nesúc trňovú korunu a šarlátový plášť. A Pilát im povedal: Hľa, človek! (Ján 19:1-5)

Ježiš, pohanenie kvôli Slovu. Stál tam ten Božský Syn Boží, Emanuel, čo za pohanenie! Dovolil, aby Ho neveriaci hriešnik spútal, naplúval do Jeho tváre a po hrstiach vyšklbal bradu a vyzval Ho, aby s tým niečo urobil. Pohanenie kvôli Slovu! Aha. Prečo? Aby sa vyplnilo Otcovo Slovo. Ó! Ale pamätajte, On musel obstáť pohanenie smrti. Boh, ktorý nemôže zomrieť, a Ten jediný, ktorý mohol zomrieť, aby spasil hriešnika. Nikto iný, nemohla to urobiť žiadna druhá osoba ani tretia osoba. Boh Sám je Ten jediný, ktorý to môže urobiť. A tu On bol. Povedal, "Žiaden človek nevystúpil hore okrem Toho, ktorý zostúpil dole - Syn človeka, ktorý je teraz v nebi." Amen.

Oni povedali, "Naši otcovia jedli mannu na púšti."

"A oni sú mŕtvi," povedal. "A Ty hovoríš, že si Chlebom Života?"

On povedal, "Pred tým, ako bol Abrahám, JA SOM. Ja som Chlieb Života. Ja som ten JA SOM." Povedali, "Nemáš ani päťdesiat rokov a hovoríš, že si videl Abraháma?"

Povedal, "Pred tým, ako bol Abrahám, JA SOM." A potom nechal hriešnikov, aby Ho spúтали, tú denominačnú cirkev, aby Ho poviazala. Pamätajte, v poslednom dni, táto bohatá laodicejská cirkev, oni Ho dokonca vystrčili von z cirkvi. Vidíte, kde to teraz je? Môžete vidieť, prečo kričím proti tomu systému?

Prečo Ježiš dovolil hriešnikom, aby Ho zviazali? Bolo to za tým účelom, aby sa vyplnilo Slovo, prinesenie pohanenia na Boha, že zomieral. Boh musel zomrieť. Musel byť telom, aby zomrel. A Ježiš to vedel. On im o tom hovoril. Povedal, "Zborte tento chrám; Ja ho znova vzbudím." Nie, že niekto iný ho vzbudí. "Ja ho vzbudím. Vo troch dňoch to znova privediem späť. Zničíte to; Ja to znova vzbudím. Ako bol Jonáš tri dni a noci v bruchu veľryby, tak musí byť Syn človeka v srdci zeme." A oni to ani nechápali. Vidíte? Pohanenie kvôli Slovu. No, vysmiaty na smrť, aby znova vstal do večného Života. Prv musel byť vydaný na smrť, aby tak mohol povstať do večného Života a priviesť každú ďalšiu ľudskú bytosť (ktorá bola na Jeho podobu) do večného Života, ktorá to prijme. Vidíte? On sa stal človekom, stal sa príbuzným Vykupiteľom a musel obstáť pohanenie všetkých posmeškov a všetkého toho výsmechu, práve tak, ako tým prechádzali Jeho spoluslužobníci pred Ním.

Ako Mojžiš, ako Noe, ako všetok zvyšok z nich obstál ten výsmech, On tiež musel obstáť ten výsmech. Prečo? On mal Slovo a On bol Slovo. To je dôvod, prečo Jeho vysmiali viac ako kedykoľvek predtým. On bol Božský a bol Slovom Samým.

Pohanenie kvôli Slovu, 62-1223

85. Drahocenná Perla

Zase je nebeské kráľovstvo podobné človekovi kupcovi, ktorý hľadal krásne perly a ktorý najdúc jednu drahocennú perlu odišiel a predal všetko, čo mal, a kúpil ju. (Matúš 13:45-46)

Rád veci preskúvam. Vy nie? Rád vykopávam hrudky a vyleštím ich, aby som uvidel, čo je v nich, a postavím ich pred Geigerov počítač [Prístroj na meranie žiarenia – pozn.prekl.].

On bol tiež postavený pred Geigerov merač - na Golgote. On bol stopercentný. Iste, bol tým najväčším zlatom, ktoré sa kedy našlo, Ten najdrahší Diamant, aký kedykoľvek bol... Biblia hovorí, že, „Kráľovstvo nebeské je podobné človeku, ktorý kupuje diamanty. A keď nájde tento veľký, predá všetky svoje ostatné, aby mohol získať tento, aby ho mohol kúpiť.“ On je ten Diamant s najväčším počtom karátov, ktorý bol kedy privedený z prachu zeme, najväčšie zlato, ktoré bolo kedy privedené zo špiny. On je drahokamom. Drahokamom neba, Ten veľký Diamant. Keď je nejaký veľký diamant nájdený v Južnej Afrike... Bol som v tých diamantových baniach, v Kimberley. A oni tieto diamanty berú, a keď ich vytiahnu z prachu surové, potom ich štiepu. A ten dôvod, prečo ich štiepu, režu ich, je, aby odrážali svetlo. Aby z toho dostali svetlo, tie karáty, aby vám ukázali, aký karát je v tom diamante. Ak to nemá mnoho ohňa a iskier, nie je to veľmi diamantom. Ale keď to má... Je to sklo. Ale keď je to skutočný diamant, skutočný karátový diamant, to bude odrážať a ukazovať rozličné farby.

To je to, čím bol. On bol diamantom. „A On bol ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti. Kázeň nášho pokoja bola zložená na Neho a Jeho ranami sme uzdravení.“ Ó, tie lúče Božej lásky a svetla, odrážajú od Neho uzdravujúcu moc, lásku, vzkriesenie. Boh Ho zranil a drtil a zosekal a sekal Ho rímskym mečom a rímskym bičom, až bol Jeho bok pretrhnutý a vytekla z Neho Krv, až ju mal od hlavy cez bradu až po Svoje nohy. Ale čo On urobil? On odrážal lásku. On objal kríž, namiesto mäkkého, koženého vankúša, krmidlo so slamou. Namiesto toho, aby mal na Sebe malý ružový závoj, róbu, bol zabalený v plienkach. Ó, brat, či môžeš vidieť, čím sú hlbiny lásky?

Boží zabalený Dar, 60-1225

86. Druhý Adam

Tak je aj napísané: Prvý človek, Adam, stal sa živou dušou, posledný Adam oživujúcim duchom. Ale nie prv duchovné, ale duševné, potom duchovné. Prvý človek zo zeme zemský, z hlíny, druhý človek – Pán z neba. Jaký bol ten zemský, takí aj všetci zemskí, a jaký ten nebeský, takí aj všetci nebeskí. A jako sme niesli obraz zemského, tak ponesieme aj obraz nebeského. (1. Korintanom 15:45-49)

No, pozrime sa na chvíľu týmto smerom. Posuňme našu kameru na štyri tisíc rokov dozadu, ako stojíme v Jeruzaleme. Je to hrozný deň. Slnko vyzerá divne. Všetci sa cítia zvláštne. Čo sa deje? Podme ku oknu. Odtiahnime záclony. Počujem, ako niečo prichádza. Čo to je? Starý hrubý kríž, udiera hore dole na dlažobné kocky. Vidím, ako tadiaľ ide malý slabo-vyzerajúci Muž. Na Svojom ramene má kríž. Na hlave má korunu z trnia. Tiahne napred. Starý kríž vytvára krvavú stopu. On kráča ku Golgote.

Pozrime sa na chvíľu na Jeho chrbát. Pozrime sa vierou. Na Jeho plášti vidím malé červené škvrnky, všade po celom Jeho rúchu. To bolo z Jeho rán, kde ste boli uzdravení.

Vidím Ho, ako vychádza hore na kopec. Pozrite sa. Tie malé škvrnky sa stávajú väčšie. Po chvíli sa všetky zbehnú do jednej veľkej škvrny. Počujem ešte niečo iné. Počúvajte. [Brat Branham tleska. - pozn.prekl.] Čo to je? Krv Ježiša Krista, Syna Božieho, toho Druhého Adama, ako ide na Golgotu, aby vytvoril cestu, aby som ja mohol byť spasený, aby ste vy mohli byť spasení, a aby som ja mohol byť uzdravený, a aby ste vy mohli byť uzdravení.

Vidím Ho, ako ide, ako sa potáca vpred, slzy stekajú z Jeho líc. Prišiel ku Svojim vlastným; Jeho vlastní Ho neprijali. Jeho vlastná cirkev Ho križovala. A oni dnes robia to isté. Oni to robili nevedome. A tak to robia i dnes.

On sa potácal vpred. A po chvíli, môžem vidieť, ako, takpovediac, včela smrti lietala okolo Neho a vystrkovala žihadlo. Po chvíli zaútočila. Poznáte včelu, hmyz, ony majú žihadlá. Ale keď vás niekedy včela bodne hlboko, ona viac nemôže bodieť. Vytrhne si svoje žihadlo. To je to, kvôli čomu sa pre nás Boh stal telom. Ako išiel na Golgotu, bodla Ho smrť. Ale On smrti vytrhol žihadlo, a tak na konci nášho života môžeme stáť ako Pavol a povedať, "Ó, smrť, kde je tvoje žihadlo? Ó, hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale chvála Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista." Amen. Haleluja.

87. Duch Boží

Lebo tí, ktorí sú podľa tela, myslia na veci tela, a tí, ktorí sú podľa Ducha, na veci Ducha. Lebo myseľ tela je smrť, ale myseľ Ducha je život a pokoj, pretože myseľ tela je nepriateľstvom naproti Bohu, lebo sa nepodriaďuje zákonu Božiemu, lebo sa ani nemôže podriaďiť. A tí, ktorí sú v tele, nemôžu sa líbiť Bohu; ale vy nie ste v tele, ale v duchu, akže Duch Boží prebýva vo vás. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, ten není jeho. (Rímanom 8:5-9)

Akým druhom ľudí by sme mali byť? Ak vás samotný Duch Svätý tak obsiahol, alebo sa vás zmocnil, že nepoužívate svoje vlastné myšlienky, nepoužívate svoju vlastnú myseľ, nepoužívate svoj vlastný názor; ale Duch Svätý vás má tak zbudovaných, že až vaše myšlienky a vaša bytosť je Boží Duch, ktorý cez vás vyjadruje Samého Seba; akým druhom cirkvi by sme boli? Aký druh ľudí by to dnes ráno bol, ak by dnes ráno táto Branhamova modlitebňa bola tak naplnená Prítomnosťou Božou, no, kedy nepoužívate svoju vlastnú myseľ, dokonca nepoužívate ani svoje vlastné myšlienky, dokonca nemáte ani žiadnu svoju alternatívnu voľbu, ale iba byť vedený Duchom...

"A tí, ktorí sú synmi Božími, sú vedení Duchom Božím." Potom, keď odchádza preč ten ľudský element, a Duch Boží zaplňa to prázdne miesto, kde vyprázdnete samého seba (Amen.), vtedy bude ten čas, keď Cirkev v tej moci vzkriesenia Pána Ježiša vykročí v Jeho šlapajách, v Jeho moci, v Jeho myšlienkach, v Jeho Bytosti, v Jeho hnutí... Rozumiete, čo tým myslím? Potom sa vaše myšlienky stanú slovami a slová sa zmaterializujú. Vtedy Cirkev vo svojej moci... Verím, že to je na ceste, že keď Cirkev bude tak zabalená v Kristovi, Duchu Svätom, ľudské pokolenie tak vzdialené od samých seba, že nevidia samých seba, nemajú žiadne myšlienky okrem slúženia Bohu. A ich myšlienky sa hýbu. Oni odmietajú svetské veci. Jednoducho sa hýbu v Duchu, žijú v Duchu, pohybujú sa v Duchu, kráčajú v Duchu, a tak naplňajú zákon Kristov. Potom láska Kristova v ľudskom srdci, pohybuje sa v Duchu Svätom, tá veľkolepá nádherná Cirkev vyjde vpred s mocou a Božstvom; pretože Božstvo bude zjavené v ľudských bytostiach skrze Ducha Svätého, ktorý privedie do uskutočnenia myšlienky ich mysle.

Naše myšlienky sa pohybujú rôzne. Mnohokrát vykročíme a hovoríme, "Ako sa máš, brat?" A nemyslíš to tak vo svojom srdci. Mnohokrát povieme, "Som toto a tamto. Urobím to." Nemyslíš to tak v srdci. Vidíte? Ja to tak nemyslím v srdci.

Ale keď sa staneš tak mŕtvym svetským veciam, že Kristus je prvý, Kristus je všetkým, potom tvoje celé odenie je z Ducha Pána Ježiša Krista - On má plnú kontrolu. Vtedy budú naše myšlienky čisté. Tvoje myšlienky budú čisté. Tvoje srdce... Mnohí ľudia hovoria, "No, náboženstvo prichádza od srdca." V tej malej

veci nazvanej "srdce" nie sú žiadne mentálne vlastnosti. Nemôžeš myslieť svojím srdcom. Biblia povedala, "Ako človek zmýšľa vo svojom srdci, taký je." Nemôžeš zmýšľať svojím srdcom. Nemôžeš, pretože tam nie je nič mentálne, aby si s tým mohol myslieť. Ježiš nehovoril o telesnej bytosti; On hovoril o nadprirodzenej bytosti. Sme trojitou bytosťou: duša, telo, duch. Vieme čím je toto telo; uvedomujeme si to; ono je tu. Vieme, čím je duch; on kontroluje telo. Ale čo je duša? Duša je povahou ducha.

Slovo sa stalo telom, 54-1003M

88. El-Šaddaj

A keď bolo Abramovi deväťdesiatdeväť rokov, ukázal sa mu Hospodin a riekol mu: Ja som El-šaddaj [El-šaddaj = Silný-Boh-všemohúci]. Chod predomnou a buď dokonálny! A dám svoju smluvu, aby bola medzi mnou a medzi tebou, a rozmnožím ťa prenáramne. Vtedy padol Abram na svoju tvár, a Boh hovoril s ním a riekol: Ja som, hľa, moja smluva je s tebou, a budeš otcom mnohých národov. Ani sa už viacej nebude volať tvoje meno Abram [Abram = Vysoký-otec], ale tvoje meno bude Abrahám [Abrahám = Otec-množstva], lebo som ťa učinil otcom mnohých národov. Učiním to, aby si sa náramne rozplodil a učiním ťa v národy a kráľovia vyjdú z teba. A postavím svoju smluvu medzi sebou a medzi tebou a medzi tvojím semenom po tebe, po ich pokoleniach, za večnú smluvu, aby som ti bol Bohom i tvojmu semenu po tebe. A dám tebe i tvojmu semenu po tebe zem tvojho pohostinstva, celú zem Kanaánovu za večné državie, a budem im Bohom. (Genезis 17:1-8)

Teraz tu nachádzame, že On sa zjavuje pod menom El-Šaddaj, Všemohúci. V skutočnosti, to slovo, hebrejské slovo "Šad, s-h-a-d," niektorí to vyslovujú "šeid." Šad znamená "prsia," ako ženské prsia. A On sa mu zjavil pod menom El-Šaddaj, čo je v množnom čísle, majúci prsia. "Ja som Boh, ktorý má prsia. Abrahám, máš deväťdesiatdeväť rokov, kráčaj predomnou! Buď dokonálny, ver Môjmu Slovu! Len pokračuj vo viere! Zaslúbil som, keď si mal sedemdesiatpäť; tu to je, teraz je tomu už 24 rokov, odkedy som ti dal zaslúbenie." A čo za útechu by to malo byť pre starého človeka, deväťdesiatdeväťročného. A jeho sila pominula a tu pred ním stojí Boh, povedal, "Ja som El-Šaddaj. Ja som Boh, ktorý má prsia." Amen. "Tiahni zo Mňa svoju silu. Ja som tvojou silou."

Ako Nový a Starý Zákon; Boh, ktorý má prsia. "Ja som Boh, ktorý má prsia, tiahni zo Mňa svoju silu."

Ako malé bábätko, keď je choré, nahnevané; choré, slabé, ono prilne ku matkiným prsiam a saje naspäť svoju silu z matky. Inými slovami, "Abrahám, ty nie si pre mňa ničím iným ako bábätkom." Deväťdesiatdeväťročný, tu vôbec nešlo o čas, jeho život. Pamätajte, Ježiš bol ukrižovaný, ako keby to bolo včera. Tisíc rokov na zemi je u Boha iba jeden deň. Vidíte, ako keby bol ukrižovaný iba včera.

A všimnite si, "Ja som El-Šaddaj. Ty si malé, slabé bábätko. Ale prilni k Mojej hrudi, Môjmu zaslúbeniu, a saj zo Mňa svoju silu. Ja som Stvoriteľ, ktorý rozťahal nebesia a zem, umiestnil som tam v dialke hviezdy. Či je niečo príliš veľké pre Boha? Ja som El-Šaddaj a ty si Moje dieťa. Hoci si slabý, a Ja ťa nechávam ísť takým smerom, len aby som videl, čo s tým urobíš. Idem dať príklad ľuďom v budúcnosti, že keď bude niekto veriť Môjmu Slovu, Ja budem za ním stáť. Nezáleží na tom, čo to stojí, ako dlho, urobím to. Budem s tým stáť. El-Šaddaj! Tiahni zo Mňa svoju silu." Ó, povieš, "Ak by som mohol veriť..."

On je stále El-Šaddaj. On je stále Boh, ktorý má prsia, Nový a Starý Zákon. Len z Toho tiahni svoju silu, ó, čokoľvek, na čo máš potrebu. Bábätko, ono je bezmocné, musí tiahnuť silu od svojej matky; to je ten jediný spôsob, ako môže obdržať silu. To je ten jediný spôsob, ako veriaci môže obdržať svoju silu: to je tiahnuť ju zo Slova Božieho. To je jeho sila, Božie zaslúbenia pre neho. Stojte s Tým a verte Tomu! A to malé bábätko tu nereprezentuje iba to, že keď je choré, nahnevané, matka ho môže pritisnúť na svoju hrud' a ono nasaje späť svoju silu; ono je uspokojené, zatiaľ čo sa kŕmi.

Takto to je so skutočným dieťaťom Božím. Nezáleží na tom, čo hovorí skeptik, čomukoľvek verí. Ak Tomu skutočne veríš, Ježiš nemôže klamať. Si uspokojený, že ti je To zjavené. Máš zaslúbenie a nič to nezastaví. "Na tejto skale postavím Svoju Cirkev," vidíte, duchovne zjavené Slovo Pravdy.

Jehova-Jireh #2, 64-0403

89. Emanuel

A narodenie Ježiša Krista bolo takto. Keď bola jeho matka, Mária, zasnúbená Jozefovi, prv ako sa sišli, bola najdená tehotná zo Svätého Ducha. Ale Jozef, jej muž, súc spravodlivý a nechcúc jej urobiť potupu chcel ju tajne prepustiť. A keď o tom premýšľal, hľa, ukázal sa mu anjel Pánov vo sne a povedal: Jozefe, synu Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej splodené, je zo Svätého Ducha; a porodí syna a nazveš jeho meno JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov. A to všetko sa stalo nato, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Hľa, panna počne a porodí syna, a nazovú jeho meno Immanuel, čo je preložené: S nami Boh. (Matúš 1:18-23)

Prišiel vyjadrený Obraz, Ježiš, Ten nepoškvrnený, Ten nádherný, najkrajší z desattisícov, Ľalia z Údolia, Ruža Sárónská, ó, Ranná Hviezda. Čím On bol? Kvôli čomu prišiel? Počúvajte teraz pozorne. Aby obnovil jednotu medzi Bohom a človekom. Ó, či to vidíš, brat? Všetky ich babylonské veže a všetky ich ostatné veci tam dávno nefungovali. Všetko ich ovocie zo záhrady a všetko ostatné neuspokojilo Boha. A tak Boh zostúpil dolu a bol počatý v lone ženy, skrze Samého Seba, učinil si telo a stal sa Imanuelom, Bohom s nami: ani Žid, ani pohan, ale Boh. On nebol Žid; On nebol pohan; On bol Boh. A pohania boli pre Neho presne to isté v každom čase, On sa len snažil oddeliť Židov ako národ. On sa snažil urobiť všetko, aby to navrátil späť, a jediný spôsob, ako to mohol zaviesť, bolo prísť naspäť ku jednotlivcovi, ako to urobil na počiatku. Takto to robí dnes, koná s jednotlivcom. Nie s denomináciou, nie s organizáciou, nie so skupinou ľudí; ale s jednotlivcom. Všimnite si, aby znovu zaviedol jednotu medzi Bohom a človekom. On bol tou skutočnou Obeťou za hriech. Ovce, kozy, a tak ďalej, nemohli nikdy odňať hriech. Ale život... Pretože, keď je obeť zabitá a život baránka, to najnevinnejšie, nemohol prísť späť, ten život, na veriaceho, pretože on bol ľudská bytosť s dušou a ovca nemá žiadnu dušu. Vidíte, nič nemá dušu, okrem človeka. Boh vložil... On má formu zvierata, to je pravda, ale On do neho vložil dušu. To je to, čo ho urobilo odlišným od zvierat. On poznal správne od nesprávneho, keď do neho prišla jeho duša. Ale on... Pamätajte, keď Boh stvoril človeka na Svoj vlastný obraz, a potom sa stal živou dušou. Vidíte? Stal sa tým, poznajúc správne od nesprávneho. No, všimnite si. Ale teraz, v tomto, prišiel Ježiš a On bol Boh. Nie len to, že život jedného človeka môže prísť naspäť na druhého človeka, ale to je samotný Boží Život, ktorý z neho robí dieťa Božie, umiestňuje ho naspäť do rovnakého zjednotenia, v akom bol pred úpadkom. Teraz sa dostávame do skutočnej jednoty. Ľudia, niekto mi hovorí, „Brat Branham, nie si Jednotár?“ Nie tá organizácia Jednotári. Ale som v jednote s Kristom (Rozumiete?), ale nie v organizácii Jednotárov.

90. Hlava Cirkvi

Ženy, podriaďte sa vlastným mužom ako Pánovi; lebo muž je hlavou ženy, jako aj Kristus je hlavou cirkvi, a on je Spasiteľom tela. Ale jako sa cirkev podriaďuje Kristovi, tak aj ženy vlastným mužom vo všetkom. Vy, mužovia, milujte svoje ženy, jako aj Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu, aby ju posvätil očistiac ju kúpeľom vody, slovom, aby si ju postavil pred seba slávnou, cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná. Tak sú povinní aj mužovia milovať svoje ženy jako svoje vlastné telá. Kto miluje svoju ženu, sám seba miluje. Lebo veď nebolo nikdy nikoho, kto by bol nenávidel svojho tela, ale ho každý chová a opatruje ako aj Pán cirkev, lebo sme údami jeho tela, z jeho mäsa a z jeho kostí. Zato opustí človek svojho otca i svoju mat' a pripojí sa ku svojej žene, a tí dvaja budú v jedno telo. Toto tajomstvo je veľké, ale ja hovorím vzťahom na Krista a vzťahom na cirkev. (Efežanom 5:22-32)

Dovoľte mi tiež niečo povedať. Tento čas zjednotenia - vidíte zjednocovanie cirkví, zjednocovanie národov. To je tiež čas zjednocovania Boha a Jeho Nevesty. A hovorím to s úctou a rešpektom. Verím, že Nevesta Kristova je zavolaná. Verím, že je zapečatená v Kráľovstve Božom. Verím, že mechanika je tam. Oni čakajú na Dynamiku, ktorá Ju vezme z tejto zeme do Slávy, vo vytrhnutí. Verím tomu z celého môjho srdca. Tak veru. Nevieme, ako to On urobí, ale On to urobí.

On je Dynamika. My sme sa práve stali členmi toho stroja, Jeho Tela, formujúc sa na Jeho obraz, a vidíme Ho, ako sa zjednocuje s nami, v Jeho skutkoch, s Jeho darmi lásky, ako nám ich podáva práve pred Svadobnou Večerou. A my čakáme, sledujeme to. Ich veľká cirkev sa má zjednotiť.

Dynamikou tejto Cirkvi bude znovunaplnenie Duchom Svätým, v ktorom sme pracovali v malej miere, keď Hlavový Kameň prichádza dolu, aby sa zjednotil s Telom. Ale keď sa tá Hlava a Telo zjednotia spolu, plná moc Ducha Svätého Ju povznesie práve tak ako... dokonca mŕtvi, ktorí sú mŕtvi v Kristovi stovky rokov dozadu, povstanú v nádhere Jeho svätosti a zaletia do nebies. Dynamika je Svätý Duch.

Čo mám urobiť s Ježišom zvaným Kristus?, 63-1124M

91. Jeden Pán

Počuj, Izraelu, Hospodin, náš Boh, je jeden Hospodin. (Deuteronomium 6:4)

Ak ktokoľvek zle vykladá v Biblii Ježiša Krista, že On nie je Sám Boh, robí Ho druhou osobou alebo jedného z troch bohov, toto naruší každé Slovo v celej Biblii. To poruší prvé prikázanie, "Nebudeš mať iného boha okrem Mňa." No dobre. To urobí z celej kresťanskej rasy kopol pohanských ctiteľov, ktorí uctievať troch rôznych bohov. Vidíte, akú by ste mali Bibliu? Potom by to z nás urobilo to, čo Židia hovoria, že sme. Hovoria, "Ktorý z tých bohov je vaším bohom?" Vidíte? Tak vidíte, nemôžete - nesmiete Bibliu zle vykladať, pretože Sám Ježiš je výkladom Biblie, keď je zmanifestovaný v tom veku, v ktorom je zmanifestovaná daná časť Jeho Tela. Ak je to vek ruky, musí to byť ruka; nemôže to byť vek hlavy. Ak je to vek hlasu, tak dobre, nemôže to byť vek spodku nôh. Vidíte? A teraz, my sme vo veku očí. A teraz, to ďalšie, to má prísť On Sám. Zrak, prorocký.

Vidíte, začali sme cez tie veky od základu, od prvého cirkevného veku, keď to Semeno vošlo do zeme, to kompletne Semeno. Potom ono vystupovalo cez nohy, Luther, potom tam vystupovalo hore cez Wesleya, potom do Letničných, jazyky a pery. Vidíte? A teraz je to v očiach, prorockých, z Malachiáša 4, a tak ďalej.

A teraz už nezostalo nič iné, čo by malo prísť, okrem Neho Samého, aby do toho vstúpil, pretože to je posledné.

To ďalšie je inteligencia, a my nemáme žiadnu svoju vlastnú inteligenciu; to je Jeho. Vidíte? My nemáme svoj vlastný zrak. Ako môže človek predpovedať tie veci? On to nedokáže; To je Sám Boh. Vidíte, to prichádza na miesto... A On po celý čas vládol nad tým telom. Potom kompletne Kristovo Telo je zjavené vo forme Nevesty, ktorá bola vzatá z Jeho boku, ako to urobil pri Adamovi na začiatku.

Kristus je zjavené tajomstvo Božie, 65-0822M

92. Ježiš z Nazareta

Slovo, ktoré poslal Boh synom Izraelovým zvestujúc pokoj skrze Ježiša Krista – a on je Pánom všetkého -, vy viete o tom, čo sa dialo po celom Judsku počnúc od Galilee po krste, ktorý hlásal Ján, o Ježišovi z Nazareta, jako ho pomazal Boh Svätým Duchom a mocou, ktorý prešiel zem dobre činiac a uzdravujúc všetkých, ktorí boli premožení od diabla a držaní v jeho moci, pretože bol s ním Boh. (Skutky apoštolov 10:36-38)

Pozrite, keď prišiel Ježiš: Oni očakávali, že Mesiáš zostúpi dolu po zlatých koridoroch, plne dospelý muž so železným prútom vo Svojej ruke, jazdiac na vozoch a všade vôkol Neho Anjeli, veľkolepé veci, a zostúpi dolu a zavládne a vykopne preč Rimanov, všetko prevezme a odovzdá kráľovstvo Izraelu. Ako On prišiel? Bábätko, Bábätko Jehova, ktoré sa narodilo vo válove nad kopou hnoja. Je to tak, presne tak. Prišiel dolu v zápachu maštale, nie je nikde spomenuté, že by kedy chodil do školy, alebo kedy navštevoval školu, vôbec nikde. Vyšiel a činil zázraky a divy, a ľudia Ho odsúdili. Keď prišiel, aby bol pokrstený dolu v Jordáne, len ako obyčajný človek, ktorý chodil po ulici alebo po ceste, prišiel do pustatiny, aby tam dolu bol pokrstený týmto starým fúzatým kazateľom. Vidíte? Boh pracuje Svojimi vlastnými spôsobmi a ľudia... Musíte sa pokoriť.

Viete, veľkolepé lesklé veci sú tým, čo zaslepuje oči ľudí. Eva hľadala nejaké nové svetlo; ona ho obdržala. Biblia povedala, že v posledných dňoch, "Diabli sa budú pretvarovať za služobníkov svetla." Pozrite sa, ako bol vykonaný úplne prvý hriech, to bol Satan, ktorý chcel veľkolepejšie, lesklejšie kráľovstvo - veľkolepú vec - a vyšiel na sever a ustanovil svoje vlastné kráľovstvo, aby zatienil Michaelovo. To sú vždy tie lesklé veci.

My nie sme opice; opice sa natahujú po lesklých veciach. Budme rozumnými mužmi a ženami; sadnime si, pozrime sa na Evanjelium, pozrime sa, čo ono hovorí, a nasledujme vedenie Ducha Svätého. Nikdy nebudeš schopný poznať Boha, až kým do teba nevojde Duch Svätý. Je to presne tak.

Biblia povedala, že, "Žiaden človek nemôže Ježiša nazvať Kristom, jedine skrze Ducha Svätého." Ak si nikdy neprijal Ducha Svätého, ešte nevieš, že On je Kristom. Zapamätajte si to. Iba kráčaš smerom ku tomu Svetlu.

Môžeš hovoriť, "Môj pastor tak povedal." To je pravda. "Moja Biblia tak povedala." To je pravda. "Moja matka tak povedala." To je pravda. "Moja cirkev verí, že to je Duch Svätý." To je pravda, ale čo s tebou? Ako jednotlivec, nepoznáš to, až kým si To neprijal. A keď prijmeš Ducha Svätého, potom si svedkom, že On je navždy živý. No, Duch Svätý je vo vnútri teba; no, a potom Ho sleduješ, ako On pracuje. Ak je v tebe Život Kristov, to v tebe vyprodukuje Jeho Život.

93. Ježiš zvaný Kristus

A Ježiš stál pred vladárom, a vladár sa ho opýtal a riekol: Či si ty ten kráľ Židov? A Ježiš mu povedal: Ty dobre hovoríš. A kým žalovali na neho najvyšší kňazi a starší, nič neodpovedal. Vtedy mu riekol Pilát: Či nečuješ, aké mnohé veci svedčia proti tebe? Ale mu neodpovedal ani na jediné slovo, takže sa vladár veľmi divil. A na veľkonočný sviatok mal vladár obyčaj prepustiť zástupu jedného väzňa, ktorého chceli. A vtedy mali neobyčajného väzňa, zvaného Barabáša. Tedy keď sa išli ľudia, povedal im Pilát: Ktorého chcete, aby som vám prepustil, Barabáša a či Ježiša, zvaného Krista? Lebo vedel, že ho zo závidi vydali. A keď sedel na súdnej stoličci, poslala k nemu jeho žena s odkazom: Nemaj ničoho s tým spravodlivým, lebo som dnes vo sne mnoho trpela pre neho. Ale najvyšší kňazi a starší naviedli zástupy, aby si prosili Barabáša, a Ježiša aby zahubili. A vladár odpovedal a riekol im: Ktorého z tých dvoch chcete, aby som vám prepustil? A oni riekli: Barabáša. A Pilát im povedal: Čo tedy mám urobiť s Ježišom, zvaným Kristom? Všetci mu povedali: Ukrižovať ho! A vladár im povedal: A čože zlého učinil? Ale oni ešte väčšmi kričali a hovorili: Ukrižovať ho! A keď videl Pilát, že nič neosoží, ale že povstáva ešte väčší rozbroj, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a povedal: Som čistý od krvi tohoto spravodlivého; vy už teraz vidzte. (Matúš 27:11-24)

Už ste niekedy sledovali pilota lietadla predtým, ako s ním vzlietne? On musí skontrolovať všetky prístroje, ktoré je schopný skontrolovať. On s tým lietadlom vyjde von, všetko skontroluje; roztočí motor a drží ho v chode, aby zistil, či vyštartuje, a tak ďalej. Prečo? Je veľmi opatrný. Ak nebude dávať pozor, má na svojich rukách krv.

Pozrite sa na lekára pred operáciou – ako kontroluje všetky nástroje, robí röntgenové snímky a všetko pripravuje. Prečo? On má toho človeka na svojich rukách. Ak zomrie, jeho krv bude na ňom. A kontroluje všetko, aby sa uistil, že tá krv nebude na ňom. To súhlasí. On nechce mať žiadnu krv na svojich rukách. Ľudská krv nechce byť na ľudských rukách.

Ale čo urobíš s Krvou Ježiša Krista na svojich rukách? Nemôžeš ju odvrhnúť hovoriac, „Ja v to neverím.“ Biblia ťa odsudzuje. On hovorí, že je ten istý včera, dnes, aj na veky, a tu On pracuje robiac to isté. Tá krv je i napriek tomu na твоjich rukách, nemôžeš ju z nich zmyť.

Pilát to skúšal. Neexistovalo toľko vody, aby to mohlo z jeho rúk zmyť. On sa to snažil hodiť na svoju organizáciu, niekomu vyššiemu – presbyterovi – a povedal, „Pokiaľ mi to dovoľíš urobiť,“ ale to malo spätný zápal. To sa vracia späť priamo na teba. Rozumieš?

Žiadnym spôsobom v tomto svete ju nedokážeš odstrániť zo svojich rúk; jedine, keď ju prijmeš. Jediný spôsob, ako ju môžeš dostať zo svojich rúk, je prijať ju do svojho srdca. Jediné tak to môžeš urobiť.

A keď vidíme Ježiša Krista, ako sa tu manifestuje presne tak, ako to robil tu na zemi, a slúbil tak robiť, potom sme si istí, že to je Mesiáš. Teraz je to na tvujich rukách, na tvojom lone. Čo urobíš s tým Ježišom, zvaným Kristus?

Chodte, zobudte Ježiša, 63-1130E

94. Kameň potknutia

Preto je aj napísané v Písme: Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený. Tedy vám veriacim česť, ale neposlušným kameň, ktorý zavrhli stavitelia, práve ten sa stal uholnou hlavou a kameňom úrazu a skalou pohoršenia, im, ktorí sa urážajú na slove súc neposlušní, na čo sú aj určení. (1.Petra 2:6-8)

Duch Boží. Na čo To bolo? Aby ťa riadil, viedol ťa, napíňal ťa, posvätil ťa, vyvolal ťa do Cirkvi. Čo je Cirkev? Čo znamená slovo "Cirkev"? "Vyvolaní von, oddelení (ó, ako by som rovno teraz z toho mohol vziať celú kázeň.), vyvolaní von, oddelení," cudzinci, preč od sveta, pútnik a cudzinec, vyznávame, že tu nemáme žiadneho pozemského mesta, v ktorom by sme túžili žiť. Ó.

Ako Abrahám, Izák a Jakob putovali, prebývali v stanoch v tej krajine, vyznávali, že boli pútnikmi a cudzincami, semenom dediča, tam toho dediča; otec, dedič. My sme ich semenom. A oni hľadali mesto, ktorého Staviteľom a Učiniteľom bol Boh. Amen. Oni hľadali. A dnes ich semeno stále hľadá to Mesto, ktoré má prísť...

Nechcem sa prispôsobovať tomuto svetu. Nechcem mať nič spoločné s týmto svetom. Chcem - hľadám to mesto, ktoré je postavené štvorstranne. Hľadám to mesto, ktoré má večný Život, kde slnko nikdy nezapadne, kde nikdy nebude staroba, kde nikdy nebude čierna stužka na kľučke dverí, ani žiaden hrob na kopci. Hľadám to mesto, ktorého Staviteľom a Učiniteľom je Boh.

Existuje iba jediný spôsob, ako ho nájsť. Bol Kameň, ktorý bol odseknutý z vrchu bez pomoci rúk a skotúlal sa na svet a udrel ho a stalo sa to ako pšenica - alebo ako plevy z humna. Nech ten Kameň, Kristus Ježiš, ten Kameň potknutia pre svet, Kameň pohoršenia, Kameň výsmechu, Kameň úrazu pre cirkev; ale vzácny magnetový kameň pre veriaceho, Kameň uistenia, Kameň odpočinutia, ó, odpočinutie...

Viem, že som prešiel zo smrti do Života. Moja duša je v odpočinutí. Ó, "Podte ku Mne všetci, ktorí sa namáhate a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie pre vašu dušu." "Znamenie, ktorému budú protirečiť," povedal prorok Márii. Bude to znamenie. Istotne bude. Ale bude to uistenie; bude to

láska. Bude to uspokojenie. Bude to niečo, že ty vieš, že si prešiel zo smrti do Života.

Na čo bol daný Duch Svätý?, 59-1217

95. Knieža kráľov zeme

Ján siedmim sborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príjde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov svojou krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi – jemu sláva a sila na veky vekov. Amen. (Zjavenie 1:4-6)

A vy americké ženy a vy členovia cirkví. Nehovorím tak veľmi tu ku vám; toto je nahrávané, viete. Vy, členovia cirkví, ktorí tam vonku nosíte šortky a takto vyvádzate. Každý rok odoberiete preč malý kúsok; a potom dostanete šortky, a potom kratšie šortky, a potom kratučké šortky, a všetko také. No, ty úbohý oklamáný člen cirkvi, si na tom horšie ako tí v Afrike; keď tam v ten deň stáli tie ženy, keď tridsaťtisíc naraz prijalo Krista ako svojho osobného Spasiteľa. A vy spievate v speváckych súboroch a ste v šortkách, zatiaľ čo na dvore kosíte trávnik, a tiež aj v centre mesta. Ste na tom horšie ako oni. V deň súdu povstanú a spôsobia, že sa za seba budete hanbiť.

A videl som tam stáť ženy, ktoré boli nahé, nemali nič okrem malej zásterky takto vpredu, tu na svojich horných častiach, v oblasti prs nemali vôbec nič. A len malý pásik, dlhý asi štyri alebo šesť palcov, okolo ich pása, len to tak viselo pred nimi. A muži takisto, stáli tam úplne nahí, nevedeli rozoznať pravú ruku od ľavej. A akonáhle prišla moc Ducha Svätého, tie ženy si založili ruky, nemali nič, aby si zakryli prsia, založili si v hanbe ruky a odišli preč. A na ďalší deň boli oblečené. Haleluja. Na tom nie je nič neisté.

Duch Svätý spôsobuje, že sa oblečiete. Urobíte to, spôsobuje, že sa budete správať slušne. Nie je na tom nič neisté. Nechcete Ho? Či by ste nemilovali slúžiť Niekomu takému, Pánovi Ježišovi? Odíďte od týchto neistých zvukov.

Ó, si populárnou malou vecou, áno, celá upravená a všetko také. Myslíš si, že si populárna. Ale, drahá, ty zomieraš. Myslíš si, že žiješ, a pritom zomieraš. Biblia povedala, "Žena, ktorá žije v rozkoši, je mŕtva, hoci žije." Biblia to povedala. To nie je žiaden neistý zvuk. Povedala, "Ona je mŕtva." Je to tak. Nie je ohľadom toho žiaden neistý zvuk. Je to naisto, brat.

Boh je svätý Boh. A keď je nejaký človek narodený z Ducha Svätého, on je kandidátom. Nie je iba tým, ale on je kráľom; on je kniežatom; je z inej krajiny. Jeho Kráľovstvo je hore. On je naplnený Božou mocou, Božou Prítomnosťou. Žena, ktorá to robí, oblieka si šaty. Muž žije čestne a verne voči svojej manželke. Manželka žije verne a čestne voči svojmu manželovi. Oni nechcú nič zo sveta. Ich záujem je upriamený na veci, ktoré sú hore. Oni skoncovali so svetskými vecami. Sú novými stvoreniami v Kristovi. A sú svätí, žijú to; nie oni sú svätí, ale vládne nad nimi Duch Svätý. Nemajú svoju vlastnú myseľ; pohybuje sa v nich Duch Svätý. To je dôvod, prečo sa pre ľudí tohto sveta správajú bláznivo, je to kvôli tomu, že sú riadení Duchom z iného Kráľovstva.

Neistý zvuk, 60-1218

96. Knieža Pokoja

Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný, a kniežatstvo bude na jeho pleci, a nazovú jeho meno: Predivný, Radca, Silný Boh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja. (Izaiáš 9:6)

Boh zaslúbil, že svet zničí vodou, a On to potvrdil skrze Noeho.

Zaslúbil, že pošle vysloboditeľa a vyvedie Izraela von z Egypta, kde pohostínili 400 rokov. On to aj urobil!

A On prisahal, že vzbudí Dávida, a ako Dávid bude synom; Kristus bude jeho synom – skrze Dávida príde Kristus. Ako to On prisahal, že to urobí; On to presne tak urobil.

On zaslúbil, že pošle Jána Krstiteľa pred príchodom Ježiša Krista. On to tak urobil. On zaslúbil, že pošle Mesiáša, a presne tak to urobil.

On zaslúbil, že svet sa zviaže do mnohých organizačných skupín a že si urobia systém, moc, známu ako šelma, ktorá bude sedieť na siedmich vrchoch. Presne tak sa to stalo.

A ako ich bude cirkev prenasledovať – až na smrť! A presne to aj urobili.

A ako vyjdú von v reformácii – presne tak to urobili. Ako to bolo pre jednotlivé doby zaslúbené, tak sa to aj deje!

On aj pre túto dobu zaslúbil. A On je dnes tu, spôsobuje, že Slovo žije, ako to On urobil na začiatku. Istotne.

A keď sa naplní každé zaslúbenie – „smrť je pohltená vo víťazstvo“ – Ježiš príde. A keď to posledné bude potvrdené, tak príde na zem večný pokoj. Večný

Shalom! Večný Shalom, pokoj sa usadí na zemi.

Keď prišiel Ježiš, To Knieža pokoja – prečo nebol pokoj? Pretože všetko Slovo nebolo naplnené v Jeho dňoch. On to naplnia teraz. Ale keď sa každé Jeho zasľúbené slovo, ktoré bolo ako Božia myšlienka... Slovo je „vyjadrená myšlienka.“ Boh v Jeho rozmýšľaní si To myslel a vyjadril To prostredníctvom Svojich prorokov, a teraz To musí byť naplnené. On nám predpovedal tieto veci, aby sme nerobili chyby a netápali v temnosti, keď vidíme, ako sa to naplňuje.

On zasľúbil poslať Krista druhýkrát. A kedykoľvek to On urobí, keď Kristus prichádza druhýkrát, tam bude večný Shalom.

Pokoj, 64-0119

97. Knieža Života

A keď sa uzdravený, ten predtým chromý, držal Petra a Jána, sbehol sa k nim všetok ľud do dvorany, zvanej Šalamúnovej, celí predesení. A keď to videl Peter, odpovedal ľudu: Mužovia Izraeliti, čo sa tomu divíte? Alebo na nás prečo tak hľadíte, jako čo by sme to vlastnou mocou alebo zbožnosťou boli robili, aby chodil? Boh Abrahámov, Izákov a Jakobov, Boh našich otcov, oslávil svojho Syna Ježiša, ktorého ste vy pravda vydali a zapreli ste ho pred tvárou Piláta, kým on súdil, že sa má prepustiť. Ale vy ste zapreli toho Svätého a Spravedlivého a žiadali ste si, aby vám daroval muža vraha, a Knieža života ste zabil, ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych, čoho sme my svedkami. (Skutky apoštolov 3:11-15)

Ó, brat, počúvaj teraz toto: Jedného dňa sa to Slovo stalo telom. To je ono. To Slovo sa stalo telom vo forme človeka. Slovo Božie, ktoré prinieslo útechu, sa stalo Človekom medzi nami. Mohli sme sa našimi rukami dotýkať Slova Božieho. Mohli sme si potriať ruku so Slovom Božím. On bol Slovo. "Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo s Bohom a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami." To Slovo Božie sa stalo telom, Utešiteľom. On žil tu na zemi. Vidíme, že bol Slovom. Správal sa ako Boh. Vyzeral ako Boh. Kázal ako Boh. Uzdravoval ako Boh. On bol Boh, v každom spôsobe bol Boh! Rozprával ako Slovo. Vyzeral ako Slovo. Kázal ako Slovo. On bol Slovo! Amen.

Ó, čo za útecha by to bola sadnúť si vedľa Neho. Či by ste nemilovali urobiť to? Poviete, "Ó, samozrejme, že áno, brat Branham." Počkajte chvíľu. No, bežal by som ku Nemu, sadol si po Jeho boku, keď bol tu na zemi.

Nikdy nebolo človeka, ktorý by si kedy mohol stúpiť do Jeho kožených

topánok, ktorý by sa kedy mohol postaviť na zemi a povedať, "Ja som Vzkriesenie a Život," pri hrobe Lazára. "Ten, kto verí vo Mňa, hoci by bol mŕtvy, jednako bude žiť." Ó! Kto to bol? Čo to bolo? To bolo Slovo. On bol Slovo. Niet divu, že tam mohol stáť a zotierať si slzy z očí ako človek; a mohol prehovoriť ku človeku, ktorý bol štyri dni mŕtvy v hrobe, a povedať, "Lazár, vyjdi von!" Čo to bolo? To bolo Slovo. Amen. To bolo Slovo v akcii. On bol Slovo. To bolo Slovo, ktoré prišlo k prorokom. To bolo to, každý jeden z prorokov o Ňom predpovedal.

Ako povedal Štefan tomu Sanhedrinskému súdu, "Ktorí z vašich otcov neprenasledovali tých, ktorí Ho videli prichádzať, ktorí predtým videli Toho Spravodlivého, a ktorí hovorili, že On príde?" Ktorí z vašich otcov Ho neprenasledovali? Teraz ste vzali Knieža Života a zabili ste Ho." Ó! "Vzali ste Slovo Života, lebo On bol Slovo!"

Tam On je, Slovo bolo medzi nimi. Videli Ho prikráčať k hrobu mŕtveho. Videli Ho tam zastaviť ženu z Nain, keď tam bol ten pohrebný sprievod, a jej jediný syn, mŕtvolu, zabalzamovaný, smeroval do hrobu. Ale tá mŕtvola prišla do kontaktu so Slovom. Hoci bol mŕtvolou, jednako ožil!

"Hoci by ste boli mŕtvi, jednako budete žiť." Tá mŕtvola prišla do života, pretože prišla do kontaktu so Slovom. Ó, čo to vykoná, keď nastáva kontakt s tým Slovom! To je útecha.

Utešiteľ; 61-1001E

98. Kráľ kráľov

Prikazujem ti pred Bohom, ktorý oživuje všetko, a pred Kristom Ježišom, ktorý osvedčil dobré vyznanie pred Pontským Pilátom, aby si zachoval seba čo do toho prikázania nepoškrvneného a bezúhonného až do zjavenia sa nášho Pána Ježiša Krista, ktoré ukáže vo vlastných časoch ten blahoslavený a jediný Mocnár, Kráľ kralujúcich a Pán panujúcich, ktorý má sám jediný nesmrteľnosť a býva v neprístupnom svetle, ktoré nevidel nikto z ľudí ani nemôže vidieť, ktorému česť a večná sila. Amen. (1. Timoteovi 6:13-16)

Niekedy dávno zvykli dolu na juhu predávať otrokov a predávali ich podobne, ako predávajú autá. A tí kupci prechádzali okolo a kupovali týchto ľudí a predávali ich z jedného miesta na druhé. A jedného dňa okolo prechádzal kupec otrokov. A títo otroci boli veľmi zdeprimovaní, pretože boli preč zo svojho domova. Museli ich bičovať bičmi, aby ich donútili pracovať. Nikdy viac sa nemali vrátiť naspäť, aby ešte niekedy videli svojich milovaných; boli otrokmi. A boli tak sklúčení.

Ale jedného dňa, keď istý kupec prechádzal okolo veľkej plantáže, všimol si jedného mladého muža. Ó, nemuseli ste ho bičovať. Mal vypnutú hrud; zdvihnutú bradu. Kráľal tadiaľ naokolo s úsmevom na tvári. Urobil každý kúsok práce, ktorý zazrel, že má byť urobený. Ten kupec povedal tomu majiteľovi otrokov, "Chcem kúpiť tamtoho otroka." Ale ten kupec povedal...

"Ten nie je na predaj."

"No, čo ho robí tak veľmi odlišného od tých ostatných; možno je šéfom tých ostatných?" Ten majiteľ otrokov povedal, "Nie, on je iba otrok."

Povedal, "Možno ho krmíš lepšie ako tých ostatných, a to je to, čo spôsobuje, že sa takto správa."

Povedal, "Nie, on jedáva v kuchyni so zvyškom z nich."

Povedal, "Dobre, čo ho robí tak veľmi odlišným od tých ostatných?"

A ten majiteľ povedal, "Sám som sa tomu dlhý čas čudoval, ale prišiel som na to. Zistil som, že tam ďaleko v domovine, jeho otec je tam kráľom kmeňa. A hoci je on cudzincom a je preč od svojho otca, je preč od svojho kmeňa a milovaných, on sa správa ako kráľov syn. On vie, že je cudzincom, ale on je synom kráľa." Haleluja.

Akým druhom ľudí by sme mali byť? Ako by sme sa mali správať? Sme synmi a dcérami Kráľa, nie nejakého kráľa, ale toho Kráľa: Ježiša Krista, Syna živého Boha, ktorý je Kráľom kráľov.

99. Kráľ Spravodlivosti

Lebo ten istý Melchisedech, kráľ Sálema, kňaz najvyššieho Boha, ktorý vyšiel ústrety Abrahámovi, ktorý sa navracoval od porážky kráľov a požehnal ho, ktorému aj desiatok udelil Abrahám zo všetkého, ktorý sa volá, keď sa preloží jeho meno, najprv kráľ spravodlivosti a potom i kráľ Sálema, čo je v preklade: kráľ Pokoja, bez otca, bez matere, bez rodoslovia nemajúc ani počiatku dní ani konca života, ale súc pripodobnený Synovi Božiemu zostáva kňazom navždy. (Hebrejom 7:1-3)

Kto bol tento Kráľ Sálemu? Veľký Kráľ Jeruzalemu, nie pozemského, toho nebeského. Ten pozemský Jeruzalem bol typom toho nebeského; a tu prichádza Kráľ Sálema, ktorý je najprv Kráľ spravodlivosti, Kráľ pokoja. Nemal žiadneho otca, nemal žiadnu matku. Nemal počiatok života alebo koniec dní. Ó. Bez rodoslovia, nikto iný než Kristus Sám. To je Ten, ktorého Cirkev stretáva, keď odchádzajú hore do povetria.

A keď Ho stretol Abrahám, dal Mu desiatky zo všetkého, čo vlastnil. Viete, čo urobili? Prvé, čo spravili, bolo, že si sadli (Cítim sa naozaj dojatý.), sadli si a lámali chlieb a pili víno a prijímali komúniu po tom, ako sa zakončil boj.

A Biblia nám hovorí, Ježiš Kristus povedal, že, "Nebudeme viac jesť ovocia vína, až dokiaľ ho s vami nebudem znova jesť v Kráľovstve Môjho Otca." Keď zostane dobojovaný posledný boj a bude obdržané víťazstvo a zblúdení budú prinavrátení späť do Božieho Kráľovstva, posadíme sa v Kráľovstve Božom a s naším Melchisedechom, ktorý nemá počiatku dní alebo konca... (Ó, On je náš Kráľ, Ten večný.), budeme s Ním znova jesť komúniu. Ó, čo za nádherný obraz, jednoducho úžasný, obraz, ktorý dáva Starý Zákon veriacim Nového Zákona.

Zákon majúci tieň vecí, ktoré mali prísť, a nie... Počúvajte. Zákon majúci tieň dobrých vecí, ktoré mali prísť, a nie samotný obraz tých vecí. To bol tieň toho obrazu.

Dávid vládol nad svetom v zlatom veku Izraela. Čím on bol? Tieňom, Dávid, ktorý sedel na tróne, celý svet pri jeho nohách. Čoho to bol tieň? To bol tieň niečoho, čo putuje... Syn Dávidov, ktorý je Synom Božím, ktorý je Melchisedech, ktorý nemá žiadneho počiatku dní a konca rokov. Tieň toho, že On bude v priebehu Milénia sedieť na tróne Dávidovom a vládnuť nad všetkými národmi; tieň dobrých vecí.

Dokonalosť, 56-0610

100. Kráľ svätých

A videl som iný div na nebi, veľký a prepodivný: sedem anjelov, majúcich sedem posledných rán, pretože nimi sa dokoná hnev Boží. A videl som čosi jako sklené more, smiešané s ohňom, a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali harfy Božie a spievali pieseň Mojžiša, sluhu Božieho, a pieseň Baránkovu a hovorili: Veľké a prepodivné sú tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože, spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, ó, Kráľu svätých! (Zjavenie 15:1-3)

My sme Kresťania. Naše Kráľovstvo je zhora. A ak naše životy pochádzajú odtiaľ zhora, potom sa tak správame. Pretože sme prišli... Náš Život je zo svätého miesta. Vyzerá odlišne. Obleka sa odlišne. Ženy, ktoré sú odtiaľ zhora, majú dlhé vlasy. A nenosia na tvári manikúru. Nenosia šortky. Nosia sukne a dlhé šaty a oblečenie. A majú dlhé vlasy a ostatné veci. A tak, tá prirodzenosť odtiaľ zhora sa odráža naspäť na nás.

Muži nefajčia, nežuvajú tabak, neklamú, nekradnú. Oni pochádzajú, ich duchy pochádzajú zo svätého miesta, čo spôsobuje, že sa správajú sväto, rozpoznávajú sa navzájom ako bratia. Aha. To je to.

Sme z Kráľovstva a máme Kráľa. A On je Kráľ svätých. A slovo "svätý" pochádza zo slova "tí posvätení." Potom, keď je nejaká osoba posvätená, Kristus, Duch Svätý vchádza do srdca a stáva sa nad nimi Kráľom. Ó! To by malo zasiahnuť cieľ. Ó! Keď tá posvätená nádoba Božia... Kristus, Kráľ, Duch Svätý, vchádza dnu. A On... Kráľ má Svoje panstvo. Amen.

A nad celou tvou bytosťou vládne Kráľ svätých. Kráľovstvo! Každé kráľovstvo na zemi bude otrásené, zdrtené skrze atómovú moc. Ale Biblia hovorí, "Prijímame Kráľovstvo, ktoré nemôže byť pohnuté." Amen. Tam On je, Kráľ Svätých.

Zjavenie Ježiša Krista, 60-1204M

101. Kristus, Syn živého Boha

Vtedy mnohí z jeho učeníkov počujúc to povedali: To je tvrdá reč; kto ju môže počúvať?! Ale Ježiš vediac sám v sebe, že jeho učeníci repcú preto, povedal im: To vás pohoršuje? A čo, keby ste videli Syna človeka vystupovať hore, kde bol prv? Duch je, ktorý oživuje; telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch a sú život. Ale sú niektorí z vás, ktorí neveria. Lebo Ježiš vedel hneď od počiatku, ktorí sú to tí, ktorí neveria, a kto je ten, ktorý ho zradí. A vrazil: Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, keby mu to nebolo dané od môjho Otca. Od tej chvíle odišli mnohí z jeho učeníkov nazad a nechodili viacej s ním. Vtedy povedal Ježiš tým dvanástim: Či azda i vy chcete odísť? A Šimon Peter mu odpovedal: Pane, ku komu pojdeme? Slová večného života máš; a my sme uverili a poznali, že si ty Kristus, ten Syn živého Boha. Ježiš im odpovedal: Či som si ja nevyvolil vás dvanástich? A jeden z vás je diabol. A to povedal o Judášovi Šimona Iškariotského, lebo ten ho mal zradiť, ktorý bol jedným z tých dvanástich. (Ján 6:60-71)

Potom, keď On videl tie veľké zhromaždenia, povedal, „Ak nebudete jest telo Syna človeka a piť Jeho Krv, nemáte v sebe Života.“ On to nikdy nevysvetlil. Ja som zvedavý, ak by to dnes povedal v Beaumont, nezáležalo na tom, aký bol populárny, čo si myslíte, že čo by povedali doktori a fajní vzdelaní ľudia a vedci? „Ten muž je vampír. Nuž, On chce, aby sme pili Jeho Krv? Nuž, čo je to zač... Ty si sa zbláznil.“ Ježiš to nikdy nevysvetlil. On chcel zo Seba striasť tých parazitov. To je ono. Potom sa oni všetci zodvihli a odišli. On sa potom pozrel dookola na tých apoštolov, ktorí neboli určení do Života, ale On ich vybral. Oni neboli určení. On povedal, „Čo poviete, keď uvidíte Syna človeka vystupovať hore do Neba, tam, odkiaľ On prišiel?“ Zaskočilo im z toho v krku.

Tí kazatelia riekli, „Vystupovať do Neba? Veď tento človek sa narodil tu v Galilei. On sa narodil v Nazarete. Poznáme Jeho matku, Jeho bratov, videli sme tú kolísku, v ktorej Ho kolísali. Videli sme Jeho detské oblečenie. Rozprávame sa s Jeho matkou. A tento človek tu hovorí, že pôjde naspäť tam, odkiaľ prišiel? On prišiel z Nazaretu. Čo On hovorí, do Neba?“

On to nikdy nevysvetlil. Ešte príliš mnoho parazitov. „Oni vstali a viacej s Ním nechodili.“ To je to, čo hovorí Biblia. Potom sa On otočil a riekol, „Vy všetci chcete odísť tiež?“ tým dvanástim. Pamätajte, nedokázali to vysvetliť, ale oni to poznali. Oni poznali, kto On bol, a tak oni Mu povedali. On ich ovplyvnil Svojimi od-Boha-potvrdenými znameniami. Hľadte. On povedal tým dvanástim, „Vy chcete tiež odísť?“ Peter povedal, „Pane, ku komu by sme išli? My sme si istí...“ Nuž to, pozrite, študujte to. Čo to je? „My vieme, čo Slovo na dnes hovorí. My vieme, čo sa očakáva od Mesiáša, že bude robiť, keby dnes prišiel. Videli sme tie veci vyplnené od Boha.“

102. Ľalia z údolí

Ja som ružou Sáróna, ľaliou údolí. (Pieseň Šalamúnova 2:1)

Dávid povedal, "Aké sladké to je pre našich bratov, aby prebývali spolu v jednote. Je to pripodobnené drahocennému oleju pomazania, ktorý vylievali na Áronovu hlavu a stekal dolu ku lemom jeho rúcha."

Tento olej pomazania symbolizuje Ducha Svätého.

Áron bol najvyšší kňaz - predobraz Krista. A všimnite si, ten olej pomazania v sebe mal vôňu zo Sárónskej ruže a ľalie z údolia. Sárónská ruža, ten nádherný veľký červený kvet, ktorý sa týči vo svojej krásy, ktorý reprezentuje Krista. Tá vôňa z tohto kvetu nemôže byť získaná, až kým ten kvet nie je rozdrvený, rozpučený, a nie je odtiaľ vytlačená tá vôňa, aby bola príjemnou vôňou Pánovi.

A ten veľkolepý nádherný život, ktorý žil náš Pán, bol nástrojom v Božej ruke. Ale nikdy to nemohlo byť vôňou, až kým On nebol rozdrtený, rozpučený a oplúťý a nebol z Neho vytlačený ten samotný život na Golgote. To pre nás zaobstaralo Pomazanie.

On bol Ľaliou z údolia. Čo získavate z ľalií? Ópium. Čo robí ópium? Ono utišuje bolesť. Spôsobí to, že zaspíte v krajine snov. Čo robí Duch Svätý? Ópium Ducha Svätého utišuje každú bolesť, odoberá preč každú slzu, zahojí každú bolesť srdca. Ľalia z údolia.

Čím je potom pomazaný ten najvyšší kňaz? Obojím, aj pre spasenie, aj pre uzdravenie.

Zasvätenie budovy Pánovi, 59-0708M

103. Lekár

A idúc pomimo videl Léviho, syna Alfeovho, sedieť na cle a povedal mu: Pod' za mnou! A on vstal a išiel za ním. A stalo sa, keď sedel Ježiš v jeho dome za stolom, že aj mnohí publikáni a hriešnici stolovali s Ježišom i s jeho učeníkmi, lebo ich bolo mnoho, a išli za ním. A zákonníci a farizeovia vidiac ho jest' s publikánmi a hriešnikmi hovorili jeho učeníkom: Čo je to, že s publikánmi a hriešnikmi jie a pije? A keď to počul Ježiš, povedal im: Zdraví nepotrebujú lekára, ale nemocní. Neprišiel som pvolať spravodlivých, ale hriešnych ku pokániu. (Marek 2:14-17)

Tu pred pár dňami v našej cirkvi, išiel som kázať v nedeľu (minulú nedeľu, teraz je to pred týždňom, týždeň pred touto nedeľou). Priviedli tam jedno malé

dievča na nosidlách. A oni mi v noci po ceste zavolali a povedali, „To dievča nemôže žiť.“ S tou rakovinou to bolo tak zlé. Asi sedemnásťročné dievča... „Nevie sa tam ani dostať. Zomrie pred tým, ako sa tam dostane.“ Bol to žalostný prípad. Také veľmi milé dieťa, sedemnásťročné.

Aby som niečo svojej cirkvi dokázal, vôbec som sa toho dieťaťa ani nedotkol. Nikdy som sa toho dieťaťa ani nedotkol. Vstúpil som dnu, ona ležala na nosidlách... Samozrejme, tam boli aj iní chorí ľudia, ale mňa zaujímalo toto dieťa, aby som zachytil jej ducha, keď som k nej hovoril. A vyzeralo to, že ona je veľmi milé dievča. Nevidel som žiaden dôvod, prečo by to dieťa malo naplniť predčasný hrob. A tak to musel byť diabol, ktorý sa jej snažil vziať život. A tak som sa toho dieťaťa vôbec ani nedotkol, išiel som rovno za kazateľňu so Slovom a zostával som rovno so Slovom. A to Slovo ju ihneď uzdravilo, až ona vstala a odišla a je teraz v poriadku, žije tak ako ktokoľvek iný, nevedia nájsť po tom nikde ani stopu. Vôbec som sa jej ani nedotkol.

Vidíte, Slovo vyšlo a ona uverila tomu Slovu a Slovo je Boží život a Božia moc. A Slovo je to, čo to robí. Slovo uzdravuje chorých.

Potom poviete, „No, Ježiš uzdravoval chorých.“

On je Slovom. On je Slovom. Keď prijímaš Slovo, prijímaš Ježiša, lebo On je Slovo. „Slovo bolo učené telom a prebývalo medzi nami.“ Veríme tomu, že? Každý kúsok. Veríme, že Kristus je Božie Slovo, ktoré je prejavené, a veríme, že Jeho Nevesta musí byť tým istým. Veríme, že ona musí veriť každý kúsok zo Slova a mať to Slovo v sebe, pretože ona je časťou toho tela. Ona je telom a On je hlavou.

A keď On zomrel a vstal z mŕtvych a bol vzkriesený a posadil sa na výsostiach majestátu Božieho na Jeho tróne, po pravici majestátu, potom... a my sme Jeho vyslancami. A my sa považujeme za mŕtvych a pochovaných v krste a vzkriesení s Ním a teraz posadení spolu s Ním v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi. To by malo spôsobiť, že budeme všetci vykrikovať, že? Pomyslíte na to. My sme, nie, že budeme, my sme teraz. Teraz sme synovia Boží. Teraz sme dcéry Božie. Nie, že budeme posadení. Teraz sme posadení.

Semeno znamenia času konca, 62-0319

104. Lev z pokolenia Júdovho

A videl som na pravici sediaceho na tróne knihu, popísanú zvnútra i zozadu, zapečatenú siedmimi pečatami. A videl som silného anjela, ktorý hlásal veľkým hlasom: Kto je hoden otvoriť knihu a zrušiť jej pečate? A nikto nemohol na nebi ani na zemi ani pod zemou otvoriť knihu ani nazrieť do nej. A ja som veľmi plakal, že sa nikto nenašiel hoden otvoriť a prečítať knihu ani nazrieť do nej. A jeden zo starcov mi povedal: Neplač! Hľa, zvíťazil lev z pokolenia Júdovho, koreň Dávidov, aby otvoril knihu a zrušil jej sedem pečatí. A videl som a hľa, prostred trónu a tých štyroch živých bytostí a prostred starcov stál Baránok, ako zabitý, ktorý mal sedem rohov a sedem očí, ktoré sú siedmi duchovia Boží, poslaní na celú zem. A prišiel a vzal knihu z pravice toho, ktorý to sedel na tróne. (Zjavenie 5:1-7)

Ale Ján plakal. Tu je to, čo si ja myslím, prečo plakal. Pretože, ak nikto nebol hodný a nemohol otvoriť túto Knihu Vykúpenia, celé stvorenstvo je stratené. Tu je tá Kniha, tu je tá právna listina, a Ona bude ponúknutá Príbuznému Vykupiteľovi, ktorý môže splniť kvalifikácie. To je vlastný Boží zákon, a On nemôže znesvätiť Svoj zákon, alebo lepšie povedané, nemôže neuposlúchnuť Svoj zákon. Vidíte, Boh požadoval príbuzného Vykupiteľa, ktorý bol hodný, ktorý to bol schopný urobiť, ktorý mal ten majetok, aby to urobil. A ten Anjel povedal, "Nech teraz predstúpi ten príbuzný Vykupiteľ."

A Ján sa pozrel. Pozeral sa po celej zemi. Pozrel sa pod zem. A nebolo nikoho. Stvorenie a všetko bolo stratené. Samozrejme, Ján plakal - všetko bolo stratené. Avšak jeho plač trval len chvíľu. Potom tam stál jeden z tých starších a povedal, "Neplač, Ján." Ó! Jeho plač trval len chvíľu. Ján si myslel, "Ó, kde je ten Muž? Tam stoja proroci; oni sa narodili tak ako ja. Tam stoja tí mudrci. Tam stoja... Ó, či tu nikto nie je?"

"Ja chcem Muža, ktorý to môže urobiť. Chcem Muža, ktorý môže vykúpiť." A on nebol nájdený, a tak Ján prepukol v plač. Ó, všetko bolo stratené; a on horko plakal. A bol smutný, pretože všetko, celé stvorenie, všetko by bolo stratené, ak by nemohli niekoho nájsť. Sláva Bohu! Keby nemohli nájsť niekoho, kto by splnil tú požiadavku, každý človek a celý svet a stvorenie by bolo stratené. Všetko upadlo - práva vykúpenia, práva na Večný Život, na Svetlo. Všetky tieto práva boli utratené a nebolo nikoho, kto by mohol zaplatiť cenu. A Ján začal plakať, pretože nikto nebol hodný a nikto sa ani len nemohol pozrieť na tú knihu. Ó, na to bolo treba ľudskú bytosť. Ján plakal, pretože nikto to nemohol urobiť a všetko bolo stratené.

A tam prišiel hlas od jedného zo starších stojacich v strede štyroch Bytostí a celého toho veľkého zástupu Neba, povedal, "Neplač Ján." (Ó! Milosť Božia!) "Nebuď zlámaného srdca, Ján. Neplač. Pretože Lev z pokolenia Júdovho, Koreň a Ratolesť z Dávida, On zvíťazil." Zvíťaziť znamená "zápasiť a premôcť."

Ó! V Getsemanskej záhrade, keď Krv kvapkala z Jeho tváre, On premáhal. Vidíte? Ó! Vidíte? Lev a Koreň Dávidov zvíťazil, premohol.

Ako Jákob, ktorý bol šplhúň. A keď sa dostal do kontaktu s tým Anjelom, on sa uchopil. A ten Anjel sa snažil vyšmyknúť. On povedal, "Ja ťa nenechám odísť." On ho držal, až kým nedostal to, čo chcel. A jeho meno bolo premenené zo šplhúňa, čo znamená "podvodník" - na čo? Na "knieža Božie" - Izrael. On zvíťazil.

A tento Lev z pokolenia Júdovho zvíťazil. On povedal, "Neplač, Ján. Pretože Lev z pokolenia Júdovho, Koreň Dávidov, zvíťazil. On už premohol. On to už vykonal. Je po tom, Ján." Ó! Ó! On vyprodukoval bieliz, ktoré odosiela hriech naspäť do umastených rúk toho, ktorý so svojou múdrosťou pošpinil človeka. Áno.

Medzera medzi siedmimi cirkevnými vekmi a siedmimi Pečatiami, 63-0317E

105. Majiteľ' nebies i zeme

A Melchisedech, kráľ Sálema, vyniesol chlieb a víno a to bol kňaz silného Boha najvyššieho. A požehnal ho a riekol: Požehnaný Abram silnému Bohu najvyššiemu, majiteľovi nebies a zeme! A požehnaný silný Boh najvyšší, ktorý vydal tvojich protivníkov do tvojej ruky! A Abram mu dal desiatok zo všetkého. (Genezis 14:18-20)

Rozmýšľali ste niekedy nad tým, prečo ste tu? Kvôli čomu chodíte do školy, deti? Kvôli čomu pracuješ, otec? Čo robí to, že ráno vstaneš, matka, zavedieš deti do školy, umyješ im tvár a ustelieš posteľ a navaríš a robíš všetko toto. Prídeš večer domov celý zničený a ďalší deň to isté. Prečo to robíš? Prečo sa namáhaš a otročíš a to všetko, otec? Prídeš v noci domov, unavený, a jedno z detí ochorie a ty ideš na zem a plačeš a modlíš sa a bojuješ a oni sa majú lepšie; a potom späť a ty to robíš znova. A každú nedeľu im umyješ tvár a vezmeš ich dolu do zboru. No dobre, o čom to všetko je? Na čo tu ste? Je to všetko, na čo sme tu? Ó, to by bolo mizerné a vedieť, že raz musíš jednako odísť. Vidíte? O čom to všetko je? Ó! Brat, to je čas skúšok, to je čas príležitosti! To je príležitosť prijať Toto. Povedzte mi, čo by mohlo zabrať miesto Toho. Povedzte mi, čo je lepšie ako Toto. Vytvorte na zemi čokoľvek, buďte kráľom zeme, vládnete vesmíru, buďte Chruščov alebo Kennedy, alebo čokoľvek, čím si želáte byť; zomriete ako každý iný. Pravda! Vy neviete, kedy to príde, v ktorejkoľvek minúte. Ale tu, keď udrie smrť, vy máte večný Život a nemôžete zomrieť, je to zaručené Bohom všetkého stvorenstva, ktorý je Majiteľom Nebies a zeme, "Ja ho znova vzkriesim v posledný deň."

Vlastniť všetky veci, 62-0506

106. Manžel

Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi. Ale sa bojím, aby snád' tak, ako čo had zvidel Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi. (2. Korintanom 11:2-3)

Všetci sa zhodneme na tom, že sme pri konci sveta. Ale keď On začína prichádzať dolu do Cirkvi, a tie veci, ktoré ide urobiť pre Cirkev, Telo, Nevestu v posledných dňoch, potom ohrňame nos a odchádzame preč. Vidíte, jednoducho to tak musí byť. Svet nad Tým ohrňa nos. Snažia sa To ignorovať.

Pozrite sa na tieto televízne programy, kde veľmi mnoho letničných ľudí zostáva v stredu večer doma, aby sledovali "Milujeme Lucy" - nejaké nemorálne vystupovanie ženy, ktorá bola štyri alebo päťkrát vydatá, alebo nejakého muža; a milujete to viac než svojho Krista. Niet divu, že nemôžeme mať prebudenie, niet divu, že máme takú vec, keď láska sveta je väčšia než láska Božia, ktorá je vo vašom srdci.

Ó, môžeme vykročiť a urobiť rozhodnutie, zapísať svoje meno do knihy a vyjsť von a žiť so svetom. To je to, čo chce svet. To je to, čo chce cirkev. Chce si udržovať svoje vyznanie a veriť, že to je Kresťan, a žiť, akokoľvek chce. Nemajte obavy, budete to môcť robiť v ekumenickom koncile. Doviaľia vám robiť, čokoľvek budete chcieť.

Ale pamätajte, Nevesta bude vyvolaná von, oddelená a odlišná, naplnená, zrodená z Ducha Božieho, umytá v Krvi Baránka. Ona sa bude zdržať od všetkého, čo je nečisté, a bude pri svojom Manželovi. Ona je cudná panna, čistá skrze Slovo. Slovo a ona sú to isté. Ako sa muž a jeho manželka stávajú jedno v zväzku, tak to robí skutočnú, opravdivú Cirkev Božia. Keď sa dostáva do Krista, Biblia je potvrdená s "amen," každé zaslúbenie. To, čo hovorí denominácia, nerobí žiaden rozdiel. Tá duša, ktorá je vo veriacom, to potvrdzuje, pretože to je Slovo v ňom, ktoré to vyhlasuje.

Biblické znamenia času, 64-0410

107. Melchisedech

Lebo ten istý Melchisedech, kráľ Sálema, kňaz najvyššieho Boha, ktorý vyšiel v ústrety Abrahámovi, ktorý sa navracoval od porážky kráľov a požehnal ho, ktorému aj desiatok udelil Abrahám zo všetkého, ktorý sa volá, keď sa preloží jeho meno, najprv kráľ spravodlivosti a potom i kráľ Sálema, čo je v preklade: kráľ Pokoja, bez otca, bez matere, bez rodoslovia nemajúc ani počiatku dní ani konca života, ale súc pripodobnený Synovi Božiemu zostáva kňazom navždy. (Hebrejom 7:1-3)

Keď bol Ježiš zameraný v Starom Zákone v teofánii, v osobe Melchisedecha, to nebolo kňazstvo, ale Osoba, Muž... Vidíte? Lebo tento Muž sa ešte nebol narodil, ale On bol v teofánii, tak On nemal otca, ani matku. To bol Sám Boh. On sa zameraný vo forme Muža, ktorý sa nazýval Kráľ Sálemu, čo znamená Kráľ Pokoja a Kráľ Spravodlivosti. Vidíte? On bol Melchisedech. On nemal ani otca, ani matku, začiatok dní, ani koniec života. Vidíte? To bol Ježiš v teofánii, vo forme človeka. Mohli ste to pochopiť? Dobré.

Potom sa On skutočne stal ľudským telom a prebýval medzi nami v osobe Samého Ježiša Krista, ktorý sa narodil z panny Márie. On prišiel v tejto forme, aby mohol zomrieť a odišiel naspäť do neba.

A teraz, v týchto posledných dňoch On zaslúbil, že sa znovu v plnosti zameraný vo Svojom tele v Duchu. Rozumiete? "Lebo tak, ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude pri príchode Syna človeka." No, pozrite sa na Sodomu, v akom to bolo rozpoložení, čo sa stalo, a Ježiš Kristus je dnes zameraný v telesnej forme Svojej Cirkvi (Vidíte?), robí tie isté veci, tie isté skutky, tie isté veci, ktoré robil po celý čas, nikdy sa nemení, Ten večný. Vidíte? A dnes na zemi sa On zameraný v ľudských telách, v našich ľudských telách, ktoré On povolal, a urobil presne to isté, čo robil za dávna a v čase Svojho tela na zemi. A dnes robí tie isté veci, pretože "Boh za dávna hovorieval ku otcom cez prorokov, v týchto posledných dňoch cez Svojho Syna, Ježiša Krista." Vidíte? V týchto posledných dňoch zostal zjavený Syn, Boh zameraný v ľudskom tele, to je rozpoloženie ako tesne pred zničením Sodomy, pred koncom pohanského sveta. Vidíte to?

Kristus je zjavený vo Svojom vlastnom Slove, 65-0822M

108. Mesiáš

Nasledujúceho dňa zase stál Ján i z jeho učeníkov dvaja a pozrúc na Ježiša, ktorý išiel pomimo, riekol: Hľa, Baránok Boží! A počuli ho to hovoriť tí dvaja učeníci a išli za Ježišom. A Ježiš obrátiac sa a vidiac ich, že idú za ním, povedal im: Čo hľadáte? A oni mu povedali: Rabbi (čo znamená preložené: Učiteľu), kde bývaš? A on im povedal: Poďte a vidzte! A tak prišli a videli, kde býva, a zostali u neho ten deň; a bolo asi desať hodín. A jeden z tých dvoch, ktorí to počuli od Jána a išli za Ježišom, bol Andrej, brat Šimona Petra. Ten najprv našiel svojho vlastného brata, Šimona, a povedal mu: Našli sme Mesiáša (čo je preložené: Kristus čiže Pomazaný). A priviedol ho k Ježišovi. A Ježiš pozrúc na neho povedal: Ty si Šimon, syn Jonášov; ty sa budeš volať Kéfaš (čo znamená v preklade: Peter čiže Skala). (Ján 1:35-43)

Len zo seba dostaňte preč všetku podlosť a poveru a všetku neveru. A zakaždým, keď vytlačíte preč trocha nevery, Boh ihneď vstupuje dovnútra a zaujme to. Vytlačte preč neveru...

On povedal Jozuemu, „Dávam ti každé miesto, kde stúpi tvoja noha.“ A dnes večer, keď vstupujeme do Kráľovstva, do Božieho Kráľovstva, vyháname všetkých neveriacich Filištínov a všetkých Amorejov a Amalechitov a všetko ďalšie, vyhadzujeme to takto von z nás, zaberáme vlastníctvo. Amen. To sa mi páči.

Povedia, „Dni zázrakov pominuli.“

„Vy, Amoreji, vypadnite zo mňa. Stúpil som tam; zaujal som to.“

„Nie je nič také ako vídanie videní.“

„Zmiznite odtiaľ, vy, Amalechiti. Zmocňujem sa toho.“

Tak vidíte. Tlačíte sa, rozkvitáte. Od toho maličkého gombíka to naplňuje vaše vlákna, rozširuje sa to, Boh pracuje cez vás, vo vás, okolo vás.

Niet divu, že Eliáš položil svoje telo na to mŕtve dieťa a ono prišlo do života. To bol Boh v tom mužovi. Boh zaujal to miesto. On bol pomazaný. Ježiš povedal, že bol. Každý prorok Boží v Starom zákone bol pomazaný Duchom Svätým. Oni boli. Potom boli menšími svetlami. On bol plnosťou Božstva súc Mesiášom. Oni teda boli mesiášmi, menšími mesiášmi, lebo boli pomazaní tým istým Duchom, ktorým bol pomazaný On, ibaže On To mal v plnosti.

A dnes každý človek, ktorý prijal skutočný krst Duchom Svätým, je pomazaný tým istým Duchom, ktorým bol Ježiš z Nazareta, ktorý chodil naokolo a robil dobre a uzdravoval nemocných. Ó. To spôsobuje, že sa cítim dobre, keď viem, že On dnes žije.

109. Muž bolesti a oboznámený s nemocou

Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo? Lebo vyrástol pred ním ako nežný prútok a jako koreň z vypráhljej zeme; nemal podoby ani krásy; videli sme ho, ale nebolo na ňom vidieť toho, pre čo by sme ho boli bývali žiadostiví. Opovrhnutý bol a opustený od ľudí, muž bolesti, a oboznámený s nemocou, a jako ten, pred ktorým skrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili, kým on vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený. A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na neho, a jeho sinavicou sme uzdravení. (Izaiáš 53:1-5)

Prednedávnom som cítil v Duchu, že niekto ma kritizoval. Mohlo to byť tam v krajine na páskach. Bolo to ohľadom toho, že vždy sa priveľmi odvolávam a idem dozadu a beriem biblické charaktery pri tom, o čom rozprávam. No, robím to za určitým účelom. Biblia povedala, že tieto veci sú zapísané, aby sme sa na ne mohli dívať. A to je ten jediný spôsob, bez vzdelania, je to ten jediný spôsob, ako to môžem robiť, je to ísť naspäť a hovoriť, "Vidíte tento postoj, čo sa kvôli tomu stalo, čo sa stalo pri tomto." Rozumiete? A potom tam len umiestnite samého seba.

Ako keď som nedávno kázal o jednom malom chlapcovi, ktorý bol vonku na lodi, viete, a bol tam starý kapitán, ktorý zomieral. Bol chorý. A pýtal sa, či na palube nie je nejaká Biblia. A zohnali toho malého chlapca, ktorý mal Bibliu, a on prišiel a prečítal z Izaiáša 53:5. "On bol ranený za naše prestúpenia, zdrtený pre našu nepravosť." A on povedal, "Dovoľte, kapitán, dovoľte mi, aby som vám povedal, ako mi to zvykla čítať moja matka." Povedal, "Takto to napísala ona. 'On bol ranený pre nepravosť Willieho Pruitta. A bol potrestaný za Willeho Pruitta. A všetko, čo urobil, bolo pre Willieho Pruitta.'" To bolo jeho meno.

Ten starý kapitán povedal, "To sa mi páči. Mohol by si v tom prečítať moje meno?" Povedal, "Skúsím to." A povedal, "On bol ranený pre prestúpenia Johna Quartzza. Bol zdrtený za nepravosť Johna Quartzza. A John Quartz bol uzdravený Jeho ranami." On povedal, "Vidím to." A Pán ho uzdravil. Vidíte?

Čítajte v Tom svoje meno. On bol ranený pre prestúpenia Williama Branhama. Bol zdrtený za nepravosť Williama Branhama. On to urobil pre mňa a On to urobil pre teba. Čítaj v Tom svoje meno. No, to je spôsob, ako rád prinášam mojim ľuďom Písma: ide o to, čo On urobil pre niekoho iného, kto Ho poslúchal. To, čo urobil pre niekoho iného, kto bol verný tej veci, a čo urobil niekomu ďalšiemu, kto bol v tej veci neverný, potom v tom čítajte svoje meno. Ak by si tam bol, aký postoj by si zaujal? A pamätajte, dnes máte privilégium zaujať ten istý druh postoja.

110. Nad jasnosť slnca jasnejšie Svetlo z neba

Nuž ja som myslel v sebe, že musím urobiť menu Ježiša Nazarejského mnoho na priekor, čo som aj urobil v Jeruzaleme a mnoho zo svätých som ja pozatváral do žalárov dostanúc splnomocnenie od najvyšších kňazov, a keď ich zabíjali, dával som proti nim hlas a po všetkých synagógach som ich často trestal a nútil som rúhať sa a náramne zúriac proti nim prenasledoval som až i do vonkajších miest cudzích. V takej veci som tiež išiel aj do Damašku so splnomocnenstvom a s dovolením od najvyšších kňazov. A tu na poludnie, na ceste som videl, ó, kráľu, z neba nad jasnosť slnca jasnejšie svetlo, ktoré razom obklúčilo mňa i tých, ktorí išli so mnou. A keď sme všetci padli na zem, počul som hlas, ktorý mi vravel hebrejským nárečím: Saule, Saule, prečo ma prenasleduješ? Tvrdo ti bude proti ostňu sa vzpečovať. A ja som povedal: Kto si, Pane? A Pán povedal: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale vstaň a postav sa na svoje nohy, lebo na to som sa ti ukázal, aby som si ťa zvolil za služobníka a za svedka i toho, čo si videl, i toho, pre čo sa ti ešte ukážem vytrhujúc ťa z rúk izraelského ľudu a z moci pohanov, ku ktorým ťa ja teraz posielam, aby si otvoril ich oči, aby sa obrátili od tmy k svetlu a od moci satana k Bohu, aby dostali odpustenie hriechov a podiel medzi posvätenými vierou, vierou vo mňa. (Skutky apoštolov 26:9-18)

No, ešte raz si to všimnite, keď bol Pavol na ceste dole do Damašku, aby pozatváral tých ľudí, zablysko sa pred ním veľiké Svetlo, ktoré bolo tak jasné, že mu dokonca odobralo zrak. A tí muži, ktorí tam stáli vôkol neho, vojaci, a tak ďalej, oni nedokázali vidieť žiadne Svetlo. Nevedeli nič o tom Svetle, ale pre Pavla To bolo tak reálne, že mu To až odobralo zrak; a tí ostatní smrteľní muži, ktorí stáli rovno tam, dívali sa a napínali oči a nemohli nič uvidieť. Vidíte?

A tak preto tu na pódiu alebo kdekoľvek inde to môže byť, Ježiš Kristus... Kto bol tým Svetlom? Ježiš Kristus. "Kto je To, koho prenasledujem, Pane?"

Povedal, "Mňa, Ježiša: a ťažko ti bude bojovať proti ostňom." Vidíte? To bol Ježiš vo forme Svetla, ktoré bolo pre Pavla tak reálnym, že mu To odobralo zrak. Ale tí ľudia, ktorí stáli navôkol, To nedokázali vidieť.

A mnohokrát, večer za večerom, úprimne povedané, práve teraz, pred ani nie dvoma sekundami som sa díval na To isté. Je to tak. A nie je To ani dve stopy od miesta, kde práve teraz stojím, to isté. Ale vidíte, to je iná dimenzia. Rozumiete? To je... je to dané pre niektorých, a potom, a Boh vo Svojej láske a milosti, nie kvôli mne, biednemu nehodnému stvoreniu (Nie veru.), ale kvôli Cirkvi a ľuďom, pretože v deň súdu budete bez výhovorky.

Slepý Bartimeus, 55-0400

111. Nebeský Otec

Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridávať a druhým pohrdáť – nemôžete slúžiť Bohu i mamonu. Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? Pozrite na nebeské vtáctvo, že nesejú ani nežnú ani neshromažďujú do stodôl, a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete? A kto z vás starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden laket? A o odev prečože sa staráte? Povážte polné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty jako jedna z nich. Ak tedy polnú trávu, ktorá je dnes a zajtra môže byť hodená do pece, Boh tak odieva, či azda vás nie o veľa viacej? Ľudia malej viery! Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané. (Matúš 6:24-33)

A ak si tento zemský človek skrze videnie bude istý, že všetko bolo dokonale pretestované pred tým, ako to umiestni do toho mostu, kvôli svojmu charakteru a kvôli svojmu menu, o čo viac náš nebeský Otec pretestoval každé Slovo, ktoré kedy bolo povedané alebo zapísané v Biblii. On pretestoval každé Slovo, každého proroka. A každý syn, ktorý prichádza ku Bohu, musí byť pretestovaný. Materiál, ktorý ide do tejto veľkolepej hradskej, každá skala, každý materiál, pred tým, ako je to umiestnené do Tela Kristovho, musí to byť pretestované, naprávané. Každý syn, ktorý prichádza ku Bohu, musí byť najprv preskúšaný, bez výnimky, každý jeden z nich. Každý prorok, pred tým, ako mohol písať do tej Biblie, musel byť pretestovaný Duchom Svätým.

Práve ako on... ten staviteľ mostov, prepáčte mi, ale zabudol som, ako sa volá; vedel som to. Pred pár dňami som čítal článok o tom, ako mal všetko pretestované. Zaobstaral si najlepšie stroje, aké mohol nájsť. Zohnal najlepších robotníkov pracujúcich s betónom. Zaobstaral si to najlepšie, čo mohol nájsť, aby dal dokopy to najlepšie, čo mal.

Ó, moja duša by mohla zakričať, "Haleluja Bohu," keď pomyslím na to, že Boh do Svojej Cirkvi umiestňuje to najlepšie, čo mohol nájsť. Boh berie Svoje deti a testuje ich kyselinovým testom. Potom ich umiestňuje do Tela Kristovho, pretože boli preskúšaní. Oni veria. Prešli cez skúšky. Mali prežitia. Sú Jeho svedkami a vedia, o čom rozprávajú. Nie len nejaké intelektuálne poňatie, ale oni boli znovuzrodení vo vzácneho Ducha Božieho a boli otestovaní časom a preskúšaní, až sú ich duše namierené ako ostrý kameň smerom ku Golgote.

112. Nepoškrvený a bezvadný Baránok

A jestli Otcom nazývate toho, ktorý bez ohľadu na osobu súdi podľa toho, jaký je či skutok, choďte v bázni po čas svojho pútnictva vediač, že nie porušiteľnými vecmi, striebrom alebo zlatom, ste vykúpení z márneho svojho obcovania, podaného otcami, ale drahocennou krvou jako bezvadného a nepoškrveného baránka, Krista, predzvedeného pred založením sveta a zjaveného pri posledku časov pre vás, ktorí skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu, takže vaša viera je i nádejou na Boha. (1. Petra 1:17-21)

Ženy, podriaďujte sa vlastným mužom ako Pánovi; lebo muž je hlavou ženy, jako aj Kristus je hlavou cirkvi, a on je Spasiteľom tela. Ale jako sa cirkev podriaďuje Kristovi, tak aj ženy vlastným mužom vo všetkom. Vy, mužovia, milujte svoje ženy, jako aj Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu, aby ju posvätil očistiac ju kúpeľom vody, slovom, aby si ju postavil pred seba slávnou, cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná. (Efežanom 5:22-27)

Boh sa díva skrze Krv, On ťa už viac nevidí ako hriešnika, On ťa vidí vykúpeného. Amen. Si vykúpený, pretože On ťa vidí vždy skrze Krista. To je ten dôvod, prečo môžeme byť dokonalí. Nie dokonalí v zmysle „bezhriešni“, sme dokonalí v očiach Božích, keď sme v Kristovi. To je ten dôvod, prečo On povedal, „Buďte teda dokonalí, ako váš Otec v nebesiach je dokonalý.“

Pavol sa v 10. kapitole Židom snaží vysvetliť, že zákon bol tieňom tých dobrých vecí, ktoré majú prísť, nie ten obraz vecí by mohol urobiť prichodiaceho dokonalým, pretože Boh sa díval skrze krv zvierat. Ale teraz sa On díva skrze Krv Svojho Syna. Dokonalosť prichádza skrze Ježiša Krista.

No, ja nie som dokonalý vo vašich očiach. Vy nemusíte byť dokonalí v mojich očiach. Ale čo v Božích očiach? To je to, kde to leží. Ak si znovuzrodený do Tela Kristovho, potom sa na teba Boh díva ako na dokonalého, ako bol Kristus Sám. Amen.

Nič, čo by si ty mohol urobiť, to nie je vôbec cez žiadne skutky, ktoré ty môžeš urobiť. To je skrze milosť, cez ktorú ti Boh dal túto ponuku, a ak si ju prijal, v Božích očiach si dokonalý, vykúpený, umytý Krvou Baránka, bez vady, bez poškrvny, bez vrásky. Či to nie je nádherné?

Vody oddelenia, 55-0121

113. Nevítaný Kristus

A prosil ho ktorýsi z farizeov, žeby jedol s ním. A vošiel do domu farizea a položil sa za stôl. A hľa, bola v tom meste nejaká hriešna žena, ktorá, keď sa dozvedela, že stoluje v dome farizea, doniesla alabastrovú nádobu masti a stanúc si odzadu k jeho nohám a plačúc začala slzami kropiť jeho nohy a vlasmi svojej hlavy utierala a bozkávala jeho nohy a mazala masťou. A keď to videl farizeus, ktorý ho pozval, povedal sám v sebe: Keby tento bol prorok, vedel by, kto a jaká je to žena, ktorá sa ho dotýka, lebo je hriešnica. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Šimone, mám ti niečo povedať. A on riekol: Učiteľu, povedz! Istý veriteľ mal dvoch dlžníkov. Jeden bol dlžen päťsto denárov, druhý päťdesiat. A keď nemali jako zaplatiť, odpustil obidvom. Ktorý teda z nich, povedz, bude ho viacej milovať? A Šimon odpovedal a riekol: Nazdám sa, že ten, ktorému viacej odpustil. A on mu povedal: Dobre si rozsúdil. A obrátiac sa k žene povedal Šimonovi: Či vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, a vody na moje nohy si nedal; ale táto slzami skropila moje nohy a vlasmi svojej hlavy poutierala; bozkať nebozkal si ma; ale táto, odkedy som vošiel, neprestala bozkávať moje nohy; olejom si nepomazal mojej hlavy; ale táto masťou pomazala moje nohy. A preto ti hovorím, že sú jej odpustené tie mnohé hriechy, lebo mnoho milovala. Komu sa málo odpúšťa, málo miluje. A povedal jej: Odpustené sú tvoje hriechy. (Lukáš 7:36-48)

Láska, ja ju nedokážem vyprodukovať; nedokážem sa ku nej dopracovať; Boh ju musí darovať. O to práve dnes večer ide. Boh to musí dať. Potom láska vytvára obecenstvo. Toho dňa, kedy ich hriech odlúčil od Božskej lásky, Boh povedal Adamovi a Eve, aby nejedli určité ovocie, ale oni ho zjedli a hriech spôsobil rozdelenie. A hriech skrze rozdelenie spôsobil nenávisť, zlosť, spor a závisť. Je to pravda? Čo sa stalo? Oni sa odlúčili od Božskej lásky. A keď sa odlúčiš od Božskej lásky, potom už viac nedokážeš prehliadať chyby svojho brata. Musíš mu za ne vynadať. To je pravda. Nie si schopná viac prehliadať chyby svojej sestry. Pretože ste sa vzdialili od tej Božskej časti, tej časti lásky. Ale ak skutočne milujete Pána Ježiša, ak vám brat alebo sestra niečo vykonajú, poviete, „Ách, dobre, to je v poriadku, oni to nechceli urobiť.“ To je typ lásky, akú mal Kristus, „Otče, odpusť im, oni nevedia, čo činia.“ Čo ak by On zadržiaval proti mne moje hriechy? Akou hroznou osobou som bol, ale On ma tak veľmi miloval, že mi to odpustil. Keď som bol na nič, On mi odpustil. On ma miloval, čistá láska. A keď sa Adam oddelil od čistej lásky zachovávaní Božieho Slova v jeho srdci, keď to urobil, potom začal... Vošli dnu tieto ostatné veci: zloba, závisť, svár, nenávisť, atď. No, keď Boh uvidel, že Jeho deti zostali oddelené, On zostúpil dole kvôli obecenstvu, a nebol tam nikto, kto by Ho tam privítal. Pamätáte sa, ako som minulý večer kázal o žene, ktorá umývala Ježišove nohy? On bol nevítaný u farizejov. On je dnes večer nevítaný pri mnohých ľuďoch. On je nevítaný v mnohých cirkvách, mnohých mestách.

114. Nové Víno

A veď nikto neprišívá záplaty surového súkna na staré rúcho, lebo ináčé ten jeho nový výplnok odtrhne kus z toho starého, a povstane ešte väčšia diera. A tiež nikto nevlieva nového vína do starých koží, lebo ináčé nové víno roztrhne kožice, víno sa vyleje, a kožice sa zahubia; ale nové víno sa má lievať do nových koží. (Marek 2:21-22)

Často som sa divil tomu, prečo bolo učinené to vyhlásenie, prečo nemôžete naliať nové víno do starých fliaš? Prišiel som na to, že... Povedal som, "Pozrite sa. Keď máme sklenený džbán, fľašu, prečo by som nemohol do tých vecí naliať nové víno? Dávajú do toho staré víno." Ale zistil som, že tam v tých dávných dňoch, keď o tom Ježiš rozprával, tie fľaše sa nevyrábali zo skla. V tej dobe nemali sklárov. A ony sa vyrábali zo zvieracej kože. A tá zvieracia koža bola opálená a zošitá, alebo zviazaná, a nalievali do tej koženej fľaše víno, vodu, tekutiny. A potom tá fľaša tak zostarne, že tam dnu nejde žiadne víno, alebo čokoľvek iné; ona vyschla. Ten zvierací olej z tej kože vyprchal. A potom to stvrdlo a stuhlo.

A vidím, čo tým vtedy Ježiš myslel; ak dáte nové víno, nenakvasené víno do takejto fľaše, a to nové víno v sebe malo život a začalo pracovať a kvasiť, to by tú fľašu roztrhalo. A takto vezmete krst Duchom Svätých a vložíte ho do starej, vysušenej, formálnej kravskej kože; to praskne s takou istotou, ako že existuje svet. Jednoducho to nemôžete takto mať. Skúsíte vziať krst Duchom Svätým so starým prežitím nejakého dlhého vyťahaneho cirkevného prežitia, to praskne s takou istotou, ako že existuje svet. "Ale nové víno," povedal Ježiš, "sa dáva do nových fliaš." Nové fľaše majú v kožiach stále zvierací olej a je to flexibilné. Takáto musí byť Božia Cirkev pre prebudenie: flexibilná.

Viete, môžete dať nové víno, ktoré reprezentuje Slovo, dať nové víno do starej fľaše a budete čítať Slovo a ono hovorí, "Ježiš Kristus je Ten istý včera, dnes i naveky." Tá stará fľaša urobí, "Puf," praskne, "Ja tomu neverím."

Krst Duchom Svätým je dnes práve tak skutočný, ako vždy bol, "Puf; ja tomu neverím."

A čo urobíte? Zničíte oboje, fľašu aj víno. Hádzete perly pred svine. Vaše poslanstvo je na kusy a nikto ho neprijíma, a to sa len roztrhne so všetkým, čo tam je. Ale zožeňte si nové fľaše a nalejte do nich niečo z toho nového vína Ducha Svätého, a Slovo hovorí, že to živo pracuje v našich srdciach a hovorí to, "Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky." Víno hovorí, "Ježiš je Ten istý včera, dnes i naveky."

Tá nová fľaša hovorí, "Amen, tak i ja."

Povedalo, "Ježiš Kristus bol ranený za naše prestúpenia, zdrtený za naše

neprávosti, Jeho ranami sme boli uzdravení, On je ten istý včera, dnes i naveky." Nová fľaša povedala, "Amen." Rozpína sa to novým životom. Oboje z toho je zachované a ochránené. A tak nemôžete nalievať nové víno do starých fliaš.

Na deň Letníc, Boh tam mal stodvadsať úplne nových letničných fliaš, ktoré boli nasmerované hrdlami nahor. A keď z neba padol Duch Svätý, To tie fľaše naplnilo a oni tam všade poskakovali, kázali Evanjelium známemu svetu, vyhlasovali, že Ježiš Kristus je Ten istý včera, dnes i naveky.

Napodobovanie Kresťanstva, 57-0127A

115. Odmietnutý Kráľ

Vtedy sa shromaždili všetci starší Izraelovi a prišli k Samuelovi do Rámy. A povedali mu: Hľa, ty si už starý, a tvoji synovia nechodia po tvojich cestách; ustanov nám teraz kráľa, aby nás súdil, ako je to u všetkých národov. No, tá vec bola zlá v očiach Samuelových, keď hovorili: Daj nám kráľa, aby nás súdil. A Samuel sa modlil Hospodinovi. Ale Hospodin riekol Samuelovi: Poslúchni na hlas ľudu vo všetkom, čo ti povedali, lebo nie teba zavrhli, ale mňa zavrhli, aby som nekráľoval nad nimi, podľa všetkých skutkov, ktoré robili od toho dňa, ktorého som ich vyviedol hore z Egypta, až do tohoto dňa, že ma opúšťali a slúžili iným bohom; tak robia oni i tebe. (1. Samuelova 8:4-8)

Vidíte, každý mal svoj vlastný výklad Slova. To je ten dôvod, prečo Izrael nerozpoznal Mojžiša. To je dôvod, prečo svet nerozpoznal Noeho. To je dôvod, kvôli ktorému neboli rozpoznaní všetci proroci.

Mali svoj vlastný výklad Slova. Ale Boh mal v každom veku Svojho mesiáša. Odmietnuť Posolstvo Noeho znamenalo odmietnuť Boha. Odmietnuť Noeho znamenalo zahynúť. Odmietnuť Mojžiša znamenalo zahynúť. Oni boli pomazanými mesiášmi pre ten vek, Slovo, ktoré bolo zaslúbené pre ten vek.

A keď prišiel Ježiš, On bol plnosťou Slova. Boh Sám učený vo forme človeka s kosťami a mäsom; Ten Pomazaný. A oni to mali vidieť. Ale vidíte, ich cirkevný svet pridal tak mnoho tu a odobral niečo tu, a tak ďalej, až to bolo tak zamiešané, že oni dôverovali svojej cirkvi namiesto Slovu. A keď videli pomazanú svoju cirkev, mysleli si, že sa dialo niečo veľkolepé. Ale keď videli pomazané Slovo, potom hovorili, "To je fanatizmus. Tento človek je diabol, Belzebúb." Pretože to bolo v takom protiklade s ich cirkvou, s ich cirkevnými vyznaniami, a tým, čo robili. A takto to bolo pri príchode každého proroka, cirkev bola tak zamiešaná.

Boh poslal dolu Svoje zákony a dal im zmluvu. A kňaz prišiel a niečo

odsekol a pridal a vzal to tu a urobil z toho vyznanie. A Boh potom vzbudil niekoho z nejakého neznámeho miesta, povstal tam nejaký pomazaný človek v moci Ducha. A vždy bol nenávidený kňazmi, kráľmi. A tam, kde falošní proroci nosili svoje jemné šaty a kráčali pokorne a v krotkosti medzi kráľmi a kňazmi, aby si zaslúžili veľké mená a také veci. Vtedy tam vystúpil ten pravý, skutočný prorok z nejakého neznámeho miesta, nie z ich organizácií.

Čo hovoríte, že kto Toto je?, 64-1227

116. Ohnivý Stĺp

A more si rozdelil vo dvoje pred nimi, takže prešli prostredkom mora po suchu, a tých, ktorí ich stíhali, vrhol si do hlbín ako nejaký kameň do mohutných vôd prudkých. A viedol si ich v oblakovom stĺpe vodne a v ohnivom stĺpe vnoci osvecujúc im cestu, ktorou mali ísť. (Nehemiáš 9:11-12)

Otázka: "Čo je ten Ohnivý Stĺp, ktorý je s tebou?"

Táto je dobrá. Kristus! Duch Svätý! Nie je To iba so mnou, je To s vami. Len sa To tam zjavilo. Keď Biblia vyučuje, že deti Izraela boli vyvedené z Egypta, čo sa stalo? Bol tam Ohnivý Stĺp, ktorý ich nasledoval. To neboli deti Izraela, ktoré vykonali zázrak, bol to ten Ohnivý Stĺp, ktorý ich nasledoval. Je to pravda? Kolkí vedia, že to bol Anjel Zmluvy, Logos? No, samozrejme, vieme, že to bol Anjel Zmluvy. V poriadku. To bol Kristus. Mojžiš povážil bohatstvá Kristove za väčšie poklady než bohatstvá Egypta. Je to správne? V poriadku. Potom to bol Kristus, Logos, Ranná Hviezda, Alfa, Omega. On prišiel na zem. Bol videný mnohokrát. A v tom, čo by sme mohli, predpokladám, nazvať teofánia. Bolo to tam dávno v skorej zmluve, kde Toto videli vo forme človeka. Ale On sa stal telom a prebýval medzi nami a plnosť Božstva prebývala v Ňom. No dobre. Potom povedal, "Krátku chvíľu a svet Ma viacej neuvidí. Jednako vy Ma uvidíte, lebo budem s vami..." Je to tak? "...až do skonania sveta. Prišiel som..." Odkiaľ? "Od Boha; Idem ku Bohu." Je to pravda? Potom On prišiel z čoho? Z Ohnivého Stĺpu. Je to správne? Potom sa navrátil do čoho? Do Ohnivého Stĺpu.

Keď bol Pavol na ceste do Damašku, stretol sa s ním ten Ohnivý Stĺp a oslepil ho. Je to tak? A On povedal, "Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?"

Povedal, "Pane..." Ak si všimnete, to veľké P znamená "Elohim." "Pane, Kto si?"

On povedal, "Ja som Ježiš." Ten Ohnivý Stĺp.

A tu On je v týchto posledných dňoch, práve pred Jeho viditeľným zjavením sa, posielal vpred Svojho Ducha tak dominantne a tak reálne, že To až odfotografovali. Tu To prichádza do cirkvi, rovno teraz to môže byť urobené, skrze pomoc Ducha Svätého nemôže byť na vašom srdci tajomstvo, ktoré by To nemohlo zjaviť. Biblia povedala v 4. kapitole listu Židom, že Slovo Božie; Ježiš je Slovo. "Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami." Je to pravda? "A Slovo je ostrejšie než akýkoľvek dvojsečný meč. Rýchlejšie a mocnejšie než dvojsečný meč, prenikajúce až do rozdelenia kosti, do špiku kosti, a je Rozpoznávateľom myšlienok srdca."

Tam to je. To nie som ja. To nie ste vy. To je On. To je Ohnivý Stĺp, ktorý nasleduje. To je Duch Svätý; Pán Neba; Logos; Ježiš Kristus; Alfa; Omega; Ten, Ktorý bol, Ktorý je, a Ktorý príde; Koreň a Ratolesť Dávidova; Ranná Hviezda; JA SOM; Otec; Syn; Duch Svätý; Radca; Knieža Pokoja; Mocný Boh; Večný Otec; Ten obdivuhodný. To je On. Nedokázali by ste nájsť dostatočné množstvo titulov, aby ste vypovedali Jeho Meno.

Otázky a odpovede, 59-0628E

117. Olej

Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli vústrety ženíchovi. Ale päť z nich bolo rozumných a päť bláznivých. Bláznivé vezmúc svoje lampy nevzali so sebou oleja; ale rozumné vzali oleja vo svojich nádobách so svojimi lampami. A keď neprichádzal ženích, podriemali všetky a pospali. Ale o polnoci povstal krik: Hľa, ženích ide! Vyjdite mu vústrety! Vtedy vstali všetky tie panny a ozdobili svoje lampy. A bláznivé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú. Ale rozumné odpovedali a riekli: Aby snád nebolo pre nás i pre vás málo, idte radšej k predavačom a kúpte si! A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere. Potom na koniec prišli aj tie ostatné panny a hovorili: Pane, Pane, otvor nám! Ale on odpovedal a riekol: Amen vám hovorím, neznám vás! (Matúš 25:1-12)

Matúš 10, a On povedal, "Neradujte sa kvôli tomu, že sa vám poddávajú diabli, ale radujte sa preto, že sú vaše mená zapísané v Nebi." Je to tak? No, chcem vás len na chvíľu utíšiť. A Judáš bol s nimi. Je to pravda? Judáš tam bol ako kačka v mláke. On tiež vykrikoval a radoval sa. A on nasledoval cirkev rovno, až kým to neprišlo ku Letniciam. Ale keď to prišlo ku Letniciam, aby prijal Ducha Svätého, on To odmietol a zradil Ježiša. A to bol antikrist. A ten duch dnes príde rovno dole a bude vyučovať ospravedlnenie skrze vieru a všetko, a pohne sa rovno ďalej ku krstu Duchom Svätým, a potom ukáže svoje farby. Je to presne

tak. A pozorujte tých desať panien, ktoré vyšli. Všetky boli panny. Päť z nich bolo hlúpych; päť malo olej vo svojich lampách. Čo je Olej? Duch Svätý. Vidíte? Tak veru. Ony boli všetky panny, žili dobrý, čistý život.

Povieš, „Dobre, brat, ja nechodím tancovať, nechodím na predstavenia.“ To sú len morálne veci. Kým tam nebolo niečo nadprirodzené, nie preto, že si kričal, nie preto, že si hovoril v jazykoch, nie preto, že si skákal hore a dole, nie preto, že si urobil toto, ale preto, že tu vo vnútri sa stalo niečo nadprirodzené, čo ťa zmenilo a dalo ti zapečatenú lásku v Bohu. Si zakotvený. Tak to je.

„No a ty v tie veci neveríš?“ Verím vo vykrikovanie; Verím vo všetky tie veci, ale to nie je odpoveď.

Metodisti si mysleli, keď vykrikovali, že to mali, ale zistili, že sa mýlili. Veľa z nich vykrikovalo a nemali to. Prišli letniční; hovorili v jazykoch; povedali, „Máme ju,“ ale zistili, že sa mýlili. Veľa z nich hovorilo v jazykoch a nemalo nič. „Aj keby som hovoril jazykom ľudským a anjelským, a nemal by som lásky, nič mi to neprinesie.“ Oni to nemali. Tak veru. To je ten dôvod, že cez to bol zvedený celý svet a robí inú vec. To nie je odpoveď. Žiadne ľudské prejavy alebo emócie, ale niečo sa tu stalo, čo celkom zmenilo tvoj názor, úplne zmenilo tvoju povahu, si obrátený. Nie ty si sa obrátil, ale Kristus prišiel k tebe a On ťa obrátil. Povaha tvojho starého človeka je mŕtva, si znovuzrodený a si novým človekom.

Izrael a Cirkev #1, 53-0325

118. Pán domu

Učeník nie je nad svojho učiteľa ani sluha nad svojho pána; dosť je učeníkovi, aby bol ako jeho učiteľ, a sluha, aby bol ako jeho pán. Ak domáceho pána nazvali Belzebúbom, čím väčší jeho domáci! Teda nebojte sa ich! Lebo nič nie je skryté, čo by nemalo byť odkryté, ani tajné, čo by sa nemalo zvedieť. Čo vám hovorím vo tme, povedzte na svetle, a to, čo počujete v ucho, hlásajte na domoch. A nebojte sa tých, ktorí vraždia telo a ktorí nemôžu zavraždiť dušu; ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatratit v pekle. Či sa nepredávajú dva vrabce za groš? Ale ani jeden z nich nepadne na zem bez vášho Otca. Ale vám sú ešte aj len všetky vlasy na hlave spočítané! Tedy nebojte sa, vy ste drahší nad mnoho vrabcov. Každého tedy, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. A kto by mňa zaprel pred ľuďmi, toho i ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. (Matúš 10:24-33)

Znamením diabla je napodobňovanie: skutky, nie milosť. Skutky sú tieňom vecí, ktoré majú prísť. Pokrytectvo, chodenie do zboru, pretvarovanie sa za Kresťana, žitie ako svet, mať pletky so svetom, chodenie von a správanie sa ako ten svet. A je to tak blízke, až by obe strany vyzerali takisto, že by to zvedlo samotných vyvolených.

Povedzme, nejaký člen cirkvi pravidelne chodí do zboru, veľmi milá osoba, chodí do zboru, dobrá osoba, morálne dobrá; ale jednako, rovno dole v hĺbkinách ich najvnútornejšej bytosti nikdy nebolo prežitie Ježišovho prebývania.

Pozrite na Ezava a Jákoba. No, Ezav bol dvakrát tak dobrý chlapík ako Jákob; istotne bol. Ale Jákob mal jednu vec. On sa díval na odmenu. Videl prvorodenstvo a povážil to za tú najväčšiu vec na zemi.

A dnes sa uspávame tým, že ideme do cirkvi a počúvame doktora Takého-a-takého alebo brata Takého-a-takého, ako rozpráva, robíme takéto veci, alebo sa pripojíme do peknej cirkvi s milou skupinou, pekné prebudenie. Nazývame to robením niečoho dobrého. To nie je to.

Boh sa díva na srdce. A Jákobovo srdce, on sa nestaral, nech sa dialo čokoľvek, pre neho tam bol jediný zmysluplný cieľ; to bolo získať to prvorodenstvo.

Tam je dnes skutočný veriaci. Nech vás svet nazýva akokoľvek chce; ak chce, nech si hovoria, že si fanatik. Oni Ježiša nazývali Belzebúbom. "O čo viac budú nazývať vás," On povedal. "Požehnaní ste, keď vás ľudia budú prenasledovať, hovoriť proti vám všetky druhy zla, falošne, pre Mňa. Radujte sa a buďte prenáramne šťastní, pretože veľiká je vaša odmena v nebesiach. Lebo tak prenasledovali prorokov pred vami."

Baránkova Kniha Života, 56-0603

119. Pán i Kristus

Nech teda vie istotne celý dom Izraelov, že i Pánom i Kristom ho učinil Boh, toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali! A keď to počuli, boli hlboko dojatí, až do srdca, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť, mužovia bratia? A Peter im povedal: Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha. Lebo vám patrí to zaslúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-dáľeko, ktorých- a kolkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh. (Skutky apoštolov 2:36-39)

Keď On prišiel, vyplnil to, čo hovorili proroci. A keď On prichádza v posledných dňoch v pozdnych dažďoch Božích, keď budú vyliate oba, včasný i pozdny dážď, On prichádza presne takým spôsobom, ako to o Ňom bolo prorokované, "V čase večera bude Svetlo." Čo sa malo stať? Emanuel, ten istý Syn, to isté Svetlo, ten istý Boh, ktorý prišiel, aby prebýval v tele so Svojimi ľuďmi na deň Letníc, príde rovnakým spôsobom v posledných dňoch, lebo to bude večerné Svetlo. Čo to je? Bude tam znamenie, večne trvajúce znamenie: Boh s nami, Boh v nás, Boh skrze nás, človek a Boh sa stávajú jedno. Ježiš zomrel, aby dal ten vzácny Život, na základe Jeho rozhodnutia, (ako to bolo v poslanstve minulú nedeľu), pretože On to dal na základe rozhodnutia, aby mohol priviesť mnohých synov ku Bohu. Emanuel s nami, ľudia večerného Svetla, to zaujme ich pozornosť.

Keď Boh dal znamenie, "Toto bude znamenie. Boh bude prebývať v tele." On si myslel, že to by malo upútať pozornosť ľudí. Stalo sa tak. "Lebo toľkí, koľkí Ho prijali, tým dal moc stať sa synmi Božími."

A to má upútať pozornosť ľudí večerného Svetla, keď sa ukazuje to isté Svetlo. Boh a Kristus sú jedno. Peter povedal, "Nech je vám to známe, že Boh učinil tohto istého Ježiša, ktorého ste ukrižovali, obojím, Pánom i Kristom," znamenie, o ktorom bude zle hovorené. Ale večerné Svetlo je tu.

Ako ten dávny kazateľ Evanjelia, keď začalo prvýkrát padať letničné poslanstvo, starý doktor Haywood, práve predtým, ako on... Predpokladám, že pravdepodobne, keď bol vo svojom najlepšom čase, jedného dňa, keď ho zasiahol Duch. Okrem toho, že bol kazateľ, bol i básnik. Uchopil svoje pero a zapísal to.

V čase večera bude Svetlo;

Cestu slávy iste nájdete;

Vo vodnej ceste je dnes Svetlo;

Pochovaný vo vzácnom Mene Ježiš.

Mladí a starí, čiňte pokánie zo svojich hriechov;

A Duch Svätý istotne vojde dnu;

Lebo večerné Svetlo prišlo;

Je to pravda, že Boh a Kristus sú jedno.

Superznamenie, 59-1227M

120. Pán sabatu

A stalo sa, že išiel raz v sobotu pomimo cez siatiny, a jeho učeníci začali konať cestu trhajúc klasy. A farizeovia mu povedali: Vidz, čo robia v sobotu, čo sa nesmie. A povedal im: Či ste nikdy nečítali, čo urobil Dávid, keď bol v núdzi a bol hladný, on sám i tí, ktorí boli s ním? Ako vošiel do domu Božieho za Abiatára, najvyššieho kňaza, a jedol chleby predloženia, ktoré nesmie nikto jesť iba kňazi, a dal i tým, ktorí boli s ním? A povedal im: Sobota je učená pre človeka a nie človek pre sobotu, takže Syn človeka je pánom i soboty. (Marek 2:23-28)

On je Ten istý včera, dnes i naveky. To je úplné zjavenie Božie. Ak Boh niekedy niečo povie, On to nikdy nemôže zmeniť. On to vždy zveličuje, ale nemení. Zákon bol zveličený, nie zmenený. Zveličený!

"Ktokoľvek spácha cudzoložstvo, bude vinný smrti." "Ale ktokoľvek," teraz je to zveličené, "by pozrel na ženu žiadostivý po nej!" On to prikázanie vôbec nezmenil. On ho zveličil.

"Pamätaj ne deň sabatu, aby si ho svätil," jeden deň v týždni. Teraz to On zveličil, ten odpočinok prichádza zo zotrývania v Duchu Božom.

"Predpis na predpis a riadok za riadkom, trochu tu a trochu tam. Držte sa pevne toho, čo je dobré. Pretože koktavými rtami a inými jazykmi budem hovoriť ku tomuto ľudu. A to je ten odpočinok. To je občerstvenie z prítomnosti Pánovej."

A aj tak to oni nechceli počúvať, potriasali hlavami a odchádzali preč do svojich denominácií. Och-joj. "Toto je občerstvenie," vidíte, zveličený deň sabatu. Vy, Sabatisti i všetci ostatní. Ó! On to nezmenil. On to zveličil.

Kristus je zjavené tajomstvo Božie, 63-0728

121. Pastier a Biskup našich duší

Lebo ste boli jako blúdiace ovce, ale teraz ste obrátení k pastierovi a biskupovi svojich duší. (1. Petra 2:25)

Je to zvláštnou vecou, že človek, ktorý bol učiný na obraz a podobu Božiu a bol Ním povolaný, aby kráčal skrze vieru a veril Mu, že Boh je, žeby si vybral kráčať radšej skrze zrak ako skrze vieru. Celá Jeho stavba, jeho bytosť a všetko, čo v ňom prebýva, bolo ustrojené na podobu Božiu... A Boh je ten veľký Jehova, ktorý nazýva tie veci, ktoré nie sú, ako keby boli. A človek, ktorý je učiný, aby žil s Bohom podľa tohoto spôsobu, si pri tom vyberá radšej kráčať skrze zrak. Chce byť svojím vlastným šéfom. Nechce, aby mu niekto hovoril, čo má robiť. To je jednoducho prirodzenosť človeka.

Bolo to dokázané, že je to tak, už od záhrady Eden, kedy stratil svoje obecenstvo s Bohom skrze to, že si vybral ísť svojou vlastnou cestou, a aby nemal nikoho, kto by nad ním panoval.

Ale človek je učiný ako ovca. A ovca nevie nájsť cestu späť (počul som o tom), keď je ona stratená, ona je totálne stratená.

A tak je to s človekom. Keď je stratený, je absolútne bezmocný. On musí mať Pastiera, aby ho viedol. A keď si človek vyberá, ako dni idú ďalej, zisťujeme, že človek ide ustavične do horšieho a vyberá si radšej kráčať skrze zrak ako skrze vieru, skrze Toho neviditeľného. A keď to robí, tak okráda toho vnútorného človeka, ktorý je dušou, a to je tá večná časť človeka.

Takže, „Človek nebude žiť na samom chlebe,“ povedal Pán, „ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.“ A ľudská, fyzická bytosť, aby o ňu bolo postarané, mať starosť o ňu, to nie je celý dôvod, prečo ho Boh postavil na zemi. Pretože to, čo robí s touto fyzickou bytosťou, sa veľmi nepočíta. Ide o jeho dušu, to sa počíta. Ide o toho vnútorného človeka, ktorý neprišiel zo zeme, ale ktorý prišiel z neba, a to je tá večná časť ľudskej bytosti.

Ale pritom je to veľmi zvláštne, že človek sa snaží svoju vlastnú cestu nejako domyslieť, dopasovať. A nachádzame v Písmach, že je to tak. Keď si človek vyberá kráčať podľa svojej cesty a robiť to, čo on chce robiť, Boh ho len necháva samotného.

Človek nemôže myslieť sám za seba, ale má nechať, aby myseľ, ktorá bola v Kristovi, bola v ňom. Nemáme myslieť sami za seba. Máme nazvať všetko, čo je protiklade s tým, čo On povedal, ako keby nebolo, bez ohľadu na to, čo si naše oči nárokujú, že to je. My nežijeme skrze to, čo vidíme. My žijeme skrze to, čo veríme.

122. Pôvodca večného spasenia

On, hoci bol Syn, naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel, a súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia (Hebrejom 5:8-9)

Vidíte, oni nemohli vystihnúť lásku Božiu. Mysleli si, že láska znamená, že nebudú trpieť. Mysleli si, že láska znamená starostlivosť ako o malé dieťa. Ale Boh povedal, že Jeho láska je láskou "vyvolujúcou". Dôkazom Jeho lásky je VYVOLENIE - bez ohľadu na to, čo sa stalo, Jeho láska bola v pravde dokázaná tým, že boli vyvolení k spaseniu (pretože vás Boh vyvolil cieľom spasenia v posvätení Ducha a vo viere pravdy). Môže vás vydať na smrť, ako Pavla. Môže vás vydať utrpeniu, ako Jób. Je to Jeho výsostné právo. On je Zvrchovaný. Ale to všetko sa deje za určitým cieľom. Keby v tom nemal nejaký cieľ, bol by pôvodcom sklamaní a nie pokoja. Jeho cieľom je, aby sme po našom krátkom utrpení boli učenými dokonalí, aby sme boli zmocnení, posilnení a upevnení, ako hovorí Jób, "On dáva do nás silu." (Jób 23:6b) Pozrite, On Sám trpel. Naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel. V skutočnosti bol tými vecami, ktoré vytrpel, zdokonalený. Židom 5:8-9: "On, hoci bol Syn, naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel, a súc zdokonalený, stal sa všetkým, ktorí Ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia." Z toho jasne vyplýva, že aj Ježišov charakter bol utrpením zdokonalený. A podľa Pavla, On nechal Svojej cirkvi určitú mieru utrpenia, aby aj oni svojou vierou v Boha, zatiaľ čo pre Neho trpia, prišli na miesto dokonalosti. Prečo to On chcel? Jakub 1:2-4: "Považujte to za každú radosť, moji bratia, keď na okolo upadáte do rôznych pokušení, vediac, že dokázanosť vašej viery pôsobí trpezlivosť. A trpezlivosť nech má dokonalý skutok, aby ste boli dokonalí a celí, nemajúci v ničom nedostatku."

Ak s Ním netrpíme, nemôžeme s Ním kraľovať. Musíte trpieť, aby ste kraľovali. Dôvod je ten, že charakter sa jednoducho nikdy neformuje bez utrpenia. Charakter je VÍŤAZSTVO, nie dar. Človek bez charakteru nemôže vládnuť, lebo moc bez charakteru je satanská. Ale moc s charakterom je schopná vládnuť. A pretože On sa chce s nami deliť ešte aj o Svoj trón na tom istom základe, ako On zvíťazil a posadil sa na trón Svojho Otca, potom my musíme zvíťaziť, aby sme sedeli s Ním. Tie nepatrné dočasné utrpenia, ktorými teraz prechádzame, nie sú hodné, aby boli prirovnané k tej nesmiernej sláve, ktorá v nás bude zjavená, keď On príde. Ó, aké poklady sú pripravené pre tých, ktorí sú ochotní vojsť do Jeho kráľovstva skrze mnohé súženia.

Zamračené nebo a búrky života nie sú znakom, že Boh nás zavrhol. Ani jasné nebo a tichá voda nie sú znakom, že nás miluje a prijíma. On prijíma kohokoľvek z nás len V TOM MILOVANOM. Jeho láska, ktorú k nám mal pred založením sveta, je prejavovaná vo vyvolení. Miluje nás? Ó, áno. Ale ako to máme vedieť? Vieme to, pretože TO TAK Povedal, a ukázal, že nás miluje, lebo nás

priviedol ku Sebe a dal nám Svojho Ducha, stavajúc nás do pozície synov. A ako mám dokázať, že Ho milujem? Tak, že verím tomu, čo On povedal, a správam sa radostne uprostred skúšok, ktoré On vo Svojej múdrosti dopúšťa.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 4. kapitola – Smyrnenský cirkevný vek

123. Prameň živej Vody

Užasnite nebesia nad tým, zhrozte sa, zdúpnajte veľmi! hovorí Hospodin. Lebo môj ľud spáchal dvoje zlo: Opustil mňa, prameň živej vody, aby si vyrúbali cisterny, deravé cisterny dopukané, ktoré nedržia vody! (Jeremiáš 2:12-13)

V Jánovi 7:37-38 Ježiš povedal v posledných dňoch sviatku stánov (Čo povedal?), "Ak akýkoľvek človek žízni, nech príde a pije." Rovno medzi skupinou teológov! "Ak akýkoľvek človek žízni, nech príde a pije. Lebo Písma povedali, že z jeho najvnútornejšej bytosti potečú rieky živej Vody." Tam je živý Prameň. To je ten Prameň, ktorý dnes ľudia opustili. Kvôli vyznaniu opustili Prameň živej Vody. Dovoľte mi, aby som vás predstavil Jemu. Jeho, pre mňa... A už zakončujem.

On je pre mňa ten Prameň, ktorý zachránil Hagarin život, a to dieťa, keď zomierali na púšti.

Verím, že On je tou Skalou v Izaiášovi 32, On je tou Skalou vo vyprahnutej zemi. On je úkrytom v čase búrky.

Zachariáš 13, On je Prameňom, ktorý je otvorený v dome Dávida, kvôli hriechu. Verím, že On je tým. A vy?

V Žalmoch 36:9, On je Dávidovým Prameňom Života. On je tichými Vodami Dávida a zelenými pastvami. On je tým potokom vody pre Dávida.

V Genezis 17, On je prsiami, ktoré krmili Abraháma, El-Šaddai. Ale keď jeho život z neho pošiel, on stále... Boh povedal.

"Storočný človek, ako sa táto vec stane? Som starý, moja manželka je stará, ako môžu byť tieto veci?"

On povedal, "Ja som El-Šaddai." No, "El" znamená "Ten" a "Šaddai" znamená "prsia," a Šaddai je množné číslo, čo znamená, "Ja som Boh, ktorý má prsia." Ako bábätko, ktoré je nepokojné a choré, a jeho sila z neho pošla, príľne k matkinmu hrudníku a znova nasaje späť svoju silu. Samozrejme. Nie len... Keď sa krmí, už nie je viac nepokojné. Na matkinom hrudníku je uspokojené, zatiaľ čo naberá silu. A akýkoľvek človek, ktorý do svojho srdca vezme Božie

zasľúbenie, "To zasľúbenie je pre vás a vaše deti, pre tých, ktorí sú vzdialení, kolkýchkoľvek si povolá Pán náš Boh," a priľni rovno na to a znova nasaj späť svoju silu. Nepokojné dieťa, ver tomu! To je pre veriacich.

Pre veriaceho básnika, môžem pomyslieť na mnoho piesní, ktoré nám básnici priniesli. Jeden z nich raz povedal:

*Je Prameň naplnený Krvou,
ktorá vytekla z Emanuelových žíl;
Keď sa hriešnici ponoria pod ten prúd,
strácajú všetky svoje škrvny vín.*

Pre mňa, On je Vodami Slova oddelenia, ktoré vás oddeľujú od všetkého, čo je v protiklade s Jeho Slovom. To je ten Prameň, ktorým verím, že On je. Tak veru. Že to sú Vody, ktoré ma oddelili od ľuďmi-zostrojených cisterien, ku Prameňu živej Vody. Ó, priateľu, môžem jednoducho... Môžete jednoducho pokračovať a pokračovať ohľadom tých vecí, ktorými pre nás On je. On je Alfa, Omega. On je Počiatok, On je Koniec. On je Ten, Ktorý bol, Ktorý je, a Ktorý príde. On je Koreň a Ratolesť Dávidova. On je Ranná Hviezda. On je mojím Všetkým vo všetkom.

Deravé cisterny, 65-0123

124. Pravdivé Svetlo

Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. Ten, to Slovo bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho, a bez neho nepovstalo ani jedno z toho, čo povstalo. V ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí, a to svetlo svieti vo tme, a tma ho nezadržala. Bol človek, poslaný od Boha, ktorému bolo meno Ján. Ten prišiel na svedoctvo, aby svedčil o tom svetle, aby všetci uverili skrze neho. Nebol on tým svetlom, ale prišiel na to, aby svedčil o tom svetle. To bolo to pravdivé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prichádzajúceho na svet. Na svete bol, a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal! Prišiel do svojho vlastného, a jeho vlastní ho neprijali! Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno; ktorí nie z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha sú splodení. A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu jako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy. (Ján 1:1-14)

No, slnko, pri tomto východe slnka. No, bol čas, keď svet ležal v úplnej tme. Bol neladný a pustý a celý bol pokrytý vodou a ležal tam v temnosti, v smutnej, pochmúrnej atmosfére. A Duch Boží sa vznášal nad vodami a riekol, "Buď svetlo." Boh mal dôvod, prečo to urobil, lebo tam pod tou vodou boli semená, ktoré On zasadil, a oni museli mať to slnečné svetlo, aby ich oživilo.

A prvé Svetlo, ktoré dopadlo na zem, bolo Božie vypovedané Slovo. Prvé Svetlo, ktoré dopadlo na zem, bolo Božie vypovedané Slovo; On povedal, "Buď svetlo." A bolo svetlo, ktoré zmenilo temnosť na svetlo, aby sa na zemi narodilo stvorenie radosti a života. Potom, Duch Boží, pri tom, ako sa pohyboval s láskou a súcitom v ten veľký deň, prvý deň svitajúceho stvorenia na zemi; slnko vyšlo a prešlo po zemi svojimi lúčmi a vysušilo z nej vody a urobilo hore atmosféru; a prvýkrát malo zo semena priniesť na zem radosť a život. To bola veľká hodina.

Ale, ó, to nebolo nič, ten východ slnka, oproti východu slnka v to Veľkonočné ráno. Tentokrát so slnkom vyskakujúcim na oblohu nastal väčší východ slnka než kedykoľvek; pretože s týmto východom slnka prišla väčšia novina, než ako prišla s východom slnka na počiatku. Tento východ slnka priniesol novinu, že "On vstal! On je vzbudený z mŕtvych, ako zaslúbil. On vstal z mŕtvych."

Keď prvýkrát v Genesis vyšlo slnko, ono prinieslo posolstvo, že na zemi bude život - smrteľný život.

Ale tentokrát, keď vyšlo slnko, to bol dvojitý východ slnka - inakší východ slnka. To nebol len východ slnka, to bol Syn, ktorý vstal, aby priniesol Večný Život každému Božiemu zaslúbenému Semenu, ktoré skrze predzvedenie videl ležať na zemi.

Ten rastlinný život tam vtedy na počiatku nemohol vôbec existovať, keby

ho slnko neoživilo; ani dnes to vôbec nemôže byť, keď sú na zemi synovia Boží, je potrebné Svetlo Syna, aby ich priviedlo do Večného Života - Jeho vyvolených, ktorých On poznal pred založením sveta. On ich vyvolil v Sebe pred založením sveta.

To je východ slnka, 65-0418M

125. Premožiteľ

Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, jako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcom na jeho tróne. (Zjavenie 3:21)

Potom jedného dňa prišlo To Kráľovské Semeno Abraháma, Ježiš Kristus, Syn Boží; Abrahámove Semeno, skrze vieru. Nie skrze Izáka, to prirodzené semeno; oni mali svoju časť. Ale tu prichádza Ten, ktorý nebol prirodzene narodený. Tu prichádza Ten, ktorý neprišiel skrze sexuálnu žiadosť. Tu prichádza Ten, ktorý sa narodil z panny. Syn Boží, Semeno Abrahámove. Ó, čo za veľkého Muža to bol! Tí ostatní prirodzení boli všetci narodení prirodzeným narodením sa. Tento Muž sa narodil panenským narodením. Čo On robil, keď prišiel na svet? On porazil každého nepriateľa, ktorého Satan mal. On porazil všetko.

Čo On robil? On vyrzil a porazil nemoc. Okolo Neho nemohla byť žiadna nemoc; kdekoľvek bola nemoc, On ju porazil. Čo urobil potom, keď nad tým zvíťazil? On nám dal kľúče, amen, a povedal, "Čokoľvek zviažete na zemi, Ja to zviažem na Nebi." Ó! Amen! To je Abrahámove Kráľovské Semeno, Jeho zaslúbenie. Duch Svätý v nás teraz, s kľúčmi, zastavuje nemoc. On zvíťazil nad nemocou. Nemoc nemohla obstáť v Jeho prítomnosti. A On povedal, že nám dal kľúče, aby sme robili to isté, zvíťazili nad nemocou. "Čokoľvek zviažete na zemi, Ja zviažem na Nebi."

A tiež, pokušenie, On bol vo všetkom pokúšaný, tak ako my. Čo On urobil? On nad tým zvíťazil. A čo nám povedal? "Sprotivte sa diablove a utečie od vás." On pre nás porazil nemoc. On pre nás porazil pokušenie, porúcal tie brány; vzal ten kľúč od pokušiteľa a dal ho veriacemu, Abrahámovmu Semenu, a povedal, "Ak vás pokúša, sprotivte sa mu a on od vás utečie." Ó! Sprotivte sa mu!

On porazil oboje, smrť i peklo. On povstal na tretí deň a povedal, "Zvíťazil som. A pretože Ja žijem, vy tiež žijete." Ó, čo za zaslúbenie! To platí pre Semeno Abrahámove. On porazil hrob, vstal na tretí deň, na naše ospravedlnenie. Keď On povstal, On bol našim ospravedlnením. Čím nás to učinilo? On porazil

nemoc. On porazil smrť. On porazil peklo. On porazil hrob. On porazil pokušenie. Ó!

"A teraz my sme viac ako víťazi skrze Neho, ktorý nás zamiloval a dal za nás Svoj život," súc Kráľovským Semenom Abraháma. S tým istým Duchom Božím v nás, ktorý bol v Ňom, sme viac ako víťazi. Každá brána bola pre nás dobitá. Tá jediná vec, ktorú musíme urobiť, je zaujať ju. Už je to dobité. Nemoc je dobitá. Smrť je dobitá. Peklo je dobité. Hrob je dobitý. Všetko je dobité a my máme tie kľúče skrze Jeho milosť. Bojíte sa strčiť ich do zámku a povedať, "Ja prichádzam v Mene Ježiša Krista"? "Proste Otca o čokoľvek v Mojom Mene." Ja Ho milujem.

Patriarcha Abrahám, 64-0207

126. Prorok

Lebo Mojžiš povedal otcovi: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, z vašich bratov, ako mňa, toho budete počúvať vo všetkom, čokoľvek vám bude hovoriť, a bude, že každá duša, ktorá by nepočúvala toho proroka, bude vyplienená z ľudu, a tak aj všetci proroci od Samuela a rad-radom, ktorýkoľvek hovorili, aj predzvestovali tieto dni. Vy ste synovia prorokov a smluvy, ktorú uzavrel Boh s vašimi otcami povediac Abrahámovi: A v tvojom semene budú požehnané všetky čelade zeme. A keď vzbudil Boh svojho Služobníka Ježiša, najprv ho poslal vám, aby vám dobrorečil, keď sa jeden každý odvrátite od svojich zlých skutkov. (Skutky apoštolov 3:22-26)

Tá žena pri studni, prostitútka, ako sme o tom hovorili pred pár večermi. Keď tam pri studni stretla Boha, nevedela, kým On je. Bol len Človek. Ale On sa na ňu pozrel a povedal, "Daj Mi napíť."

A ona povedala, "Nemáš nič, čím by si mohol nabrať," a tak ďalej. Rozhovor pokračoval. Po chvíli povedal, "Choď, vezmi svojho manžela a príď sem."

Povedala, "Nemám manžela."

Povedal, "Dobre si povedala. Mala si piatich. A ten, s ktorým žiješ teraz, nie je tvoj manžel."

Povedala, "Pane, vidím, že si prorok. Vieme, že keď príde Mesiáš, On nám bude hovoriť všetky tieto veci."

Povedal, "Ja som Ten, ktorý hovorím s tebou." Ona bola zmenenou ženou. Stretla Boha. Čo urobila? Žila pri Prameni, nie pri Jákobovej studni, ale Prameň v jej duši, že mohla bežať do ulíc. Hoci bola hriešna, bežala na ulicu a

hovorila, "Podťe, vidzte Muža, ktorý mi povedal o veciach, ktoré som urobila. Či toto nie je Kristus?"

Mohol by som urobiť ešte jedno vyhlásenie. Viete čo? Raz sa smrť stretla s Bohom. Vedeli ste to? Smrť vždy... Diabol vôbec neveril (až kým On nebol mŕtvy), že to bol Syn Boží. Vystriehol Ho tam hore na vrchu, keď sa postil, a povedal, "Ak si Syn Boží, vezmi tieto kamene a učiň z nich chlieb." Vidíte? Dnes žije ten istý diabol.

Hovoríte, "Ak tieto... ak je Božské uzdravovanie pravda, čo potom so starým pánom Jonesom, ktorý tam dole predáva noviny? Tento starý muž na invalidnom vozíku, choď a uzdrav ho." Vidíte diabla? Keď On bol na kríži, on povedal, "Ak si Syn Boží, zostúp dole a uveríme Ti." Vidíte? Pozrite, keď tam dali tú starú špinavú handru, tie opilecké pľuvance vojakov, odplúvali si a pľuli na Jeho drahú tvár, a trhali Mu z tváre bradu, udierali Ho z jednej strany na druhú. A potom Mu okolo hlavy omotali starú špinavú handru a urobili výsmešný súd. A udierali Ho po hlave palicou a hovorili, "Dobre, ak si Prorok, povedz nám, kto si - kto Ťa udrel, a uveríme Ti." On to mohol urobiť. Ale On povedal, "Robím iba to, čo Mi ukazuje Otec."

Čo to bolo? On vždy veril, že On... Ako by mohol satan povedať, že tento človek mohol byť Bohom? Človek, ktorý mohol spochybníť kňaza a nechal opitého vojaka, aby Mu pľul do tváre... Dnes máme nesprávne poňatie moci. Moc je premáhanie, odplácať dobrým za zlé, to je skutočná moc. Až môžeš milovať svojho nepriateľa, robiť dobre tým, ktorí ti robia zle. To je skutočná moc; to je Božia moc. Áno. Maniaci dokážu potrhať reťaze. Ale je potrebný skutočný muž, aby odplácal dobrým za zlé, od srdca, nie kvôli náboženskej povinnosti, ale zo srdca.

Od toho času, 61-0520

127. Prostredník

Lebo je jeden Boh, jeden aj prostredník Boha a ľudí, človek Kristus Ježiš (1. Timoteovi 2:5)

Keď idete do Nemecka, nachádzate nemeckého ducha. Idete do Anglicka, nachádzate anglického ducha. Idete do Švédska, nachádzate švédskeho ducha. A keď idete do Francúzska, nachádzate francúzskeho ducha. Idete do Ameriky, nachádzate amerického ducha. Nedávno som stál v San Angele v Ríme a chcel som vidieť katakomby. A na moje prekvapenie, bolo to také napomenutie ako pre Američana, stál som pred bránou do katakomby, kde sa vchádzalo do vnútra, bolo tam napísané, "Pre americké ženy: Prosím, oblečte si na seba šaty a majte úctu k mŕtvym predtým, ako sem vojdete." Keď sa národ potápa takto nízko, je to hrozné, keď sme sa dostali do takého bodu. Tak vidíte, pretože... Raz som sa jednej ženy opýtal, "Ste Kresťanka?"

Povedala, "Som Američanka; takže, samozrejme, že som." To s tým nemá nič spoločné.

Brat Bosworth sa raz večer jednej pýtal, povedal, "Ste Kresťanka, sestra?"

Povedala, "Aby ste rozumel; každý večer zapalujem sviečku." Ako keby to malo niečo spoločné s Kresťanstvom, zapalovanie sviečky. Kresťanstvo nepozostáva z takých vecí. A Cirkev Božia nepozostáva z takého odenia. No, čo spôsobuje, že ženy... My nikdy tie ženy nenútime, aby to robili. Nikdy nenútime našich mužov, aby nepili, aby nenadávali. Iba kážeme Evanjelium a kladieme vzor Biblie. Mnohí muži, ktorí prichádzajú do letničnej viery a viery svätosti, vojdú dnu a vyznávajú, že tým sú, pričom tým nie sú vo svojom srdci; mnohé ženy robia to isté. Nehovoríme im, aby to robili; len im podávame vzor, hovoríme im to, čo hovorí Biblia, a ak sú narodení z toho nebeského Ducha, potom ich duch nie je viac "poameričtený," nie je viac "ponemečtený," je "ponebesčený" pre Kráľovstvo Božie. Pretože sme v odlišnom Kráľovstve, Kráľovstve Božom, kde existuje mravnosť, svätosť a moc. Máme prístup ku nášmu Kráľovi. Máme s Ním rozhovor, kedykoľvek na Neho chceme zavolať. Nemáme žiadnych iných prímluvcov, žiadneho iného prostredníka medzi Kráľom a nami, iba toho jedného Muža, Krista Ježiša. A tak žijeme v Kráľovstve. A v chronológii Biblie je To nazvané, "Mesiášskym; Mesiášske Kráľovstvo." Inými slovami, to je miesto, kde Mesiáš panuje v každom živote vo Svojom panstve, vládne nad životami Svojich ľudí, vyvolaných ľudí z každého chodníka života, zhromažďuje ich spolu do skupiny, ktorú nazýva Svojou Cirkvou alebo Svojimi vyvolanými. Či to nie je nádherná vec?

No, Izrael bol Božím ľudom, až dokiaľ (Nachádzame to v Skutkoch 7:38, ak si to zapisujete.), potom boli nazvaní cirkvou Božou, pretože boli vyvolaní

Bohom von z Egypta, von zo sveta, von z ostatných cirkví, von z ostatných náboženstiev, aby kráčali len s Bohom Samým.

A teraz, Cirkev Božia je dnes tým istým: vyvolaní von zo všetkého svetského, vyvolaní von z každého náboženského kultu, vyvolaní von z každej náboženskej denominácie, vyvolaní von z každej náboženskej organizácie, aby kráčali s Bohom; nie, aby nad nimi panoval biskup, ale aby boli riadení Kristom v tomto Mesiášskom Kráľovstve, v ktorom žijeme. Kristus je Kráľ. Kristus je Tým hlavným.

Päť definitívnych identifikácií pravej Cirkvi živého Boha, 60-0911E

128. Rozsievateľ Slova

A keď sa schádzal veľký zástup, a tí z jednotlivých miest prichádzali k nemu, povedal v podobenstve: Vyšiel rozsievateľ rozosiť svoje semeno. A v tom, ako rozsieval, niektoré padlo vedľa cesty a zašliapalo sa, a zožrali ho nebeské vtáči. A iné padlo na skalu a vzdúdc uschlo, pretože nemalo vlahy. A zase iné padlo medzi trnie, a trnie vzrastúc spolu s ním udusilo ho. A opäť iné padlo na dobrú zem a keď vzišlo, donieslo stonásobný užitek. A keď to hovoril, zavolať: Kto má uši na to, aby počul, nech počuje! A jeho učeníci sa ho pýtali a vraveli: Jaké je to podobenstvo? A on povedal: Vám je dané poznať tajomstvá kráľovstva Božieho, ale ostatným sa hovorí v podobenstvách, aby hľadiac nevideli a čujúc nerozumeli. A podobenstvo je toto: Semä je slovo Božie. A tí vedľa cesty sú, ktorí čujú, ale potom prichádza diabol a vyníma slovo z ich srdca, aby uveriac neboli spasení. A tí na skale sú takí, ktorí, keď počujú, prijímajú slovo s radosťou, ale tí nemajú koreňa, ktorí veria do času a včas pokušenia odpádajú. A zase to, ktoré padlo do trnia, to sú takí, ktorí počuli, ale idúc bývajú udusení starosťami, bohatstvom a rozkošmi života a nedonášajú užitku. A čo do toho v dobrej zemi, to sú tí, ktorí, keď počuli, v šlachetnom a dobrom srdci podzujú slovo a donášajú užitek v trpezlivosti. (Lukáš 8:4-15)

Ó ľudia, rozpoznajte svoj deň, ako vás Ježiš varoval, ten znak Sodomy, a stav cirkví tohoto dňa.

Pozrite sa, čo On povedal, že sa stane v tomto dni. Počúvajte to skutočne pozorne. Znak Sodomy sa odohrá v tomto čase. Znak, ako Abrahám, ten deň pred Sodomou, ktorý bol vyvolaný. Všetky tieto veci, ktoré boli prorokované, sa budú teraz diať. Pozorujte deň, v ktorom žijete. Prešli sme cez to a cez to.

No, On vám zaslúbil poslať nebeské Svetlo, aby dozrelo Semeno Slova, ktoré malo byť zasiate na tento deň. To Semeno je v tomto. To Semeno je Biblia. Prečo? Ježiš tak povedal, "Slovo je Semeno, ktoré rozsievateľ zasial."

A teraz, prv, ako môžete mať nejakú úrodu, nezáleží na tom, či vy to semeno zasejete, ono musí mať svetlo, ktoré dá tomu semenu dozrieť, inak ono zhnije a bude nanič; ono zahynie. Ale ak je semeno v zemi, v dobrej zemi so správnym druhom slnečného svetla, ono musí dozrieť.

A On zaslúbil, že v posledných dňoch, v čase večera vyjde slnko, aby dalo zrelosť tomu Semenu.

To Semeno je kázané. Syn Boží dáva tomu Semenu dozrievať, tým, že to potvrdzuje, spôsobuje, že ono je vytláčané von pred vašimi očami, a dokazuje, že je to pravda. Rozumiete? Rozpoznajte svoj deň.

Rozpoznaj svoj deň a jeho Posolstvo, 64-0726M

129. Sáronská Ruža

Ja som ružou Sárona, ľaliou údolí. (Pieseň Šalamúnova 2:1)

On je Sáronská Ruža, Biblia povedala, že bol. Každý titul Boží v Biblii patrí Ježišovi Kristovi. On bol Alfa, Omega, Počiatok a Koniec; Ten, ktorý bol, ktorý je, ktorý príde; Koreň a Ratolesť Dávidova, oboje, Koreň i Ratolesť Dávidova; Ranná Hviezda, Sáronská Ruža, Ľalia z údolia, Alfa, Omega, Otec, Syn, Duch Svätý, všetko v Ježišovi Kristovi! On bol plnou manifestáciou Jehovu Boha učeného telom, aby prebýval medzi nami. To je presne to, čím On bol.

On bol Sáronskou Ružou. Čo urobili so sáronskou ružou? Postláčali ju, rozpučili ju, aby z nej dostali vôňu. Tá nádherná ruža musí byť roztlačená, aby sa z tej ruže dostala tá vôňa. Bol to nádherný Život, nikdy nebol žitý taký život ako ten, ale musel byť roztlačený na Golgote.

Vidíte, oni vzali pomazanie zo sáronskej ruže a dali to na Árona, predtým, ako vošiel pred Pána na to sväté miesto, poza tú svätú oponu, musel byť pomazaný. Musel byť pomazaný sáronskou ružou, aby každý rok vošiel dnu pofrkať trón milosti. A muselo na ňom byť to pomazanie, sladko-voňajúca vôňa Pánovi, niesol pred sebou krv baránka, potom, ako bol aj on pofrkaný baránkom. Granátové jablká a zvončeky okolo svojho rúcha, musel kráčať určitým krokom hrajúc, "Svätý, svätý, svätý Pánovi."

Všimnite si, On je Sáronská Ruža, tá sladko-voňajúca vôňa, Pomazanie na Jeho ľudoch. Nemôžeš pred Neho prísť so žiadnym vyznaním, so žiadnou inou vecou, iba pomazaný tou Sáronskou Ružou, Slovom.

Semeno rozporu, 65-0118

130. Semeno Abrahámovo

A zaslúbenia boli povedané Abrahámovi a jeho semenu. Nehovorí: I semenám, ako keby ich bolo mnoho, ale hovorí jako o jednom: I tvojmu semenu, ktorým je Kristus. (Galatánom 3:16)

Lebo všetci sme synmi Božími skrze vieru v Kristu Ježišovi. Lebo všetci, ktorí ste pokrstení v Krista, Krista ste obliekli. Niet Žida ani Gréka; niet sluhu ani slobodného; niet muža ani ženy, lebo vy všetci ste jedno v Kristu Ježišovi. A jestli ste vy Kristovi, tedy ste semenom Abrahámovým a podľa zaslúbenia dedičmi. (Galatánom 3:26-29)

Semeno Abraháma prichádza cez ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým; manifestácia Jeho Mena, odhalenie toho, Kým On je (to zjavenie Koho? Ježiša Krista), krst v Jeho Mene, a tak ďalej, to zjavenie, delí sa so Svojím Menom so Svojou Cirkvou, vyvolal ich von. Čo potom robil? V tej istej Cirkvi, ktorú nazval Svojím Menom, Ježišovým Menom, čo On urobil? On sa zjavil v tej istej forme, v akej sa zjavil Abrahámovi, bol schopný rozpoznávať duchov za Ním. Vidíte? Zjavil sa v tom istom Mene, v tej istej veci, v tej istej forme. Sme práve na konci cesty.

Všimnite si teraz, čo sa stalo. Keď to On urobil, to bol posledný znak, ktorý dal cirkvi predtým, ako prišla do cirkvi zmena, ku Abrahámovi a Sáře. No, keď ten Anjel povedal to tajomstvo, žena (Cirkev, ktorú reprezentovala), ona tomu mohla sotva veriť, len sa sama v sebe smiala. Vidíte, ona mala sto rokov; medzi ňou a Abrahámom to prestalo byť tak, ako to býva pri manželovi a manželke. Rozumiete, čo tým myslím, rodinné vzťahy, pravdepodobne dvadsať rokov predtým... No, v tejto veci boli mŕtvi. Sára... Abrahám bol takmer ako mŕtvy. Lono Sáro, takmer ako mŕtve, ale čo sa stalo? Čo sa udialo? Povedala, „Ako by som mohla, keď som už taká stará, a môj pán, nemáme... prestali sme... Boli sme – to už prestalo pred mnohými rokmi. Je to pre neho nemožné. Je to nemožné pre mňa. Ako to môžem urobiť?“ A smiala sa sama v sebe.

A ten Anjel povedal, „Prečo sa smiala? Prečo si to myslela vo svojom srdci? Prečo toto povedala?“ Dávajte teraz pozor, to bolo posledným znakom predtým, ako sa Sára a Abrahámovi niečo stalo.

No, raz som tu kázal a povedal som vám, že Boh ich znova zmenil na mladého muža a ženu. Aby sme to dokázali, ona išla dolu; vybrali sa na malý výlet a išli dolu do Geráru a Abimelech, ten filišťínsky kráľ, sa zamiloval do Sáro a chcel sa s ňou oženiť. A, samozrejme, ona bola opäť mladou ženou, krásna. A všimnite si, On niečo musel urobiť; On ju musel zmeniť. Nevrátil ich len naspäť na mladého muža a ženu, jeho a ju; On neurobil to; pretože ak by boli takí, existovala by tam tá istá vec. Rozumiete, oni by prišli... Pretože on sa s ňou oženil, keď mala okolo šesťnásť rokov, on bol len mladý muž, a oni celý svoj život

žili bez detí. Ak by ich len vrátil naspäť, no, mohli by znova urobiť tú istú vec. Ale On musel urobiť niečo iné; musel ich zmeniť, aby tak mohli mať tohto zaslúbeného syna, zaslúbeného syna, ktorého išli prijať. Ale On musel premeniť celé ich ústrojenstvo, obrátiť ich znova na mladých a premeniť ich, aby prijali syna.

Toto isté ide urobiť ako ďalšie, po tom... A pamätajte, po tom znaku, ktorý bol Abrahámovi a jeho skupine plne zmanifestovaný, tá ďalšia vec, ktorá prišla, bola premena. Rozumiete? No, my sme uvideli všetko cez ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým, umiestnenie syna a Jeho znamenia a zázraky stojac v Jeho prítomnosti, kde rozpoznával myšlienky srdca, a tak ďalej, ako povedal, „Ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude pri príchode Syna človeka.“ Vidíme, ako sa to práve teraz deje. Čo bola tá ďalšia vec? Premena tela. No, to ukazuje, že toto – my vyhladáme očakávaného Syna. Sláva. Je to správne? Nemôžeme Ho stretnúť v týchto telách. Ak sa zmeníme naspäť na mladých mužov a ženy, stále Ho nemôžeme stretnúť, pretože Ho musíme stretnúť v povetrí. Musí sa udiať ešte niečo okrem toho, že budeme zmenení naspäť na mladých mužov a ženy; musíme byť premenení a vychvátení do povetria, aby sme Ho stretli. A tá ďalšia vec, ktorá prichádza, je vytrhnutie Cirkvi a premena tela spiacich svätých, aby sme stretli Pána Ježiša v povetrí.

Skutočná veľkonočná Pečať, 61-0402

131. Semeno ženy

A Hospodin Boh riekol hadovi: Že si to urobil, zlorečený budeš nad každé hovädo a nad každé zviera poľné; na svojom bruchu sa budeš plaziť a budeš žrať prach po všetky dni svojho života. A položíš nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš pätu. (Genezis 3:14-15)

Abrahám vedel, a ostatní vedeli, že zatiaľ čo hľadali mesto, vedeli, že odniekiaľ boli. Niečo sa stalo. Žili na ochromenej zemi. Prichádzali zemetrasenia; prišli búrky, vojny a zabíjanie. Vlk a baránok sa na sebe navzájom krmili, alebo lepšie povedané, vlk sa krmil na baránkovi a lev na volovi. Nevyzeralo to správne. Niečo nie je v poriadku. On vedel, že niečo nebolo v poriadku. Človek, a brat zabíjal brata. Otec zabil syna; syn zabil otca. Niečo nie je v poriadku. On zostaríeva. On zomiera. Vädnú. Je na ňom choroba. Je spútaný. Stromy rastú, ale nie sú nesmrteľné; zomierajú. Vrchy sa menia. Moria vysychajú. Vody chátrajú. Niečo je zlé, a on hľadal to miesto, mesto, kde sa to viac nebude diať; on vedel, že ak by sa kedy mohol vrátiť späť do Prítomnosti Toho, ktorý to učinil správne, mohol by si s Ním o tom pohovoriť.

Ó, hriešnik, čo za privilegium to dnes ráno je, keď môžeš vedieť, že teraz existuje pre teba cesta. Ten deň na Golgote otvoril cestu. To, po čom tí patriarchovia tak pátrali a hľadali to, Golgota ti to dala zadarmo. Ako by si to mohol odmietnuť? Ako by si to mohol odmietnuť kvôli pripojeniu sa k denominácii? Ako by si to mohol odmietnuť a nahradiť to niečím, pôžitkami tohto sveta. Prečo to neprijat? Otvárajúca sa opona privádza človeka rovno naspäť do Prítomnosti Božej bez akéhokoľvek druhu hriechu na ňom a stavia pred neho cestu ku veci, ktorú hľadá: nebo, sláva, pokoj, večný Život, všetko rovno pred ním. Ten deň bol pre satanovu moc smrteľnou porážkou. Všetko to zakončilo. A môžem Ho tam vidieť. On bol tým Baránkom Edenu od úplne prvého tieňa, ktorý z toho vyšiel, keď Ábel skrze vieru obetoval Bohu omnoho lepšiu obeť než Kain.

Musel omotať letorast z viniča okolo krku toho baránka, dotiahol ho ku skale, vzal do ruky ostrý kameň a zaklonil mu hlavu dozadu a sekal ho a rezal, až kým nezomrel a jeho vlna sa omočila v jeho vlastnej krvi. Zostal v kaluži svojej krvi.

To bol tieň. Ale v tom dni na Golgote, to nebol bránok z tejto zeme, ale to bol Baránok Boží, ktorý zomieral, ležal v kaluži Svojej vlastnej Krvi. Bol svetom dorezaný a dosekaný, dobitý a oplúťý, doudieraný a zbitý, a všetko ostatné, a Krv kvapkala dole z kaderí Jeho vlasov.

Keď zomieral Ábelov baránok, zomieral hovoriac v jazyku, ktorému Ábel nemohol rozumieť. On bečal. A keď zomieral Boží Baránok, v tom dni na

Golgote, On hovoril v takom jazyku, že nikto Mu nedokázal rozumieť, "Môj Bože, Môj Bože, prečo si Ma opustil?" To bol Boží Baránok, dosekaný na kusy, rozsekaný.

On bol práve tým Baránkom, ktorého mal Ábel v mysli, keď videl to zasľúbené Semeno ženy. On bol Baránkom, ktorého videl Daniel, že bol odseknutý z hory bez pomoci rúk. On bol pre toho proroka Kolesom v strede kolesa. Všetko, čo predvideli, sa v ten deň vyplnilo, v ten deň na Golgote. To prinieslo tú veľkolepú vec. To zlomilo satanovi chrbticu.

Ten deň na Golgote, 60-0925

132. Skala nášho spasenia

*Podťe, plesajme Hospodinovi! Pokrikujme s radosťou skale svojho spasenia!
Predídime jeho tvár s chválou! Pokrikujme mu radostne žalmy! (Žalm 95:1-2)*

Všetci pili z prameňa. Radovali sa. No, čo to znamená? Pšenica a burina sa obe radovali, že dostali tú duchovnú vodu. Chodíme do zboru. Tlieskame rukami s ostatnými. Vykrikujeme s ostatnými. Skáčeme hore dolu po podlahe s ostatnými. Chválimo Boha s ostatnými. Prorokujeme s ostatnými. Hovoríme v jazykoch ako ostatní. Modlíme sa za chorých ako tí ostatní. Ale on povedal... No, počúvajte, ako ideme trocha ďalej.

No, to – chcem sa na minútu zastaviť na tom, že tou Skalou bol Kristus. Tou Skalou bol Kristus. Bolo to tam v doslovnej forme, ako to je dnes v duchovnej forme. Manna, Pokrm, ktorým je Slovo, ktoré prichádza od Boha z nebies; Kristus je Slovo Božie a my sa krmíme na Slove. Vidíte? Sedíme, ako pri posolstve dnes ráno; počúvame, naše duše sa načahujú, chytajú to Slovo. Žijeme skrze Slovo.

On povedal, „Oni všetci jedli rovnakú duchovnú mannu; a všetci pili, všetci pili z rovnakej duchovnej Skaly: a tou Skalou bol Kristus.“

Pomyslite na to. No, čo to tu on na koniec dodáva? On tých Korinťanov varuje, „Buďte opatrní v tom, čo robíte. Keď prichádzam medzi vás, jeden má žalm, jeden má jazyk, jeden má toto a druhý má tamto. Jeden má proroctvo; jeden má zjavenie; jeden robí toto a druhý robí tamto. Buďte opatrní; nezakladajte na tom svoju vieru.“ Tie veci sú v poriadku. Majú svoje miesto, a tiež v cirkvi, ale nikdy na tom nezakladajte svoje spasenie. Ak váš život nepasuje dokopy s Božím Slovom, to je potom čas, aby ste sa dali do poriadku s Bohom.

Korinťanom - Kniha nápravy, 57-0414

133. Skúsený Kameň

Preto počujte slovo Hospodinovo, posmievační mužovia, ktorí panujete nad týmto ľudom, ktorý je v Jeruzaleme! Pretože hovoríte: Učinili sme smluvu so smrťou a s peklom sme spravili dohovor; i keď pojde bič, ktorý sa bude valiť ako záplava, neprijde po nás, lebo sme položili lož za svoje útočisko a skryli sme sa do falše, preto takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, zakladám na Sione kameň, skúsený kameň, uholný, drahý, základ, pevne založený; kto verí voň, nebude náhliť. A učiním súd pravidlom a spravodlivosť váhou, a kamenec odprace útočisko lži, a skryš zaplavia vody, a vaša smluva so smrťou bude zrušená, ani váš dohovor s peklom neostojí, a keď pojde bič, ktorý sa bude valiť ako záplava, ten vás zašliape; (Izaiáš 28:14-18)

A tak, Boh si nikdy nevybral morča, ani si nevybral nič iné. Ale On to sérum vyskúšal na Svojom vlastnom Synovi. Panensky narodený Syn Boží zostúpil na zem a Boh Mu dal Toxín, skúšobný Toxín. Stalo sa to na brehu Jordánu, keď bol tridsaťročný. Ján vydal svedectvo, keď Ho pokrstil, povedal, "Videl som Ducha Božieho, ktorý zostupoval ako Holubica." A To prišlo na Neho a bol naplnený Božím Toxínom. A On to potvrdil a obstál v skúške. Kráčal medzi chorobou a choroba od Neho utiekla. Kráčal medzi chromými a chromí začali chodiť. A keď bol daný do skúšky, keď na Neho pľuli, bičovali Ho po chrbte, provokovali Ho, snažili sa Ho naštváť, On povedal, "Mohol by som prehovoriť k Môjmu Otcovi a ihneď by Mi poslal dvanásť legiónov Anjelov." Ale o čo išlo, prečo to neurobil? Ten Toxín držal.

On bol daný do skúšky. Tam išiel na Golgotu, po celej tvári mal výsmešné pľuvance, Jeho tvár krvácala na miestach, kde Mu hrstami vytrhali bradu, zbitý, pričom mohol vypovedať jedno Slovo, a to by zmenilo celú tú vec. Ale ten Toxín držal.

On zomrel. Mal hriechy sveta. Každý hriech, ktorý bol kedy na svete, bol umiestnený na Neho. Pod bremenom hriechu, so všetkou záťažou hriechu, ktorá bola na Neho položená, On zomrel. Zomrel až tak, že slnko zašlo v strede dňa. Zomrel až tak, že hviezdy nesvietili. Zomrel až tak, že mesiac nesvietil. Zomrel až tak, že zem dostala nervový kolaps, zatriasla sa tak silnou triaškou, že z vrchov začali padať skaly. Zomrel takou smrťou, akou nemohlo zomrieť nič iné. Ten Toxín držal. A keď zomrel, Jeho duša odišla do pekla, pretože mal na sebe hriechy sveta. A bol tri dni v pekle. A v to skoré Veľkonočné ráno, ten Toxín začal pracovať. Na tretí deň vstal z mŕtvych a znova sa objavil tu na zemi. A povedal, "Pretože Ja žijem, vy tiež žijete." Toxín fungoval v pokušeniach. Toxín fungoval v každej skúške. Toxín fungoval v smrti. Toxín fungoval v pohrebe. Toxín fungoval vo vzkriesení.

134. Slovo Života

Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o slove života – a ten život sa zjavil, a videli sme a svedčíme a zvestujeme vám ten večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám – (1. Jána 1:1-2)

No, "Keď nepriateľ prichádza ako povodeň, On proti nemu vztyčuje prápor." Teraz dávajte pozor. V Edene im dal Svoje Slovo ako zbroj, len hovorené Slovo. Potom prišiel nepriateľ ako povodeň a On vzal Slovo a učinil Ho telom, aby prebývalo medzi nami; o trochu silnejšie. Od toho rozprávania zhora, tu On kráčal po zemi. Sláva. Aj tak ma nazvete náboženským fanatikom, tak s tým môžete začať rovno teraz.

Ó, prv to bolo vypovedané Slovo tam dávno.

Teraz, tu To je; mohli ste sa Ho dotknúť; stalo sa telom.

A potom, keď nepriateľ stále prichádzal ako povodeň, On vylial to Slovo do tej osoby vo forme Ducha Svätého. Tu to máte: jedna, dva, tri - ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým; ako Otec, Syn a Duch Svätý, a tak ďalej, v dokonalosti.

No, všimnite si, vypovedané Slovo. Boh nad nami, Boh s nami, Boh v nás: Slovo nad nami, Slovo s nami, Slovo v nás. Haleluja. Vy ste Božími, Božou armádou, ktorá pochoduje vpred: Božie vypovedané Slovo nad nami v Ohnivom Stĺpe; Božia manifestácia Jeho Slova v tele; teraz Boží Duch, vypovedané Slovo v nás.

Obliecť celú zbroj Božiu, 62-0701

135. Spaľujúci Oheň

Preto, keď prijímame nepohnutelné kráľovstvo, budme vďační a vďakou svätoslúžme ľúbe Bohu s úctou a bázňou Božou, lebo náš Boh aj je ohňom, spaľujúcim. (Hebrejom 12:28-29)

Mohol by som dnes večer povedať, že Boh má dnes znamenie. Je to znamenie Jeho Ducha, že tam, kde je Ježiš, tam je Život, lebo On je Život. Tam, kde je Ježiš, tam je Svetlo Evanjelia, lebo On je Svetlo. Tam, kde je Ježiš, tam je oheň, lebo On je spaľujúcim Ohňom, ktorý z vás vypaľuje všetku vašu neveru a nečistotu.

Večer za večerom Ho vidíme, ako prichádza na scénu, najprv zachraňuje stratené duše, dáva Ducha Svätého tým, ktorí Ho hľadajú, volá naspäť odpadlíkov. To je znamenie, ktoré treba nasledovať. A potom Ho tiež vidíme, ako vzpružuje chorých a postihnutých, uzdravuje ich. On to robí už nejaký čas.

Potom v čase konca, On zaslúbil, že bude Svetlo, že má prísť plnosť moci. Prorok povedal, "Bude deň, ktorý nebude ani nocou, ani dňom. Ale v čase večera bude Svetlo." Slnko vychádza na východe a zapadá na západe, geograficky. A Evanjelium najprv prišlo ku ľuďom z východu.

Mali sme deň, ktorý nebol ani tmou, ani svetlom. Bol to ponurý deň. Vedeli sme o Bohu dosť na to, aby sme prijali Jeho Syna za svojho Spasiteľa. Ale všetky veľkolepé znamenia a zázraky, ktoré padali na ľudí z východu, až do posledných pár rokov nepadli na ľudí zo západu.

Teraz, večerné Svetlá svietia. Moc vzkrieseného Krista vylieva Jeho požehnanie, naplňuje ľudí Duchom, objavujú sa znamenia a zázraky, znamenia z Marka 16 nasledujú veriaceho. Vidíte, to je večerný čas. A to isté Svetlo, ktoré povstalo na východe, zapadá na západe: Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes a bude až naveky.

A objavil sa mesiášsky znak, že On je s nami, v nás, a bude nás potešovať a pomáhať nám a žehnať nás a povedie nás ku Tomu, ktorý bol zjazvený na rukách, prebodnutý v boku.

Sledovanie Jeho hviezd, 59-0411E

136. Starodávny dňov

Hľadel som, až boli postavené tróny, a posadil sa Starodávny dňov; jeho rúcho bolo biele jako sneh, a vlasy jeho hlavy jako čistá vlna; jeho trón plamene ohňa; jeho kolá horiaci oheň. Ohnivá rieka tiekla a vychádzala zpred neho; tisíc tisícov mu slúžilo, a desaťkrát tisíc desattisícov stálo pred ním; zasadol súd, a boli otvorené knihy. (Daniel 7:9-10)

A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov a v prostredku medzi siedmimi svietnikmi som videl podobného Synovi človeka, oblečeného v dlhom rúchu až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom. A jeho hlava a jeho vlasy boli biele jako biela vlna, jako sneh, a jeho oči boli jako plameň ohňa, a jeho nohy boli podobné mosadzi, jako rozžeravenej v peci, a jeho hlas bol ako hlas mnohých vôd. (Zjavenie 1:12-15)

Predtým, ako som začal kázať sedem cirkevných vekov, nemohol som jasne porozumieť tú prvú kapitolu. Ako mohol tridsaťtri ročný Muž, vzkriesený v tom istom tele... Apoštolovia Ho rozpoznali, vedeli, že to je On. A ako On môže byť tam hore, možno osemdesiat alebo deväťdesiatročný, a mať na hlave vlasy ako veľká biela vlna a bradu bielu ako sneh? Čítal som v Knihe Daniela, keď On prišiel ku "Starodávnemu dňov, Ktorého vlasy boli ako biela vlna." Potom som videl toho Starodávneho dňov; On bol ten Starodávny dňov, ten istý včera, dnes i naveky. Vidíte, to bol symbol. Potom prečo táto biela vlna? A ja som potom - akoby mi Duch Svätý hovoril o obraze, ktorý som raz videl, na ktorom bol starodávny sudca. Potom som sa pozrel do histórie; išiel som do histórie Biblie a všetkého, aby som to zistil. A starí sudcovia, ako najvyšší kňaz v Izraelovi, on musel mať tie biele, šedivé vlasy a bradu ako vlna, pretože to biele na hlave znamenalo, že je najvyššou autoritou sudcov v Izraelovi. A ešte aj dnes a dávno pred stovkami rokov, možno pred niekoľkými stovkami rokov, alebo možno nie tak, ešte neskoršie, všetci anglickí sudcovia, nezáležalo na tom, akí boli mladí alebo starí, keď zasadali na súde, nosili bielu parochňu, čo ukazovalo, že v tom kráľovstve ponad ich slovom nieta iná autorita. Ich slovo je v tom kráľovstve poslednou autoritou. Čo oni povedia, tým je všetko vybavené.

A tak, potom som to uvidel. To tam stál On, hoci mladý Muž, ale mal bielu parochňu. On bol tou plnou, najvyššou Autoritou; On bol Slovo. A On má - nosí bielu parochňu.

Potom neskoršie, keď sme to prebrali, tie kázania, a odišiel som na západ, a keď sa tam zjavili tí Anjeli Pánovi kvôli tým Siedmim Pečatiam, a vznieslo sa to hore do vzduchu (máme tu aj po celej krajine tú fotografiu), On tam stojí a stále má tú parochňu najvyššej autority. On je Hlavou Cirkvi. On je Hlavou Tela. Nikde nie je nikto taký ako On. Všetko povstalo skrze Neho. On

stvoril všetko pre Seba a bez Neho nič nepovstalo. On má všetku moc na nebi aj na zemi a všetko patrí Jemu. A v Ňom prebýva Plnosť Božstva telesne. A to Slovo bolo Bohom a stalo sa telom medzi nami, a to bol On, ktorý zjavil celé tajomstvo kompletného plánu spasenia, o ktorom hovorili všetci proroci a mudrci. On Sám bol Tým, ktorý má tú parochňu a najvyššiu autoritu.

Filter rozumného človeka, 65-0822E

137. Strom Života

Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí sborom! Tomu, kto víťazí, dám jesť zo stromu života, ktorý je prostred raja Božieho. (Zjavenie 2:7) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

Toto je budúca odmena pre všetkých víťazov zo všetkých vekov. Keď odznie posledné zvolanie do boja, keď odložíme zbroj, potom odpočinieme v Božom raji a náš podiel bude Strom Života naveky. "Strom Života!" Nie je to nádherný slovný obrat? Hovorí sa o ňom trikrát v Knihe Genesis a trikrát v Knihe Zjavenia. Vo všetkých šiestich prípadoch je to ten istý strom a predstavuje presne to isté. Ale čím je ten Strom Života? No, v prvom rade by sme mali vedieť, čo strom sám osebe predstavuje. V Numeri 24:6, keď Balám opisuje Izrael, hovorí, že oni sú "stromy aloe, ktoré sadil Hospodin". V celom Písme sa stromy vzťahujú k osobám, tak ako v 1. Žalme. Tak Strom Života musí byť Osoba Života, a to je Ježiš.

"...Tomu, kto víťazí, dám jesť z Dreva Života, ktoré je prostred raja Božieho." Aká to vzrušujúca myšlienka. Ten Strom Života v záhrade Eden, ku ktorému sa nikto nesmel priblížiť z dôvodu Adamovho pádu, je teraz daný víťazom. Planúci meč strážiaceho cherubína bol daný do pošvy. Ale nebol tam zastrčený skôr, ako jeho čepeľ nebola skrvavená Krvou Baránka. Premýšľajme trochu o tejto pravde, keď uvažujeme, prečo bol Strom Adamovi a jeho potomkom odoprený, ale teraz je opäť sprístupnený. Boží zámer pre Jeho stvorenie, pre človeka, je, aby vyjadril Jeho Slová. V Genesis bolo Adamovi dané Slovo, aby ním žil. Život žitý podľa Slova by bol vyjadreným Slovom. To je pravda či nie? Ale žil Adam podľa toho Slova? Nie, lebo on mal žiť KAŽDÝM Slovom, ale on nedal pozor na každé Slovo. Potom povstal Mojžiš. Aký to bol veľký a mocný muž! Ale on tiež zlyhal a nežil každým Slovom a ten prorok, ktorý bol obrazom toho Veľkého Proroka, ktorý mal prísť, zlyhal, keď sa rozhneval a neuposlúchol Slovo. A tiež tam bol Dávid, veľký kráľ Izraelov, muž podľa Božieho srdca. On upadol na cudzoložstve, keď bol pokúšaný. Ale nakoniec v plnosti času prišiel Jeden, Hlava, Ježiš, ktorý tiež musel byť pokúšaný, aby sa uvidelo, či bude žiť

KAŽDÝM Slovom, ktoré vyšlo z úst Božích. Vtedy satan neuspel. Lebo tu bol Niekto, kto žil tým "je napísané", a to Majstrovské Dielo Božie zvíťazilo tým, že vyjadrovalo Božie Slovo. Potom bol tento zamanifestovaný Dokonalý pribitý na kríž ako Dokonalý Baránok Boží na dokonalú obeť. A na 'dreve' dostal smrteľné rany, aby sme skrze Neho a následkom Neho mohli jesť zo Stromu Života a potom tento Život, dobrovoľne daný, nám dal možnosť zvíťaziť a vyjadriť Božie Slovo.

A teraz týmto synom Božím, ktorí skrze Neho víťazia, je dané privilégium byť v Božom raji a mať trvalé obecnstvo s Ježišom Kristom. Nikdy viac nebude žiadne odlúčenie od Neho. Kamkoľvek pôjde On, pôjde i Jeho nevesta. To, čo je On, s tým sa delí so Svojimi milovanými, ktorí sa stali Jeho spoludedičmi. Tajné veci budú zjavené. Temné veci budú vyjasnené. Budeme poznať tak, ako sme poznání. Budeme ako On. To je dedičstvo víťaza, ktorý zvíťazil skrze Krv Baránka a Slovo svedectva pre Ježiša Krista.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 3. kapitola - Efezský cirkevný vek

138. Stvoriteľ

Neluhajte jeden druhému, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril (Kološanom 3:9-10)

Ty si ten istý muž, tej istej postavy, ako si bol, keď ťa Boh povolal, tá istá žena. Ale vidíte, čo to urobilo, to bolo obnovenie. Starý život pominul. Stará túžba pominula. Keď si bol zvyknutý piť, nadávať, hádať sa, byť zlostný, márnivý čas, byť nemorálny, tie veci zomreli. Vidíte? Teraz si ale použitý... Predtým si bol Satanovým nástrojom, ale teraz si vykúpený.

Tak isto to bude aj so svetom, vykúpený, Nové Nebo a Nová Zem.

Tak, ako aj vy „ste novým stvorením“. A grécke slovo tu, každý to vie, je „nové stvorenie“. Amen! Nové stvorenie v tom istom starom chráme.

...

A potom, „Keď tento zemský stánok bude zborený, máme už iný, ktorý na nás čaká.“ My ešte nemáme tie telá.

Ale, pozrite sa! Keď toto telo prijme Ducha Božieho, ten nesmrteľný Život vo vnútri vás, to uvrhne toto telo do poddanosti Bohu. Haleluja! „Ten, kto sa z Boha narodil, nehreší; on nemôže hrešiť.“ Rimanom 8:1, „A tak teraz už nieta nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi; ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“ Tu to máte. Vidíte? To uvrhne vaše telo do poddanosti.

Nemusíte vraviť, „Ó, keby som len mohol prestať piť! Keby som len...“ Vojdite len do Krista, a to všetko je preč. Rozumiete? Pretože vaše telo je poddané Duchu. Nie je už viacej poddané veciam tohoto sveta; tie sú mŕtve. Tie sú mŕtve; vaše hriechy sú pochované v krste a vy ste novým stvorením v Kristovi. A vaše telo sa stáva poddané Duchu, snaží sa žiť správnym druhom života.

Ako vy, ženy, ktoré tvrdíte, že máte Ducha Božieho, a idete tu von a nosíte šortky a také veci, ako to môžete robiť? Ako by Duch Boží vo vás vám vôbec dovolil robiť takéto veci? To jednoducho tak nemôže byť. Samozrejme, že to nemôže byť. On nie je nečistý duch; On je svätý Duch.

A potom, keď sa stávate poddaní tomu Duchu, to uvrhne celú vašu bytosť do poddanosti tomu Duchu. A ten Duch nie je nič iné na svete ako toto Semeno Slova, ktoré sa zmanifestovalo alebo bolo oživené. Haleluja! Ožilo. A keď Biblia povedala, „Nerob toto,“ to telo rýchlo podľa toho koná. Nie je tam žiadna otázka.

A čo to je? To je závdavok zmŕtvychvstania. Toto telo bude znovu vzkriesené, pretože to už začalo. Ono bolo raz poddané hriechu a špine a skazeniu, ale teraz dostalo závdavok; obrátilo sa Nebesky. No, to je závdavok, že pôjdeš do vytrhnutia. To je závdavok.

Budúci domov nebeského Ženícha a pozemskej Nevesty, 64-0802

Kto je tento Melchisedech?, 65-0221E

139. Sudca

Vzdajte Hospodinovi česť jeho mena. Doneste posvätný dar a vojdite do jeho dvorov! Klaňajte sa Hospodinovi v ozdobe svätosti! Traste sa pred jeho tvárou, celá zem! Povedzte medzi národami: Hospodin kraluje! Áno, aj okruh sveta bude upevnený tak, aby sa nepohnul. Bude súdiť národy spravdливо. Nech sa radujú nebesia, a nech plesá zem! Nech hučí more i jeho náplň! Nech sa veselí pole a všetko, čo je na ňom! Vtedy nech plesajú i všetky stromy lesa pred Hospodinom, lebo ide, lebo ide súdiť zem! Bude súdiť okruh sveta v spravdливosti a národy vo svojej pravde. (Žalm 96:8-13)

Boh sa nemení. V Malachiášovi 3 je povedané, "Ja som Boh a nemením sa." Spôsob, akým Boh čokoľvek robí prvýkrát, takým spôsobom Boh postupuje stále, keď čokoľvek robí. Boh sa rozhodol, že spasí človeka skrze preliatu krv toho nevinného v záhrade Eden, a On to odvtedy nikdy nezmenil a nemôže to zmeniť. My sme sa to snažili pomocou vzdelania, skrze budovy, pomocou systémov, pomocou denominácií, pomocou etiky, a všetkého možného, a to všetko sklamalo. Ale je len jedno miesto, kde sa Boh stretáva s človekom, a to je pod preliatou krvou nevinného. Jedine skrze krv, to bolo Jeho prvé rozhodnutie. Vidíte?

My môžeme urobiť rozhodnutie a po roku môžeme prísť na niečo lepšie. Po roku máme o tom lepšiu predstavu. Boh nie; On je neohraničený; Jeho prvé rozhodnutie je dokonalé, nič ho nemôže zmeniť. Ja sa môžem naučiť viac; my sme ohraničení. Ja sa môžem naučiť viac, ty sa môžeš naučiť viac; ale Boh sa nemôže viac naučiť, On je dokonalý od začiatku. A preto Jeho prvé rozhodnutie, nech odpočinie na tom tvoja duša. To, čo hovorí Biblia, to je to.

Boh musí jedného dňa súdiť svet a... Katolíci hovoria, že On ho bude súdiť podľa katolíckej cirkvi. Ak by to tak bolo, podľa ktorej katolíckej cirkvi? Oni sa líšia jedna od druhej. Ak by ste ho súdili podľa protestantov, podľa ktorej protestantskej cirkvi? Oni sa líšia jedna od druhej. A to by bol zmätok; nikto by nevedel, kde sa postaviť. Ak sú praví metodisti, baptisti sú stratení; ak sú praví katolíci, protestanti sú stratení.

Ale Biblia povedala, že On bude súdiť svet skrze Ježiša Krista, a On je Slovo. Tak On ho bude súdiť podľa Slova.

A všetky denominácie odchádzajú od toho Slova, aby si urobili svoje vyznanie. Nech mi niekto dokáže, kde oni prijímajú celé Slovo. Oni to nemôžu, pretože to je kontrolované ľudským systémom. Kde máte človeka...

Boh nekonal súčasne s viac ako s jednou osobou. On nikdy ani nemal dvoch prorokov v tom istom čase - jedného! Boh môže zobrať do Svojej ruky jedného človeka. On sa nezaobrá tvojou organizáciou, On sa zaoberá tebou.

Sviatok trúb, 64-0719M

140. Svätý Duch

A tak pevnili sbory vo viere a množili sa hojne počtom čo deň. A keď prešli Frýgiu a Galatskú krajinu, pretože im Svätý Duch zabránil hovoriť slovo v Ázii, prišli k Mýzii a pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale im nedal Duch Ježišov. A obídúc Mýziu, išli dolu do Troady. A tam sa ukázalo Pavlovi cez noc videnie: Akýsi muž, Macedonec, stál, prosil ho a hovoril: Prejdi do Macedonie a pomôž nám! A jako videl videnie, hneď sme hľadali možnosť odísť do Macedonie vyzrozumievajúc, že nás ta povolal Pán, aby sme im zvestovali evanjelium. (Skutky apoštolov 16:5-10)

Otázka: "Aký je podľa teba ten najlepší spôsob, ako nájsť vôľu Pánovu v určitých dôležitých záležitostiach?"

Poviem ti, drahý priateľu: ten najlepší spôsob, ako nájsť vôľu Božiu v určitých dôležitých záležitostiach, je modlitba. Vidíte?

No, dovoľte mi... Je tu taká malá nádherná vec. Ak máte záležitosť, ktorá je naozaj dôležitá... No, tu je spôsob, ako to robím ja. Beriem to pred Pána. A vždy to bolo mojou silou; očakávam na Pána a vidím, čo On hovorí. A ja sám ohľadom toho len zostávam neutrálny, nenakláňam sa ani na jednu stranu a hovorím, „No, nebeský Otče, môže to...“

Samozrejme, teraz, v mojom prípade je to takmer vždy, ak to je veľmi dôležité, že očakávam na videnie. Ale Boh s mnohými ľuďmi nekoná skrze videnia. A tak by som vám to neodporúčal. Rozumiete? Pretože je len pár ľudí, ktorí mávajú videnia, a iní robia zasa niečo iné. Tam, kde vy robíte niečo iné, čo ja nedokážem robiť, možno – vo vašom spôsobe služby Pánovi, ja zasa robím niečo, čo nedokážete robiť vy. Vidíte? Boh s nami koná rozlične.

A tak, ak by som bol na tvojom mieste a nemával videnia od Pána, jednoducho by som očakával na Pána a hovoril, „Pane, ukáž mi teraz, aké rozhodnutie urobiť.“ A potom, tak, ako by si sa cítil vedený to urobiť, potom len chvíľu čakaj, potom čakaj ešte trochu dlhšie a vidz, ktorým smerom, ku ktorej strane sa nakláňaš, ktorým smerom Duch... Povedz, „Teraz, Otče, v mojom srdci, Ty vieš, že na tom nezáleží; ale chcem vedieť, čo ohľadom toho chceš urobiť Ty.“

Takýmto spôsobom to niekedy robím ohľadom zhromaždení. Cítim sa tak trochu vedený ísť týmto smerom alebo tamtým smerom, potom nasledujem tamten smer. Takýmto spôsobom sa to robí, pretože je to vtedy v modlitbe; robíš to najlepšie, čo môžeš.

A verím tomuto, moji priatelia, ako bol Pavol v Novom Zákone v tých dňoch, ktoré prešli. Bol medzi dvoma tiesňami, ktorým smerom by mal ísť. A začal na nesprávnej ceste a dostal povolanie do Macedónie. A verím, že ak robíš rozhodnutie pre Boha a robíš to najlepšie, čo môžeš, verím, že Boh ťa napraví a dohliadne na to, aby si nešiel nesprávne. Verím, že Boh to urobí.

Otázky a odpovede, 61-1015M

141. Svetlo na zjavenie národom

A hľa, bol v Jeruzaleme človek, ktorému bolo meno Simeon. Bol to človek spravедlivý a pobožný, očakávajúci potešenie Izraelovo, a Svätý Duch bol na ňom. A bolo mu zjavené od Svätého Ducha, že neuzrie smrti prv, ako by uvidel Krista Pánovho. A prišiel v Duchu do chrámu. A keď uvodili rodičia dieťaťko Ježiša, aby vzťahom na neho urobili podľa obyčaje zákona, vzal ho na ramená a dobrorečil Bohu a povedal: Teraz prepúšťaš svojho služobníka, Samovládca, podľa svojho slova, v pokoji, lebo moje oči videli tvoje spasenie, ktoré si prihotovil pred tvárou všetkých ľudí, svetlo na zjavenie národom a slávu svojho ľudu Izraela. (Lukáš 2:25-32)

No, Simeon bol starý človek, ktorý veril v Božie Slovo. No, pamätajte, mal veľkú reputáciu (povešť). No, viem, že dnes večer hovorím ku kazateľom, ktorí majú najväčšiu reputáciu, ľudia, ktorí tu sú a majú kresťanský charakter. Ale tá najväčšia reputácia, ktorú ste kedy mali, je, že ste Kresťanom.

No, Simeon bol významný človek. Ale teraz, Duch Svätý zostúpil a zjavil mu, hoci bol starý, že nezomrie, kým prv neuvidí Pánovho Krista. No, to bolo duchovné zjavenie skrze Ducha Svätého, že neuzrie smrti, až kým prv neuvidí Krista. No, pamätajte, on bol starý.

Predstavujem si, že niektorý z nich povedal, "No, ten chlapík to nemá tak trochu v hlave v poriadku. Vyhliadali sme príchod Krista cez 4000 rokov."

Veľkí ľudia od Adama a ďalej, vyhliadali príchod toho Semena ženy, ktoré rozdrťí hadovi hlavu. Vyhliadali Krista cez 4000 rokov. Je to tak, ľudia; viete o tom. Ale tu, ten starý človek, v neskorom veku, povedal, "Nezomriem, až kým prv neuvidím Krista, lebo mi tak povedal Duch Svätý." To je veľmi dobré odôvodnenie, či nie? On veril tomu, čo mu bolo povedané. A vy? Svätý Duch mu dal zjavenie, "Nezomrieš, Simeon, až kým prv neuzrieš Pánovho Krista."

A on povedal, "Amen. Verím tomu." Zostával rovno s tým.

V poriadku. No, nemáme dvoch Duchov Svätých; existuje iba Jeden. A ten istý Duch Svätý, ktorý to zjavil Simeonovi, je dnes večer v tejto budove.

Milujem Slovo. Duch Svätý sa kŕmi na Slove Božom. Kresťania by mali vždy čítať Bibliu, lebo Duch Svätý sa kŕmi... Jeho Pokrmom je Slovo Božie. "Človek nebude žiť na samotnom chlebe (Amen. Tu to je.), ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích." To je to, na čom Kresťan žije - Slovo. A Duch Svätý miluje Slovo a On je tu dnes večer, aby prijal Slovo. A To je vo vás. A ako Slovo vychádza vpred, vtedy Duch Svätý berie Slovo Božie a zjavuje Ho.

Očakávania, 50-0810

142. Svetlo z neba

A Saul ešte vždycky dýchal hrozbou a vraždou na učeníkov Pánových a išiel k najvyššiemu kňazovi a vyžiadal si od neho listy do Damašku na tamojšie synagógy, aby, jestli by tam našiel niektorých mužov alebo ženy tej cesty, doviedol ich sviazaných do Jeruzalema. A v tom, čo išiel, stalo sa, že sa už blížil Damašku, a zrazu ho obklúčilo svetlo z neba, a padnúc na zem počul hlas, ktorý mu hovoril: Saule, Saule, prečo ma prenasleduješ? A on povedal: Kto si, Pane? A Pán povedal: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ, tvrdo ti bude proti ostňu sa vzpečovať. (Skutky apoštolov 9:1-5)

Ako ten apoštol Pavol, ten veľký apoštol, ktorý prechádzal svojim časom problémov, keď bol svedkom Štefanovej smrti; a videl, ako bola jeho malá tvár upriamená do neba a kamene ho triafali do tváre, a on sa díval hore a povedal, "Vidím otvorené nebesia. Vidím Ježiša, ako stojí po pravici Božej." Povedal, "Pane, nepočítaj im tohoto hriechu." A Pavol držal kabáty, to ho doviedlo týždne za týždňami na hromadu popola, chodil sem a tam, až kým sa jeho myseľ nepoškrnila, až sa nakoniec vydal na cestu do Damašku, aby sa z toho pokúsil vybojovať cestu von, práve ako človek, ktorý ide ku flaške whisky, aby tam utopil svoje problémy. Bol uprostred toho, keď tam z neba prišiel Hlas a veľiké svietiace Svetlo povedalo, "Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?" On Ho uvidel. Rozpoznal Ho, že to bol zmŕtvychvstalý Ježiš; Ten, ktorého smrti bol svedkom, bol znova vzkriesený.

Ó, môžem si spomenúť na môj vlastný život na ceste dole do záhuby, keď som začul ten najsladší Hlas, "Ja som Ježiš. Raz som bol mŕtvy; som navždy živý. Pretože Ja žijem, ty môžeš tiež žiť." Od toho času, keď som vložil svoju ruku do tej Jeho, dôveroval som Mu cez temné miesta. Keď prichádzajú časy, keď nedokážem vidieť, ktorou cestou idem, stále Mu dôverujem. Každý kresťanský veriaci musí byť umiestnený do tých skúšok. Každý kresťanský veriaci musí byť daný na hromadu popola, aby tak mohol vyjsť vpred s prežitím, "Viem, že môj Vykupiteľ žije."

Neprišli sme sem dnes ráno len na to, aby sme si posedeli a hovorili o nejakej historickej záležitosti, ktorá je mimochodom úplná pravda, ale dnes ráno sme sem prišli so svedectvom: "Viem, že Ježiš Kristus je Syn Boží. Viem to bez najmenšieho tieňa pochybnosti. Viem, že On vstal z mŕtvych a dnes žije vo mne. On je môj a ja Jeho. Som spoludedičom s Ním v Kráľovstve Božom.

Veľká noc, veľká noc prináša tú veľkolepú vec, vzkriesenie, novú nádej. Máš to dnes ráno? Je to v tvojom srdci? Vieš, že tvoj Vykupiteľ žije a spôsobuje, že všetko pracuje ako má?

143. Syn Dávidov

A keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfágy, k Olivovému vrchu, vtedy poslal Ježiš dvoch učeníkov a povedal im: Idte do mestečka, ktoré je tu pred vami, a hneď najdete oslicu, priviazanú, a osliatko s ňou; odviažte ich a priveďte ku mne. A keby vám niekto niečo povedal, poviete, že ich Pán potrebuje, ale že ich hneď pošle. A to všetko sa stalo, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý povedal: Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj Kráľ ti ide, tichý, jazdiac na oslici a na oslati podrobenej jarmu. A učeníci odišli a urobili, jako im rozkázal Ježiš, a priviedli oslicu aj osla, položili na ne svoje rúcha a na tie ho vysadili. A väčšina zástupu prestierali svoje rúcha na cestu, a zase iní sekali letorasty so stromov a stlali na cestu, a zástupy, ktoré išli pred ním, a ktoré išli za ním, kričali a hovorili: Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach! A keď vošiel do Jeruzalema, vzbúrilo sa celé mesto, a všetko hovorilo: Kto je toto? (Matúš 21:1-10)

Kedy bolo tvoje meno umiestnené do Baránkovej Knihy Života? Pred založením sveta. Kedy bol Kristus zabitý; pred 1900 rokmi? Nie veru. Pred založením sveta. "Baránok zabitý pred založením sveta." Vidíte, čo to robí? To sú tieto Pečate, ktoré sa otvárajú, jednoducho začínajú zjavovať plán vykúpenia, ako to On urobil. Teraz sa to všetko zakončilo, takmer - takmer je to hotové. A tak sme v čase konca. To je dôvod, prečo sú tie veci zjavované. V poriadku.

No, nášmu Príbuznému je podaná sedemkrát zapečatená Kniha vykúpenia od originálneho Vlastníka. Originálny Vlastník... Keď sme ju stratili v záhrade Eden skrze Adama, išla naspäť ku originálnemu Vlastníkovi. Ale bol tam pytlak na pozemku, nezákonný osadník, a to je satan; on prišiel, on je pytlak. Táto zem mu nepatrí; patrí Bohu. Ale on je pytlak, nezákonný usadlík. Človeče, ako by som rovno teraz mohol niečo povedať, ale radšej to neurobím. Táto sedemkrát zapečatená Kniha je našou právnou listinou. To je právna listina. Počkajte, až sa dostaneme do tých Pečatí!

On láme Pečate, zjavuje, dáva nám Svoje dedičstvo, Svojmu ľudu. Dáva dedičstvo, ktoré zdedil, stáva sa Príbuzným Vykupiteľom a slobodne nám to dáva. Všetko to patrilo Jemu. On bol Ten, ktorý vykúpil. Ale namiesto toho, aby si to nechal Sám pre Seba, On to dáva naspäť ľuďom. To je Jeho láska naproti nám. Ó!

Satan, ten, ktorý to teraz vlastní, nezákonný osadlík, on je nakoniec... On sa toho nechce vzdať tak rýchlo, o trochu neskôr to tu nachádzame v Písmach, myslím, že tu v ďalšej kapitole. A on sa toho nechcel hneď vzdať, ale musel o to bojovať. Ale nakoniec, keď bol privedený do konečného vyvrcholenia, bol hodený do jazera ohňa. Je to tak.

Ježiš, Meno Ježiš má v Evanjeliách štyri tituly "Syna." Vedeli ste to? Ježiš

má v Evanjeliu štyri tituly ako Syn. Jeden z nich je "Syn Dávidov"; ďalší z nich je "Syn Abrahámov"; ďalší, "Syn človeka"; a ďalší, "Syn Boží."

No, dávajte pozor. Keď sa náš Príbuzný Vykupiteľ stal Ježišom Kristom, On sa stal Synom Dávidovým, ktorý je Dedičom trónu. Sláva! Tým, že je Synom Dávidovým, tak je Dedičom trónu. Boh tam vtedy povedal, že nikdy nezanechá Dávida, "nikdy nezanechá Dávida bez semena." A Kristus je Synom Dávida. A On sa stal naším Príbuzným Vykupiteľom a čaká, pripravuje miesto, kde s nami môže vládnuť. Ako Syn Dávida je Dedičom trónu. Ako Syn Abraháma je Dedičom kráľovskej porcie. Amen. Je to tak? Je Dedičom kráľovskej porcie. (Amen!), Palestína a všetko, čo je v nej, "Abrahámovo Semeno." On bol Synom Abraháma.

Ako Syn človeka, čo robí Syn človeka... Čo človek stratil? Stratil zem. A tak, ako Syn človeka je Dedičom všetkého na zemi. Všetko toto má a vrátil nám to naspäť, potom sa On navracia späť taký, aký je.

No, potom, ako Syn Boží vlastní všetky veci. Ako Syn Dávida je Dedičom trónu, ako Syn Abraháma je Dedičom kráľovskej porcie, ako Syn človeka je Dedičom zeme, ako Syn Boží je Dedičom všetkých vecí v nebi i na zemi. Ó! To je náš Vykupiteľ, náš Príbuzný Vykupiteľ.

Zjavenie - 5. kapitola #2, 61-0618

144. Syn človeka

A stalo sa, keď išli, že mu povedal ktosi na ceste: Pane, pojdem za tebou, kamkoľvek pojdeš. A Ježiš mu riekol: Líšky majú svoje skrýše, i nebeskí vtáci majú svoje hniezda; ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil. (Lukáš 9:57-58)

Pred pár rokmi som čítal jeden príbeh. A v tomto príbehu, bolo tam hovorené o veľkom, ušľachtilom kráľovi... Pravdepodobne je to vymyslené, ale privádza nás to do bodu, kde nám to dáva pozadie ku tomu, čo chceme povedať. Tento kráľ, bol to tak ušľachtilý kráľ a tak veľmi miloval svojich poddaných, že až jedného dňa pred svojím strážcom a šľachtou povedal, "Dnes ma vidíte poslednýkrát na veľmi mnoho rokov."

A jeho strážca a šľachtici mu povedali, "Dobrý kráľu, prečo to hovoríš? Ideš niekam do neznámej krajiny a staneš sa cudzincom?"

Povedal, "Nie. Zostávam rovno tu. No," povedal, "idem von medzi mojich poddaných. Stanem sa sedliakom. Budem rúbať drevo s drevorubačom. Budem

obrábať pôdu s roľníkom. Budem orezávať vinič s tými, ktorí orezávajú vinič. Budem jedným z nich, aby som sa viacej oboznámil s tým, čo robia. A milujem ich. A chcem sa o nich dozvedieť viac, osobne. Nespoznajú ma. Ale jednako, chcem sa s nimi takýmto spôsobom oboznámiť."

A na ďalšie ráno, keď jeho delegáti, všetci jeho ľudia ho videli, alebo tí, ktorí boli v paláci, ako si zložil korunu a položil ju na sedadlo, trón; a vyzliekol si svoje rúcho a obliekol sa do sedliackych šiat, vyšiel von medzi obyčajných ľudí. No, v tom krátkom príbehu nachádzame niečo o Bohu.

Oni povedali kráľovi, hovorili, "Kráľu, chceme ťa. Milujeme ťa. Chceme, aby si zostal kráľom." Ale on sa chcel stať jedným z nich, aby ich lepšie spoznal, aby oni mohli lepšie spoznať jeho, čím skutočne je. To by im ukázalo, čím skutočne je.

A to je to, čo urobil Boh. On sa zmenil z Jehovu Boha, aby sa stal jedným z nás, aby mohol trpieť, aby mohol zakúsiť smrť, aby mohol vedieť, čím bol osteň smrti, a aby na Seba vzal trest smrti. Odložil nabok Svoju korunu a Svoje rúcho a stal sa jedným z nás. Umýval si nohy s tými najnižšími. Prebýval v stanoch s chudobnými. Spával v lesoch a na uliciach s tými, ktorí boli odvrhnutí. Stal sa jedným z nás, aby nás mohol lepšie rozumieť, a aby sme my mohli lepšie rozumieť Jeho.

No, myslím, že v tom nachádzame zmenenie, On Sám, čo On urobil. Ak si všimnete, On prišiel v mene troch synov. Prišiel v mene Syna človeka a ako Syn Boží a Syn Dávidov. Prišiel ako Syn človeka.

No, v Ezechielovi 2:3, Sám Jehova nazval Ezechiela, proroka, "synom človeka."

Syn človeka znamená "prorok." On musel takto prísť, aby vyplnil Deuteronomium 18:15, kde Mojžiš povedal, "Pán, váš Boh, medzi vami vzbudí proroka podobného mne." On nikdy Samého Seba nenazýval Synom Božím. Poukazoval na Seba ako na "Syna človeka," pretože musel prísť podľa Písma. Vidíte? Musel spojiť tie dva kúsky roztrhnutého papiera, proroctvo zo Starého Zákona a Jeho vlastný charakter, aby to bolo úplne rovnaké. A tak prišiel, Syn človeka, prišiel v takej forme.

Mocný Boh odhalený pred nami, 64-0629

145. Syn Boží

Vieme, že nikto, kto sa narodil z Boha, nehreší. Ale ten, kto sa narodil z Boha, chráni sa, a ten zlý sa ho nedotýka. Vieme, že sme z Boha, a celý svet leží vo zlom. A vieme, že Syn Boží prišiel a dal nám myseľ, aby sme znali toho pravdivého a sme v tom pravdivom, v Jeho Synovi, Ježišu Kristovi. To je ten pravdivý Boh a večný život (1. Jána 5:18-20)

On zaslúbil na tak mnohých miestach v Biblii veci, ktoré bude robiť. "Krátku chvíľu a svet Ma viac neuvidí, jednako vy Ma uvidíte; budem s vami, vždy vo vás, dokonca do skonania sveta." A všimnite si znova v svätom Lukášovi 17:30, "Ako bolo vo dňoch Sodomy!"

Viete, čo sa stalo v Sodome? Pozrite na Kaliforniu; nie len na Kaliforniu, Spojené štáty; nie len Spojené štáty, ale svet.

Pozrite na toto tínedžerské šialenstvo! No, mali sme... Minule som vám hovoril, rozprávali tam o nejakej analýze škôl v Arizone, kde žijem, a 80% detí v škole je mentálne zaostalých. Čím budú ich deti? Nemôžeme mať ďalšiu generáciu. Sme na konci. Ježiš povedal, že tieto veci prídu.

Pozrite sa na všetky tie televízie a veci, ktoré vypúšťajú tieto fiktívne veci. Predpovedám, že príde čas, keď svet, ľudia budú kompletne, úplne šialení. Biblia hovorí o takých ohyzdných zjavoch, aké dnes ukazujú vo filmoch, vajcia nejakých prehistorických tvorov, ktoré žili na zemi tak mnoho tisíc a miliónov rokov, vyliahli sa a vyšli von... To je len malá vec oproti tomu, čo sa bude diať. Keď bude otvorené peklo a diabol vychádza so všetkými svojimi tajomnými vecami, ženami... alebo kobyčkami, ktoré majú vlasy ako ženy a zuby ako levy. No, svet bude kompletne, úplne šialený. Teraz to od toho nie je vzdialené ani o jeden stupeň.

Ó, pre slávu Božiu, pre príchod Pána Ježiša, pre Ducha Svätého, pre tých, ktorí vedia, pre živú Prítomnosť živého Boha!

Ježiš tam v svätom Matúšovi povedal, riekol, "V tom dni bude zjavený Syn človeka." No, pamätajte, nie Syn Boží. On prišiel v menách troch synov: Syn človeka, Syn Boží, Syn Dávidov. Keď bol tu na zemi, prišiel ako Syn človeka, bol prorokom. Syn človeka je prorok. Sám Jehova nazval prorokov, Jeremiáša a ostatných, "Syn človeka, čo vidíš?" Ježiš prišiel, pretože musel prísť podľa Písma, ako Syn človeka. Mojžiš povedal, "Pán, váš Boh, vzbudí proroka podobného mne." A On musel byť prorok, Syn človeka.

Ale po Jeho smrti, pohrebe a vzkriesení, teraz bol Synom Božím, nadprirodzeným, Duchom Svätým.

Ale On zaslúbil, že práve pred príchodom času konca, svet na tom bude

tak, ako to bolo v Sodome, keď tam zostúpil Muž v ľudskej forme; traja z nich, dvaja Anjeli a Boh Sám. To bol Boh. Biblia povedala, že bol. No, On tam zostúpil a zmanifestoval tam Samého Seba skrze to, že sa obrátil chrbtom ku stanu, kde bola Sára, a povedal Abrahámovi, o čom premýšľala Sára v stane. Je to tak? No, Sám Ježiš povedal, "V dni, keď bude zjavený Syn človeka," inými slovami, "Syn človeka, služba samotného Ježiša Krista."

Cirkev prejde cez ospravedlnenie skrze Luthera; cez posvätenie skrze Wesleyho; cez krst Duchom Svätým, alebo letničných; a rovno ďalej do dokonalosti Syna človeka, keď Manžel a Manželka budú jednou a tou istou osobou. Boh bude tak zmanifestovaný vo Svojej Neveste, Svojej Cirkvi, že budú obaja tým istým. Oni sú jedno. Teraz vidíte, pri čom sme.

Nedržte sa tých tradícií a vyznaní. Vo svojom dni boli v poriadku, ale kvetina teraz rozkvitla do kvetu. To je čas semena. Je to tak.

Ježiš tieto veci zaslúbil. Teraz, keď vidíme Boha, ako pred nami činí Svoje zaslúbenie živým, a vidíme, že to je v nás, a Jeho Duch žije v nás; to je ten jediný spôsob uctievania, jediné miesto uctievania, jediný pravý spôsob, ako môžeš uctievať, "Lebo nie je žiadneho odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi."

Božie pripravené miesto uctievania, 65-0425

146. Ten, ku ktorému bude zhromaždenie

Neuhne berla od Júdu ani palica zákonodarcu zpomedi jeho kolien, dokiaľ neprijde Šílo [Pokojný], a k nemu sa zhromaždia ľudia. (Genezis 49:10) [Podľa anglického prekladu KJV -- pozn.prekl.]

Ale vedeli ste, že Pavol Ho očakával, že príde každého dňa? Ján, na ostrove Patmos, si myslel, že bude žiť, aby to videl. Ireneus si myslel, že to istotne bude v jeho dňoch. Všetci ostatní z nich, Polykarp, svätý Martin, všetci naprieč vekmi... Luther si myslel, "Istotne je to ono." Wesley hovoril, "Toto je ten čas."

Charles Finney, John Knox, Calvin, Spurgeon, každý z nich hovoril, "Toto je ten čas." Billy Sunday, až sem ku tomu dňu, každý hovoril, "Toto je ten čas."

Očakávame na to. Nevieme, kedy je ten čas. Verím, že to je tento čas, a chcem držať to svetlo fagle pozdvihnuté hore. A počúvajte. No, porozumejte tomuto správne. Chcem žiť každý okamih svojho života tak, že Ho v ďalší okamih očakávam, ale chcem sa správať tak, ako keby to bolo odteraz za desať tisíc rokov. Stále chcem siať semená, žať žatvu.

Chcem kázať Evanjelium a správať sa tak, ako som to vždy robil. A takto, s pozdvihnutými očami, sledujúc, potahovať kosu, zhromažďovať snopy, pšenicu. A potom na ďalší rok zasejem znova svoje plodiny, "Pane, myslel som, že tu budeš minulý rok, ale ak nie, môžeš prísť tento rok. Tak zasadím svoje plodiny, aby som zaopatril svoje deti. Ak budeš zhovievať, oni budú mať niečo na jedenie; ak nie, budem na Teba očakávať. Tak vidíte (Rozumiete?); len sa správajte normálne. Ak by som si myslel, že On príde ráno, dnes večer by som kázal to isté posolstvo, ktoré teraz kážem. Ak by som si myslel, že príde ráno, nešiel by som von a nepredal by som svoje auto; nešiel by som urobiť toto, to alebo tamto. Len by som išiel ďalej, ako som išiel obvykle, pretože očakávam na Neho, že príde v ktorýkoľvek okamih. Pretože On môže prísť iba pre teba; dnes večer to môže byť tvoja hodina. Možno je to dnes večer moja hodina. Neviem. Ale jedna z nich bude našou hodinou.

A aký to robí rozdiel, ak žijem tu, alebo som tam niekde pochovaný? Pretože, ak som už zaplatil trest smrti, budem tam predtým ako ktorýkoľvek človek, ktorý žije. Je to tak. "Hovorím toto," 2. Tesaloničanom, 5. kapitola, "Hovorím vám toto ako prikázania Pánove. My, ktorí sme nažive a pozostaneme do príchodu Pánovho, nezabráňime, alebo nezastavíme tých, ktorí spia. Lebo trúba Božia zaznie a mŕtvi v Kristu vstanú najprv," je to privilégium tých, ktorí sú mŕtvi - povstanú prví. Takým spôsobom vieme, že to je na dosah ruky. Rozumiete? "Potom my, ktorí sme nažive a pozostaneme, budeme razom premenení, v okamihu mihnutia oka, a budeme vychvátení spoločne s nimi hore, aby sme stretli Pána v poverí."

No, zhromaždenie bude k Pánovi. Ako povedal Jákob v 49. kapitole, "Keď príde Šílo a zhromaždenie bude ku Nemu. Nepríde zákonodarca, až kým... tam pri nohách, kým nepríde Šílo," hovoriac o Júdovi, "a zhromaždenie bude ku Nemu." No, tak mnoho ľudí vyhlíada cirkev, veľkú skupinu ľudí, aby boli vychvátení spolu hore, cirkev, denominácia, nejaké vyznanie niečoho, aby boli vychvátení hore. To nie je to. To vôbec nie je to.

Otázky a odpovede, 62-0527

147. Štítový Kameň

A odpovedal a riekol mi: Toto je slovo Hospodinovo k Zorobábelovi hovoriac: Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin Zástupcov. Kým si ty, veľký vrchu, pred Zorobábelom? Rovinou! A vynesie von jeho náhlavný kameň so zvučným pokrikovaním: Milosť, milosť mu! (Zachariáš 4:6-7)

A ten štítový kameň, ktorý išiel na tú pyramídu, bol odmietnutý. Nikdy nebol na pyramíde a tvrdia, že do tohto dňa nie je; ten vrcholový Kameň. Ale nikdy na to nebol položený, ten štítový kameň. Prečo? Keď Enoch a tí ďalší v tých skorých dňoch postavili dolu v Egypte pyramídy, zistili sme, že oni vedeli, že uholný kameň, štítový kameň, bude odmietnutý. A tá pyramída je tak dokonale daná dokopy, že až nepotrebujú maltu. Bolo to tak mechanicky otesané, až jeden kameň pasuje s tým druhým, je to tak natesno, že medzi ne nemôžete vložiť ani žiletku. No, len neustále navrhovanie, a teraz to je celé vybrúsené, na vrchu, pripravené pre štítový Kameň, keď príde.

Takto Boh privádzal Svoju Cirkev od ospravedlnenia, posvätenia, krstu Duchom Svätým, a teraz služba Ducha, ktorý je tým, čo oživuje Slovo. Tá služba v Cirkvi bude musieť byť presne taká ako Jeho.

Práve tak ako toto, keď tieň z mojej ruky... Ak som nikdy nevidel svoju ruku, videl som tieň, je to trocha... Začína miznúť, ako sa oddaluje. Ale ako prichádza bližšie a bližšie, negatív a pozitív prichádzajú dokopy, až sa oboje stane rovnakou vecou.

A presne tak to je, keď Cirkev a Slovo majú byť jedno, ako Ježiš a Boh boli jedno, presne tak. Oni... Boh bol v Kristovi mieriac svet so Sebou Samým. A tak bude Kristus musieť byť v Cirkvi, to pomazanie na Slove, aby spravil, že sa všetko vyplní. A to je ten Štítový Kameň, ktorý na to prichádza v poslednom cirkevnom veku. Nie Laodicea. To je vyvolávanie z toho von, Nevesty von z cirkvi, Cirkvi z cirkvi, práve tak, ako On vyvolal národ z národa, v Egypte. A teraz žijeme v tom dni a sme vďační za tieto veľkolepé veci, ktorých sme svedkami.

Ježiš dodržiava všetky Svoje schôdzky, 64-0418E

148. Udatný Bojovník

Vtedy spieval Mojžiš i synovia Izraelovi Hospodinovi túto pieseň a riekli takto: Spievať budem Hospodinovi, lebo sa veľmi zvelebil: koňa i s jeho jazdcom hodil do mora. Mojou silou a mojou piesňou je Hospodin, a stal sa mi spasením. Toto je môj silný Boh, a budem ho vychvalovať; je Bohom môjho otca, preto ho budem vyvyšovať. Hospodin je udatný bojovník; Hospodin je jeho meno. Vozy faraonove i jeho vojsko vrhol do mora, a jeho vybraní bojovníci povozní sa potopili v Červenom mori. Priepasti ich prikryli; sostúpili do hlbín ako kameň. Tvoja pravica, Hospodine, zvelebená je silou. Tvoja pravica, Hospodine, zdrvila nepriateľa. Vo veľkej svojej velebnosti hodil si na zem tých, ktorí povstávali proti tebe. Vypustil si svoj rozpálený hnev, ktorý ich strávil ako strnište. Od dychu tvojich nozdier nakopili sa vody, tekuté vody stáli jako múr; zdesením stuhnúc, srazili sa jako mlieko priepasti v srdci mora. Nepriateľ povedal: Budem honiť a dostihnem, rozdelím korisť; nasýti sa ňou moja duša; vytrasím svoj meč, zahladí ich moja ruka. Povanul si svojím vetrom, pokrylo ho more, pohrúžili sa všetci jako olovo v mohutných vodách. Kto je tebe podobný medzi silnými, ó, Hospodine?! Kto taký veličenstvený v svätosti jako ty?! Strašný vo chválach, činiaci divy! Vystrel si svoju pravicu; pohltila ich zem. Vo svojej milosti viedol si ľud, ktorý si vykúpil. Pozvoľne ho vedieš vo svojej sile k príbytku svojej svätosti. Počujú to národy, budú sa nepokojiť od strachu, bolesť pochyť obyvatelov Filištee. (Exodus 15:1-14)

Keď prešli cez ten prúd, dostali sa na druhú stranu. Boh to jednoducho zatvoril; tam boli tí otrokári. Dokážete si predstaviť, ako sa tí židia cítili? Obzreli sa dozadu a tam boli práve tí, ktorí ich bičovali, údermi zjazvili chrby a takto ich ťahali; boli mŕtvi, plávali v mori.

Brat, keď prejdeš cez Červené more Krvi Ježiša Krista, každý odporný špinavý zlovyk, ktorý ťa viedol do vecí, ktoré si nechcel robiť, nájdeš to mŕtve v Krvi Ježiša Krista (Haleluja. Tak je to.), ako to pláva preč s prúdom.

Niet divu, že Mojžiš vošiel do Ducha. No, hovoríte o tom, že máme nejaký druh nového náboženstva, pozrite sa na toto. Miriam, prorokyňa, ona sa tam pozrela; schytila tamburínu a začala na ňu udierať a tancovať; a pokračovala a tancovala po brehu mora, udierala na tú tamburínu. A dcéry Izraela ju nasledovali, tancovali a spievali a udierali na túto tamburínu. A Mojžiš zodvihol ruky a tak veľmi zostal uchytený v Duchu Svätom, že začal spievať v Duchu. Haleluja. Je to tak. Je to tak.

Ten istý Duch Svätý, ktorý bol na Mojžišovi, je dnes večer v tejto budove. Haleluja. Ten istý, ktorý spôsobil, že Miriam tancovala, je dnes večer tu. Boh je Boh a nemení sa. Tak veru.

Potom poviete, "Pozrite sa na tú bandu fanatikov."

Ale potom tam nebolo nikoho, kto by si robil žarty; oni všetci zahynuli. Mali to všetko pre seba. Ó, to bude onedlho sláva.

Izrael a Cirkev #3, 53-0327

149. Uholný Kameň

Tak tedy už nie ste cudzincami a bezprávnymi pohostínmi, ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží, vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, kde je uholným kameňom sám Ježiš Kristus, v ktorom každé stavänie prístojne dovedna pojené rastie v svätý chrám v Pánovi, v ktorom sa aj vy spolu budujete v príbýtok Boží v Duchu. (Efežanom 2:19-22)

Pred pár rokmi som stál tu v New Yorku s bratom Bergom. Prechádzali sme okolo jednej budovy a bol to obor, velikánska budova. Ó, bolo to nádherné. A ten architekt si s tým dal tak mnoho námahy, a tá kvalita. A keď sme sa dostali k tej budove, na prekvapenie, bola takmer kompletne dokončená, ale zostávala tam stáť. Nikto tam vo vnútri neprebýval.

A povedal som tomuto mužovi, s ktorým som tam bol, "Čo sa to deje?" Povedal som, "Čo nie je v poriadku?"

Povedal, "Tá budova slúžila iba na jeden účel." Povedal, "Ten staviteľ bol tak zaujatý ohľadom toho, čo vloží do tej budovy, že zabudol ísť dostatočne hlboko, aby ju umiestnil na správny základ. Tak to bolo zamietnuté a takmer v ktoromkoľvek čase to spadne. Nikto si ju neprenajme; nikto to nechce. Nezáleží na tom, aká je pekná, nebola umiestnená na ten správny základ.

Brat, sestra, môžem toto povedať v úcte Ježiša Krista, nestarám sa o to, ako dobre chodíte do zboru, ako správne sa obliekate, akým si dobrým susedom, pokiaľ si si nenašiel čas, aby si sa prekopal ku tomu Základu Ježiša Krista a zložil svoje nádeje v tej pevnej skale; vaše nádherné cirkevné budovy, vaše spevácke súbory oblečené v rúchach, čokoľvek ďalšie, je to v poriadku, ale v jednom z týchto dní to spadne. Boh to zamietne, pretože to nie je umiestnené na Skale, Kristu Ježišovi. On je tým jediným Základom.

Mexiko City; kde sme mali veľkolepé zhromaždenie, tam, kde bolo privedené naspäť do života to malé dieťaťko. A tam na tom veľkolepom mieste, kde sme mali zhromaždenie, jeden z bratov ma na ďalší deň vzal von, aby som si prezrel mesto, pričom Mexiko City je nádherné miesto. Ale čo som zistil, keď som sa dostal tam von?

Ako som sa díval naprieč mestom, bola tam jedna z najmodernejších architektúr, akú som kedy videl. Ó, oni sa skutočne rozbehli. Ale čo to bolo, oni nikdy nekopali dole, aby našli správny základ. Veľké percento Mexiko City je zvažované smerom dopredu; budovy sú smerom dozadu alebo do strán. Oni nikdy nešli do skaly. Nezáleží na tom, ako pekne tie budovy vyzerali, neboli postavené pevne na skale.

A keď sa vydáte za Bohom, nekladte sa na nejaký falošný základ. Nekladte sa na emócie, nekladte sa na nejaké vyznanie, ale vložte svoj život do rúk toho večného Základu, Ježiša Krista, toho Uholného Kameňa. Potom stavajte odtiaľ, nezáleží na tom, ako rýchlo alebo ako pomaly, máte ten správny základ. Položte sa na Neho, lebo On je ten jediný Základ, ktorý má bezpečie. Ale vy ste v bezpečí v Ježišovi Kristovi. Tak dlho, ako ste v Ňom, ste v bezpečí pred búrkou. On je ten jediný Základ.

Ku komu pôjdeme?, 60-0606

150. Utešiteľ'

Ale keď príjde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, toho Ducha pravdy, ktorý vychádza od Otca, ten bude svedčiť o mne. A vy tiež svedčíte, pretože ste so mnou od počiatku. (Ján 15:26-27)

Existuje iba jediný spôsob, ako kedy budete schopní prijať tohto nádherného Utešiteľa, je to vtedy, keď uveríte na Pána Ježiša Krista, vyznáte svoje hriechy, učiníte pokánie, bude vám udelený kresťanský krst a zaslúbenie, že Boh vás naplní Duchom Svätým. To je Jeho zaslúbenie. On To nemôže vziať späť. To je Jeho zaslúbenie. Vždy som hovorieval, ak bola nejaká osoba dôkladne vyučená a činila pokánie a zo srdca uverila v Boha so všetkým, čo bolo v nej, a keď je pokrstená, okamžite na ňu príde Duch Svätý, pretože On to zaslúbil urobiť. On to zaslúbil. "Prijmete Ducha Svätého, lebo to zaslúbenie je pre vás."

No, ľudia dnes, ten dôvod, prečo to neprijímajú, je to kvôli tomu, pretože to zasahuje do ich duchovného života, ktorý oni túžia žiť. Biblia povedala, že svet, ľudia milovali viacej temnosť ako Svetlo, pretože ich skutky sú zlé. A osoba, ktorá miluje kráčať v temnosti a robiť zlé veci, miluje zlé skutky, nemôže milovať Ducha Svätého. Pretože Biblia povedala, "Ak milujete svet alebo svetské veci, láska Božia ani nie je vo vás."

No, mohli ste tieto Písma počuť už predtým, ale dávajte na ne pozor. Sú pravdou? Ony sú viacej pravdou ako to, že dnes večer sedíte v tomto zbore; sú viacej pravdou ako to, že toto je štát Arizona; sú viacej pravdou ako to, že si živou ľudskou bytosťou. Sú to Božie večné Slová a Jeho zaslúbenia. A celé nebesia a zem pominú, ale tie Slová nikdy nepominú. Ony majú význam, zvrchovaný význam. Ale nikdy pre vás nebudú nič znamenať, pokiaľ vám ich Boh nezjaví. Aké nádherné to je vedieť, že On sa o nás stará.

A tak, ak človek... On bol stvorený tak, aby chcel byť potešovaný. A tak, keď neprijíma Boží spôsob, potom vezme svoj vlastný spôsob. A bude sa pokúšať niečo nahradiť, aby to zaujalo miesto toho Ducha Svätého. Ó, chcem, aby ste na to počúvali. Muž alebo žena, ktorí neprijmú Ducha Svätého, Utešiteľa, sa budú snažiť utešiť samých seba skrze nejakú vášnivú náhradu, ktorú im ponúkne satan. Satan má množstvo náhrad. Ale prečo by sme mali mať náhradu, keď sú letničné nebesia plné toho skutočného? Prečo by som jedol z odpadkového koša, keď je prestretý stôl, ktorý je plný vyberaného jedla? Niečo by so mnou nebolo mentálne v poriadku, ak by som to robil. No, aké smutné to je, vidieť, že človek sa to bude snažiť niečím nahradiť, aby tým to miesto zaplnil.

On sa o vás stará, 60-0301

151. Uzdraviteľ'

Opovrhnutý bol a opustený od ľudí, muž bolestí, a oboznámený s nemocou, a jako ten, pred ktorým skrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili, kým on vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený. A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na neho, a jeho sinavicou sme uzdravení. (Izaiáš 53:3-5)

V poriadku, priatelia, nie som uzdraviteľ. Som váš brat. Prosím porozumejte, nikdy som sem neprišiel, aby som uzdravoval ľudí, prišiel som sem, aby som im poukázal na Toho, ktorý ich už uzdravil, na Ježiša Krista. Skrze Božské... ale ak by tu bol On Sám, nemohol by vás uzdraviť, mohol by? On nemôže urobiť to, čo už urobil. Ak položím ruku na tú Bibliu, vy poviete, "Polož svoju ľavú ruku na Bibliu, brat Branham." Nemôžem to urobiť, už ju tam mám. Ak ma žiadate, aby som položil ruku na Bibliu, no, moja ruka je na Biblii.

Poviete, "No, polož svoju ruku na Bibliu." Ja som to už urobil, vidíte.

No, to je to, čo Ježiš... On uzdravil ľudí a spasil ľudí. Keď si zostal spasený, Ježiš neprišiel dole a nespasil ťa vtedy. Bol si spasený, odkedy Ježiš zomrel, ale ty si len prijal svoje spasenie. Až kým to neprijmeš, neurobí ti to nič dobrého, je to tak. Ale keď On zomrel, On odobral preč každý hriech sveta. A pokiaľ ide o Boha, On nemôže vidieť hriech, pretože Krv Kristova to prikryla. Ale keď zomrieš a ideš poza tú Krv, potom si už odsúdený. Pretože Boh povedal, že v deň, kedy z toto zješ, v ten deň zomrieš; a tak, ak si neprijal Krv Kristovu, neprijal si svoje spasenie od Krista, potom si skončil, to je celé. Ak si to urobil, potom si spasený, a tým je to vybavené.

A teraz, tá istá Krv, a zmiešaná tam v Jeho ranách, bol si uzdravený. Ak tomu veríš, prijímaš to, nezáleží na tom, ako si sa cítil. To nie je skrze cítenie, nikdy si nemyslite...

Ježiš nikdy nepovedal, "Cítil si to?" Povedal, "Veril si tomu?" Nezáleží na tom, ako sa cítiš, iba tomu ver. Nie si spasený preto, že sa cítiš ako spasený, či áno? Nie som spasený preto, že sa cítim ako spasený. Diabol ťa dokáže zmietaf sem a tam pomocou tvojich pocitov. Brat, ja som spasený preto, lebo som splnil Božiu požiadavku. To je dôvod, prečo som spasený. Nech ma len potom skúsi zmietaf. To je to, čo povedal Boh. Moje pocity, to s tým nemá nič spoločné. Ale Biblia povedala, že som spasený, a ja som splnil tú požiadavku, a to je dôvod, prečo viem, že som spasený. Samozrejme, že tam je pocit, ktorý s tým ide, ale nie je to iba o pociť; je to preto, že Biblia tak povedala.

152. Večný Boh

Pozdvihnite svoje oči k výšinám a vidzte, kto to všetko stvoril? Ten, ktorý vyvodí ich vojsko v plnom počte, volá ich všetky podľa mena. Pre množstvo vlády a preto, že je mocný a silný, niktoré nesmie chýbať. Prečo potom povedáš, Jakobe, a hovoríš, Izraelu: Moja cesta je skrytá pred Hospodinom, a môj súd ta prechádza popri mojom Bohu? Či nevieš? Ak si nepočul: Večný Boh Hospodin, ktorý stvoril konce zeme, neustáva ani nezomdlieva; nikto nevystihne jeho rozumu! On dáva ustalému silu a tomu, kto nemá vlády, hojne udeľuje moci. Mládenci ustávajú a zomdliavajú, a junáci ťažko klesajú; ale tí, ktorí očakávajú na Hospodina, nadobúdajú novej sily; vznášajú sa na perutiach ako orli; bežia a nezomdliavajú, chodia a neustávajú. (Izaiáš 40:26-31)

Ježiš povedal, "Nespolčujte sa s neveriacimi."

Tak prečo sa spolčovať s organizáciou, keď je ti ponúknuté Kráľovstvo Božie, do ktorého si narodený? A v ňom nie je žiaden pokrytec. Všetko čisté, nescudzoložení synovia a dcéry Božie, ktorí veria Jeho Slovu od Genezis do Zjavenia a zostávajú s Tým. A tvoj život to dokazuje a Boh pri tom potvrdzuje Svoje Slovo. To je Mesiaš. To je Manželka Mesiaša. A Boh v tom systéme ustanovúva učiteľov, pastorov, prorokov, a tak ďalej, aby to mesiášstvo zachoval vo Svojej rovnej línii, nie zmiešané s denominačnými vyznaniami, ale vytrháva tú vec preč a zachováva Cirkev čistú, nescudzoloženú voči Kristovi a Jeho Slovu.

Myslíte, že cirkev to prijme? Oni to vykopnú. Nechcú s tým mať nič spoločné. Majú svoj vlastný politický systém. A ako majú Spojené štáty svojho génia, tak i cirkev dostane svojho génia. Dostane ho, len to pozorujte. Práve teraz je to na ceste. Obrátili sa do toho.

Ale my máme Kráľovstvo a v tomto Kráľovstve je večný Život. Nie členstvo, ale večný Život. A panuje nad tým večný Kráľ. Večné Kráľovstvo plné večného Života, ktoré je riadené večným Kráľom, pre večných ľudí, ktorí boli predurčení pred založením sveta. "Lebo tých, ktorých predzvedel, tých povolal; a tých, ktorých povolal, tých ospravedlnil; a tých, ktorých ospravedlnil; tých oslávil," Židom 11. Je to tak.

No, záleží to na tom, čo hľadáte. Ak si Abrahám, hľadáš to Kráľovstvo. Môžem ti ho dnes ráno ukázať. Tak veru. No, večné Kráľovstvo plné večného Života, ktoré je riadené večným Kráľom skrze Jeho večné Slovo, pre predurčených večných ľudí.

153. Pečať

A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení ku dňu vykúpenia. (Efežanom 4:30)

Duch Svätý je Pečať Božia. No, ak hovoríš, že veríš, a neprijal si Ducha Svätého, potom Boh ešte nepotvrdil tvoju vieru. Je to tak. Pretože Pečať je potvrdenie, že Boh v tebe dokončil a dovŕšil Svoje dielo (Je to tak.), že ťa rozpoznať, samozrejme. Nieкто povedal, "Prečo to robíš tak uvoľnené, brat Branham, hovoríš o svätom Jánovi 5:24?" To je začiatok Ducha. Je to tak. Verím, že človek, akonáhle verí na Pána Ježiša Krista, to je porcia Ducha Svätého. Keď si posvätený, ďalšia časť Ducha Svätého ťa očisťuje. Potom si naplnený Duchom Svätým. Správne. No, "Ale ten, kto počúva Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život." Je tam iba jeden typ toho; to je Boží Život. No, všimame si, že Kain postavil oltár a umiestnil naň obeť. Pokľakol si a vyznával svoju vieru v Boha a uctieval Boha. Inými slovami, práve tak ako dnes nábožní ľudia. Takmer 99 zo 100 hovorí, "Tu to je." "To je to najlepšie, čo môžem urobiť," povedal Kain. "Toto je... postavil som oltár. Patrím sem do zboru. Priniesol som obeť. Toto je to najlepšie, čo môžem urobiť; príjmi to, alebo to nechaj tak. Tu to je." To je dnes postoj ľudí. "Chodím do zboru, pomáham im so všetkým. Postavili sme nádhernú budovu. Urobili sme všetko toto a urobili sme všetko tamto, a všetko také. Prispievam na fond pre vdovy a robím všetko toto. Tu to je, to najlepšie, čo môžem urobiť, príjmi to, alebo to nechaj tak." Ale Boh to nechá tak. On to nechal tak tam pri Kainovi; On to nechá tak tiež pri vás. "Je cesta, ktorá sa človeku zdá správna, ale jej koniec je cestou smrti." Existuje iba jedna pripravená cesta pre Boha, to je až dolu do krvného riečišťa Ducha Svätého. Bez toho si skončil, je to s tebou vybavené. Nikdy nevojdeš dnu. Všimnite si, "Ak sa človek nenarodí znova, nijako nemôže vojsť do Kráľovstva." Je to tak. Musíš prísť. Nezáleží na tom, aký si nábožný, čo všetko robíš, to s tým nemá spoločnú ani jednu vec. To z teba robí dobrého občana, ale nie občana tamtoho Kráľovstva, možno že tohto kráľovstva, ktoré je tu. Ale Kráľovstvo Božie je vo vás; ste narodení do Kráľovstva. Kráľovstvo prichádza dnu... Kráľovstvo Božie je Duch Svätý; patríš do toho Kráľovstva. To je dôvod, prečo si ženy nestrihajú vlasy, nenosia šortky. To je dôvod, prečo muži nefajčia cigarety a takéto veci. Oni sú zhora, ich Duch ich učí spravodlivosti, svätosti. Nenadáujú; nerozprávajú špinavosti a také veci. Prečo? Sú narodení zhora. Sú odlišní. Sú to občania zhora. A teraz, všimnite si. Ale svet, oni hovoria, "No, patrím do zboru. Patrím ku Assemblies. Patrím ku Foursquare. Tu to je, to najlepšie, čo môžem urobiť; príjmi to, alebo to nechaj tak." Ak by ste si vzali tanier polievky a bol by v nej pavúk, nezjedli by ste ju; zažalovali by ste tú spoločnosť, ktorá vám to dala. Je to tak. Je to tak. Urobili by ste to. Za nič by ste to nezjedli. Ale akýkoľvek druh nejakej starej dogmy nechávate, aby vám prešiel dole krkom do vašej duše.

154. Skala môjho útočist'a

Ale Hospodin mi je vysokým hradom a môj Boh skalou môjho útočist'a. (Žalm 94:22)

Čo môžeme robiť? Už viac nie je v ničom žiadnych nádejí; jedine v Kristovi. Len na to pamätajte! Kristus je tým jediným pevným miestom, ktoré máme.

Nemôžeme vzhliadať ku demokracii. Bolo to v poriadku; ale ona skončila, dožila svoj život. Králi dožili svoj život, a kráľovstvá, diktátori a všetci dožili svoje životy. Demokracia bola tá najlepšia vec, ktorú sme mali. Ale je to tak skazené skrze politiku, je to prehnité do jadra. Nie je v tom žiadnej nádeje. Je to len, ako keby ste sa snažili stavať na vyhorenom meste, ktoré je spálené do tla. Nemôžete na tom stavať. Je to zničené a pominulo to. A musí to takto byť. Musí to tak prísť. Biblia hovorí, že to tak bude.

Satan je vládcom každého národa. Každé kráľovstvo patrí satanovi a on ich riadi podľa svojho vlastného spôsobu riadenia. Ale či ich raz neponúkol Synovi Božiemu?

"Tieto sú moje, robím si s nimi, čokoľvek sa mi zachce, všetky kráľovstvá sveta." To je ten dôvod, prečo bojujú, zabíjajú a vraždia.

Ale Ježiš povedal, "Chod' Mi z cesty, satan."

Lebo On vedel, že bude ich dedičom. "A radujte sa, vy, nebesia, a vy, svätí proroci, lebo kráľovstvo tohto sveta sa stalo Kráľovstvom nášho Pána a On ho bude riadiť a vládnuť tisíc rokov."

Potom tam už viac nebudú žiadne vojny. Ó, čo za deň to je, ktorý prichádza! Ó!

On sa o vás stará, 60-0301

156. Večný Život

Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o slove života – a ten život sa zjavil, a videli sme a svedčíme a zvestujeme vám ten večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám – (1. Jána 1:1-2)

Boh chce Cirkev, na ktorú môže položiť Svoje ruky. Nestarám sa o to, aká je malá. "Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Mojom Mene, Ja budem v ich strede," nie iba hovoriť to. Potom poviete, "No, my sme zhromaždení v Jeho Mene." Hovorenie Mena Ježiš pomocou slov, nie je to, čo On myslel, ide skôr o postoj, v ktorom ste zhromaždení, atmosféra Mena Ježiš. "Keď sa zhromaždíte v Mojom Mene, potom proste, čo chcete." Ide o motív, s ktorým prichádzate, postoj. Ide skôr o postoj, ako o toľké hovorenie Mena. Hriešnici na ulici hovoria to Meno, preklínajú to, a všetko možné. Ale ide o atmosféru, v ktorej ste, postoj, s ktorým prichádzate, prichádzanie v Ježišovom Mene. Môžem vidieť Samsona; bol na ceste, aby videl svoju priateľku, malý slabošský chlapec, jeho mamička mu upravila jeho malé kučery; a tu on išiel, aby videl svoju priateľku. A vybehol tam veľký ozrutný lev a zareval na neho. Bol bezmocný. A Biblia povedala, že na neho prišiel Duch Boží. A schmatol toho leva, ako keby to bolo malé kozliatko, a roztrhol ho na dvoje. Čo za človeka bol, keď na neho prišiel Duch Boží. Mal skrytú moc (Amen.), ktorá mu bola daná. No, ten istý Duch Boží je Duch Svätý. To je skrytá moc. Áno. A zabil toho leva, ako keby to bolo kozliatko. Aký bol mocný, pretože mal skrytú moc. No, človek s touto skrytou mocou nie je tak veľmi ako... Nemohli by ste to v ňom nejako vyskúmať a nájsť to. Doktor by ho mohol rozrezať na kúsky, ale on vyzeral ako obyčajný človek. A oni sa čudujú, čo to je. Niektorí ľudia si myslia, že to je zajačia labka, ktorou si pošúchate za uchem. Ale to nie je. To je moc Ducha Svätého, ktorá bola privedená dnu skrze Božskú milosť Bohom, naším Otcom, a naplnila toho jednotlivca Jeho Prítomnosťou. Prijmete Život, večný Život, Zoe, Boží vlastný Život, ktorý prebýva vo vás. Ó, čo za skrytá moc. Daniel to mal. A keď na neho vybehli levy, tá skrytá moc sa ukázala najavo a levy zostali vystrašené. Daniel mal nejakú skrytú moc. Hebrejskí mládenci ju mali. A keď sa zapálil ten oheň, aby ich spálil, bolo to viac horúce, než bol oheň. A tak to odohnalo oheň a rozrezalo povrazy. Skrytá moc... Peter to mal po Letniciach. A išiel ku bráne zvanej Krásna. A ležal tam človek, ktorý bol chromý, odkedy bol v lone svojej matky. Povedal, "Striebra ani zlata nemám, ale mám nejakú skrytú moc, ktorú ti dám, ak tomu budeš veriť." A on ho zodvihol za ruku a povedal, "V Mene Ježiša Krista, vstaň a kráčaj." A viete čo? On tú skrytú moc prejavil. A keď kosti na členkoch toho muža zosilneli, on vyskočil do vzduchu ako jeleň a začal skákať a chváliť Pána. A títo doktori teológie povedali, "No, zaujímalo by ma, o čom to tu všetko je?" Vidíte? Skrytá moc.

157. Veliké Svetlo

A keď počul Ježiš, že je Ján vydaný, odišiel do Galilee a opustiac Nazaret prišiel a býval v Kafarnaume, ktoré leží pri mori, v krajoch Zabulona a Neftalima, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: Zem Zabulona a zem Neftalima, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov, ľud, ktorý sedel vo tme, uzrel veliké svetlo, a sediacim v krajine a v tóni smrti vzišlo svetlo. (Matúš 4:12-16)

Je tu Muž, ktorý môže rozsvietiť Svetlá. "Tí, ktorí sedeli v krajinách tieňa smrti," niektorí pod rakovinou, niektorí pod smrťou denominácie, niektorí pod vyznaniami smrti, niektorí pod smrťou tradície a pod všetkými druhmi smrti, "uzreli veliké Svetlo." Ten Muž, ktorý vtedy rozsvietil Svetlo, je ten istý, ktorý povedal na počiatku, "Buď svetlo." Ten istý Boh, "včera, dnes a naveky," On je dnes prítomný, práve teraz tu. Nenechajte sa vystrašiť. On môže rozsvietiť Svetlá.

Keď príde to prenasledovanie, nevystrašte sa. Je Svetlo, je povedané, že On vezme Svoj ľud. Ona nepôjde cez súženie. Ona nepôjde. On povedal, že Ona nepôjde. Ona bude zobraaná preč. "Ako to urobia, brat Branham? Zdá sa, že je strašne temno!" Bez ohľadu na to, ako sa zatemňuje, nemôžete vidieť svoju ruku pred sebou, len pamätajte, je tu Muž, ktorý môže rozsvietiť Svetlo. On vytrhne Cirkev.

Povieš, "No dobre, ja som práve..."

Áno, Sadrach, Mézach a Abednégo išli rovno do ohnivej pece, ale bol tam Muž, ktorý mohol zapnúť ventiláciu. Tak veru. Ten ženúci sa silný vietor, ktorý prišiel dole v deň letníc, On to znovu zapol a odvíal od nich všetok vánok, všetok oheň. Bol tam Muž, bol nazvaný "štvrtý Muž."

Dnes je tu Muž. On je Ten jediný! Haleluja! On má v ruke prepínač na svetlo. "Tým, ktorí sedeli v krajinách tieňa smrti, sa rozsvietilo veliké Svetlo."

Je tu Muž, ktorý môže rozsvietiť Svetlo, 63-1229M

158. Veľkňaz nášho vyznania

Preto, svätí bratia, účastníci nebeského povolania, hľadte na apoštola a veľkňaza nášho vyznania, na Krista Ježiša (Židom 3:1)

Keď tedy máme takého veľkého veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Syna Božieho, držíme vyznanie. Lebo nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol súcitiť s našimi slabosťami, ale pokúšaného vo všetkom, podobne nám, bez hriechu. Pristupujme tedy so smelou dôverou ku trónu milosti, aby sme dostali milosrdenstvo a naši milosť na pomoc v pravý čas. (Židom 4:14-16)

No, je to divná vec, že toto je myslenie tak mnohých ľudí; hovoria, "No, som slabý; moja viera nie je veľmi veľká; nie som veľmi dobrý Kresťan."

To je presne to, čo diabol chce, aby si hovoril. Rovno vtedy hovoríš jeho jazykom. Rozumieš? Nikdy to nesmieš hovoriť. Nikdy nenechaj, aby tvoje svedectvo bolo negatívne; nech je po celý čas pozitívne. "Som spasený. Mám vo svojom srdci Boha. Verím Mu z celého srdca." Veríš v Božské uzdravenie? "Z celého srdca."

Nech je vždy tvoje svedectvo a myšlienky, všetko... Nikdy nedovoľ negatívnej myšlienke prísť do tvojej mysle, ak si môžeš pomôcť. Keď to povstáva, nevpúšťaj to dnu.

No, povieš, "Nedokážem si pomôcť, aby tie myšlienky neprichádzali."

No, bude to ako farmár, ktorý povedal, že by nemohol zastaviť vtákov, aby prestali lietať nad jeho pozemkom, ale on by ich iste mohol zastaviť od toho, aby sa usadili. A tak, to je dobrá vec. Rozumiete? Nedokážeš si pomôcť, keď tie myšlienky prichádzajú, ale nevpúšťaj ich; len to nechaj tak.

"Nie veru. Ježiš Kristus je môj Spasiteľ; všetky veci sú moje skrze Boha. A udržím si ich. Budem o nich svedčiť."

A Boh vás môže požehnať, len ak vyznávate, že On to pre vás urobil. Vidíte, On je Veľkňazom nášho vyznania. Je to tak? Židom 3. On povedal, že je Veľkňazom nášho vyznania. On to pre nás môže urobiť, len keď to prijme, veríme tomu a vyznávame to.

Zákon, 55-0115

159. Veľvodca nášho spasenia

Ale toho čosi málo menším od anjelov učineneho vidíme Ježiša, pre utrpenie smrti korunovaného slávou a ctou, aby milostou Božou za každého okúsil smrť. Lebo mu svedčalo, pre ktorého všetko a skrze ktorého všetko, ktorý doviedol mnoho synov do slávy, veľvodcu ich spasenia dokonalým učiniť utrpením. Lebo jako posväcujúci, tak i posväcovaní, všetci sú z jedného, pre ktorú príčinu nehanbí sa volať ich bratmi, keď hovori: Zvestovať budem tvoje meno svojim bratom, prostred shromaždenia ti budem spievať chvály. (Hebrejom 2:9-12)

My nie sme spasení skrze skutky, to, čo robíme. Nespasilo ma to, čo som vykonal. To, čo vykonal Kristus, je tým, čo ma spasilo. Vidíte? Nemám žiadnu svätosť.

A ak by som sa snažil povedať, "No, prestal som s pitím. Prestal som fajčiť. Prestal som kradnúť, klamať, atď." To je to, čo som ja urobil. Vidíte? To by bolo moje vlastné. Mal by som niečo, s čím by som sa mohol chváliť.

Ale ja som neprestal s ničím. On len prišiel ku mne a vzal to odo mňa preč. Vidíte? O to ide. Potom to nie je to, čo som vykonal ja. Je to to, čo vykonal On.

A potom, Duch Svätý prebýva vo vnútri a denne rastie; jednoducho rastie, stáva sa väčším a väčším; vytláča von veci, starosti, pokušenie. Ako ich premáhaš, Duch Svätý zaujíma Svoje miesto. Vieš čo...? Ak máš ohľadom niečoho naozaj ťažké pokušenie, čo nie je správne; zopárkrát tú vec premôž a dívaj sa, či tvoje svedectvo vďaka tomu nebude prekviatať.

Pozrite na Samsona. Keď našiel... Vybehol tam lev, aby ho zahubil, a on toho leva zabil, keď na neho prišla moc Božia, zabil ho holými rukami, pravdepodobne mu roztrhol čeluste od seba. Maličký kučeravý trpaslík, asi takto vysoký, maličký chlapík, vyzeral vyziabnutý, sedem malých kaderí mu takto viselo okolo hlavy ako nejakej bábovke, a nebol nič viac ako bábovka, až kým na neho neprišiel Duch Boží.

No, nebolo by ťažké veriť, že veľký ozrutný obor by mohol holými rukami zabiť leva. Verím, že by to dokázal. Ale tá divná vec na tom je to, že to urobil tento malý drobný človečik.

Ale prišiel na neho Duch Pánov a on zabil leva, zvalil ho na bok. A včely si tam v ňom vybudovali úľ. A Samson... Ten najsladší med, aký kedy jedol, pochádzal z mŕtvoly toho zabitého leva. Je to tak? Prečo? On ho premohol skrze moc Božiu.

A ak máš niečo, že chceš odniekiaľ jesť nejaký sladký med, len to premôž skrze moc Božiu. Presne tak. Sleduj, aké to je dobré. Ó. Prejsť okolo...

Možno si bol opilec a ešte stále, zakaždým, ako zacítiš whisky alebo pivo alebo niečo, chceš to piť. Premôž to skrze moc Božiu; a niekedy okolo toho prejdi a sleduj, aký pocit máš v srdci, keď sú všetky tie veci mŕtve a sú preč, je s nimi úplný koniec. Ó, ten sladký med, ktorý z toho dostaneš.

Skutky Ducha Svätého, 54-1219E

160. Vodca

A ty, Betleheme, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi vojvodami Júdovými, lebo z teba mi vyjde vodca, ktorý bude pásť môj ľud, Izraela. (Matúš 2:6)

Dávidovo prirodzené semeno bol Šalamún a on odpadol presne tak, ako to aj urobilo ostatné Abrahámové semeno. Ono odpadlo. Takisto Šalamún odpadol. Mal príliš mnoho žien a prvé, čo zistíte, ony odvedli jeho srdce preč od Boha. A takým spôsobom išiel a odpadol, zomrel tak, odpadol. Izrael zomrel takisto, odpadol.

Ale zisťujeme, že toto duchovné Semeno, ktoré bolo zasľúbené cez prirodzené semeno, ako rodová línia ľudí prichádzajúca cez Abraháma, ale ako kráľovský majestát cez duchovné zasľúbenie Dávida. A Dávid sa narodil v Betleheme. A bol pomazaný v Betleheme. A zisťujeme, že keď sa narodilo jeho skutočné kráľovské Semeno, Dedič jeho trónu, v tomto istom meste, v malom Betleheme. "Ty si najmenším zo všetkých kniežat Júdových, ale z teba mi vyjde Vodca, ktorý bude panovať nad Mojím ľudom."

V tomto malom meste, v malej maštali, v mestskej maštali, ktorá bola dole vedľa útesu, tam vzadu v tom útese bola jaskyňa a odtiaľ cez tie malé dvere vyšlo Knieža Pokoja, narodil sa v maštali, v malej debni so slamou, ktorá tam bola niekde položená; tie chlievy boli naplnené hnojom, a tak ďalej, ale odtiaľ vyšlo to veľkolepé Knieža, Semeno ženy, odtiaľ vyšiel Spasiteľ sveta, odtiaľ vyšiel Sám Jehova vo forme Človeka, vyšiel z tej malej skromnej maštale v Betleheme. Nie v nejakom kráľovskom paláci, narodený kráľovsky; ale On prišiel tam z toho skromného miesta, tam pri hromade hnoja, a bol zabalený do látok. Ako hovorí tradícia, bolo to vzaté z jarma vola, s čím orali.

Chudobní ľudia. Jozef a Mária, obaja naozaj chudobní a tu boli v tejto malej maštali. Akým pokorným Boh činí Samého Seba. A potom sa snažíme zo seba robiť niečo veľké. Či nemôžete vidieť, ako Boh pokoruje Samého Seba a berie veci, ktoré nie sú, aby mohol priviesť do uskutočnenia Svoje veľkolepé zasľúbenia.

Ako ten malý Jehova leží v maštali, zabalený v látke vzatej z jarma, z šije jarma, kde bol vôl. A zabalili do toho Knieža Pokoja. Ó. Kým sme potom my? Čo si zaslúžime? Ak Boh môže Samého Seba takto pokoriť, nemali by sme byť schopní pokoriť samých seba, aby sme sa stali Jeho služobníkom, ak On učinil takéto veci?

Prečo malý Betlehem?, 63-1214

161. Všemohúci

Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, Boh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príjde, ten Všemohúci. (Zjavenie 1:7-8)

Páči sa mi postoj tohoto stotníka, o ktorom sme práve čítali. Bol to človek, ktorý sa cítil nehodným. Ako dlho sa cítiš nehodným týchto požehnaní, o ktoré prosíš, tak si práve tou vhodnou osobou ich prijať. Ale pokiaľ prídeš k takémuto presvedčeniu, že Boh je jednoducho povinný ti ich dať, tak sa mylíš. My sme dlžní Bohu, nie Boh dlžný nám. My sme Božími dlžníkmi.

A ten Riman, Talian, ktokoľvek on bol, povedal, „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ani sa necítim hoden, aby som sa pred Tebou postavil.“ Inými slovami, „Poslal som služobníkov do Tvojho zboru, aby sa s Tebou stretli, predniesli Ti moju prosbu. Ale ja verím. Ja viem, že Ty si človek, ktorý má autoritu, pretože i ja mám autoritu. A Ty nemusíš prísť do môjho domu, aby si vložil ruky na môjho služobníka. Nemusíš sem prísť a modliť sa.

Všimnite si. Musíte to teraz určite pochopiť. On povedal, „Lebo aj ja som človek pod mocou, a keď poviem tomuto, ‘Choď a urob toto,’ on to urobí. A keď mu poviem, ‘Prídi,’ potom on príde. Mám autoritu. A tí, ktorí sú moji podriadení, ma musia poslúchať.“

A on vedel, že to bol Syn Boží, a každá nemoc, každý démon Mu podliehal. A tak On musel urobiť iba jedinú vec – jednoducho vypovedať Slovo, nie modliť sa, jednoducho vypovedať Slovo – to bolo všetko, a Ono sa vyplnilo, lebo každý démon Ho musel poslúchnuť. Veríte tomu dnes večer? Každý démon bude poslušný Bohu. Musí byť. Všetko musí byť poslušné Bohu a bude poslušné i tebe, ak len máš vieru.

Józue zastavil slnko. Je to pravda? Nieкто povedal, „Všetko je možné Bohu, nič nie je nemožné.“ Ale všetko je možné tiež pre teba.

Nie je nič nemožné pre tých, ktorí veria. Všetko je možné. On to privedol rovno dolu ku tebe, ak len môžeš poznať, kto je Boh.

No, obávam sa, že Cirkev nepozná svoju autoritu. Bojím sa, že ľudia zrodení z Ducha Svätého si nevedomujú svoju autoritu, alebo autoritu, ktorú Boh Svojej Cirkvi udelil. „Dávam ti kľúče Kráľovstva. Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, čokoľvek rozviažete, bude rozviazané. Dávam vám moc nad hadmi a nad všetkými druhmi chorôb, ó, nad všetkým, a nič vám neuškodí.“ Cvičte svoju vieru. Dajte jej voľný priechod. Nechajte Boha, aby mal Svoj spôsob. Boh vám to udelí.

Kto je Boh?, 50-0815

162. Vševedúci

Moje dieťatka, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a pravdou. A po tom známe, že sme z pravdy a upokojíme pred ním svoje srdcia, že keď nás obviňuje naše srdce, že Boh je väčší, ako je naše srdce, a vie všetko. Milovaní, keď nás neobviňuje naše srdce, máme smelú dôveru k Bohu a všetko, čokoľvek prosíme, berieme od neho, lebo zachovávame jeho prikázania a činíme to, čo je ľúbe pred ním. (1. Jána 3:18-22)

No, chcem, aby každý jeden z vás robil toto. Ak by som pre teba mohol urobiť jednu vec, aby som ti nejako pomohol, a neurobil by som to, bol by som krutou osobou.

A u Boha by to bolo tak isto. Ak by som ja bol krutý kvôli tomu, že by som ti nepomohol, ak by som mohol (a ja som len človek, a vy by ste ma považovali za krutého, čo by som bol), o koľko viac by ste tak mysleli o Bohu, ktorý je všemocný, všadeprítomný, vševedúci. Ako by ste mohli prejsť bez toho, že by ste Ho nazývali krutým, ak by to neurobil? Ale On to urobil. On vás požiadal urobiť len jednu vec: veriť tomu. To je jediný zákon.

Ak by to postavil takto, „Ak zaplatíš toľko a toľko peňazí.“ Pozrite, kde by ste stáli, nemáte toľko. Čo ak by On povedal, „Ak urobíš určitú vec.“ Možno by si nedokázal urobiť tú určitú vec.

Ale existuje jedna vec, ktorá je v dosahu každého: Viera. Len tomu ver. „Modlitba viery zachráni chorého. Boh ich pozdvihne.“

Ak pohania, budhovia, a tak ďalej, a neveriaci, úplní pohania, ktorí uctieajú modly, to dokážu prijať a byť uzdravení zo slepoty, hluchoty a z paralyzovania...

V Južnej Afrike, tá jedna modlitba nad zhromaždením a dvadsaťpäťtisíc ľudí bolo uzdravených. Sedem kamiónov naplnených barlamami a invalidnými vozíkmi a vecami, na ktorých ich priniesli ich milovaní. A bolo to pozbierané zo zeme po jednej modlitbe. Sedem plných kamiónov, aby vyčistili to miesto na ďalšie zhromaždenie.

Ó, Bože. A my biedni, vzdelaní pohania, tak plní pochybnosti a strachu, prečo to robíte? Ó, nedokážete sa uvoľniť, pretrhnúť dnes ráno tú líniu? Povedzte, „Ó, existuje prameň naplnený Krvou, moje uši sú otvorené, moje srdce je otvorené, príd', Pane Ježišu, a urob to pre mňa skutočným.“ A Boh to udelí.

Znamenie šelmy, 56-0715

163. Vyjadrený obraz Jeho Osoby

Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky, ktorý súc odbleskom jeho slávy a vyjadreným obrazom jeho osoby a nesúc všetko slovom svojej moci a učiniac si skrze samého seba očistenie od našich hriechov posadil sa po pravici Veličenstva na výsostiach stanúc sa o toľko výtečnejším od anjelov, o koľko znamenitejšie meno zdedil než oni. (Hebrejom 1:1-4) [Podľa anglickej Biblie KJV – pozn.]

Každé semeno musí prichádzať podľa svojho druhu. Boh stvoril človeka na Svoj obraz podľa Jeho druhu, aby bol Jeho Slovom na zemi. On to vyjadril v Ježišovi Kristovi. Čo to bolo? - Boh bol v Kristovi. To je človek podľa Jeho druhu, vidíte? Keď Boh, ktorý je Slovo... koľkí vedia, že On je Slovo? Keď Slovo bolo v Kristovi, v človeku, v ľudskom človeku, vyjadrovalo Sa cez Neho; to bol Boh, Slovo, v Kristovi vyjadrujúce Samo Seba.

"A Boh na počiatku učinil človeka na Svoj vlastný obraz." A to je ten druh človeka, ktorého Boh tvorí dnes. Seminára a liahne - inkubátory produkujú bandu krížencov. Vidíte, školy. Ale keď Boh povoláva človeka, on je na Jeho vlastný obraz; Slovo, ktoré v ňom ožilo. Je to tak. No prosím; to je Boží človek, človek na Jeho vlastný obraz, na Jeho vlastnú podobu. A Ježiš povedal, že, "On bude činiť skutky, ktoré Ja činím."

A tak, "Boh učinil človeka na Svoj vlastný obraz podľa Svojho druhu." Jeho druh! Čo je Jeho druh? Slovo. On je Slovo. Potom, ak človek zapiera Božie Slovo, ako on môže byť na Boží obraz? Zadáme si len otázku. Opýtajte sa sami seba.

Ako môžete byť na Boží obraz a zapierať Božie Slovo, keď Slovo je vyjadreným obrazom Jeho Samého?

"Ó," on hovorí, "to neznamená toto." Či by vyjadrený obraz Boží povedal, "Ó, Ja som to povedal, ale Ja som to tak skutočne nemyslel. Pomýlil som sa tam. Odvolávam to. To bolo na nejaký iný čas. Ja som to nemyslel."?

Ó, pre zmilovanie! Hlúposti, diablove pomyje, ktorými nakrmil Evu. Nedovoľte mu, aby sa to snažil strčiť dolu krkom vyvoleným. Nie, veru. Oni nebudú veriť tomu: "Len pod' a pripoj sa do našej skupiny."

Nepripájaj sa k ničomu! Ty sa musíš narodiť; nie pripojiť sa! Nové stvorenie, áno, na Jeho vlastný obraz, z Jeho druhu, aby si bol Jeho vyjadreným Slovom na zemi. No, Ježiš bol Božím vyjadreným Slovom. Veríte tomu? Potom čím máme byť my? Synovia Boží, tiež, s tým vyjadreným Slovom v Cirkvi, ktorá nesie (to je to tajomné Kristovo telo), ktorá nesie tie isté skutky, ktoré niesol Ježiš, keď bol tu na zemi. Vidíte? To je ten druh podľa Jeho druhu.

Vypovedané Slovo je originálne Semeno - 1.časť, 62-0318M

164. Zmluva ľudu

Hľa, môj služobník, ktorého podpriem, môj vyvolený, v ktorom má záľubu moja duša! Dám svojho Ducha na neho, vynášať bude národom súd. Nebude kričať ani nepovýši ani nedá počuť na ulici svojho hlasu. Nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knôtu nevyhasí; súd bude vynášať podľa pravdy. Nebude tlieť ani sa nenalomí, dokiaľ nepostaví na zemi súdu, a na jeho vyučujúci zákon budú očakávať ostrovy. Takto hovorí silný Boh Hospodin, ktorý stvoril nebesia a rozťahol ich, ktorý rozprestrel zem i to, čo vychádza z nej, ktorý dáva dych ľudu, ktorý je na nej, a ducha tým, ktorí chodia po nej. Ja Hospodin som ťa povolal v spravodlivosti a pojal som ťa za tvoju ruku, budem ťa ostríhať a dám ťa za smluvu ľudu a za svetlo národom, aby si otvoril slepé oči a vyvedol väzňa z väzenia, zo žalára tých, ktorí sedia vo tme. (Izaiáš 42:1-7)

Ježiš Kristus je Jeho Zmluvou. A On Ho roztrhol na Golgote, telo prijal hore a Ducha Svätého poslal naspäť. A keď nastane vzkriesenie, ten istý Duch, ktorý bol v Ježišovi Kristovi, je tou jedinou vecou, ktorá vzbudí toto telo, aby sa išlo stretnúť s tým tam. To ich činí Manželom a Manželkou. Rozumiete, čo tým myslím?

Nevesta je ľuďom nepodmienečnej zmluvy. Boh ťa povolal zo sveta, dal ti Ducha Svätého. Dnes večer si Semenom Abraháma s požehnaným zaslúbením. Amen. Potom, ak si Abrahámovým Semenom, máš toto zaslúbenie v sebe. Veríš Bohu bez ohľadu na to, čo sa deje. Duch Svätý spôsobuje, že tomu každopádne veríš. Vidíte?

Ten Duch, ktorý bol na Kristovi, je na Cirkvi, pretože to je Nevesta a Ženích. A On vzal toho Ducha z... "Krátku chvíľu a svet Ma viacej neuvidí. Vy Ma jednako uvidíte, pretože budem s vami a dokonca vo vás až do skonania sveta." Duch a telo sú vzaté hore.

No, ten istý Duch, ktorý bol na Kristovi, musí byť v tebe, inak to nebude pasovať s touto zmluvou. Rozumiete, čo tým myslím? No dobre, či nie ste dnes večer šťastní, že ste pokrstení do Cirkvi prvorođených živého Boha, že samotný Duch, ktorý bol v Kristovi, je dnes večer v Cirkvi? A vy ste Toho časťou skrze Ducha Svätého, tým, že ste mŕtvi v Kristovi, beriete na seba Semen Abraháma a ste dedičmi podľa zaslúbenia.

Z čoho sme vystrašení? Nemohli by tebou otriasť všetci diabli z pekla. Nič tebou nemôže otriasť. Prijali sme Kráľovstvo, ktorým nemôže byť zatrasené. Ó, zamyslíte sa raz nad týmito vecami a premýšľajte nad tým, čo povedal Boh, nie nad svojimi okolnosťami, nie nad svojimi... nad ničím iným okrem toho, čo povedal Boh.

Nepodmienečná zmluva, ktorú Boh učinil so Svojím ľuďom, 54-0306

165. Ten, ktorý dáva rozdelenie

Oheň som prišiel hodiť na zem, a čo chcem, ak už je zapálený? Ale mám byť pokrstený krstom, a jaký som stiesnený, dokiaľ sa nesplní! A či sa domnievate, že som prišiel dať pokoj na zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz budú piati v jednom dome rozdelení, traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelený bude otec proti synovi a syn proti otcovi, mat' proti dcére a dcéra proti materi, svokra proti svojej neveste a nevesta proti svojej svokre. (Lukáš 12:49-53)

Myslím, že to je to, čo mal Ábel na počiatku, duchovné zjavenie, že to nebolo ovocie poľa alebo skutky našich rúk alebo niečo podobné. Bola to krv. A on Bohu obetoval oveľa lepšiu obeť, než ako to urobil Kain. Nachádzame to pri Abrahámovi a Lótovi, tú istú vec, pri výbere, pretože Lót odišiel dole, keď prišiel čas, keď sa duchovná a telesná cirkev dostali do konfliktu kvôli pastierom. Museli sa od seba oddeliť. A kedykoľvek sa toto deje, prináša to žiarlivosť.

Nachádzame to pri Ábelovi, pretože jeho Boh prijal a neprijal Kainovu nádhernú veľkú obeť, kvôli ktorej sa tak tvrdo namáhal. A bol nábožný a kľakol si a uctieval, a tak ďalej, urobil všetko, čo aj Ábel, iba nemal zjavenie toho, čo bola pravda. A tak zisťujeme, že keď Boh prijal Ábelovo zjavenie a jeho obeť, to spôsobilo, že Kain na Ábela žiarlil. A tam sa stala prvá vražda. Zisťujeme, že medzi Abrahámovými a Lótovými pastiermi nastala žiarlivosť a museli sa oddeliť. Zisťujeme, že Mojžiš a Kórach mali tiež konflikt. Ježiš a Judáš mali konflikt. A ako vždy, bolo to to isté, a tak to je aj dnes, keď tá telesná cirkev a tá duchovná Cirkev prichádzajú spolu, majú konflikt. No, to telesné sa snaží predbehnúť to duchovné, vždy s telesným napodobňovaním. Ale tak, ako to bolo s Ezavom a Jakobom, nebude to fungovať. Boh má Svoju Cirkev povolánú, pomenovanú, danú bokom. A vo veku, v ktorom ona žije, On jej zjaví Samého Seba, zakaždým a vždy, ako to povedal v liste Rimanom v 8. kapitole, aby predzvedenie alebo predurčenie Božie mohlo stáť pevne. Kain, alebo mám na mysli... Ezav a Jakob, predtým, ako sa vôbec nejaký z tých chlapcov narodil, predtým, ako vôbec mali nejakú šancu urobiť rozhodnutie, Boh povedal, "Ezava nenávidím a Jakoba milujem," lebo On od začiatku vedel, čo v nich bolo. A my vieme... Zachovajte toto v mysli: On vie, čo je v tvojom srdci. On vie, čo tým mieniš. Nezáleží na tom, čo hovoríme, On vie, čo tým mieniš.

A ono to vždy spôsobovalo problém. Vždy sa to telesné snaží, odkedy Kain zničil Ábela, to telesné sa vždy snažilo zničiť vplyvy toho duchovného. Dnes nachádzame to isté, dnes je tu presne tá istá vec. To dokazuje, že to pochádza od satana, pretože to je žiarlivosť a napodobňovanie Pravdy. A tak, naozaj veríme, že Boh nikdy nemení Svoju myseľ ohľadom toho, čo povedal. On to vždy zachováva pravdivým.

166. Moja Pomoc

Nech sa veselia a radujú v tebe všetci, ktorí ťa hľadajú a nech hovoria povždy: Veľký je Hospodin! Všetci tí, ktorí milujú tvoje spasenie! A ja, keď aj som biedny a chudobný, ale Pán pečuje o mňa. Mojou pomocou a mojím vysloboditeľom si ty, môj Bože. Neodkladaj! (Žalm 40:17-18)

Spomínam si, ako som tu pred pár rokmi vychádzal von zadnými dverami. Bol tam vonku mladý posmievač, ktorý mi povedal, „Vieš, ten dôvod, že vždy hovoríš o ženách takýmto spôsobom, nosenie tých šortiek a podobné veci,“ povedal, „je to preto, že si starý.“ Povedal, „To je ten dôvod.“

Povedal som, „Pozri sa. Koľko máš rokov?“

Povedal, „Dvadsaťsedem.“

Povedal som, „Keď som bol o mnoho rokov mladší ako ty, kázal som to isté.“

Našiel som Prameň uspokojenia. On je mojou porciou. Amen! Tak dlho, ako To On dodáva, tak je to krása. To je mojím umením... hľadiť na Neho, pozorovať skutky Jeho rúk a vidieť, čo robí. Neexistuje žiaden iný prameň, ktorý poznám!

Ó, vzácny to Prameň;

Ktorý ma robí bielym ako sneh;

Nepoznám žiaden iný prameň;

Nič, iba Krv Ježiša.

Je Prameň naplnený Krvou;

Tečúci z Emanuelových žíl;

Kde hriešnici ponorení v tom prúde;

Zbavujú sa všetkých svojich nečistých škvŕn.

Hovorím vám, nepoznám žiaden iný prameň okrem Toho Prameňa. Očistil ma, keď som bol špinavý. Zachováva ma očisteného, pretože chcem žiť rovno pri Tom, piť tú čerstvú Vodu, ktorá naplní moju dušu radosťou. Niekedy môžem byť na dne a cítiť sa, že sotva môžem ísť do... ďalšieho kola, nemôžem ísť nikam inam; potom môžem pokľaknúť a položiť svoj prst na zaslúbenie a povedať, „Pane Bože, Ty si mojou silou. Ty si mojím uspokojením. Ty si moje všetko vo všetkom.“ A môžem začať cítiť, že Niečo tam z môjho vnútra vyviera. Som z toho vonku.

Keď som prekročil päťdesiatku, ráno som sa zobudil, viete, aké to je, sotva môžete dostať jednu nohu von z postele. Ó, sotva to dokážete urobiť; a niekto klope pri dverách alebo mi Billy povie, že je tam niekde naliehavý prípad, ku ktorému musím ísť. A ja si pomyslím, „Ako to dokážem?“ Snažím sa jednu nohu vystrčiť von. Pomyslím si, „Ty si Prameňom naplneným mojou silou. Amen! Moja sila a moja pomoc prichádza od Pána. Ty si mojou artézskou studňou! Ty si mojou mladostou! 'Tí, ktorí očakávajú na Pána, nadobúdajú novej sily; vznášajú sa na perutiach ako orly; bežia a nezomdlievajú; chodia a neustávajú.' Pane Bože, je to moja povinnosť, aby som išiel. Bol som povolaný na miesto povinnosti.“ A prvá vec, ktorú zistíte, Niečo začne v mojom vnútri bublať.

Deravé cisterny, 64-0726E

167. Moja Porcia

*A však som bol vždycky s tebou, lebo si ma pojal za moju pravú ruku. Ved' ma podľa svojej rady a potom ma vezmi do svojej slávy. Koho by som mal na nebi? A popri tebe nemám v nikom záľuby na zemi! Moje telo i moje srdce hynie, ale skalou môjho srdca a mojou *porciou je Boh na veky. Lebo hľa, všetci tí, ktorí sa vzdalujú od teba, zahynú! Vytneš každého, kto cudzoloží odchádzaním od teba. Ale mne je dobre blížiti sa Bohu. Pána Hospodina som učinil svojím útočiskom, aby som, Pane, rozprával všetky tvoje skutky. (Žalm 73:23-28) [*porciou - podľa anglického prekladu KJV - pozn.prekl.]*

Minule som stál vedľa... (Toto je fajn.) Išiel som okolo brata Tommyho Osborna, toho milého kresťanského brata, Tommyho Osborna, ktorý bol privedený do svojej služby tam v ten večer, keď ten šialenec v Portlande vybehol na pódium, aby ma zabil. A potom cestoval poza moria a urobil... On je posvätený muž Boží. Díval som sa na jeho veľkú budovu; previedol ma tadiaľ, aké to bolo nádherné.

Potom sem prišiel náš vzácny brat, Oral Roberts, jeden z najmilších ľudí, a veľmi dobrý muž, a Boh mu zadôveroval s veľkým bohatstvom, a všetkým takým. A tu som išiel do jeho budovy. A prechádzal som tadiaľ a videl som všetky tie veci postavené do tvaru trojice. Na boku žiadne okná, všetko mramor z dovozu, a strop je hliníkový, všetky hliníkové konštrukcie - spojené blízko seba, bolo tam päťsto počítačov alebo niečoho takého, ako na výrobnnej linke, prechádzalo to tade a boli tam listy, a tak ďalej. Pomyslel som si, "Ó." Vystúpil som von a povedal som bratovi Fisherovi, s ktorým som bol misionárom v Afrike. On ma tadiaľ prevádzal a išiel som cez nejaké zrkadlo a videl som tie veľké nádherné ruky, ako sa načahujú dole, ako ruky Božie, a hriešnik sa

načahoval ku Nemu. Moje srdce jednoducho skákalo od radosti. Pomyslel som si, "Ó, Bože, ako Ti ďakujem za Orala Roberts. Ako Ti ďakujem za jedného malého letničného chlapca, ktorý sa narodil tam v zákope, mohol prísť ku takejto čiastke." Povedal som, "Ako Ti ďakujem, Bože." A stál som vonku a vrátil som sa k sebe a kráčal som okolo, aby som sa dostal ku autu. Potom mi niečo povedalo; bol to satan; povedal, "Ale čo s tebou? Oralova služba povstala z tej tvojej, takisto to je s Tommym Osbornom. Ty si tu. Kde sú tvoje IBM počítače?"

Malý kúsok privesu, v ktorom mi brat Leo dovolil mať kanceláriu, telefón, ktorý tam je, a malý písací stroj z druhej ruky. "Čo s tým?"

Povedal som, "Ó, bol by som nerád, ak by sa na to prišli pozrieť."

Satan hovorí, "Vidíš, On ti nemôže dôverovať."

Povedal som, "Myslím, že tak to je." Vidíte? "Všetci tí bratia s tým všetkým, myslím, že On mi jednoducho nemôže dôverovať, to je všetko." A stál som tam, díval som sa tam a bol som naozaj utrápený; pomyslel som si, "Ó, Bože. Ako tvrdo som sa snažil a všetko ostatné." A potom som povedal, "Pozri, čo si urobil."

Práve vtedy som začul hlas, ktorý povedal, "Ale Ja som tvojou Porciou." Amen.

Pomyslel som si, "Ó, Bože, stan alebo chatrč, prečo by som sa mal trápiť. Ty tam pre mňa staviaš palác z rubínov a diamantov, striebra a zlata. Jeho pokladnice sú plné. Má nevýslovné bohatstvo. Som dieťa, orol, Kráľa, dieťa Kráľa; s Ježišom, mojím Spasiteľom, som dieťa Kráľa. Ó!"

Ako orlica rozrušuje svoje hniezdo, 60-0804

168. Moje Svetlo

*Hospodin je mojím svetlom a mojím spasením – koho sa budem bát?!
Hospodin je pevnosťou môjho života – koho sa budem strachovať?! (Žalm 27:1)*

No, som misionár a prešiel som okolo sveta, medzi všetkými druhmi zla a medzi všetkými druhmi špiritualistov, izmov a všetkými druhmi uctievania diabla, ó, všetko, na čo sa dá pomyslieť, tam kde je všetko také, a vždy som prišiel na to, že správne poráža nesprávne.

Počúvajte, nestarám sa o to, aká je noc temná; môže byť tak temno, až by ste to mohli cítiť; mohli by ste takto vystrieť hore ruky a nedokázali by ste vidieť ani žiaden tieň. Najmenší kúsoček svetla tú temnotu odkryje. Istotne, tak sa správa život v prítomnosti smrti. Tak sa správa správne v prítomnosti nesprávneho. Tak sa správa viera v prítomnosti pochybnosti; rozháňa to preč.

Ako tu môže zostať noc, keď cez to zasvieti slnko, zasvietia cez to požehnania? Kam odchádza noc? Nie je jej viac. Čo sa tej noci stalo? Kde je tá temnosť, ktorá bola v tejto modlitebni asi pred dvanástimi hodinami? Kde je tá temnosť, ktorá sa ukrývala vo vnútri týchto stien? Nie je jej viac. Zmizla. Prečo? Do vnútra vošlo svetlo. A keď do vnútra vošlo svetlo, temnota musela odísť. Tak veru.

Veďte si stvorenia, ktoré sa potulujú po noci, šváby, chrobáky a hmyz, a také veci. Nech vyjde slnko alebo zablyskne svetlo, sledujte, ako rýchlo utekajú za temnotou. Takto to je s Evanjeliom. Keď Ono zablyskne, čo sa stáva tým, ktorí ťa nazývajú náboženským fanatikom? Čo sa deje tým ľuďom, ktorí si z teba robia žarty, keď zableskne Svetlo, ženú sa za temnotou tak rýchlo, ako len môžu, pretože sú deťmi noci. Ale deti dňa kráčajú vo Svetle.

A potom sme deťmi Svetla skrze milosť Božiu. Tak, keď zablyskli Svetlá, ďakujeme Bohu a kráčame s otvorenými očami dívajúc sa na veci, ktoré nemôžete vidieť svojimi prirodzenými očami. Pretože viera je podstatou vecí, na ktoré sa nadejeme, dôkazom vecí, ktoré sa nevidia.

Otázky a odpovede, 61-1015M

169. Môj Pán a môj Boh

A po ôsmich dňoch boli zase vnútri jeho učenci a Tomáš s nimi. Vtedy zase prišiel Ježiš pri zamknutých dveriach a stal si do prostredku a povedal: Pokoj vám! A potom povedal Tomášovi: Daj sem svoj prst a pozri moje ruky a daj svoju ruku a polož na môj bok a nebuď neveriaci, ale veriaci! A Tomáš odpovedal a riekol mu: Môj Pán a môj Boh! A Ježiš mu povedal: Tomášu, uveril si, že si ma videl. Blahoslavení sú, ktorí nevideli a uverili. (Ján 20:26-29)

Keď pred Ním zastanem, chcem zostať nájdený ako nevinný dokonca od toho, že by som sa snažil pridať jediná vec do toho Slova, alebo vziať jednu preč, vziať preč... Verím Tomu presne tak, ako To je; vyučujem ľudí a som s tým v súlade. A Biblia toto hovorí; nemôžem ovplyvniť to, čo hovorí ktokoľvek iný; musím zostať rovno s Tým.

Pre umývanie nôh, oni hovorili, „Ó, (letniční bratia) brat, ó, brat Branham, to je... Ó, zvykli sme to robievať.“ Tak to robme, ak sme to raz robievali. Ježiš to robil, umýval nohy.

„Ó,“ hovoria, „je to nezdravé. Ľudia majú atletickú nohu [kožné ochorenie – pozn.prekl.]“ Nestarám sa o to, čo majú. Mohli to mať aj v tých dňoch. [Brat Gene hovorí, „Môžu byť uzdravení.“ – pozn.prekl.] Áno, áno, presne tak, Gene. Boh je Uzdravovateľ. Vidíte, snažia sa nájsť spôsob úniku.

Ako hovoria, „Ó, nepil by som z toho istého pohára, z ktorého pil niekto iný, pokiaľ by to nebolo vydezinfikované.“

Ó, môj brat a sestra je mojím bratom a sestrou. Amen. Boh je mojou Ochranou, ak niečo nie je v poriadku. Dôverujem Mu. Vráťte sa naspäť do Slova. Nestarám sa o to, či on je farebný, čímkoľvek je, alebo do ktorej cirkvi patrí, ak je mojím bratom, tak je mojím bratom. Vykonám prikázania Božie.

To je dôvod, priatelia, keď to prichádza ku vodnému krstu v Mene Ježiša Krista, musím tam zostať. Ó, to ma drží od mnohých veľkých – od zachraňovania duší tam vonku. Iste to tak je, kvôli tejto jednej veci, kvôli tej výstrednej trojičiarkej viere.

Samozrejme, že verím v Otca, Syna a Ducha Svätého, ako úrady Boha, nie ako troch bohov, ale tri úrady Toho istého Boha. On je Otec, Syn a Duch Svätý; ale to sú tituly Jeho úradu. On je Boh Otec; samozrejme, On bol na začiatku. On je Boh Syn, ktorý sa stal telom na zemi. On je Boh Duch Svätý, ktorý je vo mne; ale To je Ten istý Boh, Boh Sám, tri úrady.

Raz sa Ho nedalo dotknúť, ani nič; potom prišiel dolu, bol učený telom a vzal moje hriechy a odniesol moje hriechy.

Potom, zatiaľ čo ma posvätil Svojou vlastnou Krvou, potom mohol do mňa vojsť Duch Svätý a On a ja môžeme mať obecenstvo, ako sme mali v Edene. Milovali sme jeden druhého. On je mojím Otcom; ja som Jeho syn. Nie traja bohovia; Ten istý Boh, ktorý ma stvoril a miloval ma a dal Samého Seba za mňa; On je tým Bohom, ktorý je vo mne; Jeho Meno bolo Ježiš Kristus, keď bol tu na zemi. Nie je žiadneho iného Mena daného pod nebom medzi ľuďmi, v ktorom musí byť spasený.

No, ak to raní, moji priatelia, nemôžem tomu pomôcť. Radšej zraním môjho priateľa ako môjho Otca. Rozumiete? On je môj Príbuzný, môj Otec, Boh. To je to, čo povedalo Jeho Slovo.

Odsúdenie skrze reprezentáciu, 60-1113

170. Môj Priateľ

To je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja vás miloval. Nad to väčšej lásky nemá nikto, než aby niekto položil svoj život za svojich priateľov. Vy ste mojimi priateľmi, ak činíte všetko, čo vám ja prikazujem. Už vám nehovorím viacej sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Ale vás som nazval priateľmi, lebo všetko to, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám. Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vás vyvolil a ustanovil som vás, aby ste vy išli a niesli ovocie, a vaše ovocie aby zostávalo, aby, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dal vám. To vám prikazujem, aby ste sa milovali navzájom. Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa prv nenávidel ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by mal rád svoje vlastné, ale preto, že nie ste zo sveta, ale že som si ja vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí. Pamätajte na slovo, ktoré som vám povedal, že sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú aj vás prenasledovať. Ak moje slovo zachovali, zachovajú aj vaše. (Ján 15:12-20)

Netúž po márných bohatstvách tohto sveta,

ktoré sa tak rýchlo rozplývajú;

Snaž sa získať nebeské poklady;

tie nikdy nepominú.

Prechádzal som cez depresiu. Prechádzal som cez prosperitu. Videl som to, oboje. Ale nepustil by som sa ruky Ježiša Krista ani za všetky peniaze a bohatstvo, ktoré by ste mohli na tvári tejto zeme nahromadiť, ani za nič iné.

On je môj Priateľ, keď som zničený. On je môj Priateľ, keď mám množstvo. Milujem Ho, keď som hladný. Milujem Ho, keď som naplnený. Milujem Ho, keď som smutný. Milujem Ho, keď som šťastný. Milujem Ho, pretože Ho milujem, lebo On prv miloval mňa. Amen. Haleluja.

Keď som bol chorý, ležal som a zomieral, On bol môj Priateľ. Keď sa dnes večer cítim dobre, šťastne, On je stále môj Priateľ.

Keď tam budem niekde ležať a zomierať a moje vychladnuté žily mi takto vystúpia na rukách, On bude vtedy mojím Priateľom. A keď sa potrhajú tieto krehké vlákna, po ktorých kráčam, a ja sa prelomím do večnosti, On bude vtedy mojím Priateľom. Keď sa budú odvíjať veky, po desiatich tisícoch rokov, ako ste spievali svoje jubilejné piesne, On bude vtedy stále mojím Priateľom. Tak veru.

Neodpustiteľný hriech, 54-1024

171. Môj Sudca

Povstaň, ó, Hospodine, vo svojom hneve! Povznes sa na vzteklosť mojich protivníkov, zobuď sa a pospieš ku mne, ty, ktorý si rozkázal súd. A obstúpi ťa shromaždenie ľudí, a navráť sa nad ním na výsosť! Hospodin bude súdiť národy. Súď ma, Hospodine, podľa mojej spravodlivosti a podľa neviny, ktorá je pri mne. (Žalm 7:7-9)

Čo ak by si spáchal zločin a mal by si ísť na federálny súd a vedel by si, že ak ťa označia za vinného, zomrieš, pôjdeš na elektrické kreslo alebo do plynovej komory, alebo akýkoľvek spôsob verejnej popravy by pre teba mali; možno obesenie, alebo také niečo, utýranie, akýkoľvek by to bol trest a ty by si vedel, že si vinný... Ty vieš, že si vinný a musíš zomrieť, ak si nezohenieš nejakého obhajcu, ktorý by ťa reprezentoval a dostal z toho von. No a ty by si chcel toho najlepšieho obhajcu, akého by si mohol zohnať.

A potom, keby si získal obhajcu, ktorý by bol dobrý, chytrý, cítil by si, že tvoj prípad trochu... mohol by si trochu odpočívať, lebo máš obhajcu. Ale stále by tam bola otázka, či by tento obhajca dokázal zmeniť názor sudcu alebo poroty. Ak by to tento obhajca so svojou chytrou rečou a poznaním zákonov mohol zmeniť a obhájiť tvoj prípad a dokázať, že by si mal žiť... Ale stále napriek jeho veľkej autorite a veľkej reči, ktorú by mohol viesť, a napriek tomu dojmu, ktorý by mohol urobiť na porotu alebo na sudcu, ty by si... možno by si mohol na pár minút trochu odpočívať, ale stále by bola v tvojej mysli otázka, "Dokáže to?"

Ale v tomto prípade, Sám Sudca sa stal naším Obhajcom. Boh sa stal Človekom. Žiaden obhajca by to nedokázal. Nemohli by sme žiadneho takého nájsť. Mojžiš a zákon, proroci, nič by to nemohlo urobiť. Tak sa ten Sudca stal Porotou aj Obhajcom a Sám Sudca vzal spravodlivosť Svojho vlastného zákona do Svojich rúk a Sám zaplatil tú cenu, ako viac zabezpečení by sme mohli byť? A On poslal späť na nás Svoj vlastný Život ako Svedka, že On to prijal. Aká bezpečnosť!

“Áno, i keby som šiel dolinou tône smrti, nebudem sa báť zlého, lebo Ty si so mnou.”

Keď sa On stáva Sudcom, Porotou a Obhajcom, On náš prípad obhájil. My súc nájdenní vinní skrze Jeho vlastný zákon a On prišiel a zaujal miesto tej vinnej osoby, ktorá bola v svätostánku. On vzal jej hriech, On to vzal na Seba a zomrel a zaplatil cenu a preliat Svoju Krv a poslal späť Svoj vlastný Znak: Svoj vlastný Život.

Znak, 63-0901M

172. Znak

A tá krv vám bude na znak na domoch, v ktorých budete, a keď uvidím krv, preskočím vás, a nebude medzi vami rany zahubiť, keď budem biť prvorodené v Egyptskej zemi. (Exodus 12:13) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

Znak je Znak. To si ty a Kristus ako osoby zídené spolu. Vidíte? To je Duch Svätý, Jeho Život v tebe, premietajúci Svoj vlastný Život cez teba. A to je pre bohatého, pre chudobného alebo pre kohokoľvek, kto To prijme. Nuž, pamätajte, ten Znak, to je to, čo vy...

Idete na železničnú spoločnosť a kúpite si svoje cestovné. Má to nejakú cenu, čo to stojí. Povedzme, stojí to päťdesiat centov, aby ste sa odviezli touto autobusovou či železničnou linkou, odtiaľto do Charlestownu, v Indiáne, stojí to päťdesiat centov. Dobré, a teraz, tá spoločnosť vydáva znaky, aby tak... Rozumiete? Nuž, to, čo robíte, vy tam idete a niekto zaplatí vaše cestovné, päťdesiat centov. Oni vám dajú znak, ktorý vám dáva právo cestovať tým vlakom až do jeho cieľovej stanice, kamkoľvek ten vlak ide. Vidíte? To vám dáva... To je znak.

Nuž, v tomto prípade bola znakom tá krv. Doslovne, ona musela byť použitá, pretože to bola len chemikália, ktorú všetci mali, pretože to bola krv baránka, zvierata, krv baránka. Tak ten život, ktorý bol v tej krvi, život, ktorý bol vypustený... Tá krv bola preliata. Vidíte? Ten život vyšiel von, ale on sa nemohol vrátiť naspäť na toho veriaceho, pretože to bol život zvierata. Ale to len hovorilo o dobrom svedomí, že prichádza Ten, ktorý je tou dokonalou Obeťou.

A aby bol zaobstaraný Ten dokonalý, celý Sudca, Boh Nebies, sa stal Obeťou; Sudca, Porota a Advokát. Vidíte? On sa stal Obeťou. A potom, keď bol vypustený Jeho Život, ktorý bol Boh... A to slovo, tam, kde sa o tom hovorí, "A Ja im dám večný Život." Nuž a v gréckom... Viem, že hovorím ku učným ľuďom. Vidím tu dvoch alebo troch. Vidíte? A ja... A tam to slovo v gréčtine je Zoe. Z-o-e, v gréčtine, čo znamená, "Vlastný Boží Život." "A Ja im dám Zoe, Môj vlastný Život." Kristus a Boh boli Jedno. Potom, ten Život, ktorý bol v Kristovi, je Duch Svätý, nie tretia Osoba; ale tá istá Osoba, vo forme Ducha Svätého, prichádza na teba ako Znak, že tvoj život a tvoje cestovné je zaplatené, ty si bol prijatý. Až kým sa nedostaví ten znak, nie je vám dovolené ísť na cestu, nie je vám dovolené ísť na... tou autobusovou linkou; nie je vám dovolené tam ísť, až kým sa nebudete môcť preukázať týmto znakom, a ten znak, to je vaše cestovné. A teraz To ukazuje, že tá Krv bola preliata a vzťahuje sa na vás, že tá cena bola aplikovaná na vás, a vy máte ten Znak, že tá Krv je aplikovaná na vás a vy ste prijatý. Rozumiete teraz tomu? Ó! Ó!

Nuž, nie je to jednoducho žiaden nejasný dôkaz. Vidíte? Vy poviete, "Brat Branham," cítim, že to máte na mysli, vidíte, "Ako to budem vedieť?"

Hľad, čo si bol a čo si teraz? Podľa toho to budeš vedieť. Vidíte? Čo si bol predtým, ako bol uplatnený ten Znak? A čo si odvtedy, ako To bolo uplatnené? Aké boli predtým tvoje žiadosti a aké sú odvtedy tvoje žiadosti? Potom budeš vedieť, či je ten Znak uplatnený alebo nie. A tieto ďalšie veci pôjdu jednoducho automaticky s Tým. Vidíte? To nie je len hovoriť o tom a povedať, "Jazyky sú dôkazom." Nuž, budem nosiť topánky, kúpim si topánky, jazyk nie je topánka. To jednoducho ide s topánkou, viete. To len ide s topánkou. Vidíte? Nuž, tak isto je to so Znakom. Ten Znak, to je Kristus. Ale hovorenie v jazykoch a vyhánanie démonov a robenie týchto vecí a kázanie i všetko ďalšie, to je dôkazom, že To tam je, áno, ale to nie je To. Vidíte, to je Jeho dar. Ak ti poviem, že... Ty povieš, "Ja ťa chcem, brat Branham," a ja ti dám nejaký dar. Nuž, to nie som ja, to je môj dar.

Jazyky, to je dar Ducha Svätého, nie Duch Svätý; dar Ducha Svätého. A diabol dokáže napodobniť ktorúkoľvek z týchto vecí, ale on nemôže byť Duch Svätý. Vidíte? On tieto dary môže napodobniť, ale on nemôže byť Duch Svätý.

Zúfalstvo, 63-0901E

173. Môj Vykupiteľ

Ale ja viem, že môj vykupiteľ žije a posledný sa postaví nad prachom. A keď raz toto všetko rozborí moju kožu, potom zo svojho tela uvidím Boha, ktorého ja uvidím sebe, a moje oči budú vidieť a nie cudzí. Moje ľadviny hynú v mojej vnútornosti. (Jób 19:25-27)

Biblia povedala, že unikli ostriu meča; vykonali všetky tieto rozličné veci; ich mŕtvi boli vzkriesení. A povedali ste, „Ale to bolo v biblickom čase.“

To sa deje práve dnes. Toto je biblický čas. Odkedy prišiel Duch Svätý, to je stále biblický čas. Nikdy od toho neodchádzame. Ale vieme, že máme v týchto situáciách prenasledovania, a ľudia, ktorí neveria a budú si robiť žarty, vysmievať sa. Oni to tam vtedy tiež mali. Ale jedného dňa, keď sa život zakončí, tam hore v sláve sa bude rozprávať príbeh, keď bude spievaná pieseň vykúpenia. Ó, môžem takmer vidieť čas, keď Ježiš prichádza na zem a vykúpení stoja v Jeho Prítomnosti s pozdvihnutými rukami, ten istý príbeh, vykúpení skrze milosť. Keď Anjeli budú stáť naokolo zeme so sklonenými hlavami, nebudú vedieť, o čom to hovoríme... Oni nikdy nemuseli byť vykúpení.

To si ty a ja, ktorí sme potrebovali vykúpenie. To si bol ty a ja, za koho Kristus zomrel. To je dôvod, prečo môžeme spievať o vykupujúcej milosti. Anjel o tom nič nevie; on nikdy neupadol. Čo za čas to bude. Ó. Keď pomyslím, že všetky tie staré vrásky tohto tela budú vyhladené, všetky šedivé vlasy zmiznú, zhrbené plecia sa narovnajú, poviem, „Pozrite, čo On pre mňa urobil.“ Hovoríte o vykupujúcej milosti, budete počuť môj hlas; viem, že budete. Nie len môj, ale každého, budete počuť ich hlas, keď budú spievať príbeh o vykupujúcej milosti, ako nás On vykúpil.

A teraz, máme iba atribúty toho. Máme len zálohu, závdavok toho. Jedného dňa to budeme mať v plnej čiastke.

Boh má pripravenú cestu, 56-0108

174. Môj Vysloboditeľ

Požehnaný Hospodin, moja skala, ktorý učí moje ruky bitke, moje prsty boju, moja milosť a môj hrad, moja vysoká veža, môj vysloboditeľ, môj štít; k nemu sa utiekam, ktorý mi podmaňuje môj ľud. Hospodine, čo je človek, že ho znáš, a syn smrteľného človeka, že ho za čosi máš?! (Žalm 144:1-3)

Bartimeus, v tomto čase, všetko to vyučovanie o tom, že Jehova je mocným Vysloboditeľom, vystúpilo mu to na povrch. Čo to bolo? On mal potrebu. A on povstal na svoje nohy a vykrikol, "Ó, Ježišu, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou."

No, tam, odkiaľ sedel, to bolo možno 40 alebo 50 yardov, a všade navôkol bol ten veľký zástup, niektorí po ňom hádzali prezreté ovocie a niektorí pokrikovali toto, niektorí pokrikovali tamto, viete, Ježiš ho prirodzene nepočul. Nieкто povedal, "Ó, sklappni." Povedal, "Vieš, čo robíš? Musíš byť rozrušený. Musíš byť bez seba. Buď potichu."

A svet sa vždy pokúšal udržať skutočných veriach potichu. Ale Bartimea to nezadržalo. Poznal svoje učenia z detstva o tom, že Jehova bol Vysloboditeľom. A ak táto Osoba bola Mesiáš, mal právo na pomoc.

A dnes večer hovorím to isté. Ak je Ježiš Synom Božím a vstal z mŕtvych, Ten istý včera, dnes i naveky, máme právo poprosiť o pomoc, lebo On povedal, "Po akejkoľvek veci túžite, ak sa modlíte, verte, že to dostanete; a budete to mať."

Máme právo o to požiadať. To sú učenia Biblie. Máme na to právo.

Ježiš, Jeho hlava bola obrátená, kráčal vpred a kňaz na Neho vykrikoval, robil si z Neho žarty, iní kričali, "Hosana..." Ale všimli ste si, že všetko bremeno celého sveta ležalo na ňom? Golgota, ležali pred Ním temné hodiny v Getsemane. A, ó, ako išiel, vôbec si nevšimál ich výsmech.

Viete, keď o vás nieкто hovorí niečo zlé a vy to chcete zobrať a hnevať sa na to, to ukazuje, že ste ešte nevošli dostatočne hlboko s Bohom. Veľkí ľudia nerobia také veci. To je to, čo Ho pre mňa robilo Bohom. On bol veľký. Nemusel si všimáť ich malé posmešky. On mal účel. Mal prácu do vykonania, a to bolo vyplniť to, čo Ho Boh poslal urobiť. A On bol rozhodnutý to urobiť. Nestaral sa o to, čo ktokoľvek hovoril.

Slepý Bartimeus, 57-0301

175. Náš Hrnčiar

Ale teraz, ó, Hospodine, ty si náš Otec; my sme hlinou, a ty si naším hrnčiarom, a dielom tvojej ruky sme my všetci. (Izaiáš 64:8) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

Najprv bol veľký, svätý a vysoký. Žiaden človek sa Ho nemohol dotknúť. Prebýval s deťmi Izraela v Ohnivom Stĺpe. A keď v to ráno zostúpil na tú horu, dokonca ak by sa nejaké zviera dotklo tej hory, muselo byť prebodnuté oštepom. Žiadne stredné cesty, muselo byť prebodnuté oštepom. Čo za hrozivá vec to bola. A keď prehovoril Jeho Hlas a zahrmeli hromy a zablýslali blesky, ľudia povedali, "Nech ku nám hovorí Mojžiš a nie Boh, aby sme nezomreli." Aký hrozivý to bol pohľad. To bol Boh, svätý. Ale sledujte, On miloval ľudí. Snažil sa urobiť svoju cestu.

Potom, ďalší krát, keď bol Boh zamanifestovaný, bolo to v Jeho Synovi, Kristovi Ježišovi. Potom prišiel cez panenské narodenie. Počatý pannou, ktorá bola zatienená Duchom Svätým. Boh Sám zostúpil dole do bunky Krvi a obalil sa Krvou. Krvná bunka, zárodok Života samotného Boha, zabalený v tejto bunke Krvi, ktorá priviedla Syna, Krista Ježiša.

No, čo On tým činí, je to kvôli tomu, aby vás učinil dokonalými, a aby vás priviedol naspäť do obecnstva, tak vás privádza skrze tú bunku Krvi do Samého Seba. Uchopili ste to? Skrze bunku Krvi Pána Ježiša, ktorá zahalovala Život Jehovu, a my prichádzame cez tú bunku Krvi stávajúc sa časťou toho Života. A tak, samotné Božstvo leží v človeku, ktorý prijal Ducha Svätého. Ty si syn. Skrze narodenie som Branham. A je vo mne časť pána a pani Branhamovej. A ak sa staneš synom alebo dcérou Božou, leží v tebe časť Božstva.

Vidíte, ako vás diabol okráda. Hovorí, "Ó, toto nedokážeš robiť." Všetky veci sú možné tým, ktorí veria. Nezáleží na tom, čo to je. Si časťou Božstva, synom alebo dcérou... nie sluhom, synom alebo dcérou. No, brat, to prevyšuje všetkých Anjelov, Archanjelov a všetko ostatné. Ide to rovno do Prítomnosti samotného Hrnčiara. A ako sme privedení? Skrze Krv. Amen. Potom vchádzate do Božstva, stávate sa časťou, ste do toho napojení.

Premýšľajme teraz o tom, ako sa Boh zavinul okolo Neho. Zväčšíme to miliardy krát z tejto bunky Krvi. A tam, Boh, v tejto bunke Krvi, zavinul Samého Seba a zabalil Samého Seba do tejto bunky Krvi a prišiel vykúpiť človeka do Života. Haleluja. Keď sa tam tá bunka Krvi rozšírila, rozšírila a priniesla toto telo Krista Ježiša, prebýval v Ňom Sám Jehova; aby skrze roztrhnutie tej bunky Krvi na Golgote mohli byť privedení synovia a dcéry ku Nemu Samému, v bunke Krvi do Krvi Pána Ježiša Krista, do Neho Samého. A my sa stávame časťou Boha. Amen. To je to, čo satana štve. To je to, čo satanovi spôsobuje triašku. Ak by len Cirkev Ježiša Krista vedela, kým je, brat... Ó, hovoríte, "Viem, že Bohu nie je nič

nemožné." On povedal, že pre vás nie je nič nemožné. Amen. To mení pohľad na vec, či nie? Ó, oni hovoria, "Bohu nie je nič nemožné." On povedal, že pre vás nie je nič nemožné. "Po čomkoľvek túžite, keď sa modlíte, verte, že to dostanete, a budete to mať." Amen.

Boh zdokonaľujúci Svoju Cirkev, 54-1204

176. Náš Príklad

Lebo nato ste povolaní, pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby ste nasledovali jeho šlapaje, ktorý neučinil hriechu, ani sa nenašla v jeho ústach lešť; ktorý, keď mu zllorečili, on nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravdливо súdi, ktorý sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravdливosti, ktorého sinavicami ste uzdravení. Lebo ste boli jako blúdiace ovce, ale teraz ste obrátení k pastierovi a biskupovi svojich duší. (1. Petra 2:21-25)

On bol len jeden Človek, dokonalý Človek. Dal Svoj život a urobil pre teba príklad. No, čo musíme robiť. No, prvé, čo chcem povedať, je: Ježiš nikdy nežil Sám pre Seba. Jeho život bol odžitý pre iných. To je dokonalý večný Život. Keď hovoríš, že chodíš do zboru a robíš dobré veci, to je fajn. Ale keď žiješ svoj život sám pre seba, nemáš večný Život. Večný Život je žitie pre druhých.

To sa dokázalo, keď prišiel ako Baránok Boží. On žil a mal večný Život, pretože nežil Sám pre Seba. Žil pre druhých. A vy prijímate večný Život skrze prijatie toho dňa a už viac nežijete sami pre seba. Žijete pre druhých.

Nieкто povedal, "Ako môžeš stáť a nechať niekoho, aby ťa nazýval takými zlými menami?" Nežijete sami pre seba. Žijete pre druhých, aby ste tak mohli toho človeka vykúpiť. Stávate sa synmi. A ten problém je, že cirkev zabudla, že sú synovia. Vy ste synovia. Zaujímate Kristovo miesto. Ste synovia; tak nežite sami pre seba; žite pre druhých.

"Dobre, brat Branham, dokážem žiť pre tohto brata, lebo on je istotne milý človek." To nie je to. Ži pre toho človeka, ktorý ťa nenávidí. Ži pre tú osobu, ktorá by ťa zabila, ak by mohla. To je to, čo urobili Jemu. Zabili Ho a On zomrel, aby ich mohol spasiť. To je večný Život. Keď je to v tvojej hrudi, potom smeruješ do neba. Ale ty obetúvaš svoje vlastné veci, vzdávaš sa ich, ako ovca odovzdáva vlnu. Dávaš sa smerom na Golgotu.

Ten deň na Golgote, 60-0925

177. Tvoj Manžel

Neboj sa, lebo sa nebudeš hanbiť ani sa nestyď, lebo nebudeš rumenieť, pretože zabudneš na hanbu svojej mladosti ani na potupu svojho vdovstva viacej nespomenieš. Lebo tvojím manželom je tvoj učiteľ; Hospodin Zástupov je jeho meno, a tvoj vykupiteľ, Svätý Izraelov, bude sa volať Bohom celej zeme. (Izaiáš 54:4-5)

Ako som povedal, ak by život Beethovena bol vo vás, žili by ste ako Beethoven; ak by život Hitlera bol vo vás, žili by ste ako Hitler. A keď Život Kristov je vo vás, budete žiť ako Kristus a budete robiť skutky Kristove. A to bude... Ak by Kristus žil dnes, robil by presne to, čo Slovo povedalo, že bude dnes robiť. A ak Slovo povedalo, že, "On je ten istý včera, dnes a naveky," prečo ten slepý klerikálny svet nemôže vidieť čas, v ktorom žijú? Vidíte?

Eva spôsobila všetku fyzickú smrť, tým, že sa snažila vnieť do Slova nejaký satanov blud.

A tá istá vec sa stala cirkvi, v Nicei, v Ríme, tým, že prijali dogmy namiesto Slova. To isté sa stalo pri metodistoch, baptistoch, presbyteriánoch, keď to Svetlo vytrysklo v každom veku a oni To zavrhli.

To je dôvod, prečo luteráni zomreli, keď vystúpil Wesley. To bol iný vek. Slovo vystúpilo do popredia a oni To museli prijať alebo zomrieť.

To je dôvod, prečo zomierajú teraz letniční, lebo je tu ten vek. Slovo sa zmanifestovalo, čas orla, čas navrátenia sa naspäť Slova, čas, aby viera otcov bola znova naspäť prinavrátená deťom. A oni sú tak zjednotení, oni To zavrhli a nie sú ničím iným než duchovnou smrťou.

Božie Telo, zjednotené ako Jeho Nevesta, súc Jedno; On a Kristus spolu, to je Duch, ktorý pracuje v tele Cirkvi, tak, ako pracoval v tele Ježiša Krista, lebo To je časťou Jeho Tela. Nie dvaja; ale Jedno! Oni sú Jedno. Manžel a manželka už nie sú viac dvaja, ale jedno. A Kristus a Jeho Telo sú Jedno. A ten istý Duch, ktorý bol v Kristovi, je v Jeho Neveste, v Jeho Tele, to ich zjednocuje spolu s celým Slovom. A Boh žije tam, On Sám, manifestujúc to.

Čo mám urobiť s Ježišom zvaným Kristus?, 63-1124M

178. Ten, ktorý prichádza zhora

Ján odpovedal a riekol: Človek nemôže nič vziať, keby mu nebolo dané z neba. Vy mi sami svedčíte, že som povedal: Ja nie som Kristus, ale že som poslaný pred ním. Ten, ktorý má nevestu, je ženích, a priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženicha. Nuž táto moja radosť sa splnila. On musí rásť a ja sa menšiť. Ten, ktorý prichádza s hora, je nad všetkých. Kto je zo zeme, je zo zeme a hovorí zo zeme; ten, ktorý prichádza z neba, je nad všetkých, a čo videl a počul, to svedčí, ale nikto neprijíma jeho svedectva. Kto prijal jeho svedectvo, ten spečatil, že Boh je pravdivý. (Ján 3:27-33)

Nikdy na ten kameň nedali vrchol. Bol som tam pri pyramíde. Prečo na ňu nedali ten vrchol? Pretože bol odmietnutý. To bol štítový kameň, kde všetky ostatné kamene pasovali dokopy. To hovorilo o cirkevnom veku. Pozrite sa sem dozadu na luteránsky vek, tam do tej väčšiny. Tam vtedy, iba vyznávať Krista, to znamenalo byť Kresťanom, ospravedlnenie. Potom prišiel Wesley, posvätenie, trocha užšie: posvätenie. Potom ďalej prišli letničníci, krst Duchom Svätým. Čo to je? Formovanie. Ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým. No, čo On robí? To musí byť tak dokonale vybrúsené, že to Cirkev privedie do takého miesta, že ten Kameň, ktorý prichádza, aby zapasoval na vrchol toho... Rozumiete, čo tým myslím? To ukazuje na Cirkev. A to celé dohromady, z toho pochádza Cirkev. No, to je len - to je podobenstvo, to, o čom hovorím. Nesnažte sa do toho vchádzať.

Potom, tá ďalšia Biblia, tá skutočná Biblia je Toto. Toto je naše Slovo. To sú len znamenia a také veci, ktoré mali tam dávno... Ale všimnite si, ako dokonale ten kameň. Bol odmietnutý. Nikdy to na to neumiestnili. Prečo? A ak tam pôjdete, tie kamene v tej pyramíde, ktoré vážia tisíce ton, je to tak natesno dané dokopy, že nemôžete vložiť žiletku - a nie je tam žiadna malta - tak dokonale to je vybrúsené dokopy. Potom, ak to tak má byť, aby to dopasovalo dokopy každý cirkevný vek, čo to potom bude, keď príchod... Či nevidíte, ako sa formuje Cirkev? Luther, ospravedlnenie; Wesley, posvätenie; potom prichádza Duch Svätý. A teraz sa Cirkev vybrusuje a upevňuje, bez škvrny alebo vrásky, aby tak On, ktorý je bez škvrny alebo vrásky, mohol prísť dole a spojiť to dokopy pre vzkriesenie, aby Cirkev živého Boha mohla odletieť do Slávy. Áno. Vidíte? Áno. No, žijeme v tom dni.

No, Ján vyhlíadal, kedy to príde. Povedal, "Spoznám Ho. On je tam vonku, neviem, kde je. Stojí tam." Možno tam pristúpil nejaký biskup a povedal, "Viete, pred chvíľkou som mal taký zvláštny pocit. Viete, možno som Mesiáš."

On povedal, "Zmizni," povedal Ján, "To nie je On."

V poriadku. Tu prichádza ďalší, povedal, "Viete čo? Mám ten najvyšší titul. Som Kaifáš, najvyšší kňaz. Ak by tu niekto mal byť pomazaný za Mesiáša, nejaký

človek, mal by som to byť ja." "Nie, nie, nie; nie, to nie je On." Ale Ján povedal, "Ten, ktorý mi na púšti povedal, aby som išiel krstiť vodou, povedal, že na Koho uvidím zostupovať Ducha a zotrvať na Ňom, to je Ten, ktorý bude krstiť Duchom Svätým a Ohňom." A pamätajte, Ján to videl a nikto iný to nevidel. To bolo znamenie, ktoré bolo dané Jánovi, aby to videl. A on to videl a Ján si bol istý.

Či som tá Ja neposlal?, 62-0124

179. Požehnaný, ktorý prichádza v Mene Pánovom

A učenci odišli a urobili, jako im rozkázal Ježiš, a priviedli oslicu aj osla, položili na ne svoje rúcha a na tie ho vysadili. A väčšina zástupu prestierali svoje rúcha na cestu, a zase iní sekali letorasty so stromov a stlali na cestu, a zástupy, ktoré išli pred ním, a ktoré išli za ním, kričali a hovorili: Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach! A keď vošiel do Jeruzalema, vzbúrilo sa celé mesto, a všetko hovorilo: Kto je toto? (Matúš 21:6-10)

Ľudia dnes hovoria, "Kto je to?" V ich dňoch hovorili, "Nevieme, kým On je, ten Ježiš z Nazareta. No, pôjdeme a pozrieme sa do desatora a zistíme, či On patrilo do tejto denominácie. Zistíme si, či bol farizej alebo sadúcej alebo herodián, alebo čímkoľvek môže byť. Pozrieme sa..." A nedokázali nájsť žiadne záznamy o Jeho vzdelaní, o žiadnom diplome, ktorý by mal. A potom sa znova vrátili späť, "Kto je to? On nepatrí do žiadnej z našich tradícií. Nie je spojený so žiadnou z našich - nie je pridružený ku žiadnej z našich skupín. Nemá žiadne diplomy; nemáme o Ňom žiadne záznamy, že by chodil do školy. Nikdy nebol v seminári. On v týchto knihách vôbec nikde nie je. Nikde Ho nevidíme. Kto je to?"

Jeho vlastné poverovacie listiny boli skutky, ktoré Mu Boh dal, aby ich vykonal. On povedal, "Ak nečiním skutky Božie, potom Mi neverte." Oni mali svoj vlastný spôsob verenia; skrze poverovacie listiny daného človeka, skrze denomináciu, do ktorej patrilo, práve tak, ako to je aj dnes. On je poznaný skrze svoje denominačné poverovacie listiny. Ale muž Boží; Duch Svätý, ktorý je medzi ľuďmi, keď sa dostáva na ľudí, keď sa dostáva na kazateľa, dostáva sa na zhromaždenie. Identifikuje to, čo to je, nie skrze denomináciu, ale skrze moc vzkriesenia Ježiša Krista, ktorá predzvestuje Jeho príchod. Ó, čo za hodina, v ktorej žijeme.

Palmové ratolesti v rukách, prikrývky z chrbta, boli pripravené vystlať cestu, "Požehnaný, ktorý prichádza v Mene Pánovom." Čo prišlo v Mene Pánovom? Duch Svätý. "Keď On príde, On vám ukáže veci, ktoré sa majú stať.

On nebude hovoriť zo Seba, ale bude hovoriť o Mne," povedal Ježiš. A Duch Svätý prichádza činiť Svoje vlastné dielo v Mene Pána Ježiša, celou cestou od kazateľne až ku krstiteľnici, ku službe s uzdravovaním, ku všetkému ďalšiemu v Mene Ježiša Krista. Vyhliadajúc príchod Pánov, pripravujúc Cirkev ako predchodca, ako Ján Krstiteľ predišiel ten prvý príchod, Duch Svätý je v Cirkvi, predchádza, pripravuje Cirkev na druhý príchod.

A svet kričí, "Kto je toto? Odkiaľ prišli? Aké majú poverovacie listiny? Z akých škôl vyšli? Nenachádzate o nich záznam." On sa nachádza v sláve, odkiaľ prišli; ich záznamy sú v nebi. Lebo ich Kráľovstvo nie je z tohto sveta, ale je zo sveta, ktorý má prísť. Ich túžba nie je z tohto sveta, ale je zo sveta, ktorý má prísť, ich zachovávanie sa, ich túžby. To je ten dôvod, prečo obliekanie, zachovávanie sa a zvyky ľudí tohto sveta sú tak protikladné.

Kto je Toto?, 59-1004M

180. Tvoje Svetlo, ktoré prišlo

Povstaň a svieť! Lebo prišlo tvoje svetlo, a sláva Hospodinova vzišla nad tebou! Lebo hľa, tma pokryje zem a veľká temnosť pokryje ľudí, ale nad tebou vzíde Hospodin, ako slnko rána, a jeho sláva sa bude vidieť nad tebou. (Izaiáš 60:1-2) [Podľa anglickej Biblie KJV - pozn.]

Ježiš povedal, "Ja som Chlieb Života, ktorý prichádza od Boha z neba. Ten, kto je Moje Telo, má večný Život, a Ja ho vzbudím v ten deň - v posledných dňoch." On vedel, že to urobí. Povedal, že bol Chlebom Života.

Oni povedali, "Ty sa robíš Bohom. Robíš zo Seba..." Povedali, "Ale, no, teraz vieme, že si bláznivý." Šialený znamená bláznivý. "Vieme, že si bláznivý. Nemáš ani päťdesiat rokov a hovoríš tu, že si videl Abraháma? Vieme, že si šialený. Pomiatol si sa na rozume. Si náboženský fanatik."

On povedal, "Prv, ako bol Abrahám, JA SOM." Amen.

Čo bolo to JA SOM? To horiace Svetlo v tom kríku. Mojžiš To videl. Sledoval To po všetky dni svojho života a viedlo ho To rovno do zasľúbenej zeme.

To isté Svetlo zostúpilo dole a stálo tam. A povedal, "JA SOM skôr, ako bol Abrahám. JA SOM ten horiaci ker. JA SOM ten JA SOM, Anjel Svetla. Prišiel som od Boha a idem ku Bohu."

Niekoľko dní po vzkriesení bol Saul z Tarzu na ceste do Damašku, aby prenasledoval letničných. A keď bol tam dole na svojej ceste, zostúpilo tam veľké Svetlo, oslepilo ho. Nikto z tých ostatných nemohol to Svetlo vidieť, ale on mohol. Bolo to pre neho tak živé, až To oslepilo jeho oči. Povedal, "Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?"

Povedal, "Kto si, Pane?"

On povedal, "Ja som Ježiš." To isté Svetlo, ktoré bolo v tom horiacom kríku, to isté Svetlo prišlo od Boha a išlo naspäť ku Bohu.

A dnes máme v našom strede fotku toho istého Svetla, ktoré činí tie isté divy a tie isté zázraky a tie isté znamenia, a jednako hľadáme niečo iné. Pravda Evanjelia potvrdenia Slova, tento krst Duchom Svätým, krst v Mene Ježiša Krista, tieto veci, ktoré učíme, sú absolútne Pravda. Kde sú potvrdené? Amen. Fíha! Cítim sa nábožne. Áno. Prečo? Pretože je tu Duch Svätý. Pretože je to okolo sveta, On to potvrdil, hore-a-dolu, a nikdy to ani raz nezlyhalo. Amen.

Na čo sa dívate? Na čo očakávate? Aha. Je čas. Vody sa víria. Hýbe sa to teraz; znamenia posledných dní.

"V čase večera bude Svetlo," viete. Áno. "Bude to," povedal Haywood. A to je správne. "Cestu slávy istotne nájdete." Áno, v týchto posledných dňoch, dokážete to. Pozrite sa. Záleží na tom, na čo sa dívate. Pozrite, čo sa udialo. Ohnivý Stĺp, Svätý Duch, On je Ten istý včera, dnes i naveky. Pozrime sa teraz. Verme. Porozumejme, že sme v posledných dňoch. Sme v posledných hodinách. A sme v posledných minútach poslednej hodiny.

Pozri sa, 63-0428

181. Živý Kameň

A tak složiac každú zlosť a každú lešť a pokrytstvá a závisť a všetky pomlavy jako priam teraz zrodené nemlumníatka žiadostiví budte mlieka bezo ľsti, Božieho slova, aby ste ním rástli na spasenie, akže ste okúsili, že je Pán dobrotivý, ku ktorému prichádzajúc k živému kameňu, síce od ľudí, jako čo by bol nesúci, zavrhnutému, ale u Boha vyvolenému, drahocennému, i sami sa jako živé kamene buduj(e)te, duchovný dom, sväté kňazstvo, obetovať duchovné obeti, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. (1. Petra 2:1-5)

Vieme, že Kresťanstvo naprieč vekmi rástlo v milosti Božej. Martin Luther bol prvý reformátor od temného veku a kázal ospravedlnenie skrze vieru. Koľkí to vedia? Potom cirkev bola pripodobnená ku pyramíde. Bolo to tu dole, veľké... Každý, kto vôbec vyznával, že je Kresťanom, to bolo nebezpečné, mohol byť zabitý. Potom neskôr prišiel Wesley s posolstvom posvätenia, potom to prišlo viac do menšiny. Potom po Wesleyem prišla letničná skupina. Potom to smerovalo hore. A každý vie... Neučím teraz náuku o pyramíde, alebo niečo také, len dávam taký príklad. Ale ten štítový kameň nikdy nebol daný na tú pyramídu. Prečo? Bol odmietnutý. Vidíte? A tak, ak by bol ten štítový kameň daný na tú pyramídu... Ak bol niekto niekedy v Egypte, tie kamene sú spojené spolu tak natesno, že medzi ne nedokážete vložiť žiletku. To je to tajomstvo. Ako ich dostali tam hore? Pasujú dokonale.

No, štítový kameň... Tam hore na vrchole musia byť kamene tak upravené, pripravené pre štítový kameň. Musí to byť zabrúsené tak dokonale, že keď príde Štítový Kameň, bude to s tým musieť úplne presne pasovať, aby bola tá stavba hotová. Je to tak? A tak, cirkev... No, ak by ten Štítový Kameň prišiel v čase Luthera, pozrite, ako by to bolo mimo svojho miesta. Pozrite, ak by To prišlo v čase Wesleya. To musí - príde To vo svojom vlastnom predurčenom čase. Ale Cirkev bude zabrúsená do takého stavu, že služba Cirkvi bude tak blízka a bude to služba presne takého istého druhu, akú mal Ježiš, aby to tak všetko pasovalo dokopy pre vytrhnutie. Ako príklad; hlava vie viac ako nohy.

Rozumiete? Oči majú väčšie využitie ako nohy. Oči sú prorokom Cirkvi. To predvída. Rozumiete? A všetky tieto veci prichádzajú do Hlavy, do časti Hlavy. No, chcem sa vás opýtať jednu otázku. Prepáčte mi, bratia. Toto môže byť mimo tej vyšliapanej cesty. Ale ak sa mýlim, odpusťte mi, a vy, bratia, tam vonku. Verím, že Cirkev bude musieť prísť do tohto miesta pre vytrhnutie, aby bola spolu vychvátená hore do povetria na stretnutie s Pánom. Verím, že žijeme v tom dni, keď Cirkev bude istotne v menšine. Bude to malá skupina.

Viete, keď kázal Ježiš, nebolo tam ani jedno percento z jednej milióntiny ľudí na zemi, ktorí Ho kedy počuli. Pozrite sa, čo počul Ján, aby urobil prípravu. Vidíte? Vyvolení sú tými, ktorí to počujú. To je celé. Je to tak. "Nikto nemôže prísť ku Mne, ak ho prv nepotiahne Môj Otec. A všetci, ktorých Mi dal Otec, prídu ku Mne." Je to tak. No, verím, že Cirkev prichádza do tejto dokonalosti, do tej služby dokonalosti, kde tie úrady, kde apoštoli, proroci, učitelia, pastori, evanjelisti sú na zdokonalovanie Cirkvi; tí pastori a učitelia, a tak ďalej, budú tak s tým Slovom, až celá tá vec vyvrcholí rovno do príchodu Pánovho. Verím tomu a verím, že teraz sme blízko toho času. Verím, že to tak je.

Vytrvalosť, 62-0608

182. Plnosť Božstva telesne

Hľadte, aby vás niekto nezajal v lúpež filozofiou [Svetskou múdrosťou] a prázdny zvodom učiac podľa podania ľudí, podľa živlov sveta a nie podľa Krista; lebo v ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne, a ste v ňom naplnení, ktorý je hlavou každého kniežatstva a každej vrchnosti, (Kološanom 2:8-10)

Čo je táto zvláštna vec na Hore Zapadajúceho Slnka v lese Coronado? Junior Jackson, ktorý teraz počúva, pamätáte si ten sen, ktorý mal; ja som ho vyložil, týkal sa "odchodu smerom na západ slnka"? A toto sa stalo na "Hore Zapadajúceho Slnka"! Je čas večera, čas západu slnka. Posolstvo zapadajúceho slnka sa vyplnilo cez uloženie sa histórie, či lepšie povedané cez uloženie proroctva. A v čase večera bude Svetlo na Hore Zapadajúceho Slnka v lese Coronado, štyridsať míľ severne od Tucsonu. Pozrite sa do mapy, či je tam štít Zapadajúceho Slnka. To je presne tam, kde sa to stalo. Nikdy som to nevedel, až donedávna.

Všetko, to - to nikdy nezomrie, to sa neustále rozvíja. Od samotnej tej udalosti, ako sa stala, po tú fotografiu, kde Ježiš stojí a díva sa na nás; a teraz presne na Hore Zapadajúceho Slnka a to Svetlo západu slnka. Večerné Svetlo prišlo, Boh potvrdzuje Samého Seba. Čo to je? To je skutočnosť, že Boh a Kristus sú jedno.

Tá biela... Kofkí ste to videli, tú bielu parochňu na Ňom, ako sme hovorili v Zjavení 1? Vidíte? Najvyššie Božstvo, Najvyššia Autorita! Žiaden iný hlas, žiaden iný boh, nič iné. "V Ňom prebýva plnosť Božstva telesne." Sami Anjeli boli Jeho parochňou. Amen.

Čo sa stalo na Hore Zapadajúceho Slnka? Boh potvrdzuje Svoje Slovo. To je to, o čom je všetok tento rozruch. Všimnite si, Boh znovu potvrdzuje Svoje zaslúbené Slovo, zo Zjavenia 10:1-7, "A vo dňoch, kedy bude znieť Posolstvo siedmeho anjela, dokoná sa tajomstvo Božie." To ukryté tajomstvo Zjavenia 10:1-7, posledné Posolstvo do posledného cirkevného veku. Vyplní sa presne, v tomto veku, Ev. Lukáša 17:30, "Deň, keď bude zjavený Syn človeka."

"A povstanú falošní proroci a falošní kristovia a ukážu veľké znamenia a zázraky, že by to zvidelo aj vyvolených, keby to bolo možné." Ľudia sú stále na pochybách. A ako to zvyčajne býva, cirkev je tak isto zmätená.

A veda po celom Tucsone, oni píšú články a dávajú ich do novín. Vtedy tam na Hore Lemmon, tie veľké fotoaparáty nevideli, ako to vystupuje odtiaľ, kde sme stáli; unášalo sa to smerom na západ ukazujúc, že čas sa končí. Môže to tam ísť už len malý kúsok, je to už na západnom pobreží. Súd udrel presne tam, kde to išlo. Išlo to rovno hore cez Phoenix a krížom ďalej do Prescott a cez hory na západné pobrežie, rovno hore do... Kde oni išli? Rovno hore na Aljašku a ona zahrnela, išlo to rovno tým smerom.

A hviezdárne a všetci v Tucsone sa stále pýtajú, vedeckým bádáním skúšajú zistiť, čo to je. Tak vysoko nemôže byť hmľa, zahmlenie, ani nič také. "Čo to spôsobilo? Kde to je?" Oni sú tak zmätení z toho nadprirodzeného svietiaceho kruhu, ktorý tam visel na oblohe, ako ľudia vtedy, keď prišli tí mágovia, ktorí nasledovali tú hviezdu a hovorili, "Kde je Ten narodený Kráľ Židov?" Čo to bolo? Boh vyplňoval Svoje Slovo. "A povstane hviezda z Jakoba."

A Boh nebies zaslúbil, že večerný čas bude mať večerné Svetlo. Pred tromi rokmi bolo toto tajomstvo proroctvom: "Pane, aký je toto čas?" Ale teraz je to históriou. To prešlo. To zaslúbenie sa vyplnilo.

Čo je atrakciou na tej hore?, 65-0725E

183. Boh zjavený v tele

A vyznane veľké je tajomstvo pobožnosti: Boh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu, zjavený anjelom, kázaný pohanom, uverené mu na svete, hore vzatý v sláve. (1. Timoteovi 3:16)

Jeho Božstvo, kým On je? Niektorí z nich si myslia, že On je malým nemluvňatom. On je Ten, ktorý sa postavil na to neviditeľné pódium, ó, a vystrel Svoje ruky a prehovoril a povedal, „Nech je svetlo,“ a bolo svetlo. To bol Ježiš Kristus. „Lebo On bol na svete a svet bol učinенý skrze Neho a svet Ho nespoznal.“ On tým bol a On je Božstvom Boha. Pozrite, čo tam On urobil. Hovoríte o tom zázračnom, hovoríte o vykrikovaní? Keď On vykonal tie zázračné veci a učinil tie veci, ktoré sú teraz, z vecí, ktoré neboli, On prehovoril a bolo tak.

A tá istá moc, ten istý Kristus... Haleluja. Nech tí fundamentalisti a tí ľudia, ktorí zapierajú moc Božiu, povedia, že je to nesprávne, ale tá istá moc, ktorá vypovedala svet do existencie, je v tých ľuďoch, ktorí majú Ducha Svätého. To je pravda. Mužovia a ženy, je čas, aby sme zistili, kým sme. Diabol sa to snažil pred vami skrývať, povedať vám, že ste nejakou spodinou. Nie ste. Ste synovia a dcéry Božie. Božstvo nie je v nebi, ono je vo vás. Haleluja.

Viem, že si myslíte, že som blázon, ale dovoľ mi povedať ti niečo, brat. Keď si uvedomíte, že Všemohúci Boh žije vo vás, Ten nesmrteľný Život, „Môj Život, dávam vám Zoe,“ Život Boží, ktorý je v ľudskej bytosti.

On sa tam postavil. On je Stvoriteľom všetkých vecí. On učinil život, žaby a všetky tieto kačky a kurence, zvieratá, stvoril všetko. „A nič nebolo učinенé, čo by nebolo učinенé skrze Neho.“ Skrze Koho? Krista, Božstvo. „Za dní Egypta on priviedol dolu pliahy a všetko.“ Kto? Kristus. „On zastavil tlamy levom. Utíšil násilie ohňa. Oni unikli ostňu meča. Vzkriesil mŕtvych z hrobu.“ Kto? Kristus. Ó, čo by to bolo? Kto je to? Kristus, Božstvo.

A, brat, sestra, to Božstvo je v tebe. „Malú chvíľu a svet Ma viac nevidí, ale vy Ma uvidíte, lebo Ja budem s vami, dokonca vo vás do konca veku.“ Kristus v maštali? Nie. Kristus v tebe. Haleluja. Neuctievame Krista v maštali, ale Krista vo vás, Ducha Svätého, nádej Života (Haleluja), a Stvoriteľa, Boha Samého prebývajúceho v ľudskej bytosti. „Ešte sa neukázalo, čím budeme, ale my Ho uvidíme takého, aký On je.“ Pretože budeme učinení ako On.

Božstvo Ježiša Krista, 49-1225

184. Tvoja Odplata, veľmi veľiká

Po týchto veciach stalo sa slovo Hospodinovo k Abramovi vo videní povediac: Neboj sa, Abrame, ja som tvojím štítom a tvojou odplatou veľmi veľikou. (Genezis 15:1)

Prednedávnom som tu hovoril na zhromaždení obchodníkov. Verím, že to bolo priamo tu v Chicagu. A jeden starý černochoch dole na juhu... Jedného večera zostal spasený. A na ďalšie ráno bol vonku a hovoril, "Som voľný, som voľný," hovoril všetkým ostatným otrokom. A tí otroci povedali, "No..." chceli vedieť, čo sa stalo. On povedal, "Pán Ježiš ma učinil slobodným." A išiel okolo majiteľa otrokov a povedal, "No, dobre, Sambo, do práce."

Povedal, "Áno, pane, nechcel som zaberáť žiaden čas."

Povedal, "Počul som ťa hovoriť, že si voľný."

Povedal, "Tak veru, pane." Povedal, "Pán Ježiš ma minulý večer oslobodil z otroctva (mám na mysli), od bremien hriechu."

A on povedal, "No dobre, chcem, aby si sa za chvíľu zastavil pri mojej pracovni." A o chvíľu prechádzal okolo pracovne. On povedal, "Chcem, aby si to zopakoval. Povedal si mi, že na tom zhromaždení minulý večer ťa Ježiš Kristus učinil slobodným, že už viac nie si otrokom hriechu?"

Povedal, "Áno, áno, šéfe, On to urobil. Minulý večer ma oslobodil od hriechu a smrti."

On povedal, "Tak potom, Sambo, ak ťa Ježiš Kristus minulý večer oslobodil od hriechu a smrti, dnes ťa ja oslobodzujem od otroctva (To je dobre.), aby si mohol kázať svojim bratom." Ten starý muž kázal mnoho, mnoho rokov. Keď bol pripravený ako starý človek zomrieť, bol zavolaný do všetkých... Prišlo tam mnoho jeho bielych bratov, aby ho videli. A ten starý muž upadol do kómy. A mysleli si, že zomrel. A po chvíli sa rozhlíadal; videl, ako tam všetci stoja; znova ich všetkých pozdravil. A povedal, "Ó, práve som sa dostal dnu." Povedal, "Prečo som sa vrátil späť?" A povedal, "Stál som vo dverách." A povedal, "Stál som tam a díval sa a prišiel ku mne Anjel a povedal, 'Sambo, si teraz pripravený obdržať svoju korunu a odplatu?'" On povedal, "Korunu? Odplatu? Nehovorte mi o korune a odplate. Nepotrebujem to. Len ma nechajte stáť a dívať sa na Neho tisíc rokov; to je moja koruna a odplata."

Myslím, že takto to dnes popoludní cítíme všetci. Nestarám sa o odmeny. Nestarám sa o to, či mám chatrč, alebo čo mám. Len ma nechajte vidieť Toho, ktorý je tu dnes neviditeľný, a zvyšok života bude... Všetko ostatné vyzerá tak malé, keď pomyslím, že jedného dňa Ho budem môcť vidieť.

V zbere sme zvykli spievať takú malú pieseň:

*Ó, chcem Ho vidieť, dívať sa na Jeho tvár;
Tam spievať navždy o Jeho spasiteľnej milosti;
Na uliciach slávy nech pozdvihnem svoj hlas;
Starosti sú preč, konečne domov, radovať sa navždy.*

Maniak z Gadary, 54-0720A

185. Tvoje večné Svetlo

Nepočuje sa viacej v tvojej zemi o násilí, spustošení a skrušení v твоjich hraniciach, a nazveš svoje múry spasením a svoje brány chválou. Nebude ti viacej slnce za svetlo vodne, ani čo do blesku, nebude ti svietiť mesiac, ale Hospodin ti bude večným svetlom a tvoj Boh tvojou okrasou. Nezajde viac tvoje slnce, a tvoj mesiac sa neskryje, lebo Hospodin ti bude večným svetlom, a bude koniec dňom tvojho smútku. A čo do tvojho ľudu, všetci budú spravедliví, na veky budú dedične vládnuť zemou, mládnik môjho sadenia, dielo mojich rúk, aby som bol oslávený. (Izaiáš 60:18-21)

Na vrchole Hory Sion bude sedieť Baránok. A mesto nebude potrebovať žiadneho svetla, lebo Baránok je jeho Svetlom. A nad Baránkom bude Otec, ktorý je Logos, Boh, veľké Svetlo, večné Svetlo, ktoré bude svietiť rovno nad trónom. A Ježiš nebude na tróne Svojho Otca, bude na Svojom vlastnom tróne. A Otec sa bude vznášať nad Synom, pričom Otec a Syn budú Jeden. "A zatiaľčo budú hovoriť, Ja odpoviem. Predtým, ako môžu pomyslieť, Ja o nich myslím." Je to tak.

A Ježiš oddá dokonalý, dokonalý vek dokonalému živému Bohu, ktorý vykúpil a dáva ho Otcovi. Je to tak? Oddá to Bohu Otcovi, ktorý je Duchom, nie človekom, Duchom. Všetka prirodzenosť dobroty zhromaždená spolu, to je Boh. A v dobre... No, čokoľvek prevrátené z dobrého na zlé; to je satanovo kráľovstvo. Všetko dobré prináleží Bohu. Všetko zlé prináleží...

A potom sa Boh stal hmatateľným v Človeku zvanom Ježiš Kristus, ktorý bol Jeho Syn. Tento Syn dal Svoj život, aby mohol priviesť ostatných synov, aby sa Boh mohol stať hmatateľným, pracujúc všetko vo všetkom. "V ten deň poznáte, že Ja som v Otcovi, Otec vo Mne, Ja vo vás a vy vo Mne"

Ó, brat, to bude skutočný deň. Nebudete sa musieť pripojiť - šoférovať z Birminghamu, aby ste počuli Posolstvo; Posolstvo bude potom rovno s nami, či nie? Ó, bude to nádherný, nádherný čas. Vyhliadame ten deň; nech by Boh urýchlil jeho príchod.

Otázky a odpovede #2, 64-0823E

186. Boh odplaty

Preto hľa, idú dni, hovorí Hospodin, že navštívim jeho rytiny, a po celej jeho zemi bude stenat' ranený. Keby vystúpil Babylon hoci až do neba a keby tam ohradil výšu svojej sily, odo mňa mu prijdú zhubcovia, hovorí Hospodin. Čujte! Hlas kriku z Babylona a veľké skrúšenie zo zeme Chaldejov! Lebo Hospodin pustoší Babylon a hubí z neho ten veľký hrmot, a tak hučia ich vlny jako veľké vody, vydáva sa šum ich zvuku. Lebo prišiel naň, na Babylon, zhubca, jeho hrdinovia budú jatí, a ich lučištia sa polámu, lebo Hospodin je silným Bohom odplaty; istotne zaplatí. (Jeremiáš 51:52-56)

Čo myslíte, že sa stane, keď sa tam v ten deň postavia tie mosadzné nohy súdu a keď tam tí mučeníci vystúpia pred tých Rimanov (možno nikolaitov, ktorí ich tam vtedy zadávna pálili na hraniciach a hádzali do jám s levmi, a takéto veci), a budú tam stáť ako ich právní zástupcovia v lavici porotcov? A ten Sudca, ktorý bude sedieť na tróne, povie, "Kázal si im Evanjelium?"

"Spečatil som pre nich svoj život tam v tlame leva."

Ó, brat! Hovoríte o "Odídite odo Mňa," peklo bude pre nich príliš dobré! Je to presne tak.

"Drž sa pevne. Viem o tých, ktorí nazývajú sami seba... (Nikolaiti), a nazývajú samých seba 'Duchom-naplnenými', a pritom nie sú." Tam, aha, tak vidíte. Ó, čo za hodina prichádza, čo za desivý čas. Boh sa odplatí! "Ja sa odplatím," hovorí Pán, "Ja sa pomstím!" A každý zlý skutok uzrie spravodlivú... Všetko, čo ste kedy vo svojom živote urobili alebo pomysleli, tam bude stáť proti vám cez ten magnetický záznam, každá zlá myšlienka, ktorá prešla cez vašu myseľ. Čiňte pokánie, deti!

Existuje iba jeden spôsob, ako tomu uniknúť, príď do Krista a keď vojdeš tam do Jeho milujúceho boku s piatimi ranami, piatimi vzácnymi ranami v Jeho tele, keď vidíš tam to krvácanie a skryješ sa v tom, povieš, "Skala vekov, nie som dobrý. Ukry ma, Skala vekov." Pocítiš drahého Ducha Svätého, jednoducho odumrieš a pristaneš v tele Kristovom; povstaneš, aby si povstal do nových vecí, je to okolo teba nový svet. Hriechy, ktoré si kedysi miloval, sú za tebou. Ó, neexistuje nič budúce, nič prítomné, smrť, nič iné ťa od Toho nikdy neoddelí. Si zapečatený skrze Ducha Svätého až do dňa svojho vykúpenia. Máš zjavenie toho, kým On je. Vieš vo svojom srdci, že si prešiel zo smrti do Života.

Desať panien a 144 000 Židov, 60-1211M

187. Boh živých

A Ježiš im povedal: Synovia tohoto veku sa ženía a vydávajú sa; ale tí, ktorí budú uznaní za hodných dojsť tamtoho veku a vzkriesenia z mŕtvych, nebudú sa ani ženíť ani vydávať, lebo ani zomrieť nebudú viacej môcť, lebo budú rovní anjelom a budú synmi Božími, pretože budú synmi vzkriesenia. A že mŕtvi vstávajú z mŕtvych, to aj Mojžiš ukázal pri onom kri, keď nazýva Pána Bohom Abrahámovým, Bohom Izákovým a Bohom Jakobovým. Nuž a Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo jemu všetci žijú. (Lukáš 20:34-38)

Premýšľal som o tom (Minulý večer som o tom hovoril na zhromaždení.), ako Božie deti raz boli otrokmi, nemali nič na jedenie a žili len v takých biednych podmienkach. A dole z pustatiny prišiel prorok a povedal im o krajine, ktorá oplývala mliekom a medom. A teraz, oni nikdy v tom kraji neboli. Nič o tom nevedeli, ale nasledovali ho. Nakoniec prišli do Kádeš-Barney. A tam, Józue, ten veľký bojovník (znamená to Jehova-Spasiteľ), prešiel cez Jordán a priniesol naspäť dôkaz, že tam bola tá krajina, v ktorej mohol človek žiť v pokoji, starať sa o svoju rodinu, svoje deti a byť národom a Boh ich bude žehnať. A ako priniesol naspäť dôkaz o tom, že Boh ľuďom neklamal, že tam bola tá krajina. A bola to dobrá krajina. Oplývala mliekom a medom. Priniesli naspäť stravec hrozna, ktorý museli nieť dvaja muži. Potom, po chvíli tí ľudia museli zomrieť. Samozrejme, potom, ako žil a vychoval svoje deti, musel čeliť cintorínu. Nakoniec sa táto veľkolepá krajina stala... Všetky tie kopčeky (alebo mnohé z tých kopčekov, tak by som to mal povedať) sa stali cintorínmi a tí požehnaní ležali na týchto hrobch.

Potom tam raz prišiel iný veľký Bojovník: Ježiš z Nazareta, Jehova, ktorý sa stal telom prebývajúcim medzi nami. Zostúpil dole a povedal nám, že "V dome Môjho Otca je mnoho príbytkov." Hoci máte krajinu, môžete sa postarať o svoje domovy a vychovávať svoje deti, pestovať svoje plodiny. Ale existuje krajina, kde človek nezomiera, kde nemusíš zostarnúť a zomrieť. A On bol pre nás Józueom a prišiel ku Svojej Kádeš-Barnei, súdnej stolici, Kádeš-Barnea bola súdnou stolicou. A tam, pre Neho bola Kádeš-Barneou Golgota, kde vyniesol všetky naše hriechy. A potom prekročil to, čo nazývame Jordán (smrť), a na to Veľkonočné ráno prišiel naspäť a priniesol nám dôkaz o tom, že človek môže žiť po smrti. Potom tiež priniesol stravec hrozna a povedal im, aby čakali tam hore až na deň Letníc. Oni všetci z toho ochutnali a dostali dôkaz, že človek môže znova žiť a my žijeme znova.

Zostali sme vzkriesení z vecí smrti do nového Života a teraz sme spolu posadení v nebeských miestach už v Kristu Ježišovi, už vo večnosti, pretože sme sa stali časťou Jeho Života, večného Života. A večný Život je Boží Život - Boží, pretože sme synovia a dcéry Božie. Všetko, čo má začiatok, má koniec. A tak, to

sú tie veci, ktoré nemali žiaden začiatok, ktoré nemajú žiadneho konca, a to bol jedine Boh. Tak sa stávame časťou Jeho Života. Premýšľajte o tom. Boh na deň Letníc, ten Ohnivý Stĺp sa rozdelil a jazyky Ohňa sa usadili na každom z nich, Boh rozdeľujúci Samého Seba, rozdeľujúci Samého Seba medzi Svojich ľudí. Stali sme sa Božím vlastným Životom v nás. Potom sme mŕtvi svetským veciam a zostali sme vzkriesení s Kristom a sedíme v nebeských miestach, dívame sa naspäť, odkiaľ sme prišli. To stačí na to, aby sme o tom premýšľali. A to vypúšťa tlak, odstraňuje to preč tlak, keď rozpoznávame pozíciu, ktorú teraz máme v Kristovi skrze prijatie Ducha Svätého - Božieho vlastného Života (grécke slovo "Zoe" znamená Boží vlastný Život), ktorý prebýva vo vás. A už viac nemôžeš zomrieť práve tak, ako Boh nemôže zomrieť. Sme veční s Tým večným (Amen.), očakávame na ten slávny čas vykúpenia tela. A teraz sme už mŕtvi a naše životy sú skryté v Bohu skrze Krista a zapečatené Duchom Svätým. Diabol je úplne mimo celého obrazu. A keď takto sedíme spolu v nebeských miestach s Kristom, v Ňom, potom môžeme istotne vypustiť tlak.

Vypustiť tlak, 62-0622B

188. Ten, ktorý bol mŕtvy a ožil

A anjelovi smyrnenského sboru napíš: Toto hovorí ten prvý a posledný, ktorý bol mŕtvy a ožil: (Zjavenie 2:8)

Potom prvý Adam zomrel a bol pochovaný, a zatiaľ tam v tom prachu, pretože reprezentoval svet a ľudí v hriechu. Ale Druhý Adam súc Bohom nebies, keď On zomrel na Golgote, nebolo dost zeme, ktorá by Ho tam zadržala; On na tretí deň povstal a je navždy živý. Ale problém hriechu zostal vyriešený. Boh vyriešil ten problém hriechu tam na Golgote; to je to miesto, kde dlh zostal zaplatený. Keď tento Adam, Druhý Adam zomrel, zaplatil dlh hriechu za ľudskú rasu. A svet Ho vložil do hrobu a zapečatil Ho v tom hrobe.

A oni dnes budú robiť to isté. Dnes sa snažia robiť to isté. Nechcem, aby ste prehliadli toto: Svet sa snaží (a po celý čas to bude horšie) znova zapečatiť Krista v hrobke. Snažia sa z Neho urobiť historického Boha; Toho, ktorý kráčal v dávných dňoch a dával učeníkom moc uzdravovať nemocných a vyháňať diablov.

Ale čo urobili? Akonáhle si mysleli, že sa Ho zbavili, práve tak, ako to urobil Kain, keď si myslel, že sa zbavil Ábela, oni Ho zapečatili v hrobe a dali Ho tam.

A dnes sa snažia zadržať Krista v hrobke. Ale, ó, čo vykonal Veľkonočné ráno. Veľkonočné ráno zruinovalo celú ich teológiu. A keď ku ľuďom prišlo Veľkonočné ráno, sem ku Cirkvi o 1900 rokov neskôr, a to zruinovalo ich teológiu. On nie je mŕtvý; On je navždy živý. Nedokážu Ho zadržať v žiadnom hrobe. Môžete Ho vložiť do metodistického hrobu alebo do baptistického hrobu alebo do hrobu presbyteriánov alebo do čohokoliev. Ale On povstal z toho hrobu a je dnes živý. Mal som baptistický hrob a vy ste mohli mať hrob metodistov, ale jedného dňa odtiaľ Ježiš povstal, z historického Boha ku tomu živému, prítomnému Bohu, ktorý je navždy živý.

Niečo sa v to Veľkonočné ráno stalo. Bola to Pečať; Pečať zabezpečenia. Keď Ho vzali a dali Ho do hrobu a dali na jeho poklop rímsku pečať... Ale keď nastala tá hodina, keď nadišla tá hodina; On tam chvíľu zostal, to je pravda. On tam zostal tie tri dni a noci. Ale v ten stanovený čas, o ktorom hovorilo Písmo (Haleluja.), v ten čas, kedy On povedal, „Zničte toto telo a na tretí deň ho vzkriesim.“ Potom neexistuje nič, čo môže zastaviť to Písmo; Muselo sa to vyplniť. A tá pečať zostala zlomená a On povstal, ten istý Ježiš, znovu živý naveky.

A po dobu nejakých 1900 rokov, alebo možno poviem 1400 alebo 1500 rokov, Ho cirkvi mali zapečateného preč. Ale On povedal, „Stane sa v posledných dňoch, hovorí Boh...“ Nič to nezastaví. To bude... „V čase večera bude Svetlo. Skutky, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť. V čase večera bude Svetlo.“ Nestarám sa o to, koľko pečatí sa na to snažíte umiestniť, Boh zlomí každú pečať. On zlomil pečať hrobu; zlomil pečať pekla; zlomil pečať smrti. On zlomil pečať hrobu a navždy povstal, zvíťazil nad hrobom, smrťou, peklom, hrobkami a nad každou človekom vytvorenou vecou, ktorá tam bola, aby ukázal, že On je Boh a nemôže byť už viac zapečatený preč od ľudí. Boh, navždy... Nič Ho nedokáže zadržať; hrob nemôže byť vykovaný dostatočne hlboko; peklo nemôže byť dostatočne horúce. Ó, nič Ho nemohlo zadržať. On zlomil každú pečať s tou veľkolepou vianočnou pečaťou, alebo nie vianočnou pečaťou, ale Veľkonočnou Pečaťou, ktorou bol On zapečatený. A On povedal, „Tú istú Pečať, ktorú nosím, vy tiež budete nosiť, lebo... A táto Pečať, ktorú nosím, bude robiť tie isté veci, keď vy budete zapečatení. Lebo ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, on tiež bude činiť; dokonca väčšie ako tieto bude činiť, lebo Ja idem ku Otcovi.“

Skutočná veľkonočná Pečať, 61-0402

189. Duch múdrosti a zjavenia

Preto i ja, keď som počul o viere u vás, o viere v Pánu Ježišovi, a o láske naproti všetkým svätým, neprestávam ďakovať za vás zmieňujúc sa o vás na svojich modlitbách, žeby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, ráčil vám dať ducha múdrosti a zjavenia pravým poznaním jeho, osvietené oči vašej mysle, aby ste vedeli, čo a jaká je to nádeja jeho povolania a čo a jaké bohatstvo slávy jeho dedičstva medzi svätými a čo tá nesmierna veľkosť jeho moci, vzhľadom na nás veriacich podľa pôsobenia sily jeho vlády. (Efežanom 1:15-19)

Čo to je zjavenie? To je niečo, čo je zjavené. Zjavenie Ježiša Krista, to je to, čím je táto Biblia. Biblia má zjaviť Ježiša Krista. Genesis zjavuje Krista. Exodus zjavuje Krista. Ó. Dostanem sa do toho a hneď začínam byť vo svojom, alebo sa tak cítim. Genesis, Exodus, Levitikus, Numeri, Deuteronomium, Józue, všetky z nich, všetko, dokonca v Naomi, Rút, Jób, všetko z toho je zjavením Ježiša Krista, že v Ňom mohla prebývať...?... čo pokrýva všetok priestor a všetok čas; a celá tá večnosť drží v Ježišovi Kristovi. A všetky tieto malé veci, ktoré tu sú, sú iba semená ku tomu veľkolepému dňu stretnutia, keď bude ľudská rasa predstavená vo vzkriesení Pánovi Ježišovi. Zjavenie, Boh zjavuje...

Strom zjavuje Ježiša Krista. Kvet zjavuje Ježiša Krista. Posvätený život zjavuje Ježiša Krista. Samozrejme. Povieš, "Ako by mohol kvet zjavovať Ježiša Krista?" On na jeseň zomiera a na jar je vzkriesený. Amen. Slúži svojmu účelu tu zemi a je na okrasu. Otvára takto svoje malé srdce a okoloidúci hovoria, "Ó, či to nie je nádherné, čo za aróma, ako ten kvet vonia." A letí okolo včela a hovorí, "Vezmem si svoju časť." Ide okolo turista a berie si svoju časť. A on sa namáha dňom i nocou, aby si uchoval vyžarovanie, aby vydal samého seba pre niekoho iného. Niet divu, že Ježiš povedal, "Povážte poľné ľalie, ako sa nenamáhajú ani nepradú. A jednako vám hovorím, že Šalamún nebol v celej svojej sláve tak odiaty." Potom ľalia zjavovala Krista. On bol nazvaný Laliou z údolia, Sáronskou Ružou. Vidíte? Ako pán Lalia, pastor Lalia, on je nádhernou lekciou... Nádherným biblickým učiteľom, pán Lalia ním je; on ide dole do doliny, na tmavé miesto; vytlačil sa hore cez temnosť zeme. Kvôli čomu to robí? Aby oslávil samého seba? Aby oslávil všetko, čo s ním príde do kontaktu. A on sa musí namáhať dňom i nocou, aby si uchoval svoje vyžarovanie krásy, aby zachoval tú vychádzajúcu vôňu. Tiahne sa dňom i nocou zo zeme, aby to vydal.

To je to, čo robí skutočný Kresťan. Modlíš sa a pokoruješ sa a zostávaš pred Bohom dňom i nocou, aby si tak mohol vydávať samého seba pre niekoho iného. Nie to, čo si ponechávaš, ale to, čo dávaš, to je to, čo sa počíta. Musíš vydávať samého seba pre druhých. Tak to robil Ježiš. On vydával Samého Seba pre druhých.

190. Boh slávy

Hlas Hospodinov čuješ nad vodami. Silný Boh slávy hrmí, Hospodin nad mnohými vodami. Hlas Hospodinov je mocný, hlas Hospodinov je velebný. Hlas Hospodinov láme cedry; Hospodin poláme cedry Libanona. Pôsobí to, aby skákali, Libanon ako teľa a Sirion ako mladý jednorozec. Hlas Hospodinov kreše plamene ohňa. Hlas Hospodinov pôsobí, aby sa triasla púšť. Hospodin pôsobí, aby sa triasla púšť Kádeš. Hlas Hospodinov to činí, aby v bolestiach sa svíjajúc rodili jelenice, a obnažuje lesy. Ale v jeho chráme všetko, čo mu patrí, hovorí o jeho sláve. (Žalm 29:3-9)

To mi pripomína ľudí, ktorí neradi nesú kríž. Počúvajte, priatelia. Musíte chcieť slúžiť Kristovi. Musíte to chcieť, čokoľvek to je, zložiť nabok každé bremeno, ktoré vás tak ľahko obklučuje, a musíte bežať beh o závod s trpezlivosťou.

Dnes skoro ráno, išiel som dole po ceste a rozprával som sa tam s mojou drahou ženou. Jednoducho som nemohol... Držal som volant, slzy mi jednoducho stekali po líkach. Nedokázal som to zastaviť. Premýšľal som, "Vidiac, že sme obklopení takým veľkým oblakom svedkov, odložme nabok každý hriech a každé bremeno a hriech, ktorý nás obklučuje." Bežíme teraz beh o závod s trpezlivosťou dívajúc sa na Autora našej viery.

Keď sa dívame naspäť, ako boli mučení, vysmievaní a zosmiešňovaní a rozrezaní na kusy, putovali v ovčích a kozích kožiach, na púšťach, trpeli nedostatkom a boli sužovaní. Ó. A Biblia povedala, "Takých ľudí svet nebol ani hoden." Všetci z nich, a oni sú...

A povedzme teraz, dívajme sa na Autora našej viery, ktorý zostúpil dole, Boh Slávy, stotožnil sa s fanatikmi. Presne tak. To je to, čo povedal Pavol, "Cestou, ktorú nazývajú sektou (bláznovstvom, vidíte?), tak uctievam Boha našich otcov." Bol ochotný vziať tú cestu ako pyšný farizej. Išiel a zaujal Svoje miesto s hrstkou Pánových pohrdnutých.

Ukáž nám Otca a to nás uspokojí, 53-0611

191. Duch živého Boha

Či zase začíname sami seba odporúčať? Alebo či azda potrebujeme, jako niektorí, odporúčajúcich listov na vás alebo od vás odporúčajúcich? Naším listom ste vy, napísaným v našich srdciach, ktorý znajú a čítajú všetci ľudia, a vidieť zjavne na vás, že ste listom Kristovým, nami prislúženým, napísaným nie černidlom, ale

*Duchom živého Boha, nie na kamenných doskách, ale na doskách srdca mäsitých.
(2. Korintánom 3:1-3)*

Nemáme posolstvo Sankeyho. Nemáme posolstvo Moodyho. Máme Posolstvo tejto hodiny! Nemáme posolstvo Luthera alebo Wesleyho posolstvo. Oni boli v poriadku, ale toto je iný deň. Toto je iné zaslúbenie. Toto je iný cirkevný vek. "Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky!" Aké je to zarážajúce, akými slepými sa ľudia môžu stať, vo veku, ale musí to tak byť. "Vlašníci," v tomto veku, Biblia povedala, "a budú vyplúti z Jeho úst," v tomto laodicejskom cirkevnom veku. "Ale tých, ktorých On miluje, tých tresce a napomína." On povedal, že to v tomto laodicejskom cirkevnom veku bude takto.

Pamätajte, Boh mení Svoju formu. "En morfe", to grécke slovo znamená, že On si oblieka inú masku. Ako v Carmen, alebo niečom, alebo v Shakespearových hrách; On je ako herec, On mení Svoju formu (podobu). Všetko, čím boli tí proroci, to bol Boh v tých prorokoch. Ježiš tak povedal, "Nazývate ich 'bohmi', tých, ku ktorým prišlo Slovo Božie: a tu som Ja, Syn Boží, ako Ma odsúdite?" Ó!

Dnes je to tá istá vec, je to Boh zamanifestovaný (prejavený) v tele, Posolstvo tejto hodiny, Svetlo tohoto dňa! Nemôžeme tam mať tie ostatné minulé posolstvá, už boli odžité; žijeme v žiare svetla.

To je najväčší dlh, najväčšia lúpež, ktorú kedy národy poznali, nedávno sa udiala tu v Anglicku, urobili to pomocou falošných svetiel. Sedem miliónov dolárov, vlaková lúpež, nikdy predtým v histórii sa to nestalo. To bola najväčšia dlžoba, to bolo predzvestou veku ničomníkov v tomto svete.

A najväčšou predzvestou ničomníkov v tomto veku, vo svete, v ktorom žijeme, je falošné svetlo tejto hodiny, v ktorej žijeme, snažiac sa nás potiahnuť naspäť do nejakého druhu vyznania a takých vecí. Keď sme žijúcimi epištolami, alebo inými slovami, sme epištolami, ktoré žijú, ktoré boli napísané a teraz žijú navonok Slovo Božie, ako zaslúbil v tejto hodine; zamanifestované Slovo, napísané epištoly, ktoré žijú navonok. To je to, čím boli apoštolí.

To je to, čím bol Ján Krstiteľ. "On bol hlasom volajúceho na púšti." Snažil sa im to povedať. On bol tiež Malachiášom 3, "Hľa, posielam Svojho posla pred Mojou tvárou, aby pripravil cestu pre ľudí." On bol žijúce Slovo.

A pravdivá znovuzrodená Cirkev v tejto hodine je žijúcim Slovom Božím. To je Slovo na tento vek, ktoré sa zamanifestovalo. Skúmajte Písma a vidzte, čo má byť v tomto veku. Tu je znova žijúci Kristus, len zmieňa Svoju masku z jednej na inú.

192. Jeden Duch

Prosím vás tedy ja väzeň v Pánovi, žeby ste chodili hodne povolania, ktorým ste povolaní, s celou pokorou a krotkosťou, so zhovievavosťou znášajúci sa navzájom v láske, usilujúci sa zachovávať jednotu Ducha v sväzku pokoja. Jedno telo a jeden Duch, ako ste aj povolaní v jednej nádeji svojho povolania. Jeden Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých vás. Ale jednému každému z nás je daná milosť podľa miery daru Kristovho. Preto hovorí: Vystúpiať na výsosť zajal zajatie a dal ľuďom dary. Ale to, že vystúpil, čože je iné, ako že aj prv sostúpil do hlbších častí ako je zem? Ten, ktorý to sostúpil, je ten istý, ktorý aj vystúpil nad všetky nebesia, aby naplnil všetko. A on dal jedných za apoštolov, jedných za prorokov, jedných za evanjelistov, jedných za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho, až by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej, aby sme už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a ta nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu, ale aby sme hovoriac pravdu v láske rástli v neho v každej veci, v neho, ktorý je hlavou, Kristus (Efežanom 4:1-15)

No, Boh má, po tom všetkom vo Svojom Slove, On vo Svojej Cirkvi ustanovil niektorých za apoštolov, prorokov, učiteľov, dary uzdravovania, hovorenie v jazykoch, výklady jazykov a všetky rôzne druhy darov, On ich ustanovil v Cirkvi na vzdelávanie Cirkvi, aby bola Cirkev privedená dokopy, aby nás učinil jedno (Je to tak? Je to pravda.), aby nás učinil jedno v Ňom, bratstvo jednej duše, jedného srdca, jedného tela, jedného Ducha.

Pretože nie sme pokrstení do dvoch duchov; jeden Duch, jeden Boh, Otec nás všetkých, skrze všetkých, vo všetkých, nad všetkými. A tu sú tie dary v Cirkvi, niektorí z nich môžu hovoriť v jazykoch, dar hovorenia v jazykoch. Ďalší má dar výkladu jazykov. Niektorí sú poslaní kázať.

No, vieme, že ľudia, ktorí neveria v Božské dary, a jednako sú kazateľmi, ako a odkiaľ potom dostali svoju inšpiráciu do kázania? Ak neexistuje dar kázania, potom na základe toho, každá osoba je kazateľom. Ale Biblia povedala, "Boh ustanovil niektorých v Cirkvi (Boh to urobil) za apoštolov, prorokov, učiteľov, evanjelistov," a tak ďalej, všetko v Cirkvi. Boh ich tam ustanovil. A oni sú inšpirovaní pre určitú prácu.

A potom, niektorí ľudia môžu mať viac ako jeden dar. Ale mal by tam byť aspoň jeden alebo viac darov v jednej osobe. A potom, všetky tieto veci spolupracujú spolu na budovanie Tela Kristovho, pripravujú Ju na odchod.

193. Ten, ktorý nás zmieril Sám so Sebou skrze Ježiša Krista

Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pominulo, hľa, všetko je nové. Ale to všetko z Boha, ktorý nás smieril sám so sebou skrze Ježiša Krista a dal nám službu smierenia, jako že Boh bol v Kristovi mieriac so sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás slovo smierenia. Tedy za Krista posolstvom, jako čo by sám Boh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, smierte sa s Bohom! Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravdliivosťou Božou v ňom. (2. Korintánom 5:17-21)

Sme Kresťanmi skrze vieru. Sme Kresťanmi skrze milosť Božiu. Vidíte? Boh nás vo Svojej nekonečnej milosti povolal, aby sme s Ním boli zmierení skrze Jeho Syna, Krista Ježiša. Tým to je vybavené. Nie to, čo sme my urobili, ale to, čo urobil On; On zmenil moju dušu z vecí toho sveta do vecí Božích, od konských dostihov a hrania automatov, cudzoložstva, klamaní a kradnutia. On zmenil moju dušu, zmenil moje myšlienky; a potom sa moje myšlienky stali tak skutočné, že sa stali slovami v mojich ústach; a zmaterializovali sa a teraz som Kresťanom. To ma urobilo odlišnou osobou. To urobilo vás inou osobou. Vidíte?

No, ak máš zakalenú myseľ a neveríš Tomu, "Áno," hovoríš, "no, ja neviem." Mal by si radšej dávať pozor! Povieš, "No, brat, mal som dobrý čas." Nestarám sa o to, koľko si mal dobrého času. Povieš, "No dobre, ja som vykrikoval." To je dobre, ale to stále nie je to. Povieš, "Hovoril som v jazykoch." To je dobre, ale to stále nie je to. Povieš, "Uzdravoval som chorých." To stále nie je to. Ježiš povedal, "Mnohí ku Mne v ten deň prídu a budú hovoriť, 'Či som v Tvojom Mene nevyháňal diabla, neučinil som mocné veci?'" On povie, "Odídite odo Mňa, vy, činitelia nepravosti. Nikdy som vás neznal." Tak veru. Pavol povedal, "Hoci by som hovoril v jazykoch, ľudských i anjelských, hoci by som mal takú vieru, že by som hýbal vrchmi, hoci by som rozdal všetko svoje imanie, aby som nakrmil chudobných, a nemal by som lásku, nie som ničím."

To musí byť zmena (Tu to je.), zmena srdca, nie tohto hmotného, ale srdca tvojej duše. Vo vnútri sa niečo zakotví, až sa zakalia tvoje myšlienky; už to viac nevidíš. Vidíš len Pána Ježiša. Vidíš spravodlivosť a svätosť, čistotu a lásku a milosť. Vtedy si zostal zmenený. Čo je to obrátenie? "Obrátenie" znamená "zmeniť niečo." A tvoje myšlienky, tvoje zvyky, tvoja bytosť bola zmenená z hriešnika na Kresťana. To prvé je, že to vieš vo svojom srdci; potom to vyjadruješ ústami; a potom sa to materializuje, a to je to, čím si.

No, ak si myslíš, že si to myslíš (čo slovo!), ale predstavuješ si, že si to myslíš, a vyjadruješ to, a to sa nematerializuje, potom si na nesprávnej ceste. Porozumeli ste to? Možno by som mal radšej rozprávať trochu pomalšie. Pozri,

ak si predstavuješ, že si Kresťan, a hovoríš to skrže svoje ústa, ale zisťuješ, že ním nie si, radšej by si mal zmeniť svoje myšlienky, zmeniť svoje srdce (Rozumieš?), pretože to nenesie svedectvo, nenesie to svoje ovocie. "Ale ovocie Ducha je miernosť, pokoj, dlhohovievavosť, dobrota, milosrdenstvo, viera." Ak sa deje nejaká malá vec a ty kvôli tomu vyletiš, radšej buď opatrný. Niečo sa tam nestalo. Vyjadruješ niečo, čo tam nie je. Ježiš povedal farizejom, "Vy pokrytci. Ako môžete hovoriť dobré veci?" To je to, čo z nich robilo pokrytcov; v srdci si mysleli jedno a skrže ústa vyjadrovali niečo iné. To je pokrytec. To je to, čo vytvára pokrytca. Povedal, "Ako môžete vy súc pokrytci. Lebo z pokladu srdca hovoria ústa. Vy nehovoríte to, čo si skutočne myslíte." A vidíte, čo tým myslím? Musíš hovoriť to, čo si myslíš. Ak si to nemyslíš, nehovor to. Rozumieš? Hovor svoje slová; nech vychádzajú z hĺbky tvojho srdca.

Slovo sa stalo telom, 54-1003M

194. Ježiš Kristus, náš Spasiteľ

Ale keď sa zjavila dobrota a ľudomilnosť nášho Spasiteľa Boha, nie zo skutkov spravodlivosti, ktoré by sme asi my boli činili, ale podľa svojho milosrdenstva nás spasil kúpeľom opätného splodenia a obnovením Svätého Ducha, ktorého vyliat na nás bohate skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme súc ospravedlnení jeho milosťou boli dedičmi podľa nádeje večného života. (Títus 3:4-7)

Ak by to nebola milosť, kde by sme všetci boli? Je to pravda? Istotne.

Suverénna milosť je od toho Suverénneho. Suverénna milosť od toho Suverénneho. Čo to dokáže urobiť, suverénna milosť? Suverenita vie urobiť čokoľvek chce. Počúvajte to teraz. Suverénna milosť môže byť daná len od toho, ktorý je suverénny. A Boh je Suverénny, takže môže dať suverénnu milosť. Preto milosť súc suverénna, nemusí sa niekoho niečo pýtať; nemusí... Robí to, čo chce. Nie je to nádherné? Nemusí sa pýtať, „Dokážem to urobiť? Alebo mám to urobiť? Môžem? Musím? Urobím to?“ Nerobí nič také. Robí to samé od seba. Milosť je suverénna; preto môže zachrániť aj najpodlejšieho. Môže spasiť najhoršieho. Môže spasiť najnemravnejších. Môže zachrániť najnemorálnejšieho. Môže uzdraviť aj toho najnemocnejšieho. Haleluja!

On dokáže zachrániť úbožiaka, ako som ja. A On to urobil. Čo to je? Milosť. William Branham, syn opilca: to nerobí žiaden rozdiel; Božia Milosť ma spasila. „Ja som dcéra ženy, ktorá nebola veľmi dobrá.“ To nečiní žiaden rozdiel, milosť Božia ťa zachránila. Je suverénna; nemusí sa nikoho nič pýtať. Amen. Som za to tak rád. Haleluja.

Môže vziať najpodlejšieho hriešnika a urobiť ho bielym ako sneh a nemusí sa nikoho nič pýtať. Ó, dokáže to urobiť, pretože je suverénna.

Dobre, počúvajte teraz, rýchlo. Bolo to dokázané na kríži, kde bol ten najhorší lotor; on si zasluhoval smrť. Boh mu nikdy ani na myseľ neprišiel. Nikdy na nič také nemyslel. Ale tam na kríži, cez tie krvavé pery a v stonaní vydral zo seba hlas, „Pane, buď mi milostivý.“

A potom späť cez Krv prišiel iný, v slzách, mukách; milosť sa prejavila a povedala, „Ešte dnes budeš so Mnou v raji.“ Milosť to učinila. Ako si ten lotor mohol pomôcť? O nič viac, ako si mohol pomôcť Adam, nie viac, ako si Eva mohla pomôcť, o nič viac, ako si ty sám môžeš sebe pomôcť, a ani nie viac, ako si ja môžem pomôcť, ako sa ani my nedokážeme vyšvihnúť hore na Mliečnu dráhu vlastným pričinením. Nedokázali by sme to urobiť. Ale milosť Božia s tým dokáže niečo urobiť a aj robí. Milosť Božia, suverenita milosti Božej prišla k tomu umierajúcemu lotrovi, „Dnes budeš so Mnou v raji.“ Ó, pomyslíte na to. Je to nádherné.

195. Ježiš Kristus, náš Pán

Lebo odplatou za hriech je smrť, ale darom Božím z milosti je večný život v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi. (Rimanom 6:23)

1. Korinťanom 12, v poriadku, a 3. verš, "Preto vám oznamujem, že nikto hovoriac v Duchu Božom nezlorečí Ježišovi. A nikto nemôže povedať: Ježiš je Pán, jedine skrze Svätého Ducha."

Nevieš o tom nič, pokiaľ si neprijal Svätého Ducha. Povieš, "Prijal som Ježiša Krista ako môjho osobného Spasiteľa." Prijal si Ducha Svätého od tej doby, ako si uveril? Ak nie, nemôžeš Ho ani nazývať Pánom, pretože On nie je Pán, On je historickou Bytosťou, ktorú si prijal skrze vieru. Ale keď On prichádza do teba skrze Ducha Svätého, On je tvojím Pánom. Nikto nemôže Ježiša nazývať Pánom, jedine skrze Ducha Svätého; až kým nie si znovuzrodený z Ducha Božieho a Duch Svätý je v tebe... Potom, ak si, si narodený do tohto Kráľovstva a si časťou Cirkvi. Potom ste tými vyvolanými. Vidíte to? V poriadku, teraz, môže z kukurice vyjsť život, ak by v sebe tá kukurica nemala život? Ak je zrno kukurice vložené do zeme, jedno je oplodnené a iné nie je oplodnené. To, ktoré nie je oplodnené, môže ono znova žiť? Nijakým spôsobom. Nič v ňom nie je. Hoci, materiálne, urobia sa z neho práve tak dobré kukuričné lupienky ako z toho druhého; urobí sa z neho práve tak dobrý kukuričný chlieb ako z toho druhého; na poličke bude vyzeráť práve tak dobre ako to druhé, ale ak v sebe nemá život, nemôže znova povstať.

Človek, ktorý je dobrým človekom, môže byť práve tak dobrým členom cirkvi ako Kresťan. Človek, ktorý je dobrým človekom, môže byť práve tak dobrým občanom ako Kresťan, dobrý človek, morálny človek. Ale keď zomrie, to je všetko, ak nie je znovuzrodený z Ducha Božieho. Pretože všetko, čo má počiatok, má koniec. Boh je tou jedinou vecou, ktorá je večná. A tak, my sme časťou Boha skrze prijatie Jeho Života. Ježiš povedal, "Dávam vám večný Život." To grécke slovo tam je "Zoe", čo znamená "Boží vlastný Život." A ten jediný spôsob, ako môžeš kedy žiť znova, je mať večný Život, čo je vlastne Boží Život. Pretože tvoj život pomínie. Ale Jeho Život bude znova vzkriesený, pretože Boh je večný. A ty máš večný Život a nemôžeš viac zomrieť, tak ako Boh nemôže zomrieť. Ach, "Ten, kto verí vo Mňa, má večný Život, a Ja ho vzbudím v posledný deň, znova ho vzbudím." Večný Život, ktorý je v ňom, ho vzbudí.

No, môžeme sa dostať do neba bez toho, že by sme boli v Cirkvi? Nemôžeš byť v Cirkvi, až kým sa znova nenarodíš. Nemôžeš ísť do neba, pokiaľ nie si znovuzrodený. Ak si znovuzrodený, si v Cirkvi. A tak, nemôžeš ísť do neba, až kým nie si členom tejto Cirkvi. A nemôžeš byť jej členom, až kým do toho nie si znovuzrodený. A teraz, dovoľte mi trochu vás utlmiť. Nemôžeš byť jej členom, pokiaľ ťa Boh nepovolal, aby si bol jej členom. No, aký šťastný by si za to mal byť,

lebo si bol predurčený pred založením sveta. A tvoje meno -- vaše mená boli zapísané v Baránkovej Knihe Života, Cirkevnej Knihe, pred založením sveta.

Päť definitívnych identifikácií pravej Cirkvi živého Boha, 60-0911E

196. Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky

Ježiš Kristus, ten istý včera i dnes i naveky. (Hebrejom 13:8)

Som presvedčený, že On je ten istý včera, dnes i naveky. Som presvedčený o službe a Posolstve, ktoré kážem. Som presvedčený, že je to pravda. Som presvedčený, že tieto videnia prichádzajú od Boha. Som presvedčený, že žijeme v posledných dňoch. Som presvedčený, že práve tento Duch, ktorý je teraz na vás, je Duch Svätý. Sláva. Som úplne presvedčený. Som presvedčený, že cesta Ducha Svätého je správna. Som presvedčený, že cesta Biblie je Pravda. Som presvedčený, že toto tu je teraz Ježiš Kristus. Som presvedčený, že ak Mu v tejto minúte budeme veriť, som presvedčený, že On v jednom okamihu uzdraví každú chorú osobu. Som presvedčený, že On by tu mohol vyliať Ducha Svätého, až by tu bol taký krik, že by bolo ťažké povedať, čo by sa mohlo udiať. Som presvedčený.

Verím tomu z celého srdca, nie kvôli tomu, že som starý človek; kázal som toto, keď som bol asi dvadsaťročné dieťa. Bol som presvedčený od toho dňa, kedy ma On stretol pri tej rieke. Haleluja. Som presvedčený, že On je teraz tu. Som presvedčený, že ten Ohnivý Stĺp je tým istým Ohnivým Stĺpom, ktorý bol s Izraelom na púšti, je to ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý je dnes s Cirkvou. Sláva.

Som presvedčený, že To je správne. Dal som za To svoj život. Opustil som domov a všetko ostatné; dal som za To všetko. Som presvedčený, že To je Pravda. Som presvedčený, že On je teraz tu. Som presvedčený, že tento Duch, ktorý je teraz tu, je Duch Svätý. Som presvedčený, že sme pokrstení práve teraz do Jeho Ducha. Viem, že je to pravda. Som úplne presvedčený, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Som presvedčený, dokonale presvedčený.

Ten Anjel, ktorý ma tam stretol a povedal mi, čo On urobil. Stál som pred pohanmi, tisícami a desaťtisícami. Poviete, "Nebol si vystrašený?" Nie veru. Som presvedčený, že to prišlo od Boha. Som presvedčený, pretože to bolo podľa Písma. Som presvedčený, že To je Anjel Pánov. Verím tomu so všetkým, čo je v mojom srdci. Amen. Som presvedčený, že ak by sme prosili Boha o čokoľvek, On by nám to dal. Vy sa len bojíte. Nebojte sa. On je tu.

Som presvedčený, že práve ten Duch, ktorého cítite, to je Duch Svätý, ktorý sa v nás pohybuje; som presvedčený, že to je Kristus. Amen. Som presvedčený, že práve teraz, že to, na čo sa pozerám, tento Kruh Svetla predo mnou, som presvedčený, že je to Duch Svätý. Som presvedčený, že pred mojimi očami je videnie. Viem, že to tak je. Amen. Vyzývam každého diabla na svete v tejto hodine. Správne! On je Boh. Kristus nie je iba prorok; On je Boh, nič menšie než to.

Presvedčený a potom zainteresovaný, 62-0610E

197. Neklamný Boh

Pavel, sluha Boží, ale apoštol Ježiša Krista podľa viery vyvolených Božích a podľa známosti pravdy, pravdy podľa pobožnosti, na nádeji večného života, ktorý zaslúbil neklamný Boh pred večnými časmi a zjavil vo svojich vlastných časoch svoje slovo kázňou, ktorou som ja poverený podľa nariadenia nášho Spasiteľa Boha, Títovi, svojmu pravému dieťaťu podľa obecnej viery: milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca a od Pána Ježiša Krista, nášho Spasiteľa. (Títovi 1:1-4)

"Ak zostanete vo Mne a Moje Slová zostanú vo vás, proste, o čo chcete. Bude vám to dané." Ó. "Amen vám hovorím, ak poviete tomuto vrchu, aby sa presunul..." A v originálnom gréckom lexikóne je povedané, "Aby sa zodvihol a hodil sa do mora, a budete veriť tomu, že sa to deje..." Ó. "Veriť tomu, že sa to deje, budete mať to, o čo prosíte." Istotne.

Ó, to nemusí byť náhle. Nemusí to byť takým spôsobom. Istotne nie. Pokiaľ tomu len veríte. To je to, kde dnes Kresťania zlyhávajú. Biblia povedala, "Viera je podstatou vecí, na ktoré sa nadejeme. Je to dôkaz vecí, ktoré sa nevidia." Čo na to poviete potom?

No, to nie je mýtus. To nie je myšlienka. To nie je nádej. To nie je želanie. To je podstata. To je v skutočnosti niečo, čo vlastniš. Napríklad, ak by som ku tebe prišiel a povedal ti, "Som hladný. Potrebujem nejaký chlieb." A ty povieš, "Čo potrebuješ? Koľko potrebuješ peňazí?" "Potrebujem dvadsaťpäť centov, aby som si kúpil bochník chleba. Som hladný." A ty povieš, "Tu je dvadsaťpäť centov."

No, dvadsaťpäť centov je kúpna moc pre bochník chleba. A tak dlho, ako mám tých dvadsaťpäť centov, tak to vlastním. To je podstata. Môžem byť práve tak šťastný, ako tu stojím s dvadsiatimi piatimi centami, a ten bochník chleba je na ulici Spring.

Ó, nech je požehnané Jeho Meno. Vy Ho nenechávate vojsť dnu. Otvorte tie dvere viery. Keď On niečo hovorí, je to Pravda. Keď je vám dané Jeho zaslúbenie, to je podstata, keď sa viera ukotví do toho, že vie, že Boh nemôže klamať. Tým to je vybavené.

No, mám dvadsaťpäť centov. To nie je len niečo, čo si predstavujem. Vlastním dvadsaťpäť centov. Vyjdem von z dverí. No, som práve tak šťastný, ako keby som mal chlieb, pretože mám kúpnu moc.

A ak mám vieru, tie veci sú vybavené. On môže otvoriť tie dvere a vojsť dnu a dať mi do srdca vieru Božiu. Keď Mu môžem naozaj veriť, vtedy je to vybavené. Nemusí sa to stať rovno vtedy.

Stojím pri dverách a klopem, 57-1208

198. Obraz neviditeľného Boha

...ďakujúc Otcovi, ktorý nás učinil schopných k podielu na losie svätých vo svetle, ktorý nás vytrhnul z moci temnosti a premiestnil do kráľovstva Syna svojej lásky, v ktorom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov, ktorý je obrazom neviditeľného Boha, prvorodený všetkého stvorenstva; lebo v ňom je stvorené všetko, všetko, čo je v nebesiach i čo je na zemi, viditeľné i neviditeľné, buď tróny buď panstvá buď kniežatstvá buď vrchnosti, to všetko je stvorené skrze neho a cieľom neho, a on je predom všetkým, a všetko v ňom povstalo a stojí, a on je hlavou tela, cirkvi, ktorý je počiatkom, prvorodeným z mŕtvych, aby on bol vo všetkom prvý. (Kološanom 1:12-18)

Potom vidíte, Boh zostúpil dolu a charakter Boží bol v Kristovi. On bol tým odrazom. On bol Bohom, učinенý viditeľným. Všimnite si, Boh sa zviditeľnil.

„Na počiatku bol Boh.“ On vtedy dokonca nebol ani Bohom, nie, Boh je „Objekt uctievania.“ Jediné, čím bol, bolo, že On bol Večným a v ňom boli atribúty a tie atribúty (vlastnosti) boli myšlienkami a tie myšlienky boli vyjadrené do Slova a to Slovo sa prejavilo.

Čo je to? To je všetko o tom, ako sa Boh stáva hmatateľným, a vy ste časťou Boha. A Ježiš prišiel vykúpiť tých, ktorí boli umiestnení do Baránkovej Knihy Života, pred založením sveta. To bolo v Božích myšlienkach a to je to, čo On prišiel vykúpiť. A oni, akonáhle ich to zasahuje, oni to vidia, pretože tam je ten Život.

Ale ak tam ten Život nie je, čo potom môžu urobiť? Vidíte? Oni to nevidia. Nikdy to nevidia. Rozumiete?

A celá tá vec, ako povedal Ježiš, „V tom dni spoznáte, že Ja som v Otcovi, Otec vo Mne, Ja vo vás a vy vo Mne.“ Celá tá vec, to je Boh, ktorý sa stáva hmotný, tak, ako sa manžel a manželka stávajú jedno, spolu. Boh a Jeho Cirkev sa stávajú Jedným.

Identifikácia, 64-0216

199. Otec duchov

Lebo koho Pán miluje, toho kázní, a švihá každého, koho prijíma za syna. Ak znášate kázeň, Boh sa vám podáva jako synom. Lebo kdeže je nejaký syn, ktorého by nekáznili otec? Ale ak ste bez kázní, ktorej sa stali účastní všetci, vtedy ste cudzoložnatá a nie synovia. A potom: svojho tela otcov sme mali za kázniteľov a ostýchali sme sa; či sa tedy o mnoho viacej nepodriadieme Otcovi duchov, aby sme žili?! Lebo tamtí na málo dní, podľa toho, jako sa im videlo, káznili; ale on na užitok, dostať podiel na jeho svätosti. (Hebrejom 12:6-10)

“Stojím vo dverách,” povedal Ježiš v tomto Laodicejskom veku, “a klopem.” Všimli ste si, že to je jediný cirkevný vek, v ktorom On bol vystrčený zo Svojej cirkvi? Vo všetkých iných cirkevných vekoch bol vo vnútri cirkvi. Cez metodistov a luteránov, a tak ďalej, On bol vo vnútri cirkvi. Ale tu je On vonku, naše vyznania a veci Ho vyviedli von z cirkvi. Ale On stojí tam vonku a stále klope, “Ten, kto bude počuť a otvorí dvere, Ja vojdem k nemu, budem s ním večerať a uzdravím jeho oči a dám mu šaty a dám mu bohatstvo neba, ten, kto bude počuť Moje klopanie.” Myslel som, že si spomeniem na meno toho umelca, ktorý nakreslil ten obraz, skôr namaľoval ten obraz, vo dverách. Keď on, viete, že všetky veľké obrazy musia ísť najprv cez tú radu alebo tú sieň kritikov, pred tým, ako to môže byť zavesené v tej sieni slávy. Tá originálna maľba teraz pôjde za milióny dolárov.

Ale vidíte, to je ako Cirkev, ktorá musí prejsť cez tú sálu kritikov. Ideme cez ňu. Budú ňu volať náboženským fanatikom, budú ňu volať všetkým možným. Ale ak len môžete držať svoju pozíciu v Kristovi, potom nás On jedného dňa vezme do siene slávy. Ale najprv musíme vystáť kritiku. V tom je veľmi málo z nás, ale to je to, kde sa to ukazuje. Ten, kto nemôže vystáť karhanie, je nelegitímne dieťa a nie dieťa Božie. Bez ohľadu na to, ako je pripojený do zboru a čokoľvek už urobil, on je stále, ak nemôže vystáť potrestanie, on je nelegitímny a nie je skutočne dieťaťom Božím. Ale skutočné opravdivé dieťa Božie sa nestará o to, čo ten svet hovorí, všetko ďalšie je druhoradé. On má svoju myseľ na Kristovi a to to vyjasňuje. Áno. Čokoľvek Kristus hovorí, aby urobil, on to urobí. Kamkoľvek Baránok ide, oni sú s Ním, kamkoľvek. A potom vidíte, ako sa On prejavuje, Jeho Prítomnosť a čo On robí. On je vždy so Svojím ľudom, Svojou Nevestou. On sa Jej dvorí. Jedného dňa bude svadobná večera.

A tento umelec, akokoľvek, keď to išlo cez tých kritikov, mnoho kritikov zhromaždených okolo tohoto umelca. Nemôžem si spomenúť na jeho meno. Snažím sa rozmýšľať o Michelangelovi, ale on bol sochárom Mojžišovho monumentu. Ale nemôžem si spomenúť na jeho meno. Ale akékoľvek ono bolo, on povedal, “Váš obraz je pozoruhodný,” povedal, “nemám nič, čo by som mohol proti vášmu obrazu povedať.” On povedal, “Pretože On drží lampu vo Svojej ruke, a to ukazuje, že On prichádza v temnosti noci.” On povedal, “A potom je On vo dverách, so Svojou hlavou, Svojím uchom, tak, aby si bol istý, že neprehliadne to najmenšie zavolanie. Má ucho obrátené ku dverám a klope na dvere.” On povedal, “Ale viete, pane, je jedna vec, na ktorú ste vo vašom obraze zabudli.” A tomu umelcovi zbralo celý život, aby to namaľoval, on povedal, “Čo je to, čo som zabudol, pane?”

On povedal, “Bez ohľadu na to, ako veľmi On klopal, vidíte, zabudli ste tam dať kľučku. Na tých dverách nie je kľučka.” Ak si všimnete tie dvere, nie je na nich kľučka.

“Ó,” povedal ten umelec, “Ja som to tak namaľoval. Vidíte, pane,” on povedal, “tá kľučka je vo vnútri. Vy ste tí, ktorí otvárajú dvere. Vy tie dvere otvárate.”

Dvere vo dverách, 65-0206

200. Pán Boh svätých prorokov

A riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé. A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal svojho anjela, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí stať naskore. A hľa, prijdem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová proroctva tejto knihy. (Zjavenie 22:6-7)

Viete, že kazatelia dnes nedokážu posúdiť, čo je správne, či Slovo Božie, alebo denominačná cirkev? Nevedia, ktorou cestou majú ísť. Nedokážu rozsúdiť, čo je správne a čo nesprávne. „Viem, že Biblia to hovorí, ale naša cirkev hovorí...” Vidíte, ľudia nie sú schopní rozoznať správne od nesprávneho. A čokoľvek, čo je v protiklade s Bibliou, je nesprávne. Božie Slovo je Pravda a každé ľudské slovo, ktoré je v protiklade s Ním, je klamstvo. A keď sa teraz snažíte stať, v takomto čase, stať za tým, čo je správne, stanete sa bláznom. Zoberme si zopár postáv.

Dokážem si predstaviť proroka Noeho v tom veľkom vedeckom dni, v ktorom žil; ten veľkolepý vedecký vek, v ktorom stavali pyramídy a sfingy, v ktorom mohli pomocou vedeckého výskumu dokázať, že tam v nebesiach nebola žiadna voda. Tu prichádza ten starý muž a hovorí, „Z nebies prichádza dážď.“ Noe bol pre tú generáciu bláznom. Stal sa bláznom.

Pomyslite na Mojžiša. Mojžiš, keď išiel dole ku faraónovi, ako sme o tom hovorili dnes ráno, a Mojžiš ide dole ku faraónovi a hovorí, „Pán ma poslal dole, aby som vyviedol týchto otrokov,” s palicou v ruke, proti obrovskej armáde, ktorá si podmanila celý svet. Faraón si s celým svojím vedeckým geniálnym nadaním myslel, že Mojžiš bol blázon. A on bol pre nich blázon.

Dokážem si predstaviť proroka Eliáša v jeho veľkom dni, keď bol ten super vek módy; keď Achab a Jezabel vládli svetu, ako to bolo v tých dňoch; a všetka tá móda a všetko, čo chcela Jezabel nosiť, a ako dostala všetky tie ženy, že sa obliekali tak ako ona a maľovali sa tak ako ona a chodili tak podľa jej módy, tak, ako sa ona upravovala. A keď nejaký starý pomätenec ako Eliáš

vystúpil na scénu a odporoval celému národu; pre Achaba bol bláznom. To je pravda.

Ján Krstiteľ, keď prišiel na scénu. Pre vtedajšie náboženské denominácie bol bláznom. Mal možnosť stať sa kňazom, nasledovať šľapaje svojho otca. Ale odmietol to urobiť, pretože Boh ho držal pomimo tých vyznaní a denominácií, lebo jeho práca bola príliš dôležitá. On mal oznámiť príchod Mesiáša.

Keď prišiel na scénu Ježiš. Pre nábožných ľudí v Jeho čase bol taktiež bláznom. Pretože oni hovorili, „Ty si Samaritán. Stratil si rozum. Si šialenec,“ inými slovami, „blázon.“ Týmto On bol pre ľudí, váš Pán a Spasiteľ.

Čudák, 64-0614E

201. Pravdivý Boh

A vieme, že Syn Boží prišiel a dal nám myseľ, aby sme znali toho pravdivého a sme v tom pravdivom, v jeho Synovi, Ježišu Kristovi. To je ten pravdivý Boh a večný život. (1. Jána 5:20)

Boh zasadil Svoje Semeno. Zakončujem, pretože je čas začať modlitebný rad. Boh zasadil Svoje Semeno a Jeho Semeno je Kristus. Niektorý večer o tom budem kázať, kde sa Boh rozhodol umiestniť Svoje Meno, ak Pán dá, možno na jedných raňajkách, keď budem mať trochu viac času. Pozrite sa, On je tou jedinou Cestou úniku. On je ten jediný pravý Mocnár. On je ten jediný pravdivý Boh, nikto iný okrem Neho. "Ja som Boh a jediný Boh," On povedal. Ježiš povedal, "Toto je prikázanie: Počuj, ó, Izrael, Ja som Pán tvoj Boh, len jeden Boh. Ja som On. Prečo vyhlíadate iného? Iný príde... Ja prichádzam v Mene Svojho Otca a nepríjmate Ma. Ale iný príde vo svojom vlastnom mene a toho príjmete." A oni to urobili v Nicei.

"Si Kresťan?"

"Ja som baptista."

"Si Kresťan?"

"Ja som letničný."

"Si Kresťan?"

"Ja som metodista." Iné meno.

Ale keď to prichádza ku tomu Menu "Ježiš Kristus," odchádzajú od toho tak ďaleko, ako len môžu, nechcú s tým mať nič spoločné, lebo On je Slovo a Slovo vyhlasuje Samo Seba. Všimnite si, jediná Cesta úniku! On je Sáronská Ruža, Biblia povedala, že On tým bol. Každý titul Boží v Biblii patrí Ježišovi Kristovi. On bol Alfa, Omega, Počiatok a Koniec; Ten, ktorý bol, ktorý je, a ktorý príde; Koreň i Potomok Dávidov, oboje, Koreň i Potomok Dávidov; Ranná Hviezda, Sáronská Ruža, Lalia z údolia, Alfa, Omega, Otec, Syn, Duch Svätý, všetko v Ježišovi Kristovi! On bol plnou manifestáciou Jehovu Boha, ktorý sa stal telom a prebýval medzi nami. To je presne to, čím On bol.

Semeno rozporu, 65-0118

202. Spravodlivý Otec

A slávu, ktorú si mi dal, dal som ja im, aby boli jedno, jako sme my jedno, ja v nich a ty vo mne, aby boli dokonalí v jedno, aby svet vedel, že si ma ty poslal, a že si ich miloval ako si mňa miloval. Otče, ktorých si mi dal, chcem, aby, kde som ja, aj oni tam so mnou boli, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred založením sveta. Spravedlivý Otče, a svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal, aj tito poznali, že si ma ty poslal. A oznámil som im tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a ja v nich. (Ján 17:22-26)

Boh nerešpektuje osobu. Alebo, Boh nehľadá na osoby. On chce, aby všetky Jeho deti mali to isté. Spravodlivý otec nedá miskú zmrzliny jednému bez toho, že by dal zmrzlinu všetkým. Istotne. On chce, aby si žil... A ja nerozprávam o daroch; rozprávam o milosti. Samozrejme, niektorí sú povolani ako apoštoli a proroci a učitelia a evanjelisti a úrady v zbore, a tak ďalej. Boh tieto veci umiestnil do cirkvi. Ale ja rozprávam o mierach milosti, o premáhajúcej milosti pre každého jedného. Potom ťa On ustanovuje do tvojho úradu. Ale potom, ale v milosti nám Boh všetkým dal zdarma, ako máme potrebu, všetko, čo potrebujeme. A problém... Všimol som si hore v Michigane, že vy, ľudia, sa tu hore môžete veľa chváliť, lebo máte veľa ovocia. My dostávame hrozno z Michiganu. Dostávame čerešne z Michiganu, veľkú fazuľu a všetky ostatné druhy. Krásne. Myslím si, že nie je na svete miesto, kde to rastie lepšie než v Michigane. A teraz, mali by ste rozumieť, čo vaše ovocné stromy sú. Vedeli ste niekedy, že ten malý čerešňový strom alebo malý jablkový strom, keď ho zasadíte, nie je vyšší ako pol palca, a pritom každý košík jablk, ktorý kedy z toho stromu zozbierate, je už rovno vtedy v ňom. Ak nie je, odkiaľ prichádza? Kto to tam zavesil? Už je v ňom. Jediná vec, ktorú ten malý strom robí, vy ho len zasadíte a zalievate. A on musí piť a piť, až kým nedostane toľko veľa, že sa začne tlačiť hore, pije viac, ako je jeho pridelená časť. A zväčšuje sa. A vytláča von vetvy, vytláča púčiky, potom vytláča listy, potom kvety, a potom jablká. Potom ich vytláča znovu a znovu, ďalej pije, pije a pije, kým to jednoducho nevytláči von. A to je to, čo robí Kresťan. Keď si zasadený v Ježišovi Kristovi, potom všetko, čo na zemskej ceste potrebuješ, je vo vnútri v tebe, keď dostaneš Svätého Ducha. A jediná vec, ktorú musíš robiť, je piť a piť a vytláčať a vytláčať von. Len pi, až kým nebudeš už viac môcť. Ak máš potrebu na Božské uzdravenie, choď do Božieho Slova a pi z neho, kým to nevyrastie. Ak potrebuješ viac od Boha, len ďalej pi a vytláčaj. A Kristus je nevyčerpatelným Prameňom Života. A ak si zasadený v ňom, jediná vec, ktorú musíš robiť, je piť z Jeho dobroty a vytláčať akúkoľvek potrebu, ktorú na tejto zemskej ceste máš. Všetko je to pitie, odpočinok a pokoj. To nie je to, o čo bojujete a snažíte sa a poŕahujete, vy maríte práve ten účel, ktorý reprezentujete, keď to tak robíte.

203. Večný Duch

Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz budúceho dobrého, väčším a dokonalejším stánom, nie učeným rukou, to jest nie stánom tohoto stvorenia, ani nie krvou kozlov a teliat, ale svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vynajúc večné vykúpenie. Lebo jestli krv kozlov a býkov a popol jalovice, kropiaci zobecných, poškrvnených, posväcuje na čistotu tela, o koľko viacej krv Kristova, ktorý skrze večného Ducha obetoval sám seba bezvadného Bohu, očistí vaše svedomie od mŕtvych skutkov, aby ste svätoslúžili živému Bohu. (Hebrejom 9:11-14)

Učeníci na Golgote, oni Ho neporozumeli, keď Ho všetci zapreli a odišli preč. Ako mohli vidieť človeka, človeka, ktorého poznali, ako Toho, ktorý vykonal zázraky a kriesil mŕtvych, a teraz sa Sám poddal smrti a vykročil tam zbitý a plačúci a pluvance Mu stekali po tvári a krv sa s tým zmiešala, kde Mu vytrhali za hrste z brady, trhali Mu to z tváre, šľahali Jeho chrbát, až sa cez to zaleskli Jeho kosti, a kopali Ho a bili Ho a opití vojaci Ho preklínali a bili tam na ulici a učeníci tam len stáli a nechali ich to robiť? Oni to neporozumeli, tak stáli zďaleka. To je pravda.

Diabol Ho neporozumel. Diabol povedal, „Istotne to nemôže byť Syn Boží, ktorý by tu takto stál a nechal, aby s Ním bolo takto zle zaobchádzané, a oni ho preklínajú a moji učeníci tam dolu s Ním takto zaobchádzajú a On to len necháva. On nie je Synom Božím.“

Tak isto farizeji, kňazi Ho neporozumeli, povedali, „Ak si Synom Božím, zostúp odtiaľ.“

Ten zlodej po Jeho ľavej ruke Ho neporozumel, „Ak si Ty Syn Boží, oslobod' nás od tohoto kríža, zachráň Seba a nás tiež.“

Ale ten zlodej po Jeho pravej strane Ho porozumel, povedal, „My sme vykonali zlé a my si zaslúžime to, čo sa nám dostáva, ale tento Človek neurobil nič. Pane, pamätaj na mňa, keď prídeš do Svojho Kráľovstva.“

Sledujte, ako mu ten hlas odpovedal, „Dnes budeš so Mnou v raji.“ On porozumel, že to bol Boh, ktorý zomieral za naše hriechy. Ten jediný spôsob, ako mohol zomrieť, by bolo byť vydaným na smrť v tele. On by nemohol byť vydaný na smrť v duchu, pretože On je večným Duchom. A On musel byť v tele, aby bol vydaný na smrť, tak oni to neporozumeli. On to porozumel.

Neporozumený Boh, 61-0723E

204. Žiarlivý Boh

Zachovaj si, čo ti prikazujem dnes! Hľa, vyženiem zpred tvojej tvári Amoreja, Kananeja, Heteja, Ferezeja, Heveja a Jebuzeja. Chráň sa, aby si neučinil smluvy s obyvateľmi zeme, do ktorej vojdeš, aby neboli osídлом v tvojom strede! Ale ich oltáre rozboríte a ich modlárske stĺpy polámete a ich háje povytínate, lebo sa nebudeš klaňať inému bohu, pretože Hospodin, ktorého meno je Žiarlivý, je silný Boh žiarlivý. (Exodus 34:11-14)

Poviete mi, že vám, ženám, hovoria, „Prečo si potom zo mňa druhí robia posmech, brat Branham? Vieš, robia si posmech a vravia, že ak mám dlhé vlasy, že som staromódna.“ Vy, muži, mi poviete, „Pretože verím Biblii, hovoria mi, 'Nemáš viac s nami obecenstvo. My ťa nemôžeme prijať, pretože ty veríš tomu-a-tomu.'“

A viete, to je presne tak, ako je Slovo napísané. Boh je zaviazaný povinnosťou k vám, aby sa za To postavil. Na tom vôbec nezáleží, čo vravia alebo že sa vám posmievať. Boh je žiarlivý Boh. Pamätajte si to, trpieť pre vec Jeho Slova je rastovými bolesťami Jeho milosti. Ak trpíte pre vec Jeho Slova, znamená to len rastové bolesti.

Viete, ako malé dieťa, 10 – 12 ročné, dostane bolesti. Príde a povie, „Mami, bolí ma ruka a bolia ma nohy.“ – atď. To sú iba bolesti rastu. To iba ukazuje, že má nejaké dobré vitamíny. Ono rastie.

Ak si niekto z teba začne robiť posmech hovoriac, „Ona je staromódna. Pozrite sa na neho, on je... Ó, poviem vám, on bol...“ V poriadku, zapamätajte si, to sú iba rastové bolesti. Prenasledovanie je pre vás dobré. To sú iba rastové bolesti.

Ó, áno, On dovoľí krízy, križovatky a odbočky. On to tak robí vždy, a to preto, aby nás zdokonalil pre Jeho službu. On dovoľí, aby sa tieto veci stali. Nemôžete to pochopiť? On to tak robí, aby vás mohol zdokonaľiť, k čomu vás On volá. To sú vaše rastové bolesti. On tak učinil Danielovi, veď to viete.

On to učinil tiež tým židovským mládencom v tej ohnivej peci. A čo tá rozpálená pec urobila? Tá rozpálená pec iba roztrhala putá, ktoré ich viazali. To je všetko, čo tá rozpálená pec urobila – roztrhala im putá!

Pokoj, 64-0119

205. Živý Boh

Ale Hospodin je Boh pravdy, je živý Boh a večný Kráľ; pred jeho hnevom sa trasie zem, a národy neznesú jeho zúrivého hnevu. (Jeremiáš 10:10)

Nechcem veľmi ublížiť, ale chcem to dostať do miesta, kde sa nad tým zamyslíte. Na čo je dobrý Boh Mojžiša, ak nie je tým istým Bohom dnes? Čo dobré urobí historický Boh, ak On dnes nemá tú istú moc?

Čo dobré to spraví, ak vezmete človeka, ktorý je na smrť zmrznutý, a stretnete ho na ulici a on by tam mrzol, a niekto by ho vzal hore ku veľkému namaľovanému ohňu a povedal by, "Ó, pane, pred dvetisíc rokmi to bol horúci oheň." No, on sa pri namaľovanom ohni nezohreje. A ani sa nezohreje alebo neposväťí skrze historického Ducha Svätého. On musí byť tým istým Duchom Svätým s tou istou mocou a teplom, akým bol v ktoromkoľvek čase.

Čo dobré to spraví, ak budete svojich kanárikov kŕmiť vitamínmi, a potom ich necháte v kletke? Bude mať dobré kosti a dobré perie a nenecháte ho lietať? No, to je to isté ako posielanie vašich kazateľov do seminárov a vytvoria z nich vycibrených učňov a oni vám povedia, "Dni zázakov sú minulosťou."

Čo dobré to spraví, slúžiť historickému Bohu? To zruinuje všetko, ak On nebude konať tak isto dnes, ako to robil vtedy. Potom nie je na nič dobrý; je to iba história. Moslimovia, alebo ktokoľvek iní, sú potom rovnako dobrí ako my. Ale ďakujem Bohu, že máme Boha, ktorý žije a je Tým istým a má tú istú moc. On žije práve tak isto, ako žil vždy. Robí tie isté veci, ktoré vždy robil, lebo zostáva Bohom. On nie je historickým Bohom, ale On je Bohom v čase ťažkostí, pomoc vždy prítomná, v každom čase, všadeprítomný, vždy pripravený.

Kráľovná z juhu, 58-0613

206. Boh, ktorý činí zázraky

Ty si ten silný Boh, ktorý činiš zázraky. Dal si znáť svoju silu medzi národami. (Žalm 77:15)

A čím hovorí Biblia, že sme, ak nedokážeme zničiť káznenie Božie? Potom sa stávame nemanželskými deťmi, takzvanými deťmi, ale nie skutočnými deťmi Božími. Deti Božie vedia presne, kde stoja. Oni vedia, kam vložili svoju nádej, svoju vieru, svoju dôveru. Nič ich od toho nikdy neodtrásie preč. "Všetci, ktorých Mi dal Otec, prídu." To je pravda. A teraz... "Ten, ktorý ku Mne prichádza, nijako ho nevyženie von. Ten, kto čuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život, a nikdy nepríde do odsúdenia; ale prešiel zo smrti do Života." Tam je Písmo. Vidíte? Svätý Ján 5:24. Oni Tomu veria. Oni To prijali. Niečo sa im stalo. Stali sa novým stvorením. Sú novou prirodzenosťou. Sú novou bytosťou, novým stvorením. To grécke slovo hovorí "nové stvorenie." To je nové stvorenie. Bol si nanovo stvorený z toho, čím si bol, na obraz syna Božieho a dcéry Božej. To je taká bázeň... To je ten najväčší zázrak, ktorý sa kedy stal, keď sa hriešnik môže stať Kresťanom.

Napríklad, tu rastie trňový ker, jeho život, tohto trňového kra. A má všade na sebe trnie a má na sebe smiešne vyzerajúci list. No, vidíte, je potrebné niečo, čo je pomimo akejkoľvek ľudskej práce, čo by zmenilo ten trňový ker a spôsobilo by, že by tie trne zmizli z neho preč, a aby sa jednoducho rozvinul a mal by ozaj pekné jemné listy a prinášal pomaranče. No, vidíte, čo by sa muselo stať? Museli by ste pretransformovať život pomarančovníka do toho trňového kra, a potom by skutočne prinášal pomaranče, pretože ten život v jeho vnútri je pomaranč. Samozrejme, nedokázali by ste to prirodzene urobiť. Takým spôsobom sa to neskříži.

Ale to je to, čím sme. Ako, teraz sme pšenickou, Zrno pšenice v Božej sýpke, keď sme boli bodliakom. A Boh nás premenil z bodliaka na Zrno pšenice. To prináša odlišné ovocie, mení to tvoju vlastnú myseľ, tvoje vlastné predstavy. To je ten najväčší zázrak, ktorý sa kedy stal, keď muž alebo žena zostali znovuzrodení z Ducha Božieho a stali sa novým stvorením v Kristu Ježišovi.

A tvoje Semeno zaujme do vlastníctva bránu svojich nepriateľov, 61-0213

207. Boh, ktorý je bohatý v milosrdenstve

A On vás oživil, vás, ktorí ste boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch, v ktorých ste kedysi chodili podľa veku tohoto sveta, podľa kniežatá mocností povetria, ducha to, ktorý teraz pôsobí v synoch neposlušnosti, medzi ktorými sme kedysi aj my všetci obcovali v žiadostiach svojho tela robiac to, čo sa zachcievalo telu a mysliam, a boli sme prírodou deťmi hnevu jako aj ostatní. Ale Boh súc bohatý v milosrdenstve pre mnohú svoju lásku, ktorou nás zamiloval, aj keď sme boli mŕtvi v previneniach, spolu nás oživil s Kristom – milosťou ste spasení – (Efežanom 2:1-5)

Človek, ktorý sa dnes môže pozrieť na cirkev, ako na tom je, a na ľudí, ako na tom sú, a predpovedať požehnanie do budúcnosti? Ja predpovedám súd, to jediné. Spravodlivý Boh požaduje súd za ignorovanie Jeho Slova. On je spravodlivý, aby prišiel a zidentifikoval To pred nami a učinil To správnym. Ale spravodlivý Boh, naprieč všetkými vekmi, On nemôže zmeniť Svoj plán. On nikdy nemení Svoj plán. On je Ten istý včera, dnes i naveky. Jeho cesty sú tie isté. Jeho Slovo je to isté. Všetko, On je Ten istý. On je plný milosrdenstva, keď je niekto pripravený činiť pokánie, ale súd bude nasledovať, ak neučiníš pokánie.

Faraón, keď sa pozrel a ten takzvaný fanatik, takzvaný fanatický prorok, s mnohými tvrdeniami o vyslobodení, to bolo všetko, čo videl. Ale Izraeliti videli ruku Božiu na Mojžišovi. Tak veru.

Ten bohatý mládenec sa pozrel a videl, mal potenciál, ale jeho organizácia bola príliš veľká, aby sa jej dokázal vzoprieť. Kde bol jeho ďalší pohľad? Díval sa z pekla. Presne tak. Prišiel na neho súd. To bol ten ďalší krát, kedy sa díval. Tak to bude s mnohými ľuďmi dnes.

Ten rímsky vojak sa raz pozrel, keď ukrižovali Ježiša. Pozrel sa, aby videl, čo vykonal, ale vtedy bolo príliš neskoro. Priatelia, Amerika to tiež urobí. Raz sa pozrú a povedia, "Naozaj to bol Syn Boží," ale to bude príliš neskoro. Smiali sa a vysmievali sa naposledy. On sa potom mohol iba pozrieť a vidieť, že mohol byť spasený, ale potom pre neho už bolo príliš neskoro. Ukrižoval Knieža Života.

A tak mnohokrát dnes, ľudia sa vo svojich srdciach odvrátia preč od Ježiša Krista, keď Ho jasne vidia a potvrdzuje, Kým je, rovno v našom strede. Tak veru.

Pilát sa jedného dňa pozrel a bol presvedčený, ale jeho politika bola príliš veľká. On jednoducho nemohol, nedokázal sa za To postaviť.

Luther sa raz pozrel a uvidel ospravedlnenie. Išiel s tým. Potom sa zorganizovali.

Wesley nasledoval ďalej, uvidel posvätenie, keď sa pozrel na Krista, že Cirkev by mala byť posvätená. A išli rovno ďalej s posväť...

Prišli letnice a uvideli prinavrátenie darov. Čo všetko urobili? Presne to, čo urobili katolíci, zorganizovali to, poslali to znova rovno naspäť.

Ó, Bože! Jedného dňa som sa pozrel ja, a keď som to urobil, uzrel som Alfú a Omegu. Uzrel som Počiatok a Koniec. Uzrel som Ježiša Krista, Toho istého včera a... Uzrel som Odpustiteľa môjho hriechu. Uzrel som Nieкого, kto zaujal moje miesto. Ó!

Čo vidíš ty, keď sa dívaš?

Pozri sa na Ježiša?, 64-0122

208. Božie Slovo, ktoré je Semenom

A keď sa schádzal veľký zástup, a tí z jednotlivých miest prichádzali k nemu, povedal v podobenstve: Vyšiel rozsievateľ rozosiť svoje semeno. A v tom, ako rozsieval, niektoré padlo vedľa cesty a zašliapalo sa, a zožrali ho nebeskí vtáci. A iné padlo na skalú a vzídúc uschlo, pretože nemalo vlahy. A zase iné padlo medzi trnie, a trnie vzrastúc spolu s ním udusilo ho. A opäť iné padlo na dobrú zem a keď vzišlo, donieslo stonásobný užitek. A keď to hovoril, zavolať: Kto má uši nato, aby počul, nech počuje! A jeho učenci sa ho pýtali a vraveli: Jaké je to podobenstvo? A on povedal: Vám je dané poznať tajomstvá kráľovstva Božieho, ale ostatným sa hovorí v podobenstvách, aby hľadiac nevideli a čujúc nerozumeli. A podobenstvo je toto: Semä je slovo Božie. A tí vedľa cesty sú, ktorí čujú, ale potom prichádza diabol a vyníma slovo z ich srdca, aby uveriac neboli spasení. A tí na skale sú takí, ktorí, keď počujú, prijímajú slovo s radosťou, ale tí nemajú koreňa, ktorí veria do času a včas pokušenia odpádajú. A zase to, ktoré padlo do trnia, to sú takí, ktorí počuli, ale idúc bývajú udusení starosťami, bohatstvom a rozkošmi života a nedonášajú užitku. A čo do toho v dobrej zemi, to sú tí, ktorí, keď počuli, v šľachetnom a dobrom srdci podržujú slovo a donášajú užitek v trezlivosti. (Lukáš 8:4-15)

Existuje obrovský rozdiel medzi dívaním sa na Božie Slovo a prijímaním Božieho Slova. Tých, ktorí prijali Slovo, nie tých, ktorí Ho skúmali, ale tých, ktorí Ho prijali, Boh pridával do Cirkvi spasených. Tritisíc duší prijalo Slovo.

Teraz, môžeš počuť Slovo, ako je kázané. Môžeš sa na Neho dívať a pripustiť, že je To pravda. Kain to urobil; všetci ostatní to urobili. Ale tam, kde padlo Slovo, prinieslo to niečo. Tí, ktorí To prijali, sa radi dali pokrstiť. Vidíte? Prijatie Slova...

No, keď prijímaš inšpiráciu, že Ježiš Kristus zomrel za tvoju chorobu, to je práve tá hodina, v ktorej prichádza tvoje uzdravenie. Je to tak.

Keď prijímaš z neba, že Ježiš zomrel za tvoje hriechy, a ty si to prijal, potom nepotrebuješ za seba žiadnu modlitbu. Ty si to už prijal. Je to vybavené.

No, môžeme kázať Slovo, vysvetľovať Slovo. Ale ty musíš Slovo prijať. Ó, haleluja. To je to, čo to zapaluje, brat. Keď to prijímaš, to zjavenie, to niečo vykľzne tam z toho neviditeľného sveta, valí sa to dole cez tajomný kanál odniekiaľ do tvojej duše a hovorí to, "Teraz to vidím." Tvoje oči sú rozžiarené; tvoje pery, ktoré visia dole, sú narovnané a usmiate. Zdá sa, že každý sval v tvojom tele sa raduje. Niečo sa ide stať. Potom už nepotrebuješ byť v modlitebnom rade. Vtedy to už máš.

Boží pripravený spôsob ku uzdraveniu, 54-0719A

209. Duch Boží, ktorý prebýva vo vás

Či neviete, že ste chrámom Božím, a že Duch Boží prebýva vo vás? Ak niekto kazí chrám Boží, toho zkaží Boh; lebo chrám Boží je svätý, ktorým ste vy. (1. Korintánom 3:16-17)

Boh neprebýva v hlave; v srdci. Boh nie je poznaný skrze teológiu, Boh nie je poznaný skrze mentálne poňatie, Boh je poznaný skrze starodávne, posvätené, znovuzrodené prežitie, ktoré je v ľudskom srdci.

Pritom muži a ženy žijú dobrý život a milujú Boha skrze mentálne poňatie. Ale to skutočné miesto ukrytia je v srdci. Ukrytí s Kristom, a keď Kristus, Duch Svätý, prichádza do tvojho srdca, On je v tebe s tvojím temperamentom a On žije Svoj vlastný život vo Svojej vlastnej vôli skrze teba. Haleluja. Viem, že to znie hrozne, ale je to pravda. Kristus... keď si tak odovzdaný, že Kristus hovorí ten druh slov, ktoré by On hovoril. On hovorí cez teba ten druh myšlienok, ktoré by On myslel. Robí cez teba taký druh skutkov, ktoré by Sám robil. Ty si odovzdaný a odpočívaš. Čo za nádherný obraz posväteného Kresťana: odovzdaný. Kristus pracuje cez neho.

Pavol povedal, „Pre mňa je žiť Kristus a zomrieť zisk.“ Nie som to už viac ja, ktorý žije, ale Kristus, ktorý žije vo mne. Kristus žije v tej duši jednotlivca, ktorý je odovzdaný. Kristus hovorí cez tie pery a myslí cez tú myseľ, vidí cez tie oči, koná cez tú povahu. Haleluja. Potom veci toho sveta pominuli. Ako to môže byť niečo okrem toho, že je to sladké a príjemné po celý čas. Kristus má

kontrolu. Amen. Vidíte to? To je to, čo to je. To je Kristus v tebe. Kristus v tebe.

Povieš, „No, vidíš, ja verím, že je to pravda, brat Branham.“ To je pravda, to je tu, ale to ešte neprišlo sem. Ak by to prišlo, potom celým tvojím odením je Kristus, tvoj postoj, tvoje túžby, tvoja chuť, tvoje všetko je Kristus: odovzdaný, odpočívajúci, všetko je dokonalé. Je jedno, ako nevýrazne to vyzerá, alebo ako čierno to vyzerá, stále je to to isté, Kristus je v tebe.

On hovorí ku hriešnikovi v hlase, v ktorom by On ku nemu hovoril. On hovorí ku prostitútke v tom hlase, v ktorom by ku nej hovoril.

On myslí cez tvoju myseľ práve tie myšlienky, ktoré hovorí do tvojho srdca tým istým spôsobom, ktorým by On hovoril, keď bol tu na zemi. A ty už nie si viacej svoj, ale si odovzdaný.

Prečo sú ľudia tak zmietaní?, 56-0101

210. Ježiš, ktorý nás vyslobodzuje od prichádzajúceho hnevu

*Lebo od vás sa rozhlásilo slovo Pánovo nie len v Macedonii a v Achaji, ale aj na každom mieste sa rozniesla vaša viera v Boha, takže nám netreba nič hovoriť. Lebo oni sami zvestujú o nás, aký bol náš príchod k vám, a jako ste sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili Bohu, živému a pravdivému, a očakávali jeho Syna z nebies, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás *vyslobodzuje od prichádzajúceho hnevu. (1. Tesaloničanom 1:8-10)*

*[*vyslobodil - podľa anglickej Biblie KJV - pozn.prekl.]*

No, počuli ste tú starú legendu o tom, ako raz ráno diabol zvolal všetkých svojich démonov spolu, aby mali dole v pekle poradu. A povedal, "Čo môžeme robiť? Chcem, aby tí najchytrejší, najgeniálnejší z mojich démonov predstúpili pred môj trón." Povedal, "Ako môžeme zviest tú bandu ľudských bytostí?"

A jeden malý chytrý démon vystúpil hore a povedal, "Majster, mám podrobne premyslený plán."

On povedal, "Čo to teda je?"

A povedal, "Pôjdeme tam hore a vyvoláme veternú smršť, ktorá zničí každú jednu z ich cirkví. Takto ich zvedieme."

A iný démon, ktorý bol omnoho chytrejší než tamten, vystúpil hore a povedal, "Ako môžeš tak hlúpo hovoriť? To je to jediné miesto, kde ich dokážeme zviest', v cirkvi."

A takto to bolo na počiatku, a takto to je teraz. Pretože bol zvedený skrze snahu zošit' dokopy figové listy, aby si vytvoril cestu a odmietol Božiu cestu. A takto to on stále robí: zošiva dokopy svoje vyznania a vytvára toto a tamto a veľké cirkvi a miesta, aby tak zvedol človeka. Biblia povedala, že to bude robiť, "Majú formu pobožnosti a zapierajú jej moc..." Tak vidíte, to je... Musíš byť otrokom buď jedného alebo druhého. Ale my, ktorí sme otroci Ježiša Krista, sme otrokmi radosti. Som tak rád, že mám na sebe putá, to má spútava preč od svetských vecí, aby som sa mohol stať otrokom Ježiša Krista, aby som Mu slúžil v láske. A vy, moji bratia a sestry, ktorí máte tú istú vzácnu vieru, ktorí ste zostali zrodení z Ducha Svätého, ktorých Krv Ježiša Krista posvätila a očistila od všetkej špiny toho sveta, ktorí denne zomierate telu, križujete ho, dávate ho nabok a stávate sa otrokmi pre svoje telo, aby slúžilo Bohu, vyhlíadame Mesto, ktoré má prísť. Nech je požehnaný Pán.

Vyhlíadame Mesto, ktorého Staviteľom a Učiniteľom je Boh. Keď zhodíme toto staré rúcho tela a povstaneme a uchytíme tú večne trvajúcu odmenu, a zatiaľ čo budeme prechádzať cez povetie, budeme vykrikovať, "Buď s Bohom, aká príjemná hodina modlitby." To je to, po čom vyhlíadame. Vyhlíadame ten deň, keď budeme vyslobodení z tohto starého tela skazenia. A to už viac nebude otroctvo, ale budeme v Jeho náručí a v Jeho opatere, a na podobu Toho, ktorý nás miloval a dal za nás Svoj život, aby nás mohol umyť pomocou Vôd skrze Slovo, aby nás tak pripravil, že by sme mohli byť predstavení v Prítomnosti Božej. Jeho Prítomnosť ide s nami; Anjeli Boží táboria vôkol tých, ktorí sa Ho boja.

Po všetky dni nášho života, 59-0612

211. Kameň, ktorý zavrhli stavitelia

Počujte iné podobenstvo: Bol človek-hospodár, ktorý vysadil vinicu, ohradil ju plotom, vykopal v nej preš, vystavil vežu, dal ju do prenájmu vinárom a odcestoval. A keď sa priblížil čas ovocia, poslal svojich sluhov k vinárom vziať jeho ovocie. Ale vinári schopili jeho sluhov a ktorého nabili, ktorého zabili a ktorého kameňovali. Opäť poslal iných sluhov, viacerých ako tých prvých, a urobili im to isté. Naposledy k nim poslal svojho syna povediac: Budú sa hanbiť a ostýchať môjho syna. Ale vinári, keď videli syna, povedali medzi sebou: Toto je dedič; poďte, zabime ho, a podržme si sami jeho dedičstvo. A schopiac ho vyhodili z vinice a zabili. Tedy keď príjde pán vinice, čo urobí tým vinárom? Povedali mu: Zlostníkov, zle ich zahubí a vinicu dá do prenájmu iným vinárom, ktorí mu budú oddávať ovocie svojimi časami. Ježiš im povedal: Či ste nikdy nečítali v písmach: Kameň, ktorý zavrhli stavitelia, práve ten sa stal uholnou hlavou. Od Pána sa to stalo a je to divné v našich očiach? Preto vám hovorím, že bude odňaté od vás kráľovstvo Božie a bude dané národu, ktorý bude donášať jeho ovocie. A ten, kto padne na ten kameň, rozrazí sa, a na koho by padnul, toho rozdrťí. A keď počuli najvyšší kňazi a farizeovia tie jeho podobenstvá, poznali, že hovoril o nich, a hľadali ho jať, ale sa báli zástupov, lebo ho mali za proroka. (Matúš 21:33-46)

Nikodém vedel, že On bol Prorokom. No, to bol ten jeden v organizácii, ktorý dostatočne miloval Boha a bál sa dostatočne Boha a rozpoznal skrze Starý Zákon, že tento Muž mal kvalifikácie a bol dokázaný a potvrdený, Prorok poslaný od Boha. Ten muž, ctím si ho za to, že aj keď prišiel v noci, prišiel tam. Je na tom omnoho lepšie ako mnohí z našich dnešných učiteľov, oni neprídu vôbec. Nikodém nakoniec prišiel. A tak ho neodsudzujte, ak ste ešte neprišli. Nikodém vedel, že On bol Prorokom, a tak sa bál Boha. Nenechal od seba toho Muža odísť, Svetlo toho dňa. Nezáležalo na tom, ako veľmi to bolo v protiklade, ako veľmi jeho organizácia hovorila, že to bolo v protiklade, on uvidel Boha, ako toho Muža potvrdzuje, a vedel, že On bol Prorokom. A ak bol Prorokom, Slovo Pánovo prichádza ku prorokovi, a On vedel, o čom hovorí. Vidíte? A tak prišiel ku Ježišovi, chcel vedieť, ako obdržať spasenie. Ak tento Muž bol Prorokom, Slovo Božie bolo s Ním a On poznal cestu spasenia. Ale to, čo sa mal Nikodém naučiť, je to, čo sa majú naučiť i mnohí ľudia z dnešných denominácií tohto dňa. To, čo mal Nikodém vedieť, je to, čo by mali vedieť i ľudia z dnešných denominácií. On bol viac ako Prorok. On ku Nemu prišiel, aby zistil, aby Mu povedal, že nech mu povie, ktorá cesta vedie do Života, a Ježiš Sám bol Život. "Ten, kto má Syna, má Život." Tak on nemal prísť, aby sa snažil naučil nejakému učeniu, musel prísť, aby prijal tú Osobu. To je to, čím to je dnes večer! Ten Základový Kameň je znova odmietnutý. Čo je tým Základovým Kameňom? Je to Slovo, samozrejme. Kristus, On je Slovo.

Prečo som proti organizovanému náboženstvu, 62-1111E

212. Kristus, ktorý je Obrazom Boha

A Pán je Duch, a kde je Duch Pánov, tam je sloboda. No, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej sťa v zrkadle meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, jako od Duchu Pánovho. Preto majúč túto službu, jako sme dostali milosrdenstvo, neustávame; ale sme sa odriekli skrytých vecí hanebnosti a nerobíme chytrácky ani nefalšujeme slova Božieho, ale zjavovaním pravdy odporúčame seba každému svedomiu ľudskému pred Bohom. A jestli aj je zakryté naše evanjelium, zakryté je u tých, ktorí hynú, u ktorých boh tohoto sveta oslepil smysly, smysly neveriacich, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej, ktorý je obrazom Boha. (2. Korintánom 3:17-18, 4:1-4)

„Nikto nikdy nevidel Boha, ale jednorodený Otcov nám Ho oznámil.“ Vidíte? Inými slovami, Boh sa dal poznať. Osoba Boha sa nám dala poznať v tele Pána Ježiša Krista, tak On bol vyjadreným obrazom Boha. Alebo, Boh sa vyjadril cez obraz. Vidíte? Cez obraz - cez človeka. Boh sa nám vyjadril a On bol Boh. Nie tretia osoba alebo druhá osoba; On bol tou Osobou, Boh. On Sám bol Boh, identifikujúci Seba Samého, a tak sme ho mohli cítiť.

1. Timotejovi 3:16, „Bez pochybnosti, to je dôkaz, veľké je tajomstvo pobožnosti, lebo Boh bol zmanifestovaný, alebo dal sa poznať v tele.“ Či to nie je nádherné? Boh! A nikdy by sme nemohli porozumieť Boha, ako sa On pohybuje cez Ohnivý Stĺp, a tak ďalej, ako to On robil. Ale porozumeli sme Ho, keď sa stal jedným z nás. Vidíte? Keď sa stal človekom. Potom mohol ku nám hovoriť a mohli sme Ho cítiť, dotýkať sa Ho, a všetko. A ako Písma jasne hovoria, že „Dotýkali sme sa Boha svojimi rukami.“ Vidíte? Svojimi rukami, dotýkali sme sa Ho svojimi rukami.

Boh je v človeku. A On sa dnes identifikuje vo Svojej Cirkvi. V znovuzrozenom Kresťanovi, Boh sa identifikuje, že On je naďalej Bohom. A ten vonkajší svet bude poznať Boha len tak, ako vidia Boha vo vás a vo mne. To je jediný spôsob, ako oni budú poznať Boha, vtedy, keď sme napísanými epištolami, epištolami Písma, sme čítaní od všetkých ľudí. A život, ktorý žijeme, odzrkadľuje, čo je vo vnútri v nás. Človek je identifikovaný skrze skutky, ktoré koná. Tak naše skutky by mali byť dobré, vidíte, stále dobré, pretože reprezentujeme nášho Pána Ježiša Krista.

Čo je to za nádherná vec, zvlášť, keď starý človek ako ja tu stojí a rozmýšľa o živote, ktorý vädne, ktorý pominul v minulosti, a pred nami je budúcnosť večnosti. A viem, že ak len tento život je tým, v čom skladám nádej, bol by som dnes najbiednejším človekom. Ale viem, že tento život je iba tieň toho, do čoho máme prísť. To je odzrkadlenie, pretože to nemôže byť tá dokonalá vec, ktorú Boh učinil. Boh nerobí nič také, čo hynie. Vidíte? Boh je večný. A preto, tento život, v ktorom teraz žijeme, je len odzrkadlením toho, čo

je pred nami. Toho skutočného, ktorý nemôže zomrieť. Tela, ktoré nemôže zahynúť. Života, ktorý nemôže byť zabraný. Vidíte? A tak Písmo má pravdu, keď hovorí, že máme večne trvajúci Život, máme večný Život. Nikdy nezomrieme. Vidíte? Pretože sa stávate... Keď si znovuzrodený, stávaš sa časťou Boha. Vidíte? Si navždy, večne, nikdy neprestaneš existovať. Si časťou Boha, pretože si Jeho synom.

Šalom, 64-0112

213. Meč Ducha, ktorým je Slovo Božie

A vezmite aj prilbu spasenia i meč Ducha, ktorým je slovo Božie (Efežanom 6:17)

Boh učinil zaslúbenie. Zostaňme s ním. Boh to zaslúbil. Nezáleží na... Musíš mať boj. Ak ide všetko tak lenivo, no, ty si... Čo premáhaš? Oni preohlili skrze Slovo Božie a svoje svedectvo Krvi Kristovej.

Niečo musíš premôcť a musíš mať nejaké prekážky. A ľudia, ktorí sa protivia a hádajú sa s vami a hovoria vám, že ste náboženský fanatici, a také veci, vy... je to pred vás postavené, je to skúška. Ak to nemáš, potom ani nie si v bitke. Prečo si sa pripojil do zboru...

Prečo si sa pripojil do armády a kvôli čomu si trénovaný? Aby si sa ponevierať naokolo, napaľoval sa ako páv kráčajúc po uliciach a ukazoval sa? Taktó sa správajú niektorí Kresťania, že chceme, aby k nám vzhliadali. Nebudú ku tebe vzhliadať. Budú sa na teba dívať zhora. "Lebo všetci, ktorí žijú zbožne v Kristu Ježišovi, budú prenasledovaní." Vezmi Meč, odsekni od seba všetko a pokračuj vpred.

Józue, Kálef, tíšili ľud.

Oni hovorili, "Nedokážeme to zaujať, jednoducho to nedokážeme. To je celé." Vidíte, oni sa dívali na Amalekitov. Józue a Kálef sa dívali na zaslúbenie. To je rozdiel. Záleží na tom, na čo sa dívaš.

Józua povedal, "My sme viac ako schopní dokázať to. My sme viac ako schopní. No," povedal, "oni sú pre nás len chlebot. No, vyzerajú veľkí. Oni sú veľkí. Ale budeme mať veľký chlieb." Povedal, "Boh nám dal zaslúbenie a náš strach je na každom jednom z nich. Jednako sa nám protivia; jednako sú z nás vystrašení." Samozrejme. Povedal, "Strach Pánov je na každom jednom z nich. Sú z nás vystrašení na smrť." Povedal, "Podme to zaujať. Boh nám to dal, a tak je to naše. Pohnime sa vpred a zaujmime si to."

Domnievať sa, 62-0408

214. Miesto, ktoré si Pán vyvolil nato, aby tam prebývalo Jeho Meno

Ostrihať budeš mesiac abíb, aby si slávil Veľkú noc Hospodinovi, svojmu Bohu, lebo v mesiaci abíbe ťa vyviedol Hospodin, tvoj Boh, z Egypta, vnoci. A budeš obetovať veľkonočnú obeť Hospodinovi, svojmu Bohu, z drobného dobytku a z hoviad na mieste, ktoré vyvolí Hospodin nato, aby tam prebývalo jeho meno. (Deuteronomium 16:1-2)

Existuje tak mnoho neomylných dôkazov, že Ježiš je to miesto. On je tou bránou, On je tým Menom a jedinou pripravenou cestou, ktorú Boh má pre človeka, aby sa stretli v uctievaní. On je Cesta, Pravda, Život; Brána, Dvere; Alfa, Omega, Počiatok a Koniec; Sárónská Ruža, Lália z údolia, Ranná Hviezda; Alfa, Omega. On je všetko, celá vec daná dohromady. On je Koreň i Potomok Dávidov, Jasná a Ranná Hviezda. V Ňom prebýva plnosť Božstva telesne, kde sme tam v tom synmi a dcérami Božími, v Božom Božstve. Áno. Ako synovia a dcéry, sme v rodine, ak ste tam v tom. No, ako sa dostaneme do tohto veľkolepého miesta uctievania? To je tá ďalšia otázka. Ako sa dostaneme do tohto miesta, ak Ježiš je tým miestom? On je Menom Božím. On je miestom Božieho uctievania. A On je tými jedinými Dverami do ovčince. A tak chceme zistiť, ako sa do Neho dostať. No, ak si vo dverách, samozrejme, prichádzaš do vnútra ako rodina, ako sme o tom rozprávali minule... alebo na raňajkách, o tej malej ovečke, že Boh by nezatvoril dvere, pokiaľ by nenašiel tú poslednú malú ovečku a neprivedol ju dnu. Ak ste vošli dnu, potom ste sa stali rodinou. Keď ste vošli do Boha, ste rodinou Božou. Ale nemôžeš byť rodinou Božou a byť presbyteriánom, metodistom, baptistom a letničným. Nemôžeš to robiť. Musíš vojsť do Ježiša Krista.

„No,“ povieťe, „urobili sme to.“ Pozrieme sa, či ste to urobili. Pozrime sa teraz, čo hovorí Biblia. Nachádzame v 1. Korintňanom, v 12. kapitole, že Biblia povedala, „Skrze jedného Ducha sme všetci pokrstení do jedného Tela.“ Sme pokrstení do Tela Kristovho skrze jedného Ducha Svätého. Nie sme vo vnútri skrze potrasenie, nie sme do vnútra pripojení, nie sme do vnútra pokrstení vodou. Sme pokrstení Duchom Svätým do Tela Ježiša Krista. Ako dlho to vydrží, keď si sa tam dostal? Až dokiaľ sa nezachováš nesprávne? Efežanom 4:30 hovorí, „Nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení až do dňa vášho vykúpenia.“ Dohadujte sa s Ním, nie so mnou. To je to, čo To hovorí. Ja To čítam. V poriadku. „Ste zapečatení až do dňa vášho vykúpenia,“ až do dňa, kedy pre vás príde Ježiš. Potom na to pomyslíte! Potom nie si samým sebou, si novým stvorením, lebo v gréčtine to znamená „nové stvorenie.“ Bol si stvorený nanovo. Moc Božia prichádza na teba a stal si sa stvoreným, novým stvorením; čo privádza celú fyzickú bytosť, duchovnú bytosť a všetko do poddania sa Slovu Božiemu. Nijakým iným spôsobom!

Ako môžeš hovoriť, že si Kresťan, a neposlúchať Jeho Slovo v jednej veci? Ktokoľvek neposlúchol zákon v jednej veci z Toho, bol vinný všetkého z Toho. Ktokoľvek! Ježiš povedal, „Človek nebude žiť na samotnom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.“ Nie len časť Slov; každé Slovo! To povedal v Zjavení v 22. kapitole, „Ktokoľvek odoberie preč jedno Slovo z tejto Knihy alebo do Toho pridá jedno slovo, jeho diel bude odobratý preč z Knihy Života.“ Nemáme odoberať z Biblie alebo do Nej pridávať. Len hovorme To, čo To hovorí. A v 1. Korinťanom v 12. kapitole je povedané, „Skrze jedného Ducha sme všetci pokrstení do jedného Tela.“ No, potom, keď si v tomto Tele, Rimanom 8:1 hovorí, „A tak teraz už niet žiadneho odsúdenia pre tých, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“ Tam je miesto, kde nie je žiadneho odsúdenia. Či chodíš k metodistom, baptistom, do presbyteriánskej cirkvi, kdekoľvek to je; ak si v Kristovi, si novým stvorením, a nie je v tebe žiadneho odsúdenia, vôbec nikde. To je Božie miesto stretnutia. To je miesto, kde sa Boh stretáva s tým, ktorý uctieva. To je to, kde ste považovaní za nové stvorenie, lebo oni sú mŕtvi svetským veciam. Sú oživení v Ňom. Živá Prítomnosť Božia je s nimi, deň za dňom.

Božie pripravené miesto uctievania, 65-0425

215. Najvyšší, ktorý neprebýva v chrámoch učiných rukou

Stán svedoctva mali naši otcovia na púšti, jako bol nariadil ten, ktorý hovoril Mojžišovi, aby ho urobil podľa vzoru, ktorý bol videl, ktorý to stán prevzali naši otcovia i vniesli s Jozuom do zeme, ktorá bola vlastníctvom pohanov, ktorých Boh vyhnal zpred tvári našich otcov, čo tak trvalo až do dní Dávida, ktorý našiel milosť pred Bohom a prosil, žeby smel najst príbytok Bohu Jakobovmu. A Šalamún mu vystavil dom. Ale Najvyšší nebýva v chrámoch, učiných rukou, jako hovorí prorok: Nebo mi je trónom a zem podnožou mojím nohám; akýže mi vystavíte dom? hovorí Pán. Alebo kde jaké je miesto môjho odpočinku? Či toho všetkého neučinila moja ruka? (Skutky apoštolov 7:44-50)

"Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo s Bohom a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami." No, samotné to Slovo prichádza naspäť vo forme Ducha Svätého do nás, a je to Slovo v tebe: Boh v tebe. Tak mnohí chcú poukázať na Boha ako na nejaké tajomné niečo, čo je ďaleko vzdialené, alebo tak ďaleko, že na to nedosiahnu. Boh je v tebe. Nádej Slávy, Kristus, myseľ, ktorá bola v Kristovi, je v tebe. Naťahujete sa ďaleko preč od toho, ako sa snažíte dosiahnuť na to, čo vám bolo dané. Boh v ľudskej bytosti. Všetko, Boh...

Kristus, keď bol na zemi, bol telom Božím. Boh stvoril to telo. Bolo to odlišné telo, jednako to bolo ľudské telo. Viete, Šalamún Mu postavil dom. Ale Štefan povedal, "Avšak Najvyšší neprebýva v domoch učiných rukami, ale telo si Mi pripravil." No, Boh pre Samého Seba pripravil telo vo forme Pána Ježiša, čo bol Kristus, čo znamená "Ten Pomazaný." A teraz, všetko, čím bol Boh, bolo v Kristovi; On bol plnosťou Božstva telesne. To je to, čo hovorí Písmo. No, a všetko, čím bol Boh, On vylial do Krista. On bol Emanuel, Boh s nami.

A všetko, čím bol Kristus, On vylial do Cirkvi. Čo to je? Pomazaná, aby pokračovala v Jeho diele, aby Jeho Slovo mohlo neustále žiť. On žil skrze Slovo Otca. "Človek nebude žiť na samotnom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích." A Cirkev nežije na samotnom chlebe, ale na Slove Kristovom. A Duch Svätý vchádza dnu a berie Slovo Kristovo a činí Ho živou akciou dnes. "Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria."

Vytrvalosť, 62-0218

216. Pán, ktorý kázni tých, ktorých miluje

Preto aj my, keď máme taký veľký oblak svedkov okolo seba, složme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech, a tak s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod hľadiac ta na Velvodcu viery a dokonávateľa Ježiša, ktorý miesto radosti, ktorá ležala pred ním, strpel križ opovrhnutí hanbou a posadil sa po pravici trónu Božieho. Lebo povážte toho, ktorý strpel od hriešnikov také sebe protirečenie, aby ste umdlievajúc neustali vo svojich dušiach. Ešte ste sa nesprotivili až do krvi v borbe proti hriechu a zabudli ste na napomenutie, ktoré vám hovorí jako synom: Môj synu, nepohŕdaj kázňou Pánovou ani neumdlievaj, keď si ním káraný!? Lebo koho Pán miluje, toho kázni, a švihá každého, koho prijíma za syna. Ak znášate kázeň, Boh sa vám podáva jako synom. Lebo kdeže je nejaký syn, ktorého by nekáznil otec? Ale ak ste bez kázne, ktorej sa stali účastní všetci, vtedy ste cudzoložnatá a nie synovia. (Hebrejom 12:1-8)

Niekedy sa veriaci dostávajú do skúšky. Nie niekedy; vždy! "Pretože každý syn, ktorý prichádza ku Bohu, musí byť káznený, napomínaný, vychovávaný ako dieťa." Pamätajte, skúšky, prašné cesty, horúce slnko prenasledovania, ale vernosť vášho srdca udiera na ten materiál, až kým ona nebude hotová vojsť do tej formy. Božie deti sú formované presne na Jeho Slovo, pretože oni sú živými príkladmi a Slovo Božie žije cez nich. Vidíte? Tie skúšky prichádzajú, aby vás zatriasli, dostali vás na samé dno, aby ste videli, kde sa budete nachádzať. Oni testujú, skúšajú každého syna, ktorý prichádza ku Bohu.

Jób prechádzal cez skúšky a testy. Jeho deti boli vzaté; všetko ďalšie mu bolo vzaté. Prišli členovia cirkvi, obviňovali ho, že potajomky hrešil a snažili sa všetko proti nemu povedať, ale jednako on na nič z toho nebral zreteľ. On vedel, že splnil Božie požiadavky. On vedel, že satan sa ho vôbec nemusí snažiť pokúšať. On vedel, že je to diabol. A dovtedy, kým ho satan mohol mať v tom, že veril, že jeho nemoc spôsoboval jeho Boh, dovtedy ho on ubíjal. Ale keď Jób zrazu narazil na to zjavenie, že to nebol Boh! On len prechádzal cez svoje skúšky, aby ho urobili niečím. To nebol Boh, ktorý to robil. To bol satan.

A tak isto je to dnes. On sa vám bude snažiť povedať, že tieto skúšky i všetko, že to je váš Boh, ktorý sa vás snaží potrestať. To tak nie je. Nie veru. To je satan, ktorý to činí, a Boh to dovoľuje, aby vás formoval; aby vám dal vidieť, či ste priviazaní ku tejto zemi skrze zemské starosti, alebo či sú vaše poklady v Nebi. "Pretože, kde sú vaše poklady, tam ste takisto aj vy." Je to tak. Vaše srdce je tam, kde sú vaše poklady.

Tri druhy veriacich, 63-1124E

217. Pán, ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti

Dobroreč, moja duša, Hospodinovi, a nezabudni niktorého zo všetkých jeho dobrodení, ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, (Žalm 103:2-3)

Tak to nie ste vy, ktorí sa zachováate, to je milosť Božia, ktorá vás zachováva. Vy sa nespasíte, ani ste nič neurobili, aby ste si zaslúžili byť spasení, to je Božia milosť, ktorá vás spasila. Božia milosť vás povolala. Božie predzvedenie vás poznalo. On vedel, že dnes večer budete v tomto zbore, skôr, ako bol založený svet, keď je On nekonečný. Ak nie je, nie je Boh. Ak vedel všetky veci, je Boh; ak nevedel všetky veci, nie je Boh. Ak je On všemohúci Boh, On môže urobiť všetko; ak nemôže všetko urobiť, nie je všemohúcim Bohom. No vidíte. Tak ako môžete povedať, že to je niečo, čo by ste vy mohli urobiť? To nie je nič, čo vy môžete urobiť. To je Božia láska a milosť voči vám, aj to, že ste tu. Nič, čo by ste vy mohli urobiť, Boh vás povolal vo Svojej milosti; vy ste to počuli, dozvedeli ste sa, prijali ste to.

„Dobre“, povieťe, „brat Branham, to robí tú vec veľmi voľnú.“ Samozrejme, že robí. Ste slobodní. „Dobre, ten človek môže robiť, čokoľvek chce.“ Presne tak! Ja stále robím to, čo chcem. Ale ak si Kresťan, nechceš robiť zle.

Tam vzadu sedí dnes večer milé dievča, moja milá žena, ja ju milujem so všetkým, čo je vo mne. A keby som vedel, že by som mohol behať s inou ženou a prešlo by mi to, a išiel by som a povedal jej, „Méda, urobil som zle,“ myslíte si, že by som to urobil? Ak ju skutočne milujem, neurobím to. Je to tak. No, čo keby som povedal, „Ó, ja to nemôžem urobiť, pretože, poviem ti prečo. Ona by sa so mnou rozviedla a ja... Ja som kazateľ. Vieš, čo by z toho bolo? To by ma odstránilo spoza kazateľne, keby sa so mnou rozviedla; rozvedený muž. Ó, mám tri deti, nemôžem o tom ani pomyslieť. Ale, chlapče, ja ...“ Dobre, ak je to takto, stále ste pod zákonom. Ja som sa s ňou neoženil na základe zákona. To nie sú princípy zákona, ktoré robia, že s ňou verne žijem. To je preto, že ju milujem! Ja nemusím robiť nič, ja to robím ochotne, pretože to je záležitosť lásky. A keď ty miluješ svoju ženu, budeš robiť to isté.

A keď miluješ svoju ženu takto s láskou fileo, ako máš milovať Krista s láskou agapé, ktorá je miliónkrát silnejšia! Ak skutočne milujete Boha! Keby som dnes večer vedel, že by som mohol ísť a opiť sa, keby som dnes večer vedel, že by som mohol zahnúť a byť nemorálny, keby som dnes večer vedel... keby to bolo dokonca v mojom srdci urobiť to, a ja by som odišiel a urobil to (vediac, že On by mi odpustil), ja by som to neurobil. Príliš veľa o ňom myslím. Ja Ho milujem. Skutočne! Samozrejme!

218. Pán, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci

Dobroreč, moja duša, Hospodinovi, a nezabudni niktorého zo všetkých jeho dobrodení, ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, (Žalm 103:2-3)

Biblia povedala, "Nezabudni na všetky výhody tohto poistenia." No, keď máš toto poistenie, máš tiež výhody. Dávid vykrikoval, "A nezabudni na všetky Jeho dobrodenia (výhody)." Aké, Dávid? "Ktorý odpúšťa všetky tvoje neprávosti; ktorý uzdravuje všetky tvoje choroby." Čo za nádherný pozdrav tu máme. Mali by sme si ho skutočne uvedomiť. Na chvíľu sa do toho zahlbme.

Boh... Keď bol stvorený človek a bol umiestnený na zem, zisťujeme, že bol stvorený, aby neherešil. Bol stvorený ako dokonalý človek. Hriech je tým, čo spôsobilo úpadok. A teraz, on je dvojitou bytosťou. On je, jedno je, že on je duch. A potom, on je hmatateľný. Jeden je nebeský, syn Boží. To druhé, on je stvorenie určitého miesta. A on musí ísť naspäť do prachu, kvôli úpadku. A Ježiš prišiel, aby toho človeka vykúpil.

No, chceme, aby ste si niečo všimli. Choroba a hriech sú spolu veľmi úzko späté, že to je takmer ako duša a telo. Je to neoddeliteľné. Človek musí zomrieť. Jeho duša je plná hriechu a jeho telo je plné choroby a je nad ním vyhlásená smrť. Musí odísť. Jeho duša je chorá a jeho telo je choré.

A Ježiš prišiel, aby vykúpil oboje (Je to tak.), nie iba jedno. Jeho duša... On prišiel, aby priniesol dokonalé vykúpenie. A my teraz máme iba závdavok nášho kompletného spasenia. Ak tu teraz nie je Božské uzdravenie, nie je žiadneho vzkriesenia tela. Je to presne tak.

Máme len predchuť Božskej slávy. Čo to bude, keď Ho uzrieme tvárou v tvár? Čo to bude, keď... Ak Všemohúci Boh môže uzdraviť osobu, ktorá je rozožratá rakovinou, nie je ničím iným ako tieňom, a pozdvihnúť ju, čím bude to slávne vzkriesenie, keď On príde?

Život je lekár, 56-0612

219. Pán, tvoj Boh, ktorý ť'a vyviedol z egyptskej zeme

Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z Egyptskej zeme, z domu sluhov. Nebudeš mať iných bohov predom mnou. (Deuteronomium 5:6-7)

No, ak si všimnete, potom, ako Izrael zdolal Egyptanov tým, že prešli skrze milosť cez Červené more a Boh za nimi utopil tých Egyptanov, čo bolo predobrazom na prejdenie cez Krv Pána Ježiša, a všetci tí otrokári, ktorí ťa kedysi nútili do hriešnych svetských vecí, zostalo to za tebou mŕtve.

*Je prameň naplnený Krvou,
ktorá tečie z Emanuelových žíl;
Keď sú hriešnici ponorení pod ten prúd,
strácajú všetky svoje škrvny vín.*

Tí starí egyptskí otrokári nútili ľudí robiť veci, ktorými boli zaťaženi. Potom, ako sa pozreli naspäť do tohto Červeného mora, našli ich tam všetkých utopených. Niet divu, že Mojžiš mohol spievať novú pieseň: spieval v Duchu. A Miriam vzala tamburínu a začala udierať na tamburínu a pobehovať po brehu, tancovala. Ak to nie je staromódne zhromaždenie Ducha Svätého, potom som nikdy nijaké nevidel. Je to tak. A dcéry Izraela ju nasledovali, robili to isté. Oni premohli.

A človek nikdy nespozná, čo to je žiť víťazný život, pokiaľ kompletne nepremohol. Koho? Samého seba? To je ten najväčší nepriateľ, ktorého máš; to si ty sám. To je dôvod, prečo sa nemôžeš pozdvihnúť vo viere, pretože tam máš intelekt. Tvoja intelektuálna časť hovorí, "Dobre, toto alebo tamto." To je rozumovanie. Chceme zavrhnúť rozumovanie, Biblia nám to hovorí.

Vnútoraná opona, 56-0121

220. Boh radosti, môjho plesania

Sošli svoje svetlo a svoju pravdu, to nech ma vedie a dovedie na vrch tvojej svätosti a do tvojich príbytkov, aby som pristúpil k oltáru Božiemu, k silnému Bohu radosti, môjho plesania, a budem ťa chváliť na harfe, ó, Bože, môj Bože! (Žalm 43:3-4)

Krista nepoznáte skrze kričanie "haleluja". Krista nepoznáte skrze tancovanie v Duchu; to je atribút. Krista poznáte tým, že Ho poznáte ako Osobu, ktorá prišla do vášho srdca vo forme Ducha Svätého a odobrala preč vaše hriechy a zasadila tam nezomierajúcu vieru vo vzkrieseného Pána Ježiša. To je ten jediný spôsob. Nie skrze intelektuálne poňatie, ale skrze nové narodenie, aby ťa to premenilo. A si premenený zo stvorenia, ktorým si kedysi bol. Takýmto spôsobom Ho poznáš. Potom tancuješ v Duchu. Potom môžeš napríklad tleskať rukami, alebo akékoľvek emócie na teba Pán vloží. To prichádza potom. Ale môžeš to mať bez toho, že by si mal Jeho. To je ten problém. Rozumiete? Buď si istý, že je to správne. A budeš to vedieť podľa toho, akým druhom života to spôsobuje, že žiješ, skrze lásku a vieru, ktorá je v tvojom srdci ku Nemu. Ak si Abrahámovým dieťaťom, budeš mať Abrahámovu vieru, lebo to je to, čo ho činilo služobníkom Krista.

No, ako zakončujeme, dávajte pozor. Chodili sem a tam cez všetky tie denominačné ulice a volali, "Kde je On? Kde je Ten narodený Kráľ židov; túžime Ho vidieť." Ale nemohli nájsť žiadnu útechu, ani im nikto nedokázal odpovedať. A akonáhle ich niečo inšpirovalo, aby vyšli západnou stranou, naproti Betlehemu, tá hviezda ožiarila cestu. V svätom Matúšovi 10:10 je povedané, "A radovali sa nesmiernou radosťou."

Prechádzali dole ulicou zvanou Haleluja; prešli dole ulicou Divov a Zázrakov, a nedokázali sa radovať. Ale keď sa zjavila tá hviezda, to svetlo sa vrátilo, potom kričali haleluja, radovali sa nesmiernou (nesmierna je preveliká, veľmi veľká) radosťou. Tam bola tá hviezda.

A keď ti Kristus zjavuje Samého Seba ako vzkrieseného Syna Božieho, tam v tvojom srdci je nesmierne preveliká radosť. Našiel si Poklad; našiel si Perlu, kvôli ktorej predáš všetko, čo máš, aby si Ju mohol mať. Je to pravda.

Jeho zázraky k vykonaniu, 58-0112A

221. Skala, ktorá t'a splodila

No, keď stučnel Ješurún, kopnul. Stučnel si, stlŕstol si, vypásol si sa. A tak opustil Boha, ktorý ho učinil, a znevážil si skaly svojho spasenia. Popudzovali ho k žiarlivosti cudzími bohmi, ohavnosťami ho popudzovali k hnevu. Obetovali démonom, nie Bohu, bohom, ktorých neznali, novým, ktorí prišli z blízka, ktorých sa nebáli vaši otcovia. Skalu, ktorá ťa splodila, si zanedbal a zabudol si na silného Boha, ktorý ťa sformoval. (Deuteronomium 32:15-18)

A ja viem, že mám Boha. Mám Spasiteľa. Cítim Ho vo svojej duši. Ja som Jeho časťou. To je to, čo hovorí toto Slovo, to je to, čo som. A ak zapieram jednu časť z Tohoto, to by bolo tak, ako keby som zapieral, že mám ruku, ucho, oko. Nemohol by som to robiť a zostať pritom ľudskou bytosťou so zdravým rozumom, takisto nemôžem zaprieť niečo z Božieho Slova a zostať v mojom pravom, v pravom Božom Duchu. Musím vziať buď to, čo hovorí denominácia, alebo to, čo o Tom povedal Boh. Vidíte? Nemôžete to robiť.

No, "premenenie." On nás môže premeniť skrze Svoje Slovo, na ktorom môžeme odpočinúť, lebo my sme Jeho časťou.

A teraz, je veľa vecí, keď hovorím o svojom prirodzenom narodení, je veľa vecí v mojom prirodzenom narodení, s ktorými sa nemôžem chváliť. Poviem vám, nemám nič, čím by som sa mohol chváliť. V prvom rade, moja matka bola hriešnikom, môj otec bol hriešnik. A oni vyšli zo skupiny hrdlorezov a pištoľníkov a väčšina z nich zomrela s obutými topánkami, opití a pašeráci a všetko možné, z Kentucky. Moja matka bola polovičná Indiánka. A nemám sa čím chváliť. Nemôžem sa chváliť svojím rodokmeňom.

Ale sláva Bohu, je jedna vec, ktorou sa môžem chváliť, mojím druhým narodením, ktoré pochádza od Ježiša Krista. Môžem sa chváliť takým Rodičom, akého máme. Lebo On je môj Otec. On je môj Spasiteľ. On je môj Vykupiteľ. Môžem sa chváliť všetkým, čo On pre mňa urobil, lebo teraz som sa stal Jeho synom. Už nie som viac synom Charlesa Branhama, som synom Ježiša Krista. Tak je to. Teraz sa môžem chváliť svojím narodením. Nemôžem sa chváliť svojím prvým narodením, tam nie je nič, hanbím sa za to. Ale nehanbím sa za svoje druhé narodenie. Nie, nie, nehanbím sa za svoje druhé narodenie. Ako to On urobil? "Umytím kúpeľom vody, Slovom." Tak je to.

Skutočne predurčení veriaci zostávajú na Slove a nebudú ho prekrúcať.

Moc premeny, 65-1031M

222. Slovo Božie, ktoré je spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca

Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca. (Hebrejom 4:12)

No, pamätajte, že Kristus vstal z mŕtvych a je medzi nami. A dostaňte to do svojej mysle, že Kristus vstal z mŕtvych a je medzi nami.

No, videli sme všetky druhy veľkolepých hnutí a vykrikovanie a chválenie Boha; to všetko je v poriadku. Hovorili sme v jazykoch a prorokovali, a všetko. Videli sme to všetko. To je v poriadku. To ide rovno s Tým.

Ale pamätajte, tou poslednou vecou je Jeho Božská Prítomnosť, samotné Slovo. On je Slovo. Hlava, Slovo, Ono prichádza do Tela. Rozumiete?

A potom to Slovo, v Židom v 4. kapitole je povedané, "Slovo Božie je ostrejšie, mocnejšie než dvojsečný meč a je rozpoznáateľom myšlienok a úmyslov srdca." Vezmime teraz to Písmo a prejdime s tým rovno od začiatku prorokov, prejdime s tým rovno až dole cez Ježiša Krista, a vidzme, či to nie je tá istá vec, to isté, že On je poznatý ako Mesiáš.

No, to nie je nejaký človek tu, ktorý je Mesiáš. To je Duch Svätý, ktorý je Mesiáš. Kristus a Duch Svätý je to isté, a tak, tu je To teraz medzi nami, jednoducho To pracuje v tele, pripravuje Telo na vytrhujúcu milosť. Verte tomu, priatelia.

Jehova-Jíreh #1, 64-0402

223. Slovo, ktoré je Svetlom môjmu chodníku

Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku. (Žalm 119:105)

Izák a Rebeka boli prv bratrancom a sesternicou, pokrvní príbuzní; ukazujúc tak, že Cirkev v posledných dňoch bude pokrve príbuznou Kristovi. Lebo práve ten Boh, ktorý predurčil Krista, ktorý bol Baránkom zabitým pred založením sveta, Cirkev sama, jej meno bolo dané do tej Knihy pred založením sveta. A Rebeka, akonáhle počula o Izákovi, niečo bolo v nej, čo ju tiahlo rovno ku nemu, i keď ho nevidela ani nič také, jednako chcela odísť od svojej matky a brata na základe svojho vlastného rozhodnutia.

A dnes, ak to Svetlo Božie, ten Duch Svätý zasiahne to predurčené Semeno, ktorého meno bolo dané do Baránkovej Knihy Života pred založením sveta... Biblia to hovorí. Je to tak. Svetlo zasvieti. Ku niektorým môžete kázať a vyzerá to, že to steká dole ako voda po chrbte kačky. Ale nech to len raz zasiahne to Semeno a sledujte, čo sa veľmi rýchlo udeje, niečo je rovno tam. Prečo? To je predurčené Semeno, ktoré vystupuje. Musí prísť. A keď to zasahuje to Svetlo, Evanjelium, oni to prijímajú. Zvyšok z nich sa postaví a odídu preč; pre nich to nie je. Biblia povedala, že ľudia boli predurčení k odsúdeniu: Kniha Júdu. Všetky Písma sú dané skrze inšpiráciu.

No, keď to Svetlo zasiahlo malú Rebeku, ona v sebe niečo spoznala, a to ju priviedlo ku Izákovi. Zahalila si svoju tvár. Nechcela mať nič viac do činenia so svojím vlastným myslením. Od toho času bol jej myslením Izák.

A samotná Cirkev, keď ju zasahuje tá moc Božia, krst Duchom Svätým, von z denominačných cirkví, von z katolíckej cirkvi, čokoľvek to je, keď sa ten krst Duchom Svätým pre ľudí stane skutočným, pre tých, ktorí sú predurčení (ako vy, ľudia, ktorí tu ste) do večného Života, oni To vidia a kráčajú v Tom.

Superznamenie, 62-0708

224. Ten, ktorého kázali apoštoli

Kedže i Židia žiadajú znamenia, i Gréci hľadajú múdrosť, my kážeme ukrižovaného Krista, Židom pohoršenie a Grékom bláznovstvo; ale tým istým, povolaným, Židom i Grékom, Krista Božiu moc a Božiu múdrosť. (1. Korintánom 1:22-24)

Dnes máme apoštolské vyznanie. Spochybňujem to Bibliou. Neexistuje žiadna taká vec ako apoštolské vyznanie. Ak je v Biblii nejaké apoštolské vyznanie, nachádza sa v Skutkoch, kde on povedal, "Čiňte pokánie, každý jeden z vás a dajte sa pokrstiť v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov. Prijmete dar Ducha Svätého, lebo to zaslúbenie je pre vás a pre deti vašich detí, pre tých, ktorí sú ďaleko, dokonca pre toľkých, koľkých si povolá Pán, náš Boh."

To už znie viac ako apoštolské vyznanie, nie, "Verím v 'svätú' rímsko-katolícku cirkev. Verím v komúniu svätých." Ktokoľvek verí v komúniu svätých, je špiritista. Je to presne tak. Svätí sú mŕtvi; oni sú v Prítomnosti Božej. Neexistuje žiaden prostredník medzi Bohom a človekom okrem Ježiša Krista. Amen. Je to pravda. Ó, ako ste sa celí pomotali. Ó, je to hanba.

Vidíte, nechcem viniť vás, ľudia; kazateľne sú tým miestom, kde to začalo. Niet divu, že pre krajinu je to prekliatie, keď sa satan dostal za kazateľňu. Je to pravda. Zlyhali kázať nescudzoložené Slovo Božie, a Slovo Božie vyprodukuje presne to, čo povedalo, že urobí.

Ale my sme to všetko vysvetľovaním vyvrátili. "Všetko je to preč. Je to pre nejaký iný deň."

Viete si predstaviť, že niekto stojí za kazateľňou, hovorí o krste Duchom Svätým, Božskom uzdravení, a že to je na nejaký iný deň? To je ako snažiť sa predstaviť si muža, ktorý je zmrznutý na smrť, a namaľovať pre neho nejaký oheň a povedať, "Tu je dobrý oheň." To je to, čo bolo. Nedokážete sa ohriať pri namaľovanom ohni.

Raz tam bol oheň, ale čo ohľadom ohňa dnes? Duch Svätý mal moc na letnice naprieč tým prvým vekom, druhým vekom, a tak ďalej. Čo ohľadom tohto veku? On je dnes Tým istým Duchom Svätým. Tá istá moc, tie isté znamenia, tie isté divy, tie isté zázraky, ak On môže medzi ľuďmi dostať ten istý druh viery. Boh sa nemení.

Vzkriesenie, 53-1205

225. Ten, ktorého nohy sú podobné mosadzi

A anjelovi sboru v Tyatíroch napíš: Toto hovorí Syn Boží, ktorí má svoje oči jako plameň ohňa, a ktorého nohy sú podobné mosadzi: (Zjavenie 2:18)

Jedného dňa tie mosadzné nohy spravodlivosti (Sláva!), keď On prichádza ako Sudca, On pošliape antikrista a všetkých Svojich nepriateľov. Haleluja! On bude prechádzať po zemi so železným prútom vo Svojej ruke. Amen!

Ó, čiň pokánie, priateľ hriešnik, pokiaľ máš šancu, aby si činil pokánie. Skúšaš to odložiť nabok a myslíš si, že to je len nejaká rozprávka, ktorá sa nestane. Ono sa to stane!

"Mne by sa to jednoducho nemohlo stať." Stane sa ti to!

Nohy z mosadze, pošliape Svojich nepriateľov. Pretože On trpel a šliapal lis vína prchlivosti Božej, aby zaplatil za naše hriechy. A potom my, vinní, úbohí, biedne červy, ktorými sme, vystrkujeme nos dohora a čítame nejaký druh ateistickej knihy a snažíme sa myslieť si, že neexistuje žiaden Boh, a hovoríme, "Nie je nič také, a súd nemôže prísť."

On vezme tie mosadzné nohy a rozdrťí Svojho nepriateľa. Doľahne na antikrista. Vezme tie odpadlicke cirkvi a zmetie ich tam do večnosti, niekde do spaľujúceho ohňa, kde bude pohltená a bude odstránená.

A On bude vládnuť na zemi, On a Jeho Cirkev naveky. Sláva!

Videnie na Patme, 60-1204E

226. Ten, ktorý bdie nad Svojím Slovom, aby ho vykonal

A stalo sa slovo Hospodinovo ku mne povediac: Čo vidíš, Jeremiášu? A ja som povedal: Vidím šokédový, mandľový prút. A Hospodin mi riekol: Dobre vidíš, lebo ja som šokéd, bdejem nad svojím slovom, aby som ho vykonal. (Jeremiáš 1:11-12)

Všimol som si, že Jeho Slovo, ako On vždy dodržiava Svoje Slovo pre danú osobu. No, ak si skutočne prijal Krista, potom neexistuje nič, čo by to od teba mohlo odobrať preč. To je dar Boží: Večný Život. No, to je, ak ťa Kristus prijal. A ak ti tu Kristus dal večný Život a tamto ťa stratí, a On súc nekonečný, ktorý pozná všetko, On by maril Svoje vlastné dielo: Keď by ťa spasil vediac, že ťa stratí, pretože On... Tak, On to nerobí. Vidíte?

A tak, ako veriacim sa nám patrí, aby sme skutočne nešli na základe nejakej mentálnej predstavy alebo na základe nejakej emócie alebo nejakej senzácie, ktorá sa stala, "My sme robili toto alebo robili tamto." Lebo diabol môže napodobňovať všetky tie veci. A ten jediný spôsob, ako budeme vedieť, že sme spasení, je, keď sme splnili Božie požiadavky. Vidíte, vidíte?

Nikdy nie si spasený skrze pocity; si spasený svojou vierou. Vidíte? Vždy si spasený vierou. Tvoja viera to urobila a tvoj život potom dokazuje, či si to prijal, alebo nie.

No, ak sa to len snažíš napodobniť, potom zo seba robíš iba pokrytca. Rozumiete? Pretože to nemôžeš robiť. Kresťanstvo je niečo, čo musí prísť zo srdca. Keď Ježiš hovoril ku tým farizejom, povedal, "Vy pokrytci, ako môžete hovoriť dobré veci, keď vaše ústa hovoria zo všetkého toho, čo je vo vašom srdci?" Potom, ak srdce myslí jedno a ústa hovoria niečo iné, stáva sa to pokrytectvom. Vidíte? Musíme vyjadrovať zo srdca presne to, čo cítime. Musíme to vyjadrovať zo srdca. A ak nemôžeme vyjadriť tú správnu vec, potom budme potichu. Nič o tom nehovorte.

A teraz, ak to len cirkev niekedy začne praktizovať, budú mať - môžu mať nejaký čas menej členov, ale budú mať lepších členov, zatiaľ čo to tak budú robiť. Bože, udeľ ten deň, keď každý muž alebo žena budú tým a budú vyjadrovať presne to, čím sú.

Ak by som neveril v Boha, bol by som tu dnes popoludní proti Nemu. A ak som s Ním, On pre mňa znamená viac ako život. Dal by som pre Neho svoj život. Vidíte? Pretože, ak je to účel, ktorý má hodnotu, je hodný toho, aby sa preňho žilo, žilo preňho a zomrelo preňho. Je to tak. To je Kristus. Buď je On živým Kristom, alebo nie je živým Kristom. Biblia je buď pravda, alebo To nie je pravda. Nikdy ste nevideli, že by nejaký vták bol čierny a zároveň biely. Nikdy ste nevideli, že by nejaký človek bol opitý a zároveň triezvy. Nikdy ste nevideli, že by nejaký hriešnik bol zároveň svätým. Rozumiete? Nevídajte to. Ste na jednej strane plota. Boh dodržiava Svoje Slovo. On nám dáva Slovo ako vzor.

Boh vykonáva Svoje zaslúbenie, 56-1209A

227. Ten, ktorý bude páliť plevy neuhasiteľným ohňom

Ja vás krstím vodou na pokánie; ale ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden – ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom, ktorý má svoju vejačku vo svojej ruke a prečistí svoje humno a zhromaždí svoju pšenicu do sypárne, ale plevy bude páliť neuhasiteľným ohňom. Vtedy prišiel Ježiš od Galilee k Jordánu, k Jánovi, aby bol pokrstený od neho. (Matúš 3:11-13)

A dávajte pozor, čo on robil. On kázal o tak mocnom Kristovom príchode, "On má Svoju vejačku vo Svojej ruke. On previeva Svoju cestu. Chcem vám povedať, že On dôkladne očistí Svoje humná. On vezme tie smeti a vymetie ich von a spáli. Tak veru. On zhromaždí zrno a vezme ho do sýpky." Vidíte, on bol inšpirovaný.

Ale keď Ježiš prišiel, oni očakávali... A všetci tí apoštolovia, viete, oni očakávali, že príde niečo veľké.

"Chlapče, On prichádza. To je to, čo sa má stať. Chlapče, On bude mocný. On vykopne tých Rimanov preč z tváre zeme. Ó! Keď príde, urobí, že títo Gréci odídu touto cestou a Rimania tamtou." Keď On prišiel, prostý pokorný človek, tlačný stále z jednej strany na druhú. Čo to bolo? - Boh skrývajúci sa v jednoduchosti. Ó!

Potom sa tam postavil pri konci Svojho Posolstva a povedal, "Kto Ma môže usvedčiť o hriechu? Čo hovorí celá Biblia, že budem robiť... Ak nečiním skutky Svojho Otca, potom Ma môžete usvedčiť. Ale ukážte z toho, čo povedali Písma, že budem robiť, čo by som nebol vykonal?" Hriech je nevera, viete. "Kto Ma môže obviniť? Ak Ja vyhánam démonov prstom Božím, tak Mi ukážte, čím to robíte vy."

Jednoduchosť - ešte aj Samého Seba vydal na smrť! Ale, ó, v to Veľkonočné ráno! On očistil to humno. On vymietol von tie smeti, tak veru, brat. Áno, skutočne. A pšenica bola zapečatená v sýpke - ležiac tam na zemi s večným Životom, odpočívajúc tam, očakávajúc na ten veľký deň, o ktorom budeme hovoriť, na príchod Pánov - keď ten život príde do Života - a my povstaneme v tom vzkriesení, budeme vzatí preč s Ním do povetria a budeme zhromaždení do tej Sýpky. A tie smeti budú spálené; tá pleva, ktorá bola ovinutá okolo a snažila sa to potiahnuť sem alebo tam, bude spálená neuhasiteľným ohňom. Amen. Ó, či nie je On nádherný! Oni Ho nerozpoznali - Boha v jednoduchosti.

Boh skrytý a zjavený v jednoduchosti, 63-0317M

228. Ten, ktorý dal závdavok Ducha do našich srdc

Avšak ten, kto nás spolu s vami upevňuje v Krista a nás pomazal, je Boh, ktorý si nás i zapečatil a dal závdavok Ducha do našich srdc. (2. Korintanom 1:21-22)

No, On hovorí ku Svojim učeníkom, "Idem vám dať závdavok tohto. Idem vám dať potvrdenie tohto," ako to urobili Abrahámovi s obriezku. "Ale očakávajte tam v Jeruzaleme, až kým nebudete mať potvrdenie, až kým nebudete mať dôkaz." A oni očakávali. A na desiaty deň prišiel zvuk z neba ako nesúci sa mocný vietor, ktorý naplnil celú budovu, v ktorej sedeli. A všetci boli naplnení Duchom Svätým. Usadili sa na nich jazyky ohňa a všetci boli naplnení a začali hovoriť v iných jazykoch, ako im dával Duch vyslovovať sa.

Čo to bolo? To bol dôkaz, že sa náš Józue, Jehova-Spasiteľ, navrátil zo smrti a dal nám dôkaz, že keď zomrieme, na tej druhej strane budeme znova žiť: potvrdenie, potvrdzujúc, dávajúc dôkaz toho. A teraz, dnes sa po dvoch tisícoch rokoch stále môžeme dívať naspäť a môžeme vidieť, kde sme raz boli: dole v bahne hriechu. A hriech je nevera. To je ten originálny a jediný hriech.

Nejaký muž nedávno povedal... Prepáčte mi; bola to žena. Kázal som v metodistickej cirkvi. A povedal som, "Pitie nie je hriech; páchanie cudzoložstva nie je hriech; klamanie a kradnutie nie je hriech." A pre jednu vzácnu starú sestru to bolo priveľa. A postavila sa a povedala, "Prosím vás, povedzte mi, čo je hriech?" Povedal som, "Nevera." Vy tie veci robíte kvôli tomu, že neveríte. Ak by ste verili, no, potom by ste to nerobili. To sú atribúty nevery. A spravodlivosť je atribútom viery, pretože ste zakotvení v tej viere: potvrdenie, dôkaz.

No, pozrite sa späť, kde ste raz boli. No, pozrite sa, kam ste teraz zodvihnutí. Potom ste zomreli s Kristom. Ste pochovaní v Jeho Mene. Ste vzkriesení s Ním vo vzkriesení. Dnes večer, duchovne, podľa Slova, sme teraz vzkriesení s Ním, sedíme v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi s každým porazeným diablom pod Jeho nohami, sedíme v živej Prítomnosti Pána Ježiša.

Ó, či by to nemalo spôsobiť, že sa niečoho skutočne uchopíme? Vidieť Ho s tým istým dôkazom, tou istou vierou, ktorá raz bola daná svätým, teraz v pôsobení, robí tie isté veci, ako to vždy robilo. Vidíme zjavenie sa Pána Ježiša medzi nami; a dívame sa späť a vidíme, kde sme raz boli a kde sme teraz. Vtedy sme boli mŕtvi a teraz sme živí. A s takou istotou, ako že sme mŕtvi a pochovaní s Ním, sme zostali vzkriesení s Ním vo vzkriesení, lebo sme zostali vzkriesení odtiaľ zdola.

Potvrdenie a dôkaz, 62-0621E

229. Ten, ktorý dáva dážď na tvár zeme

No, ja by som istotne hľadal silného Boha a predložil by som svoju vec Bohu, ktorý činí veľké veci a nevyzpytatelné, prepodivné a mnohé, že im niet počtu, ktorý dáva dážď na tvár zeme a posielajú vodu na polia postavujúc nízkych na vysoké miesto a žalostiacich vyvyšuje spasením. (Jób 5:8-11)

Ó, ako som sa o tom raz poučil, keď som sa prvýkrát stretol s letničnými ľuďmi! A to bolo pre mňa veľké poučenie. Videl som dvoch mužov, jeden... Nikdy predtým som nepočul hovorenie v jazykoch. Jeden hovoril v jazykoch a druhý to vykladal, a naopak. A povedal pravdu, hovoril, že, "Je tu dnes večer mnoho ľudí, ktorí majú činiť pokánie. Ženy i muži, oboji." A ľudia vstávali a išli ku oltáru. Pomyslel som si, "Aké chválebné!" A potom, s tým malým darom Ducha Svätého som hovoril s tými mužmi, viete ako - pomocou rozpoznaní, len tak trochu, aby som to preskúmal. A jeden z nich bol skutočný Kresťan. To bol skutočný Kristov sluha. A ten druhý bol pokrytec. A jeden z nich, ten pokrytec, žil s čiernovlasou ženou, a popri tom chodil s blondínou a mal s ňou deti. No, videl som to rovno tam vo videní; nedalo sa to zaprieť. A povedal som mu to. On sa pozrel na mňa a odišiel za tú budovu. Teraz som bol skutočne poriadne zmätený. Myslel som si, že som prišiel medzi anjelov, a potom som uvažoval, či nie som medzi diablami. Ako je toto možné? Nemohol som tomu rozumieť. A roky som dával svoje ruky preč od toho, až jedného dňa... (Tam, kde George Smith, ten chlapec, ktorý chodí s mojou dcérou... Išli sme včera na to miesto, kde bol ten starý mlyn, kde sa chodí modliť.). A keď som tam bol už niekoľko dní, Duch Svätý mi pripomenul toto Písmo, "Lebo dážď, ktorý často padá na zem, aby dal vzrast rastlinám, kvôli ktorým sa obrába, ale trne a bodliaky žijú z toho istého dažďa, a ktorých koniec je, aby boli spálené." Žijú z toho istého životodarného Božieho zdroja. Vtedy som porozumel, že podľa... Ježiš povedal, "Podľa ich ovocia ich poznáte." A teda, ten dážď, ktorý padá na tú prirodzenú vegetáciu na zemi, je obrazom toho duchovného Dažďa, ktorý dáva večný Život, ktorý padá na cirkev; a my to nazývame včasný dážď a pozdný dážď. A to je dážď, vylievanie Božieho Ducha na Jeho Cirkev. Všimnite si, toto tu je veľmi zvláštna vec. Vidíte? Keď tie semená padli do zeme, jednako oni sa tam dostali, oni od začiatku boli trne. Ale tam tá pšenica, ktorá padla do zeme... A tie rastliny boli rastlinami od začiatku. A každá rastlina znovu plodí samú seba, ukazuje, čím bola pôvodne na začiatku. "A oni zvedú vyvolených, keby to bolo možné," pretože na nich padá ten istý dážď, to isté požehnanie, ukazujú tie isté znamenia, tie isté zázraky. Vidíte? "Oni zvedú alebo by zvedli vyvolených, keby to bolo možné." No, trň nemôže za to, že je trňom, a ani pšenica nemôže za to, že je pšenicou; to Stvoriteľ každého jedného rozhodol na začiatku. To je vyvolený. Ten istý dážď!

230. Ten, ktorý dáva odpočinutie

Podťe ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažení, a ja vám dám odpočinutie. Vezmite moje jarmo na seba a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinutie svojim dušiam; lebo moje jarmo je užitočné a moje bremeno ľahké. (Matúš 11:28-30)

A teraz už len jedna vec. Raz bol v Biblii jeden dobrý človek, osobne sa poznal s Ježišom, miloval Ho a veril v Neho, uctieval Ho a hrával sa s Ním, chodil s Ním do lesov a chodieval s Ním dolu ku rieke chytať ryby. Bol dobrým človekom.

Jedného dňa, zatiaľ čo bol Ježiš preč, vkradla sa do jeho izby smrť. A on opustil tú starú ortodoxnú cirkev, on a jeho milé sestry, Marta a Mária. A oni odtiaľ vyšli, pretože Ho milovali a verili Mu, že je Mesiáš. A tým, že to urobili, cirkev ich rýchlo exkomunikovala.

A tento mladý muž ochorel tak, že zomrel a bol pochovaný štyri dni. Čo dobrého by vtedy urobili teologické náuky? Čo dobrého by vtedy urobila jeho cirkev? Ale na zemi bol Hlas Boží a On prehovoril ku Lazárovi. A Lazár, človek, ktorý bol mŕtvy a zhnitý v hrobe, začul Jeho Hlas a vyšiel von a znova žil.

Raz som bol mŕtvy v hriechu a prestúpeniach. Vy ste boli mŕtvi v hriechu a prestúpeniach, ale bol to Hlas Boží, ktorý povedal, "Podťe ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťaženi, ja vám dám odpočinutie."

Videl som ten Hlas, ako prehovoril ku chromému a narovnal ho. Videl som ten Hlas Boží, ako prehovoril ku slepému a jeho oči sa otvorili. Ku zomierajúcemu, rozožratému rakovinou, ku malomocnému, a videl som, ako sa navrátili späť v dokonale zdravom tele. Videl som Ho, ako prehovoril ku alkoholikom a neurotikom a k vyvrheľom a pouličnej bande, a stali sa z nich dámy, džentlmeni a svätí živého Boha vďaka tomu Hlasu Božiemu, ktorý prehovoril.

To je to, čo počúvame dnes. Dovoľte mi týmto zakončiť. Príde čas, že keď bude tvoja putujúca duša vzatá z tvojho tela a pôjde niekam do svojho miesta určenia, bude putovať buď tam do temnosti, alebo do lona Božieho.

Počuť Jeho Hlas, 58-1005M

231. Ten, ktorý je dokonalý čo do známosti

Či vieš voľačo o tom, ako sa vznáša oblak? O divoch toho, ktorý je dokonalý čo do známosti? (Jób 37:16)

Chcem sa na chvíľu dotknúť neomylnosti Slova pre vás. Po prvé, chcem, aby ste vedeli, že Boh je nekonečný. On je tak dokonalý, že vedel všetko, čo kedy bude. Veríte tomu? Ak je nekonečný, tak vedel predtým, ako bol vôbec stvorený svet, že tu dnes večer budeme sedieť. Ak nie je nekonečný, potom nie je Bohom. A tak, ak je ohraničený, potom je ako my. Ale nekonečný, neexistuje spôsob, ako to vysvetliť. A čokoľvek, čo Boh hovorí, je dokonalé; On to nemôže vylepšiť alebo vziať späť. Je to dokonalé, pretože Boh je dokonalý a Jeho Slová sú dokonalé. Jeho zaslúbenia nemôžu nikdy zlyhať.

No, musíš mať taký druh viery v Boha, keď čítaš Bibliu, aby si veril Jeho zaslúbeniam. Musíš pamätať na to, že On je dokonalý. Jeho Slová sú dokonalé; nikdy nemôžu zlyhať; nikdy nemôžu byť vylepšené; od začiatku sú dokonalé.

No, my dnes môžeme skonštruovať lepšie auto, ako sme dokázali pred desiatimi rokmi. Pravdepodobne by ste dnes mohli postaviť lepšie lietadlo; vedci by mohli. Pretože my sme ohraničení, vylepšujeme sa v strome poznania. Ale Boh je od začiatku dokonalý. Keď On niečo hovorí, to je dokonalé. Nikdy to nemôže byť vylepšené. A tak, keď Boh činí zaslúbenie, to zaslúbenie je večne správne. Nikdy to nemôže byť ničím iným ako správnym.

A chceme o tom teraz premýšľať, ako čítame Jeho Slovo.

Prehovor ku tomuto vrchu, 59-1123

232. Ten, ktorý je vo vás

Vy ste z Boha, dieťatka, a zvíťazili ste nad nimi, pretože ten, ktorý je vo vás, je väčší ako ten, ktorý je vo svete. (1. Jána 4:4)

Otázka: "Je to možné pre Duchom Svätým naplnenú osobu, aby bola dovedená do toho, aby robila prízemné veci... ovplyvnená do toho, aby robila prízemné veci, ktoré nechce robiť?"

Ó, áno. Tak veru. Áno, Duchom Svätým naplnená osoba... Vtedy si rovno na mieste, kde si týmito vecami ťahaný. Si jednoducho vystaveným terčom. Keď si tam dole a slúžiš diablove, on ťa necháva vliecť sa naokolo, akokoľvek chceš. Ale ak sa raz postavíš za Krista; na druhej strane potom máš; on na teba zameriava každú zbraň. Každé pokušenie, všetko, čo by na teba mohlo byť hodené, potom to máš. Ale čo máš? „Väčší je Ten, ktorý je vo vás, ako ten, ktorý je vo svete.“ Vidíte?

No, nebol si tu v žiadnej bitke, bolo ti to fuk. Vidíte? Ale teraz, očistil si sa; obliekol si sa; ostrihal si sa; učesal si si vlasy; obliekaš uniformu; máš vo svojej ruke zbraň. „Podme.“ Vidíte? Si v boji, nie aby si sa ukazoval, ale aby si bojoval, bojoval. Samozrejme, keď povstanú pokušenia, odej sa Duchom a štítom viery, zapni si brnenie a hýb sa vpred.

Vidíte? Je to tak. Ó, oblečte si celú zbroj Božiu. Prečo si oblekate zbroj, ak nejdete do boja? Všetci vojaci sú oblečení do boja, nie aby sa ukazovali, vykračovali si a hovorili, „Som taký-a-taký. No, som Kresťan. Vidíš, kto ja som? Patrím tam-a-tam. Haleluja. Minulý večer som prijal Ducha Svätého. Samozrejme, nič ma viac neobťažuje.“ Aha. Ó, brat, myslím, že by si mal radšej ísť naspäť a skúsiť to znova. Vidíte?

Ó, hovorím ti, že akonáhle hovoríš, že máš Ducha Svätého, satan má rovno na tebe každú zbraň, strieľa na teba. Potom máš celú zbroj na sebe, potom berieš štít viery, Meč Ducha Slova, a berieš sponu – obuješ sa Evanjeliom a berieš tu ten starý stredný kus, pancier na hrud', a priťahuješ to, trocha sa narovnávaš a pripravíš sa na to, pretože to prichádza. Neboj sa. Tak veru. Budeš mať množstvo problémov.

Ale pamätaj, „Väčší je Ten, ktorý je v tebe, ako ten, ktorý je vo svete.“

Otázky a odpovede, 61-1015M

233. Ten, ktorý je zhora

Potom im zase povedal Ježiš: Ja idem, a budete ma hľadať a zomriete vo svojom hriechu. Ta, kam ja idem, vy nemôžete prísť. Vtedy hovorili Židia: Či sa snád sám zabije, keď hovorí, že ta, kam ja idem, vy nemôžete prísť? A on im povedal: Vy ste zdola; ja som zhora; vy ste z tohoto sveta; ja nie som z tohoto sveta. (Ján 8:21-23)

Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa prv nenávidel ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by mal rád svoje vlastné, ale preto, že nie ste zo sveta, ale že som si ja vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí. (Ján 15:18-19)

A kazatelia, ktorí vám budú hovoriť, že kresťanský život je pohodlná posteľ plná kvetov, on ťa buď zvädza, alebo sám nikdy neprijal to prežitie. Svet vás nenávidí. A ľudia ťa budú nenávidieť. Musíš si zvoliť cestu tých zopár Pánových pohrdnutých a byť vysmiaty a vysmievaný, alebo čokoľvek ďalšie. Musíš byť odlišný. Si zrodený z iného národa.

Moja manželka (Ako som mal... Budeme to znova citovať; zdá sa, že to bude tak dobré urobiť to.) sa ma opýtala, "Prečo kresťanské ženy nenosia takéto oblečenie, ako to robia tie ostatné ženy?" Povedala, "Všetci sme Američania, nie?"

Povedal som, "Nie veru."

"No, čo sme?"

Povedal som, "Nie sme ani Nemci, Francúzi, Belgičania, Švajčiari, Afričania alebo Američania; nie sme ani jedno z toho."

"Ale čo sme?"

Povedal som, "Sme Kresťania." Američan sa správa ako Američan; Nemec sa správa ako Nemec; pretože to je ich národný duch. A my máme tiež národného Ducha. To je Duch Svätý, ktorý prichádza od Boha z neba, a ty sa správaš podľa toho. To spôsobuje, že sa správaš ako tí tam hore. Pretože si z iného sveta.

Žijeme v Amerike; to je pravda. To je tá telesná časť. Ale duša, ktorá nás vedie, náš charakter je zhora. Žijeme zhora, pretože sme zrodení zhora. Všetci Kresťania sú zhora. Ježiš povedal, "Nie som zdola; Ja som zhora. Ak by som bol zdola, Moji poddaní by za Mňa bojovali; ale Moje Kráľovstvo je zhora." A tak to je s každým človekom, ktorý je zrodený z Kráľovstva Božieho; on je zhora.

234. Ten, ktorý má všetku moc na nebi aj na zemi

A Ježiš pristúpiaac hovoril s nimi a povedal: Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi. (Matúš 28:18)

Pamätajte, Boh povedal Józueму, "Každé miesto, kde stúpi tvoja noha, to je tvoje vlastníctvo." Brat, tie šlapaje znamenajú vlastníctvo. Pokračujme v kráčaní do zaslúbenej zeme, neobzerajme sa naspäť, aby sme videli, čo sa tam vzadu stane a čo robí niekto iný. Drž svoje oči na Ježišovi, na Józue, na Vodcovi. Len sa hýb ďalej do hlbších hĺbok a vyšších výšok, až kým nebudeš vlastniť všetko, čo ti Boh zaslúbil vo Svojom Slove.

Všetci ľudia toto nemôžu prijať. Je to skryté pred očami sveta a je to pre nich bláznovstvom. Ale tí, ktorí sú zrodení a vyvolení do večného Života, tomu veria. Vidíme hodinu, v ktorej žijeme. Podme vpred. Pamätajme na toto, že za sebou niečo máme. Keď Ježiš posielal Svojich učeníkov, povedal, "Je Mi daná všetka moc na nebi i na zemi." Samozrejme. To stojí za nami. Čo? Každé zaslúbenie, ktoré učinil, pretože je Mu daná všetka moc. Otec dal všetku moc Synovi. "A všetko, čo je v nebi, každá moc na nebi, patrí Mne," povedal Ježiš. "A Ja som s vami." Niečo, čo stojí za nami.

Pamätajme na to, keď pôjdeme, že niečo stojí za nami, niečo v nás a niečo pred nami. Amen. To je, poď, ver a choď. Niečo za nami, niečo v nás, a je ešte niečo viac pre nás. On bol, On je, a príde. Ten istý Ježiš, ktorý bol, je ten istý Ježiš dnes večer, a je tým istým Ježišom, ktorý príde; Ten istý včera, dnes i naveky. Poď, ver a choď, a povedz o tom niekomu ďalšiemu. Amen. Ó, milujem to. Sláva Bohu.

Jeho život, čím bol On pre nás, je Jeho minulý život. On nám dal to, čím bol, aby sme neboli dnes zvedení v tom, čím je On dnes. Ó, mám to rád.

Najväčšia horúca novinka v histórii, 61-0424

235. Ten, ktorý má kľúč Dávidov

A anjelovi sboru vo Filadelfii napíš: Toto hovorí svätý, ten pravdivý, ktorý má kľúč Dávidov: ktorý otvára, a nikto nezaviera, a zaviera, a nikto neotvára. (Zjavenie 3:7)

No v Izaiášovi 22:22 sa hovorí, "A dám kľúč domu Dávidovho na jeho plece, takže keď otvorí, nikto nezavrie, a keď zavrie, nikto neotvorí."

Duch používa tento starozákonný odkaz ohľadom Pána Ježiša Krista a Jeho služby v cirkvi. To, čo kľúč Dávidov v tom čase znamenal, je iba tieň toho, čo je teraz naplnené v Ježišovi stojacom uprostred svietnikov. Ide tu o nášho Pána PO Jeho vzkriesení a nie o Jeho pozemskú púť. Ale čo znamená tento kľúč? Odpoveď leží v POZÍCIÍ kľúča. NIE JE v Jeho ruke. Nenesie ho na Svojom krku. Nie je v rukách iných mužov, inak by ten verš nemohol hovoriť, že JEDINE ON MÁ VYUŽITIE TOHO KLÚČA, LEBO ON JEDINÝ OTVÁRA A ZATVÁRA A ŽIADEN ČLOVEK nemá to právo, jedine Ježiš Sám. Nie je to tak? Ale kde je ten kľúč? JE NA JEHO PLECI. Ale čo má s tým PLECE spoločné?

Čítajte Izaiáša 9:6: "...a kniežatstvo bude na jeho pleci..."

Ale čo toto znamená? Odpoveď je toto. Fráza "kniežatstvo bude na jeho pleci" pochádza zo svadobného obradu na Východe. Keď bola nevesta odovzdávaná ženíchovi, sňala si svoj závoj a položila ho na ženíchove plecia, čím dosvedčovala, že je nielen pod jeho panstvom, že mu predala svoje práva, že on je hlavou, ale tiež, že on nesie zodpovednosť a starosť, a že ON A ON SÁM - NIKTO INÝ - ŽIADEN INÝ MUŽ - ŽIADNA INÁ MOC - NEMÁ ŽIADNE PRÁVO ANI ZODPOVEDNOSŤ. A to, milovaní, je ten KLÚČ Dávidov. Boh, súc Zvrchovaným, presne predzvedel Božským rozhodnutím, kto bude v Jeho neveste. On ju vybral. Ona si Ho nevybrala. On ju zavolať. Ona neprišla sama od seba. On za ňu zomrel. On ju umyl vo Svojej vlastnej Krvi. On za ňu zaplatil cenu. Ona patrí Jemu a jedine Jemu. Je Mu úplne odovzdaná a On prijíma ten záväzok. On je jej Hlavou, lebo Kristus je Hlavou Svojej cirkvi. Tak, ako Sára nazývala Abraháma pánom, tak je aj nevesta šťastná, že On je jej Pánom. On hovorí a ona počúva, lebo je to pre ňu potešením.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 8. kapitola - Filadelfský cirkevný vek

236. Ten, ktorý má kľúče pekla i smrti

A keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti. (Zjavenie 1:17-18)

Žiaden človek by nemohol zniesť plný účinok tohoto videnia. Úplne stratiac svoju silu, padol Ján k Jeho nohám ako mŕtvy. Ale ruka Pánova sa ho láskyplne dotkla a žehnajúci hlas povedal, "Neboj sa, nefakaj sa. Ja som prvý a Posledný. Ja som Ten živý a bol som mŕtvy a hľa, som živý na veky vekov." Čoho sa báť? Súd, ktorý na Neho padol na kríži, v hrobe, a keď zostúpil, bol za nás. On na Seba vzal celé bremeno rany hriechu, a preto už teraz nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi. Vidíte, aká istota, náš "Prímluvca" je naším "Sudcom". On je oboje, "Prímluvca" i "Sudca". Ako sudca, "tá záležitosť je vybavená" - je dokonané. Preto už niet žiadneho odsúdenia. Prečo by sa mala cirkev báť? Ktoré zaslúbenie On kedy nebol schopný pred nami dokázať? Prečo by sme sa mali báť odsúdenia alebo smrti? To všetko bolo premožené. On je ten mocný víťaz.

Tu je Ten, ktorý premohol oba svety, ten viditeľný i ten neviditeľný. Nie ako Alexander, ktorý si podmanil svet v tridsiatich troch rokoch a už nevedel, kam sa vydať, aby si podmanil niečo ďalšie, a preto zomrel ako obeť hriechu svojho rozmarného života. Nie ako Napoleon, ktorý si podmanil Európu a nakoniec bol porazený vo Waterloo a vyhnaný na Elbu, aby sa mohol presvedčiť, že je porazený. Ale nič nemohlo premôcť Krista. On, ktorý zostúpil, teraz vystúpil nado všetko a bolo Mu dané meno, ktoré je nad každé meno. Áno, On premohol smrť, peklo a hrob a má od nich kľúče. Čo On rozviaže, je rozviazané, a čo On zviaže, je zviazané. Nič na tom nemôže byť zmenené. Nebolo žiadneho víťaza pred Ním a nebude žiaden iný okrem Neho. On jediný je Spasiteľ, Vykupiteľ. On je Ten JEDINÝ Boh a Jeho Meno je "Pán Ježiš Kristus".

"Neboj sa, Ján! Neboj sa, malé stádečko! Všetko, čo Ja Som, toho ste vy dedičmi. Všetka moja moc je vaša. Moja všemohúcnosť je vaša, pretože stojím vo vašom strede. Neprišiel som, aby som priniesol strach a sklamanie, ale lásku, povzbudenie a zdatnosť. Daná Mi je všetka moc a ona patrí vám, aby ste ju používali. Vy hovorte Slovo a Ja Ho budem uskutočňovať. To je Moja zmluva a ona nemôže nikdy sklamať."

Výklad siedmich cirkevných vekov, 2. kapitola - Videnie na Patme

237. Ten, ktorý má Svoje oči jako plameň ohňa

A anjelovi sboru v Tyatíroch napíš: Toto hovorí Syn Boží, ktorý má svoje oči jako plameň ohňa, a ktorého nohy sú podobné mosadzi: (Zjavenie 2:18)

Pomyslite na to. Tie oči, ktoré boli kedysi zakalené slzami smútku a ľútosti. Tie oči, ktoré, plné súcitu, plakali nad hrobom Lazára. Tie oči, ktoré nevideli zlo tých vrahov, ktorí Ho pribíjali na kríž, keď žalostne zvolal, "Otče, odpusť im." Teraz sú tieto oči ako plameň ohňa. Sú to oči Sudcu, ktorý odplatí tým, ktorí Ho odmietli.

Zo všetkých ľudských emócií, ktoré sa u Neho najviac prejavovali, keď sa zjavil ako Syn človeka, bol najčastejší plač. Avšak za týmito slzami a žiaľom bol vždy Boh.

Tie isté oči videli videnia, hľadeli hlboko do srdc ľudí a poznávali ich najtajnejšie myšlienky a poznali všetky ich rozličné cesty. Zo smrteľných očí hľadel Boh, ktorý tým, ktorí Ho nepoznali, oznamoval, kým On bol.

"Lebo ak neuveríte, že Ja som On, zomriete vo svojich hriechoch." Ján 8:24.

"Ak nečiním skutkov svojho Otca, neverte mi; ale ak činím (skutky Môjho Otca), aj keby ste mne neverili, verte tým skutkom,..." Ján 10:37-38.

Tak ako Jeremiáš v tých dávných dobách aj On bol plačúcim prorokom, pretože ľudia neprijímali Slovo Božie a zjavenie odsúvali nabok.

Tieto ohňom planúce oči Sudcu ešte aj teraz zaznamenávajú život každého tela. Chodia hore dole po celej zemi, nie je nič, čo by On nevidel. On pozná žiadosti srdca a úmysly každého. Nič nie je skryté, čo by nemalo byť zjavené, lebo všetko je obnažené pred Ním, s ktorým máme do činenia. Pamätajte na to, On aj teraz vie, čo si práve myslíte.

Áno, On tam stojí ako Sudca s planúcimi očami, aby vykonal súd. Deň milosti skončil. Ó, keby len ľudia mohli činiť pokánie a hľadať Jeho tvár v spravodlivosti, dokiaľ je ešte čas. Aby mohli nájsť miesto odpočinutia na Jeho hrudi skôr, ako sa tento svet rozplynie v ohni.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 2. kapitola - Videnie na Patme

238. Ten, ktorý má tých sedem hviezd

Anjelovi sboru v Sardách napíš: Toto hovorí ten, ktorý má tých sedem duchov Božích a sedem hviezd: (Zjavenie 3:1)

Tu je On, s tými siedmimi hviezdami vo Svojej pravici. Pravica alebo rameno označuje moc a autoritu Božiu. Žalm 44:4: "Lebo neopanovali dedične zeme svojím mečom ani im nepomohlo ich rameno, ale Tvoja pravica a Tvoje rameno a svetlo Tvojej tvári, pretože si ich ľúbil." V tejto pravici moci je sedem hviezd, ktoré sú podľa Zjavenia 1:20 tí siedmi poslovia siedmich cirkví. Toto znamená, že za Jeho poslami v každom veku stojí priama moc a autorita Božia. Oni vychádzajú v ohni a moci Ducha Svätého so Slovom. Sú hviezdami, lebo zrkadlia svetlo. Svetlo, ktoré zrkadlia, je Jeho svetlo. Oni nemajú žiadne svoje svetlo. Nezapaľujú svoj vlastný oheň, aby ľudia nechodili vo svetle ich iskier. Izaiáš 50:11. Je noc, lebo hviezdy vychádzajú len vtedy. Je noc temnoty hriechu, lebo všetci (teda celý svet) zhršli a nemajú slávy Božej. Rimanom 3:23.

Týchto sedem poslov dáva ľuďom poznať Boha. Ten, kto ich prijíma, prijíma Toho, ktorý ich poslal. Ján 13:20. Oni hovoria a konajú v Jeho autorite. On stojí za nimi so všetkou mocou Božstva.

Matúš 28:18-20: "A Ježiš pristúpiac hovoril s nimi a povedal: Daná mi je KAŽDÁ MOC na nebi aj na zemi. A tak idte, čiňte učeníkmi všetky národy, krstiac ich vo Meno Otca i Syna, i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, JA SOM S VAMI PO VŠETKY DNI až do skonania sveta (až do skončenia vekov)."

Tak tam ich vidíme; plní Ducha Svätého a viery, zapálení Božím ohňom podávajú Slovo pravdy a On tam stojí, aby ich potvrdzoval. A premýšľajte o tom, ani jeden veriaci v žiadnom veku nepotreboval v srdci plakať, "Ó, keby som len žil v prvom veku, keď boli vyslaní apoštoli." Nie je VÔBEC potrebné dívať sa späť! DÍVAJ SA HORE! Hľad na Toho, ktorý sa ešte aj teraz prechádza uprostred tých cirkví po všetky tie veky. Hľad na Toho, ktorý je Ten istý včera, dnes i na veky, ktorý sa nikdy nemení ani v podstate, ani vo Svojich cestách. Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Jeho Mene, tam je On v ich strede. A On v ich strede nie je len ako divák alebo ako anjel, ktorý robí záznam, ale On tam stojí a vyjadruje presne to, čím On je - Život a Udržovateľ a Darca všetkých dobrých darov v cirkví. Haleluja!

Výklad siedmich cirkevných vekov, 3. kapitola - Efezský cirkevný vek

239. Ten, ktorý musí rásť'

Vtedy povstal spor medzi niektorými z učeníkov Jánových so Židmi o očisťovanie. A prišli k Jánovi a povedali mu: Rabbi, ten, ktorý bol s tebou za Jordánom, ktorému si ty vydal svedectvo, hľa, on krstí, a všetci idú k nemu. Ján odpovedal a riekol: Človek nemôže nič vziať, keby mu nebolo dané z neba. Vy mi sami svedčíte, že som povedal: Ja nie som Kristus, ale že som poslaný pred ním. Ten, ktorý má nevestu, je ženích, a priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženicha. Nuž táto moja radosť sa splnila. On musí rásť a ja sa menšiť. (Ján 3:25-30)

Keď boli Eliáš a Elizeus na zemi, nemohli tu zostávať spolu. Jeden bol vzatý a na druhého spadol jeho plášť. Keď Ján prišiel na zem, bol zmanifestovaným Božím Slovom na tú hodinu. Vieme o tom. On bol Božím prejavovým Slovom. Prečo? Izaiáš povedal, „Bude hlas volajúceho na púšti.“ Malachiáš, posledný prorok, povedal, „A Ja posielam Svojho anjela, ktorý pripraví pre ľudí cestu pred Mojou tvárou.“ Nuž, to nebol Malachiáš 4; to bol Malachiáš 3. Ján bol Eliáš z Malachiáša 3, nie z Malachiáša 4. Pretože, keď sa vyplní proroctvo z Malachiáša 4, zem bude spálená obrovským žiarom a spravodliví odídu do milénia, po popole. A to sa v Jánových dňoch vôbec nestalo. V Matúšovi 11 nachádzame, že keď Ján poslal učeníkov dole ku... Ján preukázal Ježišovi tú najnižšiu úctu, akú Mu mohol preukázať po tom, čo nad Ním uvidel znamenie. Povedal, „To je On. Ten, ktorý mi povedal na púšti, aby som išiel krstíť vodou, povedal, 'Na koho uvidíš zostupovať Ducha a zotrvať na ňom, ten bude krstíť Duchom Svätým.'“ On povedal, že si je tým istý. On uvidel znamenie. Potom, čo sa vo väzení jeho orlie oko zahmlilo, povedal, „Choďte a opýtajte sa Ho, či to je skutočne On, alebo máme čakať niekoho iného.“ To bolo zneváženie Slova. Ale Ježiš to vedel. On vzdal Jánovi veľkú úctu. Povedal, „Koho ste prišli vidieť? Človeka odiateho do mäkkého rúcha? Takí nepoužívajú meč. Takí iba bozkávajú nemluvňatá a pochovávajú mŕtvych; oni sú v kráľovských palácoch.“ Ďalej sa opýtal, „Koho ste prišli vidieť, trstinu chvejúcu sa vo vetre? Ak nejaká organizácia alebo nejaká spoločnosť mu ponúka viac než tá druhá, prechádza k nej. Nie však Ján!“ Opýtal sa, „Koho ste prišli vidieť? Proroka? Hovorím vám: Väčšieho než proroka.“ On ním bol. On bol poslom zmluvy. On bol medzerou. Bol spojovacím kameňom medzi zákonom a milosťou. „Koho ste prišli vidieť? Proroka? Hovorím vám: Viac než proroka.“ On povedal, „On bol na nejaký čas jasným a žiariacim svetlom.“ Prečo? On bol Slovom, ktoré sa stalo svetlom. Bol prejavovým Slovom. Potom, čo Ježiš vystúpil na scénu, Ján povedal, „On musí rásť a mňa musí ubúdať.“ Obidvaja súčasne nemohli zostať. Ján musel odísť; Ježiš zostal. Rozumiete? Vždy sa to dialo týmto spôsobom.

240. Ten, ktorý nám nedal ducha bojzlivosti

Lebo nám nedal Boh ducha bojzlivosti, ale moci a lásky a zdravého rozumu. A tak sa nehanbi za svedoctvo nášho Pána ani za mňa, jeho väzňa, ale trp priekorie spolu s evanjeliom podľa moci Boha, ktorý nás spasil a povolal svätým povolaním, nie podľa našich skutkov, ale podľa vlastného preduloženia a podľa vlastnej milosti, ktorá nám je daná v Kristu Ježišovi pred večnými časmi, ale zjavená teraz zjavením sa nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý zahladil smrť a vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť skrze evanjelium, (2. Timoteovi 1:7-10)

Po tých zhromaždeniach v tento týždeň, ako som sa snažil ukázať ľuďom, že nie je žiaden dôvod, aby sme boli vystrašení. Najhoršia vec, ktorú na vás môže diabol naložiť, je strach. Ak by ste dokonca mali rakovinu a nebáli sa, a verili Bohu, že by vás uzdravil, neboli by ste v tak zlom stave. Boh sa o to postará; ak by ste boli nemocní, čokoľvek to je, ak by ste sa nebáli... Takže strach je jednou z najhorších vecí, ktorú môže satan na nejakú osobu umiestniť.

No, tento týždeň som sa pomocou Písma snažil dokázať, že človek, ktorý je znovuzrodený z Kráľovstva Božieho, sa nemá čoho báť. Ste absolútne bezpečne zabezpečení v Ježišovi Kristovi. „Všetko, čo Mi dal Otec,“ povedal, „príde ku Mne. Žiaden človek nemôže prísť, ak ho nezavolá Otec. Otec ho má ku Mne priviesť; a toho, kto ku Mne prichádza, nevyženiť von. A všetci... Žiaden človek ich nemôže vytrhnúť z ruky Môjho Otca; žiaden človek nie je väčší, ako je On. Ten, kto čuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má Večný Život; nepôjde do odsúdenia, ale prešiel zo života... zo smrti do Života. Ten, kto je Moje Telo a pije Moju Krv, má,“ nie bude mať, „ale má (prítomný čas) večný Život a Ja ho vzbudím v posledný deň.“

„Preto nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení až do dňa vášho vykúpenia.“ Tak vidíte. „Celkom zapečatení až do dňa vášho vykúpenia.“ Nie iba od jedného prebudenia k druhému, ale až do dňa vášho vykúpenia.

Božia cesta, ktorá bola pripravená pre nás, 52-0900

241. Ten, ktorý nás pomazal

Avšak ten, kto nás spolu s vami upevňuje v Krista a nás pomazal, je Boh, ktorý si nás i zapečatil a dal závdavok Ducha do našich srdc. (2. Korintanom 1:21-22)

Ľudia vás pozorujú; ľudia nepôjdu do zboru, ale budú čítať vás, budú vidieť, čo robíte. Tak vezmite Krista do svojho srdca; to je skutočné... Kristus a Duch Svätý je to isté. Svätý Duch, "Kristus" znamená "Ten Pomazaný." A Duch Svätý je to Pomazanie a vy ste tí, ktorí sú pomazaní. Vidíte? A to je Kristus v tebe, ktorý ťa pomazáva. Rozumiete, čo tým myslím? Potom máš tú správnu vec. Potom ťa On môže použiť, v čomkoľvek ťa chce použiť, pretože si v tele a si viazaný na tieto dary.

Ale vidíte, mať jeden z tých darov pomimo tela, to ti neurobí nič dobrého. "Hoci by som hovoril ľudskými a anjelskými jazykmi, nemal lásky, nič mi to neosoží. Hoci by som mal vieru a dokázal rozumieť všetky tajomstvá Božie, nič mi to neosoží. Hoci by som dal svoje telo ako zápalnú obeť, rozdal všetok svoj majetok chudobným, hoci by som mal vieru, že by som hýbal vrchmi, nie som ničím."

Vidíte? Nestojte na tých veciach. Duch Svätý je Bytosť; to je Boh, Boh v tebe, Osoba, Boh, ktorý osvecuje celú tvoju bytosť. Si zmenený; si novým stvorením. Každá malá vec, ktorá je zlá, On ti povie, že to je zlé, potom prestaneš; nerobíš to. "Otče, nechcel som to urobiť, odpusť mi." Vidíte? A to je Duch Svätý.

Nestarám sa o to, ako veľmi si hovoril v jazykoch, ako veľmi si behal, ako veľmi si vyskakoval, ako veľmi si robil toto, to alebo tamto (Rozumiete?), čokoľvek si robil, nič by to neznamenal, ak by tam vo vnútri nebol Duch Svätý, ktorý by ťa odsudzoval, čo sa týka dobrých a zlých vecí.

Otázky a odpovede #3, 64-0830M

242. Ten, ktorý nás povolal svätým povolaním

Lebo nám nedal Boh ducha bojzlivosti, ale moci a lásky a zdravého rozumu. A tak sa nehanbi za svedectvo nášho Pána ani za mňa, jeho väzňa, ale trp priekorie spolu s evanjeliom podľa moci Boha, ktorý nás spasil a povolal svätým povolaním, nie podľa našich skutkov, ale podľa vlastného preduloženia a podľa vlastnej milosti, ktorá nám je daná v Kristu Ježišovi pred večnými časmi, ale zjavená teraz zjavením sa nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý zahladil smrť a vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť skrze evanjelium, (2. Timoteovi 1:7-10)

Tu to máte, vojdite do tejto zaslúbenej zeme. Ako sa tam dostaneme? Sme ku tomu predurčení, Cirkev, skrze Božie predzvedenie. Boli sme predurčení ku čomu? Na Jeho česť, skrze Jeho milosť, ku sláve a uctievaniu a Božej sláve. Ocko sediac tam na začiatku, samoexistencia, nič vôkol Neho, chcel, aby Ho niečo uctievalo, tak On predom ustanovil a predurčil Cirkev pred založením sveta a napísal ich mená do Baránkovej knihy Života, keď boli zabíť pred založením sveta, aby sa mohli objaviť ku Jeho sláve a Jeho chvále na konci času, kedy zhromaždí všetky veci v tom jednom Človeku, Kristu Ježišovi. Fíha! Sláva! To je ono. To je... A to je práve tam, môj brat, sestra. Nikdy sa od toho nepohnite.

Boh, skrze Svoju vyvolujúcu milosť, vás povolal. Boh, skrze Svoju vyvolujúcu milosť, vás posvätil. Boh, skrze Svoju vyvolujúcu milosť a Jeho moc, vás pokrstil a postavil do tejto zeme odpočínutia. Tí, ktorí vošli do tohoto odpočínutia, prestali blúdiť. Oni prestali so svojimi skutkami tak, ako Boh so Svojimi. Oni majú nevysloviteľnú radosť a sú plní slávy. Kvitne v nich Strom Života. Oni majú dlhozhovievavosť, miernosť, dobrotu, trpezlivosť, vieru... vieru... vieru, krotkosť, miernosť, a tak ďalej. Strom Života kvitne v nich, lebo ich nádej je zakotvená v Kristu Ježišovi, svedok Ducha Svätého vydáva svedectvo so znameniami a divmi, ktoré nasledujú veriacich. "Tieto znamenania budú nasledovať tých, ktorí veria." Ako oni idú, uzdravujú chorých, vyhánajú démonov, hovoria v jazykoch, vidia videnia. A oni chodia s Bohom, hovoria s Bohom. Žiaden diabol nimi nemôže pohnúť, oni sú pevní, očakávajú na večný Život. Zabúdajú tie veci, ktoré sú v minulosti, ženú sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania v Kristu Ježišovi. Tam oni sú. Tu to máte. To je Cirkev.

Adopcia #2, 60-0518

243. Ten, ktorý nás teší v každom našom súžení

Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstiev a Boh každého potešenia, ktorý nás teší v každom našom súžení, aby sme aj my mohli tešiť tých, ktorí sú v akomkoľvek súžení, potešením, ktorým sme sami tešení od Boha. (2. Korintánom 1:3-4)

A ak si všimnete, keď ste znechutení, vtedy to na vás môže diabol skutočne vyliať. Vtedy vás dostáva.

Ak prichádzate do zboru a hovoríte, "No, neviem. Neviem, či sa niekedy uzdravím, alebo nie. Modlili sa za mňa dvakrát." Ó. Môžeš ísť rovno domov; to je všetko.

Ale keď to môžeš zložiť nabok... Boh nechce, aby si bol zamračený. Boh chce, aby si bol šťastný. Ľudské srdce bolo učené tak, aby bolo šťastné. Starosti spôsobia rakovinu. Podráždenosť spôsobí rakovinu. Nikdy nebudte rozčúlení. Len kráčajte v Jeho láske. Amen. Vediac, že kráčate v Ňom a nič vám nemôže uškodiť. Nič vám nemôže uškodiť. Nie je ani mocí, ani prítomných vecí, budúcich vecí, nič vás od Neho nemôže oddeliť. Sme v Ňom. A nikdy sme nevošli dnu skrze našu vlastnú vôľu. On, skrze výber, nás vyvolil a priviedol nás do Neho. Amen. Tak to je Jeho vecou, aby sa postaral o to, čo si Sám vzal. "Žiaden človek ich nemôže vytrhnúť z rúk Môjho Otca, pretože On je najväčší zo všetkých." Amen. To je Otec, ktorý sa o to stará.

Kto má viac moci ako Boh? Tak aký druh moci máš za sebou, aby sa o teba starala? Všetku moc, ktorá stvorila vesmír, (Amen); ktorá vzala slnečnú sústavu a takto fúkla a každá hviezda išla na svoje miesto. Samozrejme. A On na teba dáva pozor. Amen. Takého máme Otca.

Vzkriesenie Ježiša, 56-0405

244. Ten, ktorý nás učinil kráľmi a kňazmi Bohu

Ján siedmim sborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príjde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov svojou krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi – jemu sláva a sila na veky vekov. Amen. (Zjavenie 1:4-6)

Muži a ženy, ktorí sú synovia a dcéry Božie. Ešte sa neukázalo, čím budeme, ale vieme, že budeme ako On. Lebo Ho uvidíme takého, aký je, budeme mať telo ako Jeho vlastné oslávené telo. A očakávame na naše dokonalé vykúpenie. Amen. Veríte tomu?

Naše telá vzdychajú a my máme dedičstvo. A teraz sme deťmi, dedičmi Kráľovstva (Ó.), sme kráľmi a kňazmi Bohu, obetujúci duchovné obete.

Čo robí kňaz? Prináša obeť. Čo je duchovná obeť? To je to, čo títo synovia a dcéry robia, ktorí sú kráľmi a kňazmi, ešte nie v plnom vlastníctve, ale prinášajú obete, obetujú Bohu duchovné obete: ovocie našich pier vzdávajúc Mu chválu (Amen), ovocie našich pier.

Povieš, "Brat Branham, jednoducho sa necítim na to, aby som Ho chválil." To je čas prinášať obeť. Jednako Ho chváľ. Králi a kňazi, synovia a dcéry obetujúci duchovnú obeť, ovocie našich pier, vzdávajúc chválu Jeho Menu.

Zatiaľ čo vzdycháme, zahalení v príbytku tohto poníženia, máme závdavok nášho dokonalého, úplného vykúpenia naspäť tam do toho, ako sme boli na počiatku, keď Boh stvoril Adama v záhrade Eden. Máme predchuť Božskej slávy skrze krst Duchom Svätým, občerstvenie prichádzajúce od Prítomnosti Božej, aby zavlažilo Cirkev, aby rástla v milosti. A keď sme chorí, máme vykúpenie, požehnanie, atribúty smrti Kristovej. Božské uzdravenie ako predznamenie pre nás, že jedného dňa toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť. Tak veru. Amen. Ó, nádherné. On je tu, aby to urobil. Sláva.

Viera je podstata, 51-0508

245. Ten, ktorý nás vykúpil od každej neprávosti

Lebo sa zjavila milosť Božia, spasiteľná všetkým ľuďom, ktorá nás vyučuje, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a aby sme rozumne a spravodlivo a pobožne žili na tomto svete očakávajúc blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý dal sám seba za nás, aby si nás vykúpil od každej neprávosti a očistil seba ľud zvláštny, horlivý dobrých skutkov. (Títovi 2:11-14)

Pozrite na Pavla, keď bol Pavol veľký teológ. Ale keď sa on stretol tvárou v tvár s tým Slovom, Ježišom, to ho oživilo. On rýchlo prišiel do života, pretože on bol určený, aby tým bol. On bol časťou Slova, a keď to Slovo uvidelo Slovo, to bola jeho prirodzenosť. Všetko to kvokanie tých sliepok v tých ortodoxných cirkvách nemalo na neho žiaden efekt; on videl Slovo. To bolo časťou neho. On bol orlom. Nebol kuraťom; on len bol s nimi v tej slepačej ohrade. Ale on bol od počiatku orol.

Počul som podobný malý príbeh, dúfam, že to neznie svätokrádežne, o malom káčerovi, ktorý sa raz vyľahol pod sliepku. On nemohol rozumieť. Smiešne vyzerajúce malé stvorenie, zvláštne stvorenie, on tomu prachu a tomu všetkému nerozumel. Oni sa hrali na tom slepačom dvore. Ale jedného dňa tá stará sliepka viedla tie mláďatá poza tú ohradu a on zacítil vodu. No, on sa vychytil ku tej vode tak rýchlo, ako len mohol. Prečo? On nikdy pred tým pri žiadnom rybníku nebol. Nikdy pred tým nebol vo vode. Ale on bol od počiatku káčerom. Jediná vec, ktorú on musel urobiť, bola to, aby prišiel ku sebe.

To je tá istá vec, ako je to s veriacim. Niečo je v ňom, že keď on stretáva Boha tvárou v tvár, on prichádza ku sebe. To Semeno je v ňom a ono je oživené. Ó, je to tak a on letí preč od vecí toho sveta. Oni sa pre neho stávajú mŕtve. Ó, pamätám sa, život nás všetkých bol v minulosti vo veciach toho sveta. Ale raz sme prišli do kontaktu s tou skutočnou vecou, s niečím, čo nás oživilo, malé Semeno, ktoré prišlo do života, potom všetky veci toho sveta rovno tam odhnili. Viac sme po tom nemali túžbu. "Ten, kto je narodený z Boha, nepácha hriechu. Ctiteľ, ktorý bol raz očistený, už viacej nemá svedomie hriechu, nemá viac túžbu po hriechu." Otázka hriechu je vybavená. Stávaš sa časťou Boha, v Kristovi. Kristus zomrel, aby ťa vykúpil.

No, pomyslíte o tom všetkom, čím by sme boli, ak by to nezáležalo na Bohu. Ale Boh vo Svojom bohatom milosrdenstve, ako nás vykúpil, dnes večer. Kde by sme boli dnes večer, ak by to nezáležalo na Bohu, ktorý je bohatý v milosrdenstve naproti nám?

Boh, ktorý je bohatý v milosrdenstve, 65-0119

246. Ten, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov Svojou Krvou

Ján siedmim sborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príjde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov svojou krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi – jemu sláva a sila na veky vekov. Amen. (Zjavenie 1:4-6)

Keď prijmeš Ducha Svätého, tá prvá vec je, že diabol hneď prichádza s pokušeniami. Keď si nárokuješ svoje uzdravenie, sleduj, ako diabol hneď prichádza, aby ti to vyvrátil a povedal, že to je nesprávne. To je čas stáť, pretože nevydávaš svedectvo o tom, čo vidíš alebo cítiš. Svedčíš o tom, čo veríš. Je to tak. Zostaň s tým.

Vonku na púšti bol pokúšaný diablom, vrátil sa späť, Jeho služba v čase nášho textu musela prísť do miesta, kde odšadiaľ prichádzali zástupy a ľudia boli uzdravovaní a počúvali Jeho vzácne Slová, ako vychádzali z Jeho úst. Jeho služba sa stala tak veľká, až to vytryskovalo. Ó, ľudia prichádzali, jednoducho ochutnávali z toho medu, ktorý padal z Jeho úst.

Minulý večer, keď som čítal text zo svätého Lukáša z 5. kapitoly, ako prichádzali, aby počúvali Jeho Slovo, tlačili sa k Nemu, aby počuli Slovo Božie, aké slávne... Cirkve by sa dnes mala všade tlačiť, aby počula Slovo Božie, zostávať so Slovom.

Sme duchovnou Cirkvou, práve tak, ako Izrael bol tou prirodzenou cirkvou. Sme vyvedení z otroctva, ľudského otroctva, práve tak, ako Izrael bol vyvedený z Egyptského otroctva. Veríte tomu?

Máme Obeť, skrze ktorú vychádzame. Krv na vrchnom prahu dverí a na bočných stranách, práve ako kríž, dokonale. Nikto nemal ísť spod tej krvi, potom, ako raz vošiel, kým neprišlo zavolanie vyjsť von. Prešli cez Červené more, typ na Krv, posväcujúca moc Božia, ktorá zabíja hriešnu prirodzenosť, hriech zostáva za tebou, otrokári, cigarety, whisky, motoresty a filmové predstavenia. Všetko, čo ťa tam obťažovalo a bránilo tvojmu kresťanskému prežitiu, zomrelo v Krvi Kristovej. Tak veru, brat. Ak si raz bol očistený Krvou Kristovou, tie veci sú mŕtve. Ak nie sú... Ak miluješ svet, svetské veci, láska Otcova nie je v tebe. Môže to byť trochu tvrdé, učiť to tu, ale je to pravda; dovoľte mi povedať. Nemám svoje merítko v cirkvi. Nie, vôbec. Nie veru.

Starý, starý dub, ktorý máte tu na okolí, celú zimu si ponecháva listy. Keď prichádza v roku čas jari, nemusíte ísť tie staré listy otrhať, len nechajte, aby do vnútra vošiel ten nový život, a ten starý list opadne. Takto to je.

Nech do srdca vojde Kristus; všetko ostatné sa vyrieši samé. Je to tak. Len nechaj, aby Kristus vošiel do srdca; to sa postará o všetko ostatné.

Veríš tomu?, 50-0716

247. Ten, ktorý ostriha zmluvu a milosrdenstvo Svojim služobníkom

A Šalamún sa postavil pred oltár Hospodinov pred celým shromaždením Izraelovým a rozprestrúc svoje ruky k nebesiam riekol: Hospodine, Bože Izraelov, niet tebe podobného Boha ani na nebi hore ani na zemi dole, ktorý ostrihaš zmluvu a milosrdenstvo svojim služobníkom, ktorí chodia pred tebou celým svojím srdcom, (1. Kráľov 8:22-23)

Ak len raz môžete z cirkvi dostať preč strach a dať im uvedomiť si, kým sú a aká je ich pozícia, uzdravenie bude tým najjednoduchším posolstvom na kázanie, alebo čokoľvek ďalšie. Ale vy ste vystrašení. Ste vydesení. Neuvedomujete si, že ste synovia a dcéry Božie; a teraz; nie, že budeme. Teraz sme synovia a dcéry Božie, nie tam ďaleko v budúcnosti. A nebudeme sedieť v nebeských miestach niekedy v budúcnosti; teraz sme posadení v nebeských miestach, rovno teraz. A teraz sme synovia a dcéry Božie. Ešte sa neukázalo, čím budeme na konci, ale vieme, že Ho uvidíme, lebo budeme mať telo ako Jeho. Uvidíme Ho takého, aký je. Ale teraz sme synovia a dcéry Božie a zmluva je učená Abrahámovi a pre jeho semeno po ňom. No, všimnite si. No, Boh nepovedal Abrahámovi, "Ak budeš robiť toto alebo ak budeš robiť tamto." On povedal, "Ja som to už urobil." A tak je celá zmluva celkom milosťou a nejde tam o žiadne skutky.

No, poviete, "To sa hrozne nakláňa do kalvinizmu, brat Branham." To je pravda. Áno, a kalvinizmus je v poriadku tak dlho, ako zostáva pravdivo s Bibliou; ale keď sa to dostáva na nesprávny konár, potom to nie je dobré. Arminianizmus, svätosť je správna tak dlho, ako zostáva s biblickou svätosťou, nie tvojou svätosťou, ale Jeho svätosťou. Rozumiete? Potom to nie je moja svätosť. Nestojím na svojej svätosti. Žiadnu nemám, ale cele dôverujem v Jeho svätosť. Rozumiete? On je Ten, ktorý to vykonal. Nie moje skutky, ale Jeho dokončené skutky; som uistený, že som bol prijatý do toho Milovaného, a keď ten Milovaný bol prijatý Bohom, Boh ma prijal v Kristovi; tým to je vybavené. Vidíte? Žiadne negatíva, žiadne 'ak' a 'a'. Je to dokončené dielo.

A teraz, keď Boh povolal Abraháma, on mal sedemdesiatpäť rokov, a On povedal, "Oddel sa od svojich príbuzných." Je divné, ako sme to dnes zmenili. Boh volá po oddelení. My voláme po zmiešavačoch. Je to tak. Ľudia, keď si vyberajú svojho pastora, vy, ktorí to robíte. Ó, chcú takého uhladeného chlapíka,

viete, ktorý si dá spoločenský pohárik a neodsúdi fajčenie a tie ďalšie veci, chcú dobrého chlapíka, ktorý sa zmieša so zástupom, ale Boh chce oddeľovateľov. Boh volá po úplnom oddelení od svetských vecí. "Vyjdite spomedzi nich," Biblia hovorí, "a oddelte sa, hovorí Pán, a Ja vás prijmem." Vidíte? Nie zmiešavač, oddeľovač... Duch Svätý povedal, "Oddelte mi Pavla a Barnabáša pre prácu." Vidíte? Oddelenie, Boh oddeľuje Svojich ľudí, správne od nesprávneho.

Všimnite si. No, Abrahám sa mal oddeliť a prebývať v cudzej zemi, o ktorej nič nevedel. Či to nie je nádherný obraz na dnes? Keď ťa Boh povolal skrze vyvolenie do Svojho Milovaného, potom ku tebe hneď Boh hovorí, aby si sa oddelil od tej starej skupiny, od herne biliardu, od večierkov štrikovania a šitia, kde hovoria vtipy a vyvádzajú - oddelenie. A potom ťa On žiada, aby si išiel medzi zvláštnych ľudí, o ktorých si si zvykol myslieť, že sú divní. Hovorili zvláštnym jazykom. Boh volá Svojich ľudí na tomto základe, a Abrahám... Zmluva bola daná Abrahámovi, a jedine, ak si Abrahám a jeho semeno - pre nich bola učená tá zmluva. Pamätajte na toto: jedine pre samotného Abraháma a jeho semeno. No, poviete, "My pohania sme boli vynechaní." Ó, nie. My súc mŕtvi v Kristovi berieme na seba Semeno Abraháma a sme dedičmi podľa zaslúbenia, ak máme vieru Abraháma.

Abrahám, 56-1208

248. Ten, ktorý oznamuje človekovi, čo myslí

Lebo hľa, ten, ktorý utvoril vrchy a stvoril vietor a ktorý oznamuje človekovi, čo myslí; ktorý činí rannú zoru mrákavou a kráča po výšinách zeme, Hospodin, Boh Zástupcov, je jeho meno! (Ámos 4:13)

Vedeli ste, že Ježiš čítal ľudské mysle? On vnímal ich myšlienky. Je to tak? Potom vedel, o čom premýšľali. On dnes večer vie, o čom premýšľaš. A On je teraz tu a vie, o čom premýšľaš, a môže to zjaviť cez Svoje kanály, to, o čom premýšľaš.

Samozrejme, vieme, že diabol kopíruje a napodobňuje všetko, čo má Boh. Všetko, čo satan má, je niečo druhotné, čo skopíroval od Boha. Každá falošná vec má niečo originálne, podľa čoho bola urobená. Ak by neexistoval žiaden pravý dolár, falošný dolár by bol od začiatku originálom. A tak dlho, ako tu je falošný, to iba dokazuje, že niekde je ten pravý. Amen. To pravé, a tak, keď vidíte diabla niečo robiť, pamätajte, Boh má niečo ponad to, čo sa tu on len snaží napodobniť. Ale Ježiš povedal, "Podľa ich ovocia ich poznáte."

V poriadku. No, Duch Svätý je tu. On je Ten istý včera, dnes i naveky. Pohybuje sa vo Svojej Cirkvi. Cirkev, viete, čo je ten problém? O toto ide. Nepoddávate sa Duchu Svätému. Prijmete Ducha Svätého a myslíte si, "No, to je to, pokiaľ pôjdem." No, vtedy ste práve pripravení, aby ste išli pracovať pre Boha. Keď ste prijali Ducha Svätého skrze vieru v Ježiša Krista, a prijali ste Ducha Svätého, práve vtedy ste kandidátom, aby ste išli pre Boha pracovať. Potom odovzdaj svoje údy Jemu a uvidíš, čo On chce, aby si robil. Môže chcieť, aby si kázal, spieval, svedčil, rozdával traktáty, hovoril s ľuďmi, priviedol niekoho do zboru. Všetky druhy darov a pomoci, ktoré sú v Tele Kristovom. Niektorí sú povolání pre jednu vec, iní pre inú.

Ale nezáleží na tom, čo máš, aké to je malé... Povieš, "No, brat Branham, to jediné, čo môžem robiť; mohol by som hovoriť s nejakými ľuďmi." No, možno to pre teba nemusí byť príliš veľké, ale vlož to do rúk Ježiša a hľad', čo On s tým urobí. Ako tie malé rybky v rukách toho malého chlapca, mohlo to nakrmiť jedine jeho. Ale keď to vložil do Ježišovej ruky, nakrmilo to päť tisíc. Tak to bude aj s tebou. Vlož to, čo máš, do Jeho ruky.

Naša nádej je v Bohu, 51-0929

249. Ten, ktorý nás posväcuje

Ale toho čosi málo menším od anjelov učiného vidíme Ježiša, pre utrpenie smrti korunovaného slávou a ctou, aby milosťou Božou za každého okúsil smrť. Lebo mu svedčalo, pre ktorého všetko a skrze ktorého všetko, ktorý doviedol mnoho synov do slávy, veľvodcu ich spasenia dokonalým učiť utrpením. Lebo jako posväcujúci, tak i posväcovaní, všetci sú z jedného, pre ktorú príčinu nehanbí sa volať ich bratmi, keď hovorí: Zvestovať budem tvoje meno svojim bratom, prostred shromaždenia ti budem spievať chvály. (Židom 2:9-12)

Božské uzdravenie, posvätenie a moci Božie trvajú dovtedy, kým v tom zotrúva vaša viera. Keď vaša viera zlyhá, potom je vaše prežitie preč. Je to založené takýmto jednoduchým spôsobom na dokončenom diele Krista na Golgote.

Ste posvätení tak dlho, ako je vaše svedectvo v poriadku, tak dlho, ako žijete posvätený život a veríte, že to vás Boh posvätil; ste posvätení, všetko to pripisujete Jeho milosti a Jeho zásluhám.

A tak dlho, ako ste prijali uzdravenie a veríte v svoje uzdravenie a pokračujete a takto tomu veríte, budete uzdravení tak dlho, ako tomu veríte. Ak začnete o tom pochybovať...

Vezmite človeka, ktorý tu dnes ráno sedí a ktorý nie je ani trochu chorý, a nech začne vo svojom srdci veriť, že je chorý, oni ho vynesú z budovy. Aká je vaša viera, tak sa vám stane. To nie je kresťanská veda. Nemám na mysli, že myseľ je nad hmotou. Ale vidíte, tá vec, o ktorú ide, je atmosféra, v ktorej žijete.

Nadprirodzeno, 56-0129

250. Ten, ktorý prinavracia zrak

Potom prišli do Jericha. A keď vychádzal z Jericha i jeho učeníci i veľký zástup s nimi, sedel pri ceste Timeov syn, slepý Bartimeus, a žobral. A keď počul, že je to Ježiš Nazarejský, začal kričať a hovoriť: Ježišu, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou! A mnohí mu dohovárali, aby mlčal, ale on tým väčšmi kričal: Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou! Vtedy postál Ježiš a kázal ho zavolať. A zavolali slepého a vraveli mu: Dúfaj, vstaň, volá ťa. A on odhodiac svoj plášť vyskočil a išiel k Ježišovi. A Ježiš odpovedal a riekol mu: Čo chceš, aby som ti učinil? A slepý mu povedal: Rabbúni, žeby som videl. Vtedy mu povedal Ježiš: Id, tvoja viera ťa uzdravila! A hneď prezrel a išiel tou cestou za Ježišom. (Marek 10:46-52)

Pamätáte sa, On bol na ceste do Jeruzalema, aby bol obetovaný ako obeť za hriechy sveta. A bremeno celého sveta spočívalo na Jeho pleciah. A všetko to, a výkriky z jednej i druhej strany, jednako Ho viera slepého nepatrného žobráka zastavila na Jeho ceste.

Viera jednej malej nepatrnej osoby, ktorá je dnes večer tu v tejto budove, Ho privedie zo slávy sem do tejto budovy, aby potvrdil, že je stále Synom Dávidovým, Tým istým včera, dnes i naveky. Nezáleží na tom, aký si biedny, akej farby je tvoja pokožka, čímkoľvek si, na tom nezáleží. On sa zastaví na ten najslabší výkrik viery.

"Ty, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou."

Ježiš sa zastavil, povedal, "Privedte ho sem." Čo sa dialo? Povedal, "Čo by si chcel, aby som ti urobil?"

Povedal, "Aby som mohol vidieť."

On povedal, "No, tvoja viera ťa už uzdravila." Čo to bolo? Boh zaobstaral Baránka pre oči slepého Bartimea.

Ten istý Baránok je dnes večer zaobstaraný pre každú duchovne alebo telesne slepú osobu na tomto svete, ktorá bude mať dostatok viery, aby zo srdca vykrikla, "Ty, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou." On odoberie preč rakovinu. Odoberie preč chorobu, slepotu, čokoľvek s tebou nie je v poriadku. Len ten najslabší malý výkrik, Boh má zaobstaraného Baránka, Toho istého včera, dnes i naveky.

Slepý Bartimeus, 59-0408

251. Ten, ktorý prisahal Sám na Seba

Lebo keď dával Boh Abrahámovi zaslúbenie, keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal sám na seba a povedal: Požehnám, áno, požehnám ťa a veľmi ťa rozmnožím. A tak trpezlivo vyčkajúc dosiahol zaslúbenie. Lebo ľudia prisahajú na väčšieho, a každému sporu medzi nimi urobí koniec na stvrdenie složená prisaha. A preto, že Boh chcel svrchovane ukázať dedičom zaslúbenia nezmeniteľnosť svojej rady, vložil do toho prisahu, aby sme dvoma nezmeniteľnými vecami, zaslúbením Božím a jeho prisahou, v ktorých je nemožné Bohu oklamať, mali silné potešenie, my, ktorí sme unikli, uchopiť nádej, ktorá leží pred nami, ktorú máme stať kotvu duše, bezpečnú a pevnú, a ktorá vchádza do vnútra za oponu, kde jako predbehúň vošiel za nás Ježiš stanúc sa veľkňazom podľa poriadku Melchisedechovho až na veky. (Hebrejom 6:13-20)

Potom Kristus bol Abrahámovým Semenom, a keď sme mŕtvi v Kristovi a sme pokrstení do Jeho Tela, sme Abrahámovým Semenom a sme dedičmi zaslúbenia. Potom, ako je to... Ako môžete ešte odpadnúť, keď vám Boh dal zaslúbenie? Ako by ste mohli kedy odpadnúť a odísť preč, že by ste museli ísť za to do pekla?

Teraz poviete, „Dobre, nemôžeme odpadnúť?“ Samozrejme! A keď odpadnete, dostanete za to príučku, nebojte sa. Abrahám ju dostal, aj tí ostatní ju dostali, aj vy ju dostanete.

Nemyslite si, že vám to dáva právo hrešiť; to nie. Budete platiť za všetko, čo urobíte. Budete ťať to, čo sejete. Urobíte jeden malý hriech a budete ťať plné koryto. Je to tak. Ale, brat, to neznamená, že si zatratený. Je to presne tak. Abrahám ťal presne to, čo sial. Je to tak. Ale stále bol spasený.

Zmluva, ktorú Boh uzavrel s Izraelom: oni stratili svoje dedičstvo, oni stratili zaslúbenú zem a odišli dole do Egypta, ale nestratili svoju zmluvu. Boh povedal, „Budem pamätať na Svoju zmluvu s Abrahámom.

Budem pamätať na ňu a prídem dole a vyslobodím svoj ľud. Mojžiš, chod tam a povedz faraónovi, že som povedal, 'Prepusti Môj ľud.' Pamätám, že som uzavrel zmluvu s Abrahámom a s jeho semenom.“

To isté je s nami. Tak keď ste mŕtvi a váš život je skrytý v Bohu skrze Krista, nie je nič na svete, čo by sa vás mohlo dotknúť. No, môžete ísť a urobiť zle, ale keď ste skutočne, naozaj dieťa Božie a vidíte, že ste urobili chybu, povstanete a znovu sa snažíte. Je to tak a nebudete tam ležať.

Ale ak ste zbabelí, ak ste kúkol', ak nie je pre vás „povstanie“, budete vraviť, „Ó, dobre, aj tak na tom nič nebolo.“

Kráľovstvo Božie je podobné človekovi, ktorý zbral sieť a išiel na more a hodil sieť. Keď ju vytiahol, mal korytnačky, žaby, hady, jašterice, hviezdice a ryby. Tak sa to deje pri kázaní Evanjelia.

List Židom, 6. kapitola #2, 57-0908E

252. Ten, ktorý rozumie mojej myšlienke zd'aleka

Hospodine, prezkúmal si ma a poznal. Ty znáš moje sadanie i moje vstávanie; rozumieš mojej myšlienke zďaleka. (Žalm 139:1-2)

Ale Ježiš žil vo svete, o ktorom nikto nič nevedel, On bol zvláštnou osobou. On žil vo svete dokonalej viery v dokonalého Boha, v ktorom On bol.

Ak my žijeme v dokonalej viere Kresťana, v to, čo sme, budeme záhadnými pre tento svet; ľudia ti nebudú rozumieť. Budeš chodiť v Duchu. To, čo Duch povie, to budeš robiť. Čo On zakáže, to nebudeš robiť. Potom ľudia začnú hovoriť... budeš pre nich záhadnou osobou.

To je cesta, ktorá je pre všetkých veriacich, oni sú záhadní. Ľudia tomu nerozumejú, pretože oni si žijú pre seba vo svete. Ježiš žil vo svete, ktorý bol nedotknuteľný pre každého iného. Učeníci Mu nemohli porozumieť. Keď ku nim hovoril, oni to tak povedali. A potom povedali, "Prečo hovoríš v hádankách! My tomuto nerozumieme. Ako toto môže byť?" Vidíte, oni neboli v tom svete, v ktorom žil On. Vidíte, oni Mu nemohli rozumieť, nikto Mu nemohol rozumieť.

A tak, keď nejaký človek žije vo viere a chodí vo viere, myslím vieru, ktorá má podstatu, on je odizolovaný od celého sveta a stáva sa novým stvorením v Kristovi. Tam, teraz sa dostávate do materiálu na Nevestu. Vidíte? Dostávate sa do stavu vytrhnutia, teraz. To je určené pre každého jedného z nás (nie len pre pastora, teraz), pre diakonov, starších, to je určené pre laikov, každý jednotlivec kráča vo svete sám s Bohom. Si pokrstený do tohoto Kráľovstva, a tam nie je nikoho, iba ty a Boh. Vidíte? On dáva tie rozkazy a ty ich plníš. Čokoľvek On povie, nikde v to nie je ani tieň pochybnosti, ty postupuješ dopredu. Ak Pán povie toto, nieto nikoho na svete, kto by ti to mohol vyhovoriť, postupuješ ďalej tak isto. Teraz sa dostávaš do dokonalej viery, do dokonalej dokonalosti, ktorá nemôže sklamať. Taká viera nikdy nesklame. Áno, On bol pre nich so Svojou dokonalou vierou záhadným; a tak je to teraz s tými, ktorí majú dokonalú vieru, sú záhadnými pre ostatných.

Dokonalá viera, 63-0825E

253. Ten, ktorý sa o vás stará

Pokorte sa tedy pod mocnú ruku Božiu, aby vás povýšil svojím časom. Každú svoju starosť uhoďte na neho, lebo on sa stará o vás. (1. Petra 5:6-7)

Ó, vzácny je ten prúd;

Ktorý ma robí bielym ako sneh;

Nepoznám žiaden iný prameň;

Nič, iba Krv Ježiša.

To je to. To očisťuje a čistí a privádza do obecnstva, "Krátku chvíľu a svet Ma viacej neuvidí. Jednako vy Ma uvidíte, lebo Ja (osobné zámeno) budem s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta. A keď On, Duch Svätý príde, On príde - bude Utešiteľom, ktorého Otec pošle v Mojom Mene. On vám ukáže veci, ktoré sa stanú, a pripomenie vám veci." Kedy? Ako sedíme spolu v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi, Duch Svätý prichádza skrze Slovo, prichádza dole, utešuje, dáva útechu.

Príchod zničenia sveta, všetky veci, ktoré boli, teraz zanikajú. Všetky nádeje pominuli a svet nemá miesta, aby stál. Pijú, hrajú hazard, ženia sa, vydávajú sa, pretože odmietli pravý Základ útechy - Ducha Svätého.

Ale my, ktorí v Neho veríme, vyhliadame Kráľovstvo, ktoré má prísť (Nech je požehnané Meno Pánovo.), kde nebude žiadneho ďalšieho smútku alebo plaču a trápení; ale pokoj, radosť a láska, a jedného dňa nastane nesmrteľnosť.

Zložte svoje starosti. Ak máš starosti, zlož ich na Neho, lebo On sa o teba stará. To druhé vedie do večnej smrti. Toto vedie do večného Života. A človek je stvorený tak, aby mohol chcieť toho Utešiteľa. On chce utešiteľa, pretože je tak účinený. Takého ho Boh učinil, vybudoval v ňom tie miestnosti; jeho duša, jeho svedomie, jeho túžby, jeho zmysly, všetko to bolo dané dokopy. A v tejto zvláštnej malej miestnosti, tam je Boh s Duchom Svätým, aby ho učinil šťastným, aby mu dal útechu, aby od neho odobral preč únavu a nervozitu. Ó, čo za obraz, čo za pravda.

On sa o vás stará, 60-0301

254. Ten, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov

Anjelovi efezského sboru napíš: Toto hovorí ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov: (Zjavenie 2:1)

Toto je Ten, o ktorom je povedané, "Ten istý Ježiš je OBOJE, Pán a Kristus." Tu je On, Ten Jeden a Jediný Pán Boh Všemohúci a okrem Neho niet žiadneho iného. Je to On, ten Spasiteľ ("...spasenie je od Pána", Jonáš 2:10) chodiaci uprostred siedmich cirkví počas tých siedmich vekov. Čím bol v prvom veku, tým je vo všetkých vekoch. Pre každého veriaceho, To je Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes a na veky. Čo činil kedysi, robí stále a bude robiť i naďalej.

Teraz uvidíte, že Ježiš sa Sám prechádza uprostred Svojich zborov. Nikto iný s Ním nie je. Tiež ani nemôže byť, lebo On Sám pre ňu vydobyl spasenie, a tým, že ju vykúpil Svojou vlastnou Krvou, je jej vlastníkom. On je jej Pánom a Majstrom. Ona dáva všetku slávu Jemu a On sa o túto slávu nebude deliť s iným. Nie je s Ním žiaden pápež. Nie je s Ním žiaden arcibiskup. Mária, matka Jeho pozemského tela, s Ním nie je. On nehovorí a neobracia sa na Otca, lebo On je Otcom. Neobracia sa, aby udeľoval príkazy Duchu Svätému, lebo On je Boh, večný Duch, a je to Jeho Život, ktorý prúdi a pulzuje v cirkvi a dáva jej život, a bez Neho by tam nebol žiaden život. Spasenie je od Pána.

Nikto s Ním nebol, keď šliapal prchlivosť hnevu ohnivej pece. Nebol to niekto iný, ale ON, ktorý visel na kríži a vylial Svoju Krv. On je pôvodca i dokonávateľ našej viery. On je Alfa a Omega nášho spasenia. Sme zasnúbení s Ním, a nie s niekým iným. Nepatríme cirkvi, patríme Jemu. Jeho Slovo je zákon. Vyznania a dogmy, vedľajšie ustanovenia a ústavy nemajú na nás žiaden vplyv. Áno, to je Ježiš SÁM, ktorý sa prechádza uprostred cirkví. To je Boh v nej, ktorý pôsobí chcenie i činenie Jeho vôle. Nikdy na to nezabudnite! Máte len jeden príbuzenský vzťah k Bohu a Boh má len jeden príbuzenský vzťah k vám - to je JEŽIŠ, JEŽIŠ SÁM.

Výklad siedmich cirkevných vekov, 3. kapitola - Efezský cirkevný vek

255. Ten, ktorý si vydobil Svoju Cirkev vlastnou Krvou

Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej. A tak tedy majte na seba pozor i na celé stádo, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch za dozorcov, aby ste pásli cirkev Božiu, ktorú si dobyl vlastnou krvou. (Skutky 20:27-28)

Keď prišlo to panenské narodenie, to bol paradox; ako sa Boh stal človekom kvôli tomu, aby dal ľuďom poznať Samého Seba. Ako Boh, ten veľký Duch... Boh, pre mňa, bol predtým, keď tam nebolo žiadneho svetla, nebol tam meteorit, nebol tam atóm, nebola tam molekula, nebolo tam nič, a všetko bol Boh. Áno, taký je On veľkolepý. On je z večnosti, naprieč večnosťou. Vždy bol Bohom. Vždy bude Bohom. A ako sa to najväčšie zo všetkého života stalo maličkým zárodkom v lone ženy, aby tak vzal Svoj vlastný zákon, aby zaplatil trest Svojho zákona - smrť; ako bol Boh zmanifestovaný v tele, ako ten veľkolepý Boh nebies zmenil Svoj druh, skrze panenské narodenie sa stal z Boha človekom, nikto to nedokáže vysvetliť. Veda vám dnes nedokáže povedať, ako sa udialo to panenské narodenie, ale Boh to urobil. On prišiel. Nikto nebol schopný; každý sa narodil skrze sex. Jeden človek bol taký istý ako zvyšok z nich, nikto nemohol pomôcť jeden druhému. Všetci sme mali problém. A potom Boh Sám zostúpil dole a narodil sa, nie zo žida, nie z pohana, ale Jeho Krvou bol Boh. Krv prichádza od samca. V tomto prípade to bol Boh, Boh Stvoriteľ stvoril tú Krvnú bunku v lone Márie a vybudoval si príbytok, do ktorého zostúpil a žil v ňom.

"Boh bol v Kristovi mieriac svet so Sebou Samým." Samotné to slovo Kristus znamená "Ten Pomazaný." Sláva Bohu! Boh v ňom prebýval vo Svojej plnosti. Amen. "A v ňom prebýva plnosť Božstva telesne." To bol paradox. To vykoľajilo ľudí v tom dni, "Ty súc človekom robíš zo Seba Boha." Stále to tak je. Ale práve tak isto, stále ide o ten istý paradox. On bol Boh. On je stále Bohom. Vždy bude Bohom. Tak veru. On je Ten istý včera, dnes i naveky. Tak veru.

Panenské narodenie bolo pre ľudí tajomstvom, nedokázali tomu porozumieť, práve tak ako dnes nové narodenie. Nové narodenie je pre ľudí tajomstvom. Nedokážu tomu porozumieť. Nechápu, čo tým myslíte. Podceňujú to, zľahčujú to, hovoria, "No dobre, stačí, keď len niečomu veríš." Diabli veria tomu istému a trasú sa. To nie je to, čo ty veríš; to je to, čo Boh skutočne urobil. Nové narodenie je narodenie. Bolo to nové. Bol to paradox, keď Boh ľudskej rase priniesol Život. Odmietnuť To, znamená večné oddelenie. Prijatť To znamená večný Život. Musíš... Si na tom istom základe, ako bol Adam a Eva. Ak by ťa Boh umiestnil na nejakom inom základe, bolo by to nespravodlivé voči Adamovi a Eve. Každý Adam a Eva, dnes večer, má pred sebou postavené to správne a to nesprávne. Môžeš si vybrať.

Môžeš vziať Božie Slovo alebo odmietnuť Božie Slovo. Môžeš vziať Božie Slovo alebo vziať svoje denominačné vyznania ohľadom Toho. Môžeš vziať svoje moderné predstavy toho, čo to je. Môžeš byť znovuzrodený a naplnený Duchom Svätým alebo môžeš byť scirkvenný - čokoľvek chceš byť.

Paradox, 63-0801

256. Ten, ktorý spravodlivo súdi

Lebo veď aká je to sláva, čo hoci i pohlavky trpíte, ak hrešíte?! Ale ak dobre robíte a tak bez viny trpiac znášate, to je milosť u Boha. Lebo nato ste povolani, pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby ste nasledovali jeho šlapaje, ktorý neučinil hriechu, ani sa nenašla v jeho ústach lešť; ktorý, keď mu zlorečili, on nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravodlivo súdi, ktorý sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti, ktorého sinavicami ste uzdravení. Lebo ste boli jako blúdiace ovce, ale teraz ste obrátení k pastierovi a biskupovi svojich duší. (1. Petra 2:20-25)

Práve v tejto minúte sedíme v nebeských oblastiach v Kristu Ježišovi. Každý človek je pokrstený jedným Duchom do jedného Tela, krstom Ducha Svätého sa stávame časťou tohoto Tela. A teraz sedíme spolu v nebeských miestach v Kristovi Ježišovi, oslobodení od súdu. Nikdy nemôžeme ísť na súd. Ako môžeš byť odsúdený dvakrát? Boh odsúdil Ježiša Krista, položil náš súd na Krista a Kristus zaplatil za nás na Golgote. Ak sme v Ňom, sme zabezpečení v Kristovi. Ako sa dostaneme do Krista? „Jedným Duchom sme všetci pokrstení do jedného Tela.“ Je to tak? Sme v Tele Ježiša Krista, a ako sme tam, tým prijímame Jeho potrestanie za nás. On, ktorý nepoznal hriech, sa stal hriechom za nás. On niesol naše nemoci. On niesol naše hriechy. Ako sme sa stali jedno s Ním, stali sme sa oprostení od týchto súdov. Boh nemôže mňa alebo teba právne odsúdiť druhýkrát, ak už za nás prijal Ježiša Krista a potrestal Svojho vlastného Syna za nás. Ako nás môže potrestať, keď Kristus už zaplatil našu cenu?

Ak idem do záložne a niečo mám. To je ako s ľudským životom, diabol nás vložil do záložne. To je pravda. Diabol nás vložil do záložne kvôli prestúpeniu zákona. Avšak, ak máte niečo založené a idete tam, aby ste si to vybrali, a máte príjmový doklad, máte právo si to vziať naspäť.

Ak som vložil svoje hodinky do záložne a vy tam idete a vezmete to odtiaľ pre mňa, už viac nie je potrebné, aby som tam chodil a snažil sa to znovu zaplatiť. Ó, keď si na to pomyslím, niečo v mojom vnútri, pod mojím piatym rebrom na ľavej strane, nadskakuje vyššie, ako sú oblaky.

Pretože ja viem, že raz ma mal diabol v záložni, kvôli hriechu a prestúpeniu, ale Ježiš Kristus ma zo záložne zobral a vykúpil ma späť k Bohu. To ma dnes ráno činí synom Božím. Ešte sa tu celkom nezjavilo, čím budem na úplnom konci. Ale viem, že budem mať telo ako Jeho vlastné oslávené telo, lebo Ho uvidím, ako On je, slobodný od choroby, slobodný od hriechu.

Čo si myslíte o Kristovi? 53-1213M

257. Ten, ktorý ťa miluje večnou láskou

Zďaleka sa mi ukázal Hospodin. A milujem ťa večnou láskou, preto ti ustavične činím milosť. (Jeremiáš 31:3)

A keď sme boli hriešnici, odcudzení, bez Boha; vo svete, v tom špinavom blate, ako som o tom hovoril dnes ráno, Boh prišiel ku nám! Boh ťa hľadal, ty si nikdy nehľadal Boha. "Nikto nemôže prísť ku Mne, ak ho prv Otec nepotiahne." A Boh prišiel dole do tej špiny, ktorou si bol, a hľadal ťa a vyviedol ťa von! To má stvoriť dokonalú lásku. Pozri sa na to, čo si bol, a pozri sa na to, čo si. Čo to spôsobilo? Nieкто, kto ťa miloval! Či nemôžeš mať potom vieru v to, čo ti On zaslúbil? Skutočná opravdivá láska stvorí dôveru v Jeho Slovo.

On sa ma chopil, keď som bol ničím. Ja som stále ničím, ale som v Jeho rukách. Vidíte, On sa ma chopil. A On ma miloval, keď nebolo na mne nič, čo by bolo hodno milovať. On ťa miloval, keď nebolo na tebe nič, čo by bolo hodno milovať, ale On ťa premenil. Tak, ako povedala tá černošská sestra, vtedy vo svojom svedectve, ona povedala, "Ja - ja nie som to, čo by som mala byť, a nie som to, čo by som chcela byť, ale nie som to, čo som zvykla byť!" Ona vedela, že niekde prišla, niečo sa stalo. A tak to je. Ak Boh, keď som bol odcudzený od Neho, ma tak miloval, že sa až znížil dole, aby ma vzal a pozdvihol, to mi dáva dôveru, že On ma chce použiť. On to robí za nejakým účelom. On niečo vo mne uvidel. On uvidel niečo v tebe. On má nejaký dôvod, aby ťa spasil, pozri sa na tých ľudí, ktorí nie sú dnes spasení. Pozri sa na tie milióny, ktorých On mohol vziať namiesto teba, ale On vzal teba. Amen! Nikto nemôže zaujať tvoje miesto. Amen! Ty si v Božej ekonómii. Nikto nemôže zaujať tvoje miesto. To je Jeho Láska ku tebe.

Potom, či tvoja láska sa nechce načiahnuť rovno späť ku Nemu? A to je milostná udalosť. Nezáleží na tom, aká je situácia, jej okolnosti sú zvládnuté skrze túto lásku, ktorá vytvára vieru: To Boh miluje vás a vy milujete Boha a milujete jeden druhého, a to prináša vieru.

Dokonalá viera, 63-0825E

258. Ten, ktorý t'a nezabudne

Ale Sion povedal: Hospodin ma opustil, a Pán zabudol na mňa! Či azda zabudne žena svoje nemluvňa, aby sa nezlutovala nad plodom svojho života? Ale aj keby ony zabudli, ja tá nezabudnem. Hľa, na svojich dlaniach som tá vyryl, tvoje múry sú vždycky predou mnou. (Izaiáš 49:14-16)

No, sú dva odlišné druhy lásky: je ľudská láska, ktorá je v gréckom slove "Fileo" láska. A potom "Agapao" láska je tá najvyššia láska alebo Božská láska.

No, zoberte takúto fileo lásku, keď máme tú lásku, matka pre svoje dieťa ňou bude vedená ísť aj do ohňa, aby zachránila život toho dieťaťa. Ona spraví, že muž pre svoju milovanú kedykoľvek položí svoj život. Rozumiete, čo chcem povedať? To je len ľudská láska.

Myslím, že niekde v Biblii je povedané, „Či môže matka zabudnúť na svoje dieťa, ktoré dojčí?“ Tam je povedané, „Vy môžete, ale Ja na vás nikdy nezabudnem, pretože ste vyrytí na dlaniach Mojich rúk.“ Tak, ako by nás Boh mohol kedy opustiť alebo niečo také, keď nás takto miluje?

Poviem vám, čo robiť, členovia cirkvi. No, je nejaký člen, ktorý chodí do vašej cirkvi. Viem, že hovorím ku protestantom a katolíkom a hovorím ku kalvinistom a arminiánom, ale to nie je ani pre, ani proti. Vy robte toto: Ak chcete byť vo svojej cirkvi skutočne výnimočnou osobou, kdekoľvek chodíte do cirkvi, len sa zamilujte do Boha celým srdcom; a keď to urobíte, budete milovať každého člena vašej cirkvi a každého ďalšieho člena z jeho vlastnej cirkvi z celého srdca. No, nemôžete to oklamať. Je v tom niečo, že ľudia to poznajú. Ak je niečo, čím môžem prispieť, aby mali moje zhromaždenia úspech, keď to tak zemsy poviem, to je to, že viem, že ľudia si uvedomujú a vedia, že ich skutočne milujem. Jednoducho milujem ľudí. A oni to vedia. A vy ich pri tom nemôžete oklamať, ak im to len chcete nahovoriť alebo to len predstierate. Presne tak je to s Kresťanstvom, ak len predstierate, že ste Kresťan, nikdy to nebude fungovať. Nie veru. To tam absolútne musí byť. To je všetko. Láska to urobí.

Bol som veľkým milovníkom divých zvierat. Viete o tom. A všimol som si vo zvieracej ríši, ak ste - ak milujete zvieratá, ak ich milujete, môžete s nimi robiť čokoľvek chcete. A ak ich nemilujete, oni to poznajú. A ak sa ich bojíte, ako napríklad psa, ktorý hryzie, ak niekto povedal, "Ten pes pohryzie," ak sa ho bojíte, istotne zostanete pohryzený. Vidíte? No, neoklamete ho. Mohli by ste povedať, "Nebojím sa ho," ale vy... Radšej by to malo vyjsť odniekiaľ inakiaľ ako z vašich pier, pretože on to dobre pozná. Rozumiete? No, ak sa ho nebojíte, vtedy to je odlišné.

259. Ten, ktorý t'a povolal tvojím menom

Ale teraz takto hovorí Hospodin, ktorý tá stvoril, Jakobe, a ten, ktorý tá utvoril, Izraelu: Neboj sa, lebo som tá vykúpil: povolal som tá tvojím menom; môj si ty! Keď pojdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezatopia tá; keď pojdeš cez oheň nepopáliš sa, a plameň sa tá nechytí. (Izaiáš 43:1-2)

A keď sa skončí naša práca na zemi, ak nebudeme žiť až do Jeho Príchodu, my nemôžeme zomrieť, my len zaspíme. On to tu dokázal. On to znovu dokáže. „Hoci tie kožné červy zničia toto telo, ja jednako povstanem podobný Jemu.“

On dokazuje všetky Svoje Slová, všetky Svoje Slová. Len premýšľajte o tom, všetky Jeho Slová! A vy ste Jeho Slovom. On bol to Slovo a vy ste boli časťou Jeho Slova. A to je ten dôvod, že ste tu poslaní, aby ste potvrdili vaše miesto v živote. Ja si nemyslím, že ste to porozumeli. Vidíte, On je Slovo. Teraz tomu rozumiete?

On bol v chodidlách v čase Luthera; v stehnách v čase Wesleya; v pleciach v čase letničných. Rozumiete, čo mám na mysli? On je Hlava. Vy máte to, čo to spája dokopy v tejto hodine, v ktorej teraz žijeme; nie čas chodidiel, nie čas stehien, nie čas pliec, ale čas krku. Je to tak? To sa napája na hlavu. To je časť tela. Tí, ktorí zosnuli v Ježišovi, tých Boh privedie s Ním. Trúba Božia zaznie a mŕtvi v Kristu vstanú najprv. Je to tak? Vidíte, stávate sa časťou Slova, stávate sa časťou Neho. A beriete Jeho Meno, aby ste to rozpoznali, vidíte, ste tam umiestnení, pokrstení do Jeho Mena, do Jeho Tela, „Skrze jedného Ducha sme všetci pokrstení do jedného Tela,“ tu do toho, presne ako tá istá pozícia. On nikdy Svoj spôsob nemení. Koľkí veria, že tá raná Cirkev je v Ňom? Nech vidíme, koľkí tomu veria? Ako boli oni pokrstení? V poriadku. Vidíte, On je nemenný Boh. My sme to dokázali. Mohli by sme tu byť dnes až do poľnoci dokazujúc to a stále ísť ďalej a ďalej a ďalej. Vidíte, nemenný! Vidíte?

Vy ste v Ňom a ste časťou Neho, pretože ste boli časťou Jeho myšlienok. Pred založením sveta, On vás povolal!

Dokazovanie Jeho Slova, 64-0816

260. Ten, ktorý vás povolal zo tmy do Svojho predivného Svetla

Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal zo tmy do svojho predivného svetla, ktorí ste kedysi neboli ani ľuďom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste neboli dostali milosrdenstva, ale teraz ste dostali milosrdenstvo. (1. Petra 2:9-10)

Ak bol kedy Boh zavolaný, aby uzdravil chorého človeka a uzdravil ho na základe jeho viery, ak nejaký ďalší človek prichádza na tom istom základe, On musí urobiť to isté, inak urobil zle, keď uzdravil toho prvého človeka. Istotne. Ak On spasí nejakého človeka na základe viery, potom ako môžeme prejsť skrze pripojenie sa do zboru a pokropenie a krsty a podobné veci? Je to skrze vieru, skrze milosť, skrze moc Božiu, skrze niečo, že si bol - niečo, že si splnil Božiu požiadavku a On ťa povolal a zmenil tvoj život skôr, ako si ohľadom toho vôbec niečo mohol urobiť.

No, v tebe nie je nič; od začiatku si hriešnikom. A nie je tam nijakej zmeny. A tak, Boh ťa skrze Svoju milosť predzvedel a povolal ťa do Svojej služby a na Svoju svadobnú večeru. Vidíš, nie je absolútne ničoho, čo by si ohľadom toho mohol spraviť. Celé to je Božia milosť, Boh to učinil skrze milosť. "Ten, kto počúva Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma (nie len takzvaná viera), ale verí v Toho, ktorý Ma poslal, má (prítomný čas) Večný Život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do Života." Amen.

Ako to môžeme obísť? Je tu tak mnoho takzvanej viery založenej na senzáciách a takýchto rozličných veciach. Ale keď tomu veríš v srdci, keď sa ti niečo stalo, to je Boh, ktorý to urobil, a Boh je Ten jediný, ktorý to môže urobiť. A tak, Boh to skrze milosť a vyvolenie vložil do tvojho srdca, aby si Tomu veril. Od začiatku to tam nebolo a neexistoval spôsob, ako by si to tam vložil. Boh to tam vložil a ty si odpovedal na zavolanie.

No, všimnite si, v 15. kapitole Knihy Genezis, keď On učil Abraháma oddeleniu, keď bol Abrahám pripravený oddeliť sa od nevery - veriaceho Lóta, vlašného člena zboru... Keď Lót zišiel do Sodomy a stal sa starostom toho mesta a postavil si tam dole pekný zbor, niečo také, čokoľvek urobil, potom sa Boh stretol s Abrahámom a obetovali krvavú obeť pre oddelenie a potvrdenie zmluvy pre Abraháma. Amen.

Abrahám a Jeho Semeno po ňom, 61-0423

261. Ten, ktorý vás teší

Ja, ja som ten, ktorý vás teším! Ktože si ty, že sa bojíš mizerného človeka, ktorý zomrie, a syna človeka, ktorý bude ta daný, aby bol ako tráva? (Izaiáš 51:12)

Bol prorok, jedného času, ktorý sa nazýval Jób. On potreboval, on potreboval nejaké potešenie. A on... členovia jeho cirkvi prišli a odsudzovali ho a hovorili, "Jób, vieš, ty jednoducho nie si v poriadku s Bohom." A oni ho odsúdili. Ale on stále potreboval potešiteľa. Dokonca ani jeho žena ho nemohla potešiť. Ona povedala, "Jób, mal by si zlorečiť Bohu, a potom zomrieť."

Ale on povedal, "Hovoríš ako hlúpa žena." A Jób zostával pri tom, až kým mu Boh nedal videnie Ježiša Krista. Veríte teraz tomu? Tam stojí, že keď prišlo to videnie, on povedal, "Viem, že môj Vykupiteľ žije a v posledných dňoch On zastane na zemi. A hoci toto telo zničia červy, jednako v mojom tele ja budem vidieť Boha; ktorého ja uvidím sebe, a moje oči budú vidieť a nie iný." Zapamätajte si teraz, v tom videní on videl Ježiša. A Ježiš je Slovo. Potom, keď Jób potreboval potešiteľa, Boh mu poslal videnie Slova. Amen. Ó!

To je to potešenie, ktoré mám, čítať Slovo, veriť Slovu, tomu, čo Slovo hovorí. Ježiš povedal, "Nech každé ľudské slovo je klamstvo a Moje Pravda." Nestarám sa o to, čo niekto iný hovorí. Ja si to vážim, čo oni hovoria. Ale veriť, ak je to v rozpore s Božím Slovom, ja tomu neverím. Neverím ničomu okrem toho, čo hovorí Božie Slovo, pretože, "Človek bude žiť každým Slovom, ktoré vychádza z úst Božích," nie iba toľkoto z toho Slova. On povedal, "každým Slovom," cez celú Bibliu. "Človek bude žiť každým Slovom, ktoré vychádza z úst Božích." No, tak človek žije. To je pre neho Božia pripravená cesta, aby žil.

A Jób bol prorok, ktorý žil ešte pred tým, ako bola napísaná Biblia. A všimnite si, on bol prorok a Slovo Pánovo prichádza ku prorokovi. A potom, keď on chcel potešenie, nemohol žiadne nájsť. On išiel do svojej cirkvi, a jeho cirkev pre neho nemala žiadne potešenie, ale obvinenie na neho. Ale on zotrval, až kým mu Boh neukázal Slovo, skrze videnie, a potom bol potešený. A povstal na svoje nohy a svetlo sa zablysko a hromy zahrneli. A on povedal, "Hoci červy zničia toto telo, jednako vo svojom tele budem vidieť Boha. On ku mne hovoril. Nech by smrť alebo čokoľvek iné doľahlo na mňa, to na tom nič nemení, pretože ja budem vidieť Boha. Videl som videnie Jeho Slova."

Je len jedna Bohom vyhradená cesta, 63-0731

262. Ten, ktorý vás volá

Vždycky sa radujte. Neprestajne sa modlite. Vo všetkom ďakujte, lebo to je vôľa Božia v Kristu Ježišovi čo do vás. Ducha neuháčajte. Proroctvami nepohrdajte. Všetko zkúšajte; dobré podržte. Každého druhu zlého sa chráňte. A on sám, Boh pokoja, nech vás ráci celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príjde náš Pán Ježiš Kristus. Verný je ten, ktorý vás volá, ktorý aj učiní. (1. Tesaloničanom 5:16-24)

Tento bohatý mládenec, on sa nevydal Kristovi, a tak odišiel preč. A neskôr ho nachádzame, ako bol... Tak veľmi prosperoval, že jeho stodoly boli tak plné, až povedal, "Duša, odpočívaj." Ó, on prosperoval vo všetkom. Mal toho tak mnoho, že nemal potrebu na nič. Ale niečo sa stalo. Ten ďalší-krát, keď ho vidíme, on pozdvihuje svoje oči v pekle, uvidel toho žobraka v Abrahámovom lone. Stalo sa to kvôli tomu, že nebol ochotný opustiť všetko, aby nasledoval Pána Ježiša.

Potom, keď sa toto udialo, a ten mládenec nevydal to, čo mal, aby nasledoval Ježiša, Petrovi to muselo svitnúť, (Verím, že to bol on, kto učinil to vyhlásenie, alebo lepšie povedané, opýtal sa tú otázku.), a povedal, "No, my sme opustili všetko, aby sme Ťa nasledovali. Opustili sme všetko. Pozri, čo sme urobili. Opustili sme svoje domovy; opustili sme svoje rodiny; opustili sme svoju zem; opustili sme všetko, aby sme Ťa nasledovali."

Začalo mu svitať. Možno bol tak zaujatý v tej práci, sledoval Krista, a tak ďalej, že mu nikdy nedošlo, že opustil svoj domov, opustil svoju rodinu, opustil svojho otca, svoju matku. Opustil všetko, aby nasledoval Ježiša.

Ale to je presne to, čo Boh požaduje; opustiť všetko a nasledovať Jeho. To je Božia požiadavka. Musíme to tiež robiť. Niekedy musíme opustiť naše vlastné myšlienky. Ak sú naše myšlienky akokoľvek v protiklade s Božím Slovom, musíme opustiť naše vlastné myslenie a nasledovať Jeho. A ten jediný spôsob, ako Ho môžeme nasledovať, je nasledovať Jeho Slovo, poslúchať Ho. A Božia žiadosť a Božia požiadavka je, že opúšťame všetko a nasledujeme Jeho. Ale keď to tak robíme, niekedy zisťujeme, že musíme opustiť svojich priateľov. Mnohokrát je ťažké to urobiť. No, mnoho ľudí, keď prvýkrát prichádzajú ku Kristovi a sú naplnení Duchom... Možno, ako napríklad ženy, ktoré mali nejaký druh večierku, kam chodili každý určitý večer, kde hrávali v susedstve kocky - všetci susedia sa poznali, a tak ďalej, a patrili do určitej spoločnosti v susedstve a chodili hrať kocky. A tieto ženy, viete, o tom niečo budú hovoriť. Neporozumejú tomu. Ale jednako, musíš tú vec opustiť, pretože nie je správne hrať hazardné hry, hrať karty. A musíš to opustiť, aby si mohla nasledovať Krista.

263. Ten, ktorý zahladil smrť

A tak sa nehanbi za svedoctvo nášho Pána ani za mňa, jeho väzňa, ale trp priekorie spolu s evanjeliom podľa moci Boha, ktorý nás spasil a povolal svätým povolaním, nie podľa našich skutkov, ale podľa vlastného preduloženia a podľa vlastnej milosti, ktorá nám je daná v Kristu Ježišovi pred večnými časmi, ale zjavená teraz zjavením sa nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý zahladil smrť a vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť skrze evanjelium (2. Timoteovi 1:8-10)

No, nebudte vystrašení. Prečo by sme sa mali báť? Prečo by Cirkev mala zlyhať zachovať Jeho... myslieť na Jeho Slovo? Len sa tu na chvíľku zastavme, pretože už zakončujeme. Prečo by sa vôbec táto Cirkev mala báť? Čo kedy On zaslúbil, čo by pred nami nezamanifestoval? Prečo by si sa bál trestu alebo budúcnosti? "Neboj sa! Ja som Ten, ktorý bol, Ten, ktorý je, a ktorý príde. Ja som Prvý a Posledný. Rovno tu mám kľúče pekla a smrti." Prečo? "Premohol som a porazil som peklo i smrť (To je oboje, hrob i hádes; samotná smrť, samotný hádes.) pre teba. Celé som to premohol. Premohol som peklo, smrť, hrob." Keď bol tu na zemi, On bol ten jediný najväčší... Mnoho mužov vyšlo, aby premohli. Vedeli ste to? Napoleon vyšiel, aby premohol svet a v tridsiatich troch rokoch to dokázal. Napoleon bol od sedemnástich do dvadsiatich piatich rokov prohibicionista, neveril v pitie alebo niečo také. Odišiel do Francúzska. Nebol Francúz, prišiel z ostrova, prišiel tam... dal sa dokonca dokopy s Francúzskom, pretože sa mu nepáčilo, nepáčilo sa mu Francúzsko. Ale zostal porazený. A vyšiel a porazil Francúzsko a vzal tých francúzov a dobyl svet. A v tridsiatich troch rokoch si sadol a plakal, pretože nebolo nikoho ďalšieho, koho by mohol poraziť, a zomrel ako alkoholik. Porazený, nemohol ani poraziť samého seba. Rozumiete? A potom prišiel ku svojej zničujúcej porážke pri Waterloo, skončil pri Waterloo. Bol som tam a videl som tie starobylé značky pozostatkov a takých vecí, keď sme boli v tom kraji. No, vezmime si toho premožiteľa, keď začal ako mladý muž a vybral si nesprávny smer ako poraziť, a zomrel v hanbe.

Ale bol tam iný mladý Muž, ktorý raz prišiel na tento svet. Zomrel v tridsiatich troch rokoch a premohol všetko, čo mohlo byť premožené. Keď bol tu na zemi, premohol hnev, pýchu, premohol chorobu, premohol diabla. Keď zomrel, premohol smrť. Keď vstal z mŕtvych, premohol peklo. Vystúpil hore a premohol všetko, čo bolo proti ľudstvu a šliapal víno... vínný lis Boží a roztlačil to a premohol smrť, peklo, hrob, chorobu, formalitu, všetko ďalšie, a všetko to premohol a na tretí deň vstal z mŕtvych a premohol všetku atmosféru hore a pretrhol ten závoj medzi Bohom a človekom a spojil Nebo a zem dohromady. Sláva!

264. Ten, ktorý žije vo mne

S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa. (Galatánom 2:20)

Muž, ktorý nemá Ducha Božieho, by dokázal vytrhnúť bábätko z matkinho náručia, aby ju zneuctil. Bez Boha nie je oveľa viac ako zvierat. Stále má tú zvieraciu bezbožnú prirodzenosť. A človek s... Hovorí, "Náboženstvo ti vezme... ľudia sa kvôli náboženstvu zbláznia." Náboženstvo je tou jedinou vecou, ktorá človeku môže dať zdravý rozum, a síce, náboženstvo Ježiša Krista. Mohol by som skrze Bibliu dokázať, že kým si nenašiel Krista, nemáš zdravý rozum. Je to tak. Je to ozaj tvrdé, ale môžem to dokázať skrze Písmo. Je to tak. Stávaš sa surový, žiadostivý, a všetko možné, kým si nenašiel Krista Ježiša. On je ten milý.

No, uznám, že ľudia príliš veľa študujú a snažia sa ísť príliš ďaleko dopredu a snažia sa príliš premýšľať, a niekedy majú mentálne poruchy a také veci, kvôli tomu, že študujú o Pánovi. Musíš s tým prestať. Nemusíš to robiť. To jediné, čo musíš robiť, je zamilovať sa do Neho a len ďalej ísť a milovať Ho. Amen. To nie je o tom, snažiť sa do niečoho pretlačiť, alebo robiť zo seba niečo, čím nie si; len choď vpred a nechaj Boha, aby ťa používal takým spôsobom, ako ťa On chce používať. Len sa poddaj; poddaj sa a kráčaj vpred, buď šťastný, spievaj, raduj sa. To je ten spôsob. Biblia povedala, "Všetky veci spolupôsobia na dobré pre tých, ktorí Ho milujú." Tak si len buď istý, že Ho miluješ; to je to jediné, čo musíš vedieť. Amen. Len Ho miluj a kráčaj vpred. Hovor, "Pane, milujem Ťa; vieš, že Ťa milujem."

"Miluješ toto?"

"Nie veru, milujem Teba, Pane." Vidíte?

Povie, "No, nechceš byť... Nechcel by si byť veľkým kazateľom? Nechcel by si byť týmto?"

"Nie. No, Pane, ak Ty chceš, aby som tým bol, tak budem. Ak nechceš... Amen. Budem rovno tu, len rohožkou pri dverách tejto cirkvi."

"Nuž, verím, že ak by si urobil niečo takéto, ľudia by si mysleli o vašom zbore viac."

"Nestarám sa o to, čo si myslia ľudia; chcem vedieť, čo si myslíš Ty, Pane. Ostanem len rovno s Tebou, čo mi Ty povieš, aby som robil. Iste, všetkých ich milujem."

“ Je len jeden Život; jeden Večný Duch, jeden Večný Život, a to je Boh. Boh, jediný, je Večný. A potom my, keď sme Jeho deti, sme časťou Jeho, to je, atribútmi Jeho myslenia. A tá myšlienka je vyjadrená a stáva sa slovom. Potom, každý jednotlivец tu, ktorý má tento Večný Život, bol pred založením sveta v Božom myslení. To je jediný spôsob, ako to mohlo byť, pretože si atribútom. To je vyjadrenie myšlienky, ktorá sa stala Slovom; a Slovo nabralo Život, a to je Večné. Preto máme Večný Život. Na tom istom princípe, ako ten veľký Syn Boží, Vykupiteľ; sa my stávame synmi a dcérami Božími, skrze toho istého Ducha, skrze to isté predvedenie Božie.

-- W.Branham

